

P. K. 111 C
378

2007

J. rom. c. 328-7

<36633000560018

<36633000560018

Bayer. Staatsbibliothek

J. dom. c.

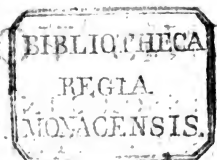
328

IOHANNIS VOET,
ICTI ET ANTECESSORIS IN ACADEMIA
LVGDVNO - BATAVA
INDEX
GENERALIS
ALPHABETICVS
IN
COMMENTARIVM
A D
PANDECTAS.

HALAE,
TYPIS ET SVMTIBVS IOAN. IAC. CVRTII.
MDCCLXXX.

INDEX
GENERALIS
RERVM ET MATERIARVM
IN COMMENT. AD PAND.
CONTENTARVM.

Numerus primus Tomum, secundus Librum, tertius Titulum,
quartus Paragraphum tituli notat.

Ubi, autem post numerum secundum ponitur litera D. cum numero,
denotatur digressio de feudis, addita ad finem libri
trigesimi octavi.

A

Abactio partus.

Quale hoc crimen sit? Quæ sit pœna mulieris partum sibi abigen-
tis? Quæ illius, qui poculum abortionis dedit. sive medicus,
sive alius? An liceat partum abigere, si vel matri vel partui pereun-
dum sit? De distinctione partus vitalis & necdum vitalis. VI. 47. 11. 3.

Abbas.

An dolus Abbatis noceat monasterio?

IV. 26. 9. 5.

Abdicatio bonorum.

De abdicatione bonorum post obitum mariti per viduam facta, ut se
debitis subducatur, & solennitate eius: & quid, si maritus peregre
moriatur, vel uxor tempore sepulture mariti absit a domo mortua-
ria sine dolo? An debeat omnia sua abdicare? Quid, si ante vel
post solennitatem abdicationis quædam interverterit? VI. 42. 3. 12.

An & marito competat hoc ius abdicationis, si uxor publica fuerit
mercatrix? An ipsi uxori, publicæ mercatrici? An viduæ ratione
debiti clam viro contracti, posito statuto, quod inde possit soluto
matrimonio conveniri? An vidua per talem abdicationem liberetur
a debitis suis matrimonio antiquioribus? An competat heredibus
mulieris, si illa in matrimonio decedat? VI. 42. 3. 13.

Abigeatus.

Quid sit hoc crimen, quo modo, & in quæ animalia committatur, in
quæ non? VI. 47. 14. 1.

De pœnis; & quid sit hoc tit. *ad gladium abigeos damnari*? Monstra-
tur, non esse ludum gladiatorium. VI. 47. 14. 2.

Index Gener. Comm. ad Pand.

a

An

INDEX GENERALIS.

An *plenius*, an vero *lenius* puniendi a stabulis abigentes, aut animalia minora? VI. 47. 14. 3.

Qui hodie pro abigeis habeantur, & quæ poenæ? VI. 47. 14. 4.

Abolitio.

De desistentibus ab accusatione sine abolitione: quando quis videatur desitisse: quæ sit poena eorum; & quando poena cesset? VI. 48. 16. 1. & seqq.

Quid sit publica seu generalis abolitio; & ex quibus causis concedatur? Quis effectus eius? & ad quæ crimina aut personas non pertineat? VI. 48. 16. 3.

Quid sit privata; ex quibus causis, ac quando concedatur, vel non reo contentiente aut invito? Quid, si plurium criminum accusatio facta sit? Quis effectus eius? VI. 48. 16. 4.

Quid sit legitima, & quibus modis contingat? Ubi de morte accusatoris aut rei, & iusto impedimento. An post mortem rei heredes eius ad indemnitatem læsis præstandam, aut ad litis impensas dampari possint? De præscriptione criminis? An hunc mortem accusatoris abolitio fiat, & an is sine abolitione desistere possit? VI. 48. 16. 5.

Abrogatio.

Quid intersit inter *Antiquare*, *abrogare* legem, & ei *surrogare*, *derogare*, *obrogare*? I. 1. 3. 38.

Consuetudo posterior an abroget legem priorem? I. 1. 3. 37.

Leges non temere abrogandæ. I. 1. 3. 39.

Qui legem dicit abrogatam esse, id probare debet. I. 1. 3. 40.

An lex aut edictum provinciale per unam istius provinciae civitatem non usu aut negligentia abrogari possit? I. 1. 3. 42.

Absens.

De citandis edicto absentibus criminum reis, deque iis absentibus condemnandis aut absolvendis, per alios defendendis, & aliis quæstionibus huc spectantibus. VI. 48. 17. 1. & seqq.

Absentia.

Qui in materia restitutionis dicantur absentes, & quinam, re ipsa præsentibus, fictione tamen iuris pro absentibus habeantur? I. 4. 6. 1.

Quo modo præsentibus per absentem læso subveniatur, & qualis absentia tunc sufficiat? Quale remedium iure novo datum præsentibus? I. 4. 6. 2.

Qualis absentia requiratur ut absenti læso succuratur contra præsentem? I. 4. 6. 3.

Quinam absint reipublice causa? an & legati municipiorum? I. 4. 6. 3.

Absenti non succurritur, si domi procuratorem reliquerit; quem & regulariter relinquere debet. I. 4. 6. 4.

An & quæ absentia voluntaria faciat, absenti læso subveniri? I. 4. 6. 5.

De actione rescissoria, exceptionibus, aliisque, quæ competunt per absentiam læso. I. 4. 6. 6.

Quibus in casibus cesset restitutio propter absentiam? I. 4. 6. 7.

De divisione hereditatis eius, qui absens est, & de quo non constat, an vivat? nec ne? vide *familia treiscunda*.

Acceptatio.

INDEX GENERALIS.

Acceptatio.

De acceptatione donationis, vide *donatio*,

Acceptilatio.

Quid sit acceptilatio? In quo distet ab *apocha*? An semper contineat donationem? Qui, & quibus, accepto ferre possint? An pupillis sine tutore? An tutor, curator, procurator pro pupillo &c. possit acceptum ferre, & ei accepto ferri? An non, præmissa novatione? An servus iussu domini acceptum fecere, vel ei acceptum ferri, quod ipse vel dominus debet? Quid iuris in servo communi, respectu condominorum vel extraneorum? Quid in filios, & patre eius?

VI. 46. 4. 1.

De acceptilatione partis debiti. Quo modo obligationes non verbis constantes, acceptilatione tolli possint? & de stipulatione Aquiliana. Si stipulator post plures separatas promissiones sibi factas acceptum ferat, *quod sibi promissum est*, an omnes tollantur?

VI. 46. 4. 2.

De debito in diem vel conditionali tollendo. An acceptilatio ex die, sub conditione, vel sub modo, fieri possit?

VI. 46. 4. 3.

De effectu acceptilationis. An fideiussori facta liberet principalem? An & tunc, cum fideiussio antecessit obligationem principalem, si fideiussori accepto feratur, antequam principalis nata aut contracta esset, eaque post acceptilationem nascatur?

VI. 46. 4. 4.

Genere debito, si species uno accepto feratur, tota obligatio solvitur, siue debitori, siue creditori electio competat. Uti &, si unum ex alternative debitis accepto feratur. Non potest acceptilatio fieri alternative.

VI. 46. 4. 5.

An, & quando acceptilatio inutilis valeat ut pactum utile? Quid moribus?

VI. 46. 4. 6.

Accessio.

Quid sit, & unde diiudicari debeat, quid principale, quid accessorium sit?

V. 41. 1. 14.

Accrescendi ius.

An coheredi invito accrescat portio minoris adversus aditionem restituti?

I. 4. 4. 26.

Quo modo ius accrescendi in usufructu admittatur, postquam iam concursu partes factæ sunt?

II. 7. 2. 1.

Quo modo iure accrescendi gaudeat vel non gaudeat ille, qui suam usufructus partem iam amisit, exemplis declaratur.

II. 7. 2. 2.

Non habet locum ius accrescendi, si alimenta duobus simul ex eodem prædio legata sint.

II. 7. 2. 3.

Quæ sit ratio, cur in legato proprietatis ipso concursu collegatariorum evanescat ius accrescendi; non item in legato usufructus?

II. 7. 2. 4.

Inter usufructuarios verbis tantum coniunctos non est ius accrescendi: nec inter eos, quibus separatim alternis annis usufructus legatus est; nec si duo coniuges simul tertio donent omnia sua bona reservato sibi usufructu, ac dein unus coniugum moriatur.

II. 7. 2. 5.

INDEX GENERALIS.

- Non cessat ius accrescendi, si unus ex constructuariis amiserit suam partem, sed ex testatoris voluntate receperit, dum is in casum amissionis repetiit usumfructum testamento. II. 7. 2. 6.
- An, & quo iure ususfructus servo plurium dominorum legatus, uni in solidum acquiratur, si alter partem non capiat? II. 7. 2. 7.
- An ius accrescendi locum habeat, si duobus simul dignitas aut munus, lucrum adiunctum habens, collarum sit donec vixerint? II. 7. 2. 8.
- An moribus nostris adhuc vigeat ius accrescendi inter constructuarios? II. 7. 2. 9.
- Quando ius accrescendi inter coheredes, & quo modo, locum habeat iure civili ac moribus? IV. 29. 2. 39 & 40.
- Ius accrescendi olim tantum in legatis vindicationis locum habuit. Sæpe est magis ius non decrescendi. Quid sæpe per *coniunctos* & *disiunctos* deligneretur? An sit ius accrescendi, si testator uni rem, alteri æstimationem leget? Vel singulis singulas res una oratione? V. 30. 1. 59.
- Inter legatarios re, vel re & verbis simul coniunctos, ius accrescendi locum habet. V. 30. 1. 60.
- Inter verbis tantum coniunctos locum non habet. V. 30. 1. 61.
- In iure accrescendi alii aliis potiores sunt. Re coniunctis invitis pars accrescit sine onere; re & verbis simul coniunctis volentibus, sed cum onere. V. 30. 1. 62.
- An ius accrescendi etiam obtineat in legato quantitatum seu rerum fungibilium? V. 30. 1. 63.
- Qui hodie circa ius accrescendi inter collegatarios servetur? V. 30. 1. 64.
- De iure accrescendi in fideicommissis. V. 36. 1. 71.
- An & huic iuri locus, si donatariorum unus donata non acceptaverit? V. 39. 5. 14.

Accusatio.

- De solenni accusatione, litis contestatione, libello accusationis & requisitis eius, ubi & de loco ac tempore criminis admissi. An die expresso, reus absolvendus, si doceatur de crimine, non præcise de die; An libello inferenda conclusio ad certam pœnam? VI. 48. 2. 2.
- Qui iure civili accusare fuerint prohibiti in universum? Ubi de mulieribus, impuberibus, filiisfamilias sine patris consensu, pauperibus, militibus, veteranis, magistratibus maioribus, viris illustribus, infamibus, deportatis. VI. 48. 2. 3. & seqq.
- An, & quando, ac quo usque accusati suum accusatorem reconvenire possint, de graviore, pari, aut leviore crimine? An & quando socius participem criminis? VI. 48. 2. 8.
- An liberi, liberti, domestici accusare parentes &c. An de iniuriis eorum queri? An pater filium, in se aut extraneos sceleratum? An patronus libertum, frater fratrem? VI. 48. 2. 9.
- An quis eodem tempore plura potuerit iudicia criminalia subscripta habere? Quid, si suam aut suorum iniuriam prosequatur? VI. 48. 2. 10.
- An plures unum accusare possint, & quid agendum iudici, si plures veniant? Quid, si inter se consentiant, ut simul accusent? An alius accusare possit, si prior desiterit, aut impeditus sit reum peragere? An

INDEX GENERALIS.

- An is, cuius intererat magis, cum iam ab alio præventus esset? An quis propter unum crimen ex pluribus legibus reus peragi potuerit? An per plures accusari, si ex uno facto plura crimina nascantur? An moribus plura crimina uno libello cumulari? VI. 48. 2. 11.
- Qui possint accusari? ubi de impuberibus, servis, magistratibus, sententia semel absolutis, si novæ offerantur probationes; punitis levio-
re pœna, si nunc gravior peratur. Quid, si absoluti per collusionem,
aut posterior suam suorumve iniuriam persequatur? Quid, si tantum
absoluti ab instantia? Quid, si accusatus de vulnerato, post accusetur
de extincto ex illo vulnere? VI. 48. 2. 12.
- An pendente iudicio purgationis, reus alterius criminis accusari possit
apud iudicem alium competentem? VI. 48. 2. 16.
- De subscriptione in crimen, & vi eius. VI. 48. 2. 13.
- De effectu accusationis, & an accusato permittenda interim muneris pu-
blici administratio? Quid moribus? An dignitas reo tribuat sedendi
potestatem, dum de crimine rogatur? VI. 48. 2. 14.
- Crimina etiam deducuntur in iudicium per *adnotationem*, *exceptionem*,
oblationem sui ad purgationem, *inquisitionem*. VI. 48. 2. 15 & seqq.
- Apud nos privati possunt deferre crimen, accusant solæ personæ publi-
cæ. Quo modo apud nos fiat inquisitio, accusationis comes? Coër-
cendi extra ordinem, qui crimen per calumniam deferunt ad publicos
accusatores; & ipsi quoque accusatores, licet in crimen non subscri-
bant. An reus criminis sine iussu iudicis apprehendi aut *in persona*
citari possit? VI. 48. 2. 18.
- Quando apud nos censeatur *ordinarium* quando *extraordinarium* iudi-
cium criminale? VI. 48. 2. 19.
- An differenda accusatio, vel inquisitio ex eo, quod reus Principi libel-
lum obtulit ad obtinendam remissionem? De examinando quantocius
incarcerato, & qui præsentem esse possint examini? An aditus ad reum
ante examen tale ulli sit concedendus? De reo post examen *se sub-*
mittente arbitrio iudicis. De non dissimulandis per accusatores ar-
gumentis, quibus rei sublevantur. VI. 48. 2. 20.
- Actio.*
- Actiones in personam omnes mobilibus ex iure hodierno accensentur, ut
& actiones in rem tendentes ad rem mobilem; at actiones in rem
quæ tendunt ad rem immobilem, immobilibus annumerandæ.
I. 1. 8. 21.
- Actiones an censeantur esse in loco debitoris, an creditoris? I. 1. 8. 30.
- Actio, de eo quod certo loco, vide *locus*.
- Vendi potest actio vel purè vel sub conditione, & vel pura vel condi-
tionalis. nec semper tunc idem venditionis effectus est. An & in
rem actio? & *universitas actionum*? & incertum actionis?
III. 18. 4. 9.
- Non potest vendi popularis actio, nec moribus nostris actio ad merce-
dem eorum, qui adhuc in India degunt. III. 18. 4. 10.
- Actio vendita cedi debet. Quo modo nunc cedendæ sint actiones seu
partes societatis Indiæ Orientalis aut Occidentalis? uti & actiones
hypotheca immobilium munitæ? III. 18. 4. 11.
- Ceden-

INDEX GENERALIS.

- Cedendæ emtori nominis actiones principales & accessoria contra fideiussuores ac pro pignorum persecutione.** III. 18. 4. 12.
- Quo modo hodie creditum hypothecarium alteri cedi possit, & quæ transeant in cessionarium?** III. 20. 4. 35.
- An in emtorem actionis transeant privilegia actioni aut personæ cohererentia? An & ipsa paratæ executionis ex pacto competens? Quid si ex actione vendita iam aliquid pervenerit ad venditorem?** III. 18. 4. 12.
- Quæ cedens agere aut pati tenetur, ea quoque cessionarius facere aut pati debet, etiam rationes & calendaria cedentis edere.** III. 18. 4. 13.
- An cessionarius etiam in cassis sibi actionibus uti possit suo privilegio personali ex suo capite? Notatur singulare ius fisci.** III. 18. 4. 13.
- Venditor actionis an & quando teneatur præstare debitorem locupletem? & quid, si nomen sit venditum *tanquam bonum*?** III. 18. 4. 14.
- An post cessionem actionis cedens adhuc agere possit, & in concursu cedentis ac cessionarii inter in agendo præferendus sit? An, & quando debitor recte solvat cedenti, ac liberetur, quando non? & quid nostris moribus?** III. 18. 4. 15.
- An cedens revocare possit cessionem actionis venditæ aut donatæ, si cessionarius non pareat conditionibus adiectis? An mutuo consensu cedentis & cessionarii cessio resolvi possit invito debitore? & an debitori sic pereat ius retrahendi actionem venditam, aut fisco suum tributum ex venditione debitum?** III. 18. 4. 16.
- Quis potior sit, si eadem actio duobus separatim vendita ac cessa sit diversis temporibus?** III. 18. 4. 17.
- Emtor nominis non plus exigere potest, quam quantum vere pretii nomine numeravit, licet reliquum ei dicatur donatum esse a nominis venditore. Et quid moribus per cessionarium iurari debeat? An idem obtineat in datione in solutum? An in permutatione actionis?** III. 18. 4. 18.
- Intra quantum temporis spatium retractus nominis faciendus sit?** III. 18. 4. 19.
- Quando cesset ius retrahendi nomen venditum? ubi de nominibus in hereditate vendita comprehensis, vel contentis sub vendita nominum universitate, seu venditio toto calendario; de venditis auctione publica; ac de venditis tempore belli aut alterius calamitatis, unde periculum inanis actionis metuendum est.** III. 18. 4. 20.
- Quid sit actio? An & iniuriarum ac popularis actio sub definitione contineatur? Et de pluribus actionum divisionibus.** VI. 44. 7. 8. *Ussqq.*
- De actionibus bonæ fidei & stricti iuris. An aliæ sint bonæ fidei præter contentas in §. 28. 29. *Inst. de act.* De differentiis inter eas. Quid sint arbitariæ? Quo modo initio inspecto sint stricti iuris? In quo differant ab actionibus bonæ fidei? An moribus omnes actiones sint bonæ fidei?** VI. 44. 7. 13.
- De multiplici concursu plurium actionum, & an una intentata alteram perimat, vide *concurfus actionum*.**
- An uno agendi modo electo, actor ad alterum transire possit, priore omisso?** VI. 44. 7. 23.
- Actor.*

INDEX GENERALIS.

Actor.

Actor, qui reum vocavit ad iudicem competentem vel non competentem, an possit deinde, invito reo, litem ad aliud forum transferre, si reus necdum litem cum actore fuerit contestatus? I. 2. 1. 23. & 24.

Actor an derelicto iudicio ordinario iam cœpto ad summarium transire possit? II. 5. 1. 5.

Actoris arbitrio relinquitur, quando velit agere. II. 5. 1. 20.

Actor, minus, aut partem debiti petendo non peccat? at omnino plus petendo. Quæ sit pœna plus petitionis iure veteri, novo, canonico, & hodierno? II. 5. 1. 25.

An, si actor quid petere cœperit pendente conditione, & lite pendente conditio existat, reus cœdemmandus sit? II. 5. 1. 26.

Agi non potest, antequam conditio vel dies debiti extiterit. Recte tamen agitur ad præteriti simul & futuri temporis usuras, fructus, redditus, alimenta, annua, menstrua: item post anni primi lapsum ad condemnationem debiti annua bima trima die solvendi, ut ita suis quibusque temporibus in futurum fiat executio. II. 5. 1. 27.

Quo modo agat de iure prælationis in generali concursus iudicio is, cui ex die vel sub conditione debitum? Et an is, cui ex die vel conditione debetur, interim cautionem petere possit in negotio stricti iuris? II. 5. 1. 28.

Actore vel reo mortuo, citandi hodie heredes eius ad *resumenda arma litis*, licet adierint cum beneficio inventarii. II. 5. 1. 32.

Non tamen, si in causâ iam conclusum sit; nec, si sententia iam sit lata, quò casu tantum nova executio contra heredes decernenda.

Quid iuris, si tutor pendente lite moriatur? vel unus ex pluribus coheredibus post resumpta arma litis? II. 5. 1. 33.

Actor universitatis.

Vide universitas.

Actor, adiutor tutela.

Quid sit, & quando constituatur? IV. 26. 1. 1.

Actus.

Vide servitutes rusticae.

Additio in diem.

Additio in diem aliquando puram, aliquando conditionalem venditionem facit. Qui utriusque effectus sint? III. 18. 2. 1.

Sine speciali pacto post additionem adiectiones non fiunt, nisi filius vendiderit. III. 18. 2. 2.

Qui possint conditionem meliorem offerre? An & emptor, aut unus ex pluribus venditoribus? III. 18. 2. 3.

Quibus modis melior offeratur conditio? An & ex eo, quod fructus interim percepti penes venditorem mansuri sunt? III. 18. 2. 3.

Oblatam meliorem conditionem an venditor abicere possit, & emptorem priorem retinere? III. 18. 2. 4.

Denuncianda emptori priori conditionis melioris oblatio. An prior liberetur, si secundo res addicta, & is solvendo non sit? An res facilius aliis conditionem meliorem offerentibus addici possit in diem?

INDEX GENERALIS.

Quid, si venditor finxerit, alium meliorem conditionem obtulisse? III. 18. 2. 4.

Quibus actionibus venditor rem secundo addictam repetat a primo em-
tore? Quo in statu res, & quæ una cum re restituenda sint? Quæ
emtor primus repetere vicissim possit? III. 18. 2. 5.

Recensentur casus, quibus cesset melioris conditionis oblatio. III. 18. 2. 6.

Quid iuris, si plures domini rem eandem uni in diem addixerint, &
oblata conditione meliore quidam primum emtorem alii secundum
præferant? III. 18. 2. 7.

Quid, si res duæ duobus separatim sint addictæ, denis singulæ, & ter-
tius pro utraque simul triginta offerat? III. 18. 2. 8.

Ademptio legati.

Non adimit legatum, nisi qui dedit; nec alteri, quam cui dedit; nec
aliud, quam quod dedit. V. 34. 4. 1.

Quando legatum pro parte adimi possit, quando non? Quid, si *homine*
legato Stichus adimatur? Quid, si testator domui legatæ columnas,
ornamento gemmas detraxerit? Quid, si pure legatum legetur, vel
adimatur sub conditione? An confirmetur pure inutiliter legatum,
si adimatur sub conditione? V. 34. 4. 2.

Quid iuris, si quis duobus Titius legaverit, deinde uni ademerit, nec
appareat, de quo senserit? V. 34. 4. 3.

An revocatione generali prioris voluntatis etiam revocata legata ad ipsas
causas? V. 34. 4. 4.

De tacita ademptione: ubi de deletione legati; declaratione legatarii in-
grati, ex actione nominis legati, aut debiti, cuius liberatio legata erat:
& inimicitia, & reconciliatione secuta; de legatario polluyente uxo-
rem testatoris, aut ipsum capitis accusante. V. 34. 4. 5.

Quid, si testator inter vivos dederit rem legatam, aut partem eius, aut
unam ex alternative legatis? Quid, si libere, vel necessitate aliena-
verit? Quid, si alienatio nulla sit, vel res redimatur iterum? Si te-
stator rem certam Titio leget, dein Mævio omnia bona donet, an
adhuc debeatur legatum? V. 34. 4. 6.

Quot modis fiat translatio legati, & ita tacita ademptio? An priori sub
conditione vel onere legatum, ex translatione transeat cum tali cau-
sa; An onere translato in alium, etiam legatum sit translatum? An
translatum adhuc debeatur priori, si posterior incapax sit, vel vivo
testatore moriatur, vel conditio translationi addita deficiat? An
translationem habeat formula, *amplius quam Titio legavi, heres*
meus Scio decem dato? V. 34. 4. 7.

An translatio a persona gravata in gravatam contineat tacitam ademptio-
nem? Si testator primo omnes heredes gravaverit, deinde caveat,
ne unus det, an reliqui totum dare debeant? V. 34. 4. 8.

Non debetur legatum, deficiente conditione, morte legatarii ante ces-
sionem dici; acquisitione rei legatæ ex causa lucrativa. Quid, si ser-
vo donetur, quod domino legatum? Quid, si quantitas legata sit,
& illa a tertio donetur legatario? Quid, si duorum testamentis res
eandem

INDEX GENERALIS.

- eadem legetur eidem, & is ex primo rem aut affirmationem acquirat?
V. 34. 4. 9.
- Evanescit repudiatione. An ea fieri possit pendente conditione? An heres repudiando hereditatem etiam repudiet legatum sibi datum? Perit &, si testator redimat servum, cui legaverat. An in servus, postea liber factus, legatum adhuc perere possit?
V. 34. 4. 10.
- An extinguatur legatum, si legatarius rem sibi sub conditione vel pure legatam emat ab herede, sciens, vel ignorans?
V. 34. 4. 11.
- An evanescat legatum, si testator legatarium gravet fideicommissio, deinde fideicommissario adimat? Si adimat legatario, an per id etiam adimat fideicommissario.
V. 34. 4. 12.
- An particulare fideicommissum corruat, si legatarius eo gravatus, moriatur ante testatorem, aut legatum repudiet?
V. 36. 1. 69.
- Aditio hereditatis.*
- De aditione hereditatis cum beneficio inventarii, vide *repositorium*.
- De aditione non facienda, si testator violenta morte sit peremptus, nisi de familia quaestio sit habita & sumptum de nocentibus supplicium.
IV. 29. 5. 1. & seqq.
- An intelligatur heres factus, qui dicit, se velle adire hereditatem?
IV. 29. 2. 3.
- De aditione, quae sit per gestionem pro herede, vide *gestio pro herede*.
- Qui possint adire, vel non? Ubi de mutis & surdis, pupillis, minoribus, prodigis: tutore pro pupillo, curatore pro prodigo, procuratore pro herede mandante? procuratore Caesaris; & quid moribus nostris circa haec? An apud nos maritus pro uxore adeat, etiam ea invita, si ex statuto prohibitus sit res uxoris alienare sine voluntate eius?
IV. 29. 2. 9.
- Quo modo adeat servus & filiusfamilias, & quid patri eius inde acquiratur? Quid, si pater aditionem iubere nolit, vel ob furorem non possit? Quid moribus circa haec? Quis adeat, & cui cedat hereditas delata iis, qui in gerontocomio, orphanotrophio, &c. nutriuntur?
IV. 29. 2. 10.
- An heres heredis adire possit hereditatem defuncto delatam, sed ab eo non aditam? Quando & quibus ex causis hereditas nondum adita transmittatur ad heredes, iure civili, ac moribus?
IV. 29. 2. 11.
- Hereditas pure adeunda. An pendente conditione institutionis adiri possit? Et quid, si quis partim pure, partim sub conditione institutus sit, alio dato coherede aut substituto?
IV. 29. 2. 12.
- Qui adit, scire debet, hereditatem sibi delatam esse, nec dubius esse de iure suo, quod exemplis docetur.
IV. 29. 2. 13.
- An heres adiens scire debeat, extitisse conditionem, sub qua institutus est?
IV. 29. 2. 14.
- An quis possit delatam sibi hereditatem pro parte adire, pro parte repudiare? Aut admittere legitimam, repudiata reliqua hereditate?
IV. 29. 2. 15.
- An substitutus pupillaris, simulque impuberi coheres, possit hereditatem patris repudiare vel pro sua, vel pro impuberis parte, & tamen

INDEX GENERALIS.

impuberis adire hereditatem? An repudiare ex substitutione, postquam adivit substituentis hereditatem pro sua parte? IV. 29. 2. 16.

Coherede restituto contra aditionem, vel privato parte sua ob non impletum iudicium defuncti, pars eius alteri coheredi volenti, non invito, accrescit. An filius aut agnatus feudalia admittere, allodialia repudiare possit? Et quid moribus? Si bona defuncti per plures regiones, diverso successionis iure utentes, dispersa sint, an unius regionis hereditas adiri, alterius repudiari possit? Quando heres ex asse institutus, vel ex lege domicilii simpliciter vocatus, quorundam tantum honorum intuitu adire possit? IV. 29. 2. 17.

Heres quocumque adiens, consequitur iura defuncti, non possessionem. Quid moribus? IV. 29. 2. 18.

Vicissim subicitur oneribus hereditariis. An heredis unius inopia ceteros gravet? An noceat aut profit creditoribus, singulis heredibus nomina singula in solidum adjudicari? An creditor, qui unum vi adindicationis in solidum convenit, adhuc contra reliquos agere possit? Quid, si testator voluerit, vel inter heredes convenierit, ut singuli certa debita in solidum solverent; aut defunctus unum ex heredibus contractu suo in solidum obligaverit? Quid ceteri coheredes agere debeant, si pro sua parte conveniantur respectu debiti, cuius solutio uni erat imposita? IV. 29. 2. 19.

Pro qua parte quisque ferat æs alienum, si testator portiones hereditarias expresserit, & uni legata dederit, vel rerum divisionem fecerit non respondentem partibus expressis: vel sine præcedente partium expressione singulos ex rebus certis diversi valoris, vel ex re certa in partibus inæqualibus instituerit, nullo dato coherede: vel res omnes inter eos inæqualiter diviserit; vel alium Italicorum, alium provincialium, alium urbanorum, alium rusticorum, alium ceterarum rerum heredem scripserit? Si res uni ex institutione obvenientes non sufficiant oneri æris alieni pro parte eius, nec is aliunde habeat, an id ceteri supplere debeant ex suis partibus? Quid, si testator res distribuerit, sed vetet, ne quis prælegata capiat, nisi soluto prius omni ære alieno? IV. 29. 2. 20.

An ex iure primogenitura amplius capiens, quam reliqui coheredes, etiam maioris debiti partem ferat? Quid, si feudum primogenito cedens, pro debito oppignoratam sit, vel onus æris alieni, propter ipsum feudum contracti, si feudo inpositum? Si pater feudum emens pretium non solverit, vel mutuum ad solvendum pretium accipiens, pro eo feudum obligaverit, an primogenitus solus id onus agnoscere debeat? Si collateralis in feudum tale novum succedat, an & ipse pretium feudi nondum solutum ferre? IV. 29. 2. 21.

An ferat æs alienum scriptus ex re certa, dato ei coherede? Et quid, si institutus sit ex certa parte acquæstum? IV. 29. 2. 22.

Quid iuris circa æs alienum, si unus castrensiū, alius paganicorum heres sit? Et quid, si castrensia non sufficiant debitis castrensibus? IV. 29. 2. 23.

Quid,

INDEX GENERALIS.

Quid, si vel ex testamento vel ab intestato alius mobilium alius immobilium heres sit? In quibusdam locis heres mobilium solus, aut precipue, æs alienum fert. IV. 29. 2. 24.

Quid iuris circa onus æris alieni, si ex testamento vel statuto alius patrum, alius matrum heres sit? IV. 29. 2. 25.

Pro qua parte, si ex moribus alius ex testamento, alius ab intestato heres sit, vel alii in omnium, alii tantum in certi loci bonis defuncto propter variantia statuta succedant? IV. 29. 2. 26.

Transactione inter legitimum & testamentarium heredem facta, quo usque æs alienum quisque agnoscat? Quo usque, qui in sola legitima institutus est? An liberi, quibus assignata bona materna ea lege, ut pater omne debiti onus subeat, adhuc a creditoribus conveniri possint? IV. 29. 2. 27.

Pro qua parte heres quisque ad legata ex aditione obligetur, vide *legatum*.

De debitis individuis heredes singuli in solidum conveniri possunt, æs solvere debent. Ubi de obligatione ad opus, ad patientiam servitutum prædialium? ad factum ad abstinentiam a facto? & an, ac quo usque, in hisce singuli in id, quod interest, teneantur, si obligatio impleta non sit? IV. 29. 2. 28.

Quid iuris, si in casibus superioribus defunctus certam pecuniam in casum non impletæ obligationis promiserit? VI. 45. 1. 15. *Ubi seqq.*

Quando singuli heredes pro parte quidem conveniantur, sed non nisi solidum solvi possit? Ubi de obligatione defuncti ad rem in genere vel alternative debitam; de debitis defuncti hypothecariis. Quid, si defunctus promiserit, se rem certam creditori pignori obligaturum esse? Item de pretio debito pro re per defunctum empta, sed necdum ei tradita? IV. 29. 2. 29.

Quando heredes singuli in solidum conveniri possint, sed liberentur partis præstatione? Ubi de præstatione evictionis rerum a defuncto venditarum. IV. 29. 2. 30.

Si alimenta debeantur, uni ex pluribus heredibus eorum præstatio imponenda a iudice. IV. 29. 2. 31.

Ex quorundam locorum legibus singuli heredes de debitis etiam individuis in solidum conveniri possunt. Cuius loci statutum observandum sit? IV. 29. 2. 31.

An & quando, & quo usque heres teneatur præstare factum defuncti, cum defunctus quid iure, vel minus recte, aut omnino contra leges fecit? IV. 29. 2. 32.

De omissione hereditatis & repudiatione ex testamento ac aditione ab intestato, vide *repudiatio hereditatis*.

Adiudicatio.

Adiudicatio finium, vide *finis*.

Adiudicatio rerum hereditariarum, vide *familia erciscunda*.

Administratio rerum civitatis.

De creatore curantium res civitatis, deque curatorum talium varia cura. De cautione per eos præstanda; rationibus reddendis, & an, ac quando semel redditæ retractari possint ob calculi errorem? Qualis culpa

INDEX GENERALIS.

- culpa præstandi; & quæ doli pœna? An teneantur, si Princeps pecunias civitatis in usus publicos abstulerit? De diligentia adhibenda in exigendis reipublicæ debitis ex iure hodierno. VI. 50. 8. 1.
- Cuius temporis periculum ad administratorem pertineat ratione pensionum aut nominum civitatis? An civitati relicta ad certos usus convertere possit in usus alios sine Principis autoritate? An usuras præstat pecuniæ, quam ex administratione penes se retinuit, vel a debitoribus non exegit? An possit iis concedere dilationem solvendi? An privatis ius exstruendi in publico? An repetere debeat sortes bene fœnori collocatas? VI. 50. 8. 2.
- An, & quando, finita administratione conveniri possit a creditoribus reipublicæ? VI. 50. 8. 3.
- Qui obligentur ex hac administratione? Ubi de patre filiis, filio patris administrantis, fideiussoribus, nominatoribus, collegis administrationis; quo ordine ac quando hi omnes conveniri possint, deque beneficio ordinis ac divisionis. VI. 50. 8. 4.

Administratio tutoris.

- An tutor se immiscere possit administrationi, si coniuges liberos impuberes instituerint, & sibi invicem usumfructum reliquerint, durante usufructu? IV. 26. 2. 4.
- Quæ tutor iure administrationis facere debeat circa pupilli institutionem in artibus, honoraria præceptorum, liberalitates & munerum missiones? IV. 26. 7. 6.
- An patri pupillorum obærato remittere partem debiti? Aut ei pecuniam pupillarem mutuo dare? An debitori pupillari terminum solutionis prorogare? IV. 26. 7. 6.
- De refectione rerum pupillarum; debiti pupillaris solutione. An & sibi solvere tutor debeat? De implendis conditionibus & modis, sub quibus pupillo quid debitum. IV. 26. 7. 7.
- De exactione eorum, quæ pupillo debentur ab extraneo vel tutore, & de distrahendis pignoribus pupillo obligatis. Quando debitores pupilli indigeant decreto ad solvendum tutori pupilli? Cuius periculo sit, si debitores pupillares desinant solvendo esse? IV. 26. 7. 8.
- De asservandis cautionibus & instrumentis pupillaribus. IV. 26. 7. 9.
- De pecuniis pupillaribus collocandis fœnori aut in emtionem prædiorum. Ad quas usuras teneatur tutor, si eas otiosas habuerit, aut in suos usus converterit, aut sibi ut mutuas adscripserit? Quid, si neget, se potuisse collocare, & tamen proprios nummos collacaverit? Quid agendum, si desit occasio collocandi? Et quid moribus, ac quo modo tutor iure nunc possit collocare nummos pupilli? IV. 26. 7. 9. & 10.
- An tutores possint continuare mercaturam a patre pupilli exercitam? Et cuius nomine ac periculo præsumantur continuasse? Quo usque eam debeant continuare? Quid, si pater præceperit continuationem? An & possint continuare societatem conjugalem cum superstite pupillorum parente? IV. 26. 7. 11.

De

INDEX GENERALIS.

- De tutoris officio circa lites pupillo movendas aut excipiendas, & quando suo periculo litiget tutor iure civili & hodierno, deque decreto ad litigandum impetrando. IV. 26. 7. 12.
- An tutor possit transigere super spe fideicommissi vel super usufructu, cuius duratio incerta? IV. 26. 7. 13.
- An tutor a contutore administrante possit rationes exigere? IV. 26. 7. 14.
- An & quo usque tutor, vel heres eius, finita tutela adhuc debeat administrare? IV. 26. 7. 15.
- Adoptio, adrogatio.*
- Quid sit adoptio, & cur introducta? I. 1. 7. 1.
- Quid sit adoptio plena, quid minus plena? I. 1. 7. 2.
- Quid sit adrogatio, & quæ requirantur, ut impubes adrogetur? I. 1. 7. 3.
- Quarta divi Pii, adrogatis impuberibus debita, est quarta omnium bonorum. I. 1. 7. 4.
- Quid sit adoptio in specie? I. 1. 7. 5.
- Adoptio quandoque testamento facta. I. 1. 7. 5.
- Quæ sint requisita adrogationi & adoptioni communia, & qui communes effectus? I. 1. 7. 6.
- Adoptio moribus sublata, excepta forse Frisia. I. 1. 7. 7.
- In locum adoptionis successit unio prolium multis in locis. I. 1. 7. 8.
- Adscriptitii.*
- Adscriptitii servi pro immobilibus habentur. I. 1. 8. 13.
- Adulterium.*
- De nuptiis ob adulterium dissolvendis, vide *divortium*.
- Quid proprie sit adulterium? An & cum uxore alterius *iniusta*; & quæ sit illa? An & cum uxore libertinæ conditionis? De fœditate huius criminis. An iure civili fuerit inter ligatum & solutam? Quid moribus? De polygamia. VI. 48. 5. 7.
- An iure civili cum ancillis contubernio iunctis, & quæ pœna? An adulterii accusari ob violatum contubernium? An adulterium cum fœmina vili & abiecta? An cum ea, quæ se vulgo prostituit? Et quid moribus? An cum fœmina nupta, quam putat vacantem esse? VI. 48. 5. 8.
- An cum aliena concubina vel sponsa? Et de tali concubitu severius vindicando. VI. 48. 5. 9.
- De pœnis adulterii etiam ex moribus Hollandiæ. VI. 48. 5. 10.
- De coniuge infante lucrante dotem, aut propter nuptias donationem, & alia. Quid moribus? VI. 48. 5. 11.
- Quando, quo loco, quo modo, qualem filiamfam. pater potuerit una cum adultero occidere? Non solum adulterum. VI. 48. 5. 12.
- An maritus olim, aut iure novo, aut moribus potuerit occidere adulterum aut uxorem in adulterio deprehensam? An pater filiam, aut adulterum eius, iure hodierno? VI. 48. 5. 13.
- An pater aut maritus, quibus casibus iure poterant occidere, etiam id potuerint iubere suis filiisfamilias? Non potuerunt occidere in casibus, quibus non poterant adulterii accusare. Habentes ius occidendi, an & potuerint contumeliis afficere, aut castrare? VI. 48. 5. 14.
- An

INDEX GENERALIS.

An ordinariæ pœnæ legis Corneliæ locus sit, si pater aut maritus occiderit, non habens occidendi ius? VI. 48. 5. 15.

Cessant pœnæ morte nocentis ante condemnationem, vel pendente appellatione. An & respectu dotis ac similibus? An &, si infons coniux nocenti crimen remiserit, vel mortuus sit, non mota lite de lucro dotis ob adulterium? Cessant, si errore iusto adulterium commissum. An, si mulier maritum absentem mortuum credens, alteri nupserit? &c. An si vim passa uxor sit? VI. 48. 5. 16.

Mitiganda pœna, si testatum sit, non perfectum; si innuptam quis corruperit, cum nuptam putaret; aut nuptam, putans innuptam esse. An si adultera alleget, denegatum sibi fuisse debitum coniugale, vel maritum iam ante adulterium fuisse; vel evitandi mali maioris gratia adulterium fuisse commissum? VI. 48. 5. 17.

Exasperanda, si quis dolo simulans se maritum aut uxorem, ignorantem se miscuerit. Quid, si vilis illustrem matremfam. vasallus uxorem domini, dominus uxorem vasalli, violaverit? Quid, si cum adulterio concurrat incestus? An, concurrente incestu iuris gentium, par adultero & adulteræ pœna irroganda sit? VI. 48. 5. 18.

Uxor maritum criminaliter adulterii accusare non potuit; nec minor masculus, nisi de suo matrimonio violato; nec omnes promiscue, sed paucæ tantum personæ. Quando maritus potuerit uxorem adulterii accusare? Quando pater vel extraneus ante maritum? Qui moribus accusent? VI. 48. 5. 21.

Quamdiu duret accusatio adulterii ex iure civili & moribus? Ubi de quinquennio, & quando præscriptioni duorum aut sex mensium locus sit? Non est præscriptio quinquennii, si adulterium cum incestu aut vi coniunctum sit. VI. 48. 5. 22.

De differentiis inter incestus & adulterii accusationem, & de probatione adulterii. VI. 48. 5. 23.

De nefando concubitu. VI. 48. 5. 24.

Advocatus.

Advocatorum officium laudabile ac nobile non præiudicat nobilitati. I. 3. I. 1.

An alibi postulare possit, cui uno in loco advocationibus interdictum est? I. 3. I. 2.

An, & quando religionis diversitas aliquem ad postulandum faciat inhabilem? I. 3. I. 2.

Quid iuris, si nec adversarius nec Iudex repulerit prohibitum postulare? I. 3. I. 2.

Qui prohibeantur in certis quibusdam causis postulare tum civili, tum hodierno iure? I. 3. I. 3.

An quis possit, cognitis prius clientis unius argumentis, causam eius deferere, & adversæ parti adesse? I. 3. I. 4.

An & quando advocati salaria petere possint? Vide *salaria*.

Advocati quo modo & quando præstent iusiurandum calumniæ? I. 3. I. 9. & 3. 6. 6.

Quid

INDEX GENERALIS.

Quid iuris, si dolo, vel errore iuris aut facti advocatus prodiderit clientis causam? & quo usque clienti liceat errorem corrigere? I. 3. I. 10.

Advocatum non habenti dandum est a Magistratu, qui & iure Romano curabat, ut utrimque esset æqua peritorum acies. Et quid moribus? I. 3. I. 11.

Vetitum hodie captare patrocina per pactum de salario non nisi post victoriam petendo. I. 3. I. 12.

Æquitas.

Quod æquum, idem & bonum est. I. 1. I. 5.

Quo sensu, & quando æquitas sit preferenda stricto iuri? I. 1. I. 6.

Æs alienum.

Quo modo heredes subeant æs alienum defuncti, & pro quibus partibus, &c. Vide *aditio hereditatis*.

Æstimatio rerum.

Æstimatores iurati, si falsam æstimationem renuntiaverint, quo modo teneantur? II. 11. 6. 2.

Æstimatio rerum per iusiurandum in litem, vide *iusiurandum in litem*. Cuius temporis æstimatio in iudiciis bonæ fidei & stricti iuris spectanda sit, ut in eam Iudex condemnet? sive principaliter æstimatio alicuius rei in obligationem deducta sit, sive res alia cuius æstimatio ob interitum præstanda est? III. 13. 3. 3.

Cuius loci æstimatio consideranda ac præstanda sit? III. 13. 3. 4.

Æstimatoriæ contractus.

Quid sit contractus æstimatoriæ, & qualis actio inde detur? an ei locus, si merces intervenerit? III. 19. 3. 1.

Quid iuris, si pluris aut minoris sit res vendita, quam per dantem æstimata fuerat? III. 19. 3. 2.

Qualis in hoc contractu culpa præstetur? III. 19. 3. 2.

Quid obtineat, si res alteri sit data pretii explorandi gratia, vel *inspicendi* causa? III. 19. 3. 3.

Ætatis venia.

Vide *venia ætatis*.

Affinitas.

De affinitate & quasi gradibus eius ac computandi ratione; item de primo, secundo, & tertio genere affinitatis. IV. 23. 2. 29.

Quæ affinitas impediat nuptias? Vide *nuptia*.

Impedimentum ex affinitate extra causam nuptiarum intelligi debet de affinitate adhuc durante, non de diremta. IV. 23. 2. 34.

Aggeres.

De aggerum Nili perruptoribus. Quibus pœnis hodie puniantur, qui aggeres perfodiunt, sive publicos marinos, sive privatos pauciorum possessorum. De excidentibus arborem sycaminonem Nili aggeres colligentem: deque iis, quid apud nos ex collibus arenaceis subducunt carices & alia, dissipationem arenæ impediunt; vel herbæ marinæ (*wijer* dictæ) incrementum impediunt; lapites, limum arenam prope ipsas aggerum radices tollunt. VI. 47. 11. 6.

Agnitio

INDEX GENERALIS.

Agnitio liberorum.

Divortio facto, mulier se gravidam putans, marito id denunciare debet. Quid circa hanc denunciationem ex parte mariti & uxoris agendum sit? Si quæ ab iis prætermissa, id partui non nocet.

IV. 25. 3. 1.

De partu agnoscendo: qui stante matrimonio editus est. Quando maritus non teneatur eum agnoscere?

IV. 25. 3. 3.

Agnitio manus seu chiographi.

Vide *sententia, chiographum.*

Album.

De albo decusionum scribendo, & de ordinis in albo mutatione.

VI. 50. 3. 1.

Album pratoris.

De albo corrupto & pœna ex iure Romano ac moribus.

I. 2. 1. 57.

An privata autoritate quis avellere possit programmata, quibus sua bona per alium non iure proscripta videt?

I. 2. 1. 57.

Aleator.

Quales ludi liciti fuerint apud Romanos, & quantum potuerit in hisce maximum constitui victoriæ præmium?

II. 11. 5. 1.

Illicitus aleæ & similium ludus.

II. 11. 5. 2.

Valet promissio: qua quis se obligat ad id, ne alea ludat, & pœnam pollicetur, si luserit.

Quæ pœnæ sint aleatorum, & aleatores recipientium? An ipsis impune furtum aut iniuria fiat? & per quos condici possit, quod in alea amissum?

II. 11. 5. 3.

Quæ sit pœna cogentium ad ludendum, vel instigantium filiosfamilias alienos? & de non præstanda eviçtione rei in alea venditæ.

II. 11. 5. 4.

An tertius, qui ludenti mutuam dedit pecuniam, repetere mutuum possit?

II. 11. 5. 4.

Quid, si mutuum numeraverit collusor ipse, vel aleatorum receptor?

II. 11. 5. 5.

Quid moribus obtineat circa pœnas aleatorum? An & quando hodie amissa in alea repeti possint?

II. 11. 5. 6.

Amissa in alea, si necdum soluta, an peti possint, si victus victori expromissores aut fideiussores aut pignora dederit?

II. 11. 5. 7.

Quæ in colludentibus obtinent, etiam locum habent in iis; qui de ludentium Victoria sponsonis ineunt.

II. 11. 5. 8.

Si præmium sponsonis apud tertium depositum sit, & victori redditum; an repeti possit? & quid, si necdum redditum sit Victori, vel nondum victor appareat, an repetere quisque invito altero possit, quæ ita deposuit?

II. 11. 5. 9.

De urnis, seu ollis fortunæ, *loteryen.*

II. 11. 5. 10.

Qui scripserint de aleatoribus?

II. 11. 5. 10.

Alienatio.

De alienatione rerum dotalium, vide *fundus dotalis.*

De alienatione rerum pupillarum, vide *tutela, tutores.*

Quo modo & sollemnitate alienandæ sint res ecclesiæ, piæ causæ, fisci, civitatis, vici, pagi?

IV. 27. 9. 17.

De

INDEX GENERALIS.

De alienatione rerum fideicommissariorum, vide *fideicommissum*.

De alienatione in fraudem patroni, & actione Faviana ac Calvisiana.
V. 38. 5. 1. & seqq.

De alienatione feudi, vide *feudum*.

De alienatione in fraudem creditorum. Vide *Pauliana actio*.

Alienatio iudicii mutandi causa.

Qualis actio detur ob alienationem iudicii mutandi causa? & an ea teneatur, qui dolo fecit, ne acquirat? I. 4. 7. 1

Qualis esse debeat alienatio, & quo modo facta, ut isti actioni locus sit? I. 4. 7. 2.

An alienans invitus cogi possit iudicium accipere de re iudicii mutandi causa alienata? I. 4. 7. 2.

Alimenta.

Alimenta in futurum debita arrestari nequeunt. I. 2. 4. 51.

Ei, qui per querelam obtinuit victoriam, pendente appellatione ab illa sententia, interim per institutum alimenta præstanda, si inops sit. II. 5. 2. 74.

Non habet locum ius accrescendi, si alimenta duobus simul ex eodem prædio legata sint. II. 7. 2. 3.

Interest inter alimenta ex contractu vel testamento debita, & ea, quæ ex officio pietatis a iudice imponuntur. Quid veniat nomine alimentorum? An & medicamenta, sumtus in studia? IV. 25. 3. 4.

Ab arbitrio patris præcipue pendet alendi modus. Quid iuris, si nimis fordide & avare alat infra patralium conditionem? An ad alendum obligatus satisfaciatur, si alendis præbendam aut locum in gerontocomio procuret? IV. 25. 3. 4.

Quales liberos alere pater teneatur? An & naturales, incestuosos, adulterinos? An & liberos illos, quibus partem bonorum aut dotem iam dedit, si illa consumpta sit? IV. 25. 3. 5.

Quando mater ad alimenta liberis præstanda teneatur? Quid moribus? Cuius sumtu liberi alendi, si divortio matrimonium dissolutum sit? IV. 25. 3. 6.

Quando avus & avia teneantur nepotes alere? An & nepotes naturales ex filio legitimo, vel legitimos ex filio naturali? IV. 25. 3. 7.

Liberi tenentur alere parentes. An & matrem infamem, corpore quæstum facientem, aut patrem incestuosum? An frater fratrem, etiam uterinum, aut naturalem? An patronus libertum, & vice versa? An & uxorem, & vice versa? An & uxorem, quæ adulterio aut malitiosa desertione causam divortio præbuit, & contra? IV. 25. 3. 8.

Remotiores cognati, ultra fratrem, cognatum alere non coguntur, nec donatarius omnium bonorum donantem; licet pie faciant, si alant. IV. 25. 3. 9.

An affinitatis vinculum ad alendum obliget in eodem gradu, in quo cognatio? IV. 25. 3. 10.

In concursu plurium, ad alendum obligatorum, cui onus alendi imponendum sit? IV. 25. 3. 11.

INDEX GENERALIS.

- De his, qui ex eleemosinis alendi, & de alendis infantibus expositis.
 Quo in loco nunc apud nos tales alendi sint, seu in qua urbe, &c. IV. 25. 3. 12.
- Quibus modis compellatur ad alendum, qui ex officio pietatis obligatus est? An hæc persecutio popularis sit? An in modo alimentorum definiendo iudex etiam debeat habere rationem bonorum extra suum territorium sitorum? An alimenta interim decernenda, si quis se patrem neget? An in genere talem, qui ad alendum teneatur? An illa temporaria alimentorum adiudicatio veritati præiudicet? IV. 25. 3. 13.
- Cessat obligatio ad alimenta, si alendus calleat artificium, unde se exhibeat. An patri cedat, quod filius lucratur ex opificio, ubi ab eo nutritur, cum in assignandis bonis maternis onus alendi in se recepisset? IV. 25. 3. 14.
- Cessat, si alendus bona aliunde habeat, ex quibus alii potest. Quid, si extraneus bona liberis reliquerit ea lege, ut fructus & ulura cedant in augmentum sortis? Quid, si extraneus patri legaverit bonorum usumfructum, ut inde liberos alat, vel pater in assignandis bonis maternis onus alendi susceperit, & postea liberi aliunde bona acquirant, ac pater doceat, usumfructum legatum, aut redditum bonorum maternorum, non sufficere oneri alendi? IV. 25. 3. 15.
- An ipsam sortem bonorum paternorum aut maternorum, vel adventitiorum, parens superstes absumere possit in liberorum educationem? Si parens superstes liberis præmorientibus non succedat ex iure Scabinico, ex hereditate eorum deducere potest, quanto plus in alimenta liberorum erogavit, quam erat in fructibus patrimonii liberorum. Alimenta per patrem data liberis prioris thori, an & quando imputentur communioni coniugali cum secunda coniuge? IV. 25. 3. 16.
- Si pater in assignatione bonorum maternorum receperit onus alendi liberos ex fructibus, & quidam liberi ab avo materno nutriti sint, fructuum pars pro rata non patri, sed liberis cedit. IV. 25. 3. 17.
- Cessat alendi necessitas, si ad alendum obligati inopes sint; vel si ipsi alendi ingrati sint. An heres eius, qui ex pietate ad alendum obligatus erat, succedat in illud onus? An noverca post dissolutum matrimonium, cum pater binubus in assignandis bonis maternis onus alendi suscepisset? An, posita tali obligatione patris ad alendum, liberi minores petere possint, se communi fratrum maiorenium sumtu alii? Si extraneus ex mera liberalitate promiserit alimenta ad certum tempus, an heres teneatur, si promissor intra id tempus moriatur? IV. 25. 3. 18.
- Cessat obligatio ad alimenta morte alendi. An tunc is, qui aluit, vestimenta repetere possit, si nondum attrita? IV. 25. 3. 19.
- Ubi divortio facto liberi educandi? IV. 25. 3. 20.
- Quo modo alimenta pupillo, qui sub tutela est, decernenda sint? An tutor sine prætore possit modum statuere? An omnes redditus in alimenta absumere? An prætor possit definire alimenta supra vires edi-

INDEX GENERALIS.

- redituum? Aucto vel diminuto pupilli patrimonio, augendus aut diminuendus modus alimentorum. IV. 27. 2. 2.
- Quid iuris, si tutor absit, aut latitet, ne pupillo alimenta decernantur? Quid, si per mendacium neget, alimenta decerni posse? Quid, si pupillus vere egenus sit? Cognitio de egestate summatim facienda. IV. 27. 2. 3.
- Quæ alia pupillo præter alimenta præstari debeant? IV. 27. 2. 4.
- Quæ contineantur sub *alimentis*, quæ sub *cibariis* legatis? Quæ sub legatis *cibariis* & *vestiariis*? V. 34. I. 1.
- Qualia sint præstanda, si testator generaliter alimenta legaverit, non expressa quantitate aut modo? V. 34. I. 2.
- An quis invitus teneatur alimenta legare liberis, parentibus, fratribus, uxori inopi? V. 34. I. 3.
- Recensentur multa singularia in legato alimentorum? Ubi, an die feriato de iis ius dici? An incapaci relinqui? De iis transigi? An alteri cedi possint? An per appellationem adiudicatio eorum suspendi? An sisti? An rescripto moratorio differri? An debeantur, si ex imperfecto testamento sint triennio præstita? An initio anni debeantur, & tunc reddendum sit, quod alendus non consumpsit, ut vestes? Sæpius legata, semel debentur, ac cessat in iis ius accrescendi. Ad *pubertatem* relicta, vel *puro*, vel ad *maiorennitatem*, quamdiu debeantur? An alimenta legata iisdem gaudeant privilegiis quibus pia causa? V. 34. I. 4.
- Si pluribus alimenta legentur, an iudex singulis heredibus singulos alendos recte assignet? An uni sortem, ut is inde solus alimenta solvat? Quid intersit, utrum testator id egerit, an iudex, circa fortis restitutionem post mortem alendorum? V. 34. I. 5.
- Si uni cognato res certas, dein omnibus cognatis alimenta leget, an illa quoque debeantur rerum certarum legatario? An & ei, qui cognatus non est, sed quem publice cognatum appellavit? V. 34. I. 6.
- Debentur a tempore mortis, licet ministerium, ob quod relicta, necdum præstari possit, usque ad mortem alendi, si non aliud cautum, licet maturius cesset causa aut ministerium, ob quod relicta. Non cessant morte onerati, nisi fructuarius legato alimentorum gravatus sit. V. 34. I. 7.
- Alluvio.*
- Cui cedat alluvio in agris limitatis, & non limitatis, iure civili ac moribus? An liceat alluvionem arte promovere? An proficiat iis, qui fundos aut territorii iurisdictionem in feudum acceperunt, aut ius decimarum habent? An id, quod alluit feudo, feudale fiat? Quid iuris in eo, quod alluit fundo fructuario vel oppignorato? V. 41. I. 15.
- Cui cedat alluvio insulæ in flumine natæ? V. 41. I. 17.

Altius tollendi & non tollendi servitutes.

Vide *servitutes urbanae*.

INDEX GENERALIS.

Alveus fluminis.

Cui cedat alveus desertus? Cui novus alveus, si iterum derelinquatur? & quid moribus? V. 41. 1. 18.

Cui cedat alveus derelictus inter insulam in flumine natam & agros trans flumen sitos? V. 41. 1. 17.

Ambitus.

De crimine ambitus & pœna.

VI. 48. 14. 1.

Amotarum rerum actio.

Cur ob furtum inter virum & uxorem non furti, sed rerum amotarum actio competat? An detur ob furtum, quod ante nuptias, vel post eas iam dissolutas, factum est? IV. 25. 2. 1.

Tum demum actioni huic locus est, cum soluto matrimonio agitur ob resistente matrimonio divortii causa amotas. IV. 25. 2. 2.

Quid sit hæc actio? Quibus modis amotio fiat? An & per interpositas personas? Quibus detur, & contra quos? IV. 25. 2. 3.

Ad quid tendat? Cuius temporis æstimatio spectanda sit, si res amora perierit? An iusiurandum in litem tunc locum habeat? Quid consequatur amovens, ubi præstitit æstimationem rei? IV. 25. 2. 4.

An, si negetur amotio, iusiurandum deferri vel referri possit? IV. 25. 2. 5.

Quando cesset hæc actio? ubi inter alia, quid iuris, si coniuges sibi invicem amoverint? Si post divortium redintegratio coniugii facta sit, ac novum divortium? Si uxor rem mariti, quam is alteri commodaverat, commodatario subducat? IV. 25. 2. 6.

An cesset aut differatur ob crimen adulterii, quo mulier postulata? Adhuc moribus hodiernis usum habet. IV. 25. 2. 7.

Ancilla.

Ancillæ sequuntur hodie domicilium domini aut dominæ, cui ministrant. II. 5. 1. 96.

Animal.

Si animal nocuerit, qualis actio detur? Vide *pauperies*.

Annona.

De pœnis flagellantium annonam.

VI. 48. 12. 1.

Annus.

De anno utili & continuo, & quando cœptus habeatur pro completo, vide *præscriptio*.

Annus gratiæ.

Viduæ concionatoris debetur annus gratiæ.

I. 1. 9. 6.

Si concionator ad aliam vocatus Ecclesiam, moriatur, antequam in nova Ecclesia inauguratus sit, quid iuris circa annum gratiæ?

I. 1. 9. 7.

Annuum legatum.

Annuum plura legata continet, & morte legatarii perit. Quando dies eius cedat? An sufficiat, legatarium initio anni vixisse, ut totius anni legatum debeatur? An initio cuiusque anni peti possit, si ex fructibus certi fundi præstandum sit? Et quid, si fructus non sufficient? An singulis annis spectanda capacitas legatarii? An, & quo usque annui præscriptio fieri possit? V. 33. 1. 1.

Quando

INDEX GENERALIS.

Quando annuum legatum perpetuo daret? ubi de annuo pro se & heredibus; vel personæ ratione officii, quo fungitur, vel collegio aut Ecclesiæ relicto; vel ad ludos, quibus heredes præsiderent. Cur in hisce aliud obtineat in usufructu? V. 33. I. 2.

An cesset annuum, si ob certam causam futuram, puta administrationem, relictum sit, & illa cesset vivo legatario? An cesset morte gravati? Et quid, si fructuarius ex suo usufructu annuum dare iussus sit? V. 33. I. 3.

An pereat capitis diminutione? Si legatarius ex fundo sibi legato annuum alteri dare iussus, Falcidiam in fundo patiat, an & tanto minus annui nomine præstet? V. 33. I. 4.

Recensentur casus, in quibus dubium, an sit annuum legatum, an semel præstandum. V. 33. I. 5.

Quibus modis annuum legetur? An ita, ut uno anno aliud præstetur, quam altero? Quid debeatur, si leget annuum, quod ipse dare solitus? Quid, si tunc varie, aut alia forma præstiterit? Quid, si ante præstiterit, sed non postremis annis? Quid si cognatis omnibus annuum leget, quod vivus præstabat, nec tamen omnibus vivus præstiterit? Quid, si societatem universalem cum uxore habens, ita legaverit, & centum Titio præstare sit solitus, an centum, an quinquaginta debeantur? Quid, si quis simpliciter annuum leget, non expressa re aut quantitate? V. 33. I. 6.

In menstruo aut diurno relicto idem obtinet, quod in annuo. V. 33. I. 7.

Quæ propinquorum potestas sit, si annuum legetur, per pauperum curatores arbitrio proximorum testatoris distribuendum? V. 33. I. 8.

Quando cedat dies legati annua, bima, trima die præstandi? An interim usuræ debeantur pensionis non solutæ? Quibus sit solvendum pensionibus? Quid, si pensionibus inæqualibus arbitrio heredis aut legatarii solvi debeat? V. 33. I. 9.

Pluribus quam tribus pensionibus, solutio legati a testatore iuberi potest. An evanescat, legatario ante finem pensionum omnium moriente? V. 33. I. 10.

An & in corporibus possit locum habere hoc legatum annua, bima, trima die dandum? V. 33. I. 11.

Quid si testator iusserit, annua, bima, trima die dari Titio, cum erit annorum 14. & is eam ætatem iam excesserit? V. 33. I. 12.

Quid, si testator annuum leget, sed duabus pensionibus præstandum? V. 33. I. 13.

Antichresis.

Vide hypotheca.

Apertura testamenti.

Cur tabulæ testamenti aperiendæ sunt? Et quid si sponte sint apertæ? Quo modo, ac quibus citatis solenniter apertura fiat? & quid, si testes quidam, vel omnes, non agnoscant signa sua? De apertura minus solenni. Cuius loci leges in aperiendo observandæ? Quo tempore apertura fieri debeat? An, a decreto apertura appellari possit? IV. 29. 3. I.

INDEX GENERALIS.

Qui petant inspiciendi describendique licentiam? Et de publicatione testamentorum. IV. 29. 3. 2.

Quid iuris circa aperturam, si plura sint testamenta, vel unum pluribus codicibus scriptum? Vel testamentum & exemplum; aut tabulæ secundæ vel codicilli? IV. 29. 3. 3.

Quando tabulæ non sint aperiendæ? Ubi de prohibitione testatoris; & an ea coram tabellione & testibus fieri debeat? An etiam diei & consulis descriptio ac editio facienda sit? IV. 29. 3. 4.

Quo modo apud nos aperiuntur testamenta clausa? IV. 29. 3. 5.

De non aperiendis testamentis aut hereditate adeunda eius, qui violenta morte peremptus antequam quæstio de familia fuerit habita, & sumtum de nocentibus supplicium; deque pœnis contra facientium. IV. 29. 5. num. 1. 2. 3. 5.

Qui hic veniant nomine familiæ? qui pro nocentibus habendi sint? IV. 29. 5. 4.

An hæ pœnæ hodie obtineant? IV. 29. 5. 6.

Apocha.

Quæ sit vis apochæ? An creditor debitori solventi apocham dare debeat? An non satisfaciat reddendo chirographum cancellatum? An debitor exhibendo chirographum cancellatum solutionem probare possit? An creditor cogi possit ad dandam generalem apocham de omnibus debitis? Quæ sit vis apochæ generalis? VI. 46. 3. 15.

Apostoli.

De apostolis in appellatione. VI. 46. 6. 1. & 2.

Apparitor.

An resisti possit apparitori, quoties extra territorium iudicis, quem repræsentat, vim infert aut exsequi vult? I. 2. 1. 46.

Quid iuris, si apparitores iudicum iniuria affecti sint? Et quid, si modum egressi vim passi sint? II. 5. 1. 62.

Appellatio.

Appellari nequit a decreto citationis in personam. I. 3. 3. 15.

Quam legem in iudicando sequi iudex debeat, si pendente lite vel appellatione lex per novam legem abrogetur? II. 5. 1. 51.

Quid sit? Quid, si appellatum ad parem iudicanti vel inferiorem? Quid, si ad superiorem, sed alium, quam qui appellandus erat? Quid, si per saltum? VI. 49. 1. 1.

Quis appellare possit? An, qui sententiam approbavit, etiam tacite, petita dilatione? An condemnati, quorum non interest sententiam everti? cuius varia exempla. An emtor evictionem passus, vel fideiussor condemnatus? VI. 49. 1. 2.

Recensentur multi, qui appellare possunt, quia eorum interest, licet condemnati non sint. VI. 49. 1. 3.

An & victor appellet? An victoris rationem habere debeat iudex, si is non appellaverit, nec gravamina proposuerit, & tamen aliquo modo læsus sit? An victori, qui sortem & usuras petierat, cuique sola fors adiudicata fuerat, reo solo appellante, usuræ per superiorem adiudicari possint? VI. 49. 1. 4.

An

INDEX GENERALIS.

- An appellari a parte sententiæ? An tunc designandum, a qua parte?**
 An & ob non adiudicatas fortis usuras, aut litis impensas? An & ob
 solam iniquam impensarum litis taxationem? VI. 49. I. 5.
- An appellari ab executione? Et quid moribus? An si tres lita conformes
 sententiæ in eadem lite? An condemnatus ex contumacia, & an
 contra eam restitui possit in civili vel criminali lite? An condemna-
 tus ad debita fiscalia, vel in civilibus ex sua confessione, vel ad id,
 quod in iudicio sponte obtulit, nec in amplius; vel ex consensu suo
 in condemnationem, compromissis aliisque conventionibus addito?
 An, si ante sententiam convenerit de non appellando; & an tunc
 appellatio suspendat executionem? An a sententia, si iusiurandum
 a parte parti, vel a iudice delatum sit? VI. 49. I. 6.**
- An apud nos a politicis magistratum decretis, vel a decretis Camere
 rationum? An, si iudex probet dissensum parentum circa nuptias li-
 berorum? An a futuro gravamine? An a sententiis in causis agge-
 rum, aquæductuum, cataractarum, viarum? An in causis alimentor-
 rum? Ad quam quantitatem ascendere debeat sententia, ut appel-
 lari possit, in Hollandia, Zelandia, alibique? VI. 49. I. 7.**
- An a sententia iudicis reductionis? An a definitiva, si appellatio ab in-
 terlocutoria adhuc pendeat? An appellatio ab interlocutoria impedi-
 cognitionem de principali? VI. 49. I. 8.**
- Ex quibus criminibus damnatus iure civili non appellet? In reliquis
 licet appellare, licet certa pœna per legem sit statuta, sed non ab ipsa
 illa pœna. An appellent confessi de crimine, legitimo, vel extraordi-
 nario? VI. 49. I. 9.**
- An, & quando in Hollandia accusator vel reus appellare possit, si
 solenni more, vel extraordinario iudicium criminale exercitum sit,
 vel pœna a magistratu urbium sine ulla litis forma sit imposita? An
 cessante appellatione, pateant querelæ de iniquitate, ad Ordines de-
 ferendæ? An appellatio litem criminalem extraordinariam mutet in
 ordinariam? An appellet officialis a proprio iudice ad pœnam con-
 demnatus, quia peccavit in officio, vel aliter? An apparitor alte-
 rius iudicii, condemnatus a iudice, cuius iurisdictionem violavit?
 An, & quo usque iure civili & Hollandico a condemnatione ad mul-
 ctas & correctiones civiles? Et quid, si ob iniuriam condemnatus
 sit ad multam & palinodiam? VI. 49. I. 10.**
- Quid circa appellationes in criminalibus in Zelandia, Ultraiecti, ali-
 bique? VI. 49. I. 11.**
- De appellatione ab interlocutoriis in causis civilibus ex iure civili,
 Hollandiæ, Zelandiæ, Flandriæ, &c. si inferiores iudices vel Curia
 iudicaverit. VI. 49. I. 12.**
- An prohibita appellatio in criminalibus etiam pertineat ad interlo-
 cutorias in criminalibus? An in Hollandia a decreto citationis in
 persona, aut reali apprehensione? An a decreto præparatoriæ in
 crimen inquisitionis; aut quo reus admittitur ad litem criminalem
 solenni more tractandam; aut quæstiones permittuntur vel denegan-
 tur, & quæ reo sint edenda, cum accusator ab his denegatis appel-
 lat? An a denegato examine rei ad articulos? An a decreto dene-**

INDEX GENERALIS.

gante vel concedente incarcerationem rei ad articulos? & quid interim fiat, pendente appellatione, si ex decreto permiffa fit?

VI. 49. I. 13.

An appellari a fententia vel decreto, habente vim definitiva? An a fententio impofito ex l. *diffamari*; vel pronuntiatione appellationis defertæ; vel reiefta appellatione per iudicem, ad quem; & an tunc fuperior totam litem principalem definiat? An & tunc, cum decretum, quædam amplius probanda effe, & iudici appellationis non appareat, probanda ad rem pertinere? An, fi pronuncietur, non habere perfonam ftandi in iudicio; carere qualitate, qua experitur; oppofitionem recte aut perperam factam effe; vel Titio res addita fit in auctione publica, quam Mævius fibi addicendam contendit: vel reiiciantur, aut admittantur exceptiones declinatoriæ, vel litis pendentis; aut finitæ, & quæ illæ fint? An a reiefta exceptione obfcuri libelli? An a denegato decreto vendendi ædes fideicommiſſarias veftitate deformatas?

VI. 49. I. 14.

An a decreto de apertura teftamenti; de re exhibenda, de modo inftruendæ litis; de manu agnoscenda? An a concefſo mandato falvæ guardiæ, & quid, fi illud per obreptionem obtentum fit? An decreto inquisitionis valerudiniæ; aut quo curator bonis datur; & quid, fi curator dicatur non idoneus; vel fideiuſſor, oblatus ad laxandum arreſti vinculum; vel laxatio negetur, quia cauſa talis dicitur, quæ non admittit laxationem ſub cautione? An a decreto arreſti faciendi; vel, quo conceduntur literæ requiſitoriales; vel iudex alter requiſitus exceptionem decernit, aut negat; & quid agendum, fi iudex, qui iudicavit, requiſitorias dare nolit? An a decreto literarum novarum executionis?

VI. 49. I. 15.

An a decreto, quo heredes ſcripti inducuntur in poſſeſſionem hereditatis? An, fi iudicatum de cauſa momentaneæ poſſeſſionis? An hodie a ſententiis in ſummario vel plenario poſſeſſorio, latis? An a decreto ſequeſtrationis?

VI. 49. I. 16.

An appellari poſſit a ſententiis ad relationem latis?

VI. 49. I. 12.

Interſt inter appellationem a definitivis, & interlocutoriis aut decretis, ratione appellationis in ſcriptis faciendæ, cum gravaminum designatione &c.

VI. 49. I. 17.

An appellatio unius conſortium litis proſit reliquis non appellantibus; & quid, fi is tantum appellet, qui ſe liti iunxit? Quid, fi cauſa dividua fit? Quid, fi plures ex eadem cauſa ſeparatim condemnati ſint, & unus appellet? Quid, fi reliqui toto decendiõ ignoraverint, conſortem appellaffe? An adhærens alienæ appellationi, expenſas pro rata refundat? An a pluribus victus, ac contra unum appellans, appellare videatur contra omnes?

VI. 49. I. 18.

Quis probare debeat in lite appellationis?

VI. 49. I. 19.

De multis temerariæ appellationis. An has debeant hodierni accuſatores publici? An renuncians appellationi, aut transigens? An renunciari poſſit appellationi invito adverſario? An invito iudice, iure civili ac moribus? An deſertio vel renunciatio uniûs noceat alteri; an non ei, qui appellationi adhæſit? An victor, contra quem

INDEX GENERALIS.

- quem appellatum, sententiæ pro se latæ renunciare possit? Quid iuris, si in criminalibus, appellante accusatore, reus renunciet sententiæ pro se latæ; aut accusator, reo appellante? VI. 49. 1. 10.
- A quorum sententiis appellare non liceat. cur contra Principis sententiam non sit appellatio, sed quidem restitutio? VI. 49. 2. 1.
- Quis, a quo appelleretur, seu, ad quos gradatim appellandum, iure civili & Hollandico, ac vicinarum gentium? VI. 49. 3. 1. & 2.
- Quando appellandum, si præses opinatus sit de scelerato per Principem deportando, vel quis excusari velit a publicis muneribus? VI. 49. 4. 1.
- Intra quod tempus appellandum iure veteri & novo? Decem dies, quo respectu sint continui, vel utiles; & an currant ignoranti? An iis imputetur dies sententiæ latæ? An dies festi & feriati? An computetur tempus de momento in momentum? An sufficiat intra decem dies fieri protestationem de appellando? VI. 49. 4. 2.
- Unde computetur decennium, si sententia sub conditione lata, vel super iure eligendi alterutri adiudicato? VI. 49. 4. 3.
- An contra lapsum decennii restitutio obtineri possit? An valeat sententia lata ad appellationem post decem dies factam, cum pars utraque id sciens litem ad finem perduxit? VI. 49. 4. 4.
- De temporibus appellationis prosequendæ ac finiendæ, iure civili, ac moribus; & de desertione appellationis. An contra eam restitutio obtineri possit? Appellatione deserta, ad quem redeat iurisdictio? Quid fiat, si victor appellatus non veniat? An tunc iudex appellationis adhuc de ipsa lite principali iudicare possit? Cui incumbat probatio, si appellatio dicatur deserta? VI. 49. 4. 5.
- De mandato *anticipationis*, ut intra breviora tempora appellationis persecutio fiat. VI. 49. 4. 6.
- Quid agendum, quæ præna, si iudex, a quo, appellationem recipere nolit; vel iudex, ad quem, eandem nolit admittere? VI. 49. 5. 1 & 2.
- De apostolis seu libellis dimissoriis in appellatione; & an hodie eorum usus? VI. 49. 6. 1. & 2.
- Iudex cogitur edere instrumenta litis, in qua appellatum. Iudici insinuanda appellatio, ut, si velit, sententiam defendat, alias non admittitur appellatio. VI. 49. 6. 2.
- Appellatio suspendit executionem. Capita, a quibus non appellatum, executioni dantur. Quid, si ex pluribus criminibus damnatus, de uno appellet? An innovari, seu *attentari*, si appellatio necdum recepta, vel necdum appellatum sit? Vel appellatio necdum iudici aut parti insinuata? Quid iuris in attentatis, pendente petitione restitutionis ad appellandum? VI. 49. 7. 1.
- An & quando in appellatione novæ probationes vel exceptiones allegari possint? An acta litis reddenda, quamdiu appellari potest, si ex iisdem actis iudicandum? Et de eorum ad superiorem translatione. An addendum a superiore, retractari sententiam ob novas probationes? VI. 49. 7. 2.
- De petitione *inhibitionis*, & in quo distent, *inhibitie*, & *surcheansie*? De petenda revocatione inhibitionis concessæ. De libello suppli-

INDEX GENERALIS.

supplice *antidotali*, ne adversario concedatur inhibitio, si eam petat. VI. 49. 7. 3.

Recensentur casus plurimi, quibus *inhibitio* non conceditur, sed executio fit, non obstante appellatione; ubi inter alia multa etiam de sententiis inferiorum iudicum intra certam quantitatem latis. VI. 49. 7. 4.

Quæ computanda & consideranda sint, ut sententia videri possit excedere quantitatem, executionem habentem, per plures species & quæstiones determinatur, & de cumulatione plurium summarum. VI. 49. 7. 5.

In casibus, quibus appellatio vulgo non suspendit executionem, inhibitio tamen fit, si executio infamiae aut damni gravioris irreparabilis sequelam habeat; nisi nominatim aliud statuto cautum sit. Condemnato ad multam & palinodiam appellante, nec multæ executio interim fit. VI. 49. 7. 6.

Quando reparanda sint *attentata*? Per quos *attentari* possit? ubi de iudice; parte; tertio, qui utitur iure partis; tertio, qui non utitur iure partis, cuius tamen interest; tertio, cuius nihil interest. An peti possit reparatio attentatorum, si tertius, a parte causam non habens, attentaverit? Qui latius videndi de *attentatis*? VI. 49. 7. 7.

Si appellans *attentes*, non fit reparatio, sed appellatio deserta habetur. Quid, si attentaverit, qui tantum appellationi alienæ adhæsit? VI. 49. 7. 8.

Quæ sententiæ sine appellatione rescindantur, & de sententiis contra mortuum latis. Hodie paucis tantum casibus sententiæ sine appellatione prætextu nullitatis infirmantur, alias appellandum etiam ab iis, quæ nullæ sunt. VI. 49. 8. 1. & seqq.

An per alium causæ appellationis reddi? VI. 49. 9. 1.

Quid iuris, si creatus tutor, curator, magistratus appellaverit? VI. 49. 10. 1.

Eum, qui appellavit, in provincia defendi. VI. 49. 11. 1.

Apud eum, a quo appellatum, aliam causam agere compellendum. VI. 49. 12. 1.

Heres an prosequi teneatur appellationem in causa civili vel criminali? An mortuo eo, qui adulterii damnatus appellaverat, supersit quæstio de lucro ex communione & quæstu? VI. 49. 13. 1. & 2.

Applumbatura.

De eo, qui brachium alienum suæ statuæ iunxit, & in genere de iunctis per ferruminationem aut applumbaturam. VI. 41. 1. 27.

Apprehensio reorum.

An quis apprehendi possit sine iussu iudicis? VI. 48. 3. 1.

An reus a templis aut statuis Principum vel domo sua abstrahi possit? An apparitores possint resistentem occidere? Quæ sit pœna resistentis? An apparitores possint reum fugientem persequi in alieno territorio? An reus, privilegio fori munitus, apprehendi possit a iudice ordinario, si is eum mox tradat privilegiato? De pœnis impediendum apprehensionem, aut reum eximentium. VI. 48. 3. 2.

Appulsio

INDEX GENERALIS.

Appulsio.

In quo distet ab alluvione quando crusta terræ appulsa coaluisse videatur? An post coalitionem crusta vel arbores, aut pretium eorum, a pristino domino vindicari possint? V. 41. 1. 16.

Aqua.

An & quando liceat aquam ducere ex flumine publico, vel castello publico, vel per viam publicam, vel ex flumine privato, vel ex aquis, quæ nobis dicuntur *heere wateringén, ban wateringén*? V. 39. 3. 1.

De actione aquæ pluvie arcendæ, quibus, contra quos, ad quid, & quando competat, & quod multis casibus cesset. V. 39. 3. 2. & seqq.

Aque ductus, aqua haultus.

Vide *servitutes rustice*.

Aquila Lex.

Autor legis Aquilæ non fuit Gallus Aquilius. II. 9. 2. 1.

Quibus legibus anterioribus per legem Aquiliam derogatum sit? quibus non? II. 9. 2. 2.

Lege Aquilia non fuit coercitum damnum, quod tantum omitendo datum fuit. Adstruitur distinctio inter culpam commissionis.

II. 9. 2. 3.

Quid primo capite legis Aquilæ cautum fuerit? II. 9. 2. 4.

Capite secundo probabiliter actum fuit de moribus servi corruptis; nec eius disquisitio inutilis; imo caput secundum non in universum fuit sublatum, si quis ex eo experiri vellet. II. 9. 2. 5.

Quid capite tertio? II. 9. 2. 6.

Non fuit habita in hac lege ratio æstimationis ex affectione, sed communi opinione. II. 9. 2. 6.

Præter æstimationem venit etiam id quod interest, modo certum sit, non incertum: ac lis insicutione crescit in duplum, quod tamen quibusdam in casibus fallit. II. 9. 2. 6.

Qui egit ex capite tertio, potest adhuc agere ex capite primo, si quidrupes deinde ex eo vulnere moriatur, sed imputatur condemnatio prima in secundam; secus, si ex alio vulnere moreretur. II. 9. 2. 7.

Si plures damnum dederint, singuli in solidum tenentur, nec unius præstatione cæteri liberantur. II. 9. 2. 8.

Si prior vulneraverit vulnere certo certius lethali, alius dein alio vulnere occiderit, uterque de occiso tenetur: secus, si prius vulnus non fuerit certo certius lethale. II. 9. 2. 9.

Directa legis Aquilæ actio dominis datur, licet temporale habeant dominium, & res iam alienata vel extincta sit. Utilis etiam fructuario, bonæ fidei possessori, creditori hypothecario. II. 9. 2. 10.

An & commodatario vel fulloni iure civili & moribus? II. 9. 2. 10.

Utilis actio datur etiam ob hominem liberum vulneratum vel occisum.

Qui tunc agere possint? & ad quid tum iure civili tum moribus?

& quid si concurrant uxor, parentes, liberi eius, qui occisus?

II. 9. 2. 11.

Dantur hæ actiones adversus eos, qui damnum dederunt, aut se dedisse confessi sunt. An & quo usque detur contra heredes iure civili ac hodierno? II. 9. 2. 12.

An

INDEX GENERALIS.

- An actio ad multam hodie contra heredes detur? & an uno ex pluribus heredibus multam solvente reliqui liberentur? II. 9. 2. 12.
- Coercetur hac actione non tantum dolus, sed & culpa, etiam levissima. II. 9. 2. 13.
- Recensentur, qui per occasionem muneris, aut dum in re licita versantur, læserunt: ubi de magistro puerum discipulum castigante; magistratu iniuriosum quid faciente, de navigiis impactis in navem, aut scapham. aut teria piscatoria, aut portuum munitiones; deque funibus amputandis, & similibus. II. 9. 2. 15.
- An, navibus collisis, etiam damnum sarcendum, quod postea ex nova causa supervenit, sed prioris damni occasione? & quo modo merces æstimandæ, quæ cum nave per collisionem merita perierunt? II. 9. 2. 16.
- De cisiariis, plaustrariis, alios antevertere studentibus; onus male componentibus; de plastro, cessim eunte in clivo; de his, qui vel se vel iumenta plus iusto onerantes, efficiunt, ut onus lapsum in alium evertatur; de tonsore tondente in loco periculoso & gula securo præcisa. II. 9. 2. 17.
- De putatore & machinario ramos aut trabem in transeuntes deliciente; & de his, qui foveas faciunt aut laqueos ponunt ferre capienda causa, si animal alienum in ea inciderit. II. 9. 2. 18.
- De fornacario ad fornacem obdormiente, ignem in stipulam suam immittente. scopetum in testa straminea displodente, aliisque incendio causam præbentibus. II. 9. 2. 19.
- Orto in ædibus incendio, an inhabitanti, an magis locatori aut vicini læsis probatio incumbat respectu culpæ? II. 9. 2. 20.
- Quid, si tempore orti incendii unus tantum fuerit in ædibus? quid, si contra legem locationis in certa ædium parte ignis sit habitus, & ex eo loco incendium oriatur? II. 9. 2. 21.
- De eo, qui furem nocturnum aut diurnum, vel latronem sibi insidiantem aut alium adstantem occidit; & an liceat alium occidere pro defensione vel recuperatione bonorum? II. 9. 2. 22.
- De medicis, phatmacopis, obstetricibus, artificibus, aliisque, qui imperitia læserunt, gemmas aut alias res sibi commissas contregerunt, impetum equorum retinere non potuerunt. II. 9. 2. 23.
- De illis, qui, dum se iaculis exercent, transeuntem lædunt; vel pilâ ludentes alium pilâ interceptiendæ causa evertunt; in colluctatione, pugillatu, aut pancratio lædunt; per stramenta ardentia transilientes alium sibi in flamma obvium evertunt festivo tempore Paliliorum. II. 9. 2. 24.
- Recensentur plures, qui tenentur, dum causam damno dederunt, impulsu naturali, concitatione, hortatu, consilio, auxilio. II. 9. 2. 25.
- Enumerantur aliæ plures species damni per petulantiam aut temeritatem aut malitiam dati; ubi & de nocturnis grassationibus, vitrorum confractionibus; animalium nimis agitationibus, turbationibus, &c. II. 9. 2. 26.
- Cessat actio legis Aquiliæ, si quid illicite quidem factum sit, sed nullum inde damnum secutum, quod exemplis illustratur. II. 9. 2. 27.
- Cessat,

INDEX GENERALIS.

Cessat, si damnum iure datum sit, dum quis in domo vel navi sua vim patitur. Quid iuris, si quis incendii a suis ædibus arcendi gratia vicinas ædes deiecerit? II. 9. 2. 28.

Cessat, si damnum casu fortuito contigerit, vel ab infante aut furioso detur. Quandoque damnum dicitur casu datum, dum dolus deest, licet culpa adsit. II. 9. 2. 29.

Quando, & quo modo cum actione legis Aquiliæ concurrere possit accusatio ex lege Cornelia de sicariis? & an alteri per alterum fiat præiudicium? II. 9. 2. 30.

An concurrere possit cum actione iniuriarum, servi, corrupti, & similibus? An & cum actione depositi, commodati, locati &c.? & an una intentata alteram perimat? II. 9. 2. 31.

Arbiter, Arbitrator.

In quibus arbitria conveniant cum iudiciis? in quibus differant, puta, in litis pendentia, reconventionem, appellationem, doli actionem propter arbitri corruptionem, autoritate ac potestate cogendi? I. 4. 8. 1. Quid sit arbiter, quid arbitrator? quæ partes arbitratoris, & in quo distet ab arbitrio? I. 4. 8. 2.

De compromisso & compromittentibus. Vide *compromissum*.

Qui possint esse arbitri? An sacerdotes, infames, iudæi, servi mulieres? I. 4. 8. 6.

An minores? I. 4. 8. 7.

An & iudices? & an hi iubere possint, in se compromitti? & quid moribus? I. 4. 8. 8.

An quis in re sua? an advocatus unius adversarii solus? An adversarius una cum adversæ partis avvocato? I. 4. 8. 9.

An filius in causa patris, & vice versa? I. 4. 8. 9.

An & quo usque compromitti possit de causis in integrum restitutionis, liberalibus, popularibus, infamantibus, criminalibus civiliter aut criminaliter movendis, matrimonialibus, spiritualibus, iure patronatus? vide *compromissum*.

An id agi, ut duo arbitri inter se dissentientes tertium eligant? An, ut tunc Titium assumant? an partes resilire possint ab arbitrio ob partem arbitrorum dissensum? Et an moribus duo arbitri dissidentes tertium assumere possint sine novo partium consensu, si id ab initio actum non sit? I. 4. 8. 13.

An arbiter cogi possit ad implendum arbitrium susceptum, & quibus modis? I. 4. 8. 14.

Ferenda per arbitros sententia, utraque parte præsentem. Quid iuris, si pars alterutra per contumaciam vel etiam iusta causa absit? I. 4. 8. 15.

An duo arbitri absente tertio iudicare possint? Quid si tertius legitime citatus sit? quid moribus & iure canonico? I. 4. 8. 16.

An reliqui iudicare possint, si unus arbitrorum mortuus sit? I. 4. 8. 16.

Ferenda sententia loco & tempore debito. An arbiter tempus compromisso insertum prorogare possit? an referre seu antevertere? I. 4. 8. 17.

Arbi-

INDEX GENERALIS.

- Arbitri est, omnia definire, de quibus compromissum, idque per sententiam definitivam. I. 4. 8. 18.
- Non potest compromissi fines excedere, quod exemplis firmatur. I. 4. 8. 18.
- An sub generali compromisso contineantur & quaestiones futurae? I. 4. 8. 18.
- An arbiter possit dilationem solutionis dare? An compensationem obiectam admittere? An verba sententiae obscura interpretari? I. 4. 8. 18.
- Quid iuris, si ex tribus arbitris unus condemnet in quindecim, alter in decem, tertius in quinque? & quid moribus? I. 4. 8. 19.
- An evanescat compromissum, si unus compromittentium mortuus sit aut bonis cesserit? I. 4. 8. 20.
- Quibus ex causis arbiter a sententiae ferendae necessitate excusetur? I. 4. 8. 21.
- An lis ab arbitrio ad iudicem transferri possit, invita adversa parte? & quid moribus? I. 4. 8. 21.
- Quid iuris, si arbitri litem ultra modum protelent? Quid, si adversus eos nascatur aut emergat nova suspicionis causa ante ignorata? I. 4. 8. 21.
- An cogi possit arbiter ad iudicandum, si poena compromisso adiecta non sit? vel iam commissa fuerit? & quo modo poena committatur ante sententiam? I. 4. 8. 22.
- Quid iuris, si dies certus ad iudicandum compromisso additus non observetur? & quid, si dies certus appositus non sit? I. 4. 8. 22.
- An sententia ab arbitro lata mutari ab eo possit? I. 4. 8. 23.
- Quae sit poena non parentium sententiae arbitri? Quando quis videatur contra arbitri sententiam venisse? I. 4. 8. 23.
- Qualis actio & exceptio nascatur ex sententia arbitri? Quis eam a partibus expresse vel tacite comprobata exsequatur? Et quales condemnato dilationes competant? I. 4. 8. 23.
- Quibus in casibus sententia arbitri nulla sit, & executione careat? I. 4. 8. 24.
- Si quis arbitri sententia se gravatum putet, quid iure Romano agendum fuerit? Hodie reductio peti potest. Intra quantum tempus? & an reductionis petitio suspendat executionem sententiae arbitri? Quae poenae sint reductionis temere petita? I. 4. 8. 25.
- Alia de reductione vide *reductio*.
- Compromisso saepe adicitur consensus in condemnationem eorum, quae laudo comprehensa.
- An tunc a tali sententia appellari, vel supplicatio fieri, vel restitutio peti possit? I. 4. 8. 31.
- Consultum est, non innotescere laudum partibus, antequam iudiciali sententia firmatum sit, ne alias alteruter restitutionem petat? I. 4. 8. 32.
- Non consultum, sententia iudiciali confirmari laudum, quod adhuc interponendum est? I. 4. 8. 32.

INDEX GENERALIS.

Arbitrium tertii aut contrahentium.

An, & quo usque committi possit arbitrio debitoris, an debeat? vel arbitrio, an velit sibi deberi? III. 19. 2. 35.

Arbores.

Arbores necdum cæsæ pro immobilibus habentur. I. 1. 8. 13.

Quid sit arborem *cadere, cingere, secare* furtim? VI. 47. 7. 1.

De actione arborum furtim cæsarum: quando locum habeat? An rescindere liceat radices vicinæ arboris in nostram terram immissas?

De iudicio criminali arborum furtim cæsarum ex iure civili & hominiano. VI. 47. 7. 2. & seqq.

Argentarii.

Argentarii tenentur edere rationes. Vide editio.

Argumentum.

Argumentum a contrario sensu quando procedat? I. 1. 3. 22.

Argumenta, quibus aliquid probatur, vel artificialia sunt, vel inartificialia. Quid sint? III. 22. 3. 1.

Arramenta seu arma litis resumere.

Quando & quales heredes actoris vel rei defuncti teneantur resumere arma litis &c.? Vide Actor.

Arrestum.

Quid sit arrestum? I. 2. 4. 17.

An arrestatus post interpositam cautionem adhuc fori declinatoriam exceptionem opponere possit? I. 2. 1. 21.

Arrestum potentius est quam verbalis in ius vocatio in criminalibus. I. 2. 4. 17.

Si arresto detentus oblata cautione de sistendo laxationem petat, quales tunc fideiussores dandi sint? I. 2. 8. 6.

Si fideiussorem invenire nequeat arresto detentus, quales cautiones admittendæ sint ad impetrandum arresti laxamentum? I. 2. 8. 7.

An sub cautione de sistendo laxandi, qui testimonii dicendi causa detenti sunt? I. 2. 8. 7.

An, si detenti ob debitum sententia vel confessione liquidum? I. 2. 8. 7.

An, qui ob iniuriarum actionem ad palinodiam retentus est, sub cautione de sistendo sit dimittendus? I. 2. 8. 8.

In multis locis non laxandus reus, nisi cum cautione de sistendo iungat cautionem de iudicato solvendo: in quo spectanda consuetudo loci iudicii. I. 2. 8. 10.

Arrestum fit vel iurisdictionis fundandæ vel rei servandæ causa; & hæc iure quoque civili probata ac æquissima. I. 2. 4. 18.

Rei servandæ causa etiam fieri potest post litem contestatam; etiam alio in loco & alterius iudicis iussu, quam ubi lis cœpta; licet lex loci improbet arresta iurisdictionis origo, aut personas iubeat ex privilegio ab arresto immunes esse. I. 2. 4. 19.

Rei servandæ causa persona recte arrestatur, licet iam ante res arrestata sit, & vice versa, I. 2. 4. 19.

Arrestum

INDEX GENERALIS.

- Arrestum rei servandæ causa etiam ante diei vel conditionis, obligationi adiectæ, existentiam recte fit, nec litispendentiam inducit.** I. 2. 4. 20.
- Non tamen nisi post debitum contractum nova fugæ aut interversionis suspicio nascatur.** I. 2. 4. 21.
- Quo fundamento nitantur arresta iurisdictionis fundandæ gratia, & quod repugnent principiis iuris Romani.** I. 2. 4. 22. 23.
- Hæc omni in loco fieri possunt. An & in castris?** I. 2. 4. 24.
- Omni etiam tempore, etiam feriis divinis, etiam de nocte; non tamen tempore nundinarum maiorum.** I. 2. 4. 24.
- Arrestis his locus est in actionibus in personam. An, si in rem agatur? & quid si tunc testes testimonii causa sistantur? Quid si simul in rem & in personam actio competat eiusdem debiti seu rei intuitu?** I. 2. 4. 25.
- An ad petitionem hereditatis movendam iurdictio per arrestum fundari possit?** II. 5. 3. 26.
- Non in actionibus in personam, quæ certi iudicis iurisdictioni ad exclusionem iudicum ordinariorum commissæ sunt.** I. 2. 4. 26.
- Nec in obligationibus ex die vel conditione adhuc pendentibus.** I. 2. 4. 26.
- Quo modo, qua forma, cuius autoritate arresta fieri debeant?** I. 2. 4. 27.
- Cuius loci consuetudo in arrestis servanda sit?** I. 2. 4. 27.
- Nemo privata autoritate res aut personas sistere potest, nisi periculum in mora sit.** I. 2. 4. 28.
- Reditus & pensiones immobilium, quorum dies iam cessit, an arresto gravari possint autoritate iudicis, in cuius territorio debitor redituum domicilium fovet?** I. 2. 4. 29.
- Ordinarii iudices, licet superiores, non possunt concedere generaliter licentiam sistendi promiscue cives alteri Principi parentes: id maiestaticum est.** I. 2. 4. 30.
- An, & quo usque pagani iudices arresta decernere possunt? & quid possint Hagienfes?** I. 2. 4. 31.
- Qui in territorio alieno ex concessione tribunal habent, non recte decernunt arrestum personarum aut rerum in isto territorio sitarum: Curia Brabantina Hagæ, Flandrica in Zelandia, & Brabanti, Flandri, eorum bonâ, in Hollandia, aut Zelandia sint.** I. 2. 4. 32.
- Qui in ius vocare possunt, etiam arrestandi ius habent. An procurator ad agendum datus? An habens generale mandatum cum libera? an sine mandato pro coniuncta persona?** I. 2. 4. 33.
- An minores, & uxores sine curatorum aut maritorum autoritate arrestare possint? si de rato caveant?** I. 2. 4. 34.
- Arrestari possunt, qui possunt in ius vocati. An & heres cum beneficio inventarii? An & fœmina? An Friso etiam Hollandum, cum vulgo in Frisia improbatum sit ius sistendi iurisdictionis causâ?** I. 2. 4. 35.

Arrestari

INDEX GENERALIS.

- Arrestari nequeunt, qui nequeunt in ius vocari. Non minores, nisi veniam ætatis habeant. An mulieres in maritali potestate positæ?**
Quid si publicæ mercatrices sint? I. 2. 4. 36.
- An tutores, curatores, procuratores, testamentorum executores?** I. 2. 4. 37.
- An quis sistere possit debitorem sui debitoris?** I. 2. 4. 38.
- An & quatenus arrestari possint milites; quique annonam & alia ad castra devehunt? An advocati & reliqui curiarum suppositi, & Senatores curiarum, & Professores, & per hostes pulsi in Hollandia hærentes, & delegati ad commitia Ordinum Hollandiæ?** I. 2. 4. 39.
- An arrestari possit, qui testimonij perhibendi vel tutelæ reddendæ causa evocatus est? An debitor, qui transactionis causa a creditore est evocatus, vel sponte venit? & quid iuris, si securitatis rescriptum debitor impetraverit? An qui funeris aut uxoris ducendæ causa accedit, recedit, vel in ipso loco hæret?** I. 2. 4. 40.
- An, qui appellationis vel alterius litis persequendæ gratia in aliquo loco est?** I. 2. 4. 41.
- An per unum iure vel iniuria iam detentus per alium arrestari possit? Et an semel laxatus, iterum ab eodem vel alio in continenti sisti queat?** I. 2. 4. 41.
- An arrestari possint studiosi, eorumque bona?** I. 2. 4. 42.
- An legati exterarum gentium?** I. 2. 4. 43.
- An delegati ad fœderata Belgii uniti collegia per singulas provincias?** I. 2. 4. 44.
- An duo Hollandi, duo Ultraiectini, duo Zelandi, se invicem arrestare possint extra suam provinciam? An duo eiusdem civitatis incolæ se invicem extra suam civitatem? Quid iuris circa privilegium de Brabantinis non sistendis? An Hollandus Zelandum sistere possit, & vice versa? De variis conventionibus circa ius sistendi & alia inter Hollandos, Zelandos, Ultraiectinos, Slusanæ urbis & territorij incolæ.** I. 2. 4. 45.
- Conventiones tamen illæ non impediunt, quo minus arresta fiant rei servandæ causa; imo etiam litis causa per eos, quibus ab Hollando contra Hollandum actio cessæ est.** I. 2. 4. 46.
- An parentes a liberis sisti possint?** I. 2. 4. 47.
- An noverca, frater, illustres, nobiles, doctores arrestari possint?** I. 2. 4. 48.
- Bonis debitoris arresto detentis iurisdictionis causa, non potest ipse debitor, qui suspectus non est, pendente lite detineri.** I. 2. 4. 49.
- Non est semper verum, non posse sisti res illorum, qui ipsi sisti prohibentur, aut vice versa: quod constat in bonis minorum, & debitorum debitoris.** I. 2. 4. 50.
- Arrestari possunt annui redditus, etiam feuda per iudicem non feudalem, si litigandum sit de controversia non feudali.** I. 2. 4. 51.
- Non possunt arrestari sortes aut redditus annui apud ærarii quæstores: nec pecuniæ apud mensam argentariam Amstelodami depositæ; ne per ambages quidem: nec alimenta in futurum debita.** I. 2. 4. 51.
- An stipendia sociorum nauticorum, professorum, advocatorum, militum arrestari possint?** I. 2. 4. 52.
- Index Gener. Comm. ad Pand.* c An

INDEX GENERALIS.

- An res hereditariæ statim a morte debitoris? An ipsa cadavera? I. 2. 4. 53.
- An res alienæ per debitorem possessæ, ad id, ut fundetur iurisdictio? I. 2. 4. 54.
- An res debitori cum aliis communes; & quid in navi multis communi? I. 2. 4. 55.
- An res debitoris, quam is alteri pignori dedit? I. 2. 4. 56.
- An quis rem propriam arrestare possit? & quid si alius in re nostra ius habeat? quid si alteri nos debeamus? an iurisdictio fundandæ gratia sub nobis ipsis sistere possimus quod debemus, quodve nostrum est? I. 2. 4. 57.
- Cessat ius arrestandi bona debitoris, ubi curator bonis datus est. I. 2. 4. 58.
- Privilegium immunitatis ab arresto ante litem contestatam allegari & probari debet: & a iudice, ad quem iurisdictio in arrestatum pertinet, recte petitur, ut is eam contra arrestum non recte factum tueatur. I. 2. 4. 59.
- Quid sit effectus arresti recte facti? quo modo puniantur, qui arresto violato fugerunt, aut fugientibus opem tulerunt? & cui multa cedat? I. 2. 4. 60.
- Quis sit effectus arresti mobilium & immobilium? quæ pœna non obtemperantium? Transeunt tamen iure domini mobilia, si per dominum non obstante arresto alienentur. I. 2. 4. 61.
- Quis effectus, si apud debitorem debitoris arrestetur debitum? & an ille, non obstante arresto debitum solvere possit? I. 2. 4. 62.
- Arrestum plerosque effectus habet communes cum in ius vocatione, etiam quantum ad litispendentiam, præventionem, & præscriptionis interruptionem; nisi arrestum faciens die dicto se non sistat, & ita deserat. I. 2. 4. 63.
- Arrestum apud nos nec ius pignoris tribuit, nec prælationem; nec impedit, quo minus hypothecæ legales fisco pupillis & similibus nascantur. Secus in Saxonia. I. 2. 4. 64.
- Qua cautione interposita laxetur arresti vinculum, quid petere possit detentus, si arrestans non prosequatur arrestum? I. 2. 4. 65.
- Arrba.*
- De arrhis in emtione alibique intervenientibus. III. 18. 1. 25.
- Artifex.*
- De artificibus, qui imperitia læserunt, gemmas includendas columnas transportandas confringendo &c. II. 9. 2. 23.
- Affecuratio.*
- Prorogatio iurisdictio in affecurationis quæstionibus probata est. I. 2. 1. 36.
- Vide alia ad verbum *nauticum fœnus.*
- Assessores.*
- Maiores magistratus habuerunt suos assessores, qui ius suggeriebant, & ex imperitia litem suam faciebant. I. 1. 22. 1.
- In quibus constiterit assessoris officium? I. 1. 22. 2.
- Nemo

INDEX GENERALIS.

Nemo eodem tempore in duobus auditoriis simul assidere potuit, aut in uno assessoris in altero advocati munere fungi. I. 1. 22. 3.

An quis in sua patria potuerit assessoris munere fungi? I. 1. 22. 4.

An integrum totius anni salarium fuerit debitum, si assessor, aut praeses cui assidebat, in medio anni mortuus fuisset, aut successorem accepisset? I. 1. 22. 5.

Assignatio.

De assignatione libertorum.

V. 38. 4. I. & seqq.

De assignatione debitorum, vide *delegatio*.

Attentata.

Vide *appellatio*.

Attributrix iustitiae.

Vide *iustitia*.

Avaria.

Vide *lactus*.

Aucupium.

Vide *venatio*.

Aurum.

Quid contineatur sub auro vel argento legato? an & numerata pecunia? Quid sub auro infecto, quid sub facto? De legato auro argento escario, patorio, viatorio, balneari, signato. An sub auro argenteove escario contineantur vasa, quibus edebat aut potabat testator? Quid debeatur, & praestari possit, certo *pondere auri vel argenti vel auri facti* legato? V. 34. 2. 1.

Qui legat *aurum suum*, an contineat id, quod est in credito? vel aurifabro datum, ut is inde vas conficiat? An quod post conditum testamentum quaesivit? An quod non usus sui, sed promercii causa habuit? V. 34. 2. 2.

An sub auro contineantur inaurata, electrum, aurichalcum? An vasa aurea, quae sunt supellectilis aut alterius generis, si suppellex specialiter alteri legata non sit? V. 34. 2. 3.

An, & quando auro vel argento legato cedant emblemata alterius materiae, gemmae inclusae, aut margaritae? Quando autem cedat gemmis, aut gemmae auro; & unde diiudicandum, utrum aurum accessio sit, an gemma? V. 34. 2. 4.

Autocheiria.

Autocheiria quando impunita fuerit, quando non, iure civili ac moribus? De ignominia, de impedienda sepultura, rescindendo eo qui se fune suspendit, educendo ex aquis eo, qui merfus est.

VI. 48. 21. I. & 2.

Autoritas tutorum.

Quae sint requisita autoritatis tutorum? an hodie ratihabitio sufficiat? quid iuris, si autoritas non rite sit interposita? IV. 26. 8. 1.

Non indiget pupillus autoritate, si conditionem faciat meliorem. Quibus in casibus ipse obligetur sine tutore? IV. 26. 8. 2.

Quo sensu contractus utrimque obligatorii claudicare dicantur ob defectum autoritatis? An pupillus sine tutore possit alteri promittere.

INDEX GENERALIS.

- iuri suo renunciare, hereditatem adire, fideicommissi restitutionem
admittere, pignus accipere? IV. 26. 8. 3.
Pupillus sine tutore contrahens ad quos effectus obligetur naturaliter?
An confirmetur ratihabitione per pupillum iam maiorem facta?
IV. 26. 8. 4.
Quando præter auctoritatem tutoris decreto opus sit? IV. 26. 8. 5.
An tutor possit in rem suam autor fieri? IV. 26. 8. 6.
Quando unius tutoris auctoritas sufficiat, quando non? An autor fieri
possit tutor honorarius, vel qui iam suspectus postulatur? An, tu-
tela divisa unus recte autor fiat in iis, quæ alteri tutori demandata?
IV. 26. 8. 7.
An tutor cogi possit, ut autor fiat? IV. 26. 8. 8.
Pupillus infans autore tutore nihil fere agit, sed tutor omnia pro in-
fante. IV. 26. 8. 9.
De auctoritate mariti. Vide *uxor*.

B.

Banniti.

Quales banniti hodie deportatis similes sint? I. 1. 7-9.

Basilicon libri.

De compositione horum librorum. I. 1. 2. 3.

Beneficium.

Beneficium Ecclesiasticum si duobus collatum sit diversis temporibus,
quis in eo potior? II. 6. 1. 26.

Bonorum possessio.

Cur bonorum possessiones a prætore sint inductæ? Quid sint?
quot modis divitantur, præcipue in edictales & decretales?

V. 37. I. 1. & seqq.

Qui, & quo modo, eam agnoscant? ubi de agnitione per procura-
torem, tutorem, actorem municipii &c. De tempore, intra quod
facienda agnitio a die scientiæ; & an excuset error iuris? An
scientia tutoris, curatoris, patris noceat pupillo, furioso, filio?

V. 37. I. 4. & 5.

De bonorum possessione contra tabulas, quibus detur? An iure Iusti-
niano sublata?

V. 37. 4. I. & seqq.

De legatis præstandis, petita possessione contra tabulas. V. 37. 5. I.

De ventre in possessionem mittendo. V. 37. 9. I.

De missione in possessionem ex Carboniano edicto, & effectu eius.

Quando ei locus, quando non; quando differenda status controversia
impuberi mota, quando non? Et alia de hoc edicto. V. 37. 10. I.

& seqq.

De bonorum possessione secundum tabulas. V. 37. II. I. & seqq.

De bonorum possessione, quæ patri emancipatori præterito datur,
respectu bonorum emancipati. V. 37. 12. I.

De bonorum possessione ex testamento militis. V. 37. 13. I.

De bonorum possessione, unde liberi. V. 38. 6. I. & seqq.

Unde legitimi. V. 38. 7. I.
Unde

INDEX GENERALIS.

Unde cognati.	V. 38. 8. 1.
De successorio edicto.	V. 38. 9. 1.
Unde vir & uxor.	V. 38. 11. 1.
De veteranorum & militum successione.	V. 38. 12. 1.
Quibus non competat bonorum possessio.	V. 38. 13. 1.
De possessione ex legibus senatusve consultis.	V. 38. 14. 1.
Quis ordo in bonorum possessione servetur?	V. 38. 15. 1.

Bonum.

Quod bonum in iure nostro, idem æquum est.	I. 1. 1. 5.
--	-------------

C.

Cadaver.

An cadavera arrestari possint?	VI. 47. 12. 4.
De cadaveribus se ipsos occidentium.	VI. 48. 21. 2.
De cadaveribus punitorum.	VI. 48. 24. 1.

Caduca.

Cui cedant pro non scriptis habita, aut caduca, aut quæ sunt in causa caduci?	V. 34. 8. 1.
---	--------------

Quæ latiore sensu pro non scriptis habeantur? Ubi de relictis deportato, servo pœnæ, exulibus nostratibus, (*woest ballingen*) transfugis, apud hostes sponte morantibus, iam mortuis tempore conditi testamenti, vel ante cessionem diei; item de iis, quæ intelligi non possunt, aut non legi, aut stolidam vel captatoriam continent voluntatem.

V. 34. 8. 2.

Pro non scriptis sunt, quæ quis sibi vel suis adscriptis. Quid, si maritus, miles, servus id fecerit? Quid, si sibi adscribens alii restituere rogatus sit? Quod hodie in hisce obtineat? Et quid, si maritus una tabula scribat suum & uxoris testamentum, ac sibi invicem gratificentur?

V. 34. 8. 3.

Quibus in calibus debeantur, quæ quis sibi vel suis adscriptis? Quid, si testator codicillis confirmet testamentum, quo quis sibi adscriptis? Quid, si quis ex voluntate testatoris privatim scripserit eius testamentum, & sibi adscripserit, deinceps hoc a tabellione sollemniter descriptum ac a testatore subscriptum sit?

V. 34. 8. 4.

Caducitas.

De caducitate emphyteusios, & remissione eius, vide *emphyteusis*.

Calumnia, calumniator.

Quid sit calumniator? quid actio in factum de calumniatoribus, & ad quid tendat?

I. 3. 6. 1.

Quibus comperat, quibus non?

I. 3. 6. 2.

Contra quos detur? non contra eos, qui pecuniam dederunt, ut alteri lis moveretur.

I. 3. 6. 3.

Quid sit iusiurandum calumniæ? qui id præstent? & quo modo: quæ pœnæ recusantium?

I. 3. 6. 4.

Nec ab adversario nec a iudice remitti potest. An iudicium sit nullum, si illud exactum non sit, & ita non præstitum?

I. 3. 6. 5.

Iurant & advocati de calumnia, & procuratores.

I. 3. 6. 6.

De vetere duplici actione calumniæ.

I. 3. 6. 7.

Quæ

INDEX GENERALIS.

- Quo modo hodie calumnia apud nos coerceatur? I. 3. 6. 8.
 Quæ sit pœna reductionis a sententia arbitri temere petita? I. 4. 8. 25.
 Quæ olim apud Romanos, quæ in Hollandia seculis superioribus fuerint sponfiones in lite? I. 3. 6. 8.
 Si appellans succumbat ex parte, an, & quo usque nunc ad calumniæ pœnam teneatur? I. 3. 6. 9.

Cambium, vide nauticum fœnus.

Canis.

Canis si nocuerit, quid iuris? vide *pauperies.*

Canon annuus.

Vide *emphyteusis.*

Capio mortis causa.

Quid sit mortis causa capio? Et in quo distet a donatione mortis causa? Multis modis potest mortis causa capi. V. 39. 6. 9.

Qui possint mortis causa capere? An mortis causa capio subsistat in fraudem Falcidiæ? An implenda mortis causa capio, si is, cui præstandum, capax non sit? Cui legatur totum, si decem Caio dederit, an tota decem dare debeat, si tantum pro parte rei ex causa legati capere possit? V. 39. 6. 10.

An fideicommissio gravari possint mortis causa capientes? V. 39. 6. 11.

Capitis diminutio.

Quotuplex sit capitis diminutio? & ob qualem fiat in integrum restitutio? I. 4. 5. 1.

Minima capitis diminutione pereunt regulariter non actiones tantum & iura, quæ contra capite minutum aliis competierunt; sed & quæ ipse capite minutus antea habuerat. Recensentur tamen exceptiones. I. 4. 5. 2.

An per prætorem restituta tantum fuerint actiones, quæ contra capite minutum competierunt, an vero etiam, quæ ipsi capite minuto? I. 4. 5. 3.

Capta bello.

Cui cedant bello aut privatis excursionibus capta ab hostibus, iure civili & hodierno? V. 41. 1. 8.

An capta statim cedant hostibus iure dominii, an demum, postquam intra præsidia illorum delata sunt? VI. 49. 15. 3.

Captivi & postliminio reversi.

Quales res captæ, & recuperatæ, postliminio ad dominos redeant? Quales capti, ac reversi gaudeant iure postliminii, quales non? VI. 49. 15. 1.

Quid sit postliminium? Quo respectu in pace postliminium sit? An eo gaudeant, qui per pacis conditiones reversi sunt; aut tempore induciarum? An ius hoc pertineat ad ea, quæ apud hostes sunt, vel ad ea, quæ tacti sunt, ad possessionem? VI. 49. 15. 2.

De iure postliminii circa naves per hostes captas cum mercibus & post recuperatas, iure medio & recentissimo Fœderati Belgii, ac pactis publicis VI. 49. 15. 4.

De capta nave hostili, in qua sunt merces eorum, qui hostes non sunt, Et quid, si hostes in merces eas ius aliquod habeant? An in dubio

INDEX GENERALIS.

- dubio nave hostili vectæ merces præsumantur hostiles? Et quid circa hæc pactiõibus publicis Ordinum Generalium cum aliis populis definitum fuerit? VI. 49. 15. 5.
- An navis eorum, qui extra belli causam sunt, per hostes nostros capta, & per nos iisdem erepta, pristinis dominis reddi debeat? VI. 49. 15. 6.
- Quid iuris, si navis non vi recepta, sed per aliquem redempta sit, verum pretio vilior?
- VI. 49. 15. 7.
- Carbonianum edictum.*
- De bonorum possessione ex Carboniano edicto, & differenda status controversia, pupillo mota, ad tempus pubertatis, V. 37. 10. 1. & seqq.
- Carcer.*
- Vide *custodia eorum.*
- Casus pro amico.*
- Nullus in iure est, aut, esse debet casus pro amico, ut loquuntur. II. 5. 1. 52.
- Caupo.*
- Vide *nauta.*
- Causa.*
- An, & quando falsa causa de præterito, vel de futuro, vel conditionaliter adiecta, legatum vitiet? V. 35. 1. 9.
- An de falsis causis legato additis dicta etiam locum habeant in institutionibus & fideicommissis? V. 35. 1. 10.
- Falsa causa adiecta non facit legatum. V. 35. 2. 11.
- Cautio.*
- De cautione legatorum nomine, si legatorum præstatio ex die, conditione, vel alia causa suspensa sit. Quando unius legati nomine pluribus cavendum sit? An & cavendum ei, cui sub conditione potestativa legatum? V. 36. 3. 1.
- Qui ita caveant, & quibus? An & procuratori, legatario, aut dispensatori? An & ultimo substituto fideicommissario per primum fiduciarium? V. 36. 3. 2.
- Ubi, & quando de legatis cavendum? An & post litem contestatam aut appellationem? Quid intersit inter cautionem, quæ ex edicto prætoris & quæ ex rescripto Antonini interponitur? An iterum cavendum, si fideiussores inidonei sint? V. 36. 3. 3.
- Quis sit effectus huius cautionis? An committatur, si heres pendente legati conditione ab hostibus captus aut mortuus sit? V. 36. 3. 4.
- An actio ex stipulatu, contra fideiussores de legatis movenda, imitetur actionem ex testamento, ratione fructuum, usurarum, iuris accrescendi, &c. V. 36. 3. 5.
- Non satisfaciat de legatis fiscus, respublica, nec qui paratus est probare, nihil deberi. An caveatur ei, cui liberatio legata? An ei, cui a pupillari substituto quid relictum, quamdiu pupillus vivit? An filios a patre? An legatarius hanc cautionem remittere possit? An & testator iure civili ac moribus? Et quid, si tunc successor sua dissipet? V. 36. 3. 6.

INDEX GENERALIS.

De missione in possessionem, si non caveatur legatorum nomine, vide *missio in possessionem*.

De cautione *damni infecti* nomine, vide *Damnum infectum*.

De cautione *rem pupilli salvam fore*.

VI. 46. 6. 1. 2.

De cautione *iudicatum solvi*.

VI. 46. 7. 1.

De cautione *rem ratam haberi*.

VI. 46. 8. 1. & seqq.

Cautio de sistendo.

In ius vocati cavent de sistendo, si per se sient in iudicio. Quo modo hodie caveant tum rei tum actores? I. 2. 8. 1.

Cavendum de sistendo datis fideiussoribus idoneis facultatibus & conveniendi facilitate. I. 2. 8. 2.

Qui sint idonei difficultate conveniendi? Quid si sint alterius territorii, aut privilegio fori gaudentes? I. 2. 8. 3.

Inidonei facultatibus fideiussores reprobati possunt; sed si admissi, de novo cavendum non est. Contra, si pendente demum lite labantur facultatibus. I. 2. 8. 3.

Quinam iure civili defungi potuerint, dando fideiussores de sistendo minus idoneos facultatibus? I. 2. 6. 1. & 2.

Quinam iure civili potuerint defuncti iurazo cavendo de sistendo, propter dignitates vel munera, vel quia fideiussores invenire nequeunt, aut immobilia possident? Et quid hodie? I. 2. 8. 4.

Quinam tantum repromittant? I. 2. 8. 5.

Hodie minus in usu est cautio de sistendo; nisi in criminalibus; aut arresto detentus sub cautione de sistendo laxetur. Quales tunc dandi sint fideiussores? I. 2. 8. 6.

Si fideiussorem invenire nequeat arresto detentus, quales cautiones admittendae sint ad impetrandum arresti laxamentum? I. 2. 8. 7.

Reliqua de arresto sub cautione laxando vel non, vide in verbo *arrestum*.

Cautione idonea per iudicem reiecta vel admissa minus idonea, appellari ab eo decreto potest; sed appellatione omissa iudex non tenetur. I. 2. 8. 9.

In multis locis reus non laxandus, nisi cum cautione de sistendo iungat cautionem de iudicato solvendo. I. 2. 8. 10.

Quo modo cavendum sit de sistendo, si ex noxali causa agatur? I. 3. 9. 1.

Quo modo coërceatur, qui dolo fecit quo minus in iudicio se sistat? I. 2. 10. 1. & seqq.

Cautio iudicatum solvi.

Cum cautione de sistendo in multis locis iungenda cautio de iudicato solvendo, Et in eo spectanda consuetudo loci iudicii. I. 2. 8. 10.

In quibus differat cautio de iudicato solvendo a cautione de sistendo? in quibus conveniat? I. 2. 8. 11.

Plures coheredes aut alii litis consortes pro se invicem idonei de iudicato solvendo fideiussores sunt. I. 2. 8. 12.

Parentes vocati a liberis etiam hanc praestant cautionem, & idoneos debent fideiussores dare. I. 2. 8. 13.

Tutores litigantes pro pupillis non cavent de iudicato solvendo, sed tantum obligant pro iudicato bona minorum. I. 2. 8. 13.

Quot

INDEX GENERALIS.

- Quot clausulas contineat cautio iudicatum solvi, & an contineat certam quantitatem? I. 2. 8. 14.
- Quando committantur clausulae cautionis iudicatum solvi? & an etiam comprehendantur impensae litis, si in eas reus damnetur? I. 2. 8. 15.
- Fideiubentes iudicatum solvi easdem cum reis dilationes habent. I. 2. 8. 16.
- An etiam ordinis aut divisionis beneficium habeant? I. 2. 8. 16.
- Fideiussores hi sine nova lite ex rei principalis condemnatione executionem patiuntur, & vicissim contra reum regressum habent. I. 2. 8. 17.
- Evanescit cautio iudicatum solvi, si libellus vel actoris aut rei persona post cautionem interpositam mutetur. I. 2. 8. 18.
- Uti & mutato iudice. I. 2. 8. 19.
- An is, qui apud inferiorem iudicem fideiussit iudicatum solvi, etiam teneatur ex sententia per iudicem superiorem appellatum lata? I. 2. 8. 19.
- Cautio de non offendendo.*
- Est optimum remedium adversus minas. I. 4. 2. 13.
- Cautio fructuaria.*
- Qualis cautio in vero & quali usufructu & usu & habitatione interponenda sit, & quid restituendum sit, ut satisfiat cautioni de restituendo? II. 7. 9. 1.
- De inventario per fructuarium faciendo, vide *inventarium*.
- Cavet fructuarius, datis fideiussoribus. Quid si fideiussores invenire nequeat? Quid si per contumaciam cavere nolit? II. 7. 9. 3.
- Quis cavere debeat, si legatarius usumfructum legatum alteri restituere rogatus sit? II. 7. 9. 4.
- Cavendum illis, ad quos ususfructus finitus redibit; singulis, si plures sint; utrique, si incertum, ad quem ex duobus rediturus sit: etiam confructuario ob ius accrescendi. II. 7. 9. 5.
- Evanescit cautio, si is, cui cautum, durante usufructu amittat proprietatem. II. 7. 9. 6.
- Quibus cautio a lege remissa sit? an ei, cui usufructus pure, proprietas in diem vel sub conditione legata? an patri, an moribus etiam matri? II. 7. 9. 7.
- An donatori? II. 7. 9. 8.
- An cautio fructuaria remitti possit per eum, qui usumfructum actu inter vivos constituit? An & heres testatoris usumfructum legantis? An & ipse testator respectu membri utriusque fructuariae cautionis? II. 7. 9. 9.
- Quo modo per indirectum testator possit fructuario remittere cautionem? II. 7. 9. 10.
- Cautio ab initio non exacta postea tamen durante usufructu exigi potest, sine ulla temporis praescriptione. II. 7. 9. 11.
- Si cautio fructuaria exacta non sit, quibus remediis proprietarius finito usufructu ad rerum restitutionem experiri possit? II. 7. 9. 11.
- Cautio non est de substantia veri vel quasi usufructus. II. 7. 9. 11.
- Cedendarum actionum beneficium.*
- Fideiussor tutoris solidum solvens pupillo. an, & quando petere possit, sibi cedi actiones contra contutores eius, pro quo fideiussit, & confideiussores suos? IV. 27. 7. 2.

INDEX GENERALIS.

An, si pignoribus & fideiussoribus cautum sit, etiam pignorum intuitu actio fideiussori cedenda sit? An &, si pignora adhuc in aliam causam obligata sint? An cedendæ fideiussori actiones, si tantum partem debiti, licet sua maiorem, solverit? An, si solverit unam aut alteram pensionem debiti annua, bima, trima die solvendi?

VI. 46. I. 27.

Cur necessaria sit fideiussori cessio actionum contra confideiussores, & respectu pignorum pro eodem debito obligatorum? Cur & necessaria mandatori contra eum, cui credi mandavit? Cur non necessaria fideiussori contra debitorem principalem? Quibus in casibus cessio actionum fideiussori contra debitorem utilis ac necessaria sit? Ubi de fideiubente pro invito, pro debito actione privilegiata exigendo, aut paratam habente executionem.

VI. 46. I. 28.

Si creditor quosdam fideiussores liberaverit, nec ideo actiones contra eos cedere possit, an reliquos pro partibus dimissorum excutere possit, si careant beneficio divisionis? Quid, si non dimissi, sed pauperes facti? Cedendæ actiones contra reliquos, deducta virili parte solvendis solidum. An unus, solido soluto, solidum ab uno ex reliquis confideiussoribus petere possit, subducta sua parte virili, an magis a singulis partem virilem? Si ex reliquis, in quos actio cessa, quidam solvendo non sint, an id æqualiter omnes gravet? VI. 46. I. 29.

An fideiussor post factam solidi solutionem petere possit, sibi actiones cedi contra confideiussores? An mandator? Et quid moribus in fideiussore? An hodie fideiussor, qui renunciavit beneficio cedendarum actionum, adhuc petere possit, actiones sibi cedi? VI. 46. I. 30.

Census.

Quid sit census & quotuplex? Minuendus census, agris diminutis. Ubi plura videnda de veterum censu, & immunitate a censu? An colonie provinciales *iuris Italici* fuerint in totum immunes a censu?

VI. 50. 15. I.

Censuales contractus.

De censuali contractu, indeque annuo redditu non redimibili, &c.

VI. 50. 15. 2.

Cessio actionis.

An ei, contra quem iuratum per iusiurandum in litem, actiones cedendæ sint?

III. 12. 3. 7.

De *cessione actionum*, vide *actio*.

Cessio bonorum.

De origine cessionis bonorum. In quo distet a cessione actionum, & solemnī in iure cessione?

VI. 42. 3. I.

Qui possint bonis cedere? An peregrini, cum in eorum patria id peregrinis denegatur? Quibus locis denegetur? An filiusfamilias? An feminae indigeant hoc beneficio, aut municipia, iure civili ac moribus?

VI. 42. 3. 2.

An cedere bonis possit, qui iuravit, se soluturum, vel primo negavit, se debere, vel huic beneficio renunciavit, vel prius obtinuit rescriptum moratorium, vel ita condemnatus est, ut & sententiā transiverit in rem iudicatam, vel semel iam bonis cessit? Et quid, si tempo-

tempo-

INDEX GENERALIS.

- tempore cessionis debuerit sub conditione, quæ post cessionem existit? VI. 42. 3. 3.
- An heres eius, qui bonis cessit, gaudeat beneficio competentiae, si sine inventario adeat? VI. 42. 3. 4.
- An cedere possit ex delicto obligatus ad pœnam pecuniariam? An is, quocum alius invitus iubente Principe contraxit? An fideiussor delinquentis? An is, qui dolo bona consumsit, vel dolose corrasit, aut celavit? An publicani iure civili ac moribus? An obligatus ad factum, cuius præstatio in eius potestate est? An, qui quid emit in nundinis publicis? An mercator minutim vendens contra eum, a quo merces emit? An tutor respectu debiti pupillaris? VI. 42. 3. 5.
- De modo cessionis faciendæ iure civili ac moribus. Quis hodie concedat hoc beneficium? Quis confirmet concessum, si debitor rurî degat? Quis, si iussu Curiae Hollandicæ arresto detentus obtinuerit rescriptum cessionis a Curia suprema? Quot citationibus opus, ut creditores consentiant in rescripti confirmationem? An debitor interim carceri includendus ob id, quod quidam creditores obloquuntur confirmationi? VI. 42. 3. 6.
- Quæ res cedi debeant? An & bona liberorum emancipatorum aut suorum? VI. 42. 3. 7.
- Creditores bona cessa vendere debent, non inter se dividere, aut sibi retinere, aut usucapere. Debitor cedens liberatur a carcere. An & a debito? An post cessionem gaudeat beneficio competentiae, etiam contra creditores, quibuscum post cessionem contraxit? VI. 42. 3. 8.
- An cedens bonis, ea revocare possit necdum distracta, si satisfacere velit? Si quid post dimissos creditores supersit, an reddendum cedenti? VI. 42. 3. 9.
- An cedens infamis sit, aut perdat administrationem rerum ad liberos pertinentium, aut tutelam vel curam? An exercere possit actiones ante cessionem quæsitæ? An & quatenus actionem iniuriarum, si iniuria cessione antiquior sit? VI. 42. 3. 10.
- An cessio debitoris profit fideiussori? VI. 42. 3. 11.
- De abdicatione bonorum post obitum mariti per viduam facta, ut se debitis subducatur, vide *abdicatione bonorum*.
- Non indiget cessione, qui habet beneficium competentiae, vel eiurat bonorum copiam, vel impetrat rescriptum moratorium. VI. 42. 3. 34.
- Cessio diei.*
- Quando cedat dies usufructus pure vel in diem certum legati? & quæ ratio differentiae sit inter legatum proprietatis & usufructus? II. 7. 3. 1.
- Quando dies cedat, si in annos aut menses singulos, vel alternis annis, usufructus legatus sit? & quis prior frui debeat, si alternis annis Titio & Mævio usufructus datus? II. 7. 3. 2.
- Cur aliud circa cessionem diei in usufructu obtineat, quam in annuo legato? II. 7. 3. 3.
- Nihil hac in parte moribus mutatum. II. 7. 3. 4.
- De die cedente & veniente in obligationibus ex contractu Quando cedat & veniat dies legati puri, si heres pure vel sub conditione in-
- stitu-

INDEX GENERALIS.

stitutus sit, aut legatum sit debitum conditionale? Quando cedat dies eorum, quæ morte legatarii extinguuntur? Si testator legaverit Titio pro se & heredibus, an Titius moriens ante Testatorem transmittat legati spem ad heredes? V. 36. 2. 1.

De cessione diei legati in diem relictæ, si certum sit, diem vivo legatario exiturum; vel incertum, an vivo an mortuo legatario exiturus sit; vel plane incertum, an unquam sit exiturus. Quid, si dies incertus morandæ tantum solutionis gratia additus sit; & unde id colligatur? Legato alicui relictæ, cum erit annorum quatuordecim, an annus debeat completus esse? An legatum dotis, nuptura relictum, conditionale sit? V. 36. 2. 2.

De cessione diei legati conditionalis. Quid iuris, si legatum sub contrariis duabus conditionibus relictum sit, veluti, *sive navis venerit, sive non venerit*? & cur hic aliud in contractibus, aliud in ultimis voluntatibus ferveret? V. 36. 2. 3.

In quibus casibus conditio legato appositæ non impediat transmissionem eius? An & impediant conditiones tacite subauditæ? Et quid, si hæ expressæ fuerint? V. 36. 2. 4.

Quid iuris circa cessionem diei, si Titio legetur *ususfructus aut decem*, & is ante aditam hereditatem moriatur? Quid, si *Seia decem, aut si pepererit, fundum*? Quid? si *ususfructus pure aut decem sub conditione*? V. 36. 2. 5.

Chirographum.

De redditione chirographi; & quid iuris, si ex duobus eiusdem debiti chirographis unum reddatur? & quis probet, si creditor neget se reddidisse chirographum, quod debitor tenet? I. 2. 14. 15.

De agnitione chirographi faciendæ per scribentem, aut viduam eius, aut heredes, aut in officio successores. Et quando illud iuris interpretatione pro agnito habeatur? III. 12. 1. 26.

De eo, qui chirographum scripsit spe futuræ munerationis, vide *litterarum obligatio*.

Citatio.

Citatus in diem ulteriorem libello aliquando petere potest, anticipari diem, ut maturius negotium expediatur. Et quando illud utile sit? I. 2. 11. 14.

Citatio *in persona* (ut loquuntur,) aut personæ apprehensio in delictis levioribus haud decernenda. I. 3. 3. 15.

A decreto citationis in persona appellari nequit. I. 3. 3. 15.

Reliqua de citatione, vide in verbis *vocatio in ius*. Et *contumacia*. Et *feria*.

De petitione, ut *citatio in personam* commutetur in simplicem citationem. An se sistens, & id petens, uti possit procuratore? VI. 48. 2. 20

De praxi, qua reus *in persona* citatus vel carceratus, petit se sub fideiussore laxari. VI. 48. 3. 15.

De citatione reorum criminis absentium, iisque ex contumacia absentibus condemnandis vel absolvendis iure civili ac moribus; de suggestione pertinentium ad innocentiam rei absentis; de exprimendis speci-

INDEX GENERALIS.

specificè criminibus in edicto citationis, & de non cogendo reo respondere ad crimina, edicto non inserta. VI. 48. 17. 1. & seqq.

Civile iudicium.

Vide iudicium.

Clausula.

Clausula salutaris & imploratio nobilis officii iudicium quid operetur? & quo usque iudex supplere possit ea, quæ desunt advocatis partium? I. 2. 13. 18.

Clausula codicillaris.

Vide codicillus.

Cloaca servitus.

Vide servitutes urbanae.

Coactio ad testandum.

Quæ poenæ sint cogentium aut prohibentium testari? Et quando unius coactio vel prohibitio aliis obstat, quando non? IV. 29. 6. 1.

Tenetur cogens vel prohibens etiam illis, quorum interest. Quid, si magistratus prohibuerint? Quid, si prohibeas solvendo non sit? IV. 29. 6. 2.

Benemeritis & blanditiis non dolosis provocare licet iudicium defuncti. IV. 29. 6. 3.

Quid moribus circa hæc obtineat? IV. 29. 6. 4.

Ex quibus iudiciis coactio, prohibitio, blanditiæ dolosæ colligi possint? IV. 29. 6. 5.

Codicilli, Clausula codicillaris.

Quid sint codicilli, quo modo ex testamento vel ab intestato, & qua solennitate condantur? An mulier in iis possit testis esse? IV. 29. 7. 1.

Qui possint codicillos facere? An pater pro suo filiosfam. impubere? An illi, qui non habent ius testandi? Ubi de servis, filiisfamilias, deportatis. An statuto prohibitus testari, possit tamen codicillos facere? IV. 29. 7. 2.

Quid iuris, si plures unius codicilli inter se pugnent? Non facile admitenda pugna, si aliter interpretatione explicari possint. An in codicillis heres directo institui, exheredatio fieri, conditio institutioni in testamento factæ adscribi possit? An nomina heredum vel portiones exprimi, vel conditio impleri possit testamento inserta? An dubia testamenti verba explicari? An heres testamento institutus declarari indignus? An poena privationis relictorum apponi? IV. 29. 7. 3.

Quando in codicillis scripta perinde habeantur, ac si in testamento, unde dependent, scripta essent? quando non? IV. 29. 7. 4.

Apud nos confusa testamentorum & codicillorum iura, ratione solennitatum, & eorum, quæ in codicillis olim fieri non poterant. Cuius iuris multi effectus. IV. 29. 7. 5.

An testamenta imperfecta valeant iure codicilli? Quid, si clausula codicillaris sit apposita? Quibus illa verbis concipi possit? Concipitur, ut vel ad omnia, vel ad quædam tantum disposita relationem habeat. IV. 29. 7. 6.

An clausula codicillaris non addita subaudiatur tacite? Et quid, si testamentum sit militare, vel patris inter liberos? Si expressa sit presumitur ex voluntate testatoris expressa esse. IV. 29. 7. 7.

Clau.

INDEX GENERALIS.

Clausula hæc confirmat testamenta imperfecta ratione sollemnitatis; non item imperfecta ratione voluntatis; aut alias continentia id, quod contra leges est, aut ab eo condita, qui non habet ius testandi. An iure civili firmet testamenta ob præteritionem certarum personarum nulla vel infirmenda? An efficiat, ut heredes ab intestato restituant quasi ex fideicommissio hereditatem ei, qui verbis directis in testamento substitutus fuerat? IV. 29. 7. 8.

An, qui prius egit tanquam ex testamento, postea possit agere ex vi clausulæ codicillaris tanquam ex codicillo? Et quid moribus?

IV. 29. 7. 9.

Si clausula codicillaris inofficioso testamento sit addita, illud sustinet, sicut institutis hereditas ex fideicommissio restituenda sit, deductis per liberos ex iure canonico & hodierno duabus quartis. Quo modo illæ computentur? II. 5. 2. 14.

An præterito filio posthumo, vel alio filio, quem testator parens mortuum credebat, legata & fideicommissa debeantur vi clausulæ codicillaris, sic ut filio præterito tantum salvæ essent duæ quartæ?

II. 5. 2. 17.

Cognatio.

De cognationis lineis ac gradibus, & ratione computandi gradus.

IV. 23. 2. 29.

Quæ cognatio impediat nuptias? vide *nuptiæ*.

Cognitio extraordinaria.

De cognitionibus extraordinariis.

VI. 50. 13. 1. & seqq.

Collatio bonorum.

Quid sit collatio? Quæ prima causa & origo eius, & varia de iure veteri collationis. V. 37. 6. 1.

Iure novo conferunt sui & emancipati, ex testamento vel ab intestato succedentes. Non tamen descendentes testamento instituti, quoties ascendenti non successissent ab intestato. V. 37. 6. 2.

Nepotes iure repræsentationis; avo succedentes, conferunt accepta ab avo, in gratiam & fratrum & patruorum, quibuscum concurrunt, sive vivo sive mortuo patre intermedio acceperint. V. 37. 6. 3.

Nepotes avo succedentes, patris, & patruorum præmortuorum liberis conferunt, quæ pater intermedium, si vixisset & successisset, contulisset; sive ei heredes fuerint; sive non, nisi ex statuto succedant avo non in stirpes, sed in capita. V. 37. 6. 4.

An & conferant, quæ pater intermedium contulisset, si conferenda tantæ quantitatis sint, ut collatione facta, nepotibus legitima salva non sit? V. 37. 6. 5.

Quid iuris circa collationem, si extranei una cum liberis instituti sint? An & ascendentes conferant aut collaterales, si succedant descendenti aut collaterali? Quid, si testator collationem tunc iniunxerit? Et quando videatur iniunxisse? V. 37. 6. 6.

Moribus liberi parenti succedentes etiam in gratiam parentis superstitis aut vitrici vel novercæ conferre debent. Cur tota dos & alia similia in totum in gratiam proprii parentis sint conferenda ex iure Scabinio? Contenditur, ex iure Aesdonico, & passim in aliis locis, dotem

INDEX GENERALIS.

dotem ex communi parentum patrimonio datam, non nisi pro femine, & tantum in gratiam fratrum, non item parentis superstitis, conferendam esse, totam tamen in gratiam vitrici aut novercæ.

V. 37. 6. 7.

Etiam collaterales coniugis præmorientis conferre debent in gratiam coniugis superstitis, veluti feudum novum stante matrimonio quæsitum. An & immoderate sibi per defunctum donata? An, & quando collateralis in feudum novum succedens pretium eius solvere teneatur? Coniux præmoriens neque descendantibus neque collateralibus remittere potest conferendi necessitatem in præiudicium coniugis superstitis.

V. 37. 6. 8.

Quando sit collatio facienda? Quibus modis re ipsa, quandoque cautionis præstatione? Cui competat electio, an res, an vero æstimatio conferenda sit? Cuius temporis æstimatio spectanda? Quid iuris circa collationem & æstimationem in Hollandia? Cuius temporis æstimatio inspicienda in feudis novis conferendis?

V. 37. 6. 9.

Quibus modis quis adigatur ad collationem? Et quid agendum, si quis uni coheredi aut omnibus conferre vel cavere nolit aut non possit?

Quid, si postea collationem offerat?

V. 37. 6. 10.

Conferenda profectitia. Quæ sub his contineantur? Ubi de variis.

V. 37. 6. 11.

An & conferenda, quæ quis dolo aut culpa possidere desiit? Aut non acquisivit, cum posset? An demum quæsitæ post mortem parentis?

An prælegata, vel ex statuto uni iure primogenituræ cedentia? An post mortem patris uni ex liberis donata ob patris benemerita? An adventitia? An ususfructus adventitiorum, quem pater filiosam remisit? An lucrum dotis ex pacto vel statuto quæsitum?

V. 37. 6. 12.

De collatione dotis & propter nuptias donationis. An dos ab avo nepti data conferri debeat, cum neptis patri intermedio succedit? An dos a patruo data filiæ fratris, si illa patri aut patruo danti succedat?

V. 37. 7. 1.

Quid, si dos ob inopiam aut culpam mariti salva esse nequeat. iure civili & moribus?

V. 37. 7. 2.

An & conferendum, quod pater ultra donationem propter nuptias dedidit, ut filius nuptias puellæ nobilis obtineret?

V. 37. 7. 3.

An & alimenta, sumtus puerperii, si pater filiam cum marito & liberis aliquandiu aluerit?

V. 37. 7. 4.

An sumtus in convivium nuptiale, ornamenta, vestes, & alia? Et unde erogatorum quantitas probetur?

V. 37. 7. 5.

An conferenda donatio remuneratoria? An, & quando donatio simplex? Et quid moribus?

V. 37. 6. 13.

An &, quæ liberis ad officinam instruendam, mercaturam, & similia, data sunt? An &, quod pater pro filio solvit tanquam fideiussor eius, aut quæ filius succedens patri vivo debuit?

An & nepotes, avo succedentes, ea, quæ pater intermedius prædefunctus avo debuit, si patri heredes non sint?

V. 37. 6. 14.

An, quæ filius patri debuit ex delicto? quæve pater pro filio delinquente solvit? An ea, quæ liberis data in eos usus, in quos data

non

INDEX GENERALIS.

non solent conferri, si is illa non ita erogaverit, sed inutiliter consumserit? Cui incumbat probatio inutilis consumptionis?

V. 37. 6. 15.

An feudi novi emti aut alio titulo oneroso vel lucrativo acquisiti pretium, & cuius temporis, fratribus conferendum? An non in gratiam parentis aut novercæ superstitis, etiam a collateralis successionem mariti?

V. 37. 6. 16.

An feudi antiqui nomine collatio facienda fratribus aut parenti vitrico-ve superstiti? An melioratio feudi antiqui, quæ per impensam vel sine impensa ultimi possessoris contigit? De æstimatione meliorationis conferendæ. An conferendæ impensæ in perceptionem fructuum anni postremi, qui adhuc pendentes successoribus feudali cedunt?

V. 37. 6. 17.

Conferenda æstimatio feudi antiqui in gratiam coniugis superstitis, si id ex pacto vel statuto venerit in communionem coniugalem. An, si collateralis feudi novi, vel antiqui, aut meliorationum eius æstimationem, coniugi superstiti ultimi possessoris conferat, id a cæteris allodialium heredibus repetat, ut æs alienum hereditarium? An ratione collationis intersit inter feuda *recta* & nostratia *hereditaria*? Ad collationem pretii feudi obstrictus petere potest a domino directo, inter se & reliquos allodialium heredes feudum dividi, si displiceat collatio pretii.

V. 37. 6. 18.

Dicta de feudi collatione pertinent & ad emphyteusim in locis, ubi ea ad instar feudi redacta est.

V. 37. 6. 19.

De collatione erogatorum in acquisitionem præbendæ, canonicatus, munerisve venalis, aut non venalis. An conferenda, quæ pater erogavit ad liberandum filium, a barbaris hostibusve captum?

V. 37. 6. 20.

An, & quando, ac quo usque sumtus in studia aut peregrinationem conferri debeant fratribus, vitrico, novercæ?

V. 37. 6. 21.

An conferenda bibliotheca, studiorum occasione comparata?

V. 37. 6. 22.

An filius studiis destinatus & iam initiatus, moriente patre ante ea absoluta, petere possit, ex communi sumtus dari ad ea perficienda, libros emendos, doctoris titulum obtinendum? An non saltem, cum fratres post parentis obitum in communione perdurant?

V. 37. 6. 23.

An & conferendi rerum conferendarum fructus & usura? An ex conferendis deducendæ & impensæ in ea factæ? An & annotationi parentis standum, si non satis constet de erogatorum quantitate?

V. 37. 6. 24.

Cessat collatio, si conferre debens exheredatus sit & acquiescat, vel abstineat ab hereditate, etiam, cum in gratiam vitrici vel novercæ conferendum, si legitima liberorum læsa non sit, & nihil in fraudem novercæ factum. An conferat, si iure legati aut alio titulo particulari capiat partem hereditatis paternæ vel maternæ? An, si unus ex pluribus nepotibus avo per representationem succedenti-

bus

INDEX GENERALIS.

- bus, abstineat, reliqui nepotes patruis conferre debeant, quod abstinens conferre debuisset? V. 37. 6. 23.
- An, si liberi adeant cum inventario, conferre debeant in gratiam fratrum? An & in gratiam creditorum parentis defuncti, ut collata iis cedant in debiti solutionem? V. 37. 6. 26.
- Cessat collatio, si testator eam remiserit. An remissio ex indicis colligi possit? V. 37. 6. 27.
- An & pacto collationis necessitas tolli possit iure civili, ac moribus? V. 37. 6. 28.
- De collatione, cum coniungebantur cum emancipato liberi eius. V. 38. 8. 1. & 2.
- Collegia.*
- De potestate iudicandi concessa collegiis opificum &c. II. 5. 1. 114.
- Quæ sint collegia licita, quæ illicita. De pænis illicitorum? An illicitis quid relinqui possit, vel hæc litigare? An quis membrum esse duorum collegiorum? VI. 47. 22. 1. & 2.
- Colles arenacei.*
- Quo modo per arenæ iniectionem ex collibus proximis amittatur agrorum dominium? Nulli licet frutices aut carices, *helm*, tollere ex collibus. V. 41. 1. 20.
- Collusio.*
- De collusionē circa status controversiam detegenda. V. 40. 16. 1.
- Colonia.*
- De coloniis populi Romani. VI. 50. 1. 1.
- An colonie provinciales *iuris Italici* fuerint in totum immunes a censu? VI. 50. 15. 1.
- Commisſa.*
- De rebus commissis ob fraudatum vectigal. Vide *vectigalia*.
- Commisſoria lex.*
- Quid sit lex commissoria, & unde dicta? An tantum puram an etiam conditionalem faciat venditionem? III. 18. 3. 1.
- Venditor eligit, an uti velit lege commissoria, nec ne: nec post electionem variare potest. Quo modo tacite remittat hanc legem? Qua actione rem repetat, si hac lege uti velit? III. 18. 3. 2.
- An emptione resoluta, vi legis commissoriæ, emtor partem pretii, quam solvit, recuperet? An & arrhas aliaque impendia? An & mercedi temporis usuras? III. 18. 3. 3.
- An interpellatione opus sit, ut lex hæc locum habeat? Quid, si lex commissoria sine die adiecta sit? III. 18. 3. 4.
- Quibus in casibus cesset vis legis commissoriæ? Quid agendum, si venditor præsens solutionem declinet? Quid emtor agere debeat, si ante diem additum fiat tutor liberorum venditoris? III. 18. 3. 5.
- De pacto, ut pretio intra certum tempus non soluto, res vendatur periculo primi emtoris. III. 18. 3. 6.
- Lex commissoria in pignoribus improbata. III. 20. 1. 25.
- Index Gener. Comm. ad Pand.* d *Commo-*

INDEX GENERALIS.

- Commodatum, commodati actio.*
- Quo modo commodatum differat a præcario, locatione, usufructu, usu, pignore cum pacto antichresios? Quales res commodato dari possint? an alienæ, furtivæ, vi possessæ? III. 13. 6. 1.
- Quid sit actio directa commodati? datur & furi ac prædoni. Quid, si cum his concurrat verus rei dominus? Quid, si quis rem alienam pignori dederit, ea lege, ut illa domino reddatur? III. 13. 6. 2.
- Datur contra commodatarium. An & quatenus contra pupillum, qui sine tutore commodatum accepit? An & quando singuli pro parte aut in solidum conveniri possint, si plures sint commodatarii, vel plures unius commodatarii heredes? III. 13. 6. 3.
- Ad quid teneatur commodatarius? quam culpam præstet? Quid, si orto incendio aut casu alio, cum posset res commodatas salvas facere, suas prætulerit? Quid si is, qui triclinium sternebat, argentum commodaverit, & id negligentius a commodatario habitum perierit? III. 13. 6. 4.
- Non tenetur de casu. Casus & tunc est, cum res deterior fit ipso illo usu, ad quem concessa; vel facto tertii, nisi ipse potuisset rem custodire; vel ipse sua culpa tertium concitaverit? vel factum commodatarii sit. III. 13. 6. 5.
- An commodatarius teneatur commodanti ex culpa nuncii, per quem commodatum restituit? III. 13. 6. 6.
- Cessat directa actio, si commodans culpam remiserit, vel rem deterioratam receperit sine protestatione, cum deterioratio patens esset. III. 13. 6. 7.
- Contraria commodati actio ad quid tendat? Si commodatarius ob rem amissam præstiterit æstimationem eius, & postea res in potestatem commodantis redierit, an res, an æstimatio reddenda sit? & cui hic electio competat? III. 13. 6. 8.
- Petitur & id quod interest, usum ante tempus non fuisse ablatum, licet commodans doceat, se re ex nova causa ad proprios usus indigere. III. 13. 6. 9.
- Quando fieri possit repetitio commodati, si illud sine modi & temporis adiectione concessum sit? III. 13. 6. 9.
- Iure compensationis commodatarius consequi potest, quod contrario petitur iudicio, si termini habiles compensationis sint. III. 13. 6. 10.
- An corpora ipsa commodata retineri possint, donec impenitæ in eas factæ restitutæ fuerint, iure civili & hodierno? III. 13. 6. 10.
- Commodum rei venditæ.*

Vide periculum.

Communes res.

- Res iure gentium communes aliquando confunduntur cum publicis. I. 1. 8. 2.
- Quid proprie sint res iure gentium communes, & quoruplices? I. 1. 8. 3.
- An in littore ædificare liceat sine autoritate publica? I. 1. 8. 4.
- Communi dividundo.*
- Quid sit actio communi dividundo? quibus detur? An & dominis utilibus, fructuariis, bonæ fidei possessoribus, ius pignoris prætorii

INDEX GENERALIS.

- torii vel alterius generis habentibus? Et quid, si creditori, bona fide licitanti, tota res adiudicata sit? II. 10. 3. 1.
- An competat habentibus servitutem personalem? An sociis contra socium, qui suam partem iam alienavit? An vi, clam, vel precario possidentibus, aut depositariis? An uni reo debendi, qui totum solvit, adversus alterum pro partis restitutione? II. 10. 3. 2.
- Tendit ad divisionem, vel adiudicationes rerum individuarum. Quid in iis servandum sit? Petuntur & præstationes personales. Quales impensæ repeti possint? Quid si impendens putet, Titium esse socium, cum Mævius esset? Quid si putet, rem esse suam, cum esset communis? Quid si post impendia partem suam alienaverit? II. 10. 3. 3.
- An socius ad edictum non respondens teneatur socio, si propterea Magistratus ædes sociorum communes deiecerit? ad explicationem l. 20. ff. commun. divid. II. 10. 3. 4.
- Cessat hæc actio in arbore aut lapide in confinio positis & necdum exemptis. Si convenerit, ne ad tempus a communione discedatur. Item in vestibulo communi, mediano cœnaculi, plurium cellarum itinere communi, puteo communi, si unus sociorum repugnet. II. 10. 3. 5.
- Non cessat, si semel eo actum sit; nec si focii rem totis triginta annis communiter possederint, secus si separatim. II. 10. 3. 6.
- Socius invito socio nihil novi facere potest in re communi. Quid iuris, si fecerit aut fieri passus sit? II. 10. 3. 7.
- Pendente hoc iudicio non potest suam partem alienare: nunquam ultra suam partem, licet maior sociorum pars in totius rei venditionem consentiret: nisi res promercales sint, quas in totum vendere potest. II. 10. 3. 7.
- Si dissensus sociorum sit, utrum res communis, vel cui sit elocanda, vel si unus sociorum tantam mercedem offerat, quantam extraneus, quid iuris sit? II. 10. 3. 8.
- Communio acquisitum.*
- Vide *pacta dotalia.*
- Communio bonorum inter coniuges.*
- Iure civili non fuit ex nuptiis inter coniuges bonorum communio. Contra, multorum moribus, & quorum? IV. 23. 2. 65. & 67.
- De origine statutarie inter coniuges communionis. IV. 23. 2. 66.
- An ipso iure præsentia & futura inter coniuges communicentur ratione possessionis & proprietatis, licet solius mariti nomine stante matrimonio quæsitæ? IV. 23. 2. 68.
- An impediatur communio per patrimoniorum maximam disparitatem, vel ex eo, quod alter coniugum sit spurius, cui fiscus succedit? IV. 23. 2. 68.
- An per nobilitatem? IV. 23. 2. 69.
- In hanc communionem veniunt hereditates, legata, donationes. An, & quo usque turpia lucra? IV. 23. 2. 69.
- Veniunt procul dubio omnia, quæ veniunt in acquisitionem communionem. IV. 23. 2. 70.
- An feuda in Hollandia, Gellia, & Ultraiectioni, aut saltem ultimatio eorum? IV. 23. 2. 71.

INDEX GENERALIS.

- An feuda ſtante matrimonio quæſita iure ſucceſſionis, aut titulo particulari oneroſo vel lucrativo? An alluvio feudi, ſi illa ſtante matrimonio contigerit? IV. 23. 2. 72.
- An bona dominica, Gelris dicta *Heeren goederen*? An gentilitia? An emphyteuticaria, cenſualia, agri adſcriptitiorum? An dominium directum feudi vel emphytheuſios? IV. 23. 2. 73.
- An canonicatus & præbendæ ante nuptias vel ſtante matrimonio quæſitæ? IV. 23. 2. 74.
- An munera venalia? IV. 23. 2. 75.
- An ius ipſum patronatus? IV. 23. 2. 76.
- An bona fideicommiſſaria? An donata ea lege, ut donatario ſine liberis moriente redeant ad donantis heredes, & conditio exſtiterit? An & donata ea lege, ne in ſtatutariam veniant communionem? IV. 23. 2. 77.
- An arrhæ ſponſalitæ, vel iocahæ doni maritini titulo data? An ornamenta ſtante matrimonio per virum uxori emta? IV. 23. 2. 78.
- An, ſi res illæ, quæ non continentur ſub communione, ſtante matrimonio venditæ ſint, aut cum aliis rebus communicabilibus permutatæ, pretium aut res permutatione quæſitæ inter coniuges communicentur? IV. 23. 2. 79.
- De damnis in ſtatutariam communionem venientibus. An, & quo uſque æs alienum ante nuptias contractum? Et quid, ſi matrimonium fit diſſolutum, in Hollandia vel Ultraieſti, & alibi? An & commune æs alienum matrimonio vetuſtius, ſi pro eo feudum, communioni exemptum, ante nuptias fit obligatum? IV. 23. 2. 80.
- An commune onus, ſi quid in dorem, alimenta, peregrinationem privignorum binubus erogaverit? IV. 23. 2. 81. & 23. 3. 15. 16. & 25. 3. 16. *in fine.*
- An & onus alendi prolem adulterinam mariti? An noverca etiam ſoluto matrimonio obligata maneat ad privignos alendos? Et quid, ſi maritus binubus in assignandis bonis maternis onus alendi liberos primi thori ad certum tempus in ſe ſuſcepisset? IV. 23. 2. 82.
- An impenſæ in funus coniugis præmorientis? IV. 23. 2. 83.
- Ut lucrum aut damnum commune ſit, ſufficit, cauſam eius ſtante matrimonio exſtitiffe, licet effectus demum ſoluto matrimonio ſequatur. IV. 25. 2. 84.
- Communio univerſalis, quam inter coniuges inducit vel excludit ſtatutum domicilii mariti, etiam ex tacito coniugum pacto, inducta vel excluſa intelligitur in immobilibus ſitis in eo loco, in quo ſtatutum contrarium viget, ſi modo illud non prohibeat pactionem in contrarium. IV. 23. 2. 85.
- Communio bonorum non æſtimanda ex domicilio mariti, ſi is ante nuptias conſtituerit transire ad domicilium ſponſæ. IV. 23. 2. 86.
- An ex migratione ad locum, alio iurè utentem circa communionem, tollatur communio, quæ nuptiis inducta erat, & vice verſa? Et quid, ſi nominatim teſtati ſint coniuges, ſi circa communionem placere novi domicilii leges? IV. 23. 2. 87.

Quid

INDEX GENERALIS.

Quid iuris circa communionem, si maritus tempore nuptiarum in duobus locis diverso iure utentibus domicilium foveat? IV. 23. 2. 88.

Non inducitur communio ex nuptiis, per minorem sine parentum, tutorum, cognatorum consensu initis, si ea minori damnosa sit. An & per secundas nuptias in præiudicium liberorum primi thori? An per præmaturum sponsi cum sponsa concubitum? An per matrimonium putativum? IV. 23. 2. 89.

De continuatione communionis post mortem unius coniugis vide *continuatio communionis*.

An, & quando præsumendum sit, communionem inter coniuges esse? IV. 23. 2. 91.

Quid intersit inter hanc statutariam inter coniuges communionem, & societatem iuris civilis universalem? IV. 23. 2. 92.

An communio & alii nuptiarum effectus introducantur per nuptias, licet concubitus secutus non sit? IV. 23. 2. 93. & *seqq.*

De pactitia communione universali; & quæ in eam veniant? IV. 23. 4. 26.

Compensatio.

Quid sit compensatio? unde dicta? quæ æquitas eius? quid sit *pariatio*? III. 16. 2. 1.

Compensatio iure novo tollit debitum ipso iure, ex quo cæpit utrumque deberi; licet ex uno latere usurarium sit, vel sub pœna debitum. An condici possit ut indebitum, quod potuerat compensari? III. 16. 2. 2.

An compensatio iure civili & hodierno post sententiam opponi possit in executione? An & in appellatione? III. 16. 2. 2.

Reus compensationem allegans, non fatetur eo ipso, se debitorem esse: aut, si eam omittat sciens prudens, non censetur adversario remisisse debitum; nisi coniuncta persona id sapius sciens prætermiserit, cum nulla appareret iusta causa, cur non compensaverit. III. 16. 2. 3.

Compensatio uni tutori potest obiici respectu eius, quod alter tutor nomine pupilli debet. III. 16. 2. 4.

An cessionario possit obiici compensatio eius, quod cedens, vel ipse cessionarius ex suo capite debet? Quid iuris, si primus pure debeat secundo, secundus primo sub conditione, sed ea lege addita, ut existente conditione compensarer, & primus cedat actionem tertio, tertius autem existente conditione agat cum secundo? III. 16. 2. 4.

Cessionario quarto obiici potest compensatio eius, quod primus vel secundus, vel tertius cedens debet. Nec compensationem impedit, quod cedens iam deserit solvendo esse. Nec refert, an voluntaria an necessaria cessio sit. III. 16. 2. 5.

Nec recte obiicitur cessionario, si is cum debitore cedentis novaverit, vel ex delegatione plena eum cœperit sibi obligatum habere? III. 16. 2. 6.

Compensat reus id tantum, quod sibi ab actore vicissim debitum; non quod a tertio, licet is consentiat, nisi insuper actionem cedat: ubi de duobus reis stipulandi & promittendi; & de executore non com-

INDEX GENERALIS.

- pensante pretium rei subhastata a se exactum, cum eo, quod creditores in lite victores vicissim ei debent. III. 16. 2. 7.
- An tutori, suo nomine agenti, compensari possit id, quod pupillus debet? An tutori, pupilli nomine agenti, id, quod tutor suo nomine debet? An tutor, suo nomine conventus, compenset id, quod pupillo debetur; & vice versa? III. 16. 2. 8.
- Quid si debitor pupilli, qui tutoris creditor est, aut vice versa, foro cesserit, an & tunc tutor, suo vel pupillari nomine conventus, compensationem obiciat? Et quid, si quis ex sua persona sit debitor simul ac creditor eius, qui foro cessit? III. 16. 2. 9.
- An rescriptum moratorium a debitore impetratum impediat compensationem, si is alia ex causa debitum persequatur? III. 16. 2. 9.
- De tutoribus dicta obtinent & in procuratoribus, institoribus. An & in sociis? ac moribus nostris in marito & uxore? III. 16. 2. 10.
- Quid iuris in debitore & fideiussore eius? in patre & eius filiofamilias? in herede, suo nomine debitore, & creditore hereditario? Et quid, si hereditatem adiverit cum beneficio inventarii? III. 16. 2. 11.
- Qualia debita compensari possint? an pœnæ pecuniariæ ex delictis aut publicis criminibus? An pœnæ publicæ non pecuniariæ? III. 16. 2. 12.
- An debitum mere civile? An debitum naturale tantum cum eo, quod naturaliter & civiliter debitum est? III. 16. 2. 13.
- Recte compensatur, quod certo loco debitum, quod iam alio in loco cœptum peti: debitum ex sententia fiduciariam solutionem continente: impensæ litis, in quas quis damnatus est: debita intra certum tempus exigenda cum aliis exactionem perpetuam habentibus; id, quod quis se soluturum iuravit. III. 16. 2. 14.
- An & debitum hypothecarium cum chirographo? An fors annui redditus, cum alia forte redditus, aliove debito? III. 16. 2. 14.
- Non habet locum in deposito. An non depositum saltem pro impensis necessariis retineri possit? III. 16. 2. 15.
- Nec in causis momentaneæ possessionis? nec in reparatione attentatorum; nec in tributis & vectigalibus, aut eo, quod fisco debitum ex causa annonaria? nec in debito reipublicæ ex calendario; vel fideicommisso; nec in pretio rei per fiscum venditæ, vel mercede vectigalium; nec in alimentis futuris; nec in implemento conditionis dandi decem; nec in pretii rerum auctione publica in utilitatem creditorum autoritate iudicis venditarum. An in canone annuo? an debitum unius tabernæ cum debito alterius tabernæ? III. 16. 2. 16.
- Requiritur ad compensationem, ut debitum sit liquidum & purum. III. 16. 2. 17.
- Neceffe etiam, ut sit utrimque debita res fungibilis eiusdem generis. An corpus utrimque in genere debitum compensari possit? An corpus cum quantitate? An pecunia, quoties ut corpus consideratur? III. 16. 2. 18.
- An reiecta per iudicem compensatione, adhuc debitum illud peti possit? III. 16. 2. 19.

INDEX GENERALIS.

Ius retentionis differt in multis a iure compensationis. Recensentur casus, in quibus ius retentionis locum habeat. III. 16. 2. 20.

Alia de retentione, vide *retentio*.

Competentia beneficium.

De competentia beneficio, quod datum filiisfamilias, qui suis iuris facti conveniuntur ex contractibus durante patria potestate celebratis, vide *filiisfamilias*.

An & quando competentia beneficium competat donatario, & quid prius deducat? V. 39. 5. 19.

Generalius de competentia beneficio. IV. 24. I. 46.

Compromissum, compromittere.

Quid sit compromissum? an subsistat sine poenae adiectione? An nudo possit pacto fieri? I. 4. 8. 3.

An tacitum compromissum censeatur, si partes, cum non expresse compromississent, ratam habeant sententiam a tertio tanquam ab arbitro electo latam? I. 4. 8. 3.

An focius unus recte compromittat in re communi? & quis tunc compromissi effectus sit? I. 4. 8. 4.

An mulieres? & quid hodie? An & minores? An de immobilibus sine decreto? I. 4. 8. 5.

An, & quo usque compromitti possit de causis in integrum restitutionis, liberalibus, popularibus, infamantibus, criminalibus civiliter aut criminaliter movendis, matrimonialibus, spiritualibus, & iure patronatus? I. 4. 8. 10.

Qualia pacta compromisso possint inseri? an iusiurandum addi? an id agi, ut certam sententiam, & non aliam, arbiter dicat? I. 4. 8. 11.

An id agi, ut poena compromissi filco cedat? I. 4. 8. 12.

An id agi, ut duo arbitri inter se dissentientes certum eligant? an, ut tunc Titium assumant? & quid moribus? I. 4. 8. 13.

An partes resilire possint a compromisso ob parem arbitratorum dissentium; & alia plura, vide *arbiter*.

An evanescat compromissum, si unus compromittentium mortuus sit, aut bonis cesserit? I. 4. 8. 20.

Compromisso saepe adiicitur consensus in condemnationem iudicalem eorum, quae laudo comprehensa. An a tali sententia tunc appellari, aut supplicatio fieri, aut restitutio peti possit? I. 4. 8. 31.

Consultum, non innotescere laudum partibus antequam sententia iudicis firmatum sit &c. Vide *arbiter*.

Concubina.

An concubinae donari possit iure civili ac moribus? IV. 24. I. 15.

Quid sit concubinatus? quo modo a stupro distet? IV. 25. 7. 1.

In quibus conveniat cum iustis nuptiis? IV. 25. 7. 2.

In quibus differat a iustis nuptiis, & liberi naturales a legitime natis?

Concubinatus iure civili non probatus sed toleratus fuit. Moribus improbatus est, & varie punitur; nec concubina differt a meretrice. IV. 25. 7. 3.

INDEX GENERALIS.

Concursus actionum.

De triplici modo, quo actiones ex uno facto concurrunt, ut una prius mota alteram in totum, vel pro parte, vel nullo modo perimat. An actio iniuriarum perimat actionem ex lege Aquilia, & vice versa? VI. 44. 7. 16.

Quid iuris, si plures ex eadem causa concurrant rei persecutoriae? VI. 44. 7. 17.

Quid, si ex diversis causis?

De concursu rei persecutoriae cum mere pœnali. VI. 44. 7. 18.

De concursu rei persecutoriae cum pœnali mixta. VI. 44. 7. 19.

De concursu mere pœnalis cum alia mere pœnali, vel cum pœnali mixta, & de concursu plurium actionum, quæ singulae pœnales mixtae sunt. VI. 44. 7. 20.

Quo respectu vera sit regula, nunquam actiones pœnales de eadem re concurrentes, alia aliam consumit? VI. 44. 7. 21.

An uno modo agendi electo, adhuc ad alterum actor transire possit, priore relicto? VI. 44. 7. 23.

Concursus iudicium inter creditores.

Quo modo agat de iure praelationis in generali iudicio concursus creditorum is, cui ex die vel sub conditione debetur? II. 5. 1. 28.

De iudicio concursus & praelationis inter creditores. III. 20. 4. 10.

An & quando, pendente vel iam finito concursus iudicio, creditores alii supervenientes adhuc audiendi sint? Et an tunc per eos, qui iure debiliore muniti sunt, cum sorte accepta etiam usurae medii temporis reddendae sint? III. 20. 4. 10.

An pecunia ex pignorum venditione redacta, pendente iudicio concursus fœnori collocari possit in usum creditorum? III. 20. 4. 11.

Quibus creditoribus ante finitum concursus iudicium solvi possit? III. 20. 4. 11.

Quo modo graphiarum & similes cōgi possint ad nummos secundum sententiam praelationis distribuendos? III. 20. 4. 11.

Quo in loco iudicium concursus & praelationis agendum sit? III. 20. 4. 12.

Concussio.

De concussione publicanorum & pœnis eorum. V. 39. 4. 19.

Quid sit crimen concussionis? Recensentur modi, quibus committitur. VI. 47. 13. 1.

Quæ fuerit pœna eius? Quæ moribus in iudice, militibus, praefectis, rusticis, praeternavigantes, aliosque concutientibus? VI. 47. 13. 2.

Conditio.

Quid sit proprie conditio? IV. 28. 7. 1.

Quid iuris, si testator scribat, *se heredem instituere secundum conditiones infra scriptas*, & nullas subiiciat? Quid, si heredem primo pure, dein sub conditione instituat, aut versa vice? IV. 28. 7. 2.

Conditiones, tacite subauditae ex ipsa rei natura, non faciunt dispositionem conditionalem. Si tales per testatorem expressae fuerint, an non tunc conditionis vim & effectum habeant? IV. 28. 7. 3.

Conditiones subauditae ex probabili mente testatoris, dispositionem faciunt conditionalem, perinde ac si expressae essent. Quando condi-

INDEX GENERALIS.

- conditio, institutioni addita, repetita censeatur in substitutione? Et quando generaliter in priore testamenti dispositione positæ conditiones tacite repetitæ videantur in postea dispositis? IV. 28. 7. 4.
- Quæ conditiones sint *dividuae*, quæ *individuae*? IV. 28. 7. 5.
- Quando in conditionibus *in non faciendo consistentibus* locus sit cautioni Mucianæ, quando non? & de lapsu autorum iuris in assignandis exemplis Mucianæ cautionis. IV. 28. 7. 6.
- Quibus præstanda sit Muciana cautio? An & heredibus ab intestato? IV. 28. 7. 7.
- Quæ sint restituenda ex hac cautione? IV. 28. 7. 8.
- Quæ sint conditiones natura impossibiles? An & conditio *faciendi monumentum ad exemplum eius, quod alteri certo in loco structum est*, si id non appareat? Quæ impossibiles iure, aut ineptæ? Quid, si tantum ad tempus a iure prohibitæ? Quæ impossibiles verborum aut rerum perplexitate? IV. 28. 7. 9.
- De conditione *potestativa, casuali & mixta*; de conditione *nominis alieni assumendi*. IV. 28. 7. 10.
- De conditione *nubendi, vel uxorem ducendi*. Et quid, si honoratus nuptias contraxerit, sed contra leges? IV. 28. 7. 11.
- De conditione, *si non nupserit; si certæ personæ, aut certo in loco, aut intra certum tempus, non nupserit*. Et de relictis mulieri, cum vidua erit. Quid, si conditio tantum per obliquum, non directo, nuptias contrahi vetet? Quid, si Titix legeretur, *si Caia non nupserit*? Quid si id, quod Titix relictum, *si illa non nubat*, rogetur alteri restituere simpliciter, vel sub conditione, *si nubat*? IV. 28. 7. 12.
- Qua lege sit improbata conditio *matrimonii non contrahendi*? Quæ sententia Iustiniani circa conditionem *viduitatis*? An & hodie recte adiciatur conditio *viduitatis*? An mulier relicta sub conditione *viduitatis*, & per nuptias amissa, recuperet, si iterum vidua fiat? IV. 28. 7. 13.
- An virgini possit imponi conditio, *si non nubat*? Qui scripserint de conditione *nubendi vel non nubendi*? & de conditione, si *patrui, aut extranei arbitrato aut consilio nubat*; item de conditione *ingrediendi vel non ingrediendi monasterium*. De pluribus aliis conditionibus possibilibus. *Remiss.* IV. 28. 7. 14.
- De conditione, *si sine liberis moriatur*, expressa vel subaudita. V. 36. 1. 13. & seqq.
- Vide & *fideicommissum*.
- Qui sint effectus conditionis existentis aut deficientis? Quorum conditionum implementum haud requiratur? Ubi & de differentia inter *impossibiles natura vel moribus*, & eas quæ sunt impossibiles verborum aut rerum perplexitate, de conditione *iurandi* remittenda. IV. 28. 7. 15.
- Cur in ultimis voluntatibus conditiones natura vel moribus impossibiles pro non scriptis habeantur: contractus autem vitient? An & hodie tales conditiones in testamentis habeantur pro non scriptis? IV. 28. 7. 16.

INDEX GENERALIS.

Conditiones in præteritum aut præsens conceptæ, & quæ tacite insunt ex natura rei, existere quidem debent, sed non suspendunt dispositionem. IV. 28. 7. 17.

Conditiones casuales omnino existere debent, ut & mixtæ, quatenus casuales sunt. Potestativa censetur defecisse, si per testatorem, aut per honoratum stet, quo minus impleatur. Si honoratus professus sit, se nolle implere, an pœnitentiæ locus? Quid, si honoratus ipse in causa sit, ne tertius admittat implementum potestativæ? IV. 28. 7. 18.

Potestativa fingitur impleta, si per eum, cuius intererat eam non impleri, vel per eum, in cuius persona debebat impleri, steterit, quo minus impleatur, directo, aut per consequentiam. An pœnitentia impediens possit postea honorato imponere necessitatem implendi? IV. 28. 7. 19.

Si potestativa deficiat facto tertii, cuius nihil intererat, an, & quando pro impleta habeatur; quando non? IV. 28. 7. 20.

Si potestativa deficiat casu, an & quando pro impleta, quando pro defecta habeatur, etiam in annuis legatis, & conditione tractum temporis habente? Et quid, si duobus dare iussus, uni dare nequeat, quia ille mortuus est? IV. 28. 7. 21.

An post mortem testatoris superveniens mortalitas eius, in cuius persona conditio implenda erat, quæ tractum temporis habet, veluti, si cum Titio moretur, perimat in futurum legata annua sub tali conditione relicta? IV. 28. 7. 22.

Distinctiones superiores non ita locum habent in libertate relicta sub conditione potestativa, quæ tunc favore libertatis facilius impleta fingitur. IV. 28. 7. 23.

Per quos conditio implenda sit? An per heredem honorati, aut substitutum in conditionibus dandi vel faciendi? An per Abbatem vel tutorem pro monasterio vel pupillo honorato? An filiusfam. servus, impubes, conditionem implere possint sine iussu patris aut domini, vel tutoris autoritate? IV. 28. 7. 24.

An conditio potestativa, contractibus addita, per heredes impleri possit? VI. 44. 7. 4.

An implenda conditio, si inde nulla alteri accedat utilitas? An implenda specificæ, & quando per æquivalens? IV. 28. 7. 25.

An vivo, an mortuo testatore conditiones tum potestativæ tum casuales impleri debeant, aut existere? Et quid sit *conditio promiscua* & *non promiscua*? IV. 28. 7. 26.

An conditiones potestativæ per honoratum post mortem testatoris quantocius implendæ sint, an magis id ab honorati arbitrio pendeat? An non prætor, petentibus iis, quorum interest, tempus præfinire possit, intra quod impleantur? Si testator certum tempus implemento præfinierit, ex quo die illud currat? IV. 28. 7. 27.

Si conditio testamenti inserta iam extiterit ante conditum testamentum, an iterum postea existere debeat? IV. 28. 7. 28.

Quid iuris, si plures conditiones coniunctim vel disiunctim adscriptæ sint? quando coniuncta pro disiunctis, disiuncta pro coniunctis habeantur?

INDEX GENERALIS.

- beantur? Qualis conditio existere vel impleri debeat, si plures conditiones diversis testamenti partibus adscriptæ sint institutioni, legato, libertati? IV. 28. 7. 29.
- De ambiguae conditionis interpretatione. Si maritus uxori leget, si illa quandoque liberos habuerit, de liberis ex se, non ex alio genitis sensisse videtur. Conditio, si Titio nupserit, non impletur, si prius Caio, postea Titio nubar. IV. 28. 7. 30.
- Qui plura scripserint de conditionibus? IV. 28. 7. 31.
- Quando dies incertus institutioni vel legato appositus conditionem faciat, quando non? Dies certus legatis adiici potuit; non institutionibus, ubi pro non scripto est, at moribus heres ex certo tempore vel ad certum tempus institui potest; & ad tempus institutus universali fideicommissio censetur gravatus. IV. 28. 7. 32.
- Condictio.*
- De certi conditione ex mutuo, vide *mutuum*.
- Condictio *causa data, causa non secuta*, non datur occasione contractus facio, ut, vel ne des aut facias; nec respectu datorum ob causam præteritam; vel ob futuram sed in mente retentam. Nec ex vero sed quasi ex contractu descendit. III. 12. 4. 1.
- Quid sit hæc actio? quibus, contra quos, & ad quid detur? III. 12. 4. 2.
- Sub datione an & acceptilatio contineatur? an hac actione uti possit, qui alium ob causam futuram liberaverat per acceptilationem? III. 12. 4. 3.
- Condictio hæc quando detur quando non? ubi huic necdum locus est, intentari tamen potest condictio ex capite *pœnitentia*? quæ & tunc datur, cum res, quæ vicissim danda, vel circa quam quid faciendum, casu periit, re adhuc integra. Ac transit pœnitendi potestas ad dantis heredes. III. 12. 4. 4.
- Quando res intelligatur integra, quando non? III. 12. 4. 5.
- Moribus cessat licentia pœnitendi; in cæteris superest usus conductionis causa data, III. 12. 4. 6.
- An repeti possit, quod datum ob causam futuram, sed impossibilem natura vel moribus? III. 12. 4. 7.
- An repeti possit causa non secuta, quod datum est ob causam solius accipientis commodum continentem, veluti, ut vestem sibi paret? III. 12. 4. 8.
- Condictio *ob turpem causam* datur, si solius accipientis, non item dantis turpitudine sit, quod exemplis demonstratur. An &, si furi vel alteri *iudicium* detur, ut rem furtivam indicet? III. 12. 5. 1.
- Cessat hæc condictio, si vel solius dantis, vel dantis simul & accipientis turpitudine sit, quod exemplis docetur. III. 12. 5. 2.
- An careat hac conditione, qui dedit iudici, ut pro se iudicaret in bona causa, vel ut festinato litem expediat? III. 12. 5. 2.
- Accipiens ob turpem causam reddere tenetur turpia lucra tertio, cuius interest, aut fisco. III. 12. 5. 3.
- Quid sit condictio *ob iniustam causam*? III. 12. 5. 4.
- Quid

INDEX GENERALIS.

Quid iuris, si quid non datum, sed tantum promissum sit ob turpem vel iniustam causam? III. 12. 5. 5.

Quid iuris in eo, quod meretrici pro stupro promissum? & quid, si fingatur præcedens mutui numeratio, cum vere esset promissio ob turpem causam? III. 12. 5. 6.

De conditione indebiti, vide indebitum.

De conditione sine causa, tum generali, tum speciali. III. 12. 7. 1. & 2.

Quo sensu dominus dici possit rem suam condicere a fure III. 13. 1. 1.

Quid sit conditio furtiva? Datur solis dominis, qui & tempore furti facti, & quo agitur, domini sunt: non illis, qui tantum alterutro tempore dominium habuerunt. III. 13. 1. 2.

Non datur commodatariis & depositariis. An & quatenus detur creditori, cui pignus surreptum est, & quid moribus? III. 13. 1. 3.

An contra heredes furis conditio furtiva in solidum detur, licet nihil ex re furtiva ad eos pervenerit? III. 13. 1. 4.

Quo usque detur contra dominum aut patrem filiifamilias aut servi furis? An servus post manumissionem conditione furtiva conveniri possit? An, qui non contrectarunt, sed tantum ope vel consilio iuverunt? III. 13. 1. 5.

Quid iuris, si plures contrectando furtum fecerint? III. 13. 1. 5.

Ad quid tendat hæc actio, si res dolo, aut culpa, aut casu perierit? cuius temporis æstimatio præstanda sit? III. 13. 1. 6.

Habet locum, siue proprietatis, siue possessionis aut usus furtum factum sit, atque etiam pro rebus immobilibus vi possessis. III. 13. 1. 7.

Recensentur casus, quibus cessat furti conditio; inter quos, si dominus sua voluntate ac sponte dominium amiserit; aut ei a fure satisfactum sit. III. 13. 1. 8.

De conditione ex lege, & plerisque casibus in quibus ea locum habet. III. 13. 2. 1 & 2.

Quid sit conditio triticaria, & unde dicta? ei locus non est, nisi principalis actio in personam sit; & per eam non pecunia numerata, sed res aliæ, æstimationem recipientes, fuissent petendæ. III. 13. 3. 1.

Hæc actio non plane nova est, sed adiectitia qualitas actionis alterius.

Cuius temporis æstimatio in ea spectetur? III. 13. 3. 2.

Explicatur generaliter, cuius temporis, & cuius loci æstimatio spectanda sit? III. 13. 3. 3. & 4.

Conditio de eo, quod certo loco, vide locus.

Conductio.

Vide locatio.

Confessio, confessus.

An hodie pro confessio habeatur qui de crimine aliquo transegit cum privato læso vel cum publico accusatore? I. 2. 15. 20.

Confessus ad interrogationem in iure prodest interroganti, non aliis, licet simile ius habentibus. II. 11. 1. 10.

Confessio tacita ex quibus colligatur? An & ex silentio, fuga, oppositione solutionis, compensationis, exceptionis? VI. 42. 2. 1.

De

INDEX GENERALIS.

De confessione iudiciali. Quid, si illa fiat apud iudicem incompetentem? Quid, si fateatur, se occidisse, nec constet de corpore delicti? Quid, si, se debere rem, quæ non amplius existit? Quid, si, se certam debere quantitatem, sed sine expressione causæ? Quid, si fateatur ad obscurum libellum? VI. 42. 2. 2.

Neceffe, ut de suo facto fateatur. Contra se: ex libera voluntate, non vi, metu, iracundia, errore. Quid, si error iuris sit? Quid, si probare nequeat, se errore facti confessum esse? VI. 42. 2. 3.

Confessio debet esse certa. An obscuræ interpretatio fiat contra confessum? Quid iuris, si pupillus, minor, ætatis veniam habens, aut tutor, curator, procurator fateatur, & cui noceat? An, & quando cliens corrigere possit erroneam advocati confessionem? An procurator ipse petere possit restitutionem contra suam confessionem? VI. 42. 2. 4.

Acceptanda confessio per adversarium aut procuratorem eius. An is confessionem qualificatam dividere possit in civilibus aut criminalibus? VI. 42. 2. 5.

De effectu confessionis iudicialis. An ad eam sequi debeat condemnatio in civilibus & criminalibus? An iudex possit in aliud condemnare, quam quod confessione comprehensum? An, & quales induciæ confesso competant aut arbitrio iudicis concedi possint? VI. 42. 2. 6.

An confessio in uno facta iudicio, probet in alio? An id, quod quis ut testis in uno iudicio deposuit? An revocari possit? VI. 42. 2. 7.

De confessione extraiudiciali, & eius effectu. Quid, si geminata? Quid, si in scripto facta? An probata confessione hac, iudex possit iusiurandum deferre? An unius testis depositio cum probata confessione extraiudiciali plenam fidem faciat? VI. 42. 2. 8.

De confessione in testamento facta, & eius viribus. Quid, si quis afferat in testamento, sibi deberi? VI. 42. 2. 9.

Confessoria actio & negatoria.

Cur non æque circa res corporales ac circa servitutes, negatoria actio recepta sit? II. 7. 6. 1.

Quid sit confessoria actio? An fructuarius aut heres eius de fructibus præteriti temporis agere possit, si pendente lite ususfructus finiatur? II. 7. 6. 2.

Quid sit negatoria? utraque etiam possidentibus datur; quod non ita est in rei vindicatione. II. 7. 6. 3.

Ad quid tendat negatoria circa servitutes prædiales? ubi & de canalibus fistulisque aqueis ruptis, stercolino prope parietem alterius habito, & humectante; deque pariete ultra semipedem inclinato supra aream vicini, & onere refectionis. II. 8. 5. 5.

An, si maritus uxori bonorum suorum usumfructum legaverit, vidua possit privata autoritate in bonorum istorum possessione manere, vel ea occupare? II. 7. 6. 4.

An actio confessoria detur fructuario pro servitutibus prædio fructuario debitis? III. 8. 5. 1.

Cessat

INDEX GENERALIS.

Cessat confessoria, si dominus prædii servientis quid fecerit in præiudicium servitutis, vicino consentiente, vel si prædii intermedii liberi dominus ea fecerit iure suo, quæ servituti obstant. II. 8. 5. 4.
Quædam actiones re ipsa sunt confessoria, & negatoria, quædam sola verborum conceptione. II. 8. 5. 6.

Confiscatio.

Vide publicatio.

Confusio debiti & crediti.

Quid sit? Et quot modis fieri possit? VI. 46. 3. 18.

Quid iuris circa confusionem, si debitor creditori, aut vice versa, succedat, etiam circa obligationes accessorias fideiussorum & pignorum? VI. 46. 3. 19.

Quid, si fideiussor debitori, vel debitor fideiussori succedat? Et quid, si tali in casu fideiussor pro sua obligatione fideiussoria fideiussorem dederit vel pignus? Et quid, si fideiussor potuerit se ex sua persona tueri aliqua personali exceptione? Quid, si principalis debitor tantum naturaliter fuerit obligatus, fideiussor civiliter? Quid si principalis debitor ex suo capite potuerit iuari restitutione ex minorrennitate? VI. 46. 3. 20.

Quid, si fideiussor succedat creditori, vel creditor fideiussori? VI. 46. 3. 21.

Quid, si unus ex pluribus debendi reis creditori; vel creditor uni ex pluribus debendi reis? Vel unus ex pluribus credendi reis debitori; vel debitor uni ex pluribus credendi reis succedat? VI. 46. 3. 22.

Quid, si fideiussor, qui pro duobus debendi reis apud stipulatorem vel pro promissore apud duos credendi reos fideiussorat, uni reorum debendi vel credendi succedat, vel vice versa hi ei? VI. 46. 3. 23.

Quid, si unus reus debendi correo debendi, vel unus reus credendi correo credendi succedat? De utilitate profluente ex eo, quod non fiat confusio, si correo correo debendi vel credendi succedat, si forte alter exceptione temporali vel perpetua tutus fuerit; vel repelli potuerit, alter non. VI. 46. 3. 24.

Quid, si fideiussor succedat confideiussori? VI. 46. 3. 25.

Quid iuris sit, si fiscus suo succedat debitori, vel tanquam heres, vel tanquam in bona vacantia? Quid, si successerit Titio debitori Mævii, & dein etiam ipsi Mævio? VI. 46. 3. 26.

Non contingit confusio, si aditio fiat cum inventario? Confusione extinctæ obligationes redintegrantur, si victor in petitione hereditatis eam cedat adversario, cum pacto, ut obligationes restaurentur; vel, si quis aditam hereditatem vendat alteri; vel ex capite minorrennitiatis adversus aditionem restituatur, vel hereditas adeunti evincatur querela, aliisque modis; vel auferatur, ut indigno per culpam, non dolum. Quid, si heres, debitor aut creditor defuncti, restituat hereditatem ex fideicommissio? VI. 46. 3. 27.

Confusio materiaarum.

Cui cedant confusi liquores aut metalla duorum, & quid, si materia arida duorum commixta sint? V. 41. 1. 23.

Coniunctio

INDEX GENERALIS.

Coniuncta.

Quando coniuncta pro disiunctis, disiuncta pro coniunctis habeantur?

IV. 28. 7. 29.

Coniuncta persona.

An coniuncta persona sine mandato possit arrestare debitorem coniunctæ personæ?

I. 2. 4. 33.

An & quando coniuncta persona pro coniuncta agere possit sine mandato?

I. 3. 3. 11.

An restitutionem in integrum petere?

I. 4. 1. 9.

Consensus parentum ad nuptias.

Vide *nuptia.*

Consignatio vid. Oblatio.

Consorter eiusdem litis.

An consorter eiusdem litis transigere possit invitis cæteris pendente lite?

I. 2. 15. 6.

Constitutiones.

Quæ sit autoritas constitutionum editarum ab Imperat. post tempora Iustiniani?

I. 1. 2. 6.

Quid sint Principum constitutiones, & quot modis Princeps ius constituat?

I. 1. 4. 2.

Constitutum possessorium.

Constitutum possessorium etiam inter absentes fieri potest, & cur?

III. 12. 1. 5.

Constitutum, actio de constituta pecunia.

Quid sit constitutum? quibus fiat formulis?

III. 13. 5. 1.

Inutile est constitutum, si quis alienum debitum constituat per errorem, ut suum: vel alium soluturum. Nec stipulatio inutilis valet ut constitutum.

III. 13. 5. 2.

Quis constituere possit? quibus constitui? An adiectio solutioni? An in constituendo possit alius adici solutioni?

III. 13. 5. 3.

An constitutum tutoribus, curatoribus, actoribus, fiduciariis heredibus, & hereditatis possessoribus, præsit pupillis, municipibus, fideicommissariis, & veris heredibus?

III. 13. 5. 3.

Qualia debita constitui possint? pecuniæ appellatione hic omnia, etiam facta, continentur. Etiam generaliter potest constitui omne id, quod Titius debet. Etiam debitum naturale tantum; at non civile tantum, & cur non?

III. 13. 5. 4.

An constitui possit, quod testamento imperfecto relictum est?

III. 13. 5. 5.

An debitum conditionale? An in diem certum debens constituere possit, se die citiore soluturum? & An tunc ante existentiam diei vel conditionis conveniri possit?

III. 13. 5. 6.

An maiorem quantitatem vel plus constituens, quam principali obligatione continebatur, obligetur in id, quod principali obligatione comprehensum est?

III. 13. 5. 7.

An constitui possit, quod debitum ab eo, qui ab hostibus captus aut deportatus est?

III. 13. 5. 8.

Sine

INDEX GENERALIS.

- Sine principali debito non consistit constitutum. Sufficit tamen, principale subfuisse debitum, cum constitueretur, licet tempore existentis conditionis constituto appositæ evanuerit. III. 13. 5. 9.
- Cur sortem debens non possit constituere usuras sortis? & cur tamen sortem debens constituere possit, se daturum pignora aut fideiussores? III. 13. 5. 9.
- Potest constitui alteri, quam cui debitum. Quod Titio & Mævio tanquam correis, aut tanquam principali & adiecto debetur, soli Titio recte constituitur, sic ut postea adiecto vel alteri reo non utiliter solvatur. Potest & aliud pro alio constitui creditori volenti. III. 13. 5. 10.
- Actio de constituta pecunia cui detur, & contra quem? Constituentes habere possunt beneficium ordinis, divisionis & cedendarum actionum. Quid, si aliquis constituerit, *a se & Titio*, vel *a se aut Titio* dari? Quid, si impersonaliter constituerit? III. 13. 5. 11.
- Quid petatur per hanc actionem? Si creditor debitum ex constituto sibi oblatum acceptare nolit nullam habens iustam recusandi causam, non amplius ex constituto, sed tantum ex principali negotio agere potest. Nulla constitutio novatio fit. III. 13. 5. 12.
- An legatus constituens id, quod in provincia debet, Romæ tempore legationis actione de constituta pecunia conveniri possit? III. 13. 5. 13.
- Constitutum convenit hodie in plerisque cum fideiussione. III. 13. 5. 14.
- Consuetudo.*
- Quando vicinarum gentium consuetudines in iudicando sequi consuetum sit? I. 1. 1. 2.
- Consuetudo legem interpretatur. I. 1. 3. 19.
- Quid sit consuetudo, & quo modo in statu monarchico ac democratico introducatur? I. 1. 3. 27.
- Debet esse iusta & rationabilis. I. 1. 3. 28.
- In quo distet consuetudo a corruptela? I. 1. 3. 28.
- Requiritur longum tempus & actuum frequentia arbitrio iudicis. Actus duo non sufficiunt. I. 1. 3. 29.
- Sufficiunt actus extraiudiciales. I. 1. 3. 30.
- Actus debent esse uniformes, nec alii dispare iis imixti; nec continentes spontaneam iuris sui renunciationem. I. 1. 3. 31.
- Consuetudo par allegantem probanda. I. 1. 3. 32.
- Quo modo consuetudo probetur? an per unius doctoris assertionem? an per iusiurandum suppletorium? I. 1. 3. 33.
- an per duos testes? I. 1. 3. 34.
- An sufficiat turba testium, si testes singulares sint, aut tantum negative deponant? & quid testes de consuetudine testantes deponere debeant? I. 1. 3. 35.
- Consuetudo eandem recipit interpretationem, & extensionem, quam lex. I. 1. 3. 36.
- Consuetudo posterior an & quando abroget legem priorem? I. 1. 3. 37.
- Consul.*
- De Consulum Romanorum origine ac potestate: & qui autores de Consulibus scripserint? I. 1. 10. 1.
- Dimi-

INDEX GENERALIS.

Diminuta fuit sub Imperatoribus potestas Consulum; multa tamen adhuc per eos expetita. I. 1. 10. 1.

Consul apud se potuit manumittere, non apud collegam; & quid si Consul esset minor annis viginti? I. 1. 10. 2.

Consules alii fuerunt ordinarii, alii suffecti, alii honorarii. I. 1. 10. 3.

De potestate eorum, qui nunc dicuntur Consules nationis Anglicæ, Belgicæ &c. II. 5. 1. 114.

Contestatio litis.

Quo modo fiat litis contestatio? quæ plena quæ minus plena sit? II. 5. 1. 144.

De ficta litiscontestatione, quæ est ex contumacia. II. 5. 1. 145.

Reiicitur divisio litiscontestationis in affirmativam & negativam, simplicem & conditionatam. II. 5. 1. 146.

In omni iudicio opus est litiscontestatione, etiam in summario. Quid si reus respondens protestetur, se id non facere animo litis contestandæ? II. 5. 1. 147.

Quinam sint effectus litiscontestationis? per eam non solet deterior fieri conditio actoris. II. 5. 1. 149.

Continentia causæ.

Forum quis competens sortitur ex continentia causæ. II. 5. 1. 90.

Ob continentiam causæ ad eundem iudicem ire debent, confines, loci, contutores: legatarii & creditores hereditarii, ut legis Falcidie ratio ineatur: sæpe etiam plures de liberali causâ, &c. II. 11. 2. 1.

Terminanda apud eundem causâ possessionis & proprietatis. Quid moribus? II. 11. 2. 2.

Si plures unius debiti debitores, vel coheredes nomine hereditario debentes, sub diversis habitent iudicibus inferioribus, omnes tamen subsint uni iudici superiori, omnes, inferiore præterito, ad superiorem vocari possunt apud nos. II. 11. 2. 3.

Si ex pluribus actoribus aut reis quidam privilegiati sint respectu fori, etiam non privilegiati ad eundem iudicem ire & vocari possint. II. 11. 2. 4.

Hodie ex voluntate actoris aut rei quæstio civilis & criminalis non dividenda, si utraque ex uno facto oriatur. II. 11. 2. 5.

Curatore bonis dato, ad eundem iudicem ire debent omnes operari debitoris creditores. II. 11. 2. 6.

Continuatio communionis, inter superstitem & liberos post solutum matrimonium.

In quibus locis obtineat hæc continuatio communionis? Sine speciali statuto non est in dubio admittenda. Nec in dubio ultra liberos ad heredes extraneos defuncti porrigenda. Quæ statuta etiam extraneos includant heredes? Pertinet in dubio etiam ad liberos maiores. IV. 24. 3. 28.

In continuatam societatem plerisque in locis non veniunt hereditates, sed fructus hereditatum obvenientium. In Hollandiæ plerisque locis etiam hereditates. An & tunc, cum inter ipsos coniuges non fuit universalis sed acquæstum communio? An, si tempore soluti matrimonii nulla aut pauca fuerint bona communia? An in societatis

INDEX GENERALIS.

tatis continuationem veniant sumtus in studia, honorem, alimenta liberorum, aliaque similia? IV. 24. 3. 29.

Non est continuatio societatis, si ea liberis damnosa sit. Quo modo id sciri possit, ut liberi eligant, an bona parentis defuncti petere velint, an amplecti communionem? An possint pro parte aliqua temporis amplecti communionem, pro parte eam repudiare? IV. 24. 3. 30.

An & quo usque verum sit, coniugem superstitem nec alienare nec obligare posse bona in præiudicium liberorum, quibuscum communionis continuatio est, exceptis paucis casibus? IV. 24. 3. 31.

An, si superstes ad secunda vota transeat, etiam vitricus aut noverca veniant ad continuatam societatem? Et an liberis prioris thori post obitum parentis binubi continuatio sit communionis cum vitrico aut noverca. IV. 24. 3. 32.

Impeditur continuatio, aut finitur, confecto per superstitem repertorio. Si superstes solus sit liberorum tutor, cui tunc repertorium offerre debeat? Intra quantum tempus a soluto matrimonio conficiendum sit? Et, si post conficiatur, an retro a die soluti matrimonii continuatio fuisse censeatur? IV. 24. 3. 33.

Recensentur per iudicem plurimæ questiones, & autoritates circa hanc repertorii confectionem, ad effectum dirimendæ societatis; ut & circa modos alios, quibus continuatio interrumpitur. IV. 24. 3. 33.

Cuius loci statuta circa societatis huius continuationem & dissolutionem spectanda sint? Et an migratio ad alium locum superveniens post inchoatam societatis continuationem possit continuationi adferre mutationem. IV. 24. 3. 34.

In quibus locis ignoratur continuatio communionis, repertorium tamen a superstite edendum heredibus coniugis defuncti per superstitem, antequam separatio bonorum fiat, & iureiurando firmandum; quod habetur pro præstito, ubi mors præstationem prævenit. IV. 24. 3. 35.

Continuatio possessionis,

Vide usucapio.

Contractus.

De contractu mariti & uxoris, vide *uxor*.

De contractu inter virum & uxorem, vide *donatio inter virum & uxorem*.

Generalia de contractibus, vide *obligatio*.

Contractus plerique quo modo ex iure gentium introducti sint? I. 1. 1. 18.

Sortiri quis potest forum competens ratione contractus in loco, in quo contraxit. II. 5. 1. 73.

Ubi quis intelligatur contraxisse, si per litteras consensus declaratus sit, vel alibi consensus interpositus, vel alibi instrumentum conscriptum sit, vel alibi contractum, sed ad locum alium sit destinatum contractus implementum? II. 5. 1. 73.

Quibus in casibus quis in loco contractus non fortiatur forum competens? II. 5. 1. 47.

De natura contractuum in genere. III. 12. 1. 1.

Quare

INDEX GENERALIS.

Quare contractus alii sint bonæ fidei, alii stricti iuris? & unde colligatur regulariter, an bonæ fidei, an stricti iuris sint? III. 12. 1. 3.

Contractus innominati.

Quid sint contractus innominati? & quotuplices? cur nomine careant? III. 19. 5. 1.

Omnes contractus innominati re constant. An admittant pœnitentiam? III. 19. 5. 2.

De actione præscriptis verbis ex contractibus innominatis. An concurrere possit cum aliis actionibus? & cum quibus? ac cur? III. 19. 5. 3.

Facilius in subsidium ad actionem præscriptis verbis, quam ad actionem doli confugiendum est. III. 19. 5. 4.

An actio præscriptis verbis confundi debeat cum actionibus in factum? III. 19. 5. 5.

Contrarium.

Argumentum a contrario sensu quando procedat? I. 1. 3. 22.

Contumacia actoris aut rei.

Quo modo coerceatur, qui ius dicenti non obtemperaverit? vide *ius dicenti non obtemperare.*

De vadimonio deserto, & pœna, & iustis causis excusationis, vide *vadimonium.*

Hodie contumax est, qui tribus citationibus contemtis, non venit.

Quid iuris de quarta citatione, & an reus tunc adhuc audiri debeat? I. 2. 11. 6.

Enarrantur casus, quibus vel una vel geminata citatio sufficit ad contumaciam. I. 2. 11. 7.

Actore non veniente, ad quid reus contendere possit tum in prima, tum in appellationis lite? I. 2. 11. 8.

Non difficulter ante sententiam ex probabilibus causis admittitur purgatio moræ aut contumaciæ, saltem mediante restitutione; ac difficulter post sententiam definitivam. I. 2. 11. 9.

Quid iuris, si is, qui deficiebat, post decretum defectus mox se sistat, iudice adhuc pro tribunali sedente? I. 2. 11. 10.

Etiā pro deficiente habendus, qui se quidem sistit, sed non agit ea, quæ agenda sunt. I. 2. 11. 11.

Non censetur deficere, qui se statō tempore ac loco sistit, si alio in loco is actus expediatur. Nec is, qui se non sistit, cum nec adversarius se sisteret, mora utrimque compensata. I. 2. 11. 12.

Nec, qui vocatus est ad iudicem iure communi incompetentem? secus, si tantum ex privilegio incompetens sit. Hinc non priori sed tantum posteriori casu perit reo exceptio fori declinatoria post primum defectum. I. 2. 11. 13.

Nec qui citatus in diem ulteriorem, citeriore se sistit, impetrata per libellum diei anticipandi licentia. I. 2. 11. 14.

Nec, qui se sistit per procuratorem; nisi in criminalibus, quandoque & in civilibus, iudex nominatim ipsius citati præsentiam requirat: quod tamen non facile decernendum. I. 2. 11. 15.

Correi stipulandi vel promittendi.

Quid sint duo rei debendi vel credendi; & unde dicantur rei? An dies, conditio, locus, unius promissioni vel stipulationi additus
impe-

INDEX GENERALIS.

impediat, ne correi sint? An, si actus modicus, non extraneus interveniat? An, si diversis temporibus stipulentur aut promittant?

VI. 45. 2. 1.

Recensentur plurimæ factorum species, in quibus non sunt duo correi, licet videantur.

VI. 45. 2. 2.

Correi esse possunt in stipulatione, mutuo, commodato, deposito, emtione, locatione, testamento? &c.

VI. 45. 2. 3.

An stipulator eligere possit, quem ex duobus correis debendi velit in solidum convenire? An promissor, cui velit solidum solvere, & quo usque duret electio ista? An stipulator a singulis correis possit partem petere? An, si ab uno, quem in solidum convenit, totum consecutus non sit, reliquum ab altero petere? An, si partem ab uno petierit, vel sponte oblatam acceptaverit, adhuc reliquum ab uno ex pluribus petere; vel ab eo ipso, qui iam partem solvit? Si a singulis partem petierit, & quidam solvendo non sint, an reliquum tunc ab aliis petere? An moribus correi debendi gaudeant beneficio divisionis?

VI. 45. 2. 4.

Solutioni in his correis similis est acceptilatio, novatio, uni, aut ab uno facta. An & iudicatum de uno, vel iuratum ab uno, aut contra unum? Quid, si unus per capitis diminutionem obligationi exemptus sit? Quid, si creditor uni reorum debendi succedat; vel unus debendi reus alteri reo debendi; vel unus credendi reus alteri reo credendi? Quid iuris in compensatione, quæ per unum vel uni obijci poterat?

VI. 45. 2. 5.

An unius reorum debendi vel credendi interpellatio profit aut noceat alteri ad id, ne fiat præscriptio? An mora vel factum unius rei debendi noceat alteri?

VI. 45. 2. 6.

Si unus solidum exegerit vel solverit? an, & quando exactum alteri communicare, vel solum repetere pro parte a correo possit? An totum ab uno exigens, possit & actionem contra cæteros debendi reos pro rata cedere? & an solvens id petere possit? An & quantum nunc unus solidum solvens etiam sine cessione actionis repetere possit a correo?

VI. 45. 2. 7.

Creditor.

De pacto, quo maior pars creditorum suo debitori remittit partem debiti, vide *pactum*.

Creditoribus non prodest aut nocet adiudicatio nominum uni heredi facta, &c. Vide *familiæ erciscundæ*.

Creditores intercedere possunt, ne inter coheredes fiat divisio, donec sibi satisfactum sit: & quæ sit utilitas huius intercessionis? II. 10. 2. 32.

Crimina extraordinaria.

Quid sint? Cur, cum pœnæ eorum arbitrarie sint, pluribus tamen certæ pœnæ proponantur? An iudex in hisce etiam ad ultimum supplicium possit procedere? Qui possint de his experiri? VI. 47. 11. 1.

Recensentur varia crimina extraordinaria. VI. 47. 11. 2. & seqq.

Crimina

INDEX GENERALIS.

Crimina publica.

Quid sint? Cur publica dicantur? De antiquo Iudiciorum publicorum ordine, & extraordinaria ex recentiori iure executione, ac differentiis inter publica ac privata. VI. 48. I. 1. & 2.

De divisione in capitalia & non capitalia. VI. 48. I. 3.

An & quando nunc in ordine iudiciorum publicorum sequi debeamus ius civile? VI. 48. I. 4.

Criminale iudicium.

Vide *iudicium*.

De foro competente ratione criminis, vide *delictum*.

Culpa.

Distinctio culpæ, in culpam commissionis & omissionis. II. 9. 2. 3.

Quid designetur in iure per culpam dolo proximam? IV. 27. 7. 5.

Cumulatio actionum.

An actiones plures uno libello cumulari possint? & quales moribus possint cumulari, quales non? I. 2. 13. 14.

An plures actiones uno libello cumulari possint? VI. 44. 7. 22.

An hodie cumulari possit iudicium petitorium cum possessorio adipiscendæ vel recuperandæ possessionis? VI. 43. I. 5.

An cum possessorio retinendæ possessionis? VI. 43. I. 6.

Cura, Curatur.

De curatore ventri dando. Quis detur, & quale officium eius? V. 37. 9. 2.

In quibus cura maritorum in uxores differat a cura minorum &c.? IV. 23. 2. 63.

De utili curationis causa actione? & an durante cura moveri possit? IV. 27. 3. 20.

De contraria curationis causa actione. IV. 27. 4. 13.

An curator omnia minorum bona in dotem dare possit? & quid si dotem promiserit supra vires patrimonii? IV. 23. 3. 4.

Tutela & cura hodie confusæ sunt. IV. 27. 10. 1.

Quæ iure civili fuerint differentię inter tutelam & curam? An minoribus invitis detur curator iure civili & hodierno? An hodie minor in iudicio civili vel criminali consistat sine curatore? Curator ad litem datur a iudice, coram quo litigandum, licet alibi, minor domicilium habeat. Nec talis curator satisdat, rem minoris salvam fore. IV. 27. 10. 2.

De curatore dementis & furiosi. An opus sit decreto vel publicatione, ut quis pro furioso habeatur? An valeant gesta per furiosum in furore, sed antequam ei curator daretur, aut post curatorem acceptum, sed cum iam sanæ mentis esset factus? IV. 27. 10. 3.

Quando furiosus dilucida habet intervalla, quæ tunc sint officia curatoris tum furoris tum intervalli tempore? An in dubio quid in furore, an magis intervalli dilucidi tempore gestum præsumatur? IV. 27. 10. 4.

Quæ sint officia curatoris furioso dati? Quo modo & ad quos effectus curator pro furioso adeat hereditatem, furioso delatam, & acquirat legata vel fideicommissa? IV. 27. 10. 5.

INDEX GENERALIS.

- De curatore prodigis dando, quales illi sint? IV. 27. 10. 6.
- Prodigus ex decreto nihil agere potest, sit prodigus decreto, definit talis esse contrario decreto. De gestis per vere prodigum, sed ante decretum; de gestis per prodigum declaratum, sed in quo vere cessabat aut nunquam fuerat prodigalitas, cum necdum contrario decreto prius esset infirmatum. IV. 27. 10. 7.
- Moribus necessaria solennis publicatio decreti prodigalitatibus & interdictionis. IV. 27. 10. 8.
- In quibus pupillis magis quam furiosis comparentur prodigi? IV. 27. 10. 9.
- Quis apud nos curatorem prodigo dare possit, aut furioso? De confirmatione curatoris, quem pater testamento dedit filio prodigo vel furioso? An pater liberis, liberi patri furioso vel prodigo, uxor marito, curatores dari possint? An uxor & liberi subint curatori sui patris aut mariti furiosi? IV. 27. 10. 10.
- An in loco domicilii prodigus declaratus ubique pro tali habendus sit, etiam, quoad immobilia in alio territorio sita? Quid iuris, si quis degens extra locum, in quo publicatio decreti facta est, & decreti ignarus, cum prodigo contraxerit? IV. 27. 10. 11.
- An & curator dandus sit turpiter viventibus, meretricibus, si res suas non dissipent? IV. 27. 10. 12.
- De curatore mutis, furdis, perpetua, valetudine laborantibus dato; & quo usque illi se & sua obligare aut alienare possint curatore? IV. 27. 10. 13.
- De antiqua cura corporum Ecclesiasticorum, ut Monasteriorum. IV. 27. 10. 14.
- De modis finiendi curam, & dubiis eo pertinentibus. IV. 27. 10. 15.
- De curatoribus alia vide in verbo *tutela & tutores*.
Curator bonis datus.
- An curator bonis datus possit petere restitutionem in integrum respectu bonorum, quorum curator est? I. 4. 1. 9.
- Quibus in casibus curator bonis detur? VI. 42. 7. 1.
- Quis iure civili curatorem bonis constituerit? Cuius loci iudex hodie, si bona in diversis territoriis sita? & ubi tunc agendum universale iudicium concursus creditorum? Quis det bonis Professorum Leydæ agentium, viduarum eorum, studiosorum, secretariorum, pedellorum? Quis bonis eorum, qui societati Indicæ in India ministrant? aut advocatorum, aliorumque suppositorum Curiae Hollandicæ? VI. 42. 7. 2.
- An curator hic invitatus creari possit? An, & quando deponere officium? VI. 42. 7. 3.
- Quot, & qui possint creari? Ubi de advocatis, procuratoribus, fœminis, creditoribus, debitore ipso, & filio eius, minoribus? VI. 42. 7. 4.
- De inventario faciendo. An per vicarium possit curare? An vendere vel locare iam vendita vel locata per debitorem? An exercere vel excipere debeat actiones debitori & in eum competentes? Et, si plures sint curatores, an singuli in solidum? An curator rerum Italianarum

INDEX GENERALIS.

- licarum solvere possit creditori provinciali? An circa actiones movendas interfit inter curatorem bonis cessis & hereditati iacenti datum? VI. 42. 7. 5.
- An curator possit hypothecaria agere contra tertios possessores rerum, quæ per debitorem creditoribus erant obligatæ? VI. 42. 7. 6.
- An curator etiam res, huic aut illi creditori specialiter pignori datas, apprehendere, administrare, ac vendere debeat? An magis ipse creditor? An non is, qui speciali gaudet iure retentionis? An non respública, si administrator bonorum eius solvendo non sit? An bona, quibus curator datus, in alio loco possint atrestari iurisdictionis fundandæ gratia? Retineri possunt per creditorem, invito curatore, obligationes stipendiorum militarium, *ordonnantien op soldye*. VI. 42. 7. 7.
- An curator possit instituere iudicium communi dividundo circa rem debitori cum alio communem? VI. 42. 7. 8.
- De obligatione inter curatorem & debitorem, cuius bona curat, & quam ei culpam præstet? VI. 42. 7. 9.
- De obligatione inter curatorem & creditores, ac culpæ præstatione, & de imputandis impensis litis temere motæ. VI. 42. 7. 10.
- An debitor obætatus aut creditores habeant hypothecam legalem in bonis curatoris? VI. 42. 7. 11.
- Si plures sint curatores, an ex administratione singuli in solidum conveniri possint? An in iis locum habeat beneficium divisionis, vel ordinis? VI. 42. 7. 12.
- De modis finiendæ huius curæ. Si curator munus impleverit, nec ultra quicquam possideat ex bonis debitoris, creditores postea emergentes, non curatorem, sed creditores, quibus solutum, conveniunt. VI. 42. 7. 13.

Curatores operum publicorum.

Vide *administratio rerum civitatis*.

Custodia reorum.

- Ab arbitrio iudicis pendet modus custodiendi. VI. 48. 3. 3.
- An rei ad perpetuos carceres damnari possint? Quando incarcerandi, vel non; & an vincula carceratis iniici? De custodia vinculorum sine carcere. De constitutis sub custodia apparitoris. VI. 48. 3. 4.
- An incarcerari, qui salvo conductu muniti? An, si tales, quibus illi dari non debuit? An incarcerari accusatores aut mulieres? VI. 48. 3. 5.
- De cura incarceratorum, & suggerendis iudici frequenter eodem nominibus. An quis ob morbum ex carcere dimittendus? quo modo curandus? VI. 48. 3. 6.
- De prohibitis privatis carceribus, & pœna. VI. 48. 3. 7.
- De pœna commentariensis & ministrorum, si dolo aut culpa eorum reus evaserit. VI. 48. 3. 8.
- De pœna effringentium carceres, & reis cum aut sine effractione fugientibus, ac propinquis ope, consilio iuvantibus. An rei effringentes pro confessis habendi; & quo modo contra eos procedendum? VI. 48. 3. 9.

INDEX GENERALIS.

- De militari custodia libera, arctiore, arctissima; & pœna, si custoditus evadat. VI. 48. 3. 10.
 Cuius sumtu alendus reus custoditus? VI. 48. 3. 11.
 Quando reus cautioni fideiussoriæ committendus? An si relegatio delicto sit proposita? An carcerandus, si fideiussores invenire nequeat? VI. 48. 3. 12.
 De pœna fideiussoris reum non sistentis. De dilatione ulteriore fideiussori danda, & reo interim moriente. An, & quando fideiussor defendendo reum se non sistentem, pœnam evitet? Quamdiu obligatus maneat ad sistendum, si nullum tempus sistendi sit additum? VI. 48. 3. 13.
 Ex quibus causis reus suæ permittatur repromissioni? VI. 48. 3. 14.
 De praxi, qua reus in persona citatus vel incarceratus, petit se sub fideiussione laxari; & iis, qui sub tali cautione ab instantia dimittuntur. De reis non accusatoris sed iudicis arbitrio dimittendis. VI. 48. 3. 15.

D.

Damnum.

De damno ab animalibus dato, vide *pauperies*.
 De damno iniuria dato, vide *Aquila lex*.

Damnum infectum.

- Cur inducta sit cautio damni infecti? Quid sit damnum infectum? Quo remedio petenda hæc cautio? An ei locus, si alio remedio is, cui damnum imminet, sibi prospicere possit? V. 39. 2. 1.
 Quis iubeat hanc cautionem præstari? Ex quibus rebus damnum timeri debeat, ut cautioni locus sit? Et quid, si publico loco, vel ex publico, damnum immineat? V. 39. 2. 2.
 Quis eam petat? Ubi de iis, quorum periculo res est; superficiariis, creditoribus hypothecariis, inquilinis & locatoribus, fructuariis & proprietariis. Petens suo vel alieno nomine præstat iusiurandum calumniæ? An tunc anxie prætor inquiret? Si iuraverit petitor, & alio tempore stipuletur, an iterum iurare debeat? V. 39. 2. 3.
 Non petit eam bonæ fidei possessor, nec qui illicite extruxit, aut alteri prius ipse eiusdem rei nomine cavere noluit. An, & quando emptor respectu rei sibi venditæ sed nondum traditæ? An socius a socio, si rei propriæ a re communi damnum immineat? V. 39. 2. 4.
 An is, qui damnum metuit ex vitio rei, non accidentali, sed naturali; aut ex eo, quod vicinus quid facit in suo, iure suo? V. 39. 2. 5.
 Qui suo, qui procuratorio nomine cavere debeant? ubi de dominis, bonæ fidei possessoribus, fructuariis, servitutem realem habentibus. Repromittit cavens suo nomine; satisdat, qui alieno. Quæ sit ratio? Quid iuris, si dubium, an suo, an alieno nomine cavere debeat? V. 39. 2. 6.
 Quis caveat, si inter petitem & possessorem rei vitiosæ lis pendeat? Quid iuris, si plures sint domini rei vitiosæ, vel rei, cui damnum timeretur? V. 39. 2. 7.
 Ubi petenda hæc cautio? Dies cautioni inferendus. Quid, si consulto vel errore prætermisus sit? Quo modo prætor diem definiat? Ad quan-

INDEX GENERALIS.

- quantum tempus, si ex opere in flumine publico ripave facto damnum immineat? An lapso die apposito iterum cavendum sit? V. 39. 2. 8.
- Qui agant hac cautione, & contra quos? An & contra successores particulares rei vitiosæ? Ad qualis damni reparationem agatur? Quid, si non ex vitio rei, vel non ei rei, vel non ei parti, cuius intuitu cautum, damnum illatum sit? An immoderata sit faciendæ æstimatio damni ob picturas & alia ad luxum spectantia? Quid, si damnum metuens fulserit parietem? Quid si nullus integras ades conducere velit, aut ex iis migret, ob metum vicinæ domus ruinosa? V. 39. 2. 9.
- De missione in possessionem damni infecti nomine, vide *missio in possessionem*.
- Si plures damni infecti nomine in possessionem missi sint, pro qua parte tunc quisque possideat, & damni reparationem petat, aut usucapiat? Quid, si unus eorum in rem vitiosam sumtum fecerit? V. 39. 2. 13.
- Quid intersit, utrum damnum contigerit ante petitam cautionem, an post eam ante decretam cautionem, vel post decretam missionem in possessionem? V. 39. 2. 14.
- Quo remedio moribus consultum sit de damno infecto? V. 39. 2. 15.
- Debitum, Debitor.*
- Debitum usurarium hypotheca immobilium munitum mobilibus adnumerandum, licet in quibusdam imitetur naturam immobilium. I. 1. 8. 27.
- Debita an regi debeant lege loci debitoris, an creditoris? I. 1. 8. 30.
- An & quando utiliter debitor debitum leget creditori? Et quid, si legatur non debitum? V. 34. 3. 8.
- An debitor quantitatis legans simpliciter eam quantitatem creditori, censeatur voluisse compensare? An non, si pignus creditori legaverit, ei pro debito obligatum? V. 34. 3. 9.
- Declinatoria fort exceptio.*
- Vide *forum competens*.
- Decretum.*
- De decretis ab ordine faciendis. VI. 50. 9. 1.
- Decurio.*
- De decurionibus & filiis eorum. VI. 50. 2. 1.
- Defectus, vulgo défant.*
- Vide *contumacia*.
- Defensor.*
- An minor 25. annis sine mandato defensor esse possit? I. 3. 3. 6.
- Defensor in quibus distet a procuratore? I. 3. 3. 25.
- Deiectio.*
- Vide *effusio*.
- Delatio criminis.*
- De delatione, qui deferant? Qui ratione officii deferre debeant, ubi & de irenarchis. Quid, si per calumniam vel imprudenter detulerint? VI. 48. 2. 1.
- Delega-*

INDEX GENERALIS.

Delegatio.

Quid sit delegatio? Fieri potest sub conditione. An conditionalis, si quis addat, se soluturum, si delegatus intra certum tempus non solvat? Quid, si debiti adhuc contrahendi intuitu delegatio fiat?

VI. 46. 2. 11.

Quot personæ, quot, & quales contractus ad eam requirantur? Recensentur casus, quibus non est delegatio, quia aliquod requisitum deest.

VI. 46. 2. 12.

Delegans liberatur, licet delegatus solvendo non sit, nisi dolus adsit, vel aliud sit actum. De assignatione hodierna. An, & quando liberet assignantem? Quid, si debitor nomen sui debitoris in solutum vel pignori dederit creditori suo cum potestate exigendi?

VI. 46. 2. 13.

An exceptiones, quæ possunt obici deleganti, opponi possint ei, cui facta delegatio? An delegatione perimantur fideiussiones, pignora, pœnæ, priori obligationi additæ; sistatur cursus usurarum; mora purgetur priorum obligationum intuitu facta?

VI. 46. 2. 14.

An utraque, an tantum alterutra, tollatur obligatio, si is, cui & Titius & Seius quid debebat, stipuletur a Caio *dari sibi, quod Titius aut Seius debet*? Quid iuris, si delegatus a furioso, quem putabat sanæ mentis esse, solverit creditori eius?

VI. 46. 2. 15.

Deletio testamenti.

Vide infirmitas testamenti.

Deliberandi ius.

Quid sit ius deliberandi? Quamdiu duret nemine aditionem urgente?

Quo modo & olim & iure novo possit præfigi in testamento dictionis de adeunda hereditate?

IV. 28. 8. 1.

Urgentibus aliis, quantum tempus heredi concedatur ad deliberandum, iure veteri, Iustiniano, & hodierno?

IV. 28. 8. 2.

An, deliberante instituto, tempus currat substituto vel heredi legitimo?

Si deliberans intra tempus mentem non declaraverit, an ex silentio eius aditio, an repudiatio præsumi debeat? In quorum gratiam ius deliberandi inductum sit?

IV. 28. 8. 3.

Quid iuris circa ius deliberandi, si fiduciarius hereditatem suspectam dicat, & aditionem urgeat fideicommissarius?

IV. 28. 8. 4.

Quibus heredibus præfiniatur tempus deliberandi? An & sub potestativa institutis, pendente conditione? An & suis heredibus? Et quid, si se iam abstinuerint? An & necessariis, & prætoriiis, & fideicommissariis? An & legatariis?

IV. 28. 8. 5.

Heres deliberans iure petit, sibi copiam fieri rationum, tabularum, literarum defuncti, ab iis, qui illas tenent: etiam a coheredibus, qui iam adiverunt, ac creditoribus hereditariis in possessionem missis; hodie etiam, a coniuge superstite sibi edi inventarium bonorum defuncti.

IV. 28. 8. 6.

Dum deliberat, pati debet, creditores mitti in bona defuncti; nec res hereditarias alienare potest, nisi venia a prætore impetrata ex iustis quibusdam causis.

IV. 28. 8. 7.

Dene-

INDEX GENERALIS.

Denegatur ius deliberandi, si probetur, heredem iam adivisse,
IV. 28. 8. 8.

Delictum.

An per ignorantiam iuris aut facti committi possit? I. 1. 3. 3.

Ratione delicti reus non modo praesens sed & absens accusari potest in loco criminis perpetrati. II. 5. 1. 67.

Potest tamen etiam conveniri in loco quovis alio, in quo reperitur, praecipue in loco domicilii. In Hollandia tantum in loco domicilii, si extra locum domicilii intra Hollandiam deliquerit, nec apprehensus in flagranti delicto aut fugitivus sit. Quid si Hollandus extra Hollandiam deliquerit? II. 5. 1. 68.

An quis criminis accusari possit in loco, in quo immobilia habet, si ibi non deliquerit, nec apprehensus sit, nec domicilium foveat? II. 5. 1. 69.

In concursu fori multiplex in reo criminis accusando praeventioni locus est. Quis censeatur praevenisse? Quid si unus prius citaverit edictis, alter reum postea apprehenderit? Quid si unus in crimen inquisiverit, alter dein edictis citaverit ante primum inquirentem? II. 5. 1. 70.

Praeventioni etiam locus, cum in confinio duorum territoriorum crimen perpetratum est. II. 5. 1. 71.

Si inter duos de iurisdictione criminali quaestio sit, nec brevi finiatur, iudex utroque superior ad se litem criminalem evocare potest. II. 5. 1. 71.

Apud quos iudices agatur de delictis adversus leges venationis, & de violatione saltuum publicorum; & de delictis in navi Indiam petente perpetratis, de fraudatione vectigalium, importatione & exportatione mercium prohibitarum ad externos aut hostes, de fraudationibus impositionum, delictis publicanorum, aliisque similibus, vide ad verbum *forum competens*.

Quid sit delictum? An sine dolo committi possit? An ubi dolus, ibi etiam ex delicto actio sit? VI. 47. 1. 1.

Quid sint delicta privata? Distant a publicis & extraordinariis, licet ex eodem delicto & civiliter, & extra ordinem vel iudicio publico criminaliter agi possit. Unum facinus ex variis publicorum iudiciorum legibus accusari potest. VI. 47. 1. 2.

Quot sint privata delicta? Moribus fiscus solus poenalem ex delictis persecutionem facit, & haec nunc non multum inter dicta publica & privata interest. Privati non poenam, sed tantum indemnitatem petunt a delinquente, & herede eius in solidum. Adhuc hodie dupli vel alterius poenae pecuniariae persecutio privatis competit in quibusdam casibus. VI. 47. 1. 3.

Demonstratio.

An & quando sola demonstratione sine nomine quis testamento honorari possit? An digito monstrari? An falsa demonstratio, addita nomini proprio honorati, viciet dispositionem? An, & quando falsa demonstratio circa cognationem vel affinitatem? V. 35. 1. 3.

Falsa

INDEX GENERALIS.

Falsa demonstratio rei legatæ quando inutile faciat legatum, quando non? V. 35. I. 4.

An debeat legatum, si testator rem demonstret, unde legatum præstetur, & illa non appareat, vel esse desierit, vel præstationi non sufficiat? V. 35. I. 5.

Quid, si testator demonstret verbis futuri temporis rem in futurum acquirendam, ex qua legatum præstari vult, vel quam ipsam legat, & ea non acquiratur? Et an non talis demonstratio conditionis affectum habeat? V. 35. I. 6.

Falsa demonstratio non facit legatum, dum legatum dicitur, quod legatum non est. V. 35. I. 7.

Quid, si testator nomen & qualitatem aut artificium personæ expresserit, nominato non conveniens, & dubium sit, an in nomine, an in demonstratione erratum sit? Quid, si *Titio amico*, aut *cognato* relinquat, & plures habeat Titios cognatos? V. 35. I. 8.

Denunciatio litis motæ.

Vide *evictio*.

Deportatio.

Vide *exilium*.

Depositio.

Vide *oblatio*, *consignatio*, & *depositum*.

Depositum.

De Depositis in æde sacra, in horreis publicis, apud argentarios.

III. 16. 3. 1.

Quid sit contractus depositi? An depositum maneat, si id agatur, ut tantundem reddatur? III. 16. 3. 1.

Cuius gratiæ depositum celebrari possit? An solius depositarii gratiæ? Recensentur casus, quibus dubium, an depositum an mandatum sit. III. 16. 3. 2.

Quales res deponi possit? an & immobiles? an & res propria apud suum dominum? III. 16. 3. 3.

Directa depositi actio quibus detur? An & tertio, de quo actum, ut ei reddatur? Quid iuris, si plures eandem rem dividuam aut individuam deposuerint? vel uni deponenti plures heredes extiterint? III. 16. 3. 4.

Contra quos detur? quid si plures sint depositarii, vel plures unius depositarii heredes? An detur contra manumissum de eo, quod durante servitute recepit? An & contra tertium possessorem? III. 16. 3. 5.

Ad quid tendat? ubi & de accessionibus rerum depositarum, & cuncta obliqnata deposita, & usuris rerum fungibilium depositarum. III. 16. 3. 6.

Qualem culpam præstet depositarius? quando ex casu fortuito teneatur? Quid iuris, si ipse vel heres eius rem depositam vendiderit, ac tunc illa casu perierit? III. 16. 3. 7.

An deponens rem a depositario alienatam vindicare possit? & quid iuris, si depositarius res suas incendio eripuerit, non salvatis depositis? III. 16. 3. 8.

An

INDEX GENERALIS.

An depositi restitutio impediri possit compensatione, retentione ob impensas, exceptione non numeratæ pecuniæ, intercessionem tertii, pacto de *utendo si velit*, vel ut demum post certum tempus reddatur? III. 16. 3. 9.

Contraria actio depositi ad quid tendat? An res pro damno noxæ dari depositario possit? III. 16. 3. 10.

De deposito miserabili, & quid in eo moribus obtineat? III. 16. 3. 11.

Quid sit depositum sequestrarium? an sequester possideat rem sequestratam? III. 16. 3. 12.

Quæ potestas, quæ officia sequestrorum sint? & an sequester ius patronatus ac iurisdictionem exercere possit, si res, quibus illa iura cohererent, sequestratæ sint? III. 16. 3. 13.

Propter quas causas invito altero litigantium sequestratio fieri possit? etiam ipsius pecuniæ numeratæ? An possessor rei impedire possit sequestrationem eius per oblationem idoneæ cautionis? III. 16. 3. 14.

De actionibus ex deposito sequestrario natis, & quando iis locus sit?

Quæ pœnæ sint subducentium autoritate privata res sequestratas? III. 16. 3. 15.

De depositione pecuniæ apud acta; quid si grapharius eam in tuos usus converterit? Quid si & foro cesserit, an potiores sint, qui ita deposuerunt, in bonis eius? An & ipsi magistratus tunc teneantur? III. 16. 3. 17.

Derelictio.

Pro derelictis habita, cui cedant, & de agris desertis. Quid, si non dominus dereliquerit? An quis possit rem suam pro parte derelinquere? An agros steriles vel oneri reficiendi aggeris obnoxios, & retinere fertiles in vicinia? An derelinquere agros post cespites inductos, ut tributo liberetur? V. 41. 1. 10.

Desertio malitiosa.

De matrimonio ob malitiosam desertionem solvendo, vide *divortium*.

Dies.

De diebus continuis, utilibus, cœptis, aut de momento in momentum computandis, die intercalari, & similibus, vide *prescriptio*.

De sanctitate diei dominici, quid eo die liceat, nec ne? An contractus, an sententia die dominico lata, valeat? I. 2. 12. 2.

Citatio die dominico facta est ipso iure nulla. I. 2. 12. 3.

Citatus die profesto, ut se sistat die dominico, sistere se debet proxime sequenti die iudiciali. I. 2. 12. 4.

De die intercalari. I. 4. 4. 1.

De die cedente & veniente, vide *cessio diei*.

Diffamatio.

Quando locum habeat actio ex *l. diffamari*? eius extensio æ omnes causas æquitate nititur. II. 5. 1. 21.

Non est locus actioni ex *l. diffamari*, nisi probetur diffamatio. Quando necesse non sit, probari iactantiam aut diffamationem? II. 5. 1. 22.

Quo in loco intentanda sit actio ex *l. diffamari*? alibi hac actione, alibi de negotio principali litigatur. II. 5. 1. 13.

Quot

INDEX GENERALIS.

Quot citationibus opus, antequam vocato ex *l. diffamari* silentium imponatur? An adversus impositum silentium restitutio impetrari possit? II. 5. 1. 24.

Dignitas.

Quali dignitate tollatur patria potestas? an & sacerdotio? & quid moribus? I. 1. 7. 10.

An ius accrescendi locum habeat, si duobus simul dignitas aut munus, lucrum adiunctum habens, collatum sit donec vixerint? II. 7. 2. 8.

Dilatio.

Quid sint dilationes? quomodo a feriis distent? I. 2. 12. 10.

Quæ sint dilationes legitimæ, quæ arbitrarie, quæ conventionales? I. 2. 12. 11.

An iudex legitimarum dilationum tempus ex iusta causa prorogare possit? I. 2. 12. 12.

An ex adverso coarctare? I. 2. 12. 13.

Dilationum dies continui sunt. I. 2. 12. 14.

An certorum dierum dilatione data, dies ipse, quo data dilatio, computari debeat? I. 2. 12. 14.

Dilatio ad exhibendum quandoque a iudice datur. II. 10. 4. 5.

Dispensatio.

Quid sit dispensare de legibus, qui possint dispensare, & de quo iure? & quando licita sit dispensatio? I. 1. 3. 25.

Quales magistratus dispensatione remittant necessitatem proclamationum in nuptiis? IV. 23. 2. 3.

Divisio hereditatis.

Vide *familia erciscunda*.

Divisio rerum communium, vide communi dividundo.

Divisionis beneficium.

Quo usque fideiussor tutoris gaudeat divisionis beneficio ex sua vel tutoris persona? IV. 27. 7. 1.

An ab Hadriano, an magis a Pio sit inductum hoc beneficium divisionis? An locum habeat respectu confideiussorum, qui solvendo non sunt? Creditori nocet, si quidam post litem contestatam desinant solvendo esse. Nec hic minor restituitur, nisi inter vere inidoneos divisionem admiserit. Quis prober, quis definiat, an reliqui sint idonei? Quid agendum sit uni in solidum convento, si dubium, an reliqui sint idonei? Quando hæc exceptio opponenda? VI. 46. 1. 21.

An ei locus, si plures fideiusserint pro conductore vestigalium aut alio debito fiscali? Et quid moribus? An, si alius pure, alius sub conditione fideiusserit? Vel plures diversis temporibus pro eodem debitore in solidum? Quid, si fideiusserint pro debito vel parte eius? An, si pro eodem debito, sed diversis debitoribus? An inter diversarum stipulationum fideiussores? An inter fideiussorem primum & fideiussores ab eo datos? VI. 46. 1. 22.

Cessat,

INDEX GENERALIS.

Cessat, si fideiussor negaverit, se fideiussisse; vel plures fideiussierint, rem pupilli salvam fore, vel cum muliere. Quid, si cum minore, & is postea restituatur? VI. 46. I. 23.

Cessat, si ei specialiter renunciatum sit. VI. 46. I. 24. & 16.

An, si unus solidum solverit, condicat ut indebitum, quod supra tuam partem solvit? An cesset, si plures pro rei vel facti individui debito fideiussierint? Quid, si quis promiserit, *se solidum soluturum*, vel se obligaverit in *solidum ut principalem*, & unus pro *omnibus*? Quid, si plures fideiussierint in solidum, *elck een voor al*? Quid, si pro debito guarentigato, vel habente clausulam consensus in voluntariam condemnationem? VI. 46. I. 24.

An, qui suam partem virilem debiti sponte solvit, adhuc de reliquorum confideiussorum cessantium partibus teneatur, si hi solvendo sint? An adhuc conveniri a creditore, si suam partem virilem solverit confideiussori? Et an contra fideiussorem de parte illa ei soluta creditor recte agat? VI. 46. I. 25.

Cessante beneficio divisionis in fideiussoribus, an & quatenus inter heredes defuncti fideiussoris adhuc actio divisa sit? Si creditor singulos in solidum convenire valens, pro virili parte convenire cæperit, & dein quidam solvendo non sint, id reliquos non gravat: contra vero, si unum tantum convenerit in solidum, aut in partem, aut partem ab uno sponte oblatam acceperit. VI. 46. I. 26.

De divisionis beneficio inter plures administratores rerum ad civitatem pertinentium. VI. 50. 8. 4.

Divortium.

Quid sit divortium, quid repudium? Quibus fiat modis, qua solennitate? Quid, si post missum absenti libellum repudii mittentem pœniteat, & tamen libellus tradatur? Quid, si non fuerit absenti traditus, sed ad domum eius delatus? IV. 24. 2. 1.

Nimia divortiorum licentia ex coniugum consensu Romanis tolerata magis quam probata tuit. Restricta per Iustinianum ad eam, quæ sit religionis intuitu. Per Iustinum secundum rursus generaliter tolerata. IV. 24. 2. 2.

Quæ iure civili medio ac novo fuerint iustæ causæ repudii invito altero coniuge? Quæ pœnæ divertentium sine iusta causa? IV. 24. 2. 3.

Iure civili liberi in potestate non nisi ex consensu patris poterant matrimonium dirimere: nec pater nuptias filiifamilias aut filiarum. ipsis invitis; secus in sponsalibus filiarum. Et quid circa hæc iure hodierno? An pater possit cogere filiam, ut divertat a marito adultero? IV. 24. 2. 4.

Moribus nostris tantum ob adulterium & malitiosam desertionem matrimonium dissolvitur. Quid, si uxor vim passa sit? Quid, si insons nocenti crimen remiserit, aut sciens crimen, debitum coniugale præstiterit? An & quando maritus uxorem adulteram retinens lenocinii reus sit? IV. 24. 2. 5.

Si & vir & uxor adulterium commiserint, an alteruter separationem petere possit, & quo usque per crimen mutua pensatione tollatur?

An

INDEX GENERALIS.

- An is, cui a coniuge crimen adulterii remissum est, vicissim cogi possit, ut remissionem criminis faciat, ubi & alter coniux in hoc crimen postea incidit?** IV. 24. 2. 6.
- An uxor excusetur, si sævitia mariti, vel ex inopia, vel ob denegatum a marito contumaciter debitum coniugale, in adulterium se prolapsam dicat? An uxor ob denegatum contumaciter debitum coniugale petere possit matrimonii dissolutionem?** IV. 24. 2. 7.
- Autoritate iudicis, non privata, nuptiæ ob adulterium dirimendæ sunt. Quo modo id petatur? An infanti permittendum sit alias nuptias contrahere? An, & quando ipsi nocenti? An si pœnitentia ducatur nocens, cogi possit infans ut nocentem recipiat?** IV. 24. 2. 8.
- De malitiosa desertione & nuptiis ob eam autoritate publica dissolvendis. An tunc infanti, ac nocenti, aliæ nuptiæ permittendæ sint? Quibus pœnis damni afficiatur ex moribus malitiose deserens?** IV. 24. 2. 9.
- Si desertus aut deserta sine prævio desertionis iudicio alias nuptias contrahat, illarum dissolutionem deserens recte petit. Quid, si sponte cedere velit. Si desertus post finitum desertionis iudicium alias nuptias contraxerit, an deserens possit petere ex pœnitentia earum dissolutionem?** IV. 24. 2. 10.
- Si non intervenerit desertionis iudicium, an desertus deferentem ac pœnitentem post longum tempus recipere teneatur?** IV. 24. 2. 11.
- An mulieri ob diutinam mariti expeditionem & incertitudinem, an vivat, aliæ nuptiæ permittendæ sint? Et quid, si maritus revertatur deinde?** IV. 23. 2. 99.
- An malitiosa sit desertio, si maritus ob crimen profugus sit, vel relegatus, aut ob metum persecutionis alio migret? An, si uxor talem maritum sequi nolit, ipse adversus eam desertionis iudicium movere possit?** IV. 24. 2. 13.
- Si nuptiæ ob adulterium aut desertionem solutæ sint, non privatim, sed solenniter, redintegrari possunt: alias nec nuptiæ sunt, nec liberi inde legitimi nascuntur. Redintegratione facta reviviscunt in dubio pacta dotalia, pœnæ cessant.** IV. 24. 2. 14.
- Nuptiæ retro nullæ declarantur; etiam invito viro ac muliere, si incestæ sint, vel sine parentum consensu initæ. An ob impotentiam nuptias antecedentem, & quamdiu illa debeat esse continuata? Quibus illa probetur modis, & quo modo agidebeat?** IV. 24. 2. 15.
- An & nullæ declarandæ: si quis vitiatam & ab alio imprægnatam pro virgine vel vidua honesta duxerit ignorans?** IV. 24. 2. 15.
- An ob supervenientem furorem, impotentiam, morbum contagiosum, sævitiam nimiam coniugis, nuptiarum dissolutio peti possit?**
- An non saltem thori & mensæ separatio ob furorem aut sævitiam impetrari?** IV. 24. 2. 16.
- De effectibus separationis thori & mensæ.** IV. 24. 2. 17.
- Si mulier sine publica autoritate a viro recedens seorsim habitet, an fiat lucrorum viri particeps, aut ab eo alenda sit? An non, si publica autoritate separatio thori facta?** IV. 24. 2. 18.
- An**

INDEX GENERALIS.

An cessent effectus nuptiarum, si coniuges communi consensu, sed privata autoritate seorsum habitent? Et quid, si aliud pacti fiat?

IV. 24 2. 19.

De iudicto de moribus sublato.

IV. 24. 2. 20.

Doërium.

De petitione doërii post solum matrimonium vi pacti vel statuti.

An divortio facto insons doërium petere possit; & an statim, an demum mortuo nocente?

IV. 24 3 23.

Si pacto dotali certa res, veluti domus Cornelianâ, designata sit, tanquam in doërium cessura superstici, & stante matrimonio exusta, iterumque restituta sit, an soluto matrimonio nova domus peti possit ut doërium, si refusione impensarum?

IV. 24 3 24.

An superstes pro doërio ex pactis dotalibus aut statutis debito habeat hypothecam legalem in bonis defuncti?

IV. 24 3 25.

An evanescat obligatio ad doërium, siue certæ rei semel præstandæ, siue annuæ præstationis, si præmoriens superstiti legaverit bonorum omnium aut quarundam rerum usumfructum?

IV. 24 3 26.

Cuius loci statuta circa doërium pactitium aut statutarium spectanda sint?

IV. 24, 3. 27.

Dolus.

De exceptione doli, vide *exceptio doli*.

Qualis dolus inicit metui?

I. 4. 2 2.

Dolus vel bonus vel malus est; vel ex re vel ex proposito.

I. 4. 3 1.

Dolus non præsumitur, sed probandus; quibus modis probetur?

I. 4. 3 2.

Si dolus causam dederit contractui bonæ fidei, is ipso iure nullus est, nec transit dominium, nec opus restitutione: agi tamen potest ad id quod interest.

I. 4. 3. 3.

Si dolus inciderit in contractum bonæ fidei, non datur doli actio ex ipso contractu.

I. 4. 3. 4.

Quid iuris, si tertii dolus intervenierit in negotio bonæ fidei?

I. 4. 3 5.

Si dolus causam dederit negotio stricti iuris, vel in illud inciderit, negotium non est ipso iure nullum, sed rescindendum.

I. 4 3. 6.

Ratum manet omne negotium dolo gestum, si ita velit is, qui dolum passus est.

I. 4 3. 7.

Quid sit doli actio? quibus detur? non ei, qui ipse in dolo fuit; nec ei, qui adversarii dolum scivit.

I. 4 3 8.

Contra quos detur? de dolo procuratorum, tutorum, decurionum.

Quid si plures dolum fecerint?

I. 4 3. 9.

Non datur contra tertios possessores. An contra parentes, patronos, & heredes eorum? an contra honoratos? Quo modo tunc verbis actio temperanda sit, ut bonæ fidei mentio fiat?

I. 4. 3. 10.

Ad quid tendat doli actio?

I. 4. 3. 11.

Intentanda intra biennium. Actio tamen in factum in id, in quo alter locupletior factus est, perpetuo durat, etiam contra heredes. Quid moribus?

I. 4. 3 12.

Index Gener. Comm. ad Pand.

£

Quibus

INDEX GENERALIS.

- Quibus casibus cesset doli actio? An ei locus, si alia actio aliudve iuris remedium superfit? Et cum quibus actionibus possit concurrere? I. 4. 3. 13.
- Non concurrat actio doli cum indebiti conditione; nec cum conditione causa data &c. nec cum actione præscriptis verbis. I. 4. 3. 14.
- Nec cum aliis actionibus ad promissum animal competentibus, si illud ante vel post moram occisum sit I. 4. 3. 15.
- Nec cum actione tutelæ, aut restitutione ex capite minorennitatis. I. 4. 3. 16.
- Nec cum actione ex testamento. I. 4. 3. 17.
- Nec cum actione iudicati. I. 4. 3. 18.
- Nec cum pristina actione, si actor, dolo rei inductus, quasi nihil deberetur, consenserit in rei absolutionem. I. 4. 3. 19.
- Nec cum actione ad exhibendum aut rei vindicatione. I. 4. 3. 20.
- Nec cum actione depositi aut legis Aquiliæ. I. 4. 3. 21.
- Nec cum actione negotiorum gestorum. I. 4. 3. 22.
- Nec cum conditione ob causam datorum ex contractu do ut des, vel do ut facias. I. 4. 2. 23.
- Moribus doli actio perpetuo durat. I. 4. 3. 24.

Domicilium.

- An reus criminis in loco domicilii conveniri possit? & quid in Hollandia? II. 5. 1. 68.
- An actio in rem intentari possit in loco domicilii possessoris? II. 5. 1. 77.
- De foro competente ratione domicilii, & in quibus origo distet a domicilio? II. 5. 1. 92.
- Domicilium est mutabile; potest quis esse sine domicilio; potest & simul plura habere. Ubi tunc conveniendus sit? II. 5. 1. 92.
- Præsumitur quisque domicilium habere in loco originis, donec contrarium probetur. II. 5. 1. 92.
- De domicilio necessario, qui illud habeant? & de domicilio litis causa eligendo. An electio illa duret post sententiam, & appellationem, & mortem eligentis? II. 5. 1. 93.
- Quid sit domicilium proprie sit dictum? quid domicilium improprium? An & quo usque studiosi domicilium habeant in eo loco, in quo studiorum causa degunt? II. 5. 1. 94.
- Uxor mariti domicilium sequitur, & retinet vidua facta, nisi sponte mutet. An & uxor illegitima, vel sponsa? II. 5. 1. 95.
- Famuli & ancillæ sequuntur domicilium domini cui ministrant. II. 5. 1. 96.
- Ex quibus coniecturis colligi possit, aliquem domicilium certo loco constituisse? II. 5. 1. 97.
- Non constituitur domicilium solo animo, sola contestatione, sola habitatione; nec ex eo solo, quod quis tabernam, pergulam, horreum, certo loco habet; aut operis, aut litis, negotiationis gratia ibi moratur. II. 5. 1. 98.
- Ratione domicilii quid iuris in illis, qui Indias petunt? quive delegati sunt ad collegia Ordinum Generalium; Consilii Status, Archithalassica

INDEX GENERALIS.

- Iassica* &c.? & an ac quo usque hi omnes istis in locis conveniri possint? II. 5. I. 98.
- Migrare quisque ac domicilium mutare potest; & tunc evitat onera personalia prioris domicilii; amittit & iura ac privilegia eius. Improbata tamen migratio, quæ catervatim fit in præiudicium utilitatis publicæ. II. 5. I. 99.
- Migrantes in multis locis certam inferunt bonorum partem *fisco loci*, unde migrant, iure *issuæ* vel *exuæ*. II. 5. I. 99.
- Nemo præsumitur domicilium mutasse, sed id probandum. II. 5. I. 99.
- Filius maiorennis seorsim a patre domicilium sibi constituere potest. Filio minorennis una cum patre migrante migrare potest & domicilium mutare, nisi id fiat animo fraudandi eos, qui ex domicilio prioris lege successissent minori. II. 5. I. 100.
- Marito domicilium mutante ex voluntate vel necessitate, uxor quoque illud mutat, licet uxori damnosum sit; nec tunc uxor petere potest a marito migrante vel heredibus eius id quod interest, nisi nominatim pacto dotali id actum sit, ne maritus alio migret. II. 5. I. 101.
- Heres non succedit in domicilium defuncti, nec ex eius domicilio forum competens sortitur, nisi lis cum defuncto iam contestata sit. II. 5. I. 102.
- An mutatio domicilii mutet vim pacti, quod divisioni hereditatis circa successionem rerum divisarum est appositum, & aliis in locis probatum, aliis improbatum est? II. 10. 2. 29.
- Dominium.*
- Dominium latius & strictius accipitur. Est vel plenum vel minus plenum; vel naturale vel civile; vel directum vel utile; vel bonitarium vel quiritarium. II. 6. I. 1.
- Dominium quibus probetur modis? II. 6. I. 24.
- Domus.*
- An quis de domo sua in ius vocari possit? I. 2. 4. 2.
- Si domus sit diruta ob ortum incendium, ne latius serpat, an vicina domino ædium id reparare debeat? III. 14. 2. 18.
- Donatio.*
- Quid sit donatio? In quo donum distet a munere? An tutor pupilli nomine possit matri vel sorori pupilli mittere munus nuptalitium? V. 39. 5. 1.
- An donatio sit contractus? (An sit modus an causa acquirendi domini, an vero simul modus & causa? An donatio iure veteri ac novo potuerit perfici pacto vel stipulatione? V. 39. 5. 2.
- Quid sit donatio propria & impropria? An remuneratoria pertineat ad impropriam? V. 39. 5. 3.
- Quid sit donatio inter vivos? An &, si quis dicat, *se donare post mortem suam*? At an donatarius talem donationem ad heredes transmittat, si vivo donante moriatur? V. 39. 5. 4.
- An in dubio donatio præsumatur? Recensentur casus, quibus præsumitur. V. 39. 5. 5.
- Quis, & cui, donare possit? An & ignoto vel merito per turpem affectionem? An & quando pater filiofamilias, vel filius patri?

INDEX GENERALIS.

- An morte patris vel emancipatione confirmetur donatio a patre filiofamilias inutiliter facta? V. 39. 5. 6.
- An & quando filiusfam. extraneo donare possit peculium profectitium? V. 39. 5. 7.
- An & adventitium? Quid moribus?
- An reus perduellionis donare possit post crimen commissum? An rata maneat donatio facta post crimen ab alterius criminis reo, si condemnatio sequatur, vel autocheiria ex sceleris conscientia? An ante crimen facta infirmetur per condemnationem? An donationes mortis causa? Cur non etiam donationes inter virum & uxorem? V. 39. 5. 8.
- An uxor donare possit sine consensu mariti? An maritus donando nocere uxori? An minores suis tutoribus, præceptoribus, &c. Et an sic inutiliter donata possint revocare cum fructibus? An coniugi, concubinæ, meretrici, liberis incestuosus a patre, advocato a cliente, medico ab ægroto donari possit? De moribundis immobilia alicubi donare prohibitis, & resignatione canonicarum ab ægroto in utilitatem tertii. An senes, muti, stupidi, religiosi, decuriones donare possint? V. 39. 5. 9.
- Quæ res donari possint? An alienæ, & quis tunc effectus? An hereditas defuncti vel viventis? An bona cognati proximi superstitis? An omnia bona præsentia & futura? An simpliciter donatis omnibus futura contineantur? An & tunc incorporalia seu iura? An & tunc, cum donata mobilia & immobilia? An & feuda? V. 39. 5. 10.
- An donatio perfici possit sine acceptance donatarii? Et quid, si pactis dotalibus absenti sponsæ fiat? V. 39. 5. 11.
- An quis per epistolam aut nuncium possit donationem acceptare? An & pro infante, furioso, posthumo, servus eius, aut tutor, aut curator? An & pro donatariis per servos publicos seu tabelliones acceptatio fieri? An & per procuratorem aut notarium iure civili ac moribus? V. 39. 5. 12.
- An pluribus rebus simul donatis, donatarius unam acceptare, alteram repudiare possit? An donatio acceptari mortem donantis? Et quid, si executio donationis dilata sit post mortem donantis? An heres donatarii possit acceptare? Et an donans donationem non acceptatam possit revocare? An &, si notarius pro donatorio ignorante acceptaverit? Quo tempore possit donatarius acceptance a notario factam, ratam habere? V. 39. 5. 13.
- An si pluribus donetur simul, portio non acceptantis accrescat cæteris? V. 39. 5. 14.
- Actis insinuanda donatio excedens 500. aureos. Quid, si neglecta sit? Recensentur casus, quibus cessat insinuandi necessitas. Quid, si donata non excedant quingentos, sed fructus ex donantis percepti? An & remissa insinuatio, si quis donet per iuris sui renunciacionem? V. 39. 5. 15.
- Quid, si diversis temporibus plures ab eodem donationes in eundem fiant, singulæ non excedentes quingentos solidos, coniunctæ excedentes? Quid, si plures eodem tempore, eodem instrumento, donent uni; vel unus pluribus? Quid, si donatio quingentos excedens pluri-

INDEX GENERALIS.

- pluribus pensionibus, quingentos haud excedentibus, solvenda sit? Quid, si donatus sit redditus annuus, qui successu temporis aureos quingentos excedere potest? V. 39. 5. 16.
- An reciproca vel remuneratoria donatio indigeat insinuatione? Cur donatio propter nuptias, ex parte viri insinuanda sit? V. 39. 5. 17.
- An adhuc moribus hodiernis insinuatio requiratur? An & traditio immobilium coram lege loci & scriptura coram tabellione & testibus confecta, nunc pro insinuatione sit? Quid nunc veniat aurei appellatione? V. 39. 5. 18.
- De effectu donationis traditione aut stipulatione aut pacto perfecta. Donator gaudet beneficio competentiae, licet constituerit, quae prius donaverat. An deducat, quod aliis debet ex titulo oneroso vel lucrativo? An gaudeat hoc beneficio, qui, cum vellet donare secundo, ex eius voluntate promisit tertio, ac a tertio conveniatur? V. 39. 5. 19.
- An donatis bonis omnibus, vel maxima eorum parte, donatarius teneatur ad solvendum aes alienum donantis; & quo usque? Et quid moribus? An is, cui donatur res pignori obligata, eam luere debeat? V. 39. 5. 30.
- An donatio conditionalis evanescat, si donatarius aut donans moriatur pendente conditione? V. 39. 5. 21.
- An donatio perfecta infirmari possit rescripto Principis? An ex eo, quod donans dicit, se in alterius fraudem donasse? De revocatione ob ingratitudinem donatarii. Quid, si donator pacto vel iureiurando promiserit, se ex ea causa non revocaturum? Quae sint iustae revocandi causae; & quibus actionibus fiat revocatio? An ad causas similes extendi possint? Mater binuba tantum revocat ob causas tres. Ob leviolem ingratitudinem non fit revocatio. V. 39. 5. 22.
- An ob ingratitudinem heres donantis agere, vel heres donatarii conveniri possit? Quid, si donatarius occiderit donantem, & is non revocaverit? Quid, si donatarius vulnerans tethaliter donantem, tamen ipse ante donantem mortuus sit? An ecclesiae donata revocentur propter ingratitudinem praelati? V. 39. 5. 23.
- An & revocentur, quae ante litem contestatam donatarius bona fide titulo oneroso vel lucrativo? Quis luat, si donatarius res pignori obligaverit? An donator revocans stare debeat locationi per donatarium factae? V. 39. 5. 24.
- An & revocetur ob ingratitudinem donatio remuneratoria, vel propter nuptias, aut dos a patre vel extraneo data? An & fructus ab ingrato ante litem contestatam percepti? V. 39. 5. 25.
- An propter liberos donatarii post donationem natos revocari possit donatio iure civili & hodierno? V. 39. 5. 26.
- Posita affirmante sententia, an fieri possit revocatio propter liberos naturales a patre vel matre? An propter legitimatos nuptiis aut rescripto? Quid, si naturales ante donationem nati, sed post legitimati sint? V. 39. 5. 27.

INDEX GENERALIS.

- An, ut propter legitimatos rescripto revocetur donatio, donatarius in legitimationem consentire debeat? An & propter adoptivos vel spirituales liberos revocatio fieri?** V. 39. 5. 27.
- An & propter unicum filium, vel filios ulterioris gradus: vel fratres postea natos?** V. 39. 5. 28.
- An revocationi locus, si liberi post donationem nati decesserint iterum ante factam revocationem? An redintegretur donatio, quæ ob liberos revocata fuit, si hi postea vivo donatore moriantur?** V. 39. 5. 29.
- An & quando locus sit remedio l. 8. C. de revoc. donat. si donans tempore donationis unum habeat filium, ac post donationem alios suscipiat? An, si tempore donationis liberos quidem non habuerit, sed probabile fuerit, eum liberos susceptrum?** V. 39. 5. 30.
- An solus donans, an vero & liberi donatoris postea nati, vel heredes extranei, ex d. l. 8. donationem revocare possint? An donans ipse, si renunciaverit remedio d. l. 8.?** V. 39. 5. 31.
- An & propter liberos revocationi locus, si tantum pars bonorum donata sit, vel res singularis maioris momenti? Arbitrio iudicis definiendum, quanta pars donata revocationi subiaceat, & inspiciendum in eo tempus donationis, non vero secutum postea incrementum & decrementum patrimonii,** V. 39. 5. 32.
- An & huic revocationi locus, si ecclesiæ donatum vel donans tantum remiserit iura sibi competentia? An &, si renunciaverit iuri primogenituræ? cum liberos non haberet?** V. 39. 5. 33.
- An ex hac causa revocari possit donatio remuneratoria, vel propter nuptias, vel dos, ab extraneo data? An & donatio facta pactis dotalibus, ut sequatur matrimonium, alias haud secuturum?** V. 39. 5. 34.
- An ob liberos postea natos revocetur in totum, an ad legitimam? An alienata ante litem contestatam? An fructus ante litem contestatam percepti exstantes vel consumti? An fructus non compensandi cum meliorationibus a donatario factis, & ei restituendis? An ipso iure propter liberos infirmetur donatio? Qua actione fiat donatorum repetitio? & an illa detur contra tertios possessores? An & contra heredes donatarii?** V. 39. 5. 35.
- Si quis donet immoderate, liberos iam habens, datur querela inofficiosa donationis. Quæ prima origo eius? An in dubio disposita statuto de querela inofficiosi testamenti etiam ad hanc querelam extendi debeant?** V. 39. 5. 36.
- Hæc querela non est actio in rem, sed in personam. Datur liberis primi & ulterioris gradus, etiam emancipatis, etiam post donationem natis. An & naturalibus? An & parentibus aut fratribus? Contra quos restituenda sit? An per hanc donatio revocetur ultra legitimam, si adsit consilium fraudandi?** V. 39. 5. 37.
- Si pluribus donatum sit diversis temporibus, an sola postremo donata revocentur, an omnia pro rata? Quo tempore inspicere debeat, an legitima læsa sit, mortisne, an donationis? Quid, si pater quædam donaverit, reliqua luxu consumserit?** V. 39. 5. 38.

Cessat

INDEX GENERALIS.

Cessat hæc querela lapsu quinquennii a morte donatoris; si liberi ingrati; si pater non donatione, sed oneroso titulo alienaverit, nisi emptor fuerit doli particeps. V. 39. 5. 39.

Cessat etiam in donatione remuneratoria, aut si aliud remedium superfit. An cesset in donatione mortis causa? An; si ei renunciatum sit vivo vel mortuo donatore, expresse vel tacite? V. 39. 5. 40.

De querela inofficiosa dotis? V. 39. 5. 41.

Quid intersit inter querelam inofficiosa donationis, & remedium ex l. 8. C. de revoc. donat.? Quid inter querelam inofficiosi testamenti, & inofficiosa donationis? An requiratur, ut hæreditas adeatur per eos, contra quos movenda? V. 39. 5. 42.

Donarii fideicommissio per donantem tempore donationis gravari possunt. Qualis actio inde competat fideicommissario? An donans fideicommissum, donationi additum, revocare possit cum vel sine consensu donarii, si fideicommissarius spem fideicommissi acceptaverit. V. 39. 5. 43.

An si donatum sit ea lege, ut donata ad donantem revertantur, si donatarius sine liberis decesserit, inde liberis donarii ius fideicommissi datum sit? V. 39. 5. 44.

Donatio propter nuptias.

In quibus donatio propter nuptias conveniat cum dote, in quibus differat? & quæ sit origo eius? IV. 23. 3. 21.

Inter dotem & propter nuptias donationem æqualitas hodie non servatur. An hodie huius donationis usus sit? An non tunc, cum id actum, ut uxor omnia ferat onera matrimonii, maritus donationem salvam habeat? An tunc marito competat hypotheca legalis in bonis uxoris pro ea recuperanda? IV. 23. 3. 22.

Donatio inter virum & uxorem.

Munera solennia coniux coniugi mittere potest, at non donare inter vivos. Cur liceat mortis causa, & non inter vivos? IV. 24. 1. 1.

Si donatio simplex inter coniuges facta sit, qualis possessio transeat? An inde competat interdictum unde vi? An facultas usufructuendi? IV. 24. 1. 2.

Dominium non transit in coniugem donarium. Quando & quo usque donator donata vindicare aut condicere possit? Quid, si donatarius rem iterum alienaverit? Quando videatur factus locupletior ex re donata, quando non? An & quales fructus aut usurae cum ipsis rebus donatis repeti possint? IV. 24. 1. 3.

Confirmatur hæc donatio morte donantis, modo actis insinuata vel testamento confirmata sit, si excedat 500. aureos. An & morte civili? & quali? Quid, si uterque coniux simul moriatur naturaliter aut civiliter? IV. 24. 1. 4.

Morte confirmatur etiam donatio? quæ non traditione, sed stipulatione vel pacto legitimo facta est. IV. 24. 1. 5.

Quibus in casibus morte donantis non confirmetur donatio? Si donantem poeniteat, ultima poenitentia spectanda est. An hæres poenitere possit? An poenitentia præsumatur? An ex superveniente divortio,

INDEX GENERALIS.

- vortio, vel si donatarius donantem occiderit? vel donans donata alienaverit aut obligaverit? IV. 24. I. 6.
- Non confirmatur morte aut servitute donatarii. Quid, si is donanti ampla legata dederit? Quid si donans eam tunc ratam habeat? IV. 24. I. 7.
- Inter coniuges iure civili & hodierno contractus onerosi consistere possunt; nisi simulentur in fraudem prohibita donationis. Quando simulati tales contractus in totum, quando pro parte nulli sint? Quid iuris, si marito debeat uxor & Titius, ac maritus Titio aut uxori accepto tulerit? IV. 24. I. 8.
- Quo modo per interpositas personas fraus fiat prohibitioni donationis? ubi de donatis focero, genero, focrti, fratris uxori, & similibus, An & hæc morte firmentur? IV. 24. I. 9.
- Subsistit tamen donatio remuneratoria. An & ea, quæ senex uxori iuvenulæ, uxor plebeia marito nobili donat in compensationem nobilitatis, &c.? An valeat donatio mortis vel exilii vel divortii causa? IV. 24. I. 10.
- Non amare, nec ut inter infestos ius prohibita donationis tractandum, hinc variis casibus donatio statim firma est. Quo modo uxor probet, res sibi a viro donatas esse? IV. 24. I. 11.
- Valeat statim, si vel donans non fiat pauperior, vel donatarius non ditior. Recensentur casus multi, quibus rata donatio; quia donatarius non fit ditior, ex iure civili & hodierno. IV. 24. I. 12.
- Recensentur casus, quibus donatio valet, quia donans non fit pauperior, ubi & de repudiatione hereditatis aut legati; rogatione, ut legaturus aut donaturus sibi leget aut donet uxori, &c. Et quid moribus circa hæc? IV. 24. I. 13.
- Valeat donatio inter principem & Augustam; item ad reparationem ædium exustarum. Potuit & uxor ante nuptias pœnam pacisci in certum casum, eamque stante matrimonio exigere? IV. 24. I. 14.
- An valeat donatio inter sponsum & sponsam? An inter coniuges putativos? An concubinæ donari possit? & quid moribus? IV. 24. I. 15.
- Si non appareat, unde uxor rem habeat, an præsumatur habere ex mariti donatione? & quid moribus? IV. 24. I. 16.
- Quales ius nunc apud plures populos obtineat circa hanc inter coniuges liberalitatem inter vivos aut testamento factam? An non subsistat testamento facta, si proximi cognati consentiant vivo testatori? IV. 24. I. 17.
- Recensentur per indicem plurimæ quæstiones, præsupponentes statutum, ne coniux coniugi quid ultra usumfructum donet aut leget; & de necessitate ususfructus reciproce relinquendi. Qui de his scripserint? IV. 24. I. 18.
- Cuius loci statuta circa prohibitam inter coniuges donationem spectanda sint? IV. 24. I. 19.

Donatio mortis causa.

- An, si quis permittat alteri rem donare, is eam possit donare mortis causa? Quid sit donatio mortis causa? Unde colligatur, an inter vivos,

INDEX GENERALIS.

- vivos, an mortis causa donatio sit? An & quo modo valeat donatio mortis causa ita facta, ut nullo casu revocetur? V. 39. 6. 1.
- An dubio magis præsumitur donatio inter vivos. An & tunc, cum in periculo constitutus donat? An &, cum in testamento donat, & donatio per donatorem præsentem acceptatur? V. 39. 6. 2.
- De tribus speciebus donationis mortis causa, & in quibus effectu differant inter se? An evanescat donatio, si quis propter certum præsens aut imminens periculum donaverit, & ex illo periculo evaserit? Et an tunc heres eius possit donata revocare? V. 39. 6. 3.
- De exæquatione legatorum & mortis causa donationum in variis ex iure civili ac moribus? V. 39. 6. 4.
- An uxor sine mariti consensu possit mortis causa donare? An minor ea ætate, qua & testamentum condere? Inter quos liberalitas testamento exerceri potest, vel non, inter eos & donatio mortis causa licita vel illicita est. V. 39. 6. 5.
- In quo differat legatum a mortis causa donatione? Ubi & filiosam. mortis causa donante. Quo tempore donatarius capax esse debeat? An una sit donatio annuæ præstationis, an multiplex? An dominium ex legato & mortis causa donatione transeat sine traditione, & an acceptatio requiratur? An interdicto, quod legatorum, teneatur donatarius mortis causa? V. 39. 6. 6.
- Quibus modis evanescat hæc donatio? An morte donatarii ante donantem, si donans donaverit *Titio & eius heredibus*, vel *Titio pro se & heredibus*? Quid, si donans & donatarius, vel duo, qui sibi invicem mortis causa donaverant, uno casu simul pereant? Si diversis temporibus sint factæ mortis causa donationes, & creditores donantis non possint suum consequi, an omnes pro rata, an solæ postremæ infirmentur? V. 39. 6. 7.
- An evanescat, si donator rem donatam postea alienaverit, vel pignori obligaverit? An, si hereditas eius adita non sit? V. 39. 6. 8.
- An fideicommisso gravari possint mortis causa donatarii? V. 39. 6. 11.
- De mortis causa capione, vide *capio mortis causa*.
- Dos.*
- Dotes quidem, at non iura dotium, apud nos obtinent, nisi pacto dotali reducta sint. IV. 23. 3. 1.
- Quid sit dos? quo sensu dotis causa *perpetua* dicatur? Quo modo differat a paraphernis & receptitiis? & quid moribus? IV. 23. 3. 2.
- Quæ res in dotem dari possint? An & id, quod maritus uxori debet? & quid tunc dotalit sit? IV. 23. 3. 3.
- An curator omnia adultæ bona in dotem dare possit? & si supra vires patrimonii dotem promiserit, an puellam aut se obliget iure civili & hodierno? IV. 23. 3. 4.
- An omnibus bonis in dotem datis etiam futura contineantur? An uxor credatur omnia in dotem dedisse, si patiatu maritum omnibus frui? IV. 23. 3. 5.

INDEX GENERALIS.

- An sub omnibus in dotem datis etiam feuda contineantur? IV. 23. 3. 6.
- Quibus modis dos detur? An res fiat dotalis, si tertius, qui ante nuptias rem tradiderat, *ut nuptiis secutis dotalis esset*, moriatur ante nuptias? IV. 23. 3. 7.
- Quibus modis promittatur? Quid iuris, si dos generaliter sine certa quantitate promissa sit a muliere, extraneo, patre? Quid moribus? An extraneus aut pater dotem certæ quantitatis promittens supra vires patrimonii gaudeat beneficio competentiae? IV. 23. 3. 8.
- Quando ad dotem promissam agi possit? An dos promissa peti, si repudio ante nuptias misso, postea sponsalia redintegrata, & nuptiæ secutæ sint? IV. 23. 3. 9.
- Quo usque dotis solutio in diem differri possit? Quæ sit pœna moræ in dote solvenda ex iure civili & moribus? An uxor ob dotem non solutam de domo expelli possit? IV. 23. 3. 9.
- Pater iure Romano invitatus cogitur dotare filiam. Quid iuris, si pater furiosus aut ab hostibus captus sit? IV. 23. 3. 10.
- An & locupletem dotare teneatur? IV. 23. 3. 11.
- An & emancipatam? IV. 23. 3. 12.
- An & secundo nubentem? An naturalem, aut ingratam? An minorem sine consensu nubentem? IV. 23. 3. 13.
- Quando avus & mater cogi possint dotem dare? An & frater sororem dotare teneatur? IV. 23. 3. 14.
- Hodie commune patris & matris onus est, dotem dare liberis. An & quo usque pater binubus dotem constituens prioris thori liberis, censeatur eam etiam ex bonis secundæ coniugis constituisse? IV. 23. 3. 15.
- Si liberi bona propria habeant, hodie pater non de suis sed liberorum bonis in dubio dotem constituisse creditur. Pater moribus magis ex libera voluntate liberis dotem dat, nisi iniuria prohibeat nuptias liberorum maiorennum, & illi eas autoritate magistratus contrahant. Si plus, quam erat in patrimonio liberorum, promiserit pater aut mater binubus aut binuba, unde supplendum sit, quod deest? IV. 23. 3. 16.
- De exceptione non numeratæ dotis. An mariti apocha de dote numerata obsit mariti creditoribus; & qualis probatio numerationis sufficiens sit contra creditores? An hæc etiam obtineant in donatione propter nuptias? IV. 23. 3. 17.
- Si constet de dotis numeratione, an & accessoria promissa præsumantur numerata, veluti certa pecuniæ quantitas ad ornatum & vestitum sponsæ? IV. 23. 3. 17.
- Quid sit dos adventitia, quid profectitia? IV. 23. 3. 18.
- An maritus sit dominus dotis, & quale dominium acquirit rei dotalis æstimatæ vel inæstimatæ? An æstimatio dotis venditionem faciat iure civili & moribus? IV. 23. 3. 19.
- Quales actiones maritus exerceat circa res dotales? Quid, si res aliena in dotem data sit? De vituperio dotatarum perperam conceptio. IV. 23. 3. 20.
- De

INDEX GENERALIS.

- De fundi dotalis & rerum dotalium alienatione. Vide *fundus dotalis*, Quo modo repetatur dos, quæ ante nuptias data est, si nuptiæ non sequantur? IV. 24. 3. 1.
- Propter quas causas dos stante matrimonio ad uxorem redire possit? An & ob inopiam mariti? Quid tunc mulier circa dotem possit facere? Quid, si maritus idoneam pro dote cautionem offerat? Quid, si mulier sciens inopem nupserit? An dos marito iterum reddenda, si ad meliorem fortunam revertatur? IV. 24. 3. 2.
- De rei uxoriæ actione & actione ex stipulatu pro dote recuperanda. Quis repetat dotem adventitiam? IV. 24. 3. 3.
- Quis dotem profectitiam repetat ex pacto dotis dationi addito? IV. 24. 3. 4.
- Si desit pactio, cui tunc sit reddenda dos profectitia, si filia dotata soluto matrimonio superstes sit, siue sui iuris, siue patriæ subiecta potestati? IV. 24. 3. 5.
- Si filia in matrimonio moriatur, & mortis tempore fuerit in patris potestate, dos profectitia patri reddenda; sin emancipata fuerit, dos non ad patrem, sed filiæ heredes revertitur. IV. 24. 3. 6.
- Revertitur ad patrem dos filiæfamilias in matrimonio morientis, licet liberi supersint ex illa filia. IV. 24. 3. 7.
- Quis repetat, si avus nepoti dotem dederit: An & pater, avo mortuo? IV. 24. 3. 8.
- Cui moribus hodiernis dos reddenda sit? An vidua pro dote, & aliis ex pacto dotali reddendis, incumbere possit rebus mariti defuncti? An tanquam spoliata restitui debeat, si fraude heredum mariti possessionem reliquerit, nec ei solutio fiat? IV. 24. 3. 9.
- An maritus teneatur de dote, si dotem a patre mulieris vel extraneo promissore, vel debitore delegato petere neglexerit, aut remisit dotis obligationem? IV. 24. 3. 10.
- Quo tempore dos soluto matrimonio reddi debuerit iure vereri & novo? Ex quibus causis mox a soluto matrimonio reddi debuerit? An pro restitutione mobilium in diem dilata uxor fideiussorem exigere possit? Quando hodie dos reddenda? IV. 24. 3. 11.
- Quales dotis accessiones cum dote restituendæ sint? Quid iuris circa fructus præcipue anni postremi, tum naturales, tum civiles? Et quid moribus? IV. 24. 3. 12.
- An una cum dote reddenda alimenta aut munera modica, quæ parens mulieris stante matrimonio dedit, cum ante nuptias non promissit? IV. 24. 3. 13.
- Si maritus iure licito res dotales stante matrimonio vendiderit, quale pretium reddere debeat? Quid, si fraudandæ uxoris causa minoris vendiderit dolo? Quid, si vendiderit pretio annuo, bima, triuma die solvendo, & necdum venerit dies omnium pensionum? IV. 24. 3. 14.
- Quo modo usufructus a muliere vel alio in dotem datus, aut dotis causa constitutus, soluto matrimonio reddi debeat? IV. 24. 3. 15.
- Contra quos detur actio ad dotem restituendam? IV. 24. 3. 17.
- Quo

INDEX GENERALIS.

Quo in loco dos restituenda? Cuius loci spectanda æstimatio circa nummos in dotem datos ac restituendos? IV. 24. 3. 18.

Quibus in casibus cesset dotis repetitio? Ubi de divortio culpa uxoris facta. Quando ne quidem ob adulterium uxoris dos marito cedat, sed vel uxori, vel liberis, vel parentibus, vel extraneis reddi debeat? Quales de dote conventi gaudeant beneficio competentie iure civili ac moribus? IV. 24. 3. 19.

Quid iuris circa restitutionem, si dos inæstimata perierit? Qualem culpam maritus præstet? Et quæ sint adscribenda culpæ mariti? Quid iuris, si perierit in totum vel pro parte dos æstimata? IV. 24. 3. 20.

An, & quando, & quo usque moribus nostris maritus præstet, si fuerit honorum omnium vel acquæstuum communio, vel mulier sibi dotem salvam pacta sit? IV. 24. 3. 21.

Marito dotem reddenti vicissim de indemnitate cautio præstanda, ubi se dotis intuitu obligavit. IV. 24. 3. 22.

De *doërio* ex pacto vel statuto, vide *doërium*.

De impensis in dotem factis, vide *impensæ*.

Si dos legeatur puellæ nupturæ, non transit ad heredes, si illa innupta moriatur. Si pater filiæ leget certam quantitatem in dotem, & postea nubenti minorem det dotem, an reliquum ex causa legati peti possit? V. 33. 4. 1.

Cur dos & quædam alia dicantur *prælegari*? V. 33. 4. 2.

Prælegatur dos expresse vel tacite. Quando prælegatum dotis valeat & peti possit, quando non? V. 33. 4. 3.

Mille in dotem datis, & mille per maritum uxori legatis sine dotis mentione, an uxor bis mille petere possit? Si matri uxoris ex pacto dos reddenda sit, & maritus uxori dotem præleget; vel pater, qui dotem a nuru acceperat, nurui aut filio suo illam leget, an bis dos debeat? Quid, si primo specialiter fundum dotalem, dein totam dotis universitatem, leget? V. 33. 4. 4.

In quibus pinguius sit legatum, quam de dote actio? ubi de representatione, liberatione ab obligatione dotis cautæ, non numeratæ; cessante impensarum deductione. An uxor, cui fundus dotalis prælegatus, colonum mariti possit ante tempus expellere? V. 33. 4. 5.

An uxor, cui dos prælegata, fideicommissa restituendæ dotis gravari possit? V. 33. 4. 6.

De doario primo pactis dotalibus dato, & postea legato. V. 33. 4. 7.

Dotalia pacta.

Vide *pacta dotalia*.

Duo rei debendi vel credendi.

Vide *correi stipulandi & promittendi*.

E

Ecclesia.

An quis ab Ecclesia abstrahi aut in ius vocari possit? I. 2. 4. 2.

Ecclesia an restitui possit exemplo minorum? I. 4. 4. 55.

Eccle-

INDEX GENERALIS.

Ecclesiæ & alia pia loca, an respectu fori privilegiani miserabilibus personis sint annumeranda? II. 5. 1. 119.

Edictalis in ius vocatio.

Vide vocatio in ius.

Edictum adilitium.

De edicto adilitio & actione in factum ob servum puerum castratum, & ob id, quod quis canem, verrem, aprum &c. ibi habuit, qua vulgo iter fit, si hæc animalia nocuerint. Cur actio de deiectis ob hominem liberum occisum in aureos quinquaginta detur, & hæc in ducentos? III. 21. 1. 12.

De actione redhibitoria & quanti minoris ex adilitiis edictis, vide redhibitoria actio.

Editio.

Editio actionis, vide libellus.

Actor reo ante litem contestatam edere tenetur instrumenta, siue in conventionem siue in reconventionem actor sit, vel actione cessã agat.

I. 2. 13. 16.

Non edit actor reo ab initio nomina testium, quorum depositione usus est; nec instrumenta, quibus ipse usus non est; nisi ea sint rei propria, vel actori & reo communia, quales etiam sunt rationes accepti & expensi, debiti & crediti ex libro mercatorio.

I. 2. 13. 17.

An, & quando, & qualia instrumenta reus actori edere teneatur?

An etiam ad firmandam actoris replicationem?

I. 2. 13. 18.

Regulariter non totum instrumentum edendum, sed tantum ea pars, quæ ad litem istam spectat, una cum capite.

I. 2. 13. 19.

Rationes suas edere tenentur argentarii, (quibus non absimiles in multis hodierni tabelliones) etiam cum argentariam exercere delierunt; & heredes eorum, non successores particulares, nisi rationes possideant.

I. 2. 13. 20.

Edunt argentarii, tabelliones, & similes instrumenta illis tantum, quorum interest: & in dubio consultum, expectari decretum iudicis ad exhibendum: nec iudex promiscue editionem iubere potest.

I. 2. 13. 21.

Edunt argentarii etiam contra se.

I. 2. 13. 22.

Ipsis argentariis & eorum heredibus, aut illis, quibus semel est facta editio, non est edendum, nisi causa cognita, rationibus deperditis, &c.

I. 2. 13. 23.

Venditor emtori, & emtor venditori, debet edere instrumentum venditionis ab alterutro forte amissum.

I. 2. 13. 23.

Quo in loco argentarii debeant rationes edere?

I. 2. 13. 24.

An cum, an sine die rationes & instrumenta edi debeant, iure civili & hodierno? Cuius loci consuetudo in editione spectanda sit?

I. 2. 13. 24.

Qua actione quis cogatur ad editionem? & ad quid damnandus sit, non edat? Quid si iuret, se nec possidere nec dolo malo desisse possidere?

I. 2. 13. 25.

An actio ad id quod interest ob non factam editionem in heredes detur, aut post annum?

I. 2. 13. 26.

Educa-

INDEX GENERALIS.

Educatio.

- Ubi divortio facti liberi educandi sint? IV. 5. 3. 20.
 De definitione patris vel prætoris ubi pupillus educari debeat. An
 apud matrem vitricum super inducentem, aut luxuriosam, aut
 hæreticam? An apud vitricum aut novercam? An apud tutorem
 Pontificium, si parens alteruter reformatæ Religionis fuerit? Quid,
 si remotior cognatus gratis offerat educationem, cum mater vellet
 alere ex redditibus pupilli? IV. 27. 2. I.

Effractio.

- De pœnis effringentium ædes, horrea, &c. & subministrantium fer-
 ramenta. VI. 47. 18. I.
 De carcerum effractione, vide *custodia reorum*.

Effusio, deiectio.

- Quales actiones competant ob deiectionem vel effusionem? cur inha-
 bitantes teneantur de deiectis? Quid, si plures inhabitent? An
 actio de deiectis detur contra viatorem hospitio receptum? An
 contra studiosum ex cuius Musæo quid deiectum? Quis teneatur,
 si quis cœnaculariam exercuerit? & quid illud sit? II. 9. 3. I.
 Quis conveniendus, si ex filiisfamilias aut serv. inquilini cœnaculo
 quid deiectum sit? II. 9. 3. 2.
 Ad quid tendat actio de deiectis iure civili & moribus? II. 9. 3. 3.
 Ad quid agatur, si homo liber deiectione læsus aut occisus, iure ci-
 vili & hodierno? & qui tunc agere possint? II. 9. 3. 4.
 Quo in loco, & quo tempore, & unde debeat deiectum esse, ut
 actioni de deiectis locus sit? II. 9. 3. 5.
 Inquilinus hac conventus actione regressum habet adversus eos, qui
 deiecerunt. II. 9. 3. 7.
 Cur actio de deiectis ob hominem liberum occisum detur tantum ad
 quinquaginta aureos, actio vero ex ædilitio edicto in ducentos, si
 quis canem, verrem &c. ibi habeat, qua vulgo iter fit, & inde
 liber homo perierit? III. 21. I. 12.
 De actione de positis & suspensis, vide *suspensa*.

Electio.

- An differat optio & electio legata? An incorporaliū & fungibi-
 lium optio legari possit? & quæ sit utilitas in optione fungibi-
 lium? Optari possunt tres res, opinione in plurali numero data.
 Optari potest optimum. Si testator ex genere, unde optandum,
 speciem unam præstiterit vivus legatario, optio adhuc salva.
 V. 33. 5. I.
 Eligitur ex rebus testatoris, quæ sunt mortis tempore. Quid, si res
 quædam testatoris apud tertium sint? Quid, si pauciores sint res
 in hereditate, quam optari debuerant? Si uni certus servus, alteri
 optio legata sit, an optari possit servus illi alteri legatus, aut servus
 sub conditione liber esse iussus? An optari ex rebus per heredem
 alienatis, aut servis ab eo manumissis? An ex synthesi vestium,
 aut quadriga equorum optare is, cui tunica aut equi optio data?
 V. 33. 5. 2.

Quo

INDEX GENERALIS.

Quo tempore optandum? An prætor, & ad cuius petitionem, tempus ad optandum præscribere possit? An post illius temporis lapsum adhuc optio legatario permittenda? Si non, cui tunc cedat, quod optari potuisset? V. 33. 5. 3.

An optio fieri per procuratorem? An per filiumfamilias legatarium sine patris consensu? Quid, si servus, cui optio legata, post diem legati cedentem manumissus sit? Quid, si plures legatarii, vel plures unius legatarii in optando dissentiant? Quid, si unus legatarii heres impediatur optionem? Omnes simul optare debent. Uno optante, ac mox moriente vel furente, si & reliqui eandem rem optent, sustinetur optio. V. 33. 5. 4.

Si tertius optare iussus non optet, legatarius ipse optat, sed non optimum, nisi testator ipsi in subsidium expresse optionem dederit: & cur non corruat legatum, tertio illo non optante? Quid, si ipsi heredi permessa sit optio, & is pro legatario optare nolit? V. 33. 5. 5.

Re in genere legata, cui competat electio, & qualis res eligi possit? Si istius generis res in hereditate non sint, an legatum generis corruat? Quid, si domum leget, nullam habens domum, sed pecuniam in domus emtionem repositam? Quid, si leget fundum Cornelianum, habens plures eiusdem nominis? V. 33. 5. 6.

De electione ex duabus rebus alternative legatis. Si duæ res alternative legatæ sint, sed altera pure, altera sub conditione, an corruat legatum, legatario ante conditionis eventum moriente? Quid, si ex alternative legatis una perierit, vel a vivo testatore legatario sit præstita? V. 33. 5. 7.

Eligens in legato optionis, generis, aut alternativorum, quando variare possit, quando non? An & si præstita sit una ex alternativis, sed cum crederetur sola in specie legata esse? V. 33. 5. 8.

Vino vel tritico legato sine expressione qualitatis, cui competat electio ratione qualitatis? V. 33. 6. 3.

Genere debito ex stipulatu, vel duabus rebus alternative, cui competat electio? An creditor sibi stipulatus electionem, eam transmittat ad heredem, vel eum, cui cessit aut legavit suum ius? An, qui elegit, mutare possit? VI. 45. I. 22.

Emancipatio.

Emancipatione tollitur potestas; & triplex est emancipatio. An adhuc hodie in usu sit? I. I. 7. II.

Emphyteusis.

An Ultraiecti bona emphyteuticaria cum reliquis bonis computari debeant, ut legitimæ ratio ineatur? II. 5. 2. 60.

Ager emphyteuticarius a vectigali non differt; tamen a prædiis tributariis & stipendiariis; uti & a prædiis elocatis. II. 6. 3. I. & 2.

Emphyteusis accepta pro contractu, consensu perficitur; nec scriptura ad substantiam, sed probationem pertinet. II. 6. 3. 3.

Constituitur ius emphyteusios conventionibus, ultima voluntate, præscriptione. II. 6. 3. 4.

Quanto

INDEX GENERALIS.

Quanto temporis spatio hodie acquiratur per præscriptionem?

II. 6. 5. 5.

An præsumatur emphytheusis in dubio, si quis longissimo tempore uniformem annuam, vel difforinem seu variantem præstiterit pensionem?

II. 6. 3. 5.

Qui dare in emphytheusin possint? an minores? an prælati Ecclesiæ rem Ecclesiæ? An, qui habent beneficium Ecclesiasticum, fundos istius beneficii ultra tempus pro ipsis frui possunt?

II. 6. 3. 6.

Qui accipiant in emphytheusin?

II. 6. 3. 6.

Conceduntur in emphytheusin solæ immobiles, non mobiles. An domus? An molendina? An annui redditus tales, qui solent in immobilium classem referri?

II. 6. 3. 7.

Canon an etiam in certa fructuum ponderatione consistere possit?

II. 6. 3. 8.

Emphytheusis est vel secularis vel Ecclesiastica: ad quos olim & iure novo emphytheusis Ecclesiastica transire potuerit?

II. 6. 3. 9.

Emphytheusis hodie vel simpliciter conceditur, vel certæ familiæ certisve personarum gradibus. Quid inter hæc duo intersit?

II. 6. 3. 10.

Habet emphyteuta commoda fere omnia, quæ fructuarius. Amplius ei cedit utilitas insulæ ante fundum emphytheuticarium natæ; uti & thesaurus in eo fundo repertus.

II. 6. 3. 11.

Fert etiam onera eadem, quæ fructuarius, nisi circumstantiæ aliud suadeant.

II. 6. 3. 12.

An habens emphytheusin Ecclesiasticam exemptus sit oneribus illis, quibus & Ecclesia in emphytheusin concedens exempta est?

II. 6. 3. 13.

Perit emphytheusis lapso tempore ad quod concessa: deficiente familiæ aut gradu, cui concessa. An tunc dominus directus cogi possit, ut rem ad se reversam rursus ipsis illis emphyteutis, vel eorum proximis agnatis, in emphytheusin det? aut, tantundem offerentes extraneis, præferat? & quid iuris in Hollandia?

II. 6. 3. 14.

Si lapso tempore dominus anni sequentis canonem receperit, an tacite repetita censeatur emphytheusis?

II. 6. 3. 15.

Perit etiam emphytheusis totali interitu rei, non partiali. Nec canon diminuendus ob partis interitum, nisi per singula iugera canon constitutus sit; vel in definienda canonis quantitate fructuum ratio sit habita.

II. 6. 3. 16.

An emphyteuta possit emphytheusin derelinquere, si fructus fundi, qui pro parte periit, non sufficiant ad canonem, nec dominus eum velit pro parte remittere?

II. 6. 3. 17.

Derelinquere nequit, si a fisco in emphytheusin acceperit; vel emphytheuticaria res per manifestam emphyteutæ negligentiam pro parte perierit.

II. 6. 3. 18.

Si emphyteuta fructus non perceperit, a tertio vi deiectus, aut aliter impeditus, non ideo minus canonem solvere debet.

II. 6. 3. 18.

Canonis remissio peti non potest ob insolitam sterilitatem, incursum hostium, tributa graviora imposita, nisi canon fructibus proportionatus sit.

II. 6. 3. 19.

Potest

INDEX GENERALIS.

- Potest tamen peti remissio, si totus ager emphyteuticarius per hostes captus, & ita hostium factus sit. II. 6. 3. 20.
- An etiam propter inundationem? II. 6. 3. 21.
- Perit quoque emphyteusis alienatione, quæ facta est non facta domino directo denunciatione; idque pro ea parte, quæ alienata est: sive a fisco sive a privato emphyteusis concessa sit. Quid hic moribus obtineat? II. 6. 3. 22.
- An dominus directus sine denunciatione, emphyteutæ facta, ius suum alienare possit? II. 6. 3. 22.
- An & pœna commissi locum habeat, si venditio nulla sit; vel conditionalis; vel traditio nondum facta? II. 6. 3. 23.
- Sub alienatione, non sine denunciatione facienda, non continetur oppignoratio, aut servitutis impositio: & hæc non nocent domino directo. II. 6. 3. 24.
- Non etiam donatio, permutatio, legatum, heredis institutio. II. 6. 3. 25.
- Sive denunciatio necessaria sit, sive non, domino directo debita per emptorem pretii pars quinquagesima: in Hollandia duplicatus canon: & vulgo *laudimium* dicitur. II. 6. 3. 26.
- Cui laudimia præstanda ac denuntiatio facienda sit, si emphyteuta per *contractum libellarium* emphyteusin suam rursus alteri in emphyteusin dederit, & secundus emphyteuta alienet? II. 6. 3. 27.
- Ad quid teneatur emphyteuta, si apud emptorem dissimulaverit laudimiorum onus? II. 6. 3. 28.
- An, si pœna debeatur ob moram in præstandis laudimiis, etiam ignorantes in eam incidant? II. 6. 3. 29.
- Si emphyteusi redditus annuus sit impositus, & emphyteusis vendatur cum illo redditus onere, fors redditus istius pretio addi debet, ut quinquagesimæ ratio ineatur. II. 6. 3. 30.
- An duplicata laudimia solvenda sint, si emphyteusis vendita cum pacto de retrovendendo, postea redimatur? II. 6. 3. 31.
- Quid iuris sit circa laudimia, si emphyteusis redhibeatur ob vitium, vel redeat ex additione in diem vel lege commissoria, vel retractus fiat? II. 6. 3. 32.
- Si emptori emphyteusios post soluta laudimia lis moveatur a tertio, & transactio sequatur, non iterato debentur laudimia; licet in actorem emphyteusis ex transactione transeat; nisi fraus domino directo fiat, vel iis probet, eum, qui cessit emphytheusi, vere emphyteutam fuisse. II. 6. 3. 33.
- Si quis alieno nomine emerit, non bis sed semel laudimia præstanda, sive mandatum habuerit, sive non; secus, si suo nomine emisset, & postea alium suo loco substituri faciat, licet tunc ab initio instructus fuerit mandato emendi pro illo tertio. II. 6. 3. 34.
- Nec denunciatione opus est, nec laudimia debentur, si divisio vel adjudicatio fiat per iudicia divisoria: secus, si post divisionem aut adjudicationem alter alteri partem suam aut totam emphyteusin adjudicatam vendat. II. 6. 3. 35.
- Index Gener. Comm. ad Pand.* g Extin-

INDEX GENERALIS.

- Extinguitur etiam emphytheusis, non soluto canone intra tempora legitima. An mora ista iure civili, canonico, & moribus, purgari possit? An contra pœnam commissi restitutio impetrari? Et qualis pœna moræ hodie frequentior sit? II. 6. 3. 36.
- Si pars tantum canonis soluta sit, siue per unicum emphyteutam, siue per unum ex pluribus unius emphyteutæ heredibus, tota emphyteusis in commissum cadit. II. 6. 3. 37.
- An non canon per partes solvi possit, si emphytheuta partem venderit, & onus canonis pro rata dividerit? Et an idem obtineat in emphytheusi fiscali, quod in privata? II. 6. 3. 38.
- An emphyteuta interpellandus sit ad solutionem? an sufficiat sola oblatio canonis intra tempus legitimum ad evitandam pœnam commissi, si desit depositio? II. 6. 3. 39.
- An canon solvi possit per compensationem, si ea oblata non sit? An per alium pro emphyteuta canon solvi possit sine mandato? II. 6. 3. 39.
- An in antecessum canon invito domino solvi possit? II. 6. 3. 39.
- An mora abbatis vel œconomi noceat monasterio vel Ecclesiæ? An mora mariti noceat uxori ex iure Hollandico & Ultraiectiono? II. 6. 3. 40.
- An emphyteuta fructus anni quarti perceptos reddere teneatur, si dominus demum post eorum perceptionem declaraverit animum avocandi emphyteusim? II. 6. 3. 41.
- Cessat pœna commissi ob moram, si dominus eam remiserit. An remisisse censetur, si sciens receperit vel exegerit canonem anni quarti? II. 6. 3. 42.
- An & remisisse censetur, si triennii solius canonem receperit sine caducitatis declaratione? & an postea caducitatem declarare possit? II. 6. 3. 43.
- An tacite fiat remissio pœnæ commissi, cum alia pœna conventionalis in casum canonis non soluti apposita est? II. 6. 3. 44.
- An ob non solum canonem ius commissi per heredem, aut contra heredem, exerceri possit, si defunctus non declaraverit avocandi voluntatem, aut ea contra defunctum declarata non sit? II. 6. 3. 45.
- An ob insignem deteriorationem ac corruptionem dolo malo vel manifesta lata culpa emphytheutæ factam etiam secularis emphyteusis adimi possit? II. 6. 3. 46.
- Finitur etiam præscriptione emphyteusis. Non tamen præscripsisse censetur, qui tantum cessavit in canonis solutione per tempus præscriptioni necessarium, si non actu aliquo sese pro domino pleno gesserit. II. 6. 3. 47.
- An dominus directus avocare possit emphyteusim ob ingratitudinem emphyteutæ; vel quia ipse re indiget ad proprios usus? II. 6. 3. 48.
- An etiam ob inficiationem iuris emphyteutici? II. 6. 3. 49.
- Emphyteusis finita redit ad dominum directum, siue privatum, siue fiscum, etiam si fiscus generaliter omnes redditus fiscales una mercede publicano elocasset, quia commissum tale redditus fiscalis non est. II. 6. 3. 50.
- Finita

INDEX GENERALIS.

- Finita emphyteusi dominus directus emphyteutam non privata, sed iudicis autoritate. expellere debet; & ad id non possessorio sed petitorio iudicio contendere. II. 6. 3. 51.
 Finita emphyteusi, an, & quales impensas ac meliorationes emphyteuta repetere possit? II. 6. 3. 52.
 Posita facultate repetendi meliorationes, quid iuris, si impensa vel maior sit, vel minor, quam est ipsa melioratio? II. 6. 3. 53.
Emtio, venditio, Emtor, venditor.
 Emtio quot modis accipiat? III. 18. I. 1.
 Quid sit imaginaria venditio? An valere possit tanquam donatio? III. 18. I. 1.
 Quid operetur promissio *de re iusto pretio vendenda*, vel si quis promiserit Titio, *se rem nulli alii, quam Titio venditurum*? III. 18. I. 2.
 Nemo invitus cogitur rem suam vendere, licet eam iam publice proscripterit. Recensentur casus excepti. III. 18. I. 3.
 Emtio consensu perficitur, nec scriptura opus. Quid iuris, si id actum, ut in scriptis fiat venditio? III. 18. I. 3.
 Obest consensui ebrietas. Qua occasione de venditionibus in popina celebratis. III. 18. I. 4.
 Error quando faciat emtionem nullam? III. 18. I. 5.
 Quando non? III. 18. I. 6.
 Error in quantitate nunquam facit emtionem nullam. An ob errorem talem pretium augendum vel minuendum sit? quando fundus *ad quantitatem*, quando *ad corpus* censeatur venditus? III. 18. I. 7.
 Qui emere possint? an alius pro alio, quem nominaturus est? An emtor tunc teneatur sequi fidem nominari? Intra quantum tempus nominatio talis nostris moribus facienda sit? III. 18. I. 8.
 An, & quo modo, tutor emere possit rem pupilli? quid iuris in procuratoribus, testamenti executoribus, aliena negotia gerentibus, Ecclesiarum æconomis? III. 18. I. 9.
 An milites & magistratus eorumque ministri emere potuerint in ea provincia, in qua militant, aut cui præsunt? An hodie iudex, qui venditionem decrevit, aut graphiarius, aut apparitor, aut præco, & alii auctionis ministri? III. 18. I. 10.
 An quis possit domum emere ad destruendum? III. 18. I. 11.
 An monasteria aut ecclesiæ moribus nostris emere possint immobilia? An nobiles negotiari? An moribus domatim merces per peregrinos vendi? An pænæ loco negotiatio interdici possit, vel invito imponi? III. 18. I. 11.
 Emere prohibitus nec per interpositam personam id potest. III. 18. I. 12.
 Quales res vendi possint? An & fructus nascituri? frumentum in herba? & quid, si nihil nascatur? III. 18. I. 13.
 Quid iuris, si venditor fructus nascituros vendens, promiserit, se præstiturum, si quid vi aut tempestate factum esset? III. 18. I. 13.
 An alea, spes, emi possit? Spes emta videtur, si emtum ius educendi metalla ex fodinis. III. 18. I. 13.
 Res aliena vendi potest. Socius suam tantum partem in re communi? fiscus tamen rem totam. III. 18. I. 14.
An

INDEX GENERALIS.

- An vendi res sacræ & similes? An hodie, & quo modo, præbendæ ac canonicatus? An res per testatorem vel legem vel pactum alienari prohibita? Et, cur aliud ius sit in alienatione per pactum prohibita, quam si testamento vel lege prohibitio facta sit? III. 18. I. 15.
- Quid iuris, si res furtivæ sint emtæ, aut pecora a militibus vel prædonibus abacta, aut materia ædium per hostes aut milites deiectarum? III. 18. I. 16.
- De purpura privatis non vendenda, servis Christianis Iudæo non distrahendis, & de fundis Principis patrimonialibus. III. 18. I. 17.
- De Romanæ gentis eunuchis, venenis malis, libris improbaræ lectionis, de cote, armis, vino, ferro, frumento, sale, ad hostes aut barbaros non transvehendis. III. 18. I. 18.
- An tempore belli impediatur iure, ne populi neutri parti studentes merces ullas ad hostes devehant? ubi & de pactis plurium populorum hac de re. An si ex conventionem res licitæ cum illicitis ad hostes ferantur, licitæ, aut navis tota, cum illicitis captæ publicentur? III. 18. I. 18.
- Quibus in causis iustum sit, etiam alta pace prohiberi mercium importationem aut exportationem? III. 18. I. 19.
- Prohibitio importationis aut exportationis mercium strictam recipit interpretationem; quod exemplis docetur. III. 18. I. 20.
- Quid iuris, si ante contractum emtionis res emta in totum aut pro parte perierit, ignorante vel sciente venditore? III. 18. I. 21.
- De pretio in emtione requisito, vide *pretium*.
- Quando perfecta sit venditio? Quid, si res ad gustum sit vendita, vel sub conditione, vel ad pondus, numerum aut mensuram? III. 18. I. 24.
- De arthiis emtioni, accedentibus. III. 18. I. 25.
- Recensentur pacta quædam præcipua, quæ possunt vel non possunt adijci emtioni. De pacto, *si res emtori placuerit*, intra quantum tempus voluntas declaranda sit? an ad heredem transeat facultas declarandi voluntatem? III. 18. I. 26.
- De pacto *ut equi venales experiundi dentur* &c. & *ut res venalis apud emtorem relinquatur, quo possit perisioribus ostendi*. Et cuius periculo tunc res venales sint apud emtorem constitutæ, vel iussu eius ad venditorem relatæ & interversæ? III. 18. I. 26.
- De pacto, ne ad præteritas pensitationes emtor teneatur. III. 18. I. 26.
- Pacta dubia quo modo recipiant interpretationem? an contra emtorem, an magis contra venditorem? III. 18. I. 27.
- Recensentur plura pacta dubia, quæ ab ipsis legibus receperunt interpretationem. III. 18. I. 28.
- De additione in diem, vide *addictio in diem*.
- De pacto commissorio in emtionibus, vide *commissoria lex*.
- De pacto de retrovendendo, vide *retractus*.
- De hereditate vendita, vide *hereditas*.
- De actione vendita, vide *actio*.
- De rescissione venditionis ob enormem læsionem & alias causas, vide *rescissio emtionis*.
- De periculo rei venditæ: vide *periculum*.

Vendi-

INDEX GENERALIS.

- Venditor regulariter præstat dolum latam & levem culpam. Quando præstet levissimam? Quando casum? Quando tantum dolum? Quid iuris, si prius emtor in mora recipiendi, dein venditor in mora tradendi fuerit; & vice versa?** III. 18. 6. 2.
- Emtorem gravant omnia onera realia venditæ rei inhærentia, etiam in præteritum debita, nec valet pactio in contrarium. Exceptio est, si filius vendat prædia debitorum fiscalium. Non tamen transit in emtorem onus annuæ præstationis, quæ per venditorem ex fundo vendito promissa est alteri personæ vel fundo, nisi fundus sollemniter eo onere affectus sit.** III. 18. 6. 8.
- De pactis emtioni venditioni servorum adiici solitis.** III. 18. 7. 1 & *seqq.*
- Actio emti cui detur? An domino, cuius procurator emit? An uni ex pluribus simul ementibus, vel uni ex pluribus emtoris unius heredibus, si offerat partem pretii pro rata?** III. 19. 1. 1.
- Contra quos detur? An contra unum ex pluribus venditoribus vel venditoris unius heredibus in solidum, si solus rem in solidum possideat?** III. 19. 1. 2.
- Quæ petantur hac actione?** III. 19. 1. 3.
- Quæ accessiones emtori tradendæ sint, horreo vendito? quæ, fundo vendito?** III. 19. 1. 4.
- Venditis ædibus, quæ res emtorem sequantur, quæ non?** III. 19. 1. 5.
- An & quando prædium rusticum vel urbanum tradi debeat liberum a servitutibus? An transeant servitutes prædio debitæ? Quid si venditor callide dissimulaverit servitutes prædio vel a prædio debitas?** III. 19. 1. 6.
- Quid iuris circa servitutes, si duorum prædiorum contiguorum dominus unum vendiderit Titio, alterum Mævio, vel alterum sibi servaverit?** III. 19. 1. 6.
- Quæ transeant, arce vendita, castro aut territorio vendito, vivario, vel taberna distracta?** III. 19. 1. 7.
- Vino vendito, an dolia, an vasa minora cedant emtori? an avearia venditis avibus? an equo vendito frenum & ornamenta reliqua? An nave vendita instrumenta etiam ac scapha?** III. 19. 1. 8.
- Servo vendito non transit peculium? nec equa aut vacca vendita, foetus matrem sequens.** III. 19. 1. 9.
- Tradenda vacua rei possessio. Quando ea tradita intelligatur?** III. 19. 1. 10.
- An dominium traditione transeat, si necdum pretium numeratum, nec de eo fides habita? Quando censeatur de pretio fides habita? An & tunc, cum venditor simpliciter rem tradidit ac ab emtore auferri passus est?** III. 19. 1. 11.
- An & quando res tradita, fide de pretio habita, adhuc vindicari possit? Quo modo immobilia coram lege loci tradenda sint?** III. 19. 1. 12.
- De admensuratione rerum ad quantitatem venditarum. An venditor fundi teneatur monstrare fines eius? An tradere instrumenta ad probandam originem acquisitionis pertinentia?** III. 19. 1. 13.
- Præstanda cautio de tradendis iis, quæ in præsentia tradi nequeunt.** III. 19. 1. 14.

INDEX GENERALIS.

De præstatione eius quod interest, si res aliena vel commercio exempta sit vendita vel celatus malus vicinus. III. 19. 1. 14.

An venditor habens tradendæ rei facultatem liberari possit præstando id quod interest? III. 19. 1. 14.

An venditor emtori præstet ea, quæ commendandi gratia asseruit de re vendita? III. 19. 1. 15.

Ad quid venditor teneatur, si emphyteusin vendens dissimulaverit laudimiorum onus? II. 6. 3. 28.

Quid sit actio venditi? cui detur? an & executori rei iudicatæ, qui pignora capta diltraxit? Contra quos detur? III. 19. 1. 16.

Si quis rem emerit ea lege, ut pretium solvat, quando voluerit, aut postquam fuerit Romam profectus, an valeat emptio? & an emtor ipse cogi possit, ut solvat, quamdiu voluntatem non declaravit? III. 19. 1. 17.

Petitur pretium, impensæ post venditionem factæ, usuræ ex mora. An emtor liber sit ab usurarum præstatione, si grapharius, apud quem pretia rei subhastatæ deponenda, confessus sit per gratificationem, ea deposita esse, cum non essent? III. 19. 1. 18.

An, si retineat pretium ob imminuentem eviotionem? aut venditor illud oblatum noluerit acceptare? III. 19. 1. 19.

An emtor aut venditor ob moram sibi factam petere possint omne, quod forte tanquam negotiatores lucrari potuissent, mora non facta? III. 19. 1. 20.

An ob moram in pretio solvendo venditor petere possit rescissionem contractus? III. 19. 1. 21.

An venditor prædium sibi solenniter pro pretio residuo obligatum vendere possit ob moram primi emtoris, si emtor secundus, qui simili modo rem emerat, necdum in mora sit? III. 19. 1. 22.

Uter prior contractum implere debeat, emtor, an venditor? & de exceptione contractus necdum ab actore impleti. III. 19. 1. 23.

Erciscundæ familiæ iudicium.

Vide familiæ erciscundæ.

Error.

Qualis error faciat emtionem nullam, quando non? vide emptio.

An vitietur dispositio, si testator in nomine proprio vel appellativo rei legatæ, vel in nomine proprio heredis aut legatarii, vel in suo nomine proprio erraverit? V. 35. 1. 2.

An ita vitietur stipulatio? VI. 45. 1. 6.

Error iuris & facti.

Vide ignorantia iuris & facti.

Eviotio.

An coheredes sibi invicem eviotionem præstent, si testator ipse testamento dividens, uni res alienas assignaverit? II. 10. 2. 1.

An præstanda sit eviotio eius, quod in alea venditum? II. 11. 5. 4.

Quid sit eviotio, & quibus modis fiat, ut de eviotione actio nascatur? III. 21. 2. 1.

An etiam agatur de eviotione ob retractum legalem aut conventionalem? III. 21. 2. 2.

Quando

- Quando pro evictione fideiussoribus datis cavendum sit? Si non ex lege municipali aut ex pacto fideiussor datus sit, sed quia in limine contractus imminet evictio, an fideiussor talis in omnes casus evictionis teneatur?** III. 21. 2. 3.
- Cuius loci lex sit spectanda in questione, an fideiussor pro evictione mobilium aut immobilium dari debeat? Cuius loci seu territorii fideiussor dandus sit? Et quid, si autor fideiussorem invenire nequeat?** III. 21. 2. 4.
- In quibus negotiis evictionis præstatio locum habeat? ubi de emtione. Quid si fiscus aut Princeps vendiderit? Quid si evictæ sint res ex decreto iudicis solenniter distractæ? & an creditor teneatur de evictione pignoris a se venditi?** III. 21. 2. 5.
- Quid iuris circa præstationem evictionis, si res iure belli captæ per fiscum sint venditæ, ac postea per pacis conditiones ad dominos pristinos redeant?** III. 21. 2. 6.
- An evictio præstanda in datione in solutum?** III. 21. 2. 7.
- An in iudiciis divisiis familiaris eriscundæ &c.?** III. 21. 2. 8.
- An in locatione?** III. 21. 2. 9.
- An in transactione?** III. 21. 2. 10.
- An in dote?** III. 21. 2. 11.
- An in legatis?** III. 21. 2. 12.
- An in donatione?** III. 21. 2. 13.
- An in feudi aut emphyteusios concessione?** III. 21. 2. 14.
- Etiā ob partis evictionem agi potest, modo pars sit homogenea, non heterogenea.** III. 21. 2. 15.
- Parti tamen homogeneæ comparatur ius usufructus, pignoris, superficies evictum. An & ius servitutis prædialis? An accessiones rerum? & quid moribus?** III. 21. 2. 16.
- Qui agere possint? qui conveniri de evictione? An & heredes ac fideiussores? An in perpetuum teneatur, qui cavit; *dat het goet sal waren en vryen iaar en dach*?** III. 21. 2. 17.
- Si plures sint venditores, an plures unius venditoris heredes, an singuli in solidum teneantur defendere, & an re evicta singuli in solidum teneantur emtori?** III. 21. 2. 18.
- An teneantur executores litium, procuratores, tutores, curatores? An qui consenserunt in venditionem? An moribus uxor, si maritus rem alienam, vel rem uxoris suæ contra statuti prohibitionem vendiderit?** III. 21. 2. 19.
- Denunciandum uxori, litem motam esse. Quo modo tunc autor possit emtorem in lite iuvare? Quid iuris, si non defendat?** III. 21. 2. 20.
- An denunciatio recte fiat procuratori autoris? An pupillo sine tutore? An singulis denunciandum, si plures sint autores vel autoris heredes? An auctori primo per emtorem secundum? An fideiussori? An domino servi vendentis?** III. 21. 2. 21.
- An denunciandum auctori scienti? An in causa notorie iniusta? an emtor regressum habeat, si omissa denunciazione victus, ipse doceat causam auctoris iniustam esse?** III. 21. 2. 22.

INDEX GENERALIS.

- An denunciatio fieri post litem contestatam? An post appellatio-
nem? III. 21. 2. 23.
- Quid si pacto sit remissa nunciatio? Quid, si autor latitaverit, ne
fiat? III. 21. 2. 24.
- Quid recuperet agens de evictione per actionem ex emto aut similem?
An & impensas in rem factas? An & impensas in litem? An &
tunc cum emtor non vincitur, sed vincit? III. 21. 2. 25.
- Si post venditionem decreverit pretium rei venditæ, an, ob id tanto
minus evictionis nomine consequatur? III. 21. 2. 26.
- Evicta actione vendita, an emtor tantum pretium, quod dedit, an
totam quantitatem actione comprehensam recuperet? III. 21. 2. 27.
- Iure civili etiam erat actio ex stipulatu in simplum, vel duplum, vel
quadruplum. Quid moribus? III. 21. 2. 28.
- Durant actiones de evictione triginta annis. An autor evitet has
actiones, si rem evictam postea offerat emtori? III. 21. 2. 29.
- Recensentur multi casus, quibus cessat evictionis præstatio. III. 21. 2. 30.
- An & quo usque teneatur de evictione, qui tantum vendidit *incer-
tum iuris sui*; uti &, qui specialiter pactus est, ne teneatur de
evictione? III. 21. 2. 31.
- An is, qui sciens emit rem alienam, nec sibi de evictione caveri cu-
ravit, pretium repetat? III. 21. 2. 32.
- An ob id agi possit de evictione, quod fundus venditus postea pub-
licatus sit? III. 21. 2. 33.
- An & quando emtor de evictione agere possit, si casu res apud em-
torem perierit? III. 21. 2. 34.
- Quid iuris, si ex pluribus rebus uno pretio venditis una evincatur,
& ceteræ adhuc tanti valeant, quantum pretii nomine datum est?
Quid si pars fundi evicta sit, & pars non evicta habeat quan-
tatem venditione expressam? III. 21. 2. 35.
- De exceptione rei venditæ & traditæ opponenda ei, qui rem a se
venditam ex nova causa dominii acquisiti vindicare vult, vide *ex-
ceptio rei venditæ & traditæ*

Evocatio.

- Si inter duos de iurisdictione criminali quæstio sit, nec brevi finiatur,
potest iudex utroque superior ad se litem criminalem evocare.
II. 5. 1. 71.
- Iure Romano, canonico, & hodierno evocatio litis frequens est, &
forum competens facit. Improbata tamen in Hollandia evocatio-
nes factæ a Principe seu Comite, in quam rem varia extant privi-
legia. An, expediat, litem singularem ab Ordinibus evocari?
II. 5. 1. 146.
- Quid iuris circa evocationes in Germania? II. 5. 1. 141.
- Cessat privilegium de non evocando, si quis mediante arresto vocetur
extra territorium Hollandiæ, ut de re immobili illic sita, vel per-
sonali actione litiget: uti &, si duo iudices Hollandi inferiores
contrarias eadem in causa sententias tulerint. II. 5. 1. 14.
- De evocatione litis ad iudicem superiorem ad petitionem partis ob
moras in lite definienda factas; vel si contrariæ in eadem causa
sint

INDEX GENERALIS.

- sint duorum iudicium inferiorum sententiæ; vel quia duo diutius inter se litigant de criminali iurisdictione. II. 5. I. 143.
- Qui de evocatione scripserint? II. 5. I. 143.
- Exceptio.*
- Quo modo differant, *ope exceptionis* & *ipso iure tutum* esse? VI. 44. I. 1.
- Actionis verbo quo respectu contineatur exceptio? VI. 44. I. 3.
- An exceptio opponi possit, quamdiu actio non movetur? Quid moribus? An opponi possit condemnationi? Proponitur per modum conditionis. VI. 44. I. 2.
- Potest quis pluribus uti exceptionibus, vel simul, vel successive, nisi lex vetet. Moribus omnes simul opponendæ, paucis exceptis. Quid, si simul habeat fori declinatoriam & alias litis finitæ exceptiones? VI. 44. I. 3.
- De exceptionibus *iuris* & *facti*. Item de *dilatoriis* & *peremptoriis*. Recensentur pleraque exempla dilatoriarum. An eo pertineat exceptio spoli, & Ordinis? Quæ exceptionum species pertineant ad peremptorias? VI. 44. I. 4.
- Exceptiones olim ipso iure inerant iudiciis bonæ fidei, non stricti iuris. An olim, aut iure posteriore, etiam ex edicto perpetuo, exceptiones perpetuæ, ante litem contestatam omissæ in iudiciis stricti iuris, postea usque ad sententiam opponi potuerint? Et quid moribus hac in parte? VI. 44. I. 5.
- Dilatoriæ exceptiones an & quando post litem contestatam opponi possint? VI. 44. I. 6.
- An exceptio dilatoria vel peremptoria, omissa in prima lite, opponi possit in appellatione? VI. 49. 7. 2.
- Recensentur plurimæ exceptiones, quæ etiam post sententiam opponi possunt in executione. VI. 44. I. 7.
- An exceptiones præcedente numero comprehensæ, executioni opponi possint, si iam ante sententiam oppositæ fuerint? An reus opponere possit exceptionem, cui renunciavit? An generalis renunciatio sufficiat? An & tacite renunciari possit exceptionibus? VI. 44. I. 8.
- De exceptionibus *civilibus* & *prætoriiis*; *favorabilibus* & *odiosis*; *personalibus*, *realibus* & *mixtis*. Personales an prosint defensori? An & quo modo fideiussori? VI. 44. I. 9.
- Excipiens probari debet exceptionem. An & quando nostris moribus triplicatio & quadruplicatio admittatur? An excipiens hoc ipso fateatur de intentione actoris? VI. 44. I. 10.
- Quid sint *exceptiones præiudiciales*? Exempla proponuntur. An moribus nostris quis simul fundum & viam ad illum per fundum alterum petere possit? VI. 44. I. 12.
- Quæ sint exceptiones *litis finitæ*? VI. 44. 2. II.
- Exceptio doli.*
- Quid sit generalis exceptio doli, & cum quibus concurrat exceptionibus? VI. 44. I. 1.

INDEX GENERALIS.

Quid sit specialis exceptio doli? Cui detur? Quibus opponatur? Quando de dolo procuratoris recte excipiat? An opponatur successori particulari eius, qui dolum fecit? An patri vel domino de dolo filii fam. aut servi? An patrono vel heredi eius de dolo patroni vel heredis? An exceptioni doli possit opponi replicatio doli?

VI. 44. 4. 2.

An opposita doli exceptio actionem stricti iuris faciat bonæ fidei?

VI. 44. 4. 3.

Exceptio fori declinatoria.

Vide *forum competent.*

Exceptio iurisiurandi.

Quibus profit? Quæ concurrere in ea debeant? An iureiurando tolli possit obligatio ipso iure?

VI. 44. 5. 2.

Exceptio litis pendentis.

De exceptionis huius requisitis. Quando lis alibi cœpta intelligatur? An hanc opponere possit, qui alibi ter citatus sui copiam non fecit? An litis pendentia inducta sit, si actor die dicto sui copiam non faciat, & edictum circumducatur? An actio ex *l. diffamari* inducat litis pendentiam respectu litis principalis?

VI. 44. 2. 7.

Quo tempore opponenda sit hæc exceptio, & an ab eius oppositæ reiectione appellari possit?

VI. 44. 2. 8.

Exceptio litigiosi.

Quando res litigiosa fiat? An alienatio eius sit ipso iure nulla? Cui detur hæc exceptio?

VI. 44. 6. 1.

De pœna dedicantis in sacrum, donantis, vendentis, ementis scilicet rem litigiosam.

VI. 44. 6. 2.

Quibus modis licite fiat alienatio litigiosi? ubi de divisione, transactione, institutione, legato. An pendens hereditatis petitio impediatur, ne creditores a possessore credita exigant, aut res defuncto commodatas, &c.? Quid iuris hodie circa litigiosi alienationem?

VI. 44. 6. 3.

Exceptio metus.

Quid sit, quibus, & a quibus opponi possit? An patri per filium?

VI. 44. 4. 4.

Exceptio non numerata pecunia.

Vide *literarum obligatio.*

Exceptio rei venditæ & traditæ.

Quis hac exceptione se possit tueri?

III. 21. 3. 2. & 4.

Quibus opponatur?

III. 21. 3. 3.

Quando cesset?

III. 21. 3. 5.

Exceptio rei iudicatæ.

Quid sit? in quibus iudiciis locum habeat? Cui detur? An & reo condemnato, si partem iudicati solverit, de parte alia novo iudicio conveniatur?

VI. 44. 2. 1.

An sententia non tollat obligationem ipso iure?

VI. 44. 2. 2.

De requisitis huius exceptionis. Quando intelligatur *eadem res* peti, vel non, exemplis plurimis monstratur.

VI. 44. 2. 3.

Quando

INDEX GENERALIS.

Quando iterum censeatur peti *ex eadem causa*? Peti potest alia actione, & tamen erit eadem petendi causa; ac vice versa. Quid intersit inter actiones in personam & in rem circa expressam aut non expressam specialem petendi causam? VI. 44. 2. 4.

Quales *personae* civiliter intelligantur eadem esse, multis casibus docetur. An sententia pro autore, vel contra eum, profit aut noceat emtori? An pro emtore vel contra eum lata noceat aut profit auctori? VI. 44. 2. 5.

An exceptio rei iudicatae opposita ad impediendum litis ingressum, & reiecta, iterum opponi postea possit, ut alia quævis exceptio peremptoria? An reus hac uti possit, si ea non opposita, vel opposita quidem, sed reiecta, condemnatus sit? VI. 44. 2. 6..

An libellus supplex semel Curiae oblatus, iterum offerri possit eidem Curiae, vel alteri superiori aut inferiori, si ad eum, prima vice oblatum, nihil, aut non ex voto rescriptum sit? VI. 44. 2. 6.

Excusatio.

An tutor hoc ipso, quo a cæteris publicis muneribus excusatus est, etiam a tutela vacet? IV. 27. I. I

Qui citandi, si tutor se excusare velit? An per libellum se possit excusare? An tempus 50. dierum etiam habeat locum in excusatione a tutelis iam susceptis? IV. 27. I. 2.

Tempus hoc non currit ignorantibus: sæpe nec scientibus. Quid, si moreretur tutor ultra centesimum lapidem? An in dubio præsumatur scivisse, an ignorasse? IV. 27. I. 3.

De quatuor mensibus ad probandam excusationem. An a nominatione, an vero a reiecta excusatione, appellandum sit? IV. 27. I. 4.

An pendente hac lite tutor teneatur administrare? Cuius periculo cesset medio tempore, si succumbat? Quid, si ex falsis, vel non sufficientibus causis excusatus sit? IV. 27. I. 5.

Improprie se excusat, qui tutor esse nequit. An excusare se possit libertus, vel qui patri pupillorum promisit, se tutelam gesturum? An se excusans perdat legatum sibi relictum? An legitimi se excusare possint? IV. 27. I. 6.

Recensentur multae causae excusantes & a suscipienda & a suscepta tutela. IV. 27. I. 7.

Enarrantur multae causae tantum a suscipienda, non item a suscepta excusantes. An & excusentur magistratus municipales? IV. 27. I. 8.

De excusatione a parte tutelae ob nimis diffusum pupilli patrimonium. IV. 27. I. 9.

De excusatione ob disparitatem conditionis tutorum & pupillorum, & variis exemplis. IV. 27. I. 10.

Iustam habens causam, nec se excusans ab una tutela, adhuc ab altera se excusare potest. IV. 27. I. 11.

Recensentur causae dubiae, sed per leges improbatæ. Quid si plures sint causae imperfectæ? Quo modo cogantur administrare, qui se nequeunt excusare? Hodie causae excusationum sunt arbitrariæ. IV. 27. I. 12.

An

INDEX GENERALIS.

An de causis excusationis cognoscat camera pupillaris, si exclusa sit? IV. 27. I. 12.

De coactione ad munera reipublicæ. In quo distet *vocatio* ab excusatione? An magistratus vacationem concedere possint? VI. 50. 5. I.

De excusatione a muneribus & honoribus publicis, vide *immunitas*.
Excussionis beneficium.

Vide *ordinis beneficium*.

Executio.

An executio decretæ solutionis fiduciariæ peti possit post definitivam sententiam, a qua appellatum ab actore vel reo? VI. 42. I. 13.

An reus executionem patiens vindicare possit immobilia ab apparitore pignori capta, quorum venditioni tertius se opposuit ut dominus, ac obtinuit? VI. 42. I. 29.

Executio sententiæ quando in actionibus in rem & in personam fieri potuerit? An actio iudicati etiam locum habuerit, si condemnatio esset facta ex actione in rem? VI. 42. I. 30.

Exsequendi modus iure civili vel ordinarius fuit, dato iudice iudicati, & mora iudicati actione; vel extra ordinem dato apparitore, qui exsequeretur vice arbitri. Quando potissimum priori, quando posteriori locus fuerit, ac plerumque non nisi re urgente? VI. 42. I. 31.

Actio iudicati an & heredi victoris detur, aut cessionario? Contra quos detur; ubi de pupillis, municipiis, suffectis in collegio, dominis, si tutor, actor, procurator, defunctus collegii præfectus condemnatus sit? An & contra heredes condemnati? An hodie citandus heres, ut sententia contra eum declaretur executoria? An &, si heres sit, qui defuncti procurator fuerat? An & vidua massaria, cuius maritus condemnatus fuerat? An & detur contra tertium, qui pendente lite cœpit causam a reo habere? An contra eum, qui se reo iunxit in lite, veluti debitorem; qui se iunxit fideiussori? An & contra debitorem, qui se non iunxerat condemnato fideiussore? An contra fideiussorem, condemnato debitore? Et quid, si sit fideiussor de iudicato solvendo? Quid iuris, si plures una sententia damnati sint, cum forte essent correi debendi? An unius inopia cæteros graver? VI. 42. I. 32.

An moribus nostris matrimonio constante pro debitis, eo constante contractis, promiscue in uxoris & mariti bonis executio fieri possit, exclusa bonorum communione? An & quo usque, soluto matrimonio? Et quid, si matrimonio constante maritus bona uxoris pro debito pignori obligaverit? An pro debitis coniugis matrimonio antiquioribus, bona alterius coniugis excuti possint, stante vel soluto matrimonio? An citandus maritus, ut videat, sententiam contra se declarari executabilem, quæ contra uxorem eius ante nuptias lata erat? VI. 42. I. 33.

An uxore ex delicto ad pecuniam damnata, vel ex iudicio, in quo sine viro stetit autoritate iudicis, maritus stante matrimonio teneatur pati executionem? VI. 42. I. 34.

Hodie magis extra ordinem sit executio, quam per actionem iudicati, servatis tamen iis, quæ tradita de iudicati actione. Post quales inducias

INDEX GENERALIS.

- ducias nunc inchoetur executio per summationem & renovationem; quo modo in actionibus in rem & possessorii per possessionis ablationem; in actionibus ad factum aliquod per civilem custodiam, (*gyselinge*) in personalibus cæteris ad pecuniam condemnationibus per pignorum assignationem aut capionem? VI. 42. I. 35.
- Apud nos executionem patiuntur, tanquam ad factum obligari, qui ad solvendo capones & alia in recognitionem tenentur. An & quando victor invitatus compelli possit per victum, ut iudicati effectum persequatur, vel iudicato pareat, quatenus id victo utile est? VI. 42. I. 36.
- An victus evitare possit executionem oblata cautione de solvendo iudicato? An executio capitis liquidi sententiæ suspendatur ex eo, quod aliud caput necdum sit liquidum? An nunc iudices inodicas dilationes arbitrarias condemnato dare possint? Quales nunc usurae debeantur ex causa iudicati? An pluribus heredibus aut sociis condemnatis, denunciatio singulis sit facienda ad solvendum? An sufficiat, denunciationem hanc familiæ fieri, an ipsi condemnato? VI. 42. I. 37.
- An & quando victores victis in executione teneantur cavere de restituendis ex iudicato perceptis? VI. 42. I. 38.
- Cuius loci leges servandæ in executione? VI. 42. I. 39.
- Quales iudices iure civili executi fuerint sententias? Quales moribus? Quæ observanda, si Curia executionem faciant in terris Hollandicis dominos iurisdictionis peculiares habentibus; vel in urbibus? Quis exequatur, si appellatio pronuncietur deserta, vel sententia inferioris in totum aut pro parte confirmetur, aut in totum retractetur? VI. 42. I. 40.
- De executione in bona sub alio iudice sita, si non sufficientia sint in territorio iudicantis, per literas requisitoriales. Iure civili talis executio fuit necessitatis, uti & in hollandia, si iudex Hollandus alium iudicem Hollandum roget: comitatus vero est, si rogans et rogatus non subsint uni supremo Principi. An iudex alter, sub quo bona sita, executionem facere possit, licet non rogatus per iudicantem? Quid, si is, qui iudicavit, literas requisitorias expedire recuset? Quando iudex requisitus iure recuset exequi? VI. 42. I. 41.
- Qualia bona primo, qualia deinde capi debuerint iudicati causa ex iure civili? Quo modo actiones condemnari? Hoc ordine neglecto executio non est nulla, si se victus non opponat. Imo victus ipse bona assignat; si non assignet, aut captiose, apparitor caput pro mensura debiti; & si pendente executione victus multa solvat, minus venditur, quam captum fuit. VI. 42. I. 42.
- An et feuda capi possint? An & si dominus feudum caducum dicat esse? An fructus rerum fructuarias, aut fideicommissarias? Quid, si testator vetuerit, ne capiantur pro debitis usufructu vel liberalitate defuncti antiquioribus; vel iusserit, per executores testamenti fructus præstari ut alimenta? An in subsidium ho-

INDEX GENERALIS.

ves/aratores, stipendia condemnati, dignitas venalis? An uno desistente, alter insistere possit eidem executioni iam cœptæ?

VI. 42. I. 43.

Quo modo consultum, si executor modum excedat? An excedat, si pro salario suo & impensis executionis faciat executionem? An executor reliquum pretii pignorum captorum retinere possit pro eo, quod sibi ex alia causa deberur? Qualem culpam præstet? Ad quid teneatur executor modum excedens, & an ipse eo nomine respondere debeat, si victor ei indemnitatem promiserit? An & victus victorem convenire possit de excessu apparitoris?

VI. 42. I. 44.

Deficientibus bonis condemnatus carceri includi potest. Quales sumrus tunc victor commentariensi solvat? An sœminæ pro debito civili includi possint iure civili & hodierno? An mulier publica mercatrix etiam cum viro?

VI 42. I. 45.

Non incarcerantur, qui gaudent beneficio competentix, Quid illud sit, quantum eo nomine debitor retineat, & quodnam tempus spectandum sit? Qui habeant hoc beneficium? An & frater a fratre, vel vitricus a privigno conventus? An & per conventionem hoc beneficium acquiri possit? Quid, si creditor promiserit, se benigne cum debitore acturum?

VI 42 I. 46.

In quibus causis apud nos executio parata locum habeat? An quis apud nos eam sibi pacisci possit? De clausula voluntariæ condemnationis, instrumento inserta, & effectu eius. Ex cuius loci lege æstimandum, an instrumentum ex pacto paratam possit habere executionem?

VI. 42. I. 48.

Exercitor, exercitoria actio.

De exercitoria actione in factum rei persecutoria, & exercitoria, ex quasi delicto contra nautas caupones stapularios de iis quæ receperunt vide *nauta*.

Quid sit magister, quid promagister? Unus ex exercitoribus potest magister esse, quod & expedit

III. 14. I. 1.

Quid sit exercitor? quid navim per aversionem conducere? qui possint vel non possint navem exercere?

III. 14. I. 2.

Magister contrahendo obligat exercitorem. An & quando nostris moribus possit mutuum accipere, navim obligare, armamenta navis vendere, vel etiam merces navi vestas? An ex consensu maioris partis exercitorum navigare possit, invita parte minore?

III. 14. I. 3.

Quid sit exercitoria actio? quibus detur? an & illis, qui cum nautis contraxerunt?

III. 14. I. 4.

Datur contra exercitorem; si plures, contra singulos in solidum, iure civili; at moribus non ultra partem, ex qua exercitores sunt; qui & in totum liberati possint, si suam portionem pro derelicto habeant.

III. 14. I. 5.

Ut actioni huic locus sit, debet magister contraxisse eius rei gratia, cui præpositus est. Quid iuris, si plures unius navis magistris sint?

III. 14. I. 6.

Necesse

INDEX GENERALIS.

Neceſſe etiam ut res in eo loco comparari poſſit, in quo creditur; ac navis tali ac tanto ſumtu indigeat. III. 14. 1. 6.

Nocet exercitori, ſi magiſter recte credita inutiliter abſumſerit. Quid moribus noſtris in hiſce obtineat? III. 14. 1. 6.

An exercitores teneantur ex delictis magiſtrorum? Quid ſi magiſter piraticam exercuerit? Quid, ſi præfecti navales, qui prædam in hoſtes agere debuerant, ſociis & fœderatis noceant, an eo nomine reſpublica teneatur? III. 14. 1. 7.

Datur etiam contra exercitores actio mandati. Poſteſt & ipſe magiſter, homo liber, ex ſuo contractu conveniri. III. 14. 1. 8.

Exercitor non agit ex contractu magiſtri niſi in ſubſidium. III. 14. 1. 8.

Quæ ſit pœna magiſtri fallentis in rationibus nauli accepti & expenſarum. III. 14. 1. 8.

Exheredatio.

Vide *querela*.

De exheredatione liberorum, vide *liberi*.

Exhibitio.

Quid ſit actio ad exhibendum, & quibus competat? Quibus denegetur, dum vel alia iuris remedia iis ſufficiunt, vel omni iuris remedio indigni videntur? II. 10. 4. 1.

Qui hac experitur actione, dicere debet notas rei, ac probare, ſua intereſſe. II. 10. 4. 2.

Datur contra poſſeſſores & detentores. Quid iuris, ſi dolo aut culpa poſſidere deſierint ante vel poſt litem conteſtatam? Quid ſi caſu? II. 10. 4. 3.

Petitur exhibitio rei cum acceſſionibus. Exhibenda res in eadem cauſa. Quid ſi exhibeatur uſucapta? quid ſi mutata ratione formæ? quid ſi deteriorata? II. 10. 4. 4.

Dilatio ad exhibendum quandoque a iudice datur. Quid iuris, ſi reus contumaciter nolit, aut dolo non poſſit exhibere? II. 10. 4. 5.

Recenſentur aliæ actiones, quibus exhibitio peti poſteſt. Quis uſus hodie ſit actionis ad exhibendum? II. 10. 4. 6.

Exilium.

Quo modo relegatorum *duo*, & *tria* dicantur eſſe genera? Quid ſit *lata fuga*? VI. 48. 22. 2.

An magiſtratus relegare potuerit ad loco certa, vel a locis certis ſuæ iuriſdictioni non ſubiectis? Quid iuris hac in parte in Zelandia & Ultraieſti? Quo modo Curia Hollandicæ relegent a ſeptem provinciis, locisque adiectis, ſi tam grave crimen ſit? VI. 48. 22. 3.

De deportatione, & aquæ ac ignis interdictione, & differentiis inter relegationem ac deportationem. An relegati adhuc ſtatuis honorari potuerint? An relegatio, deportatio, in metallum damnatio ſervis imponi? VI. 48. 22. 4.

De pœna eorum, iure civili ac moribus, qui deportationi, relegationi, ſimilibusque non parent, aut fugiunt ex opere, cui adiecti. Quid, ſi ad loca interdecta veniant tempore nundinarum? VI. 48. 22. 5.

Quid apud nos & alias ſimiles videantur in multis deportato aut in metallum dato? VI. 48. 22. 6.

Exi.

INDEX GENERALIS.

Eximere in ius vocatum.

- Quæ sit pœna eximentis vi vocatum; & cur etiam is puniatur, qui eximit vocatum per calumniam? I. 2. 7. 1.
 Quid si per alium quis exemerit, vel plures exemerint? I. 2. 7. 2.
 An per pœnæ præstationem liberetur reus vocatus? I. 2. 7. 2.
 Quibus casibus cesset pœna? I. 2. 7. 3.
 Non cessat ob id, quod eximens dolo caret. I. 2. 7. 4.
 Quid iuris, si quis non vi exemerit, sed dolo fecerit; quo minus quis in iudicio se sistat? I. 2. 10. 1. & seqq.

Expilatio.

- De pœnis expilatorum, & in viis publicis alibique bona vel pecuniam vi extorquentium. VI. 47. 18. 2.
 Qui committant crimen *expilatae hereditatis*? VI. 47. 19. 1.
 Qui agant eo nomine, & contra quos? An contra heredes, vel uxorem eius, cuius est hereditas? An contra novercam *furripientem* ex hereditate ad privignos pertinente? VI. 47. 19. 2.
 De pœna, & quales actiones concurrant? VI. 47. 19. 3.

Exportatio.

- De prohibitione exportandi vel importandi merces, & exportatione ad hostes. III. 18. 1. 18. & seqq.

F

Factio.

- D**e factionibus popularium. I. 1. 12. 3.

Falcidia lex.

- Quibus legibus cœcitate fuerint liberalitates? Quid lege Euria Viconia, Falcidia, cautum? Et de variis capitibus legis Falcidiæ. V. 35. 2. 2.
 Quo respectu Falcidia lata sit in favorem testatoris, heredis, legatariorum, & publicæ utilitatis? V. 35. 2. 3.
 Falcidiæ deductio obtinet in legatis & fideicommissis particularibus, mortis causa donationibus. An & in donationibus inter virum & uxorem: vel inter vivos; vel fideicommissis ex contractu pactove dotali inductis; vel mortis causa capionibus? V. 35. 2. 4.
 An in pecunia ad monumentum struendum legata? An in libertatibus, per testatorem directo aut per fideicommissum datis proprio aut heredis aut alieno servo? An & in pecunia alicui legata, ut suum aut alienum servum manumittat? Et alia? V. 35. 2. 5.
 Quo modo Falcidia deducatur ex legato liberationis, servitutum prædialium, operum, statuarum, & aliorum individuum? V. 35. 2. 6.
 Quo modo in usufructu, aut annuo, aut alimentis legatis Falcidiæ computatio & deductio fiat, iure civili & hodierno? Et quid, si annuum civitati vel collegio relictum sit? V. 35. 2. 7.
 Quo modo ex legatis conditionalibus, aut ex die relictis? Quo modo conditionalia hæc aut ex die relictæ efficiant, ut propter hæc ceteris, quibus pure legatum, plus minusve Falcidiæ nomine statim, aut exitu conditionis inspecto, decedat? An, si res pendente legati conditione perierit, patrimonio defuncti in ratione Falcidiæ annumeranda sit? V. 35. 2. 8.
 Habet

INDEX GENERALIS.

Habet & locum in legatis Principi, reipublicæ, aut uni heredum relictis. V. 35. 2. 9.

Quibus in locis Falcidia nunc in totum cesset? Cessat iure civili, si testator heredi quartam inter vivos dederit, ut sit loco Falcidiæ V. 35. 2. 10.

Cessat, si testator eam prohibuerit, testamento vel codicillis. Quo usque id olim potuerit? Ubi adhuc hodie prohibitio sit vetita? Quo modo heres legatariis post mortem testatoris possit Falcidiam remittere? Expressa prohibitio censetur, si testator veruerit rem alienari extra familiam; vel iusserit solvi integra legata sine diminutione. An &, si iusserit suam voluntatem impleri, cum pœnæ comminatione? An Falcidia prohiberi possit in liberis primi gradus; & an hi legatis gravati deducant duas quartas, legitimam & Falcidiam? An vivo testatore heres cum legatario pacisci possit de Falcidia non deducenda? V. 35. 2. 11.

Cessat, si heres adeat sine inventario. Si uni integra legata solvat sciens aut iuris errore, an & reliquis integra solvenda? Quid, si integra solverit errore facti? V. 35. 2. 12.

Cessat in legatis testamento militari relictis. Quid, si testamentum aut codicilli ante militiam, aut post missionem, sint conditi? An & iure novo, si militis hereditas cum inventario adeatur? V. 35. 2. 13.

Cessat in rebus, quas heres ex hereditate subtrahit, aut de quibus incapaci reddendis clam fidem interposuit; aut id dolo egit, ut fideicommissum a testatore relictum intercidat. Cui tunc illa quarta cedat? Quid, si non subtraxerit? sed hereditarium esse negaverit & succubuerit? V. 35. 2. 14.

Cessat in legatis instrumentis seu documentis prædii. An & quo usque in dote prælegata, aut debito legato? An & in rebus uxoris causa emtis, paratis, eique legatis? V. 35. 2. 15.

An iure veteri, novo, ac moribus cesset in legato ad pias causas? V. 35. 2. 16.

An cesset, si dos alii legetur, vel res alia, ut deinde per interpositam legatarii personam dos uxori, vel res piæ causæ restituatur? V. 35. 2. 17.

An & quando heres ex singulis rebus pro rata Falcidiam deducere debeat; quando possit invito legatario ex una re totam, etiam respectu aliarum rerum legatarum, deducere? V. 35. 2. 18.

Deducit eam heres. An & fiscus succedens in bona vacantia aut publicata? An & illi, quibus hereditas vendita, donata, legata? An & quando heredes fideicommissarii? An & quando legatarii legato vel fideicommissio gravati? Quid, si heres simulque legatarius legatum, aut legatarius partiaris partem hereditatis sibi legatam alteri restituere rogatus sit? V. 35. 2. 19.

In singulis heredibus Falcidiæ ratio ponenda. Quid iuris, si, duobus institutis, portio unius exhausta, alterius intacta remanserit, & pars gravata accrescat non gravatæ, vel contra? V. 35. 2. 20.

Quid iuris circa Falcidiam, si dominus & servus, pater & filius simul instituti, & alterius portio exhausta, alterius intacta sit, & dominus aut pater potestatis iure ex asse heres fiat? V. 35. 2. 21.

Index Gener. Comm. ad Pand.

h

Quid

INDEX GENERALIS.

Quid iuris, si quis pupillo coheres & substitutus datus, pupilli portione legatis exhausta, iure substitutionis vulgaris aut pupillaris ad partem pupilli exhaustam veniat? Quid, si extraneus extraneo coheres & vulgariter substitutus, deficiente coherede, partim ex institutione, partim ex substitutione heres fiat, cum pars alterutra exhausta esset? Quid, si ipsius coheredis ac substituti pupillaris portio exhausta sit, & is postea pupillo ex substitutione heres fiat? Quid, si portio utraque tum impuberis, tum coheredis & substituti, ultra dodrantem gravata sit? V. 35. 2. 22.

Quid iuris circa Falcidiam, si quis pupillo coheres & substitutus datus, (intacta ipsius, exhausta pupilli portione) ipse tanquam substitutus novis legatis gravatus sit, & pupillo heres fiat? Quid si pater, duobus impuberibus institutis nimiumque gravatis, substitutum eundem dederit utrique, vel novissimo morienti, & is postea utrique, vel novissimo morienti est substitutione succedat? V. 35. 2. 23.

Si pater impuberem institutum legatis quidem, sed non ultra dodrantem gravaverit, eique duos dederit substitutos, & utrumque novis iterum gravaverit legatis, alterum infra, alterum supra dodrantem suæ partis, an & quo usque hi substituti Falcidia uti possint? V. 35. 2. 24.

Quæ imputentur in quartam Falcidiam? An & quando prælegata, legata, heredi inter vivos donata aut in dotem data? An mortis causa capiones? An heredi indebitæ soluta, quasi defuncto debita? An, quod heres quæsitivè occasione hereditatis, quæ solvendo non erat, dum eam ut idoneam vendidit, vel cum creditoribus in partem pactus est? V. 35. 2. 25.

Quo tempore quantitas patrimonii sit spectanda? Quæ prius inde deducenda? Ubi de impensis in funus & monumentum, are alieno, dote & debito prælegato, pretiis servorum manumissorum aut supplicio affectorum, legato ad pias causas. An, quod heres ex legato piæ causæ & similibus detrahare nequit, gravet reliquos legatarios, ut his tanto plus detrahatur? V. 35. 2. 26.

Quæ sint computanda in patrimonio defuncti, ut Falcidiæ ratio ineatur, quæ non? Ubi plurimæ recensentur res, de quibus dubitari posset. V. 35. 2. 27.

An legatarii petere possint inspectionem eorum, ex quibus quantitas patrimonii apparet? An & arbitrum petere, qui res æstimet & calculum Falcidiæ ponat? Ad eum omnes legatarii remittendi & creditores hereditarii. V. 35. 2. 28.

Res æstimandæ ex communi opinione, non affectione, non pretio insolito aut momentaneo; non arbitrio testatoris, aut heredis, aut ex tertii stultitia. Quid sit *pretium formale*? V. 35. 2. 29.

Servi hic a lege æstimati. Quo modo æstimandæ actiones inanes ob inopiam debitoris; vel obligationes conditionales, aut ex incerto certove die contractæ; vel legata sub conditione aut ex die relicta; vel debita naturalia, aut quæ ob exceptionem perpetuam peti nequeunt;

INDEX GENERALIS.

queunt; sponte tamen soluta condici nequeunt ut indebita; Quid, si defunctus sit unus ex reis debendi vel credendi? V. 35. 2. 30.
 Quibus remediis heres Falcidiam servare possit? Ubi de retentione, & variis actionibus ad repetendum id, quod supra modum Falcidiæ penes legatarium est. V. 35. 2. 31.

De cautione de reddendo, si plus, quam per legem Falcidiam licuerit, legatum esse dicetur. Quando & quibus in casibus interponatur, quibus legatariis remissa sit? V. 35. 3. 1.

Non promiscue, sed iusta causâ urgente imponitur. An & post solutionem exigì possit? Quando vires perdat iam interposita? An testator eam remittere possit? V. 35. 3. 2.

Quo modo fideicommissarii caveant legatariis? Quo modo caveatur, si uni ususfructus, alteri proprietas rei legata sit? V. 35. 3. 3.

Falsum.

Quid sit falsum, quid quasi falsum, in adscribentibus sibi in alieno testamento, ac tutoribus cum fisco contrahentibus, & vivi testamentum aperientibus? VI. 48. 10. 1.

Verum falsum non fit sine dolo? VI. 48. 10. 2.

Recensentur casus, quibus falsum sit dicto. An & recitato instrumento falso, non facto? VI. 48. 10. 3.

De falso per reticentiam & simulationem; ubi de testibus subducen-
 tibus, ne testes sint; de tabellionibus requisitas solennitates dolo
 omittentibus; de mendicantibus, & militibus morbum simulantibus.

VI. 48. 10. 4.

Quibus modis scriptura falsum fiat? VI. 48. 10. 5.

De modis, quibus falsum re seu facto fiat. VI. 48. 10. 6.

De crimine falsæ monetæ. VI. 48. 10. 7.

Quæ sint pœnæ falsi; quæ eorum, qui falsæ monetæ rei sunt, sive directo sive per consequentiam criminis participes sint; & quando non mortis, sed levior pœna irroganda? VI. 48. 10. 8.

Qui latius de falso videndi? VI. 48. 10. 9.

Fama.

An fama probet? vide *probatio*.

Familia.

De fideicommissio *familia* relicto, vide *fideicommissum*.

Familia erciscunda.

De divisione hereditatis, quæ per ipsum testatorem fit. An tunc coheredes sibi invicem præstent evictionem divisorum, si forte res aliena uni per testatorem assignata sit? II. 10. 2. 1.

Post divisionem a testatore factam, si quæ remanserint indivisa, quæ proportionem dividenda sint? & alia plura. II. 10. 2. 1.

De divisione, quæ mutuo inter coheredes fit. Quo modo ea fieri possit? II. 10. 2. 2.

An repertorii confessio sit necessaria ad id, ut inter coheredes communi consensu divisio fiat, si heredes omnes maiores sint?

Quid, si quidam sint minores? & de assignatione bonorum paternorum aut maternorum per parentem superstitem facta liberis sine inventario. II. 10. 2. 3.

INDEX GENERALIS.

- An & quando unus heredum a reliquis cogi possit ad inventarii confessionem? & an in illud tunc etiam referri debeat, quod sibi a defuncto donatum ait?** II. IO. 2. 4.
- An & viventis hereditas ex consensu eius inter futuros heredes dividi possit? An tunc nova peti possit divisio, si defunctus priorem non reprobaverit?** II. IO. 2. 5.
- An etiam testator testamento suo divisionem suæ hereditatis possit extraneo mandare, qui heres non est? & quando heredes dali divisioni debeant acquiescere?** II. IO. 2. 5.
- Ante divisionem deducenda prius omnia, quæ hereditaria non sunt; quorum variae species recensentur.** II. IO. 2. 6.
- Non dividendum inter coheredes, quod pro cæde defuncti, quidam ex his tanquam sanguine vel affinitate iuncti ab homicida consecuti sunt.** II. IO. 2. 7.
- Non etiam dividenda, quæ uni ex iure primogenituræ vel aliter cedere debent iure præcipui, nec uni heredum prælegata. Et, si hæc per errorem divisa sint, restitutio datur, manente in cæteris divisione.** II. IO. 2. 8.
- Inter nullos alios, quam coheredes, quive eorum loco habentur, hoc iudicium locum habet. Quid agendum, si reus actorem neget coheredem esse?** II. IO. 2. 9.
- An actor provocans hoc iudicio, censeatur fateri, reum coheredem esse?** II. IO. 2. 10.
- Datur etiam hoc iudicium inter fiduciarium & fideicommissarium, vel filium impuberem adrogatum respectu quartæ & cæteros heredes, uti & inter emtorem partis hereditariæ & heredes.** II. IO. 2. 11.
- Nihil refert quantum ad hoc iudicium, utrum coheredes possideant, nec ne.** II. IO. 2. 12.
- Datur etiam inter pauciores ex pluribus heredibus; qui tamen cæteris non præiudicant. Quomodo consultum sit heredibus, dividere volentibus, si quidam diutius absentes nullum suo loco substituunt ad divisionem peragendam?** II. IO. 2. 12.
- Si plures sint heredes unius coheredis, omnes simul ad divisionem provocare debent, aut unum simul procuratorem constituere; non quidam ex his.** II. IO. 2. 13.
- Ad divisionem provocare vel provocari nequit heres conditionalis pendente conditione. Quid agendum ea pendente, si quidam pure, alii sub conditione instituti sint?** II. IO. 2. 14.
- Provocare nequeunt pupilli, furiosi &c. nec eorum tutores aut curatores. Provocari tamen possunt, & tunc tutores etiam immobilia dividunt sine decreto. Quandoque & provocant, decreto impetrato, si non expediat pupillis communio; vel inter pupillos plures dividant. Quid iuris, si diviserint sine decreto?** II. IO. 2. 15.
- Si maritus statuto prohibeatur alienare immobilia uxoris sine consensu eius, etiam divisio prohibita videtur.** II. IO. 2. 16.
- Divisio hereditatis, si quas impensas requirat, illæ communiter de hereditate faciendæ, nisi fiant ob singularem qualitatem unius heredis, veluti ob decretum, si unus minor sit.** II. IO. 2. 17.
- Dividi**

INDEX GENERALIS.

Dividi potest hereditas eius, qui [diu abfuit, & ignoratur, an vivat nec ne, modo caveant, qui dividunt. Nec tamen hoc ipso fiunt heredes, sed tantum fiduciarii possessores? II. 10. 2. 18.

Quid si post talem fiduciarium divisionem diutius supervixisse absentem constet, & interim quidam ex possessoribus fiduciariis mortui, vel nova lege a successione depulsi sint? II. 10. 2. 19.

Quanto tempore debeat esse continuata incertitudo, an quis vivat [an mortuus sit, ut ad divisionem fiduciarium procedi possit II. 10. 2. 20.

Uno iudicio de duabus hereditatibus, veluti paterna & materna dividendis agi potest, licet non omnes, sed quidam tantum, ad utramque concurrant. II. 10. 2. 21.

Res adiudicandæ singulis singulæ, quantum fieri potest, si dividi commode nequeant; vel ei, qui licitando vicit; extraneo etiam ad licitandum admissio, maxime, si unus heredum pauper aut pupillus sit; licet statuto cautum esset, socium socio posse offerre electionem, an rem pretio a se æstimatam an pretium habere malit. II. 10. 2. 22.

Iudex non potest inter coheredes dividere, sed uni adiudicare debet partem, quam vel defunctus vel coheredes pro indiviso habent in re sibi cum alio communi; dum defunctus habuerat socium rei vel fundi sui partem legaverat, vel unus heredum ante hoc iudicium partem suam rei hereditariæ vendiderat. II. 10. 2. 23.

An & quo modo veniant in hoc iudicium res ab hostibus captæ, commodatæ, depositæ, litigiosæ, thesaurus, res ex pecunia hereditaria emtæ, lucra turpia, iura sepulchrorum, patronatus, servitutum? An conditionis implendæ causâ uni heredi data, prædia feudalia, emphyteuticaria, adscriptitiorum, &c II. 10. 2. 24.

Quales in hoc iudicium veniant præstationes personales? An & unus coheredum, qui solus gessit res hereditarias, salarium petere possit? II. 10. 2. 25.

Circa præstationes personales debent condemnationes & absolutiones fieri in omnium personis; alias non valent. II. 10. 2. 25.

Nomina ipso iure divisa sunt. Si unus heredum non sit solvendo id cæteros non gravat. II. 10. 2. 26.

Si iudex singulis singula nomina adiudicaverit, id non prodest nec nocet creditoribus, & si creditor unum heredem vi adiudicationis in solidum convenerit, adhuc contra reliquos agere potest, si prior solvendo non sit. II. 10. 2. 26.

Si testator voluerit, vel inter coheredes convenerit, ut singuli certa debita in solidum solverent, vel defunctus contractu suo unum ex pluribus futuris heredibus in solidum obligaverit, an is invitatus in solidum a creditore conveniri possit? & quid moribus? II. 10. 2. 27.

Quid agere possint coheredes cæteri, si pro sua parte hereditaria conveniantur a creditore respectu debiti, cuius solutio uni erat imposita? II. 10. 2. 27.

Pro qua parte quisque ferat onus æris alieni, si alter mobilium, alter immobilium heres sit; paterna paternæ, materna maternæ lineæ cedant;

INDEX GENERALIS.

- dant; vel pro statutorum diversitate unus in quædam tantum bona successerit? II. IO. 2. 28.
- Qualia pacta divisioni hereditatis possint adijci? & in specie de pactis successionis in bona ex divisione cuique cedentia; quod in Hollandia probatur, non ita aliis in locis. Quæ sit pacti huius utilitas ac ratio? Qualium bonorum iutuiri tale pactum operetur? An mutatio domicilii mutet vim pacti talis circa mobilia? II. IO. 2. 29.
- Cessat hoc iudicium, si semel eo actum sit; & ideo agere possunt heredes iudicio communi dividundo, si tantum a quarundam rerum communione reflire velint. II. IO. 2. 30.
- Cessat, si unus ex re certa alter simpliciter, unus in mobilibus, alter in immobilibus institutus sit. II. IO. 2. 31.
- Potest testator ad tempus non in perpetuum, prohibere divisionem. II. IO. 2. 32.
- Possunt & creditores per iudicem intercedere, ne divisio fiat, donec ipsis solutum aut satisfactum sit. Quæ sit utilitas huius intercessionis? II. IO. 2. 32.
- An cessat hoc iudicium, si coheredes plures communiter & pro indiviso res hereditarias possederint totis triginta annis? Quid iuris si tanto tempore pro diviso & suo nomine possederint? II. IO. 2. 33.
- An rescindi possit divisio, quæ inter verum & falsum heredem per errorem facta est, sive privatim, sive per iudicem? Et quid si verus heres diviserit cum falso herede, cum non plane erraret, sed dubitaret, an is esset heres, nec ne? II. IO. 2. 34.
- Si inter veros heredes divisio facta sit, ob qualem læsionem rescindi tunc possit, cum iudicis auctoritate facta est? II. IO. 2. 35.
- Varia quæstiones circa rescissionem ob enormem læsionem ex divisione natam. II. IO. 2. 36.
- Quamdiu duret licentia petendi rescissionem ob enormem læsionem? II. IO. 2. 37.
- Si fiduciarius heres, pendente fideicommissi conditione, diviserit hereditatem cum cæteris coheredibus, an fideicommissarius isti divisioni stare debeat? II. IO. 2. 38.
- Communi consensu a facta divisione recedi potest. An tacite recessum videatur, si post solennem divisionem heredes perseveraverint in communi ac indivisa rerum possessione per tempus ad præscriptionem requisitum? II. IO. 2. 39.
- An cum hac actione concurrere possit iudicium expilatæ hereditatis? II. IO. 2. 40.
- An cum hac actione concurrere possit actio negotiorum gestorum ita ut coheres eligere possit, utra velit expetiri? II. IO. 2. 41.
- Quo in loco iudicium familiæ eriscundæ intentandum sit? II. IO. 2. 42.
- An & quando quadragesima pars pretii & alia laudimia ac onera præstanda sint moribus nostris propter alienationem, quæ per divisionem aut adiudicationem rerum hereditariarum, similesque modos fit? II. IO. 2. 43.

Famuli.

INDEX GENERALIS.

Famuli.

Famuli & ancillæ hodie sequuntur domicilium domini, cui ministrant. II. 5. I. 96.

An & quo usque hodie domini teneantur ex delicto famulorum & ancillarum? II. 9. 4. 10. & III. 15. I. 11.

Felonia.

Vide *feudum*.

Feria.

Quid sint ferie, dies nefasti, iustitium &c.? I. 2. 12. 1.

Sunt vel solennes vel repentinæ, vel divinæ vel humanæ. Quid die dominico expediri possit, quid non? I. 2. 12. 2.

Citatio die dominico facta, est ipso iure nulla. I. 2. 12. 3.

Citatus die profesto, ut se sistat die dominico, sistere se debet die proxime sequente iudiciali. I. 2. 12. 4.

Quid sint ferie humanæ? I. 2. 12. 5.

Humanis feriis nullus invitus litigare cogitur; sponte potest; & si contra invitum sententia lata sit, eam ratihabitione potest efficacem reddere. I. 2. 12. 6.

Feriis humanis recte fit citatio in diem non feriatum; & alia peragi possunt favorabilia, publice utilia, moræ impatientia. I. 2. 12. 7.

Ferias solus Princeps indicit, mutat, tollit, quandoque & populus consuetudine. I. 2. 12. 8.

Observandæ tantum ferie receptæ in loco iudicii, non aliæ, nisi privilegium in id concessum sit. I. 2. 12. 9.

Ferruminatio.

Vide *applumbatura*.

Feudum.

Feuda arrestari possunt etiam per iudicem non feudalem, si de controversia non feudali litigandum sit. I. 2. 4. 51.

De retractu in feudis venditis obtinente, vide *retractus*.

An feuda imputentur in legitimam? An augeant legitimam, & similia, vide *legitima*.

An & quando feuda veniant in statutariam communionem? Vide *communio bonorum inter coniuges*.

An & quando collateralis in feudum novum succedens, pretium eius solvere teneatur? V. 37. 6. 8.

De feudorum aut æstimationis collatione, vide *collatio*.

De feudorum origine, & convenientiis ac differentiis eorum, quæ proxime ad feuda ad vassallos videntur accedere. V. 38. *Digr.* I.

De autoribus librorum feudalium, numero librorum, & eorum distributione. V. 38. *D.* 2.

Unde *feudi* nomen descendat? Quot modis accipiatur? Quid si? V. 38. *D.* 13.

Feudis opponuntur *allodia*. In dubio res magis allodialis, quam feudalis præsumitur. V. 38. *D.* 4.

De feudis masculinis & fæmininis, idque duplici sensu. In dubio magis præsumenda masculina. An ab initio masculina, deinde converti possint in fæminina moribus nostris? V. 38. *D.* 5.

INDEX GENERALIS.

- De feudo veteri seu paterno, & novo.** In dubio vetus præsumitur. An & quando feudum novum alicui concedi possit iure feudi veteris? An vicissim vetus concedi iure feudi novi? V. 38. D. 6.
- Feudum, quod venditione, testamento, aut aliter transfertur licite in tertium, huius intuitu pro novo habetur, nisi hic simul successor feudalitatis sit.** An recuperet antiqui feudi naturam, si alienans illud redemerit? An & quando feudum comparatum ex pretio feudi veteris alienati pro antiquo habendum sit? Feudum ex antiquo novum fit, si de eo investiantur ex beneficio domini, tanquam successores, qui ex tenore primæ investituræ non debebant succedere. An ex antiquo novum fiat, si dominus vasallo, qui feloniam commiserat; eandem remisit? V. 38. D. 7.
- De feudo ligio & non ligio.** Quis feudum ligium concedat? An quis duorum vasallus ligius esse possit? V. 38. D. 8.
- De Feudo franco & non franco.** In dubio præsumitur non francum. De feudo conditionato. An in conditionato præter certum servitium expressum alia ordinaria servitiâ præstanda sint? V. 38. D. 9.
- De feudo Ecclesiastico & seculari.** An apud nos illa distinctio usum inveniat? V. 38. D. 10.
- De feudo corporali & incorporali.** Quid sit, feudum camera, cavena, soldata? An debeat, si non sit in camera vel cavena, unde solvatur? Quid sit feudum gratuitum & officiosum? Quid feudum guardia, gwaastaldia, advocatia, habitationis? V. 38. D. 11.
- De feudo in curte & extra curtim.** V. 38. D. 12.
- De feudo perpetuo seu reali, & temporali seu personali.** V. 38. D. 13.
- Quid sit feudum magnum, medium, parvum, & unde id diiudicetur?** V. 38. D. 14.
- De feudo nobili & ignobili, plebeio, burgense.** Quis nobile concedat? An nobile præsumatur, quod concessum ab habente maiestatem? Nobile vel magis vel minus nobile est: item regale vel non regale. An plebeius emtione vel aliter acquirens feudum nobile, fiat nobilis? Quid apud nos requiratur, ut quis tanquam nobilis adscribatur Hollandiæ Ordinibus? V. 38. D. 15.
- De feudis dividuis & individuis, & qualia sint, nostratia.** De feudis principalibus & subfeudis, booft leenen, en, achter leenen. V. 38. D. 16.
- De feudis hereditariis & non hereditariis, seu ex pacto & providentia, vel familiaribus.** An in his succedere possit, qui neque primo acquirenti neque ultimo possessori heres fuit? Unde dicantur, ex pacto & providentia? De feudis mixtis, partim hereditariis, partim familiaribus. In quibus feuda nostra hereditaria, onversterfelyke erfleenen, differant ab hereditariis proprie dictis? Quo tempore & qua occasione, hæc apud nos inducta, & ex vasallorum allodiis feuda facta fuerint? V. 38. D. 17.
- De feudis propriis & impropriis.** In dubio magis propria, quam impropria; magis ex pacto & providentia, quam hereditaria præsumuntur. Si in aliquo tertio recta feudi natura pacto mutata sit, in

INDEX GENERALIS.

- in cæteris tamen rectum intelligitur. Qualia feuda ex ipsa iuris feudalis dispositione recesserint a recti feudi natura? V. 38. D. 18.
- Qui feuda dare possint? An scæminæ, possessores bonæ fidei, minores, &c. An rerum alienarum administratores? An maritus res uxoris? An abbates, prælati, res monasterii vel Ecclesiæ? &c. V. 38. D. 19.
- Vasalli potuerunt rursus de feudo suo alios subinfeudare, vel res suas proprias iis in feudum dare; & hi subinfeudati rursus aliis, ac sic deinceps. Qui fuerint *regni vel regis capitanei, valvasores maiores, valvasores minores, valvasores minimi seu valvasini*? Apud nos de quibus rebus, & quot vicibus subinfeudatio fieri possit, & de denominationibus in hac subinfeudatione. An necesse, subinfeudationem iisdem fieri conditionibus, quibus prima feudi concessio? An in dubio præsumatur ita facta? V. 38. D. 20.
- Qui possit feuda accipere; ubi de scæminis, minoribus, mutis, surdis, cæcis, imperfectis: item de Regibus & ipso Imperatore feuda accipiente: de Ecclesiis & personis Ecclesiasticis. An hodie Ecclesiæ, nosocomia, aliaque corpora, feuda acquirere possint sine licentia eius, penes quem maiestas est? Si collegia, seu *manus mortuæ*, feuda teneant, persona eligenda, per quam repræsententur, ex cuius morte vel mutatione renovatio investituræ petatur, aliaque a vasallo præstanda præstentur. V. 38. D. 21.
- Quibus nominibus designentur iure feudali, qui in feudum dederunt aut acceperunt? Unde *Vasallus* & *senior* dicatur? V. 38. D. 22.
- Quæ res in feudum dari possint? An mobilis, aut extra commercium? Quæ accedant & vasallum sequantur, si prædium aut castrum in feudum detur? V. 38. D. 23.
- An res incorporales, redditus ex camera vel cavena? Redditus annuus feudo impositus feudalis sit ratione successionis &c. non tamen in Hollandia ratione petendæ renovationis investituræ: & regitur secundum ius feudi, cui impositus est. Quid, si pluribus prædiis feudalibus sit impositus? Si tantum pro debito personali feudum pignori obligetur, debitum ex eo non sit feudale. V. 38. D. 24.
- An, feudo per vasallum in emphytheusim dato, emphytheusis induat feudi naturam? V. 38. D. 25.
- An id, quod alluit fundo feudali, feudale fiat? V. 41. r. 15.
- An ius alluvionis in feudum dari possit? An dominus vivente vasallo possit alium de eo feudo investire? Quando talis investitura effectum fortietur? An &, si investiens vel investitus moriatur ante vasallum possessorem, vel ante conditionis additæ aut subauditæ eventum? An & fieri possit eo tempore, quo possessor vasallus liberos habet aut agnatos successionem sperantes? An & in casum caducitatis feudi? An necesse, ut vasallus possessor in eam consentiat? V. 38. D. 26.
- An *regalia* in feudum dari? Quid sint? Quid *maiora* & *minora*? V. 38. D. 27.

INDEX GENERALIS.

- Res propria dantis in feudum danda. Quo usque feudalis fiat, si communis detur? Quo modo vasallus rem suam propriam in feudum accipere possit, & qua ratione id frequentissimum in nostratibus feudis hereditariis fuerit? V. 38. D. 28.
- Si tertius res alienas in feudum datas evincere velit, quid vasallo agendum sit? An dans evictionem vasallo præstet? An, si vasallus danti non denunciaverit, litem motam esse, sententia domino directo noceat? V. 38. D. 29.
- Quo modo feudum de novo acquiratur ultima voluntate? An per donationem mortis causa; & quis tunc effectus? V. 38. D. 30.
- Quo modo actu inter vivos quis acquirat ius ad feudum sibi ab alio constituendum? Ubi de donatione, emtione, &c. præcipue de contractu feudali. An id sit *bona fidei, nominatus*? V. 38. D. 31.
- De constitutione feudi per investituram, & de investitura ac renovatione eius, vide *investitura*.
- Feudum præscriptione acquiritur. Cuius qualitatis in dubio tunc feudum præsumatur? Quot modis præscriptio hæc fieri possit? V. 38. D. 32.
- Quæ concurrere debeant ad præscriptionem, per quam res ex allodiali feudalis sit? V. 38. D. 33.
- Qua ratione paulatim invaluerit, mortuo vasallo ad successores eius feudum transire? V. 38. D. 42.
- De feudo vasallus testari nequit, nisi hereditarium sit, vel consentiant omnes illi, quorum interest. V. 38. D. 43.
- De feudis Hollandiæ hereditariis testari vasallus potest, si dominus consentiat: nec agnatorum consensu opus. V. 38. D. 44.
- Venia testandi de feudis impetrari potest ante vel post conditum testamentum, non post mortem vasalli. Nec alius, cuius interest, recte veniam aut confirmationem petit. V. 38. D. 45.
- Non necesse, ut in testamento veniæ impetratæ mentio fiat. Quis probet, si negetur veniæ impetratio? V. 38. D. 46.
- An pereat licentiæ impetratæ vis morte concedentis? An coram tabellione & testibus, vel apud acta, vel coram septem testibus, vel coram duobus Ordinum Hollandiæ vasallis, de feudo Hollandico vasallus testari possit? An, si coram domino & duobus curiæ paribus vasallus testatus sit, alia veniæ impetratione Ultraiectioni aut in Hollandia opus sit? An tacitus domini consensus, aut coram testibus sine scripto expositus sufficiat? An Pontificiæ religionis vasallus Hollandicus alibi, quam coram Hollandiæ Curia de feudo testari possit? V. 38. D. 47.
- An, si vasallus, impetrata venia, aliquem simpliciter instituat, nulla feudorum mentione facta, is etiam feuda vi illius institutionis capiat? V. 38. D. 48.
- Pertinet hæc venia ad ultimam vasalli voluntatem, licet sæpius mutatam, & ad quoscunque institutos instituendos. Ordines Hollandiæ veniam dant testandi de feudis a se aut vasallis suis concessis, licet extra Hollandiam suis, & vice versa. Ultraiectioni Ordines de feudis concessis a se

INDEX GENERALIS.

- a se aut suis vassallis aut subditis, licet non vassallis, & quæ horum ratio sit? V. 38. D. 49.
- Subinfeudatus an de subfeudo testari possit ex venia subinfeudantis, an domini superioris? V. 38. D. 50.
- An vassallus, cui feudum iam iure successionis delatum, sed qui necdum de eo investitus est, de eo testari possit? V. 38. D. 51.
- Venia testandi de feudo, aut illud inter vivos alienandi, strictam recipit interpretationem. An eius vi testetur, qui de iure non habet testamenti factionem, ut pupillus? An spurius? An eius vi feudum relinqui ei, qui caret passiva testamenti factione, aut spurio? V. 38. D. 52.
- Vi veniæ huius, vassallus etiam vulgariter substituere potest, at non per fideicommissum, nisi & id impetratum sit. An & quando tunc plures substitutionis fideicommissariæ gradus fieri possint? V. 38. D. 53.
- An impetrata testandi venia, licet etiam feudum inter plures dividere? An vassallus in dubio præsumatur voluisse dividere? Si Titio in feudo instituto liberos eius nomine colectivo substituerit per fideicommissum, non omnes simul, sed primogenitus primo loco admittendus. Si hereditas, etiam feuda continens, ex fideicommissis proximioribus restituenda sit, feuda soli natu maximo restituenda, qui ex illo latere, unde feudum processit, coniunctus est, exclusis aliis, licet proximioribus. V. 38. D. 54.
- De feudis *hereditariis* apud nos promiscue venia testandi petita conceditur. De *rectis* rarius, & non nisi plenissima causæ cognitione: nec per alios, quam ipsos Hollandiæ Ordines. V. 38. D. 55.
- Si quis sine venia de feudo testetur, nec res nec æstimatio debetur. Potest tamen æstimatio feudi legari sub conditione, si feudum legatum non præstetur; vel heres institui sub conditione, si feudum tertio dederit. Potest pater liberis reliquis tantum prælegare, quanti valet feudum primogenito cessurum. V. 38. D. 56.
- Jure feudali adscendentes non succedunt in feuda nova vel antiqua descendendum, nisi id pacto actum sit, vel feudum filio contemplatione patris sit quæsitum; vel mere hereditarium; uti & in Hollandicis feudis *hereditariis*, non *rectis*. V. 38. D. 57.
- Non succedunt collaterales primi acquirentis, sed omnino collaterales ultimi possessoris, si simul acquirentis primi descendentes sint; & non primo acquirenti, sed ultimo possessori proximi præferuntur. Quibus in casibus frater fratri in novo feudo succedat? An in feudis *rectis* Hollandicis succedant collaterales ultimi possessoris, si sint acquirentis primi descendentes. V. 38. D. 58.
- Non succedunt descendentes ex iure civili incapaces, nec liberi adoptivi, nec fœminæ aut ex fœminis descendentes, licet deficerent omnes masculi, & feudum non gratuitum, sed pretio comparatum esset. V. 38. D. 59.

Recen-

INDEX GENERALIS.

- Recensentur casus; quibus fœminæ in feudum succedere possunt, & casus, quibus id ambiguum. V. 38. D. 60.
- Quibus casibus fœminæ admittuntur, subsidaria tantum est earum successio, nec veniunt, quamdiu masculi supersunt, licet longe remotiores. Deficientibus tamen postea masculis, per quos exclusæ fuerant, admitti possunt. V. 38. D. 61.
- An & quo modo fœminæ in Hollandicis feudis *hereditariis* succedant, a *rectis* exclusæ sint? V. 38. D. 62.
- Iure feudali non succedunt descendentes muti, surdi, cæci, furiosi, aut aliter imperfecti; nec clerici aut monachi; exceptis paucis casibus. Quid, si rursus habitum religiosum deponat? V. 38. D. 63.
- His tamen, si pauperiores, aliquid ex redditu feudi debebatur. An moribus tales succedant? V. 38. D. 64.
- An liberi naturales, aut spurii, vel ex naturalibus legitime nati succedant in feudum paternum aut maternum, iure feudali ac moribus? V. 38. D. 65.
- An legitimati ulli succedant in feuda iure feudali? An moribus legitimati per nuptias? An natus ex concubina, & post intermedias nuptias, prolemque inde superstitem, legitimatus per nuptias succedat in feudum ut primogenitus? Legitimati rescripto non aliter, quam si ad feuda quoque legitimati sint. An tunc legitimatio se extendat ad feuda extra territorium legitimantis sita? An ad eam opus sit consensu domini directi aut agnatorum? An simpliciter ad feuda legitimatus succedat etiam in feuda regalia? V. 38. D. 66.
- Succedunt descendentes etiam ex secundo vel ulteriore matrimonio. Quid, si matrimonium secundum ad *morganaticam* contractum sit? Et quid, si omnes prioris thori liberi, postea deficient? Quid, si pater pacta talia matrimonio addita mutare velit? V. 38. D. 67.
- An iure feudali filius in minore allodialium parte institutus, vel præteritus, vel cum aut sine causa exheredatus, nihilominus æqualiter cum cæteris fratribus in feuda succedere debuerit? V. 38. D. 68.
- An & quo usque ius repræsentationis locum habuerit in linea descendente circa feuda? Quo usque in linea collateralis ultimi possessoris? Si semel ad aliquam lineam feudum devenerit, non aliter ad aliam transit, quam si in totum prior defecerit. V. 38. D. 69.
- Feudalis successio moribus adhuc distat in multis a successione in allodialia. Quo modo succedatur in feudis Hollandicis, Ultraiectinis, Gelricis, Zutphanienfibus, Clivenfibus, & multis aliis locorum aliorum, ut & quibusdam certa lege concessis. *Remiss.* Adhæc de varia significatione feudi concessi, *ten onversterfelyken rechten, tot een eeuwvig onversterfelyk leen*, aut alia simili formula. V. 38. D. 70.
- Moribus Hollandicis, Ultraiectinis, & multorum aliorum, ius repræsentationis cessat in feudi successione, & proximus gradu vocatur, exclusis remotioribus. V. 38. D. 71.
- In Hollandia tamen proximus ultimi possessoris non succedit, nisi sit simul eius lineæ, unde feudum ad ultimum possessorem pervenit: sed

INDEX GENERALIS.

- sed deficiente illa linea, proximus ultimi possessoris, utcunque alterius lineæ, succedit. V. 38. D. 72.
- An in Hollandia aut Ultraiekti in feuda succedant cognati undecimi aut ulterioris gradus? V. 38. D. 73.
- Duplicitas vinculi sanguinis hic non attenditur, & uno latere iunctus ultimo possessori potior esse potest in feudi successione, quam alius eiusdem gradus duplici vinculo iunctus. V. 38. D. 74.
- An, deficiente cognatione, coniux apud nos in feuda succedat? V. 38. D. 75.
- In feudis Hollandicis filius secundo genitus præfertur nepoti ex primogenito prædefuncto; & nepos natu maior ex filio vel filia natu minore, nepoti natu minori ex filio natu maiore, etiam in feudis rectis. Quid hic Ultraiekti, & vicinis in locis obtineant? V. 38. D. 76.
- In feudis Hollandiæ *hereditariis* femina proximior excludit masculum etiam uno tantum gradu remotiorem; at in *rectis*, si feminis quoque successio ex speciali concessione deferri possit, femina non aliter, quam deficientibus omnibus masculis primi acquirentis. V. 38. D. 77.
- Si vassallus feudum vendiderit, ac pretium acceperit, sed necdum tradiderit, non emtoris sed venditoris successor feudalís ad illud venit. An tunc cogi possit ad feudum emtori tradendum? Quid iuris, si ex adverso emtor sit mortuus, antequam ei a venditore feudum esset traditum. V. 38. D. 78.
- Summa successione in feuda Hollandica hereditaria est, ut primo lineæ, secundo gradus, tertio sexus, quarto ætatis ratio prælationem tribuat. An in hisce feudis succedatur ultimo possessori, an primo acquirenti? V. 38. D. 79.
- Cuius loci leges in successione feudali observandæ sint; uti & in quæstione, an de feudis vassallus testari possit? Productis varii tenoris instrumentis in successione in dubio prævalet id, quod antiquius est. Et consuetudo in successione interpretatur primum investituræ tenorem. V. 38. D. 80.
- De iure primogenituræ in successione feudali, vide *primogenitura*.
- Olim feudorum alienationes non adeo prohibita, sed posteriore feudali iure in scripturam redactæ rigidissime, & cur? V. 38. D. 86.
- Quales alienationum species prohibita fuerint? ubi de venditione, permutatione, in solum donatione, donatione simplici, aut propter nuptias, dote, pignore vel hypotheca. V. 38. D. 87.
- Subsistunt tamen ex consensu domini. Quid, si plures sint domini? An etiam requiratur consensus agnatorum? An descendentes alienantis feudum revocare possint? Consensus generalis primo tenore investituræ concedi potest. Si ad unum alienationis actum concedatur, strictissimam recipit interpretationem, ratione modi, personarum, temporis, &c. Heres ex consensu per defunctum obtento alienare potest. Sufficit rati habitio ac tacitus consensus; non item sola præsentia ac patientia. V. 38. D. 88.

Licita

INDEX GENERALIS.

- Licita sine domini consensu locatio feudi, non item contractus libellarius.** Licita fructuum feudi venditio, etiam in tempus vite vassalli secundum mores Germaniae. An licita transactio, aut compromissum? & an hæc domino noceant, feudo aperto? V. 38. D. 89.
- An sine domini consensu licita subinfeudatio, & quibus ea sit facienda conditionibus?** An & quo usque oblit agnatis subinfeudantis? Resoluto iure subinfeudantis, resolvitur ius subinfeudati; qui tamen invito domino superiore feudum retinere potest, si ab eo feudum agnoscere paratus sit. V. 38. D. 90.
- An & quatenus realis servitus feudo sine domini voluntate possit imponi?** An & usufructus? V. 38. D. 91.
- An sine consensu domini possit dividi feudum iure feudali, aut Hollandico?** V. 38. D. 92.
- An refutatio feudi invito domino recte fiat?** Quid & quotuplex sit? An ad eam requiratur consensus agnatorum? An consensus domini, si refutatio fiat agnato? An consensus agnatorum proximiorum, si fiat remotiori, aut vice versa? V. 38. D. 93.
- An refutari possit domino, ut recipiatur, & ex antiquo novum fiat, quo alii succedant, quam qui ante successissent?** V. 38. D. 93.
- Feudo ex consensu domini oppignorato, an creditor id sine novo consensu vendere possit?** An sine novo consensu vendere suum creditum, pro quo feudum obligatum est? V. 38. D. 94.
- Valet statutum, ut feudum alienari possit sine domini consensu.** Quibus in locis ad alienationem feudi inter vivos consensu opus sit, quibus non? An facile denegetur consensus peritus? An sub generali vel legali hypotheca contineantur feuda? An in subsidium iudicati causa capiantur? V. 38. D. 95.
- Feuda recta Hollandica nec alienantur nec obligantur sine consensu domini, qui & raro conceditur; nec aliter, quam post plenam causæ cognitionem.** An iudicati causa capi possint? An dividi ea, quæ iurisdictionem adiunctam habent? An alienari hereditaria Hollandica ex consensu domini, si concessa ea lege, ne alienentur? An ex his effodi cespites, terra fistilis, &c. sine consensu domini? An de his valeant sine domini confirmatione, vivo vasallo impetrata, pacta dotalia, quid disponentia de futura successione? V. 38. D. 96.
- Quoties consensus domini aut agnatorum hodie ad alienationem requiritur, ex iuris feudalis scripti regulis controversiæ decidendæ.** V. 38. D. 97.
- Ubi facienda sit traditio feudorum & subfeudorum?** V. 41. I. 38.
- De renovatione investituræ: vide investitura.**
- Qualia commoda, iura, actiones vasallus ex feudi concessione habeat?** Ad quæ domino directo præstanda teneatur, utilitatem, salutem, honorem domini respicientia? V. 38. D. 108.
- Cuius sumtu vasallus servitia militaria domino præstet?** An sponte & non rogatus servitia offerre debeat? An per substitutum servire possit? Quid sint *hostenditia*? Hodie apud nos servitia aut militia haud incumbunt: secus olim. V. 38. D. 109.
- Quæ**

INDEX GENERALIS.

- Quæ commoda dominus ex feudi concessione habeat? Ad quæ vasallo teneatur? An & quando directum suum dominium invito vasallo in alium transferre possit, iure feudali & hodierno? V. 38. D. 110.
- Amittitur feudum ob ingratitudinem insignem in dominum commissam. Quæ causæ satis graves sint, & an ad similes extendi possint? An ob ingratitudinem commissam, antequam vasallus esset? An, si tales ingratitudinis causas non in dominum, sed extraneum commiserit? Quid sit *Feloniam* sensu proprio & improprio? V. 38. D. 111.
- Recententur plurimæ causæ speciales ex iure feudali, quæ vim in dominum, aut res eius, aut grandem rerum eius læsionem, personæve contemptum continent. V. 38. D. 112.
- Recententur causæ aliæ; ubi de vasallo, filium aut domesticum, per quem dominus est læsus, non adducente ad dominum, ut ei satisfiat; de abnegatione feudi vel partis vel conditionis; de non petita intra tempus legitimum renovatione investituræ, iure feudali & hodierno; de alienatione feudi sine consensu domini a vasallo sciente facta, in totum vel pro parte. An redimendo evitet pœnam amissionis? V. 38. D. 113.
- Ob quas causas, non in dominum sed tertium commissas, vasallus feudo cadat? Ubi de patricidio, fratre domini occiso, nimia in subditos feudales sævitia. An hodie ob facinus in extraneum commissum vasallus feudo cadat? An & qualia feuda apud nos ob crimen vasalli publicentur, publicatis bonis eius? V. 38. D. 114.
- An vasallo ad amissionem feudi noceat factum tertii, veluti, filii vel domestici; tutoris in feudo pupilli; mariti in feudo uxoris? Et quid moribus? V. 38. D. 115.
- An feudo cadat, si annuum, feudi nomine domino debitum, ei non solvat toto triennio? V. 38. D. 116.
- Ad quem pertineat feudum, quod vasallus ob factum illicitum amisit? Ad quem, si subinfeudatus deliquerit? Quid, si prælatus, qui tenebat feudum nomine Ecclesiæ? Quid moribus? V. 38. D. 117.
- An heres domini feudum ob feloniam vasalli avocare possit? An heres vasalli ob feloniam defuncti feudo privari? Quid iuris circa fructus & meliorationes feudi ob feloniam amissi? An feudum apertum ex delicto redeat cum oneribus, ei a vasallo impositis? V. 38. D. 118.
- An dominus ob feloniam possit autoritate privata vasallum expellere? V. 38. D. 119.
- Ex quibus causis, in vasallum commissis, dominus directus privetur dominio directo? An &, si contumaciter deneget petitam investituræ renovationem? V. 38. D. 120.
- Definit res feudalisis esse, si dominus directus præscriptione acquirat utile dominium: refutatione: præscriptione directi domini per vasallum facta; & quo modo illa fiat? Item lapso tempore, ad quod feudum concessum: contraria conventionem, ne res amplius feudalisis sit. An agnatorum consensus ad id requiratur? Et quid moribus? An definat feudalisis esse, si dominus creditoribus vasalli permittat, feudum alienari ut allodium? V. 38. D. 121.
- Finitur

INDEX GENERALIS.

Finitur feudum vasallo herede moriente; nec fisco, sed domino cedit.
An is privata autoritate feudum vacans occupare possit? Finitur &
 domino directo sine heredibus decedente, ac vasallo cedit, excluso
 fisco. V. 38. D. 122.

Iure feudali feudum extinguebatur, si vasallus Imperator crearetur,
 vel domini directum suum dominium in Ecclesiam contulisset.
Perit & interitu rei. Quid, si pars perierit? Quid, si dominus
 præ egestate feudum cameræ vel cavæ solvere nequeat? Quid,
 si feudum inundatum, aut ab hostibus captum sit? V. 38. D. 123.

De foro competente in negotiis feudalibus; de modis probandi, deque
iureiurando cum duodecim sacramentalibus præstando. V. 38. D. 124.
Fideiussor.

De fideiussoribus in cautione de sistendo, vide cautio de sistendo.

De fideiussoribus in cautione de iudicato solvendo, vide cautio iudi-
catum solvi.

Mandatori quidem, at non fideiussori actiones adversus debitorem prin-
 cipalem cedi debent. I. 2. 14. 14.

Fideicommissarius, Fideicommissum.

An fideicommissarius censeatur renunciassse fideicommisso conditionali,
 si mutuo fideicommisso gravati hereditatem dividant, & promittant,
 se adversus divisionem non venturos? Et quid iuris, si fideicom-
 missum purum fuerit tempore divisionis? I. 2. 15. 21.

Alia de fideicommissario, vide ad verbum fiduciarius.

In dubio magis directa quam fideicommissaria substitutio præsumitur:
 utraque tamen coniungi potest. De origine & incremento fideicom-
 missorum. V. 36. I. 1.

Quibus formulis inducantur fideicommissa universalia? V. 36. I. 2.

Quid sit fideicommissum reale seu reciprocum, quid graduale? Qui-
 bus formulis inducantur? V. 36. I. 3.

Quid fideicommissum simplex seu absolutum, quid conditionale, seu,
in casum contrafactionis inductum? V. 36. I. 4.

Quid in Hollandia si fideicommissum simplex & duplex, & quid inter
 hæc interfit? V. 36. I. 5.

Qui relinquere possint? Qui gravari? si pater liberos institutos fidei-
 commissio graver, & præmorientibus liberis primi gradus, nepotes
 ex substitutione vulgari vel ab intestato succedant, an ad fideicom-
 missa teneantur? V. 36. I. 6.

Prohibitione alienationis facta, quamdiu durat secundus consanguinitatis
 gradus, si ad bona non alienanda veniant fratres & fratrum filii,
 an etiam fratrum filii ex iure representationis gravati maneant? V. 36. I. 7.

An & nutu fideicommissa relinquere? Quot testes requirantur? De he-
 rede præsentis ac restituere rogato sine testibus, iure civili & ho-
 dierno. An tunc fiduciario puberi, sed minori, iusiurandum de-
 ferri possit? An huic iurisiurandi delationi etiam tunc locus, cum
 legato vel mortis causa donationi solennitas quædam deest? An
 epistola fideicommissaria subsistat sine testibus? V. 36. I. 8.

An actu inter vivos fideicommissa induci possint, & an distent ab in-
 ductis ultima voluntate? V. 36. I. 9.

De

INDEX GENERALIS.

- De fideicommissis? quibus donatarii tempore donationis gravantur a donatore, & variis circa ea dubiis. V. 39. 5. 43. & 44.
- An fideicommissio gravari possint mortis causa donatarii, & mortis causa capientes? V. 39. 6. 11.
- De variis formulis, quibus tacite inducitur fideicommissum. An & tacite, si alias eveniret, ut persona minus dilecta melioris fieret conditionis, quam magis dilecta? Quid, si fideicommissum colligi possit per necessariam consequentiam verborum expressorum? V. 36. 1. 10.
- Quid, si Titium a me institutum rogem, ut is Sempronium instituat? Vel ut hereditatem Mævii, cui iam successerat, alteri restituat? Vel ut suae propriae hereditatis certam partem restituat? Quid si quis dicat? peto cum morieris, fili, licet alios quoque liberos sis ex-
peris, Sempronio nepoti meo plus tribuas in honorem mei nominis? Vel, peto, filia, ut bona tua quandoque distribuas liberis tuis, ut quisque de te meruerit? V. 36. 1. 11.
- An fideicommissa iure civili, ac moribus, actis publicis insinuanda, ut valeant? V. 36. 1. 12.
- De fideicommissio sub conditione, si gravatus sine liberis moriatur. An liberi naturales vel spurii faciant, hanc deficere, in masculo vel foemina? V. 36. 1. 13.
- An & per nuptias legitimati? Et quid, si conditio concepta de liberis ex legitimo matrimonio natis, An & adoptivi; aut rescripto legi-
mati? V. 36. 1. 14.
- An & deficiat conditio, uno tantum filio superstite? Quid, si super-
sint nepotes aut pronepotes? Quid, si moriente gravato, sint ad-
huc in utero? Quid, si gravato heredes non fuerint? Quid, si nati,
sed ante gravatum mortui? Et quid, si conditio concepta, si liberos
susceperit? V. 36. 1. 15.
- Cui incumbat probatio, si dubium, an gravatus sine liberis decesserit? Quid, si una cum liberis uno casu perierit? An ita gravatus tenea-
tur restituere, dum vivit, si constet, liberos non posse sperari? V. 36. 1. 16.
- Tacite subauditur hæc conditio, si ascendens descendantem gravet. An
&, si pater filium naturalem a se institutum? An &, si descenden-
tes gravantis, aut pia causa per fideicommissum substituta sit? V. 36. 1. 17.
- An subaudiatur, si tempore facti testamenti gravatus liberos habuerit,
sciente gravante? V. 36. 1. 18.
- An subaudiatur, si liberi parentes institutos gravent, vel frater fra-
trem? An &, si pater duos instituens filios, alterum, sub expressa
conditione, si sine liberis, alterum simpliciter gravet? An, si pater,
filium & extraneum instituens, utrumque simpliciter gravet? V. 36. 1. 19.
- Qui plura scripserint de tacita conditione si sine liberis. V. 36. 1. 20.
- Quibus relinqui possint fideicommissa? An incapacibus? An capaci
per intermediam personam incapacis? V. 36. 1. 21.
- Index Gener. Comm. ad Pand.* i Substi-

INDEX GENERALIS.

- Substituens fideicommisso fratris sui vel extranei *liberos (kinderen)* an & nepotes complectatur? V. 36. I. 22.
- Si pater filio substituatur duas filias, & ex tertia prædefuncta nepotes, an præmortuis filiabus, nepotes ex illis nati veniant ad fideicommissum? V. 36. I. 23.
- Si liberos aut fratres instituens, velit, *ut portio morientis sine liberis cedat reliquis coheredibus & eorum successoribus ab intestato*, an præmortuorum coheredum successores simul cum coheredibus superstitibus admittantur? Si ad fideicommissum vocaverit *fratres & eorum adhuc viventium liberos*, an tunc fratres cum liberis ex se genitis concurrant? Si *Titiani & heredes eius*, an tunc contineantur heredes extranei? V. 36. I. 24.
- Si per fideicommissum substituti sint *proximiores vel sanguine proximiores*, an tunc sanguine proximi veniant, licet statutum iis non deferat legitimam successionem? Et an remotiores cum proximioribus iure repræsentationis? Si substituti sint *proximiores ab intestato*, qui, & quo ordine; & secundum cuius loci legem tunc veniant? V. 36. I. 25.
- Substitutis per fideicommissum *proximioribus*, an admittendi, qui moriente fiduciario, seu existente conditione sunt proximi, an potius, qui testatori morienti mortis tempore fuerunt proximi, eorumve heredes? V. 36. I. 26.
- Fideicommissum familiæ relinqui potest. Qui tunc veniant nomine *familiæ*? An prohibitio, *ne res alienetur extra familiam*, contineat fideicommissum familiæ. An sola prohibitio alienationis inducat fideicommissum, si personæ non designentur, quarum gratia fit? Quid, si prohibitio fiat circa res tales, in quas cadebat specialis affectio prohibentis? Quid, si, ne in certas personas fiat alienatio, ex odio iusto in eas? Quid, si prohibens iubeat, alienata coheredibus vel fisco cedere? An prohibitus alienare inter vivos, hoc possit ultima voluntate? Ad quas alienationes pertineat generalis prohibitio alienationis? Quales partes alienare possint, vel non, cum plures simul alienare prohibiti? V. 36. I. 27.
- Ex quibus formulis fideicommissum *familiæ* relictum una restitutione evanescat, vel ex adverso graduale fiat, & sæpius multis familiæ personis restituatur? V. 36. I. 28.
- Non est fideicommissum, cum in gravati arbitrio est, an velit restituere. An fiduciarius de fideicommisso *familiæ* relicto testari possit, & remotiorem ex familia præferre proximiori, vel actu inter vivos in eum alienare? Deque libera vel minus libera facultate eligendi unum ex familia, & an semel facta electio mutari possit? An fiduciarius unum eligens eum gravare possit fideicommisso? An facultas eligendi faciat, ut heres eligentis ex rebus restituendis Falcidiam deducat? Qui admittantur, si electio fiduciario permissa non sit, vel is non elegerit, vel in extraneum alienaverit? V. 36. I. 29.
- Qui tanquam proximiores succedant in fideicommisso familiæ relicto? An talia fideicommissa imitentur successionem ab intestato, & admittant

INDEX GENERALIS.

- mittant ius repræsentationis? Quando cesset repræsentatio? An, si fideicommittens reliquerit familiæ, *salva gradus prerogativa?* V. 36. I. 30.
- An in fideicommissio familiæ relicto admittendi & præferendi, qui gravanti, an qui gravato seu ultimo possessori, proximi sunt? An hac in parte inter sit, utrum in casum mortis, an in casum alienationis extra familiam fideicommissum relicto sit? V. 36. I. 31.
- Non necesse, ut fideicommissarii vivo fideicommittente nati aut concepti sint. Qui tempore existentis conditionis fideicommissi nec nati nec concepti sunt, non admittuntur ad fideicommissum, nisi aliud voluerit fideicommittens, ut potest. V. 36. I. 32.
- In dubio fideicommissa perpetua non durant ultra quantum gradum, nisi aliud testator voluerit. Unde illa voluntas colligi possit? Quid hoc casu obtineat Daventriæ, in Belgio Hispanico, Ultraiekti, in Hollandia, & Frisia; & quo modo gradus computentur? V. 36. I. 33.
- Restitutio fideicommissi fit re, verbis, epistola, nuncio, per procuratorem. Quo fiat tempore? Quando ante tempus a testatore præfinitum? An duobus institutis substitutus per fideicommissum in casum mortis utriusque instituti mortem expectare debeat? An, & ad quem effectum fiduciarius ante conditionis eventum restituere possit? V. 36. I. 34.
- An & quo modo pupillus aut minor gravatus restituat cum aliis, tum ipsi tutori fideicommissario? & quid moribus? V. 36. I. 35.
- Restituuntur res iuxta repertorium. An consecutio eius fiduciario per testatorem remitti possit? An restituens deducat, quod sibi a defuncto debitum? An res suas proprias in hereditate repertas restituat? An ius patronatus civile aut ecclesiasticum? An quæ acquisivit indebita ex errore vel imprudentia iudicis, vel stultitia tertii? An iura sepulchrorum? An feuda, de quibus impetrata testandi venia? An fiduciario per defunctum inter vivos donata? An per fideicommissarium ex hereditate surrepta? An, quæ conditionis implendæ causa heres a coherede, vel fideicommissario, vel legatario accepit? An populares actiones? V. 36. I. 36.
- An, & quando prælegata cum hereditate restituenda sint per fiduciarium? An & dos prælegata? An & id, quod liberi gravati lucrifecerunt ex eo, quod soror eorum, accepta dote renunciavit hereditati paternæ? V. 36. I. 37.
- An ex semisse institutus, & restituere rogatus, restituat & partem alteram, quæ ex iure accrescendi ob defectum coheredis ei cessit, si sponte vel coactus adiverit? An & hereditas impuberis, si fiduciarius etiam ex pupillari substitutione heres fuerit filio impuberi gravantis? V. 36. I. 38.
- An restituenda, quæ defuncto naturaliter tantum debiti, fiduciario soluta sunt? An legata inutilia penes heredem remanentia? An per fiduciarium diminuta, corrupta, & qualem in iis culpam præstet? Codicillis rogatus restituere, an & restituat, quæ ei testamento relicta? V. 36. I. 39.

INDEX GENERALIS.

Legatarii, aut fideicommissarii rerum certæ regionis, velut Italia-
rum, non cogunt heredem, ut adeat & restituat, at omnino fi-
deicommissarii universales. Si Titius a Mævio institutus, & ante
aditionem mortuus, heredem rogaverit, ut is Mavianam hère-
ditatem Lucio restituat, an, & quatenus Lucius fiduciarium coge-
re possit, ad adeundum? V. 36. I. 40.

An & cogi possit adire, postquam iam repudiavit? An cogens postea
recusare possit hereditatem? Quid, si moriatur ante factam sibi re-
stitutionem? Quid, si fiduciarius moriatur antequam cogeretur?
vel post decretum coactionis contumaciter adire nolit? An fidu-
ciarius pressus ad adeundum petere possit tempus deliberandi? Coacta
aditio etiam firmat omnia testamento disposita. V. 36. I. 41.

An fiduciarius cogi, si fideicommissum valere neget, & de eo dispu-
tetur? An, si urgeat secundus aut ulterior fideicommissarius, primo
non urgente? An ex asse institutus, & assem restituere rogatus,
si tantum partis capax sit? An ex asse institutus, & tantum par-
tem uni vel pluribus totum, vel uni pure alteri sub conditione re-
stituere rogatus, ab uno ad adeundum cogi possit, etiam pen-
dente conditione? An coactio locum habeat, si fiduciario alius
vulgariter substitutus sit, cum substitutus eodem vel alio fideicom-
misso gravatus esset? V. 36. I. 42.

An cogi possit acceptare & restituere, cui pars hereditatis cum onere
fideicommissi relicta est? An, qui tantum ex parte institutus, par-
tis illius restitutione gravatus est? An uterque cogi, si duo insti-
tuti partium suarum fideicommisso onerati sint? V. 36. I. 43.

An pure institutus, & sub conditione, vel ex die gravatus, pendente
conditione vel die cogi possit? V. 36. I. 44.

An institutus sub conditione, & restituere rogatus, ea pendente cogi
possit adire, aut implere conditionem potestativam in dando vel
faciendo consistentem? Et quid iuris, si ipse implere nolit, & ea
per fideicommissarium cogentem impleri non possit V. 36. I. 45.

Moribus hodiernis an opus sit solenni coactione? An adhuc vigent
effectus coactionis? An, & quando fideicommissarius pro fideicom-
misso persequendo habeat remedium possessorium? V. 36. I. 46.

Deductione quartæ Trebellianicæ, vide *Trebellianica*.

Restituta hereditate, pro qua parte fiduciarius & fideicommissarius
ferant onus aris alieni & legatorum? An fiduciarius onus legato-
rum respectu quartæ, quam retinet? An ferat hæc onera, si præ-
ceptis certis rebus hereditatem restituere rogatus sit? Quid, si
tunc fideicommissarius repudiet fideicommissum? Quid, si admit-
tat, sed solvendo non sit, an fiduciarius in subsidium? V. 36. I. 60.

Fiduciarius restituens quales recuperet impensas? ubi de sumtribus
repertorii, centesima vel ducentesima patrimonii, vicesima heredi-
tatis. Quales recuperet meliorationes, & quo modo illæ æstimân-
dæ? An & actionem habeat ad impensas reperendas? An pati de-
beat compensationem fructuum cum meliorationibus & impensis?

V. 36. I. 61.

Bona

INDEX GENERALIS.

Bona fideicommissaria alienari nequeunt, nisi ad æs alienum aut legata solvenda, vel nisi consentiant omnes, qui sperant fideicommissum. An ad dotem constituendam? An, ut quis se aut suos liberet a pœna delicti? Quid operetur alienatio, si pendente fideicommissi conditione facta sit? V. 36. 1. 62.

Pendente fideicommissi conditione an debitores hereditarii recte solvant fiduciario? An hic alienare possit res, quæ servari nequeunt? An res fideicommissarias permutare cum utilioribus; servitutem iis, acquirere, eas ab onere census, tributi, canonis liberare; ex feudalibus allodiales facere? An ædes vetustas ex decreto vendere; vel res pignori obligare pro mutuo ad centesimam solvendam? An alienare, si gravans id nominatim permisit? An rata maneat alienatio, si emtor & venditor ignoraverint onus fideicommissi ex facto testatoris? An transactio, compromissum, sententia inter fiduciarium & tertium noceat fideicommissario? V. 36. 1. 63.

Si fiduciarius res quasdam extra casus superiores alienaverit, alienata imputantur in partem, quam fiduciarius deducere potest. Si ultra alienatum, sola vindicantur posterius alienata. An usucapio impediatur vindicationem? An & revocentur fructus mediæ temporis? An fideicommissarius alienata revocet, si fiduciario heres sit? An pars illa, quam unus revocare nequit, quia alienanti heres est, per ceteros eiusdem iuris fideicommissarios revocari possit? V. 36. 1. 64.

Evanescit fideicommissum repudiatione, remissione per omnes illos facta, qui sperant fideicommissum, vel si remotior sperant proximiori remittenti heres sit. An remissio noceat etiam necdum natis aut conceptis tempore remissionis; si remittenti heredes sint? An fideicommissum remisisse censeantur, quia bona fideicommissaria inter se diviserunt, addito, se contra divisionem non venturos? V. 36. 1. 65.

Evanescit & deficiente conditione; deficientibus illis, quibus relatum; pœnitentia gravantis. Cui incumbat probatio mutæ voluntatis? An pœnitentia probetur ex eo, quod pater filium naturalem, quem instituerat cum onere fideicommissi, curret rescripto legitimari, cum inserta libere testandi facultate? An per concessam in alia testamenti parte alienandi facultatem? Quid iuris, si institutum impuberem gravet, eique insuper interdicat, ne in minorennitate alienet, sed demum, ubi maior erit? V. 36. 1. 66.

Evanescit, si fideicommissarius moriatur pendente fideicommissi conditione. Quando ex voluntate testatoris vel ex coniectura pietatis spes fideicommissi pendente conditione transmittatur ad heredes? Si testator Titium instituens, ei sine liberis morienti Mævium substituatur, & Titius vivo testatore moriatur, liberi eius substituto potiores sunt. An in fideicommissis pacto introductis spes ad heredes transeat, si pendente conditione fideicommissarius decedat? V. 36. 1. 67.

An fideicommissarius ius transmittat, si post eventum conditionis, sed ante agnitionem fideicommissum moriatur, vel ante aditam a fiducia-

INDEX GENERALIS.

- duciario hereditatem? An fideicommissum necdum agnitus alteri cedi possit per fideicommissarium? V. 36. I. 68.
- An evanescat, si fideiarius ante fideicommittentem moriatur? An & tunc, cum testator coniunxit substitutionem directam cum fideicommissaria? An &, si clausulam codicillarem adiecerit? An & particulare fideicommissum corruat, si legatarius eo gravatus moriatur ante testatorem, aut legatum repudiet? V. 36. I. 69.
- Publica auctoritate ex iustis causis laxari potest vinculum fideicommissi. An aliis præter Principem hoc possit facere? V. 36. I. 70.
- An in fideicommissis locus sit iure accrescendi? V. 36. I. 71.
- De fideicommissorum interpretatione. V. 36. I. 72.
- De cautione fideicommissorum nomine præstanda, vide *cautio*.

Fideiussor.

- Cur fideiussor dicatur aliquando *adpromissor*, *pras*, *vas*, *autor secundus*? Differt a mandatore, expromissore, constituyente. Hodie etiam pacto vel scripto, sine verbis, fideiuberi potest. VI. 46. I. 1.
- Fideiussorem dare obligatus ex conventionione, vel iussu prætoris, an liberetur dando pignus, aut iurato cavendo? An de novo cavendum, si dederit eum, qui per leges non poterat fideiubere; vel peregrinum; vel facultatibus inidoneum? An is, qui non promissit dare fideiussorem, ad eum pro debito dandum cogi possit? An non is, qui promissit indemnitàem? An fideiussore facultatibus labente, alius dare debeat? An obligatus ad dandum fideiussorem sponte offerre debeat? VI. 46. I. 2.
- An teneatur, qui fideiubet, alium soluturum? Et quid moribus? An, qui fideiubet apud alium, quam creditorem? An in fideiussione possit alius adiici, tanquam adiectus solutioni? An teneatur creditori, qui promissit debitori, se pro eo soluturum? An non saltem ipsi debitori? An fideiubere possit in aliud, quam quod reus debet? Quando fideiussor in duriorem, quando in levio-rem causam acceptus videatur, exemplis multis declaratur, de quibus dubitari possit. VI. 46. I. 3.
- Fideiussor in maiorem acceptus quantitatem, quam reus debet, tenetur ad summam concurrentem. VI. 46. I. 4.
- An fideiubere possit filiusfam. mulier, mutus, surdus, miles, clericus, advocatus, procurator, notarius, iudex, nobilis, aut potens, minor 25. annis; uxor posita in potestate mariti, prodigus ebrius, &c.? An plures pro se invicem alterna fideiussione? VI. 46. I. 5.
- Cui obligationi accedat fideiussor? An ei, cui iam præscriptum? Quo sensu antecedere & sequi possit? An & pro fideiussore fideiussor intervenire possit? An & pro debitore apud fideiussorem? VI. 46. I. 6.
- An & quo usque pro delicto iam commissio vel committendo, si de pœna pecuniaria agatur? Quid, si de pœna corporali? VI. 46. I. 7.
- An & pro debitis incertis aut illiquidis? An pro omni eo, quod Titius debet aut debiturus est? Et ad quid tunc fideiussor teneatur

INDEX GENERALIS.

- tur? An fideiubens pro eo, quod constiterit, Mazvium Titio debere, obligatus maneat, si id demum constiterit post mortem Titii? VI. 46. I. 8.
- An & quando pro naturali obligatione? An pro muliere intercedente, filiosam. mutuum accipiente, prodigo sine curatore promittente; pupillo sine tutoris auctoritate obligato? Et de sensu l. 25. ff. b. r. VI. 46. I. 9.
- De fideiussione ex iure hodierno pro naturali obligatione; ubi de fideiubente pro firmitate mutationis pactorum dotalium per pacta alia stante matrimonio inita? vel pro pactis dotalibus coniugi secundæ plus, quam portionem filialem tribuentibus; aut pro uxore, quæ sine viri auctoritate contraxit, in Hollandia, & Ultraiekti. VI. 46. I. 10.
- An fideiussor accedere possit obligationi impossibili, vel actibus contra leges gestis? An pro populari actione? An pro dotis datione, vel restitutione, stante vel soluto matrimonio? Et quid moribus? VI. 46. I. 11.
- An fideiussor teneatur ad mulctam aut pœnam, in quam principalis incidit? An ad æstimationem affectionis ex iureiurando in litem? An se obligans pro ædium pensione, teneatur de deterioratione? Et quid, si fideiusserit pro tota conductione? Fideiubens de impensis litis pro arresante res debitoris, an & teneatur de rerum depretiatione? An, si pro herede ex semisse fideiusserit legatorum nomine, & reliqua hereditas accrescat cum onere, ad solida legata teneatur? An fideiubens, rem pupilli salvam fore, teneatur de gestis post finitam tutelam? VI. 46. I. 12.
- An fideiussor vel ex mora propria, vel ex mora debitoris principalis, ad usuras teneatur, distinctionibus explicatur. Quando videatur in omnem causam fideiussisse? Ubi de fideiubente pro eo, quod alterum *dare oportet oportebitve*: vel *rem pupilli salvam fore*; vel *legatorum nomine*. Quid, si simpliciter fideiusserit pro obligatione, quæ promissionem aut obligationem usurarum ex sua natura continet? Quid Amstelodami circa obligationem usurarum in fideiussore? VI. 46. I. 13.
- De beneficio ordinis seu excussionis, vide *ordinis beneficium*.
- De beneficio divisionis, *divisionis beneficium*.
- Fideiussor contra debitorem habet actionem mandati vel negotiorum gestorum. Ad quid utraque tendat? An & ad impensas litis, quam fideiussor, ut talis, sustinuit? An fideiussor id quod interest etiam repetere possit a reliquis confideiussoribus, contra quos actione cessa agit? VI. 46. I. 31.
- An fideiussor præmium pro fideiussione accipere vel pacisci possit a debitore? An id agere, ut debito inter certum tempus non soluto, lege commissoria res aliqua cedat fideiussori pro debito, vel ut ei iusto pretio emta sit? VI. 46. I. 32.
- Quando fideiussori denegetur repetitio soluti? Ubi de fideiubente pro invito, iure civili ac moribus; vel sine mandato pro naturaliter tantum

INDEX GENERALIS.

tantum obligato; vel pro meretrice ex mandato adolescentis luxuriosi. Quid, si iniuria iudicis condemnatus non appellaverit; aut omiserit exceptionem reo competentem; aut omne debiti periculum in se receperit; aut ita solverit, ut solutio debitori non profuerit? Quid, si fideiussor solverit, dein reus non certioratus iterum solverit, aut vice versa? Quid, si solverit ante diem principali debito appositum? VI. 46. I. 33.

Quando fideiussor agere possit contra debitorem, antequam ipse solveret? Ubi de eo, si ita convenerit; si fideiussor iam condemnatus sit; si debitor incipiat labi facultatibus; si fideiussor debitum creditori oblatum deposuere obsignatum; si proprium suum debitorem inidoneum creditori delinqueret; si debitum fideiussori, ipsius contemplatione, remissum sit. An sufficiat confessio creditoris, sibi solutum esse a fideiussore, ut fideiussor reperere possit? VI. 46. I. 34.

An fideiussor vi sententiæ contra se lata iterum debitorem excutere possit sine nova lite. Et quid, si sit fideiussor de iudicato solvendo? An uti possit parata executione, vi clausulæ voluntariæ condemnationis, quæ debiti principalis instrumento inserta est? VI. 46. I. 35.

Evanescit fideiussio confusione, nisi separatio petatur. An & quo modo lapsu temporis adiecti? An novatione vel præscriptione principalis debiti? An interpellatio debitoris facta ad interrompendam præscriptionem noceat fideiussori non interpellato? VI. 46. I. 36.

Quando vires perdat fideiussio de iudicato solvendo? An de solvenda pœna ex delicto iam agnito fideiussio facta evanescat morte rei? An non, si quis fideiusserit pro eo, qui actione initiarum conveniendus est, & ante litem contestatam moritur? VI. 46. I. 37.

An fideiubens in id, quod a debitore, vel ex pignore, haberi nequit, liberetur, si creditor in excutiendo moram faciat, & interim debitor aut pignus inidoneum fiat? An id etiam obtimeat in illis, qui non renunciant beneficio ordinis? An &, si renunciaverint, ac denunciaverint creditori, ut debitorem aut pignus excutiat, & ille cesset? An non saltem sponte solvere possint, & mox a reo reperere? VI. 46. I. 38.

Non liberatur fideiussor, si bona debitoris publicata sint, vel is bonis cesserit, vel rescriptum, moratorium impetraverit. An oblatione aliorum æque ac magis idoneorum? An ex eo; quod postea alii pro eodem debito intercesserint? An ex eo, quod fideiussor diu stetit in fideiussione? An & quando talis fideiussor ob id petere possit, se liberari, & a quo id petat? VI. 46. I. 39.

Fiduciaria solutio.

Vide *sententia*.

Fiduciarius.

Fiduciarius an de rebus sub conditione restituendis transigere possit, in præiudicium fideicommissarii? I. 2. 15. 8.

Quid iuris, si fiduciarius transigat cum fideicommissario de dubio fideicommissio? & an heredes transigentium transactioni isti stare debeant? I. 2. 15. 9.

Fiducia-

INDEX GENERALIS.

Fiduciarius, qui pendente fideicommissi conditione rem alienavit, non potest eam vindicare, existente conditione. II. 6. 1. 18.

An fiduciarius pendente fideicommissi conditione dividere possit cum cæteris coheredibus hereditarem, ita ut fideicommissarius isti divisioni stare debeat? II. 10. 2. 38.

Filii legitimi.

Vide *libri.*

Filiusfamilias.

Quo modo filiusfamilias ex suis contractibus obligentur, & dissoluta patria potestate obligati maneant? & quando in solidum conveniri possint, sui iuris facti, quando gaudeant beneficio competentiae?

III. 14. 5. 1. & seqq.

An in casibus, quibus filiusfamilias gaudet beneficio competentiae, deducat prius, quod debet his, quibuscum sui iuris factus contraxit?

III. 14. 5. 3.

Cessat variis in casibus competentiae beneficium. An &, si conveniatur post multos annos, ex quo sui iuris factus est? Et quid moribus obtineat?

III. 14. 5. 4.

De filiisfamilias mutuum accipientibus, vide *Macedonianum senatusconsultum.*

Fines.

Quæ sit actio finium regundorum? qui olim iudices fuerint in finium quaestionibus?

II. 10. 1. 1.

Cur hæc actio magis stricti iuris, quam bonæ fidei aut arbitraria sit?

II. 10. 1. 2.

Cur hæc & familiæ erciscundæ vel communi dividundo actiones *duplices* dicantur?

II. 10. 1. 3.

Quo sensu dicantur actiones mixtæ? & an dentur actiones mixtæ partim in rem & partim in personam?

II. 10. 1. 4.

Non habet locum hæc actio, si via publica vel flumen publicum sit intermedium inter duos agros: nec in ædibus: an in hortis?

II. 10. 1. 5.

Datur hæc actio dominis, & aliis, qui habent ius in re. Non tamen malæ fidei possessoribus. An sociis contra socios, si communis & proprii prædii fines turbati sint?

II. 10. 1. 6.

Tendit ad id, ut fines quomocunque turbati restituantur, remotis vel repositis iis, ex quibus positis vel amotis confusio nata erat.

II. 10. 1. 7.

Si fines pristini restitui commode nequeant, per adiudicationes novi fines constituuntur: & singulare, quod in hoc iudicio adiudicatio pluribus pro indiviso fieri possit. Quæ sit ratio?

II. 10. 1. 7.

Petuntur etiam præstationes personales. In quibus illæ consistant?

II. 10. 1. 8.

Quibus modis fines probentur? & de oculari inspectione; quo modo ea facienda sit? deque præsumptionibus circa fines.

II. 10. 1. 9.

Quales fines considerandi sint in restitutione? & quid iuris, si pendente lite alteruter voluerit quid ex finibus usurpare?

II. 10. 1. 10.

INDEX GENERALIS.

Quamdiu duret actio finium regundorum? An & quanto tempore olim ac iure novo finium præscriptio fieri potuerit? II. 10. 1. 11.
De spatio intermedio inter confinia, & alterius fossam, puteum, implantata, inædificata &c. item inter duas ædes privatorum, vel ædes privatorum & horrea publica, &c. II. 10. 1. 12.

Fiscus.

An fiscus exemplo minorum restitui possit? I. 4. 4. 55.
De legali hypotheca fisco competente, vide *legalis hypotheca & privilegia creditorum.*

De differentia fisci & ærarii & privati patrimonii Principis. VI. 49. 14. 1.
Quo sensu verum sit, facile contra fiscum responderi. Recensentur plurima fisci iura, inter quæ & *regalia* minora. VI. 49. 14. 1. & 3.

Flumen.

De fluminibus, & ne quid in flumine publico fiat; quo peius navigetur. VI. 43. 12. 1.

Ne quid in flumine publico fiat, quo aliter aqua fluat, atque uti priore ætate fluxit. VI. 43. 13. 1.

Ut in flumine publico navigare liceat. VI. 43. 14. 1.

De ripa munienda. VI. 43. 15. 1.

Flumina.

Quid unicuique facere liceat in publicis fluminibus? I. 1. 8. 8.

An quilibet in flumine publico ædificare possit iure civili ac moribus? I. 1. 8. 9.

Fœmina.

Fœminæ Velleiani exceptione tutæ sunt. Vide *Velleianum senatusconsultum.*

Fœnus.

Vide *usura.*

Fœnus nauticum.

Vide *nauticum fœnus.*

Fœtura animalium.

Cui cedat? V. 41. 1. 15.

Fornacarius.

De fornacario ad fornacem obdormiente, & nato inde incendio, similibusque. II. 9. 2. 19.

Forum competens.

Exceptio fori declinatoria perit post primum rei defectum, si forum ex privilegio tantum; at non si ex iure communi incompetens sit.

I. 2. 11. 13.

Quis censeatur iudex competens, ad id, ut ei examen causæ restitutionis & confirmatio committatur? sive adversus summo iure valida, sive adversus ipse iure nulla, restitutio petatur? I. 4. 1. 7.

Quis sit iudex competens ad petendam reductionem a sententia arbitri? I. 4. 8. 27.

An interveniens in lite, ac se alterutri litigantium iungens, possit iudicem declinare ut incompetentem? II. 5. 1. 38.

Quis sit iudex competens de causis suspicionis tum singulorum iudicum, tum totius collegii? II. 5. 1. 47.

Initio

INDEX GENERALIS.

- Initio litis inspiciendum an forum competens sit. II. 5. I. 64.
- Exceptio fori declinatoria ante omnia alia debet allegari, & perit, si aliud a reo actum sit, aut in iudicio allegatum. II. 5. I. 64.
- An iudex ipse, qui declinatur, de eo iudicet, & an citantem ad forum non competens in expensas damnate possit? II. 5. I. 65.
- An reus teneatur venire, ut opponat declinatoriam fori exceptionem? II. 5. I. 65.
- Quot modis quis forum competens sortiatur? II. 5. I. 66.
- Si reus pluribus in locis forum competens sortiatur, actoris electio est. II. 5. I. 66.
- De foro competente ratione delicti, vide *delictum*.
- De foro competente ratione contractus, vide *contractus*.
- Ubi actione tutelæ, vel ad legata, vel ad divisionem hereditatis, vel universali iudicio concursus inter creditores agendum sit? remissive. II. 5. I. 74.
- Et in specie, quo in loco iudicium familiæ erciscundæ intentandum sit? II. 10. 2. 42.
- De foro competente ratione prorogationis, vide *prorogatio iurisdictionis*.
- De foro competente ratione situs rei, vide *situs*.
- De foro competente ex reconventionem, vide *reconventio*.
- De foro competente ex continentia causæ, vide *continentia causa*.
- De foro competente ex causa originis, vide *origo*.
- De foro competente ratione domicilii, vide *domicilium*.
- De foro competente militum, vide *miles*.
- De foro competente studiosorum, & nominatim Professorum ac studiosorum universitatis, quæ Leydæ est. An prorogatione sibi noceant? & similia? II. 5. I. 109.
- De foro competente clericorum ex iure Romano & Canonico. An clericus iudici laico possit prorogare iurisdictionem? II. 5. I. 110.
- Ubi Senatores vel clarissimi conveniendi sint? Ubi Nobiles Hollandiæ, Curiarum Hollandicarum Senatores, delegati ad collegia publica Hagæ Comitum congregari solita, Advocati Curiae Hollandicæ, alique *curiæ suppositi* vulgo dicti, in causis civilibus & criminalibus? Et ubi Advocati Ultraiektini in criminalibus? II. 5. I. 111.
- Quid si Nobiles, Senatores, Advocati, &c. in alia provincia extra Hollandiam inveniantur, aut bona habeant? Quid si non Hagæ, sed alibi intra Hollandiam habitent, aut praxin exercent? II. 5. I. 112.
- Ubi conveniendi assessores camerarum maritimarum, aut aliis collegiis foederati Belgii generalibus adscripti, si deliquerint in officio? & de foro illustrium Germaniæ virorum. II. 5. I. 113.
- De potestate iudicandi concessa collegiis opificum, consulibus aut præfectis nationis Anglicæ, Belgicæ &c. per varias regiones II. 5. I. 114.
- Ubi pupilli, viduæ, & aliæ miserabiles personæ? vide *miserabiles personæ*.
- Quibus specialiter competat iurisdictio de violatis saltibus publicis, & peccatis contra leges venationis? II. 5. I. 127.

De

INDEX GENERALIS.

- De quibus causis iudicent assessores rei maritimæ (*collegien ter admiraliteyt.*) iudicant inter alia defraudatis vectigalibus; de prohibitis importari vel exportari, si contra factum sit, licet milites res deprehensas intra sua præsidia detulissent. Quid iuris, si rei mercium ad hostes illicite exportatarum, non in ipso flagitio deprehensi, postea accusandi sint? Quid, si de mercibus aut navibus ab hoste redemptis lis sit? Quid si delicta sint perpetrata in navi Indiam Orientalem petente? Et de iudicio seu consilio navali. II. 5. I. 128.
- Ubi agatur de delictis publicanorum, de fraudationibus impositionum, & aliis ad impositiones publicas spectantibus? II. 5. I. 129.
- Quales lites pertineant ad præfectos cameræ pupillaris? iudices tamen esse nequeunt, si pupillis mortuis bona cœperint ad alios pertinere. II. 5. I. 130.
- Quis in feudalibus iure feudali sit iudex competens, si inter vassallos duos de feudo lis sit, vel inter dominum & vassallum, vel inter dominum & extraneum, vel intervassallum & extraneum? II. 5. I. 131.
- Quis secundum hodiernos Hollandiæ mores? & de amplitudine iurisdictionis curiæ feudalis Hollandicæ. Quis competens, si lis de debitis, redditibus, servitutibus partim feudali, partim allodiali prædio impositis? & quo modo novissime iterum curia provincialis & suprema de feudis iudicet? Quis iudex competens de feudis Flandricis, quatenus subsunt Ordinibus Generalibus? II. 5. I. 132. & 133.
- An de retractu prædii feudalis iudicet curia feudalis? III. 18. 3. 21.
- Ubi iure Romano & moribus de possessione vel quasi possessione rerum & iurium, feudorum & beneficiorum? Et an propter causam possessionis lis quoque de proprietate ad superius tribunal trahi possit in Hollandia & Ultraiecti? II. 5. I. 134.
- Iudicem de possessione competentem facit situs rei, non domicilium turbantis. II. 5. I. 135.
- De quibus causis lis statim omisso inferiore iudice apud supremam curiam in Hollandia moveri possit? De quibus apud provincialem Hollandiæ curiam? de quibus apud curiam Ultraiectinam? II. 5. I. 136.
- Curia Hollandiæ provinciali & supremæ non licet cognoscere de causis politicis, nec de debitis quæstorum ærarii, qua talibus. Recte tamen de litibus inter civitates, vel inter Hollandiam & Zelandiamque, uti & de eo, si quis non iure se dignitate morum quærat? II. 5. I. 137.
- Quis sit iudex competens, si societates Indicæ læsisse dicantur, aut ab aliis læsæ? II. 5. I. 138.
- De foro competente per litis evocationem, vide *evocatio*.
- An camera pupillaris cognoscat de causis excusationum, si exclusa sit? IV. 27. I. 12.
- Ubi tutores conveniri possint ad rationes reddendas, & an apud Hollandiæ curiam ex privilegio pupillis, & aliis miserabilibus personis dato? IV. 27. 3. 17.
- Ubi legata peti debeant? V. 30. I. 58.
- Ubi cautio damni infecti? V. 39. 2. 8.
- Ubi

INDEX GENERALIS.

Ubi rescissio sententiæ ex falsis documentis latæ, vel ob instrumenta noviter reperta? VI. 42. 1. 28.

Ubi cognoscendum de oppositionis causis, si alius Iudex tulerit sententiam, alius requisitus eam exsequatur? VI. 42. 5. 4.

Frater.

An frater a fratre possit in ius vocari sine venia? I. 2. 4. 12.

An frater a fratre arrestari possit? I. 2. 4. 48.

Fraudatio.

De fraudatione vectigalium, vide *vectigal.*

Fructus.

Fructus pendentes pro immobilibus habentur. I. 1. 8. 13.

Quales fructus restituendi sint per eum, qui convenitur hereditatis petitione? vide *petitio hereditatis.*

An & quales fructus in rei vindicatione cum impensis compensandi sint, & alia, vide *vindicatio.*

Ex quo tempore fructus debeantur ob moram in bonæ fidei & stricti iuris iudiciis? III. 22. 1. 21.

Quotuplices sint fructus? Quales fructus malæ fidei possessor restituere teneatur? An & percipiendos, & quales illi sint? An & quando usuras ex pecunia fœnori datâ redactas? V. 41. 1. 28.

Quales fructus lucretur aut restituat bonæ fidei possessor? Et quid, si ex consumtis locupletior factus sit? Qui censeantur consumti, & an perceptione, an vero consumptione acquirat irrevocabile dominium? V. 41. 1. 29.

An & lucretur naturales, si in bona fide sit, & titulo iusto careat, vel eum habeat, sed rem usucapere nequeat? V. 41. 1. 30.

Quid, si pro tempore in bona, pro tempore in malâ fide fuerit? vel defunctus in mala, heres in bona fide? Quid, si bonæ fidei possessor victor fuerit in possessorio, victus in petitorio? Quid, si post litem ei motam perempta sit litis instantia per culpam actoris, & post ad novam litis contestationem sequatur condemnatio? V. 41. 1. 31.

Quales impensæ, in rem possessam aut eius occasione factæ, cum fructibus compensandæ sint? V. 41. 1. 32.

Qua in parte mores recedant a iure Romano circa fructuum restitutionem? V. 41. 1. 33.

Fuga.

An & quo usque fuga, fama & similia probent, vide *probatio.*

Fugitivus.

De fugitivis, & fugitivariis, & pœnis fugitivorum ac occultantium fugitivos. II. 11. 4. 1. & seqq.

Quæ de fugitivis transferri possunt ad damnatos ad triremes aut ergastula, si evaserint; ad uxores, liberos, homines proprios fugientes aut latitantes; ad subditos qui contra Principis sui interdicta alteri Principi operam navant; ad milites, qui a præfesto nondum missi, nomen alteri cohorti dant. II. 11. 4. 5.

Parentes, cognati, vici, pagi, unde oriundi milites, non possunt inquietari ob id, quod milites fugiunt aut latitant. II. 11. 4. 6.

Fundus

INDEX GENERALIS.

Fundus dotalis.

Quid lex Iulia, quid Iustinianus circa prædii dotalis obligationem aut alienationem definierit? Quid veniat appellatione prædii dotalis?

An & mariti successoribus alienatio interdicta sit? IV. 23. 5. 1.

Quæ hic veniant nomine prohibita alienationis? An & alienatio necessaria, aut per universitatem facta? IV. 23. 5. 2.

An ad fundum æstimatum pertineat prohibitio alienationis? Quid iuris, si mulier in dotem dederit, quod sibi maritus debet, is vero debeat fundum aut decem, vel fundum Cornelianum aut Titianum?

IV. 23. 5. 3.

An ad res mobiles dotales pretiosas prohibitio extendenda sit? An ad paraphernalia?

IV. 23. 5. 4.

Si alienatio facta sit, ipso iure nulla est. Quid iuris, si usucapio fundi dotalis, ante nuptias coepta, stante matrimonio impleta sit?

IV. 23. 5. 5.

Quibus in casibus subsistat aut convalescat alienatio fundi dotalis?

IV. 23. 5. 6.

Quid moribus Hollandiæ & quarundam vicinarum gentium maritus possit circa res dotales, & in genere circa propria sua & uxoris suæ bona?

IV. 23. 5. 7.

An & quando præscriptio nunc oblit mulieri, feudum suum non iure a marito alienatum vindicanti?

IV. 23. 5. 8.

Fungibiles res.

Res fungibiles quandoque opponuntur corporibus. I. 1. 8. 12.

Funus.

De impediensibus funus defuncti prætextu debiti, & de signantibus res moribundi debitoris, aut ante nonum a morte diem heredes eius interpellantibus. Quid hodie in hisce, si sit metus expilationis? An cadaver detineri possit pro debito civili, donec cautum fuerit, aut solutum?

VI. 47. 12. 4.

Funus & funeraria actio.

Qui debeant defuncti funus curare? Quid iuris, si non curent illi, quibus id testator mandavit?

II. 11. 7. 7.

Quid sit actio funeraria pro repetendis impensis in funus? est ex quasi contractu. Cui & contra quos detur? an & contra maritum pro rata lucri, quod ex dote capit?

II. 11. 7. 8.

Impensa funneris omne creditum sive hypothecarium sive chyrographarum antecedit, cum bona solvenda non sunt.

II. 11. 7. 9.

An & is prælationem habeat, qui res funeri necessarias vel mutuam pecuniam credidit ei, qui funus fecit?

II. 11. 7. 10.

An & is, cui actio funeraria cessa est?

II. 11. 7. 11.

An actio funeraria privilegiata etiam ei detur, qui prohibente herede funus fecit; vel, cum putaret, se heredem esse?

II. 11. 7. 12.

An repeti possit sumtus in funus, si pietatis intuitu, vel nimis parce, vel immoderate, factus sit? & quid, si id factum sit ex præscripto testatoris?

II. 11. 7. 13.

Recesentur plurima, quæ ad impensas in funus pertinent. An & vestes, quibus coniux coniugem luget?

II. 11. 7. 14.

An

INDEX GENERALIS.

An & impensa in morbum postremum? An & in morbos anteriores ex quibus defunctus convaluerat? Impensæ morbi postremi communiter feruntur per heredes defuncti coniugis & viduum viduamve superstitem, velat onus matrimonii. II. 11. 7. 15.

Fures.

An & quando fures nocturnos aut diurnos occidere liceat? II. 9. 2. 22.

Furiosus.

An furiosi restitui possint exemplo minorum? I. 4. 4. 55.
De curatore furiosis dando, & gestis per furiosos tempore furoris vel dilucidi intervalli, hereditatis aditione per curatorem pro iis facta &c. vide *cura, curator*.

Furtum.

Quid sit furtum? An *iure naturali* vetitum? VI. 47. 2. 1.
Qui furtum committant? An pupilli? An pater, filios, vel contra; & an tunc actio furti sit? An creditor debitori surripiens rem sibi debitam? VI. 47. 2. 2.

In quibus rebus furtum fiat? An in rebus nullius; hominem libero; rebus hereditatis iacentis? VI. 47. 2. 3.

An quis in re propria? An in communi? VI. 47. 2. 4.

De furto usus & possessionis. VI. 47. 2. 5.

De contrectatione in furto requisita. Recensentur multa ad contrectationem reducenda; quædam etiam, de quibus id dubium, an videantur habere contrectationem? VI. 47. 2. 6.

Qua ratione furtum *ope, consilio* fiat? An sola ope, vel solo consilio, licet opem ferens, aut consilium dans, nihil ipse contrectaverit? Quid, si quis iuverit eos, qui ipsi nequeunt actione furti conveniri? VI. 47. 2. 7.

Non fit furtum sine animo lucrandi. An ergo in casu necessitatis? An, qui furatur ut alteri donet? An, qui concedit alteri usum rei, sibi commodata? VI. 47. 2. 8.

De variis furtorum divisionibus, præcipue de furto manifesto & nec manifesto; & quando utrumque committatur? Quid, si deprehendatur, qui non fecit furtum, sed rem surreptam perferendam recipit? VI. 47. 2. 9.

De pœna furti manifesti antiqua & posteriore. De furto *concepto, oblato* &c. deque investigatione furti per *lancem & licium*. Quid duplicandum aut quadruplicandum sit? Ubi de incremento, accessibus rerum furtivarum, veste servi, sacco pecuniæ surreptæ, & an ex continuata contrectatione multiplex nascatur actio furti? VI. 47. 2. 10.

Si fur partem rei, vel res quasdam ex pluribus, uno armario, apotheca, nave contentis surripiat, an & reliquarum inclusarum fur sit? VI. 47. 2. 11.

Si furti agat, qui dominus non est, an duplum aut quadruplum rei, an vero eius quod interest consequatur? VI. 47. 2. 12.

Quibus detur actio furti, & quo modo debeat interesse eius, qui furti agere vult, per plurimas species explicatur. VI. 47. 2. 13.

Contra

INDEX GENERALIS.

- Contra quos detur? An si plures simul fecerint, contra singulos in solidum? An contra mercenarium, libertum, domesticum, ob vilius furtum? An in heredes? Et quid, si tutor res pupilli subduxerit, ac moriatur durante tutela? An & heredibus? VI. 47. 2. 14.
- Quo modo & ad quam pœnam iure civili criminaliter actum fuerit? Hodie furtum passus contra furem & furis heredem in solidum magis ad indemnitate, non ad pœnam, ad quam furti acculant tantum personæ publicæ. Ob quæ furta non sit nunc accusatio criminalis? Quo modo inquiri possit in res furtivas? VI. 47. 2. 15.
- Si de furto facto constet, at non de quantitate rerum subductarum, aut æstimatione an & quando standum sit iurando eius, qui furtum passus est? VI. 47. 2. 16.
- De pœnis publicis furti recentioribus, & de modis, quibus nunc fit, denique variantibus furtorum circumstantiis, ex quibus pœna exasperari vel mitigari solet. VI. 47. 2. 17.
- An non nimis dura sit mortis pœna ob simplex furtum tertio repetitum? An ob unum furtum simplex, sed admodum grave, pœna mortis imponi possit? An triplex furtum, si tres aut plures distinctas res fur simul abstulerit, aut ter quaterve iverit redieritque, ut auferrer, quod una vice portare non potuit? An propter tertium suspendi, qui propter primum & secundum panitus non fuit? Et quid, si pœna furti prioris ei fuerit remissa? An sufficiat ad pœnam mortis triplex furtum, si illud in diversis territoriis sit commissum? Quo modo in Hollandia, Zelandia, Ultraiekti simplex furtum puniri debeat? VI. 47. 2. 18.
- Domestica furta graviora nunc durius coercentur, quam alia. VI. 47. 2. 19.
- An moto criminali iudicio furti, dominus furtum passus, aut alius, cuius interest, possit rem repetere, aut id quod interest? An æquum sit, res furtivas fisco cedere? VI. 47. 2. 20.
- Quid si servus testamento domini liber esse iussus, post mortem domini ante aditam hereditatem, quid ex ea surripuerit? VI. 47. 4. 1.
- De actione ob furtum adversus nautas, caupones, stabularios. VI. 47. 5. 1.
- De actione ob furtum a familia alicuius factum. VI. 47. 6. 1.
- De arboribus furtim cæsis. VI. 47. 7. 1. & seqq.
- De furto ex incendio, ruina, naufragio, nave, rate expugnata. VI. 47. 9. 1. & seqq.
- De furibus Balneariis. VI. 47. 17. 1.
- De pœnis furantium quid ex munitionibus aggerum, molendinis, catractis, pontibus, curribus, aratris, &c. VI. 47. 14. 4.

G

Gestio negotiorum.

- Quid sit negotiorum gestor? quorum negotia geri possint, ut inde competat actio negotiorum gestorum? I. 3. 5. 1.
- Quid sit actio directa negotiorum gestorum? cui detur, & contra quos, an & contra eos, qui gesserunt mandato tertii, aut tertii negotiari mandarunt? I. 3. 5. 2.

Ad

INDEX GENERALIS.

- Ad quid tendat hæc actio? an & quales usuras gestor præstet ratione pecuniæ a domini debitoribus exactæ? I. 3. 5. 3.
- Gestor plerumque præstat culpam levissimam; quandoque tantum levem aut latam. Et quid moribus? I. 3. 5. 4.
- Non tenetur de casu fortuito, nec de periculo nominis, si pecuniam bene collocaverit; nisi insolita gesserit, & paucis aliis in casibus. I. 3. 5. 5.
- An & quando teneatur de non gestis? I. 3. 5. 6.
- Tenetur ex parata absentis pecunia solvere absentis creditoribus, ac sibi ipsi si creditor sit. Si debitor absentis sit, a se ipso debet exigere. Quæ pœna sit, si hæc negligat? I. 3. 5. 6.
- An gestor debitores absentis iudicio cogere possint ad solvendum? & quid operetur interpellatio eius extraiudicialis? I. 3. 5. 7.
- Quid sit contraria actio negotiorum gestorum? Tendit in genere ad indemnitatem, & impensas, earumque usuras. I. 3. 5. 8.
- Impensas repetit gestor; licet utiles esse desierint. Quid si plus iusto impenderit? Quid si sui commodi gratia gesserit aliena? I. 3. 5. 9.
- Cessat actio contraria, si initio inspecto nulla utilitas domino acquiri potuerit; quod exemplis docetur, nisi ratihabitio gesti secuta sit. I. 3. 5. 10.
- Item, si inviti & prohibentis negotia gesta sint. Quid moribus? I. 3. 5. 11.
- Item, si alius suo sumtu fuisset gesturus: vel si pietatis intuitu gestum sit; quod exemplis illustratur, & limitatur. I. 3. 5. 11.
- Quid iuris, si quis negotia Titii gesserit, tanquam Mævii? Et quid si Mævius gesta talia rata habuerit? Quid si crediderit, se ex officii necessitate gerere vel ex mandato, cum nulla necessitas aut mandatum subesset? I. 3. 5. 12.
- Quid iuris, si quis aliena negotia gesserit tanquam sua? I. 3. 5. 13.
- An mandati, an magis negotiorum gestorum actio sit, si dominus gesta rata habuerit? I. 3. 5. 14.
- Gestio pro herede.*
- Quid sit pro herede gestio, & an solo animo fiat? IV. 29. 2. 4.
- Pro herede gerit, qui agit ea, quæ citra ius & nomen heredis agi nequeunt. Ubi de acceptante ea, quæ heredi conditionis implendæ causâ dari iussit testator; de agente iudicio familiæ eriscundæ; cum legatariis in partem paciscentæ; de transigente cum herede legitimo, de institutione testamento facta; de donante, legante, vendente hereditatem sibi delatam; de acquiescente sententiæ, qua damnatus est, ut heres; de intentante actiones contra debitores hereditarios; de instituyente petitionem hereditatis; de manumittente servos hereditarios vindicta; de rogato in iure, an heres sit, & respondente, se heredem esse. IV. 29. 2. 5.
- Non censetur gessisse pro herede, qui absque rerum hereditariarum contrectatione fecit ea, quæ & tanquam heres & tanquam extraneus agere potest. Ubi de exigente operas officiales a liberto parentis; mortuum inferente in sepulchrum hereditarium; accipiente pecuniâ

INDEX GENERALIS

niam ob eadem parentis ab homicida? de vidua instituta a marito, aut liberis, annum gratiæ exigentibus; de eo, qui defuncto funus fecit. Consultum, in hisce protestari. IV. 29. 2. 6.

Si quis circa ipsas res hereditarias ea gesserit, quæ & suo & hereditario iure facere potest, in dubio præsumitur pro herede gessisse. Ubi de utente rebus hereditariis; manente diu in domo mortuaria; res hereditarias locante, vendente, fructus percipiente, debita hereditaria extrajudicium exigente; creditoribus solvente, aut compensationem opponente &c. IV. 29. 2. 7.

Creditorum est probare, quod heres actus hereditarios gesserit; & tunc heredis est, probare, se alia ex causa non animo heredis gessisse. Quibus modis id probetur? Et quando maritus, uxor, liberi manentes in domo mortuaria, non intelligantur pro herede se gessisse? IV. 29. 2. 7.

An censeatur gessisse pro herede, qui detrectat solutionem eius, quod defuncto debuerat, aut a substituto vel herede legitimo pretium accepit hereditatis ommittendæ causa? An, si suus vel extraneus surripuerit rem ex hereditate? Quid, si suus emerit rem patris a creditoribus paternis? Quid, si suus aut extraneus impleverit conditionem potestativam, sub qua institutus erat? IV. 29. 2. 8.

Qui possint pro herede gerere, & de effectu, ac aliis, vide *aditio hereditatis*.

Graphiarius.

An graphiarii seu scribæ iudicum bodie suspecti argui possint, ne certis in litibus suo munere fungantur? II. 5. 1. 61.

Quo modo cogi possint graphiarii & similes, ad nummos secundum sententiam prælationis inter creditores distribuendos? III. 20. 4. 11.

Si graphiarius nummos in grapheio depositos in suos usus converterit, ac solvendo non sit, an deponens cæteris creditoribus graphiarii præferendus sit? III. 20. 4. 14.

Gratia.

Condemnatum, sive infontem, sive nocentem reum solus Princeps restituit. Qui apud nos possint delicti gratiam facere? An iudices impunitatem alicui pro mittere, ut se & socios prodat? Remissione obtenta, sed pecuniaria pœna per Curiam imposita, an Curia illam, aut partem eius, remittere possit ob paupertatem? VI. 48. 23. 1.

Restitutio, ad certos effectus restricta, quid operetur? Restitui potest relegatus, ut a paucioribus locis abstineat; vel ut pro tempore redeat. Simpliciter restitutus an bona recuperet? Quibus nominibus veniat simplex restitutio? Quid sit restitutio plenissima? VI. 48. 23. 2.

Quis effectus plenissimæ restitutionis? An bona recuperentur? An fructus interim ex iis percepti? An hereditates aliis ob incapacitatem condemnati delatæ? An fideicommissaria ob condemnati defectum ad alios devoluta? An interim alienata? An ius patronatus? VI. 48. 23. 3.

An

INDEX GENERALIS.

An ea recuperet, qui restituitur, qui insons damnatus erat? Et quid in aliis intersit inter infontem ac nocentem contra sententiam restitutum? VI. 48. 23. 4.

Restitutus subiicitur pristinis oneribus, etiam æris alieni, pro ea parte, qua bona potuit ex indulgentia recuperare, licet abdicet. An & si res quædam singulares ei ex indulgentia reddantur? VI. 48. 23. 5. Etiam ante sententiam delicti gratia obtineri potest, in totum, vel pro parte. An ita, occidens evitet occursum propinquorum occisi? Aut ut a loco, in quo illi degunt, abstineat? An propinqui pacisci possint? Quid hodie intersit inter *remissie*, & *pardon*? Quid inter hæc duo, & abolitionem? VI. 48. 23. 4.

De remissione impetrata per sub & obreptionem. An obreptio, si quis dissimulet, cædem per ebrietatem in nundinis factam esse? Aut se iam antea similis aut diversi criminis remissionem impetrasse? VI. 48. 23. 7.

An inutilis remissio, si pecunia vel res aliæ datæ aut promissæ sint? Quid, si data a non habente dandi ius? Concedit Princeps territorii, in quo crimen admissum. An & Princeps loci domicilii? VI. 48. 23. 8.

An inutilis, si obtenta & confirmata ante conciliationem cum propinquis occisi? Quid tunc iniungatur occidenti circa conciliationem; & an propinquis tunc adhuc actio salva sit? VI. 48. 23. 9.

Neglecta circa impetrationem aut confirmationem remissionis, restitutione in integrum emendari nequeunt, sed gratia de novo petenda, facta mentione prioris obtentæ, sed forte non sufficientis. VI. 48. 23. 10.

Ubi plura videnda de remissione, & eius petendæ modo, requisitis, conciliatione, aliisque. VI. 48. 23. 11.

De concessione redditus in locum, unde quis abest, sine metu incarcerationis, vulgo *landwinge*. VI. 48. 23. 12.

H.

Habitatio.

Quid sit habitatio? An habens ius inhabitandi possit alteri gratis concedere habitationem? II. 7. 8. 6.

Quibus modis extinguatur habitatio? non morte eius, qui concessit. II. 7. 8. 7.

Non capitis diminutione & non utendo, & cur? II. 7. 8. 8.

In dubio magis habitatio sola quam plena proprietas præsumitur legata. Quid iuris, si legetur *domus ad inhabitationem*, vel, *ad inhabitandum quamdiu legatarius vivit*? II. 7. 8. 9.

Hereditas.

Hereditas an moribus nostris ad res mobiles vel immobiles reduci possit? I. 1. 8. 19.

Hereditatis divisio vide *familie eriscunda*.

Ad venditionem hereditatis non est opus inventarii confectione. III. 18. 4. 1.

Quæ emtori hereditatis tradenda aut cedenda sint? quid iuris circa onera & commodaj quæ sita occasione rei, quam nominatim excep-

INDEX GENERALIS.

- rat venditor hereditatis? An actionibus non cessis, utiles compe-
tant emtori hereditatis? III. 18. 4. 1.
- Præstat venditor hereditatis damna, & lucra cessantia per levem eius
culpam. Quid iuris, si venditor hereditatis transegerit cum debi-
toribus hereditariis, vel res hereditarias singulares vendiderit vel
donaverit ante aut post venditionem hereditatis? III. 18. 4. 2.
- An ius accrescendi, & an emolumentum iuris accrescendi, transeat
in emtorem hereditatis? III. 18. 4. 3.
- An venditor hereditatis de rerum singularium hereditariarum evic-
tione teneatur? An de evictione iuris hereditarii aut partis eius?
Quid intersit inter venditam hereditatem viventis, & eam, quæ
defuncti quidem est, sed ad venditorem non pertinet? vel fideicom-
missaria tantum est, cum vendita esset ut directa? III. 18. 4. 4.
- Venditor hereditatis non tradit ea, quæ nominatim excepit, nec
indebite accepta. An id, quod pænæ nomine consecutus est?
An hereditatem impuberis ex substitutione quæsitam, cum patris
substituentis hereditatem vendidisset? III. 18. 4. 5.
- Emtor hereditatis debet suscipere defensionem venditoris per credito-
res hereditarios conventi. An invitus ipse possit conveniri per cre-
ditores hereditarios? & quid moribus? An creditores inviti te-
neantur convenire emtorem? An, si convenerint emtorem,
deinde iterum ad venditorem hereditatis redire possint? III. 18. 4. 6.
- Reperit venditor hereditatis ea, quæ propter hereditatem erogavit,
quod exemplis docetur, An & si ex parte heres integrum debi-
tum hereditarium ex iusta causa solverit, & partes a coheredibus
cæteris recuperare nequeat? An si indebitum solverit? III. 18. 4. 7.
- Petit & redintegrari servitutes sibi a defuncto debita, vel legata,
solvi. III. 18. 4. 7.
- Recensentur singularia quædam, quando non privatus sed fiscus ven-
didit hereditatem. III. 18. 4. 8.

Heres.

- Quando & quales heredes actoris aut rei mortui citentur ad resumen-
da arma litis? vide *Actor*.
- Heres non succedit in domicilium defuncti, nec ex eius domicilio
forum competens sortitur; nisi lis cum defuncto iam contestata sit.
II. 5. 1. 102.
- Heres tutoris quando ex facto proprio teneatur, & qualem culpam
præstet? An & quo usque negotia per defunctum cæpta teneatur
perficere? IV. 27. 7. 4.
- An heredes tutorum & heredes magistratuum teneantur ex dolo tu-
toris defuncti, si lis cum defuncto non contestata, nec aliquid ex
dolo defuncti ad heredes pervenerit? IV. 27. 7. 5.
- An actiones ex contractibus ex dolo defuncti in solidum dentur con-
tra heredes, iure civili antiquo & posteriore, Canonico, & hodi-
erno? Uti & actiones ex delictis? IV. 27. 7. 6.
- Quid sit hereditas, quot modis deferatur? An & pactis? IV. 28. 1. 1.

Herc

INDEX GENERALIS.

- Hereditas iacens quando representet defunctum quando heredem?** IV. 29. 2. 1.
- De liberis & posthumis heredibus instituendis, vide *liberi*.**
- Quid sit suus heres?** IV. 23. 2. 1.
- Quid sit necessarius? Quid extraneus heres?** IV. 29. 2. 2.
- Quibus verbis fieri possit institutio, & quales servi possint institui?** IV. 28. 5. 1.
- An institui possint ignoti testatori? An civitates, & quo modo capiant? An collegia, ecclesiae, pauperes, Deus &c.? Si sacerdos templi heres scribatur, an ipsi, an templo hereditas cedat?** IV. 28. 5. 2.
- An moribus nostris ecclesiae, monasteria, monachi, moniales? Et quid, si ab intestato proximis personae tales succedere debeant? An collegia sectariorum, veluti, anabaptistarum &c.?** IV. 28. 5. 3.
- An apud nos orphanotrophia, gerontocomia, pauperes, licet ad id licentia a Principe impetrata non sit? Si Christo vel ecclesiae relinquatur, apud nos pauperibus cedit. Pauperibus relicta quibus & cuius loci pauperibus cedant?** IV. 28. 5. 4.
- An iure civili & hodierno haeretici, apostatae, sectarii, peregrini, banniti, transfugae, mulieres intra annum luctus nubentes, improbi & intestabiles?** IV. 28. 5. 5.
- Quantum capere possint ex testamento parentum liberi ex damnato coitu nati? Vel uxor secunda ex bonis binubi, habentis liberos prioris thori? Vel maritus secundus ex bonis viduae intra annum luctus ductae? An adulter adulteram instituere possit? An incestuosus eam, quam incestu polluit? Et vice versa? An concubinam is, qui eam aluit?** IV. 28. 5. 6.
- An is, qui cum minore nuptias inivit sine consensu parentum minoris, ab ea institui possit? An Ultraieſti & in vicinis locis coniux coniugem recte instituatur? Et quid hac in parte novissime anno 1700-
cautum sit?** IV. 28. 5. 7.
- An minores immobilia institutionis vel legati titulo relinquere possint tutori, curatori aut administratori, suo, aut eorum uxoribus, aut liberis, aut concubinis suis? Si tutores simul sint proximi ab intestato, an & quo usque tunc relicta valeant? An minor possit instituere suum patrem, simulque tutorem, qui ei ex iure Scabinico non potest succedere? An Ultraieſti parentes aut fratres, simulque tutores, plus capere possint ex testamento minorum, quam ipsis ab intestato debetur?** IV. 28. 5. 8.
- An minores hisce mobilia relinquere possint?** IV. 28. 5. 9.
- An institui possint curatores honorarii? An paedagogi, praepetores, ephori, magistri tyrocinii durante tyrocinio? An curator ad unum actum minori datus? An is, qui sponte res quasdam minoris gerit? An praefectus militaris a milite minore?** IV. 28. 5. 10.
- An recte his relinquatur, finita tutela, institutione, aut tyrocinio? An tutori iam excusato, vel tutoris iam mortui liberis, uxori? Quid, si minor nuptiis aut venia aetatis iam coeperit maior esse? Quid, si vere maior, sed rationes nondum reddita?** IV. 28. 5. 11.

INDEX GENERALIS.

Institutis liberis nascituris fratrum aut cognatorum adhuc celibum, an & vocati censeantur, qui post mortem testatoris quocunque tempore concipiuntur? Et quas partes videantur habere iam nati, quamdiu alii nasci possunt? An heredes legitimi petere possint, interim sibi committi hereditatem, donec posthumi nati fuerint?

IV. 28. 5. 12.

Si quis habens fratres quosdam & fratrum liberos, generaliter fratrum liberos instituerit, an & illos videatur instituisse, qui demum post mortem eius concipiuntur ac nascuntur?

IV. 28. 5. 13.

Qui generaliter testamento uxorem instituit, an & secundam aut tertiam videatur vocasse?

IV. 28. 5. 14.

An institutio possit testamento scripto fieri per relationem ad scripturam adhuc conficiendam? Et quid, si hæc postea non sit confecta? An per relationem ad certum statutum, veluti instituendo illos, qui ex iure Scabinico deberent venire?

IV. 28. 5. 15.

Si testator instituerit aut substituerit *heredes legitimos*, vel *sibi ab intestato succedentes*, quinam tunc censeantur vocati?

IV. 28. 5. 16.

Qui, & ex qua parte, videantur instituti, si quis *fratrum & sororum filios ac nepotis, heredes legitimos, ex æquis partibus* instituat? Quid, si omiserit in eorum formula, *heredes legitimos*? Quid si instituti vel substituti sint *liberi legitimi*, & ex statuto tantum succedant liberi primi thori? Quid, si *fratres*, & tantum succedant ex statuto germani?

IV. 28. 5. 17.

Qui censeantur vocati, si testator instituerit illos, qui *ipsi debent succedere*, & patris dotalibus parentum testatoris certus ordo succedendi præfixus sit in casum, quo liberi nascituri decederent intestati?

IV. 28. 5. 18.

Si quis instituerit *proximos (syne naste vrienden)* non addito, *sibi ab intestato succedens*, qui tunc videantur vocati?

IV. 28. 5. 19.

Si quis instituat *fratres & eorum liberos*, aut *totam cognationem suam*, non simul sed ordine successivo veniunt, secundum gradum dilectionis & successionis intestata.

IV. 28. 5. 20.

Quibus temporibus instituti debeant habere passivam testamenti factionem? An cum minor curatorem aut similes instituit, convalescat institutio, si maior factus aut aliter a potestate instituti liberatus moriatur? Quid, si maritus Ultraiectinus uxori mobilia contra statutum reliquerit, & postea domicilio in Hollandiam translato, ubi id licet, moriatur? Quid, sit institutus sit ille, qui tempore institutionis apud hostes sua commorabatur voluntate, & postea vivo testatore in patriam rediit?

IV. 28. 5. 21.

Medio tempore inter institutionem & mortem testatoris vel conditionis eventum, institutum caruisse testamenti factione, non nocet. Quid, si Hollandus uxori relinquat mobilia, dein Ultraiectum migret, ubi id non licet, ac tandem ante mortem reducat domicilium in Hollandiam? Quid iuris, si incapax instituarur sub conditione, *cum capere poterit*?

IV. 28. 5. 22.

Quæ partes institutis ex hereditate cedant, si unus ex re certa scriptus sit, vel unus ex re certa, alter sine re; vel omnes ex rei certæ dispari quantitate? Vel unus *rerum Italicarum*, alter *provinciarum*?

INDEX GENERALIS.

lium? Vel unus *paternarum*, alter *maternarum*? Et quid veniat nomine *rerum Italicarum*, maxime in negotiatore Italico, merces aut pecunias in provincia habente? IV. 28. 5. 23.

Quid iuris, si omnes sine rei aut partis assignatione instituti uniformi vel difformi oratione una aut pluribus, nomine proprio, aut colectivo, veluti, *fratres & fratris liberi; uxor & cognati, cognati mariti & uxoris*, &c. IV. 28. 5. 24.

Quid iuris, si omnibus institutis partes datae; vel quibusdam, & alii sine parte scripti? Deque recursum ad dupondium, tripondium &c. & de dubiis circa hæc. IV. 28. 5. 25.

In quibus legibus formulæ variæ ambiguarum institutionum explicentur?

Quid nunc obtineat circa casus plures in tribus numeris superioribus propositos, ex quo placuit, quemque pro parte testatum, pro parte intestatum mori posse? IV. 28. 5. 26.

Inutilis est institutio *perplexa*, aut facta cum sui heredis designatione, quæ contumeliæ causa addi solet. Valer amen cum elogio & obituratione. IV. 28. 5. 27.

Inutiles institutiones captatoriarum. Quæ tales sint, quæ non? IV. 28. 5. 28.

An valeat institutio expresse vel tacite in arbitrium tertii collata? IV. 28. 5. 29.

Hermaphroditus.

Cui sexui annumerandus sit hermaproditus? I. 1. 5. 1.

Hortagium.

Vide *investitura*.

Homicidium.

Qui teneantur lege Cornelia de sicariis? An & qui pugno, calce, illusione in terram, concussatione, faucium compressione &c. occidunt? Quo modo ex instrumento, quo cædes facta, præsumatur, occidendi animum adfuisse vel defuisse? VI. 48. 8. 1.

Quid, si per errorem occidat Titium, quem putat esse Mævium, vel Titium Mævio adstantem; vel cædis impediendæ causa intervenientem? VI. 48. 8. 2.

Teneantur, qui mortis causam præbuerunt, quales multi recensentur. An & qui, cum possent, opem non tulit periclitanti & cæso? An, qui cædem mandavit; occidere volentem ulterius instigavit, aut cædem factam ratam habuit? An vulnus mandans, cæde secuta? VI. 48. 8. 3.

Quid, si cædes tentata, non facta, iure civili & moribus? De iudicio medicorum, an vulnus lethale sit? An illud iudicium contrariis probationibus convelli possit? Punitus ut vulnerans, an adhuc puniri possit ut occidens, si post pateat, vulnus lethale esse? An lethale, si quis quadraginta diebus supervixerit? VI. 48. 8. 4.

Extensa legis Corneliæ pœna ad armantes familiam possessionis invadendæ causa; seditiosos; castrantes alios, aut se præbentes castrandos. VI. 48. 8. 5.

De pœna homicidii ex iure civili, divino, hodierno. De antiquo in Hollandia & vicinia pœna huius persequendæ modo. De homici-

INDEX GENERALIS.

- da indigno hereditate occisi. De damni privati per eadem illatæ reparatione, sed cessante, si sicarius morte punitus sit. VI. 48. 8. 6.
- Quid, si plures dolo unum occiderint; simul onus hominis necandi causa deiecerint; singuli lethale vulnus inflixerint? Quid, si unus lethaliter vulneraverit, alter superveniens occiderit? Quid, si homo in rixa occisus sit? Quid, si in rixa occisus dixerit ante mortem, a quo percussus sit? Quid, si plures simul in necem alicuius conspirantes, eundem aggressi sint, & is uno tantum vulnere casus sit? VI. 48. 8. 7.
- De homicidii pœna exasperanda ex plurimis causis, quæ recensentur. VI. 48. 8. 8.
- De mitiganda homicidii pœna, & imponenda arbitraria relegationis &c. Ubi de occidentibus sine dolo, per culpam, & quando lata culpa in hac lege morte puniatur, in invadentibus alienam possessionem, si ea occasione cædes facta, & propinantibus amatorum aut abortionis aut conceptionis poculum, si inde homo perierit. Quid, si maritus occiderit uxorem in adulterio deprehensam? Quid, si quis iræ impetu, ex causis levioribus concepto, occiderit? Quid, si verbalibus aut realibus iniuriis provocatus? VI. 48. 8. 9.
- De homicidio casu aut iure factò; ubi de infante furioso, occidente; de eo, qui furem nocturnum, transfugum, perduellem, nocturnum agrorum populatorem, vel ex iure hodierno diurnum, feta, olera, gallinas, &c. furripientem, septa relictientem, cuniculos nocte in collibus locatis capientem &c. perem. VI. 48. 8. 10.
- De impunitate observantis moderamen inculpatae tutelæ, vide *moderamen inculpatae tutelæ*.
- De autocheiria. VI. 48. 21. 1. & seqq.
- De venenariis, vide *venenarii*.
- De exercentibus artes magicas, vide *magia*.
- Homo.*
- Varie hominum divisiones. I. 1. 5. 1.
- Homines vel masculi sunt vel feminae; in quibus melior, aut deterior sit feminarum quam masculorum conditio? I. 1. 5. 1.
- Sunt & vel cives Romani vel peregrini; & in quibus hi differunt inter se iure Romano ac moribus? I. 1. 5. 2.
- Sunt & vel liberi vel servi. Quid hodie sint homines proprii, & quibus nominibus appellantur, quo iure regantur? I. 1. 5. 3.
- Homines liberi iure Romano fuerunt senatorii vel equestris, vel plebei ordinis. I. 1. 5. 4.
- Alii optimates, alii populares. I. 1. 5. 4.
- Hodie alii nobiles, alii plebei, quod ex patris, non matris conditione æstimandum. I. 1. 5. 4.
- An novi Nobiles gaudeant iure vetustæ Nobilitatis? I. 1. 5. 4.
- Homines alii sunt iam nati, alii in utero. Et quando hi pro iam natis habeantur, quando non? I. 1. 5. 5.
- Homines vel sui vel alieni iuris sunt. I. 1. 6. 1.
- Honestum.*
- Non omne quod licet honestum est. I. 1. 1. 10.
- Honor.*

INDEX GENERALIS.

- Honor.*
Vide munus.
- Honorarium.*
De variorum honorariis. VI. 50. 13. 1. & seqq.
Vide salarium.
- Hora.*
Hora quando censetur elapsa esse? VI. 44. 3. 1.
- Hypotheca.*
De pignoribus, vide quædam ad verbum *pignus*, & *pignoratitia actio*.
Quid intersit inter pignus & hypothecam? Nemo regulariter cogi potest, ut hypothecam constituat, nisi id promiserit. III. 20. 1. 1.
Mortuo eo, qui promiserat, se certam rem hypothecæ obligaturum, unus ex pluribus heredibus, cui illa cessit, eam in totum obligare cogitur. III. 20. 1. 1.
Divisio hypothecæ in generalem & specialem. Quæ obligata intelligantur, si universitas rerum, ut grex, taberna, illata & investa, peculium, obligentur? III. 20. 1. 2.
Re singulari obligata, quando rei istius fructus, & quales, censentur obligati? Ancilla obligata, an & quando partus obligatus sit? An, servo obligato, peculium servi? III. 20. 1. 3.
De aliis rerum obligatarum accessionibus, alluvione, usufructu consolidato, insula ante fundum nata, eo, quod ex re obligata factum est, nave fabricata ex sylva obligata, domo in aream aut hortum, fundo in vinetum converso. III. 20. 1. 4.
An domo pignolata exusta, iterumque restituta, impensæ prius deducendæ sint, antequam nova domus pignori sit? Et an possessor extraneus, qui novam domum imposuit areæ obligatæ, rem retinere possit, oblato creditori pretio areæ? III. 20. 1. 4.
An id, quod in rei pignoratæ locum surrogatum est, pignori sit? ubi de rebus, quæ ex pecunia obligata emta, & de pretio ex rebus obligatis redactæ. III. 20. 1. 5.
Quæ res contineantur sub hypotheca generali? An futura, incorporalia, merces in taberna, servus qui res omnes domini obligavit, ipsa pecunia credita, necessaria supellex, emphyteuticaria prædia, feudalia? III. 20. 1. 6.
An bona fideicommisso obnoxia, aut fructus eorum? An bona heredis? An bona defuncti sub hypotheca generali per heredem constituta? An alienata ex consensu creditoris, si post redierint in debitoris potestatem? III. 20. 1. 7.
Si quis simpliciter obligaverit *bona sua*, sine nota Universalitatis, an omnia intelligatur obligasse? III. 20. 1. 8.
Quæ iure civili ac moribus nostris solennia requirantur ad immobilia & navigia maiora & incorporalia immobilibus accensita hypothecæ obliganda? Quid si feuda? An illa etiam apud ordinarium iudicem obligari? Si subfeuda, an in curia primi domini directi, an vero subinféudatis? III. 20. 1. 9.
Quæ solennia in Hollandia ad generalem bonorum omnium hypothecam? An ea præcise coram iudice loci, in quo contractus celebratus

INDEX GENERALIS

- tus constitui debeat? Ius singulare Amstelodamensium. Non obligantur extra Hollandiam sita immobilia per hypothecam generalem in Hollandia constitutam. III. 20. I. 10.
- Insinuatio apud aëta & solatio quadragesimæ non sunt necessaria in hypotheca legali, & paucis aliis casibus. In reliquis, si desint solennitates, nulla prælatio in Hollandia tribuitur, licet coram tabellione & testibus bona debitoris obligata sint. III. 20. I. 11.
- An teneatur actuario, si quæ solennia dolo aut culpa eius prætermissa sint, vel rem liberam asseruerit, quæ erat obligata? III. 20. I. 11.
- Si mobilia per traditionem obligentur, nec insinuatione apud aëta nec quadragesimæ solutione opus est. An constitutum possessorium ad mobilia obliganda pro traditione habeatur? III. 20. I. 12.
- Sine traditione mobilia in Hollandia non obligantur solo instrumento publico coram tabellione & testibus, sed demum, si quadragesima debiti fisco illata sit. Hypotheca generalis, quæ soluta quadragesima coram aliquo Hollandiæ iudice constituta est, extendit se ad mobilia ubicunque etiam extra Hollandiam sita, licet certo loco alligata ex patrisfamilias destinatione; uti & ad credita debitoris. III. 20. I. 12.
- Immobilia specialiter obligata, si alienentur oneroso vel lucrativo titulo, transeunt cum onere. Quid iuris, si solenniter sub hasta sint vendita, & creditor ius suum non indicaverit? III. 20. I. 13.
- Mobilia tradita creditori, si alienentur, aut creditor ea possidere desiderit, ius pignoris evanescit, excepto uno casu in Rhenolandia. III. 20. I. 13.
- Immobilia generaliter obligata ex conventionem vel lege, quando ex iure hodierno transeant in alium cum onere, quando sine onere? notatur ius singulare Amstelodamense & Ultraiectinum hac in parte. Quid iuris, si mobilia generaliter obligata alienentur per debitorem? III. 20. I. 14.
- Quis sit effectus hypothecæ generalis & specialis quantum ad ius prælationis? An specialem & generalem habeas, necdum excussis specialiter obligatis excutere possit generaliter obligata? Et quid, si generalis tantum subsidaria sit? III. 20. I. 15.
- Quid hodie hac in parte obtineat in Hollandia? Quid Amstelodami? Quid Ultraiecti? III. 20. I. 16.
- Si debitor nomen sui debitoris obligaverit, creditor, cui illud obligatum, agere potest contra debitoris debitorem etiam sine cessione actionis; & qua actione? III. 20. I. 17.
- Hypotheca requirit principale debitum. An constitui possit ei, qui tantum est adiectus solutioni? An pro debito naturali? An pro eo, quod exceptione iurisiurandi vel rei iudicatæ elidi potest? An pro debito alieno? An pro usuris aut pœna conventionali? In dubio pignus tantum in sortem obligatum creditur. III. 20. I. 18.
- Recensentur casus, quibus pignus valet, licet principalis obligatio nulla sit; &, quibus durat, actione personæ iam extincta. III. 20. I. 19.
- An

INDEX GENERALIS.

An pro debito in diem, vel conditionali, vel plane incerto, hypotheca constitui possit? Et quid hodie agendum, si pro debito futuro incerto hypotheca constituenda sit? III. 20. 1. 21.

Recensentur plura pacta, quæ recte hypotheca apponuntur. III. 20. 1. 21.

An valeat pactum, *ne debitori*, vel *ne creditori* liceat pignus vendere? & quale ius singulare sit in pacto, *ne debitori* liceat pignus vendere? III. 20. 1. 22.

De pacto antichresios. Illud vel expressum esse, vel tacitum, aliquando subsidiarium tantum, in casum moræ. III. 20. 1. 23.

An antichresis legitimum excedere possit usurarum modum? III. 20. 1. 24.

Lex commissoria in pignoribus improbata, etiam inter debitorem & fideiussorem eius, sive ab initio sive ex post facto interveniat. III. 20. 1. 25.

De pacto, *ut sibi habeat creditor quicquid ex pignore vendito redactum fuerit*, & ut, debito intra certum tempus non soluto, *debitor creditori pignus cedat*. III. 20. 1. 26.

An hypotheca legalis competat tutori in bonis pupilli pro indemnitate? IV. 27. 4. 1.

An pupillo in bonis magistratum, qui tutorem dederunt. IV. 27. 8. 4.

An debitori obærato aut creditoribus in bonis curatoris bonorum? VI. 42. 7. 11.

Hypotheca tacita.

Vide *tacita hypotheca*.

Hypotheca legalis.

Vide *legalis hypotheca*.

Quæ res hypothecæ obligari possint? ubi de rebus commercio exemptis, de nominibus, instrumentis emtionalibus, militia, servitutibus, iure pignoris, emphyteusi, agris adscriptitiorum, feudis. III. 20. 3. 1.

An res litigiosa, vel arresto iam tenta? An arma militum, spes præmiorum athleticis constitutorum? An bona pupilli sine decreto? An boves aratores & instrumenta aratoria? III. 20. 3. 2.

An res aliena? An & quo usque res communis obligari possit, ac post divisionem obligata maneat, sive privatim sive fisco obligata sit? III. 20. 3. 3.

Recensentur casus, quibus subsistit pignus alienæ rei. Et convalescit utiliter, si is, qui obligavit, dominium acquisiverit, licet creditor sciverit rem alienam esse. III. 20. 3. 4.

Quid iuris, si diversis temporibus res eadem duobus a non domino obligata sit, & is postea dominus fiat? Si nunquam res aliena obligata acquiratur obliganti, quid iuris creditor habeat? III. 20. 3. 4.

An convalescat pignus, si testator obligavit rem Titii, & hic postea testatori heres extiterit? III. 20. 3. 5.

Quo usque nostris moribus convalescat pignus rei alienæ, ubi postea per obligantem dominium quæsitum est, tum in mobilibus, tum in immobilibus? III. 20. 3. 6.

Recensentur casus, quibus valet pignus alienæ rei, licet dominus non consentiat, nec obligans dominium acquirat: ubi de procuratore

INDEX GENERALIS.

tore rem domini, administratore rem reipublicæ obligante: domino dominium callide dissimulante, cum alius obligaret; deque eo, qui hodie mensæ scœnebris rem alienam obligavit; de marito rem uxoris; aut vidua dimidiam partem feudi stante matrimonio ac communione quæstum emti, obligante.

III. 20. 3. 7.

Quid iuris, si quis rem sibi commodatam, locatam, aut apud se depositam, pignori obliget?

III. 20. 3. 7.

De *distractione pignorum & hypothecarum*, vide *venditio pignorum*. Solvitur hypotheca, si creditor fiat dominus pignoris; nisi creditor antiquior privatim pignus emerit, & secundus creditor id evincat.

III. 20. 6. 1.

Etiam sublato principali debito per confusionem, solutionem, novationem &c. An, si liberi matri tutrici successerint, bona vitrici liberentur a vinculo pignoris legalis? Quid iuris, si pignora in novatione repetita sint? An pupillus censeatur novasse obligationem ex tutela & ita perdidisse pignoris ius, si post pubertatem usuras reliquorum acceperit?

III. 20. 6. 2.

Totum debitum debeat solutum esse, licet plures debitoris heredes sint. Quid, si primus debitor solverit, cum pignus pignori datum esset?

III. 20. 6. 2.

An, cum remissio principalis debiti inutilis est, remissio quoque pignoris inutilis sit?

III. 20. 6. 3.

An evanescat vinculum pignoris, si mancipium obligatum manumittatur aut prostituatur?

III. 20. 6. 4.

Pignore extincto, an debitor cogi possit, ut aliud pignus det pro annuo reditu aliove debito?

III. 20. 6. 4.

De pacto, ne res pignori sit, redditione pignoris, aut instrumenti continentis obligationem pignoris.

III. 20. 6. 5.

An solvatur pignus, si creditor in rei obligatæ alienationem consenserit expresse vel tacite? Quid, si tantum sciverit rem alienari nec contradixerit; tum iure civili tum moribus circa mobilia & immobilia?

III. 20. 6. 6.

Quid, si alienatio, in quam consensit creditor, non sequatur, vel non eo modo, vel ab ea iam facta recedatur. An reviviscat pignus, si res postea redeat in dominium debitoris ex nova causa?

III. 20. 6. 7.

Quando verum sit, quando non, resolutio iure dantis ius pignoris resolvi? ubi de usufructu finito qui obligatus erat; de pignore pignori dato, si debitor primus solvat; de emphyteusi aut superficie amissa; de re fideicommissio conditionalis obnoxia, interim per fiduciarium pignori data; de re in diem addita, vel sub lege commissoria vendita interim obligata, si venditio resolvatur. Quid, si obligata sit res, quæ vendita erat sub conditione, ut, si displicuisset, reddere liceret; vel quæ ob vitium redhibetur.

III. 20. 6. 8.

An, rescissa venditione ob enormem læsionem, res interim per emptorem obligata redeat ipso iure libera ad venditorem?

III. 20. 6. 9.

Si ius pignoris ex conventionem vel lege tantum ad certum tempus constitutum sit, vel dominus consenserit, rem suam usque ad annum obligari, lapsa tempore res desinit obligata esse. Quid, si domi-

nus

INDEX GENERALIS.

- nus directus consenserit in feudi oppignorationem, sed ea lege, ut intra sexennium luatur? III. 20. 6. 10.
- An extinguatur pignus, oblato alio pignore æque idoneo invito creditori? III. 20. 6. 11.
- An legale pignus pereat per conventionale vel per fideiussores datos? III. 20. 6. 12.
- An sola oblatione debiti sine depositione? III. 20. 6. 13.
- An mutatione formæ rei obligatæ, vel nova specie facta? An debitor invito creditore possit domum pignoratam destruere aut formam rei mutare? III. 20. 6. 14.
- An priori creditori pereat suum pignoris ius, si consenserit, alteri creditori rem eandem obligari? III. 20. 6. 15.
- An, resolutio iure pignoris, ob chirographarium debitum pignus retineri possit? an & pro usuris debiti chirographarii? III. 20. 6. 16.
- Hypothecaria actio.*
- Vide *Serviana actio* & *hypothecaria*.

I.

Iactus.

- E**xplicatio l. 9. ff. ad leg. Rhod. de iactu. III. 14. 2. 1.
- Quid fuerit cautum lege Rhodia de iactu? Quæ æquitas huius legis, quæ non iactum, sed mercium conservationem considerat? III. 14. 2. 2.
- Locus est huic legi, & contributioni, siue consentientibus siue invitatis mercium dominis iactus sit factus; siue alii in eodem periculo proiecerint, siue non; & siue in mari, siue in portu; serena vel turbida tempestate; si modo periculi amovendi causa. III. 14. 2. 2.
- Multa iactui similia habentur. Quid si *avaritia*, quæ vulgo in *magnam*, seu *grossam*, & *communem* dividitur? III. 14. 2. 3.
- Quæ pertineant ad *avaritiam magnam*? ubi de mercibus aspersione aquæ corruptis; mercibus in scapham coniectis & ita pereuntibus; de armamentis navis deiectis aut amotis; de mercibus datis, ut navis a piratis redimeretur, vel pretio redemptionis promisso? III. 14. 2. 4.
- Recensentur plura alia ad *avaritiam magnam* pertinentia; inter quæ, a navis vado hærens, cum nauta iactu facto potuisset navem salvam facere, sed maluit scaphis adhibitis merces educere, ut omnes salvæ essent; item si quis consulto navem in littus impegerit; & alia. III. 14. 2. 5.
- De variis impensis & damnis, quæ ad *avaritiam magnam* spectant; ubi & de damnis, cum navigandi societas (*admiraalschap*) inrita esset, reparandis vel non. III. 14. 2. 6.
- Qui sumtus pertineant ad *avaritiam communem*? III. 14. 2. 7.
- Impensæ factæ in scaphas onerarias (*lichters*) & tributum, quod appellatur *lastgelt*, pro qua parte gravent dominum navis & mercium? III. 14. 2. 8.
- Recensentur casus, quibus damnum gravat ipsum mercium dominum, cessante contributione: ubi de mercibus effluentibus aut aliter corruptis, damnis navi per violentiam tempestatis illatis, nave post iactum

INDEX GENERALIS.

- iactum pereunte, dum merces in scapham coniectæ salvæ sunt. Et
 quid iuris, si merces iactæ vel cum navi meris, per urinatores ex-
 tractæ sint? III. 14. 2. 9.
 De damnis dolo vel culpa magistri datis, per ipsum aut exercitores
 reparandis; ubi de non assumtis vadorum peritis, (*lootsen*) de nave
 plus iusto onerata, aut mercibus male collocatis. III. 14. 2. 10.
 Qua via, & quibus actionibus, domini mercium salvatarum obtineant
 contributionem; & quam diu durent hodie actiones ad eam impe-
 trandam? III. 14. 2. 11.
 Qui debeant contributionem facere? An & dominus navis? An &
 illi, qui mutuum numerarunt sub pignore carinæ, (*op bodemerye*)
 An & domini mercium iactarum? Et quid, si iactæ, cum necdum
 medium itineris absolutum esset? III. 14. 2. 12.
 Nihil refert, quales res iactu salvatæ sint, an magni, an parvi pon-
 deris: & quid in eo, quod focii nautici ex more sine naulo trans-
 vehunt? Quid iuris, si merces iactæ, quæ non ab initio, sed post
 emensam itineris partem, fuerant navi impositæ? III. 14. 2. 13.
 Si ignaro navis totius conductore magister merces alias imposuerit, &
 hæc iactæ sint, an, & tunc conductor ex suis salvatis contribuere
 debeat? III. 14. 2. 13.
 Non contribuendum ex esculentis & potulentis in dies proximos con-
 sumendis; nec hodie ex vestimentis quotidianis. III. 14. 2. 14.
 Esculenta non fiunt ipso iure communia in navi in casu necessitatis.
 III. 14. 2. 14.
 Non contribuendum ex salvatis, si postea casu perierint, antequam
 ad locum destinatarum perlata essent. III. 14. 2. 15.
 Æstimandæ sunt merces iactæ & salvæ: iactæ quanti emtæ, salvæ
 quanti vendi possunt: quo ipso omnimodam observari æqualita-
 tem, demonstratur. III. 14. 2. 15.
 Quo modo hodie merces salvæ & iactæ æstimentur? III. 14. 2. 16.
 Etiam pecuniæ iactæ vel salvatæ intuitu contributio locum habet,
 & æstimatur non ex valore imposito, sed secundum internam ma-
 teriæ bonitatem. III. 14. 2. 17.
 Sarcinæ iactæ æstimentur, prout extrinsecus apparent, non item
 pretiosa, quæ clam iis inclusa; nisi magister mature sit monitus;
 vel nisi pretiosa illa non iacta, sed salvata probentur. III. 14. 2. 17.
 An ædibus dirutis ob ortum incendium, ne latius serpat, vicinia
 domino ædium id reparare debeat? III. 14. 2. 18.
 De aliis legis Rhodiæ capitibus. III. 14. 2. 19.
Ignorantia iuris & facti.
 Error iustus non nocet erranti. An hodie ob errorem iustum resti-
 tutio petenda sit? An noceat error iuris? An iuris statutarii? An
 error iuris excuset a dolo? An a culpa? III. 22. 6. 1. & seqq.
Illata in vecta.
 Vide tacita hypotheca.
Immobilia.
 Multa natura sua mobilia pro immobilibus habentur? quia immo-
 bilibus hærent. I. 1. 8. 13.
 Item

INDEX GENERALIS.

- Item ex destinatione patrisfamilias, aut legis dispositione.** I. 1. 8. 14.
An immobilis sit pecunia emtori prædiorum destinata? I. 1. 8. 15.
An immobile habendum sit pretium ex immobilibus redactum? I. 1. 8. 16.
An navigia & molendina sunt immobilia? I. 1. 8. 11.
Reditus annui an mobilibus an immobilibus accensendi sint? vide *reditus*.
De immobilibus hypothecæ vel pignori obligandis, vide *hypotheca*.
Vide alia ad verbum *mobilia*.

Immunitas.

- Qui allegat immunitatem a vectigalibus, eam probare debet.** Concedit eam Princeps. An & magistratus circa vectigalia municipii. An Princeps post factam locationem vectigalium? Rescripta immunitatis an præsumantur per obreptionem impetrata? An præscriptione immunitas acquiratur? V. 39. 4. 27.
Qui habuerint immunitatem? Ubi de legatis, fisco, Principe, studiosis, naviculariis rem suam gerentibus, militibus; item de rebus exercitui vel usus causa paratis, tum iure civili, tum moribus; & de fructibus horariis (vulgo *fruyten*) in proprio natis & consumtis, vel alteri donatis; & de abrogata immunitate portionis, quam sine naulo magistri & socii nautici transvehunt, *voeringe*. V. 39. 4. 28.
Qui amplius apud nos gaudeant immunitate vectigalium? An & cietas Indica? Quales Hollandiæ civitates sint immunes a telonio; V. 39. 4. 29.
Quid iuris, si bona pertineant ad duos, quorum alter immunis est, alter non? Quid, si bona munia & immunia mixta sint? V. 39. 4. 30.
Unde diiudicandum sit, quo usque se extendat data immunitas? An ex præscriptione, & an ei hic locus sit? De stricta immunitatis interpretatione. In dubio concessa præsumitur a solis personalibus, non patrimonialibus: & data a vectigalibus, ad præsentia, non futura, pertinet. Quid, si vetera tantum aucta sint? Prædiis concessa, ad sola præsentia, non post quæsitâ, spectat. Quid, si præsentia alluvione creverint? VI. 50. 6. 2.
An immunitas in dubio personalis, an realis sit, & ad heredes transeat? Quid, si personæ propter militiam aut dignitatem data sit, non ipsis rebus? Quid, si tunc persona talis militare desinat? Quid, si immunitas personæ data sit ob benemerita? VI. 50. 6. 3.
Ad quales successores transeat immunitas generi & posteris data? Quid, si data liberis & posteris? VI. 50. 6. 4.
Collegio data an pro sit surrogatis in collegio? An, si singulis membris nominatis, aut quibusdam ex collegio, data sit? An pro sit assumptis in collegium, qui non agunt agenda, vel carent aliquo requisito per legem immunitate donantem? VI. 50. 6. 5.
An patrifam. data pro sit uxori liberisque? Si uxori, an tunc & viduæ? An emtori competens pro sit ei, qui ex retractu feudum

INDEX GENERALIS.

avocat? An immunitas personalis proprietarii proſit colono aut fructuario, aut emtori in caſu venditionis? VI. 50. 6. 6.

Immunitas data non operatur, ubi eſt urgens reipublicæ neceſſitas, vel penuria eorum, qui munera vel honores gerere poſſunt. An quis immunitate gaudens, eam amittat in futurum ex eo, quod quædam ſponte ſubierit? Quibus modis aliis ceſſet immunitatis conceſſio? VI. 50. 6. 7.

De immunitatibus nundinarum maiorum, vide *nundina*.

Et quibus cauſis immunitas a muneribus aut honoribus competat, & a quibus latius explicetur. VI. 50. 5. 2. & ſeqq.

Impenſæ.

Quales impenſas recuperet qui hereditatis petitione convenitur, vide *petitio hereditatis*.

Quales impenſas recuperet conventus rei vindicatione? & an ac quando impenſæ cum fructibus compenſandæ ſint, aliaque, vide *vindicatio*.

An & quo uſque emphytheuta, finita emphytheuſi repetere poſſit impenſas & meliorationes, vide ad vocabulum *emphytheuſis*.

Quales impenſas repetat ſocius iudicio communi dividundo? II. 10. 3. 3.

De impenſis in funus, vide *funus*.

Quæ ſint impenſæ neceſſariæ? Quo ſenſu verum ſit, impenſis neceſſariis ipſo iure dotem minui? Quid interſit hic inter impenſas impenſas in præſentem, & in perpetuam rei dotalis utilitatem factas? Quid inter neceſſarias factas, & faciendas, ſed omiſſas, ſi caſus incendiï aut ſimilis, rei dotali ſupervenerit? IV. 25. I. 1.

An & quando moribus noſtris impenſæ neceſſariæ dotem minuunt aut deducendæ ſint? Et quo modo æſtimandæ, ſi maritus ſuum aut uxoris feudum muniverit adverſus fluminis edacitatem? IV. 25. I. 2.

Quæ ſint impenſæ utiles, & quibus modis repetendæ, ſi in dotem factæ? An & mediante compenſatione? An & quo modo moribus noſtris utiles impenſæ repeti poſſint, & quo modo æſtimandæ? Si maritus iactis molibus ſui aut uxoriï fundi alluvionem auxerit, quo modo tunc æſtimandæ? Et an tunc alluvio pertineat ad acquæſtus? IV. 25. I. 3.

Quid ſint voluptuariæ impenſæ? An & quo uſque recuperari poſſint in dotem factæ, iure civili & moribus? Quando habeantur præ utilibus? IV. 25. I. 4.

Si maritus in fundo dotali lapicidinas aperuerit, an impenſam repetat? Cui cedant lapides educti? Quid moribus? IV. 25. I. 5.

Impenſæ litis.

Vide *ſententia*.

Imperium.

Iuriſdictioni, cohæret imperium. Quid illud ſit? & an etiam in voluntaria iuriſdictione inveniatur? I. 2. I. 38.

Quid ſit merum imperium, & in quibus conſiſtat? I. 2. I. 39.

Eur dicatur merum imperium? & an in ſola conſiſtat punitione? I. 2. I. 40.

An

INDEX GENERALIS.

An magistratus municipales habuerint merum imperium? an hodie?
an & curia provincialis? I. 2. I. 41.

Quid sit imperium mixtum, & quæ eo pertineant? I. 2. I. 42.

Imperium mixtum distinctum natura sua est a iurisdictione. Et cur
plura in iure quandoque imperio quandoque iurisdictioni adscri-
bantur? I. 2. I. 43. & 44.

Par in parem non habet imperium. Vide *Iurisdiclio*.

Implantata.

Implantata & sata in alieno, cui cedant? Cui arbor in confinio posi-
ta? Quibus remediis impensæ recuperentur? An & eas recuperet,
qui sciens alienum fundum conseruit? An arboris in alieno planta-
tæ dominus arborem erutam vindicare possit? V. 41. I. 25.

Incendium.

De incendio in ædibus orto, vel ex stipula incensa, vel ex eo quod
fornacarius ignem negligentius habuit, de ædibus vicinis incendii
arcendi gratia deiectis, similibusque; vide *Aquila lex*.

An ædibus dirutis ob ortum incendium, ne illud latius serpat, vici-
nia domino id reparare debeat? III. 14. 2. 18.

De pœnis eorum, qui incendia dolo vel culpa excitarunt. De incen-
dii, per sceleratos in Brabantia excitati, damno communiter fe-
rendo per universitatem, in cuius territorio id contingit.

VI. 47. 9. 5.

Incertum.

Incertum quibus in casibus peti possit?

I. 2. 13. 5.

Incestus.

Quid sit? Quis Romanis fuerit incestus iuris gentium, quis iuris ci-
vilis? VI. 48. 5. 9.

De pœnis incestus per nuptias, per stuprum, per adulterium com-
missi, per scientes aut ignorantes, masculos aut fœminas iure civili
ac moribus. De pœnis copulantium eos, qui incestas nuptias con-
trahunt. An liberi ex incestu, per errorem commisso, parentibus
legitimi nunc censeantur? VI. 48. 5. 20.

Incolæ.

Vide *municipia*.

Incorporalia.

Incorporalia moribus plerumque ad mobilia aut immobilia reduci so-
lent. I. 1. 8. 18 & multis seqq.

Quandoque tamen considerantur adhuc hodie ut species a mobilibus
& immobilibus distincta.

I. 1. 8. 29.

Indebitum.

Quid sit indebiti condiclio, & in quo mutuum distet ab indebiti so-
lutione? III. 12. 6. 1.

Non habet locum, si solutum sit, quod naturaliter debitum; nec,
si id, quod vere debitum, more improbato exactum sit, licet exi-
gens aliter coerceatur. III. 12. 6. 2.

An pendente die vel conditione condici possit, quod ante diei vel
conditionis debito appositæ, existentiam solutum est? De interu-
furio casu, quo sortis condiclio fieri non potest. III. 12. 6. 3.

Index Gener. Comm. ad Pand.

I

Tutus

INDEX GENERALIS.

- Tutus** exceptione perpetua in suum favorem introducta, si solverit per errorem, solum repetere potest: quod exemplis docetur: tres tamen casus excipiuntur. Sed si exceptio in odium adversarii introducta sit, solvens non repetit; quod inter alia etiam obtinet hodie in exceptione biennii, intra quod debita plurima ex constitutione Caroli V. sunt exigenda. III. 12. 6. 4.
- Quo modo** conditio competat & electio, si pars soluti sit indebita; vel utraque res soluta sit, cum alterutra esset debita; vel una res sit soluta velut unice debita, cum res in genere esset debita, vel duæ res alternative; & quid, si alterutra post solutionem interierit; cum utraque alternatim debita soluta esset? Item quid iuris, si duo rei debendi, vel debitor & fideiussor, singuli totum corpus aut quantitatem, vel singuli rem unam ex alternative debitis, solverint iisdem vel diversis temporibus? III. 12. 6. 5.
- Competit** tantum ei, qui ignorans indebitum ignoranti solvit. Quid, si sciens scienti vel ignoranti solverit? quid si dubitans? III. 12. 6. 6.
- Quod per errorem** iuris indebite solutum est, condici nequit; quod & moribus obtinere debet. III. 12. 6. 7.
- Quibus** detur hæc conditio? ubi de tutoribus, procuratoribus, qui pro pupillo vel domino solverunt indebitum. III. 12. 6. 8.
- Quis** condicat, si primus indebitum promiserit, ac fideiussor ab eo datus id solverit? Quid iuris, si fideiussor pro vero debitor fideiussert, & solverit deinde quasi principalis debitor esset? vel postquam ipse interposuisset pactum de non petendo? Et generaliter, quid iuris sit, si quis solverit, quod ipse non debebat, alius tamen debeat accipienti? III. 12. 6. 9.
- Datur** quandoque conditio indebiti aliis, quam qui solverunt, dum illi, qui instituti erant, legata, quandoque & debita solverunt, ac dein restitutione vel aliis modis, ob testamentum iniustum, falsum, inofficiosum, ab hereditate depulsi sunt. III. 12. 6. 10.
- Contra quos** hæc actio detur? An contra eos quibus solutio profuit? An contra fiscum, si quaestori ærarii indebitum solutum sit? An contra dominum, cuius procuratori solutum quod debitum non est? Et quid, si adiecto vel delegato indebitum solutum sit? III. 12. 6. 11.
- Ad quid** tendat conditio indebiti, si factum aliquod indebite præstitum sit? Vel possessio indebite translata? Et quid, si res possessa per eum, cui tradita, iam usucapta sit? Quid si corpora indebite soluta per accipientem distracta sint, vel perierint? Et an cum forte indebite soluta usuræ sint reddendæ, si eam medio tempore accipiens fœnori collocaverit? III. 12. 6. 12.
- Si fors** debita soluta sit, usura indebita, non possunt condici usuræ, nisi solutæ sint supra legitimum usurarum modum. III. 12. 6. 13.
- Cui** incumbat onus probandi, indebitum debitumve esse, quod solutum est? An & probasse censeatur indebiti solutionem, qui de eodem debito duas producit apochas diversorum temporum, quarum posterior nullam prioris mentionem habet? III. 12. 6. 14.

Cessat

INDEX GENERALIS.

Cessat indebiti conditio, si solum sit ex causis, in quibus lis inficiendo crescit in duplum, vel ex causa transactionis, rei iudicatae, iurisiurandi. Recensentur tamen quaedam exceptiones. III. 12. 6. 15.

Cessat, si specialiter, non generaliter, huic conditioni renunciatum sit; vel insignis pietatis ratio comitetur solutionem, veluti dotis, aut commiserationis. III. 12. 6. 16.

Denegatur, quoties solum ex causis, ex quibus retentionem quidem habemus, at non petitionem. Item, si naturaliter debitum sit. Recensentur casus varii, quibus id, quod naturaliter debetur, si solum sit, repeti tamen potest. III. 12. 6. 17.

An pœna indebite soluta condici possit hac conditione? III. 12. 6. 18.

Si uxor debitum clam viro stante matrimonio contraxerit, illudque vel stante matrimonio solverit clam viro, vel post dissolutum matrimonium, an maritus vel ipsa repetere solum possit stante matrimonio, vel eo iam diremto, secundum mores Hollandiæ & Ultraiekti? III. 12. 6. 19.

Occasione solutionis indebiti explicatur *l. frater a fratre* 38. ff. de condic. indebiti. III. 12. 6. 20.

Indignus.

Indignis ablata fisco cesserunt cum onere. An excluso substituto? Indignus hereditate Titii an succedere possit Mævio, qui Titii heres fuit? An ficiarius heredi eius, quem occidit? V. 34. 9. 1.

Quandoque indignis ablata non cedunt fisco. Ubi de relictis tutori, ut tutor sit; de legatario testamentum supprimente, ut fraudet institutum; de matre liberis tutorem non petente; herede intra annum defuncti voluntatem non implente; muliere intra annum luctus nubente, & aliis. V. 34. 9. 2.

Quando ablata fisco cesserint? Ubi de accusantibus testatorem capitis, aut deferentibus; de relictis focariæ a milite; incestuosæ vel adulteræ ab adultero; item de his, qui testamentum dixerunt falsum, inofficiosum, non iure factum, aut petierunt possessionem contra tabulas; & quid moribus? V. 34. 9. 3.

De iis, quorum nomina a testatore deleta, quive matrem pupilli, cui substituti, accusarunt partus suppositi; item de iis, qui prius recte instituti, si postea incapaces instituuntur; aut testator institutos declaret in codicillis indignos. V. 34. 9. 4.

De relictis incapaci per tacitum fideicommissum. Quando clam fides de restituendo incapaci videatur accommodata? An sola proximitas inducat hanc præsumptionem, institutis parentibus, liberis, fratribus incapacis? Ad quid teneatur executor testamenti, si præsumtio sit, illum rogatum incapaci præstare? An tunc incapax sese deferens, partem relictæ capiat? V. 34. 9. 5.

Indignus, qui testatorem occidit, cuiusve negligentia periit. An & perdat legata, mortis causa donationes, aut capiones? An relictæ debeantur, si testator post lethale vulnus diutius superstes, ea non revocet? V. 34. 9. 6.

INDEX GENERALIS.

An indignus, qui iniuriis provocatus testatorem occidit, veluti adulterum uxoris suæ, aut uxorem adulteram? Aut aggressorem, si observaverit, vel exceßerit, inculpatam tutelam? V. 34. 9. 7.

An indignus, qui tantum tentavit occidere, vel gravi affectit iniuria; vel occidit fratrem, patrem, filium testatoris? An indignus maneat, si cum proximis transegerit de cæde? V. 34. 9. 8.

Pæna indignitatis non egreditur eam partem aut rem, cuius intuitu causa indignitatis commissæ est: actiones tamen & servitutes aditione confusæ non reviviscunt post ablationem hereditatis. V. 34. 9. 10.

Indignum se faciens, sibi, non aliis nocet. An occidente ante occisum mortuo, filius eius occiso heres fiat? An fratres germani fratri suo per patrem occiso? Item de tutoribus, suo vel pupilli nomine quid facientibus, ex quo indignitas oritur, aliisque. V. 34. 9. 11.

Moribus ea, quæ indignis ablata, fisco non cedunt. Ubi remaneant tum testamento data, tum donata? Et an substitutus præferatur in iis heredi legitimo? V. 34. 9. 12.

Inedificatio.

Inedificata cui cedant? Et quid, si dolo non cohæreant? Quo modo dominus tigni iuncti indemnitate consequatur? V. 41. 1. 24.

Infamia.

An moribus nostris infamis sit aut pro confesso ac convicto habeatur, qui super crimine graviori cum privato læso vel accusatore publico transegit? I. 2. 15. 20.

Quinam laborent infamia iuris? I. 3. 2. 1.

An infames sint minores quæstus gratia in scenam prodeuntes? an militia exauctorati? an relegati, fustigati, stellionatus damnati? I. 3. 2. 1.

Damnati iudicis mandati, tutelæ, depositi, pro socio, directis obdolum infames sunt: raro si iudiciis contrariis. An & infames damnati ob latam culpam versutiæ aut negligentia? I. 3. 2. 2.

Quid sit infamia facti? qui ea laborent? An qui bonis cesserunt? an concubinæ? an spurii? I. 3. 2. 3. & II. 5. 1. 10.

Quid sit effectus infamiæ facti? I. 3. 2. 4.

Evitatur infamia graviore alia pæna imposita; sententia in procuratorem, similesque lata; satisfactione ante sententiam, quoties non nisi ex sententia infligitur I. 3. 2. 5.

Quo modo per appellationem infamia suspendatur? I. 3. 2. 6.

Evanescit infamia restitutione per Principem, aut senatum, quandoque per prætorem facta. I. 3. 2. 7.

An in uno loco infamis ex sententia ubique pro tali habendus sit? I. 3. 2. 8.

Non tam facile hodie infamia irrogatur, quam iure Romano, quod exemplis docetur; nec infames sunt privato furti vel iniuriæ iudicio damnati, licet ad palinodiam. I. 3. 2. 9.

Infir:

INDEX GENERALIS.

Infirmatio testamenti.

- De infirmatione testamenti ob liberorum præteritionem. vide *liberi*.
De revocatione testamenti apud acta vel coram quinque testibus, & concurrente decennii lapsu. An testator possit solenniter coram septem testibus suum revocare testamentum? vel nunc coram tabellione & duobus testibus? Quid, si coram tabellione & duobus testibus inscribat testamento clauso & indorsato, se illud revocare? Quid, si, cum sibi testamento reservasset expressionem nominis heredis, illud expresserit, ac postea deleverit, aliudque supra scripserit? IV. 28. 3. 1.
De rptione testamenti prioris per posterius ex iure communi vel privilegio recte conditum. An testamentum patris inter liberos revocari possit per posterius privilegiatum; & an expressa revocatio requiratur? Cur pacta dotalia expresse debeant revocari iure hodierno, non item testamenta? IV. 28. 3. 3.
Ut prius rumpatur per posterius, necesse est, ut ex posteriore adiri possit hereditas, non item ut re ipsa adestur. IV. 28. 3. 4. & 5.
Prius ruptum per posterius non convalescit iterum, si posterius deinde iure civili aut prætorio infirmetur: at omnino, si testator solenniter revocet aut incidat posterius, cum declaratione, quod id facit, ut prius ratum fiat. IV. 28. 3. 5.
Recensentur casus, quibus prius rumpitur testamentum per posterius imperfectum. IV. 28. 3. 6.
Quid, si testator posteriore iusserit, ut prius valeret? Quid, si posterius condiderit, credens, scriptum in priore mortuum esse, & is testatori superstes sit? IV. 28. 3. 7.
Hodie quisque pluribus relictis testamentis decedere potest, ut omnia valeant. Quid, si sibi sint contraria? Expressa demum revocatione priora infirmantur per posteriora. IV. 28. 3. 8.
Si duo testamenta eodem tempore condita producantur, nec appareat, quodnam postremum sit, an & quando alterutrum vel utrumque valeat? IV. 28. 3. 9.
Revocationem testamenti non impedit pactum aut iusiurandum de non revocando. An clausula derogatoria posterioris testamenti? Quid, si testator caverit, ne ulla voluntas posterior rata sit, nisi cui ipse certam verborum formulam, in priore expressam, inseruerit? IV. 28. 3. 10.
Si plures una tabula testati sint, an & quando, & quo usque unus sine altero testamentum mutare possit? IV. 28. 3. 11.
De irrito testamento. An hodie irritum fiat per capitis diminutionem? An per migrationem ad locum, in quo is, qui alibi testatus fuerat iure, necdum per ætatem aut aliter testari poterat, testamentum fiat irritum quoad mobilia? An &, si testamento Hollandus uxorem instituerit, & postea migret Ultraiectum, ubi id illicitum? IV. 28. 3. 12.
An convalescat testamentum Hollandi in Hollandia conditum, sed per migrationem ad ditionem Ultraiectinam irritum factum, si is Ultra-

INDEX GENERALIS:

- ieſti impleat 18. ætatis annum? An non, ſi mutato domicilio rurfus in Hollandiam revertatur? IV. 28. 3. 13.
- Irritum etiam fit, non adita hereditate. An tunc adhuc legata debeantur? An irritum fiat, ſi teſtator capitis damnetur, aut ſibi mortem conſciſcat? Et quid, ſi contra damnationem reſtituatur? IV. 28. 3. 14.
- Quid iuris, ſi teſtamentum conſulto deletum, inciſum, corruptum ſit? Quid, ſi id contigerit in noſtratibus teſtamentis clauſis? Quid ſi ex pluribus exemplaribus unum conſulto deletum ſit? Quid, ſi tantum exemplum inciſum aut deletum? Quid, ſi ſit exemplum ex protocollo notarii deſcriptum? IV. 28. 4. 1.
- Quid, ſi inconſulto, a teſtatore vel tertio deletum ſit, aut inciſum? Quid, ſi mures illud roſerint? IV. 28. 4. 2.
- Quid iuris, ſi pars teſtamenti deleta ſit, circa deleta & non deleta? Si ſola ſint inducta heredum nomina, an adhuc debeantur legata? Cui cedat hereditas, deleſis heredum nominibus? An ſubſtituto, ſi inſtituti nomen deletum ſit? Quid, ſi unius tantum heredis nomen deletum ſit, vel omnium quidem, ſed addito, quod teſtator unum tantum heredem offeſum habeat? IV. 28. 4. 3.
- Quando & ex quibus circumſtantiis teſtamentum præſumatur conſulto vel inconſulto deletum aut inciſum? IV. 28. 4. 4.
- Ingenuus.*
- Si ingenuus eſſe dicetur. V. 40. 14. 1.
- Ingreſſus in monaſterium.*
- Vide *monaſterium.*
- Inhibitio.*
- De inhibitione executionis ob appellationem, & attentatis; vide *appellatio.*
- Iniuria.*
- Quid ſit? Qui eam inferre poſſint? An pupilli, furioſi, dormientes, ebrii; An ebrii peccantes dolo careant? An & quousque ebrietas aut ira in iniuriis verbalibus excuſet? VI. 47. 10. 1.
- An & quando iniuriam faciant magiſtratus, iudices, ſubiectis ac litigantibus; præceptores diſcipulis; apparitores executionem facientes, creditores bona debitorum occupantes, vel quaſi debitorum, qui non ſunt? An maritus poſt divortium petens ventris inſpectionem, verberibus aut alia atrocitate abutens maritali poteſtate? An patronus aut parens liberos liberosve crudeliter coercens; aut magiſter navis ſocium nauticum? Et ubi tunc conveniendus ſit? VI. 47. 10. 2.
- An teneatur, qui iniuriam inferri mandavit, ſuaſit, procuravit? An qui alieno iuſſu fecit? Quid, ſi iuſſu patris aut domini? An maritus nunc conveniri poſſit ex iniuria per uxorem tertio facta? VI. 47. 10. 3.
- Qui poſſint iniuriam pati? An volentes, infantes, furioſi? Quid iuris, ſi quis ſervis propriis vel alienis iniuriam intulerit? An ob verbales aut reales iniurias homini leviſſimo & moribus indigno illatas detur actio iniuriarum? VI. 47. 10. 4.
- An

INDEX GENERALIS.

- An & quo modo defunctis fiat iniuria verbalis aut realis? An & quo modo tunc heredibus iniuriarum actio detur? An & filiis, qui patris, post obitum iniuria affecti, repudiarunt hereditatem? VI. 47. 10. 5.
- An domini, possessores bona fide, fructuarii, iniuriam patiantur per servos læsos? An hodierni domini, ex iniuria famulis ancillisve facta? An pater per filios in potestate, aut emancipatos? An maritus, sponsus, per uxorem aut sponsam? An & quando sponsa, uxor, vidua per iniuriam marito defuncto aut viventi factam? An magistratus aut iudex per apparitores; dominus per vassallos? Princeps per legatos; abbas aut monasterium per monachos; cognatio vel familia per unum de cognatione aut familia? Quid, si iniuriam inferens his, ignoret esse filiumf. uxorem &c.? Quid, si ignoret, cuius sit? Quid, si putet esse filiumf. Titii, cum esset Mævii? Quid, si Titio iniuriam inferat, putans, eum esse Mævium? VI. 47. 10. 6.
- Recensentur plurimi modi continentes speciem realis iniuriæ, aut saltem eo reducendi. VI. 47. 10. 7.
- Recensentur modi, qui ad verbalem pertinent iniuriam. VI. 47. 10. 8.
- An excuset conviciatorem præfatio honoris, aut convicii veritas? Quid, si in casibus, quibus veritas excuset, probatio fiat, sed non plene? Quid, si doceatur de fama publica? Quid, si nominetur autor convicii? VI. 47. 10. 9.
- Quo modo literis fiat iniuria? Ubi præcipue de libello famoso, carmine, historia, comædia, &c. An sit famosus libellus, cui autor nomen proprium addidit? An, si in vago tantum sit conceptus, nec certa persona designata, quæ lædatur? An excuset veritas in famoso libello obiectorum? VI. 47. 10. 10.
- Quo modo consensu iniuria fiat? VI. 47. 10. 11.
- Quo modo prospici possit ei, qui iniurias ab alio metuit? An sub pœna promittens, se Titio iniuriam non illaturum, teneatur ad pœnam, si eam inferat uxori Titii? Qui dicit, iniuriam sibi factam esse, id probare debet. An & dies ac locus probari debeant? An probari possit per iurisiurandi delationem? VI. 47. 10. 12.
- De antiqua pœna iniuriæ. De actione prætoris iniuriarum, & de æstimatione iniuriæ, ad quod tempus referenda sit? Ex quibus circumstantiis crescat? An & ex habitu ac vestitu iniuriam passi? Ex uno facto pluribus iniuriarum actio nasci potest, nec unus agens alteri præiudicat. VI. 47. 10. 13.
- De actione iniuriarum civili ex lege Cornelia. Ob quam iniuriam, quibus, aut ob quid detur? VI. 47. 10. 14.
- De criminali persecutione extraordinaria iniuriæ, & quibus pœnis tunc rei coercendi sint; iure civili ac moribus? VI. 47. 10. 15.
- De criminali publico iniuriarum iudicio contra eos, qui ministris factorum aut sacris ipsis iniuriam inferunt, aut libellos famosos componunt; deque pœna eorum ex iure civili & moribus. VI. 47. 10. 16.
- De actione ad palinodiam. An civilis an criminalis sit? An infametur? Locum habet in iniuriis verbalibus, An & quomodo in his, quæ

INDEX GENERALIS.

quæ scripto publico vel privato illatæ? In realibus locus est deprecationi, non recantationi; uti & in verbalibus, si exprobrata plene, aut fere plene probata sint. An hodie iniuriam passus cumulare possit uno libello actionem ad *amendam honorabilem & profitabilem*? An vili & abiecto homini etiam competat actio æque ad *amendam honorabilem ac profitabilem*? An actio ad palinodiam evanescat morte eius, qui iniuriam passus? An perpetua sit? An & in realibus actio ad deprecationem & *amendam profitabilem*? Quibus remediis præsens vel absens cogatur ad *amendam honorabilem*? VI. 47. IO. 17.

Privati apud nos tantum agunt ad *amendam honorabilem & profitabilem*, & ex lege Aquilia ad indemnitatem. Criminaliter tantum agunt publici accusatores. Quo modo hi se iungant privatis iniuriarum agentibus? An tunc reus per procuratorem se possit tueri? VI. 47. IO. 18.

Cessat actio iniuriarum, si quis eas ad animum non revocaverit. An dissimulasse videatur, si ad eas illatas filuerit? VI. 47. IO. 19.

Cessat, si ex parte eius, qui læsit, animus iniuriandi desit. Unde id colligatur? Ubi de verbis per se iniuriolis, aut ambiguis: de interrogatis intuitu artis suæ ac perperam respondentibus; de magistratibus, præceptoribus, oratoribus obiurgantibus; honorem alteri decerni impediuntibus; munus onerosum imponentibus; per iocum aut errorem quid admittentibus; sui defendendi causa quid obicientibus, iniurias retorquentibus, aut retorsionis modum excedentibus; resti sibi adverso quid ad fidem minuendam opponentibus. Et quid, si non possint plene probare obiecta? De agentibus aut excipientibus de spolio; defectum natalium legitimorum aut Nobilitatis allegantibus, ut impediunt dignitatem solis nobilibus defendendam. VI. 47. IO. 20.

Prætoriam actio perit anno. Unde is incipiat currere? Mulier de stupro sibi violenter illato intra sex septimanas in nonnullis locis agere debet. De duratione actionis ex lege Cornelia; iudicii publici criminalis; actionis ad *amendam honorabilem & profitabilem*. VI. 47. IO. 21.

Cessat iniuriarum actio morte inferentis & patientis iniuriam. Quid, si ante mortem rei sit facta litis contestatio? pro litis contestatione est, si reus ter citatus defuerit, & post moriatur. VI. 47. IO. 22.

Cessat satisfactione, pacto, transactione, iureiurando, revocatione verbalium iniuriarum ante litem contestatam; remissione; quo modo illa facite fiat? An per remissionem a læso factam cesset hodie publica criminalis persecutio? An remissio per unum facta noceat aliis, qui ex eodem facto iniuriam passi sunt? An patris remissio noceat filio, aut vice versa? VI. 47. IO. 23.

Iudicio civili iniuriarum tollebatur iure Romano criminale; & vice versa. Prætor tamen aliquando iniungebat, ut criminaliter ageretur. Moribus utrumque potest concurrere, uti & ad indemnitatem actio, quæ non perimitur transactione super iniuriis facta. VI. 47. IO. 24.

In

INDEX GENERALIS.

In ius vocatio.

Vide *vocatio*.

In litem iurare.

Vide *iusiurandum in litem*.

Innominatus contractus.

Vide *contractus innominati*.

Inofficiosa donatio.

De revocanda inofficiosa donatione, vide *donatio*.

Inofficiosum testamentum.

Vide *querela inofficiosi testamenti*.

Inquisitio.

Quid sit inquisitio generalis in crimen, quid specialis? Moribus antecedere solet accusationem. VI. 48. 2. 17.

De modo inquisitionis in crimen aliisque eo pertinentibus, de reo carcerato quantocius examinando, licet iam petierit libello remissionem a Principe. Qui examini possint adesse, de non permissio aditu ad reum ante examen &c. VI. 48. 2. 18. & seqq.

In rem versio, & actio de in rem versio.

Vide *versum in rem*.

Inspectio ocularis.

Vide *fines*.

Instantia litis.

Vide *litis instantia*.

Institor, Institoria actio.

Qui veniant appellatione institorum? III. 14. 3. 1.

Quibus detur actio institoria? An ei, qui cum substituto contraxit?

Contra quos? & quo usque obligentur pupilli sine tutore præponentes, aut præponenti heredes existentes? Si plures præposuerint, quo modo teneantur iure civili ac moribus? Quo modo liberari possint tabernam derelinquendo? III. 14. 3. 2.

Tendit ad id, quod institoris contractu continetur, modo eius rei gratia, cui præpositus est, contraxerit. Quid, si contraxerit post mortem præponentis, mortis non ignarus? I. 14. 3. 3.

Obligat institor præponentem & contrahendo & delinquendo, quod monstratur exemplis libitinarii, pistoris, & pharmacopolæ. III. 14. 3. 4.

Institor tradendo transfert dominia rerum, recte ei pretia rerum venditarum solvuntur, de pretio fidem habet, etsi prohibente domino, modo emtor in bona fide sit. An a se ipso emere possit rem præponentis? III. 14. 3. 4.

Cessat hæc actio, si mandatum palam revocatum sit. Et quid, si institor tabellam revocationis corruperit? Quid si præponens ex contractu post revocatum mandatum inito locupletior factus sit? III. 14. 3. 5.

An & quando institor ipse conveniri possit ex suo contractu, secundum ius civile & hodiernum? III. 14. 3. 6.

An præponens ex contractu institoris agere, rerum venditarum pretia exigere, res institori venditas & traditas vindicare possit, si doceat, suis nummis eas per institorem emtas esse? III. 14. 3. 7.

Ad quid institor præponenti teneatur? III. 14. 3. 8.

INDEX GENERALIS.

Ad quid præponens teneatur infistori? An cogi possit, ut patiatur, sibi ab infistore rationes reddi? III. 14. 3. 9.

An infistor compensatione impensas servare possit? An retentione mercium sibi commissarum sibi consulere, cum eas ipse præponens vendidisset ac tradi mandasset? III. 14. 3. 9.

Institutio heredis.

Vide *heres*.

Instrumentum.

An valeat Instrumentum scriptum a tabellione putativo, vel extra territorium eius, qui tabellionem creavit, aut creatum admisit; vide *tabellio*.

Editio instrumentorum; vide *editio*.

An aliquid operetur instrumenti productio ante litem contestatam facta? III. 22. 3. 12.

An post conclusionem in causa produci possit instrumentum authenticum, cuius exemplum ante productum fuerat? III. 22. 3. 13.

An instrumenta etiam in criminalibus possint fidem facere? III. 22. 4. 1.

Quid sint instrumenta publica, quæ autoritate publica conficiuntur? Acta publica non sunt ex locis, in quibus asservari solent, transferenda. III. 22. 4. 2.

De instrumentis publicis a tabellione confectis. Quæ requisita eorum ex iure Romano & hodierno? De protocollo per tabellionem habendo. An id propria tabellionis manu scribi debeat? An instrumentum sit nullum, si tabellio protocolum facere neglexerit? Debet tabellio aut saltem testis uterque novisse eos, qui contrahunt aut testantur. Si ob neglectas a tabellione solennitates instrumentum sit nullum, tenetur tabellio læsis ad id quod interest. III. 22. 4. 3.

An instrumentum legitime a tabellione factum, ubique fidem faciat?

An & in locis, ubi tabellionum usus non est? III. 22. 4. 4.

Quibus in casibus tabellio non maiorem mereatur fidem quam alius privatus? Quid si gestis præsens non fuerit? Quæ fides eius, quatenus de sana mente testatoribus & similibus testatur? An sibi aut suis adscribere, vel alios obligare possit? An pater tabellio filii testamentum excipere, aut vice versa? III. 22. 4. 5.

De fide instrumentorum quasi publicorum, tribus testibus munitorum; de instrumentis confectis per actuarios consulum nationis Belgicæ alibi negotiantis? de libro auctionarii publici; de actis collegiorum, civitatum, Ecclesiarum. III. 22. 4. 6.

Regulariter exemplo instrumenti publici non creditur. Quando credatur? Quid si protocolum perierit, sed existet exemplum ab eodem tabellione cum authentico collatum & subscriptum? III. 22. 4. 7.

An contra tertium, vel pro tertio, probet instrumentum publicum?

An non saltem in antiquis? An probet, quatenus habet relationem alterius instrumenti? Quo modo firmetur fides instrumenti publici, quod ex longinquis regionibus adducitur? III. 22. 4. 8.

Instrumenta guarentigiata apud nos non obtinent. III. 22. 4. 9.

Quid

INDEX GENERALIS.

- Quid sit instrumentum privatum. Quid antapocha, & quis usus eius? III. 22. 4. 10.
- Privatum contra scribentem plene probat, si agnitum. Si quis neger, se scripsisse, & mendacii convincatur, quo modo puniatur? An ex sola literarum collatione possit mendacii convinci? An instrumentum privatum si scriptum sit ab aliquo sed non subscriptum, probet contra eum? III. 22. 4. 11.
- Contra tertium, vel pro tertio, non probat instrumentum privatum, nec pro scribente. An, & quando, & in quibus, libri mercatorum & ephemerides eorum probent? An probent pro tertio? Et quid, si unus ex mercatoribus sociis rationes nomine omnium scripserit? III. 22. 4. 12.
- Quam fidem mereantur libri advocatorum & procuratorum de salariis sibi debitis? Quid in libris publicanorum? In rationibus sociorum? in notatis lignis diffisis vulgo *kerffstocken*? III. 22. 4. 13.
- Quo modo evertatur fides instrumentorum? Quid, si is, qui obligatus scribitur, probet se tunc alibi fuisse? Quid, si testes adhibiti in instrumento, omnes iurato deponant, aliter negotium gestum esse? Quid, si omnes negent, se praesentes fuisse? Quid, si instrumentum simulata contineat? Quid, si scripturae diversae sibi contrariae ab una parte producantur? III. 22. 4. 14.
- Quid, si ab actore & reo producantur instrumenta sibi invicem contraria? Quid, si ex pluribus testibus pauciores instrumento contradicant, aut sigillum suum non agnoscant? Quid, si instrumentum sit cancellatum, deletum, aut margini eius quid adscriptum? III. 22. 4. 15.
- Quid, si ipse tabellio fateatur, se falsa in instrumento scripsisse? An uno instrumento tabellionis falso pronunciato, etiam caetera ab eo scripta pro falsis habenda? Si pars una instrumenti falso probetur, an & altera falsa censi debeat? III. 22. 4. 16.
- An instrumentum invalidum, si non contineat causam debiti? III. 22. 4. 17.
- An quis possit instrumentum, quod pro se produxit, reprobare, si & adversarius eo uti velit? Et an quis instrumentum pro se productum possit liti eximere, invito adversario? An liber possit contra producentem fidem etiam rationum facere? III. 22. 4. 18.
- An amissio instrumenti noceat, si aliter res gesta probari possit? Et quid, si instrumentum ex conventionem vel statuto sit necessarium? III. 22. 4. 19.
- Ubi protocola tabellionum post eorum obitum sint asservanda? III. 22. 4. 20.
- An semper profit, iureiurando asserere, se nec possidere nec dolo malo desuisse possidere instrumentum, de cuius exhibitione convenitur, quoque ipse fuisset usus? III. 22. 4. 21.
- An, si de debito constet, debitor denegare possit solutionem sub eo praetextu, quod chirographum amissum ei reddi nequit? III. 22. 4. 22.
- An creditor debitorem cogere possit, ut loco amissi chirographi aliud det, ubi de debito constat? III. 22. 4. 23.
- Quid

INDEX GENERALIS.

Quid sit instrumentum; An eo contineatur etiam instrumentum instrumenti? V. 33. 7. 1.

Quid intersit inter legatum *fundi instructi* & *fundi cum instrumento*?

De instrumentis patrisfamilias, lanionis, pistoris, medici, pictoris, piscatoris &c. De instrumentis fundi, domus, villæ, tabernæ, cauponæ, vineæ. An villæ instrumento supellex contineatur?

An mola ad instrumenta ædium aut fundi pertineat? V. 33. 7. 2.

An, legato *fundo instructo*, vel *fundo & instrumento*, vel *fundo cum instrumento*, & fundo postea alienato, adhuc debeat legatum *instrumentorum*? & qualium? V. 33. 7. 3.

Quæ sequantur, si simpliciter *fundus* legetur? Quæ, si, *ut optimus maximusque est*? Quæ, si fundus legetur cum omnibus, quæ ibi sunt? Et quid, si tempore mortis quædam eo translata sint sine testatoris voluntate? V. 33. 7. 4.

Insula.

Cui cedat insula in mari nata; & quid moribus circa insulas noviter detectas seu inventas? Cui insula in flumine nata, iure civili & hodierno? Cui alluvio insulæ & alveus desertus inter insulam & agros trans flumen sitos; si egrediatur latitudinem fundi, cuius intuitu primum acquisita fuit? Et quid, si nata sit ante fundum fructuarium? V. 41. 1. 17.

Intercedere in iudicio

Vide *intervenire*.

Intercessio mulierum.

Vide *Velleianum Senatusconsultum*.

Interdicta.

De interdicto de *mortuo inferendo* & de sepulchro ædificando vel reficiendo, vide *religiosus locus*.

De interdictis & actionibus in factum, quæ pro his competunt. An olim cum interdictis quædam actiones concurrerint? VI. 43. 1. 1.

De interdictis, quæ etiam continent causam proprietatis. An tale quoque sit interdictum de homine libero exhibendo? VI. 43. 1. 2.

Recensentur plures interdictorum divisiones. An dentur interdicta, quæ simul sunt adipiscendæ & retinendæ vel recuperandæ possessionis? VI. 43. 1. 3.

An infament? Quo usque in iis habeatur ratio fructuum & usurarum? VI. 43. 1. 4.

De interdicto, *quorum bonorum*, contra quos, in quibus rebus, & ad quid, locum habeat? VI. 43. 2. 1.

De remedio possessorio Iustiniani ex l. ult. C. de edicto D. Hadriani tollendo, vide *possessoria remedia*.

De interdicto, *quod legatorum*. VI. 43. 3. 1. & seqq.

De interdicto, *ne vis fiat missa in possessionem*. VI. 43. 4. 1. & seqq.

De interdicto de *tabulis exhibendis*. VI. 43. 5. 1. & seqq.

De interdicto, *ne quid in loco sacro fiat*. VI. 43. 6. 1.

De interdicto, *ne quid in loco publico vel itinere fiat*. VI. 43. 8. 1.

De interdicto, de *loco publico fruendo*. VI. 43. 9. 1.

De interdicto, *ne quid in via publica fiat*? VI. 43. 10. 1.

De

INDEX GENERALIS.

- De interdicto, *ne vis fiat iter viamve publicam reficienti*. VI. 43. 11. 1.
 De interdictis circa flumina & ripas, vide *flumen*.
 De interdicto *unde vi*, in quibus rebus locum habeat; quibus compe-
 tat, quibus non; contra quos; & ad quid? VI. 43. 16. 1. & *seqq.*
 De remedio iuris canonici *ex can. redintegrandæ*. In quibus diffe-
 rat ab interdicto *unde vi*? Quando cesset? VI. 43. 16. 7.
 An vidua restitui debeat tanquam spoliata, quæ cum posset rebus ma-
 riti incumbere pro dote recuperanda, fraude heredum mariti pos-
 sessionem reliquerit, & ei deinde non solvatur? IV. 24. 3. 9.
 De interdicto uni possidetis; in quibus rebus locum habeat; quibus
 competat; contra quos; ad quid tendat? Quis vincat in hoc inter-
 dicto iure Canonico? Quis in beneficialibus? VI. 43. 17. 1. & *seqq.*
 De mandatis *spolii, novitatis, & manutenentiæ*, vide *mandata cu-
 riarum*.
 De interdicto *de superficiebus*. VI. 43. 18. 1.
 De interdicto *de itinere actuque privato utendo, vel reficiendo*.
 VI. 43. 19. 1. & 2.
 De interdicto *de aqua quotidiana & æstiva ducenda, & de aqua ex
 castello ducenda*. VI. 43. 20. 1. & 2.
 De interdicto, *ne vis fiat rivos, specus, incilia, septa, reficienti vel
 purganti*. VI. 43. 21. 1.
 De interdicto, *ne vis fiat utenti aqua ex fonte, vel puteo, vel lacu*.
 VI. 43. 22. 1.
 De interdicto *de cloacis, tum publicis, tum privatis*. VI. 43. 23. 1.
 De interdicto *quod vi aut clam*. Quando ei locus sit, in quibus re-
 bus, cui detur, contra quos, & quando cesset? VI. 43. 24. 1. &
seqq. & 43. 25. 1.
 De interdicto *de precario*, vide *precarium*.
 De interdicto *de arboribus cadendis*. VI. 43. 27. 1.
 De interdicto *de glande legenda*. VI. 43. 28. 1.
 De interdicto *de homine libero exhibendo*. VI. 43. 29. 1.
 De interdicto *de liberis exhibendis*. VI. 43. 30. 1.
 De interdicto *utrubi*. VI. 43. 31. 1.
 De interdicto *de migrando*. VI. 43. 32. 1.
 De interdicto *Salviano*. VI. 43. 33. 1.

Interdictio.

Quibus rebus alicui in pœnam interdicti possit? An præses interdicere
 negotiatione, foro &c. ultra tempus suæ administrationis? An ho-
 dierni magistratus? An horum interdictio territorio coarctetur?
 VI. 48. 22. 1.

Interesse.

Quid sit id quod interest, latiore & strictiore sensu? Qualia lucra
 sub eo contineantur; qualia non? An & affectionis singularis ha-
 benda ratio in eo quod interest? VI. 45. 1. 9.
 De distinctione in æstimando eo, quod interest, inter *casus certos &
 incertos*, & restrictione ad duplum in casibus certis. Et quid mo-
 ribus? Quid per *casus*, per *casus certos*, per *casus incertos* deno-
 tetur in *l. unic. C. de sent. quæ pro eo quod interest*? VI. 45. 1. 10.

An

INDEX GENERALIS.

An peti possit id quod interest, cessatum fuisse in præstando eo quod interest, & sic deinceps? An quis iure petat usuras fortis, & amplius id, quod interest? Quo modo nunc iudices in definiendo eo, quod interest, procedant? VI. 45. 1. 11.

An agi possit ad id quod interest, si quis moram faciat in opere promisso inchoando, licet nondum elapsum sit tempus, quo perfici potuit? VI. 45. 1. 14.

Si per unum ex pluribus heredibus obligati ad factum stet, quo minus fiat, an & quo usque tum is, tum reliqui coheredes obligati sint ad id, quod interest? IV. 29. 2. 28.

Interlocutio.

De sententiis interlocutoriis, vide *sententia*.

Interpretatio.

Interpretatio legis fit a Principe. I. 1. 3. 18.

A consuetudine I. 1. 3. 19.

A Iurisconsultis & Iudicibus. I. 1. 3. 20.

Quales regulæ a Iurisconsultis & Iudicibus interpretatione legum sint observandæ? I. 1. 3. 20.

Quis interpretari debeat, si iudices iusta interpretatione assequi nequeant sensum legis? I. 1. 3. 23.

De interpretatione legis per extensionem a casu vero ad casum fictum. I. 1. 3. 21.

De interpretatione per argumentum a contrario sensu. I. 1. 3. 22.

Quales regulæ observandæ sint in interpretatione statutorum? I. 1. 3. 24.

Qualem interpretationem recipiat consuetudo? I. 1. 3. 36.

Ius novum correctorium quo modo strictam, quo modo plenam recipiat interpretationem? I. 1. 3. 44.

Privilegia strictam recipiunt interpretationem, ne ad alias personas aut res ob similem aut maiorem rationem extendantur; nisi aliud suadeant circumstantiæ privilegii. I. 1. 4. 16.

Quando privilegia in ipsa quoque persona privilegiata strictam recipiant interpretationem? I. 1. 4. 17.

Privilegia non tam strictè accipienda, ut vel inutilia vel absurda fierent. I. 1. 4. 18.

Quando in persona privilegiata plenissima si facienda interpretatio privilegiorum? I. 1. 4. 19.

Ubi nulla in verbis ambiguitas, non admittenda voluntatis quæstio. An nova opus solennitate, si testator verba sua interpretetur? V. 34. 5. 1.

Si lex interpretetur dubiam voluntatem, non recurrendum ad usum testatoris, aut morem regionis. Legans prædia, quæ possidet, an & comprehendat prædia sibi pignori data? Quid iuris, si dictum, *Seio cum ducentis, quæ apud eum deposui, trecenta lego*? Quid, si scriptum, *fundum heres meus Attio cum Dione Mævii servo dato*? Quid, si habens Flaccum fullonem & Stichum pistorem, leget *Flaccum pistorem*? Quid, si uni servos textores, alteri vernas leget, & quidam vernæ simul textores sint? V. 34. 5. 2.

Quid

INDEX GENERALIS.

Quid iuris, si filio nascituro plus, filiae nasciturae minus relinquatur, & simul edatur filius ac filia? Si centum legentur filio vel filiae nasciturae, an singulis centum, si plures edantur, Gemellis natis, qui primus praesumatur editus? In commorientibus uno casu quando alter alteri credatur supervixisse? Et an praesumptio talis pelli possit depositione unius testis? V. 34. 5. 3.

Quales regulae servandae a Iurisconsultis & Iudicibus in interpretandis dubiis voluntatibus, quas nec testator nec lex exposuit? Et quando voluntas ob defectum interpretationis inutilis sit? V. 34. 5. 4.

Apud quos quaerendi casus dubii ultimarum voluntatum? V. 34. 5. 5.

Interrogatio.

Quid fuerint ininterrogationes in iure? cui bono introductae? differunt; aliquid agi *in iure*, & agi *pro tribunali*? II. II. I. 1.

Interrogationes hae locum habuerunt in actionibus in personam, & in petitione hereditatis. An, & quo respectu in actionibus in rem? II. II. I. 2.

Respondens ad interrogationes in iure, non habetur pro iudicato. II. II. I. 3.

Cessant quidem iure novo actiones interrogatoriae, at non aequitas interrogationum? II. II. I. 4.

Fieri possunt interrogationes per iudicem etiam post conclusionem in causa; quod & moribus passim fere obtinet, etiam circa principalia causae merita; nec currunt tempora productionum, quamdiu adversarius in mora respondendi est. Quid in Hollandia obtineat? II. II. I. 4.

Rogatus respondere cogitur, nisi proprium confiteretur crimen; vel dubitet; vel interrogetur in lite non sua sed aliena; ubi de tutore in causa pupilli vel minoris; & de ipso minore; de debitore in lite praelationis inter creditores; de marito in causa uxoris & ipsa uxore; de cedente in lite cessionarii; de interveniente, & eo pro quo intervenit in lite; de domino & procuratore. II. II. I. 5.

Nemo respondere tenetur, si rogetur de facto alieno; vel non de facto; sed iure aut consuetudine. An reum sine mandato defendens, aut procurator in reconventionem? II. II. I. 6.

Reus responsione sua, sive vera, sive falsa, nocet sibi; sed habet exceptiones ac defensiones easdem, si falso responderit, quas haberet, si vere respondisset. Quandoque contra responsionem erroneam restituitur? II. II. I. 7.

Quo modo puniatur iure Romano & moribus, qui sciens mentitus est ad interrogationem, ut se liberet? II. II. I. 8.

Silentium rogati, aut responsum dubium eam recipit interpretationem, quae rogato nocet. II. II. I. 9.

Confessio ad interrogationem prodest interroganti; aliis non item, licet simile ius habentibus. II. II. I. 10.

Si falso respondens condemnatus deinde sit, & iudicato satisfecerit, an liberentur illi, qui tanquam heredes veri aut possessores debuissent conveniri? II. II. I. 11.

Inter-

INDEX GENERALIS.

Interruptio possessionis.

Vide *Usucapio.*

Intervenire in iudicio.

Tertius in lite potest intercedere, ut litem in se transferat. Quibus in casibus id fieri possit? I. 1. 5. 34.

An tunc interveniens recte petat, litem ad suum forum transferri? II. 5. 1. 34.

An hoc modo intercedere possit, quis sciens passus est litem ab alio sustineri, nec quantocius contradixit? II. 5. 1. 34.

Quot modis tertius in lite intervenire possit, ut alterutrum iuvet? Quibus in casibus interveniat ex voluntate unius litigantium? Qui- que in casibus utroque invito? II. 5. 1. 35.

Apud quemcunque iudicem fieri potest interventio, & in quavis iudicii parte etiam in ipsa appellatione. II. 5. 1. 36.

Nullus intervenit, nisi is cuius interest, & qui eandem cum litigantibus habet litigandi causam: alias nova lite experiri debet; veluti, si ipse velit rem vindicare tanquam suam, quam alius vindicat. II. 5. 1. 37.

Interveniens ut alterutrum litigantem iuvet, non post iudicem declinare ut incompetentem, sed quidem ut suspectum: nec quicquam novi facere, quod is, cui se iungit, facere prohibetur. II. 5. 1. 38.

Qui scripserint de interventione? II. 5. 1. 38.

Intextura.

Quid iuris, si quis alienam purpuram suo panno intexuerit, aut alienam lanam purpura infecerit? V. 41. 1. 22.

Inventarium.

Vide *repertorium.*

Inventarium fieri rerum fructuarium, suasit ius Romanum, desiderant omnino mores; nec liber est ab inventarii necessitate, cui alienandi potestas data est. II. 7. 9. 2.

An inventarii confectio sit necessaria ad id, ut inter coheredes communi consensu divisio fiat, si omnes maiores sint? Quid, si quidam sint minores? II. 10. 2. 3.

An assignatio bonorum paternorum aut maternorum liberis per parentem superstitem fieri possit sine inventario? II. 10. 2. 3.

An & quando unus heredum a reliquis cogi possit ad inventarii confectio- nem? & an in illud tunc referri debeant ea, quæ sibi a defuncto donata ait? II. 10. 2. 4.

Inventio.

An ad acquisitionem per inventionem sufficiat vidisse rem, si alius eam prior occupet? An hæc locum habeat in deperditis? An inventor deperditorum petere possit præmium inventionis, licet non promissum? Quid agere debeat inventor deperditorum? Cui cedant deperdita, si non vindicentur a domino? An & quando cedant inventor bonæ iacta navis levandæ causa? An & bona naufragorum? V. 41. 1. 9.

Inventio in quibus rebus locum habeat? V. 41. 1. 10.

De inventis rebus derelictis, & agris derelictis, vide *derelictio.*

De

INDEX GENERALIS.

De thesauro invento, vide *thesaurus*.

De inventis metallifodinis, lapicidinis, gemmis effossis, iure civili ac moribus.

V. 41. I. 13.

Investitura.

Constituitur feudum investitura, quæ vel actu, vel ordine naturæ, sequitur ad causas acquirendi feudi. Præsumitur, aut fingitur facta, si iudicatum, rem feudalem esse; aut feudum præscriptione acquiratur.

V. 38. D. 32.

Sine investitura feudum regulariter non constituitur. An pro investitura habendum, si dominus vasallo dicat, *vade in possessionem feudi, & teneas illum pro feudo?*

V. 38. D. 34.

Unde dicta *investitura*? Quid sit investitura *propria* & *impropria*?

V. 38. D. 35.

Quæ in investitura requirantur? Ubi de promissione fidelitatis, seu *homagio*. Quando iusiurandum fidelitatis non præstetur, manente tamen ad fidelitatem obligatione? Ubi de speciali pacto, & de Ecclesia feudum accipiente, & pupillo. An tutor pro pupillo iusiurandum fidelitatis præstet iure feudali & hodierno? An & quando per procuratorem præstari possit? De formula iurisiurandi fidelitatis, & quæ eo contineantur?

V. 38. D. 36.

Qualia reverentiæ & subiectionis signa per vasallum investituram accipientem, edenda sint?

V. 38. D. 37.

Qualia signa aut symbola investiens adhibeat? An post signi alicuius corporei traditionem adhuc veram ipsius rei feudalis traditionem facere debeat? An, si duo diversis temporibus de eodem feudo per symbola investiti sint, & posteriori investito naturalis possessio sit tradita, hic potior sit?

V. 38. D. 38.

An investitura sine testibus fieri possit? Quid, si per confessionem domini, vel per scripturam sine testibus probari possit? An in prima investitura testes idonei sint, qui tunc, cum adhibentur, non sunt curiæ pares? Quid, si adhibiti sint testes, qui non sunt curiæ pares, & dominus fateatur, eam factam esse? An & adhibendi testes curiæ pares, si clericus investituram faciat? Si nulli aut non idonei eiusdem curiæ pares sint, qui tunc adhiberi debeant?

V. 38. D. 39.

An ad investituram necessario requiratur scriptura, quæ dicitur *breve testatum*?

V. 38. D. 40.

An iusiurandum fidelitatis præcedere debeat investituram, an potius investitura iusiurandum?

V. 38. D. 41.

Cur introducta renovatio investituræ? An in ea aliquid ex primo tenore investituræ, vel in iurisiurandi formula, mutari possit? Si quid mutatum sit, an & quando id ratum? Et quid hic in Hollandia? Nullus apud nos de feudis litigare potest, nisi prius investitus; hinc uterque litigans investitur. Petenda renovatio, mutato domino vel vasallo. Quid intersit inter eam, quæ mutato domino, & eam, quæ mutato vasallo sit?

V. 38. D. 48.

Index Gener. Comm. ad Pand.

m

Si

INDEX GENERALIS.

- Si plures unius vasalli successores sint, an singuli renovationem petere & fidelitatem præstare debeant, sive dividerint, sive non dividerint? Et quid, si uni totum feudum ex divisione cesserit? V. 38. D. 99.
- Pluribus in feudo Hollandico institutis, interim intra legitimum tempus unus eorum, nomine omnium, petit renovationem, & si postea uni cedat feudum, is rursus suo nomine eam petit, licet prius nomine omnium investitus sit. Curator bonis defuncti datus renovationem investituræ petit, iterumque emtor; non item, si bonis debitoris latitantis curator datus sit. Quid, si bonis eius, qui bonis cesserit? V. 38. D. 100.
- Si in Hollandiâ feudum inter plures dividatur, singularum partium nomine renovatio petenda & integra laudimia solvenda, excepta prima vice. Alibi, ubi feuda sunt dividua, laudimia pro partibus singulis tantum pro rata. An consolidatis partibus feudi, etiam invito domino, cesset multiplicatio renovationis & laudimiorum? V. 38. D. 101.
- Si primogenitus feudum delatum non admittat, sed fratri minori relinquat, duplicata laudimia præstanda. An & quadragesima æstimationis fisco, quasi ex alienatione? V. 38. D. 102.
- Si plures sint domini directi, semel tantum petenda renovatio; a quo domino tunc petenda? V. 38. D. 103.
- Quid iuris circa renovationem, si feudum ad corpora vel collegia pertineat, vel ad pupillum, iure feudali ac moribus? An petenda renovatio, si vasallus partem, quam alienaverit, redimat vi pacti de retrovendendo? V. 38. D. 104.
- Intra quod tempus petenda sit renovatio? An hoc currat ignorantia? An partium consensu arctari vel prorogari possit? An solius domini voluntate arctari? Quid iuris apud nos, si primus successor, non petita renovatione, mortuus sit, vel per plures, sibi ordine succedentes, renovationis petitio neglecta sit? V. 38. D. 105.
- Pro investitura & renovatione eius hodie, non iure feudali, solvenda laudimia & curialia; non tamen pro prima vice, si vasallus propriam rem convertat in feudalem. Qualia laudimia præstanda sint, & quo modo nunc æstimari soleant? Si alternative debeantur, vasalli electio est. Quæ laudimia & curialia pro magno, medio, parvo feudo præstanda in Hollandia, si nihil certi ab initio definitum sit. Si unius anni fructus laudimii nomine solvi debeat, vasallus liberari nequit præstando decem florenos. Quo modo unius anni fructus considerandus ac æstimandus sit? V. 38. D. 106.
- Alteri usufructu, alteri proprietate feudi legata, an & quando propriarius renovationem petat laudimia solvat? Fructuarius, aut cui doarium ex feudo assignatum, an petat renovationem, aut laudimia præstet? An non confirmationem iuris sibi constituti? An una sufficiat confirmatio, si pluribus feudis eiusdem Curie imponatur usufructus? An pro divisione vel oppignoratione feudi laudimia solvideant? An curialia? Quid intersit inter renovationem investituræ & actus alicuius confirmationem? V. 38. D. 107.

Inun-

INDEX GENERALIS.

Inundatio.

Inundatio an mutet dominium? An piscatione quis sibi possit conferre ius in agros inundatos? An & quando moribus agri inundati cedant Principi? An domini, & alii ius in re habentes aut iurisdictionem, cogi possint ad agros siccandos? Quo usque contribuant ad exsiccationem, qui habent ius decimarum, ususfructus redditus, census &c. Nihil rescandum aut effodiendum prope aggeres inundationem impediētes. De præmiis, quibus homines invitantur ad agros siccandos, vel incultos colendos. V. 41. I. 19.

Issue vel exna ius.

Migrantes multis in locis iure issue vel exna certam inferunt bonorum partem fisco loci, unde migrant. II. 5. I. 99.

Iter.

Vide servitutes rustica.

Iudex.

De nobili officio iudicis, & quo usque iudex supplere possit ea, quæ defunt advocatis partium? I. 2. 13. 13.

Plenius de nobili & mercenario iudicis officio, & quando iudex tum nobile tum mercenarium officium impertiri possit non rogatus? An, si lex, aut consuetudo, aut suspicio falsitatis contra instrumentum, aut appellationis desertio, aut præscriptio, aut meri iuris exceptio, veluti ordinis aut divisionis, non fuerint allegata?

II. 5. I. 49.

An iudex mulctare possit eos, qui ipsi qua iudici iniuriam intulerunt?

II. 5. I. 2.

Iudex competens, vide forum competens.

Qui prohibeantur esse iudices, an cæci, furiosi tempore dilucidi intervalli, maiores annis octodecim?

II. 5. I. 42.

Iudex suspectus, vide suspectus iudex.

Iudex non debet per minorem causam maiori cognitioni præiudicare?

II. 5. I. 50.

Iudex iudicare debet secundum allegata & probata, simulque secundum conscientiam. Et quid agendum, si hæc duo inter se pugnent.

II. 5. I. 50.

Debet iudicare secundum leges, siue maior siue minor iudex sit.

II. 5. I. 51.

Cuius loci leges, in iudicando observandæ sint? Et quid iuris, si pendente lite vel appellatione lex lege nova abrogetur?

II. 5. I. 51.

Iudex non potest in casu plane dubio amicitiae locum dare & pro amico iudicare.

II. 5. I. 52.

Intra quantum temporis spatium iudicia tum civilia tum criminalia terminanda sint? vide iudicium.

Iudex non debet ullis affectibus indulgere.

II. 5. I. 57.

Quæ iure Romano & hodierno sint poenæ iudicis dolo vel imprudentia male iudicantis, assessorum, & advocatorum a iudicibus rogatorum, ac perperam ius suggerentium?

II. 5. I. 58.

Quodnam sit officium iudicis, cui litis instructæ præparatorium ex commissum est, ut reliquis referat?

II. 5. I. 59.

INDEX GENERALIS.

De ministris iudicum, scribis, apparitoribus, accensis, interpretibus præconibus, liſtoribus, viatoribus, carnificibus eorumque officiis tum iure Romano tum hodierno. II. 5. I. 60.

Iudex, qui declinatur ut incompetens, an ipse de eo iudicet? & ancitantem ad forum non competens, in expensas damnare possit? II. 5. I. 65.

Iudex pedaneus.

Iudex pedaneus notionem habet, non iurisdictionem, etiam postquam certi a iustiniāno fuerunt constituti. I. 2. I. I. & 2.

De vetere more iudicum pedaneorum dandorum, & quando cessaverit? II. 5. I. 39.

Quales causæ olim non potuerint per iudices pedaneos cognosci? An & liberales? II. 5. I. 40.

Iudicium.

Quid sit iudicium? II. 5. I. 3.

Quid sit summarium iudicium? & an idem sit *summatim* & de *plano* cognoscere? II. 5. I. 3.

Quibus in casibus summariæ cognitioni locus sit iure civili & hodierno? II. 5. I. 4.

Si lis principalis summatim agitur, idem agendum in quæstionibus in eam incidentibus etiam in causa appellationis. II. 5. I. 5.

An quis possit ab ordinario iudicio cæpto desistere, & ad summarium transire? II. 5. I. 5.

Quid sit iudicium civile, quid criminale? II. 5. I. 6.

In concursu iudicii & criminalis ex eadem vel diversis causis, an prius civile, an prius criminale terminandum sit, per distinctiones explicatur. II. 5. I. 7.

Plures aliæ recensentur divisiones iudiciorum. II. 5. I. 8.

De iudiciis lata est lex Julia duplex, altera publicorum, altera privatorum iudiciorum. II. 5. I. 8.

Quot personæ constituent iudicium? & quis actor, quis reus sit? II. 5. I. 9.

Qui habeant legitimam personam standi in iudicio? An collegia illicita sed tolerata? An & quando filius familias tum iure civili tum moribus? II. 5. I. 10.

An minor 25. annis sine curatore? & quid, si sine curatore steterit in iudicio? II. 5. I. 11.

An iure civili & hodierno in criminalibus, si accusetur vel accuset? II. 5. I. 12.

An iure canonico & moribus in causis matrimonialibus & beneficiabilibus? II. 5. I. 12.

An, qui veniam ætatis impetrarunt, aut nuptiis vel aliter pro maioribus sunt habiti, etiam de immobilibus sine curatore litigent? II. 5. I. 13.

An uxor hodiernio iure sine viro stare possit in iudicio tanquam rea vel actrix? vel impedire, ut vir uxoris nomine litiget? Et quid iuris, si contrarium pacto actum sit, vel vir bonis cesserit? II. 5. I. 14.

Quid, si litigare velit ut tutrix liberorum primi thori? vel ut executrix testamenti, vel ut publica mercatrix? II. 5. I. 15.

Stat

INDEX GENERALIS.

- Stat tamen in iudicio ex mariti mandato.** Quid si maritus rata habeat per uxorem in iudicio gesta? Quid si maritus absit, & periculum in mora? An sine viro alios sistere vel sisti ipsa possit? II. 5. 1. 16.
- An criminis accusata uxor sine viro suo stet in iudicio?** & an pœna pecuniaria in eam constituta stante matrimonio executionem habeat contra maritum? II. 5. 1. 17.
- Si maritus maliciose agere vel defendere nolit in causa uxoris,** uxor potest iudicis autoritate. An periculo mariti tunc uxor vincatur? & quid, si maritus nolit nomine uxoris movere actionem iniuriarum? II. 5. 1. 18.
- Si uxor non iure steterit in iudicio & vicerit,** marito prodest. II. 5. 1. 19.
- Quæ sint actoris officia in iudicio &c.** vide *actor*.
- Quæ sint officia, quæ partes rei in iudicio &c.** Vide *reus*.
- De iudicio ex lege diffamari,** vide *diffamatio*.
- De iudicio prælationis & concursus inter creditores,** vide *concurfus iudicum*.
- De vetere ordine iudiciorum apud Romanos, & veteres Hollandos.** II. 5. 1. 39. & 41.
- De iudicio decemvirali.** II. 5. 1. 39.
- Intra biennium criminale, civile intra triennium finiendum;** & quid olim obtinuerit? an adhuc hodie biennium fervetur in criminalibus? II. 5. 1. 53.
- Quæ causæ etiam iure novo intra brevius tempus quam biennium aut triennium finiendæ sint?** II. 5. 1. 54.
- Biennio vel triennio a lite cœpta lapso perimitur tota causa,** non solâ litis instantia. II. 5. 1. 55.
- Quid iure canonico, & quid moribus hac in parte obtineat?** Lites generaliter quantocius terminandæ sunt, præcipue, si peregrinis ius dicendum sit. II. 5. 1. 56.
- Iuridicus.*
- De officio iuridici.** I. 1. 20. 1.
- Iurisconsulti.*
- De successione Iurisconsultorum Romanorum.** I. 1. 2. 8.
- De sectis Iurisconsultorum.** I. 1. 2. 8.
- Iurisconsulti olim distincti a causarum oratoribus.** I. 1. 2. 19.
- Iurisconsulti non æque in omnibus iuris partibus periti erant.** I. 1. 2. 9.
- Iurisdictio.*
- Quid sit iurisdictio in sensu angustiore vel latiore?** qui eam habeant, qui non? & in quibus iurisdictio a notione distinguatur? I. 2. 1. 1.
- Quid sit voluntaria, quid contentiosa iurisdictio;** & quæ inter utramque differentiz sint? I. 2. 1. 3.
- Sunt plures actus mixti, qui proprie nec ad voluntariam nec ad contentiosam iurisdictionem referri possunt.** I. 2. 1. 4.
- Quid sit iurisdictio civilis, quid criminalis?** & hanc iure Romano notam esse. I. 2. 1. 5.
- Quid sit iurisdictio ordinaria, quid extraordinaria seu legitima?** I. 2. 1. 6.
- Exempla iurisdictionis extraordinariæ.** Quid sit, iure magistratus aliquid competere? quid ex adverso competere ex lege? I. 2. 1. 6.
- m 3
- Quid

INDEX GENERALIS.

- Quid sit iurisdictio propria, quid demandata? I. 2. I. 7.
- Quibus iurisdictio mandari possit? I. 2. I. 7.
- Quales iurisdictionis actus demandari possint, quales non? I. 2. I. 8.
- An criminalis iurisdictio alteri potuerit demandari in casu absentiae, & cui tunc fuerit mandanda? I. 2. I. 8.
- An & in casu infirmitatis? I. 2. I. 9.
- Non tantum iurisdictio criminalis legis Iuliae de vi, sed & alia quaecunque in casu absentiae aut infirmitatis mandari potest. I. 2. I. 10.
- Iurisdictio mandata non potest iterum alteri per mandatarium delegari; qua occasione explicatur I. 5. C. de iudiciis. I. 2. I. 11.
- Si tamen alicui a Principe sit mandata iurisdictio, is eam alteri mandare potest, & quæ sit ratio? I. 2. I. 12.
- Mandata iurisdictio non datur a lege sed confirmatur. I. 2. I. 13.
- Quid sit iurisdictio prorogata, Vide *prorogatio*.
- Iurisdictioni cohaeret imperium, Vide *Imperium*.
- Iurisdictio & imperium mixtum natura differunt; & cur quædam adscribantur imperio, quæ alibi dicuntur esse iurisdictionis? I. 2. I. 43. & 44.
- Iurisdictio hodie est quid patrimoniale; dividitur in altam, mediam & bassam. Quibus remediis iuris defendatur, & qui de ea prolixius scripserint? I. 2. I. 45.
- Extra territorium ius dicenti, aut iis, qui in territorio non sunt nec bona ibi habent impune non paretur, & tunc apparitori eius vim inferenti iure resistitur. I. 2. I. 46.
- Quibus in casibus quis in alieno territorio exerceat iurisdictionem, præcipue consentiente istius territorii magistratu? I. 2. I. 47.
- Non potest iudex excedere terminos suæ iurisdictionis certa quantitate circumscriptos; & si de maiore iudicaverit quantitate, sententia non valet usque ad summam concurrentem. I. 2. I. 48.
- Quid iuris, si plures quantitates petantur, quæ singulæ iurisdictionem non superant, coacervatæ excedunt? I. 2. I. 49.
- Nemo sibi vel suis ius dicere debet, ac ne collegia quidem privilegiata. I. 2. I. 50. & II. 5. I. 1.
- Nisi adversarius consentiat; vel prætor definiat, an sua sit iurisdictio; vel quaestio sit de iurisdictione voluntaria; vel Principi lis cum alio intercedat. I. 2. I. 51.
- An iudex multare possit eos, qui ipsi qua iudici iniuriam fecerunt? II. 5. I. 2.
- Par in parem non habet imperium aut iurisdictionem, exceptis quibusdam casibus. I. 2. I. 52.
- Quid iuris, si magistratus maior in alterius magistratus dignitate minoris territorio litiget aut delinquat? I. 2. I. 52.
- Quid iuris, si unus ex pluribus eiusdem territorii toparchis in territorio communi delinquat? I. 2. I. 52.
- Inter duos Baillivos confine de iurisdictione lis sit, an suo, an publico sumtu litigent? I. 2. I. 53.
- Quo modo proberetur iurisdictio? I. 2. I. 53.
- Cessat

INDEX GENERALIS.

- Cessat iurisdictionis morte eius, cui concessa; & morte mandantis si mandata sit; nisi sit iurisdictionis patrimonialis. I. 2. I. 54.
- Finitur etiam lapsa tempore ad quod concessa, & abdicatione ex consensu Principis facta? I. 2. I. 54.
- An cesset revocatione concedentis? I. 2. I. 55.
- An & quo usque privandus sit iurisdictione, qui hodie sua patrimoniali iurisdictione graviter abutitur? I. 2. I. 55.
- An extinguatur praescriptione? I. 2. I. 56.
- Cuius iurisdictionis sit restitutio in integrum? I. 4. I. 2.
- Iurisprudentia.*
- Iurisprudentia, cur dicatur divinarum & humanarum rerum notitia? I. 1. I. 4.
- An recte dicatur philosophia? I. 1. I. 4.
- Ius.*
- Quid sit ius & quod duplex? ex quibus praecipitis collectum? quid publicum, quid privatum? I. 1. I. 11.
- An & quando ius per allegantem probari debeat? III. 22. 3. 8.
- De Historia iuris. I. 1. I. 2.
- Ius civile.*
- Quid sit ius civile? I. 1. I. 20.
- Quid sit ius civile origine? quid comprobatione? I. 1. I. 20.
- Ius gentium.*
- Quid sit ius gentium? I. 1. I. 18.
- Quid sit ius gentium primævum & secundarium? I. 1. I. 18.
- An & quo usque detur ius gentium? I. 1. I. 18.
- Ius gentium coniunctam debet habere rectam rationem. I. 1. I. 19.
- Ius gentium aliquando appellatur ius naturale. I. 1. I. 19.
- Ius naturale.*
- Quid sit ius naturale? I. 1. I. 12.
- Non omne quod brutis cum hominibus commune est, iuris naturalis est, sed demum, si ratio concurrat. I. 1. I. 13.
- An detur ius naturale? I. 1. I. 14.
- Quodnam sit primum iuris naturalis principium ac fundamentum, & quo modo inde ea, quæ iuris naturalis sunt, educantur? I. 1. I. 15.
- Ius naturale est immutabile. I. 1. I. 16.
- Quando ius naturale sit mutabile? I. 1. I. 17.
- Ius Romanum.*
- Necessitas addiscendi ius Romanum. I. 1. I. 3.
- Ius Romanum ut locum habeat, quæ iura deficere debeant? I. 1. I. 2.
- Quando ne in subsidium quidem ad ius Romanum recurrendum sit? I. 1. I. 2.
- De iure Iustiniano. I. 1. 2. 3.
- De iure post Iustiniani tempora condito? I. 1. 2. 3.
- Ius Canonicum.*
- Ius canonicum ut locum habeat, quæ iura nunc debeant deficere? I. 1. I. 2.
- De compositione iuris Canonici. I. 1. 2. 4.

INDEX GENERALIS.

Ius feudale.

De compositione iuris feudalis.

I. 1. 2. 5.

Ius dicenti non obtemperare.

Quis dicatur non obtemperare ius dicenti?

I. 2. 3. 1.

Quo modo puniatur iure civili & moribus, qui non obtemperat ius dicenti?

I. 2. 3. 1.

Actio in factum contra eum, qui ius dicenti non obtemperat, non popularis sed privata est.

I. 2. 3. 2.

Ut puniatur, qui ius dicenti non obtemperat, aut non parer mandatis poenalis, non anxie inquiritur, an iure an iniuria Iudex quid præceperit.

I. 2. 3. 3.

Ius in re.

Quotuplex sit ius in re, & quæ inde nascantur actiones?

II. 5. 2. 2.

Iussus.

Quid sit actio quod iussu? sufficit ratihabitio & tacitus consensus.

Quibus in casibus cesset? Concurrere potest mandati actio?

III. 15. 4. 1. & seqq.

Iustitia.

Cur per voluntatem definiatur?

I. 1. 1. 7.

Cur dicatur constans & perpetua?

I. 1. 1. 8.

Divisio iustitiæ in commutativam & distributivam.

I. 1. 1. 9.

Qualis in utraq; proportio servetur, an arithmetica an geometrica?

I. 1. 1. 9.

Divisio iustitiæ in expletricem & attributricem; & quæ species ad utramque reducendæ sint?

I. 1. 1. 10.

Iustitium.

Quid sit Iustitium?

I. 2. 12. 1.

Iusiurandum calumniæ.

Vide calumnia.

Iusiurandum in litem.

Iusiurandum in litem duplex est, aliud veritatis, aliud affectionis.

In quibus rebus, ex quibus causis, & in quibus actionibus iusiurandum veritatis locum habeat? Quid iuris, si is, cui iudex id derulit, iurare nolit?

III. 12. 3. 1.

Quid sit iusiurandum in litem affectionis? Locus ei non est ob culpam levem.

III. 12. 3. 2.

Defertur a solo iudice, actori domino, vel qui suo nomine litem est contestatus. An & tutoribus in causa pupilli? An matri, si ea tutrix sit? An heredibus? Quid, si is, cui defertur, iurare declinet?

III. 12. 3. 3.

Iuratur contra eum, qui dolo non restituit, aut exhibet. An contra heredem eius? Et quid, si ipse heres dolum fecerit? An & contra fideiussores?

III. 12. 3. 4.

Defertur in iudiciis bonæ fidei & arbitrariis in rem aut in personam, quibus de restituendo vel exhibendo agitur; non in iis, quibus de tradendo, vel de sola indemnitate agitur; nec in stricti iuris actionibus.

III. 12. 3. 5.

INDEX GENERALIS.

- In infinitum iurari potest. An iudex possit taxationem adicere? An in minus dampnare, quam iuratum, an post sententiam æstimationis eandem minuere? III. 12. 3. 6.
- An ei, contra quem iuratum, actiones cedendæ sint? III. 12. 3. 7.
- An, & quo usque, nostris moribus iusiurandum in litem locum habeat? III. 12. 3. 8.
- Iusiurandum.*
- Quid sit iusiurandum *corporaliter præstitum*? III. 12. 2. 1.
- An procurator mandato instructus iurare possit in anima domini, iure civili, canonico, & hodierno? III. 12. 2. 1.
- Pet Deum iurandum; de iureiurando improbatæ religionis præstito vel delato? de iureiurando per caput, per salutem suam aut liberorum, aut Principis, & de peierante per Principis venerationem, ac ob id maiestatis crimen non committente: de assertione solenni Ariabaptistarum, quæ iurisiurandi loco est. III. 12. 2. 2.
- De veteri more rituque iurandi? III. 12. 2. 3.
- De iureiurando promissorio. Si illud conventionibus appositum sit, secundum ius civile sequitur naturam actus, cui apponitur. III. 12. 2. 4.
- An, & quatenus, iusiurandum promissorium iure canonico & moribus servandum sit? maxime, si apponatur negotiis, quæ lege vel consuetudine reprobata ac verita sunt? III. 12. 2. 5.
- Quid, si iusiurandum dolo vel metu interveniente interpositum sit? & de laxatione iurisiurandi per magistratum. III. 12. 2. 5.
- Quid iuris, si filiusfamilias iureiurando renunciaverit senatusconsulto Macedoniano? III. 14. 6. 10.
- Si iusiurandum sit appositum actui, qui mere dependet a voluntate iurantis, & iurans contra primum actum veniat, actus secundus iuramento contrarius ratus est, etiam ipso iure canonico: & qui testamento apposuit iusiurandum de eo non revocando, si tamen postea revocet, postrema voluntas effectum habet. III. 12. 2. 6.
- Quid sit iusiurandum assertorium in genere? quid voluntarium, iudiciale, ac necessarium? III. 12. 2. 7.
- Qui possint vel non possint deferre voluntarium & iudiciale? ubi de tutoribus, & an hi decreto indigeant? item de procuratoribus, civitatum defensoribus, magistris societatum, uno ex pluribus heredibus, pupillis, prodigis, post biennium exceptionem non numeratæ pecuniæ opponentibus, iusiurandum iam a se delatum revocantibus, servis, filiisfamilias, infamibus, minoribus. III. 12. 2. 8.
- Quibus deferatur? an & quatenus impuberibus, servis, heredibus, procuratoribus, & defensoribus? III. 12. 2. 9.
- Delatio iurisiurandi locum habet in actionibus civilibus in rem & in personam, sive rei persecutoriis, sive poenalibus & infamantibus. An & in actione iniuriarum? An in popularibus? an in questione, utrum mulier prægnans sit; vel an nuptiæ aut sponsalia intercesserint? An in criminalibus? an hodie in causis infamantibus? III. 12. 2. 10.

INDEX GENERALIS.

- An deferri possit ab actore vel reo post testimoniorum publicationem, & probationum ulteriorum renunciationem? III. 12. 2. 11.
- An delatio fieri possit per eum, qui in se recepit probationem; quive nihil omnino ex suo latere probavit? III. 12. 2. 12.
- Delatum ab eo, qui de calumnia iuravit, præstandum aut referendum ea forma, qua delatum, nisi aliud ex causa iudex arbitretur. Nec opus, ut referens de calumnia iuret. Si tutor detulerit, relatum sibi præstare tenetur. III. 12. 2. 13.
- Referri nequit, sed præstandum, si is, cui delatum, illud iam acceptaverit, vel solus aut melius sciat id, de quo iurandum. III. 12. 2. 14.
- Nec præstandum nec referendum quod delatum, si deferens de calumnia iurare nolit; vel delatio aliqua ex parte vitio laboret; vel iam plene per eum, cui deferitur, probatum sit; vel is plenam offerat per instrumenta aut testes probationem. III. 12. 2. 15.
- Qui iusiurandum delatum nec præstare nec referre vult, victus recedit, sed appellare potest. III. 12. 2. 16.
- An is, cui delatum est, petere possit dilationem ad deliberandum? An is, qui detulit, delatum sed necdum præstitum revocare possit? An is, qui expresse vel tacite recusavit alterutrum facere, postea ex poenitentia possit præstare vel referre? III. 12. 2. 16.
- Quid sit actio in factum ex iureiurando? est in simplum, licet negotium, de quo iuratum, ex inficiatione in duplum sit. Non est nova actio, sed adiecticia qualitas actionis in rem aut in personam, cuius & naturam imitatur, nec novationem continet. III. 12. 2. 18.
- Iusiurandum iuranti etiam nocet, ut conveniri possit ex negotio, quod intercessisse iurati: quod exemplis docetur. III. 12. 2. 19.
- Iusiurandum aliis, quam inter quos est præstitum, neque nocet neque prodest; quod exemplis declaratur. III. 12. 2. 20.
- An iusiurandum debitoris principalis profit fideiussori, & vice versa? An iusiurandum unius rei debendi alteri reo debendi? An delatum ab uno credendi reo; & per debitorem præstitum, noceat alteri reo credendi agere volenti? An vice versa, quod unus debendi reus detulit, præstitum ab adversario, noceat alteri debendi reo? III. 12. 2. 21.
- Iusiurandum strictam recipit interpretationem, ne extendatur ultra rem aut casum, de quo iuratum est. Quid iuris, si alia actio intente- tur, sed qua quaestio eadem ventilatur, quæ in actione priori, in qua iuratum est? III. 12. 2. 22.
- Pro præstito habetur iusiurandum, quod ab illo, qui detulit vel re- tulit, remissum est ei; qui id iam susceperat. Quid intersit inter remissionem iurisiurandi adhuc præstandi, & eius quod iam præsti- tum est? III. 12. 2. 23.
- Habetur & pro præstito, si is, qui illud sibi delatum aut relatum susceperat, mortuus sit antequam præstaret: Secus, si præstare recu- saverit. III. 12. 2. 24.
- Iusiurandum voluntarium & iudiciale præstitum rescindi nequit per ap- pellationem; nec propter instrumenta noviter reperta; nec periurii prætextu, cuius ratio & restrictio explicatur. III. 12. 2. 25.

INDEX GENERALIS.

In omni delatione vel relatione iurisiurandi tacita conventio est.

III. 12. 2. 25.

Recensentur plures casus ac causæ, quibus iusiurandum voluntarium, ac iudiciale iam præstitum effectu caret.

III. 12. 2. 26.

Iusiurandum necessarium quid sit? in quibus causis locum habeat? An in criminalibus? An hodie in infamantibus? An, si ex crimine tantum civiliter agatur ad pœnam pecuniariam? An & in actione iniuriarum ad pœnam aut palinodiam? An & in causis fraudati census ac impositionum publicarum?

III. 11. 2. 27.

An &, si consuetudine probanda quæstio sit?

I. 1. 3. 35.

Quando causa dicenda sit *dubia*, ut iudex iusiurandum deferre possit?

III. 12. 2. 28.

Deferre potest iudex iusiurandum, licet neuter litigantium id petat; etiam post conclusionem in causa. Arbitrio iudicis relinquendum, an illud auctori, an reo, deferri debeat.

III. 12. 2. 29.

Quibus in casibus suppletorium deferri nequeat? non ad probandam præscriptionem, aut consuetudinem, aut sanguinis proximitatem; nec ad supplendum solennitatum defectum.

III. 12. 2. 29.

Præstandum ea forma, qua delatum, citata adversa parte. Nec referri potest; ad iudicandum contra eum, qui iurare detrectat: appellari tamen a condemnatione potest, & peti rescissio iurisiurandi propter instrumenta noviter reperta.

III. 12. 2. 30.

Moribus hodiernis iusiurandum a parte parti delatum non præstatur, nec quisquam præstare vel referre cogitur, nisi interveniat iudicis decretum. Nec tamen ideo omne iusiurandum, quantum ad effectus, nunc necessarium est.

III. 12. 2. 31.

Quæ sit periurii pœna iure Romano ac moribus? An pœnis gravioribus afficiendi, qui tantum ad peierandum se paratos professi sunt, aut errore peierarunt? Et ex quibus præsumi possit, dolum a periurio abesse?

III. 12. 2. 32.

L.

Lapides.

Lapides & lapidicinæ quo usque contineantur in usufructu fundi?

II. 7. 1. 24.

Laudimia.

De laudimiis, maxime nomine emphyteusios solvendis, varias quæstiones, vide in verbo *emphyteusis*.

An duplicata debeantur laudimia, si fiat retractus conventionalis?

III. 18. 3. 7.

In retractu legali semel tantum laudimia aliaque onera debentur.

III. 18. 3. 29.

An retrahens solvat laudimia aliaque onera, a quibus emtor ex privilegio personali liber erat?

III. 18. 3. 29.

An laudimia, dominis directis pro venditione soluta, restituenda sint per dominum directum cum venditio ob enormem læsionem rescinditur? An iterato solvenda pro resolutione contractus? An emtor

laudi-

INDEX GENERALIS.

laudimia, quæ repetere nequit ab eo, cui solvit, repetere possit ab ipso venditore? III. 18. 5. 9.

De Laudimiis, vide *investitura*.

Læso enormis.

Vide *rescissio venditionis*.

Legalis hypotheca.

Legalis hypotheca nascitur, licet non sit actis publicis insinuata, nec quadragesimæ solutio requiritur. III. 20. 1. 11.

Legalis hypotheca fisco competit in bonis administratorum, & eorum quibuscum contraxit, & civium pro tributis; quod & civitatibus datum, si tributa exigant ex Principis concessione. An & publicani pro exactione tributorum ac vectigalium hypothecam habeant? & quamdiu secundum mores Hollandiæ? III. 20. 2. 8.

An fisco pro multis ac pœnis in bonis delinquentium hypotheca aut personale inter chirographarios privilegium competat, an magis fiscus omnibus chirographariis postponendus sit? III. 20. 2. 9.

An & quo usque fiscus hypothecam legalem habeat, cum in ius privati succedit? III. 20. 2. 10.

Pupillis hypotheca legalis competit in bonis tutorum, curatorum, vitrici quem mater superinduxit non redditis rationibus. An & moribus in bonis mulieris, quam tutor post susceptam tutelæ officium uxorem duxit? III. 20. 2. 11.

An in bonis protutorum, actorum tutori adiunctorum, procuratorum, & eorum qui pupillorum negotia ex amicitia gesserunt? III. 20. 2. 12.

An hoc ius competat furiosis, prodigis, mente captis, debilibus, mutis, surdis? III. 20. 2. 13.

An pupilli & similes hoc ius habeant in bonis magistratuum, cum subsidaria agunt actione? An in bonis executoris testamenti pro legatis & similibus? An in bonis curatoris bonis dati, si creditores sint? An in bonis eorum, quibuscum pupilli contraxerunt? Si eorum nomine contractum sit (*op Weeskamers recht*,) quamdiu tunc ius illud duret? An in bonis heredum tutoris? III. 20. 2. 14.

An pupilli in rem sua pecunia emtam habeant legalis hypothecæ ius pro pecuniæ debitæ restitutione? III. 20. 2. 15.

An & in bonis tutoris pro iis, quæ tutor ante delatam tutelam pupillis, aut illis, quibus hi heredes extiterunt, vel etiam durante administratione, sed alia ex causa cœpit debere? An & pro usuris talis debiti, ac impensis litis, in quas tutor ex actione tutelæ damnatus est? Et quid, si tutor debitor cum reliquis pupilli tutoribus debitum novaverit? III. 20. 2. 16.

Et quo tempore pupillis incipiat competere hoc ius legalis hypothecæ? & quid iuris, si unus diversas tutelas diversis temporibus delatas gesserit? III. 20. 2. 17.

An ius hypothecæ legalis pereat pupillis per rationum redditionem, si reliqua necdum restituta sint, sed usuræ reliquorum perceptæ? III. 20. 2. 18.

Transit hoc ius hypothecæ legalis ad heredes pupillorum, III. 20. 2. 18.

Tempo-

INDEX GENERALIS.

- Tempore Pandectarum legalis hæc hypotheca pupillis non competiit, sed demum post inducta fuit. III. 20. 2. 19.
- Mulier, sponsæ, & uxori putativæ competit hypotheca legalis pro dote, & paraphernis; ac marito pro obtinenda dote promissa, & recuperanda donatione propter nuptias. Quid moribus? III. 20. 2. 20.
- Mulier hanc hypothecam legalem transmittit ad heredes. III. 20. 2. 18.
- Legatarii habent legalem hypothecam in bonis defuncti, non heredis. Quæ istius hypothecæ vis sit? huius pignoris causa iure singulari dividua est. III. 20. 2. 21.
- Si testator diversis temporibus alia atque alia legata reliquerit, vel alia pure, alia sub conditione, alter alteri in hypotheca legali non præfertur. III. 20. 2. 22.
- Alia de hypotheca legali pro legatis, vide in indice partis posterioris ad verbum *legatum*.
- Competit hypotheca legalis in bonis vidui vel viduæ pro restitutione relictorum sub conditione viduitatis. III. 20. 2. 23.
- Item liberis prioris thori in bonis parentis binubi pro rebus, quæ in pœnam secundarum nuptiarum ad liberos primi thori redire debent. Uti & pro bonis parentis defuncti, aut a linea parentis defuncti profectis, quæ parens superstes administravit; imo ex moribus etiam aliquando in bonis vitrici aut novercæ. Non pro cæteris adventitiis; cuius tamen contrarium moribus verius. III. 20. 2. 23.
- An liberis pereat ius hypothecæ legalis pro bonis parentis defuncti in bona superstitis, si mediante transactione (*by uykoopt*) certa pecuniæ quantitas promissa sit? Et quid iuris, si, cum parens superstes omne æris alieni onus in se recepisset, liberi partem oneris solvere per creditores compulsi sint? III. 20. 2. 24.
- An legalis hypotheca competat civitati, ecclesiis, piis locis, in bonis administratorum? An societati Indiæ Orient. & Occidentalis? An pagis & vicis in bonis eorum, quibus commiserunt exactionem eorum, quæ dicuntur *Morgengelden* & *Molegelden*? III. 20. 2. 25.
- An & in bonis eorum, quibuscum civitas aut Ecclesia contraxit? Et quale ius civitati hac in parte datum sit? III. 20. 2. 26.
- Dominus directus & dominus antiquus pro canone, solario, censu, habet hypothecam legalem in fundum emphyteuticum, superficiarium, censualem. Argentarii in militiam suis nummis creditis emptam. III. 20. 2. 27.
- Credentes in refectionem ædium, hypothecam ex lege habent in ipsas ædes. An & fabri pro mercede operarum? Quid, si creditum, sed in refectionem non impensum? Quid, si impensa non ex necessitate, sed utilitatis aut voluptatis causa facta sit? III. 20. 2. 28.
- Quid, si creditum sit in domus emtionem, aut ædium novarum constructionem? Quid, si in aliarum rerum meliorationem, reparationem, aut emtionem? An non tunc retentio rerum competat, si adhuc possideantur? III. 20. 2. 28.

Non

INDEX GENERALIS.

- Non iure civili, sed moribus, hypothecam legalem habet, qui credidit in navis refectioem. III. 20. 2. 29.
- Habent & domini, quorum merces urgente necessitate per magistrum navis distractæ sunt, in ipsa nave; loci nautici in nave & mercibus ea vectis pro mercede debita. III. 20. 2. 30.
- Comperit etiam universitati agrorum pro impensis in refectioem aggerum, molendinorum, &c. Redemptori pro lucro in bonis eius, quem a Turcis aut Barbaris aliis redemit; illis, qui suam partem societatis Indicæ venditam transcripserunt, in ipsa illa parte pro pretio necdum soluto; insolatoribus (*blekers*) pro mercede dealbationis in lineis, &c. III. 20. 2. 31.
- An ius pignoris nascatur ex arresto rei aut personæ? An ex agnitione chirographi in iudicio? An ex sententia? Et quid iuris, si pignora iudicati exsequendi causa capta sint? III. 20. 2. 32.
- An domino rei furto ablata in rebus furis, pro æstimatione, vel in rebus ex pecunia furtiva emtis? An socio in bonis socii pro eo quod reliquis sociis iure societatis debitum? An ei, cui annuus redditus ex certo fundo præstandus venditur, si fundus specialiter obligatus non sit? III. 20. 2. 33.
- Cuius loci leges spectandæ sint in questione, an legalis hypotheca comperat in mobilibus & immobilibus? III. 20. 2. 34.

Legati.

- An & quatenus iure gentium inviolabiles sint? I. 1. 1. 18.
- Legati an obligentur legibus loci, in quo legationis causa morantur? I. 1. 3. 12.
- An & legati civitatum aut provinciarum Fœderati Belgii ad collegia generalia? I. 1. 3. 12.
- Quæ pænæ violentium legatos? I. 1. 8. 7.
- An arrestari possint legati exterarum gentium? I. 2. 4. 43.
- An delegati ad Fœderata Belgii uniti collegia fisci possint? I. 2. 4. 44.
- An legatus constituens id, quod in provincia debet, Romæ tempore legationis actione de constituta pecunia conveniri possit? III. 13. 5. 13.

Legatum.

- Quid sit legatum? Si testator legatario donet rem legatam, an in dubio magis præsumenda sit esse donatio inter vivos, an mortis causa? V. 30. 1. 1.
- Sublata est differentia inter legata & fideicommissa; ut & inter legata damnationis, vindicationis &c. V. 30. 1. 2.
- Qui possint legare? Quibus recte legetur, vel non? An iam mortuis, apud hostes captis, servis domini deportati? Si extraneo instituto *leget cognatis proximis*, qui videantur designati & pro quibus partibus? V. 30. 1. 3.
- Heres a se ipso legatum capere nequit, ratione civili & naturali. Inutile est legatum datum heredi ex asse. Quid, si heredi ex asse instituto & Titio legatum sit? Quam partem ex legato capiat heres, cui ex semisse instituto, & duobus aliis extraneis fundus legatus est? V. 30. 1. 4.

Quæ

INDEX GENERALIS.

Quæ pars cuique ex legato cedat, si testator omnibus heredibus, in partibus inæqualibus institutis, rem unam simplici legato reliquerit, exemplis explicatur. V. 30. I. 5.

Quam quisque partem capiat, si ex pluribus heredibus uni, aut quibusdam tantum, res legeretur? Et an hæ iuris civilis determinationes adhuc hodie servandæ? V. 30. I. 6.

Si non simplex legatum, sed prælegatum, uni aut quibusdam, aut omnibus heredibus relatum sit, quales tunc partes singuli, & quo iure, capiant? Et an in prælegato heres a se ipso capere possit? V. 30. I. 7.

An regula, quod nemo a se capere possit, etiam in mortis causa donatione obtineat? V. 30. I. 8.

An legari possit res incapaci, ut is eam restituat capaci? An posita statutaria gratificationis inter coniuges prohibitionem, coniux coniugi legare possit pecuniam inter pauperes distribuendam? V. 30. I. 9.

Quibus temporibus legatarius debeat capax esse legati puri & conditionalis? An incapaci legari possit sub conditione, si aliquando capere potuerit, & quando tunc debeat capax esse? V. 30. I. 10.

Qui possint legatis gravari? An & heredes ab intestato? An & heredes legitimi impuberis filiis per patrem eius? An & substituti? An substitutus filiis impuberis exheredati? Quando substitutus iisdem intelligatur gravatus legatis, & fideicommissis, quibus institutus? Quando non? V. 30. I. 11.

An gravari possit legato, qui nec expressa nec tacita defuncti voluntate, sed casu heres sit? Cuius exempla dantur. Et quid moribus? V. 30. I. 12.

Testator vel unum in solidum, vel omnes virilibus aut hereditariis portionibus gravare potest. An, si iusserit corpus hereditarium ab uno præstari, cum videatur in solidum gravasse? An legatarius unum in solidum gravatum in solidum convenire possit? V. 30. I. 13.

An gravari possint legatarii, fideicommissarii, mortis causa donatarii mortis causa capientes? An maritus ab uxore, quæ ei donaverat? An & debitores defuncti; & quis tunc effectus? An donatarii inter vivos? V. 30. I. 14.

Heredes ultra vires hereditatis gravari possunt, non legatarii, exceptis quibusdam casibus. V. 30. I. 15.

Recensentur casus, quibus alii videntur honorati, alii legatis gravati; ubi de municipio, pupillo honorato, tutore & similibus gravatis, & de gravato legatarii vel heredis herede. Verè non honoratus, gravari nequit. An & quando, posita statutaria communione, ex communi massa solvendum, quod unus coniux vel uterque simul legavit? V. 30. I. 16.

Quales res legari possint? An &, quæ apud hostes sint? An res in genere? Si testator leget genus rerum, veluti, supellectilem suam, & præmiserit vel subiunxerit quasdam generis illius species, an tunc præter species recensitas debeantur aliæ sub illo genere contentæ? V. 30. I. 17.

Quæ

INDEX GENERALIS.

Quæ contineantur legatis *mobilibus* sine certi loci adiectione? An merces venales, numerata pecunia? An & ea, quæ reposita, ut fœnori aut in emtionem prædiorum collocentur? An actiones? Quæ contineantur legato *mobili* certi loci? An nomina, quorum instrumenta in eo loco sunt? An pecunia prædii causa ibi reposita? & quid illa sit? Qualis regula in his observanda?

V. 30. I. 18.

Legari potest hereditas defuncto relicta, pars quota hereditatis vel bonorum ipsius defuncti. Quis tunc effectus? Quid intersit, an quota hereditatis detur titulo institutionis, an legati? Et utrum pars hereditatis, an bonorum, legetur? Si taberna, armentum, familia legetur, an unum an multiplex sit legatum?

V. 30. I. 19.

Legatur & nomen seu actio, quæ cedenda etiam ad usuras sortis adhuc debitas; una cum actionibus accessoriiis. An heres teneatur præstare debitorem locupletem? An non saltem, si testator leget expresse rem aut quantitatem sibi debitam? Quid si leget actionem in iudicium iam deductam? Utiles actiones legatario & sine cessione competunt. An & accessoria, quas heres demum paravit?

V. 30. I. 20.

Quid, si testator leget Titio, quod Mævius debet, & is nihil debeat? Et quid, si exprimat certam quantitatem tanquam sibi debitam? Quid, si leget sibi sub conditione debitum ex contractu vel legato?

V. 30. I. 21.

Quid, si nomen extinctum sit confusione, acceptilatione, legato liberationis? Quid, si testator ipse cum effectu exegerit? Unde colligi possit, testatorem voluisse, ut legatum nominis exacti adhuc ratum maneat? Quid, si debitum novaverit; aut sponte oblatum acceptaverit? Quid petat legatarius, si nomen quidem extinctum, sed legatum adhuc ratum sit?

V. 30. I. 22.

An evanescat, si testator nomen iam iudicio exigere cœperit, sed ante solutionem mortuus sit?

V. 30. I. 23.

Quid, si testator, cui debebatur *Stichus aut decem arbitrio debitoris*, leget alteri Stichum sibi debitum, vel uni Stichum alteri decem? Quid si, cum haberet duos debendi reos, vel debitorem & fideiussorem *Gaium & Lucium*, leget uni, quod sibi Gaius, alteri, quod sibi Lucius debet? Quid, si postea alteruter eorum acceptilatione, pacto, legato liberatus sit?

V. 30. I. 24.

Quid debeatur, si calendarium, seu nominum universitas legetur? An etiam pecuniæ exactæ? An in calendarii rationem de novo translata, vel calendarii rationibus exempta? Legato certo nominum numero ex calendario arbitrio legatarii eligendo, cuius temporis calendarium spectandum sit, facti testamenti, an mortis?

V. 30. I. 25.

Legatur res heredis, & aliena. Quali pretio hæc sit redimenda? Præstanda res heredis, licet testator putaverit, eam suam esse; aliena demum tunc; cum testator scivit alienam esse, & id probat legatarius, exceptis paucis casibus, qui recensentur. An heres liberetur

a redi-

INDEX GENERALIS.

- a redimendi necessitate, si res aliena admodum difficilis comparatu sit? V. 30. I. 26.
- Si testator rem suam, sed alteri obligatam, leget, quis pignus iust? Quid, si alius in re legata usumfructum habeat? Quid, si rei legata impositum sit onus tale, ex quo metuenda dominii amissio, an heres eam liberare debeat ab illo onere? An & a servitute prædiali vel redditu irredimibili, qui prædio legato impositus? Si testator, conductor fructum conductionis alteri leget, quis pensionem solvat? V. 30. I. 27.
- Quid iuris, si quis leget rem sibi cum alio communem? Quid, si fundum suum vectigalem? Quid, si rem sibi & heredi communem? Quid si testator postea partem alteram rei communis redemerit? Quid, si coniux leget rem sibi & coniugi ex statuto communem? V. 30. I. 28.
- Res legatarii propria ei sub conditione, non pure, legari potest: Quid, si testator in re legatarii habuerit ius superficiei, emphyteusios, ususfructus, pignoris? Quid, si tertius hæc iura habeat in re propria legatarii; aut ius servitutis prædialis? An heres pretium solvat, si legata sit res legatario vendita & tradita, sed pretio non soluto? Recte legatur res legatarii, quoties dominium eius ipsi auferri potest ex causa iam nata, recte quoque æstimatio rei legatarii. V. 30. I. 29.
- Res extra commercium posita legari nequit pure vel sub conditione, nec æstimatio deberur. Quid, si sit in commercio heredis, non legatarii, vel contra? Si legatarius fideicommissio gravetur, incapacitas legatarii non obest fideicommissario capaci. V. 30. I. 30.
- Quid si testator suum servum alteri leget, & ipsi servo leget libertatem, pure, ex die, vel sub conditione? V. 30. I. 31.
- Tignum ædibus iunctum an & quando legari possit iure civili, vel moribus? V. 30. I. 32.
- An si res omnino, vel certis personis, veluti immobilis tutori, coniugi, prohibeatur legari, æstimatio debeatur? Et quid, si expresse rerum talium æstimatio legetur? An tacite videantur statuto prohibita legari res illæ, quæ iure præcipui cedere debent primogenito, aut coniugi? V. 30. I. 33.
- Si idem corpus, aut eadem quantitas, sæpius, eidem, ab eodem, eadem vel diversis scripturis legetur, an semel, an sæpe debeat? V. 30. I. 34.
- Legari possunt facta. Heres per testatorem damnatus rem duobus vendere, an cogi possit uni partem vendere, si alter emere nolit? V. 30. I. 35.
- An legati præstatio conferri possit in arbitrium heredis? An, cui dare velit, & quibus pensionibus? An in arbitrium legatarii? Et an tunc purum, an conditionale legatum sit? An in arbitrium tertii expresse vel tacite? V. 30. I. 36.
- Agnosci debet legatum, ut peti possit; idque cum onere addito. An pro parte agnosci, pro parte repudiari possit, si una vel plures res legatæ.

INDEX GENERALIS.

- legatæ sint? Quid, si plures sint unius legatarii heredes, vel plures domini? An heres repudiare hereditatem, & legatum agnoscere? V. 30. I. 37.
- De actione, ex testamento. In quibus legatis locum habeat, & contra quos? Stricti iuris est, sed in variis imitatur actiones bonæ fidei. V. 30. I. 38.
- De rei vindicatione pro legato, & fundamento eius. Quo sensu dominium rei legatæ recta via transeat a defuncto in legatarium, & quando? Quæ legata per vindicationem peti nequeant? V. 30. I. 39.
- De actione hypothecaria. An illa dividua sit, si testator expresse pignus pro legato constituerit testamento? An testator hoc ius hypothecæ adimere possit? An hoc ius competat etiam heredi ex re certa instituto? An & legatario annui legati? V. 30. I. 40.
- An competat, si non heres, sed legatarius legato gravatus sit, & in quibus tunc bonis? Qualia defuncti bona, & quo usque, affecta sint, cum plures heredes legato gravati sunt, vel unus ex pluribus, vel ex pluribus gravatis quidam iam solverunt? V. 30. I. 41.
- An hæc hypothecaria etiam detur contra tertios rerum defuncti possessores? V. 30. I. 42.
- An & pro usuris ac fructibus legatorum competat hoc ius? An & pro sumptibus ad consequendum legatum factis, in quos heres damnatus est? V. 30. I. 43.
- Qualia legata iudicio famil. erciscundæ peti possint? V. 30. I. 44.
- An legatarius legatum privata autoritate occupare possit invito possessore? Quid, si testator ei hoc ius dederit? An possit via executiva consequi? Et quid moribus? V. 30. I. 45.
- Quisque heres tantum fert onus legati pro ea parte, qua heres est; licet respectu rei individua in solidum conventus ac condemnatus sit, regressum tunc contra ceteros habiturus, nisi aliud testor voluerit; & quando videatur aliud voluisse? An unius inopia ceteros gravet ratione legati? An portio deficientis accrescat reliquis heredibus cum onere legati? V. 30. I. 46.
- Si unus, tanquam ex asse heres, gravetur legato, & post ei alius addatur, vel alius præter gravatum gravanti succedat, scienti, vel ignoranti, alterum quoque successurum, an prior integra legata præstet? Quid, si gravetur ex asse institutus, qui ex statuto sola mobilia capere potest? V. 30. I. 47.
- Præstandæ cum rebus legatis accessiones earum. Quæ illæ sint? Fructus & usura legatorum ex quo tempore debeantur? V. 30. I. 48.
- An pro rebus pecunia, aut pro pecunia res legatario invito dari? An non, si heres peculiari ducatur affectione in rem legatam? Si electio heredis sit, an rem, an æstimationem dare velit, an partim rem, partim æstimationem dare possit? Recensentur casus, quibus heres vel potest vel cogitur dare rei legatæ æstimationem. V. 30. I. 49.
- Qualis culpa per gravatum præstanda, si heres vel legatarius legato, vel heres universalis fideicommissio gravatus sit? V. 30. I. 50.
- An &

INDEX GENERALIS.

- An & culpæ accensendum, si tignum legatum ædibus iunxerit, vel rem legatam in funus impenderit vel servum suum legatum inanimaverit vivo aut mortuo testatore? Quid agere debeat heres, si dubitetur, an res legata supersit, nec ne? V. 30. 1. 51.
- Parte legatæ rei extincta, an quod superest debeat? An rudera vel area, exusta domo? An corium aut cornua perempto bove? Anequi superstites, si ex quadriga unus perierit? V. 30. 1. 52.
- Quando ob culpam heres actione ex testamento, quando ex lege Aquilia conveniatur? V. 30. 1. 53.
- Quo modo consultum sit legatario, si res legata non heredis, sed tertii facto perierit? V. 30. 1. 54.
- Quid iuris, si ex lana legata vestis, ex materia navis, ex auro poculum, ex poculo massa facta sit vel aræ legatæ domus imposita, vel domus destructa & alia reposita? quid, si paulatim in totum refecta? V. 30. 1. 55.
- Recensentur casus, quibus ad legatum agunt, qui in legando nullo modo, vel non principaliter nominati sunt: & quidem vel soli, vel cum nominatis. Quo modo cavendum sit heredi per eum, qui primus agit, si & alter agere possit? V. 30. 1. 56.
- An legatarius rem unam sibi legatam possit partim ex testamento actione, partim vindicatione petere? Et quid si plures heredes unius legatarii? V. 30. 1. 57.
- Ubi legata peti debeant? V. 30. 1. 58.
- De iure accrescendi inter collegatarios, vide *accrescendi ius*.
- De annuis legatis, & annua, bima, trima die relictis, vide *annuum legatum*.
- De redditu legato, vide *reditus*.
- De servitute legata, quando dies eius cedat? V. 33. 3. 1.
- De dote prælegata; vide *dos*.
- De optione vel electione legata, vide *electio*.
- De tritico, vino vel oleo legato, quid & quantum videatur legatum? Quando nihil debeat? Et cui competat electio ratione qualitatist? V. 33. 6. 1. & seqq.
- De instructo vel instrumento legato, Vide *instrumentum*.
- De peculio legato, vide *peculium*.
- De penu legata, vide *penus*.
- De supellectile legata, vide *supellex*.
- De alimentis & cibariis legatis, vide *alimenta*.
- De auro, argento, mundo, ornamentis, veste, statuis legatis, Vide *aurum, mundus, ornamenta, vestis, statue*.
- De liberatione legata. Vide *liberatio*.
- De debitore legante quod debet. Vide *debitum*.
- De adimendis & transferendis legatis, vide *ademptio legati*.
- De rebus dubiis, vide *interpretatio*.
- De legato pænæ causa, vide *pæna*.
- De his quæ pro non scriptis habita, vide *caduca*.
- De his, quibus ut indignis, vide *indignus*.

INDEX GENERALIS.

Quando dies legatorum cedat, vide *cēſſio diei*.

De cautione legatorum nomine, vide *cautio*.

Legatus.

Qua ſolemnitate legati ad alias gentes miſſi, eorumque miniſtri poſſint teſtari? Et quid de delegatis ad Collegia ordinum, &c.

IV. 28. 1. 14.

Quot generum legati ſint? De inviolabilitate legatorum a populo libero ad populum liberum miſſorum, ratione perſonæ, bonorum, comitum, ædium, etiam iure Hollandico.

VI. 50. 7. 1.

De legatione *libera* & *non libera*. Abſentes libera legatione non gaudent iuribus legationum. De legatione *gratuita*, & *non gratuita*, & *viatico*, ſeu *legativo*.

VI. 50. 7. 2.

De modo conſtituendi legatos municipiorum. Qui & quot fuerint eligendi? An & unus potuerit plures legationes ſuſcipere? Quo ordine quiſque in municipio debuerit legatione fungi? Ex quibus cauſis excuſare ſe potuerint a legatione? An ea ſungi potuerint per vicarium; & per quem? & quid moribus? Quando biennii vacatio competierit legatione perfunctis? An filio ob legationem patris? An quia quis pro alio vicarium legati munus ſubiit?

VI. 50. 7. 3.

De privilegiis legatorum municipalium. Ubi de iure revocandi donum; & an ac quando, quibuſque in cauſis, abſentes in patria defendi debuerint? Ex quo, & ad quod tempus gaviſi fuerint iure abſentium rei publicæ cauſa? An morientes in munere debeant viatica accepta reſtituere collegis aut rei publicæ?

VI. 50. 7. 4.

An hi legati potuerint dona accipere, aut legationem deferere? An & quatenus privata ſua vel aliena negotia curare? Et quid moribus

VI. 50. 7. 5.

De noſtratium ad comitia & collegia varia delegatorum iure circa in ius vocationes, & arreſtationes; ius domicilii; deque adeunda eorum hereditate cum beneficio inventarii, aut in eam ſucceſſione ab inteſtato; de ſolemnitate per eos in teſtamento, & aliis actibus adhibenda. Quo uſque ſubſint legibus loci, ubi legationis cauſa morantur? De damno iis reparando, quod fortuito paſſi ſunt.

VI. 50. 7. 6.

Legatus proconſulis.

Proconſul adiunctum habuit legatum, cui mandabat iuriſdictionem, nec alteri mandare poterat.

I. 1. 16. 3.

An legati proconſulis propriam habuerint iuriſdictionem, & eam ſuo nomine exercent, an nomine proconſulis?

I. 1. 16. 4.

Legati proconſulis non habuerunt iuriſdictionem criminalem.

I. 1. 16. 5.

Apud legatum proconſulis manumiſſio, adoptio, & ſimiles actus voluntariæ iuriſdictionis expediſi potuerunt

I. 1. 16. 6.

Legatus Cæſaris.

Legatus Cæſaris habuit iuriſdictionem criminalem.

I. 1. 16. 5.

Leges.

De neceſſitate legum.

I. 1. 1. 1.

De

INDEX GENERALIS.

De compositione legis 12. tab.	I. 1. 2. 1.
Quid sit lex?	I. 1. 3. 2.
Cur dicatur <i>delictorum, quæ sponte vel ignorantia contrahuntur, coercitio</i> ?	I. 1. 3. 3.
Cur dicatur <i>communis reipublicæ sponso</i> ?	I. 1. 3. 4.
Lex debet esse iusta & generalis, licet ratio legis non æqualiter in omnibus civibus militet.	I. 1. 3. 5.
Lex non est irrationabilis, licet prima ratio legis ignoretur.	I. 1. 3. 6.
Lex debet esse perpetua.	I. 1. 3. 7.
Lex non facile mutanda est.	I. 1. 3. 39.
Lex æneis tabulis incidi solita.	I. 1. 3. 7.
Debet esse lata ab illis, qui iuris condendi potestatem habent.	I. 1. 3. 8.
Debet esse promulgata.	I. 1. 3. 9.
An lex passim promulgata excepto uno loco, obliget incolas istius loci?	I. 1. 3. 10.
Lex promulgata quidem, sed nunquam usu recepta, non habet vim legis.	I. 1. 3. 41.
Quo usque & quamdiu subditi ac advenæ per certi loci legem obligentur?	I. 1. 3. 11.
An & quo usque legati, ac delegati ad collegia generalia Fœderati Belgii?	I. 1. 3. 12.
An studiosi ligentur legibus loci in quo studiorum causa morantur?	I. 1. 3. 13.
Quo respectu leges suadentes & permittentes habeant vim legis?	I. 1. 3. 14.
An & quo usque Princeps legibus solutus sit, & legibus tamen vivere velit?	I. 1. 3. 15.
Quod contra leges gestum est, quando ipso iure nullum sit, quando non?	I. 1. 3. 16.
Leges ad futura, non præterita negotia pertinent, quandoque etiam ad præterita.	I. 1. 3. 17.
Interpretatio legis, vide <i>interpretatio</i> .	
Abrogatio legis, vide <i>abrogatio</i> .	
Qui dicit legem abrogatam, aut nunquam usu receptam fuisse, id probare debet.	I. 1. 3. 40.
Quo sensu verum sit, cessante ratione legis cessare ipsam legis dispositionem?	I. 1. 3. 43.
An una civitas negligentia aut non usu possit se subducere obligationi legis aut edicti generalis totius populi territorii?	I. 1. 3. 42.
Cuius loci leges in iudicando observandæ sint? & quid, si penderæ lite vel appellatione lex per novam legem abrogetur?	II. 5. 1. 51.
Legislatores, qui primi fuerint apud gentes plerasque antiquas?	I. 1. 1. 1.
Qui condant leges in statu monarchico, aristocratico, & democratico?	I. 1. 3. 8.

Legitima persona standi in iudicio.

Vide *iudicium*.

INDEX GENERALIS.

Legitima.

- Ad** liberi fideicommissio gravati præter legitimam etiam Trebellianicam deducant? vide *Trebellianica*. II. 5. 2. 38.
- Si** pactis dotalibus sit definitus succedendi ordo, ut coniux superstes defuncto, succedat, parentibus coniugum paciscentium superstitionibus salva debet esse legitima, ubi leges eos ab intestato vocant. II. 5. 2. 39.
- Quid**, si parentes ipsi talibus pactis dotalibus subscripserint, nec tamen nominatim legitimæ renuntiaverint? II. 5. 2. 39.
- Si** pacto dotali definitum sit, liberis ex eo matrimonio nascituris ac sine prole decedentibus, bona redire debere ad latus, unde provenerunt, nulla superstitioni coniugi ex liberorum bonis legitima aut Trebellianica competit. II. 5. 2. 40.
- Quid** iuris, si designati tabula dotali successores, fideicommissio ulteriores gravati sint; vel ipsis liberis alienatio interdicta? II. 5. 2. 40.
- Si** liberi testamentum condiderint, & ita ordinem succedendi tabulis dotalibus comprehensum insuper habuerint, parenti superstitioni legitimam relinquere debent. II. 5. 2. 41.
- Si** parentes, aut liberi, aut fratres statuto exclusi sint a successione ab intestato, non habent querelam, si testamento præteriti sint. II. 5. 2. 42.
- Quid** sit legitima? an hereditatis, an potius bonorum pars? II. 5. 2. 44.
- In** quo consistat utilitas superioris quæstionis? II. 5. 2. 45.
- Quota** portio sit legitima? & an etiam iure novo in parentibus & fratribus aucta? II. 5. 2. 46.
- Si** de quantitate legitimæ statuta variant, cuius loci statutum spectandum sit? II. 5. 2. 47.
- Si** parentes una cum filiis suis defuncti fratribus succedere debeant ab intestato filio suo, & defunctus extraneum heredem honestum instituerit, quota tunc sit parentum legitima? II. 5. 2. 47.
- Quæ** sit nepotum legitima, si illi, patre medio mortuo, succedant avo? II. 5. 2. 48.
- An** exheredati iuste, vel renunciantes querelæ, vel statuto exclusi a successione, numerum liberorum augeant ad id, ut legitima magis semis quam triens sit? II. 5. 2. 49.
- An** hi numerum liberorum augeant ad minuendam legitimam; seu, cum quatuor sunt liberi, & ex his unus exclusus, tres in legitima instituti, an tunc singuli trientem trientis, an trientem quadrantis pro legitima percipiant? II. 5. 2. 50.
- In** ineunda ratione legitimæ spectandum mortis tempus. Vivo patre liberi non petunt legitimam, licet pater bona prodigalitate dissipet, ne sub obtentu quidem alimentorum. II. 5. 2. 51.
- Posito** statuto, ut filiæ liceat renunciare hereditati paternæ accepta dote non minore quam est legitima, filia renuncians post acceptam dorem tempore renunciationis congruam, recte petit post mortem patris supplementum eius, quod deest legitimæ, ubi medio tempore creverunt opes paternæ. II. 5. 2. 52.

An

INDEX GENERALIS.

- An is, cui legitima debetur, etiam fructus legitimæ a mortis tempore petere possit? II. 5. 2. 53.
- An legitima augeatur, si hereditas post mortem augeatur ex causa mortem antecedente? Quid iuris, si augeatur ex nova causa? & quid, si rerum hereditariarum pretia creverint, agri alluvione aucti sint, &c. II. 5. 2. 54.
- An legitima minuatur, diminuto post mortem patrimonio? & quid iuris, si res hereditariæ mortalitate, chasmate, ruina, edacitate fluminis perierint, aut deteriores redditæ sint? II. 5. 2. 55.
- Quæ sint deducenda ex hereditate, antequam legitimæ ratio ineatur? an & bona ex fideicommissio restituenda? II. 5. 2. 56.
- An & deducenda prius, quæ iure primogenituræ affecta cedunt soli primogenito? præcipue, an feuda? & quid Ultraiectioni obtineat? II. 5. 2. 57. & 60.
- Si consuetudo ferat, ut feudi novi emti pretium fratribus conferatur, an pretium pro rata augeat legitimam? II. 5. 2. 58.
- Si pater plenam de feudis antiquis disponendi licentiam impetraverit, & tunc illa vel primogenito, vel natu minori, vel extraneo legaverit, feudum connumerandum quasi allodium ad augendam legitimam: &, si primogenito ipsi legatum sit, ei imputatur in legitimam. II. 5. 2. 59.
- Cur feuda Hollandica, vulgo hereditaria dicta, non prosint ad augendam legitimam? II. 5. 2. 60.
- Ultraiectioni feuda, & omnia alia iure primogenituræ affecta, simul computanda cum cæteris rebus, ut legitimæ ratio ineatur. Et quid de emphyteusi illic obtineat? II. 5. 2. 60.
- In legitimam imputanda omnia illa, quæ & conferenda; dos, donatio propter nuptias, militia, & alia plura. II. 5. 2. 61.
- Non imputanda in legitimam, quæ parens secundo coniugi reliquit contra *l. hac edictali 6. C. de secund. nupt.* si ea cesserint liberis primi thori? II. 5. 2. 62.
- Legitima sine ullo onere relinquenda. Quæ oneris appellatione veniant? Quid si de facto onus sit appositum? Quid si appositum sit bona mente, exemplo exheredationis bona mente factæ? II. 5. 2. 63.
- Si liberi in nuda proprietate, uxor aut extraneus in usufructu omnium bonorum institutus sit, adhuc salva est plena proprietas legitimæ. II. 5. 2. 64.
- Quid iuris, si electio liberis sit data, an legitima libera, an nuda proprietate, vel nudo usufructu bonorum omnium, vel plena proprietate sed cum onere universalis fideicommissi, velint contenti esse? II. 5. 2. 64.
- Quid iuris, si secundum mores hodiernos parentes sibi invicem bonorum omnium usufructum legent, cum onere alendi liberos, donec ad legitimam ætatem pervenerint? II. 5. 2. 65.
- Legitima relinquenda titulo institutionis. Et quid moribus nostris hac in parte obtineat? II. 5. 2. 66.

INDEX GENERALIS.

Legitimatio.

Quid sit legitimatio? Quot modis fieri potuerit? an & per adrogationem, aut *filii nominationem*? IV. 25. 7. 4.

De legitimatione per oblationem curiæ, & effectibus eius: de filia nubente decurioni. An hoc modo spurii & incestuosi potuerint legitimari? IV. 25. 7. 5.

Quando & per quos inducta fuerit legitimatio per subsequens matrimonium? Qui sint effectus eius? IV. 25. 7. 6.

An nepos legitime natus ex filio naturali fiat avo legitimus, si is vivo vel mortuo filio naturali concubinam ducat in uxorem? IV. 25. 7. 7.

An per subsequens matrimonium legitimari possint spurii, nati ex ligato & soluta, vel soluto & ligata? Et quid, si solutus & ligata putaverint, maritum iam mortuum esse? IV. 25. 7. 8.

An & incestuosi? Quid, si solo iure civili incestus fuerit, & dispensatio ad nuptias postmodum obtenta sit? An nati ex illo vel illa, qui quæve nuptias cum impotente contraxerat, & potenti se iunxerat, antequam matrimonium prius nullum declararetur? IV. 25. 7. 9.

An natus ex clerico in minoribus ordinibus constituto? Et quid iuris apud nos? IV. 25. 7. 10.

An legitimatio per subsequens matrimonium in agone mortis fieri possit? Quid, si post nuptias concubitus securus non sit? An impediatur legitimatio per id, quod inter concubinatum & nuptias cum concubina aliud matrimonium intercesserit? An tunc primogenituræ iure gaudeat, qui ex concubina primogenitus est, cum ex intermedio matrimonio existeret filius legitime natus? IV. 25. 7. 11.

An necesse, ut liberi per subsequens matrimonium legitimandi adstent tempore nuptiarum? An, ut instrumenta dotalia interveniant? IV. 25. 7. 12.

Quid sit legitimatio per rescriptum Principis? Quales ita legitimari possint? IV. 25. 7. 13.

An legitimatio hæc fieri possit exstantibus liberis legitime natis? An & post mortem patris naturalis? Et quid his in casibus operetur respectu successionis? An ita legitimati succedant patri, si is post legitimationem suscipiat liberos legitime natos? IV. 25. 7. 14.

De successione liberorum legitimatorum, quocunque legitimacionis modo. V. 38. 17. 10.

An ad hanc legitimacionem vivo vel mortuo patre factam requiratur consensus cognatorum, & quid moribus? IV. 25. 7. 15.

Legitimatio hæc a quo Principe petenda? An in uno territorio legitimatus ubique habeatur pro legitimo? IV. 25. 7. 16.

Legitimatio per rescriptum pertinet ad maiestatica. IV. 25. 7. 17.

Lenocinium.

An & quando maritus retinens uxorem adulteram, lenocinii reus sit? IV. 23. 2. 5.

De fornicatione cum muliere inhonestâ, & pœna. VI. 48. 5. 1.

De

INDEX GENERALIS.

De pænis dominorum ancillas, parentum filias, propinquerum propinquas, nutricum puellas suæ curæ commissas prostituentium. De lenonibus ac lupanariis non tolerandis. De his, qui ædes suas lenoni locant. VI. 48. 5. 1.

Quando maritus intelligatur lenocinium uxoris exercuisse? Et quomodo ob id puniendus? VI. 48. 5. 21.

Lenocinii crimini quinquennio præscribitur. VI. 48. 5. 22.

Libellus.

Editio actionis, quandoque libello fit, quandoque sine libello. I. 2. 13. 1.

Quid sit libellus petitionis, & quæ continere debeat? prudentia opus esse in formanda libelli conclusione. I. 2. 13. 2.

Libellus obscurus pro actore contra reum recipit interpretationem. I. 2. 13. 3.

Iudex actorem cogere potest, ut libellum obscurum explanet. I. 2. 13. 3.

Si libellus tam obscurus sit, ut nullo modo intelligi possit intentio actoris, nullus est, & inutilis sententia ad eum lata. I. 2. 13. 3.

Exprimendum in libello nomen actoris & rei, & qualitas, an suo, an alieno, tutorio, uxorio nomine &c. agat: quæ qualitas in ingressu litis probanda, si in principio negetur. An & cessio statim probanda, si quis cessâ actione agat? I. 2. 13. 4.

Exprimenda etiam libello res, quæ petitur. Quibus in casibus incertum peti possit? I. 2. 13. 5.

Etiam exprimendum nomen iudicis aut iudicii. I. 2. 13. 6.

Causa agendi libello inferenda, specialis in actionibus in personam, generalis in actionibus in rem. I. 2. 13. 7.

An & nomen actionis? I. 2. 13. 8.

An, & quo modo ac quibus præstitis, libellus ante & post litem contestatam mutari possit, eodem iudicio manente? I. 2. 13. 9.

Quid moribus hac in parte obtineat? & an sæpius mutatio fieri possit? I. 2. 13. 10.

Qui non mutat, sed tantum obscuritatem libelli explicat, nulla ob id adversario impendia reddit. Et quis censeatur tantum explicare, non mutare? I. 2. 13. 11.

An mutationem libelli magis licitam faciat clausula addita, *salvo iure addendi, mutandi &c.* I. 2. 13. 12.

Quæ sit vis clausulæ salutaris, & implorationis *nobilis officii iudicum*, quæ libello petitionis addi solet? & quo usque iudex supplere possit, quæ desunt advocatis partium? I. 2. 13. 13.

An uno libello plures actiones cumulari possint? Et quæ moribus possint cumulari, quæ non? I. 2. 13. 14.

Quæ sint exprimenda in libello criminali? I. 2. 13. 15.

Liberatio.

Liberatio an tacite legetur, si chirographum legetur, aut pignus pro debito obligatum? Quid iuris, si præter nomen, cuius liberationem testator legat, nihil habeat, & tamen aliis quoque leget?

INDEX GENERALIS.

- Quando ad tempus, quando in perpetuum legata videatur liberatio? V. 34. 3. 1.
- Liberatio legatur debitori testatoris, heredis, tertii, fideiussori testatoris. An debitori inopi, vel ex maleficio debenti, vel tantum naturaliter? Si legetur non debenti, an is petere possit rem, cuius quasi debitæ remissio facta? An tuto perpetua exceptione? An adversario litiganti, qui bonam aut malam causam fovet? Quis sensus l. 25. ff. b. t. V. 34. 3. 2.
- Quis sit effectus huius legati in debitore testatoris & heredis? Quando debitor pacto, quando acceptilatione liberandus sit? Quid, si conductori legetur liberatio a conductione? Quid si, cum *Stichus aut Pamphilus* deberetur, testator vetet Stichum peti? Quid iuris in legata liberatione condicionali debiti puri? Liberatione ad tempus legata, an medii temporis usuræ debeantur? V. 34. 3. 3.
- Quo modo hodie legatarius obtinet effectum liberationis legatæ? Et an peti possit id, quod interest, si heres legatarium liberare nolit? V. 34. 3. 4.
- An hoc legatum liberet a debitis post testamentum contractis? An ab usuris, quarum dies ante aut post conditum testamentum cessit? An ab actionibus in rem? V. 34. 3. 5.
- An corruat hoc legatum, si heres vel testator debitum exegerit, vel legatarius his sponte solverit? Aut inter debitorem ac testatorem novatio facta sit? V. 34. 3. 6.
- Quis effectus, si debitori tertii, vel fideiussori testatoris, liberatio a testatore legata sit? V. 34. 3. 7.
- Liberi.*
- An monstra liberorum numero censeantur? I. 1. 6. 13.
- Liberi posthumi. Vide *posthumus*.
- Qui fideicommissum relinquit *liberis* fratris vel extranei, (*kinderen*). an & nepotes videatur complexus? V. 36. I. 22
- De agnoscendis liberis, vide *agnitio liberorum*.
- De alendis liberis, vide *alimenta*.
- De institutione posthumorum & quasi posthumorum ex formula Galli Aquilii, lege Velleia, sententia Iuliani, & lege Cornelia, & posthumorum ex filiis emancipatis. IV. 28. 2. 2.
- De institutione posthumorum, & quasi, ex uxore, quam quis nondum duxit, sive certa, sive incerta; aut ex uxore illegitima, sed quæ legitima, fieri potest. IV. 28. 2. 3.
- Quid iuris circa infirmitatem testamenti ob præteritionem sui iam nati vel posthumi, aut emancipati? Moriente posthumo vel quasi, an rursus convalescat testamentum agnatione ruptum? IV. 28. 2. 4.
- Si suus iam natus sit præteritus, sed vivo patre moriatur, vel patri nolit heres esse, an testamentum convalescat iure civili vel moribus? IV. 28. 2. 5.
- Posthumi instituti, si vivo testatore nascantur, an & instituti videantur in casum, quo mortuo testatore nascuntur? Quid, si quis posthumum instituerit, & plures simul aut successive nascantur ex eadem vel secunda tertiavæ uxore? Quid, si instituerit posthumum nasci-

INDEX GENERALIS.

nasciturum ex certa uxore, & nascatur ex alia? Quid, si pater exheredaverit *unum filium nasciturum*, & nascatur filia, vel plures filii? IV. 28. 2. 6.

De sublatis circa liberos differentiis in sexu & gradu, ac retenta differentia inter suos & emancipatos, natos & posthumos. IV. 28. 2. 7.

An & quando filii sub conditione instituti habeantur pro præteritis?

An pro præteritis, si tantum ex re certa, vel ab una tantum persona, vel ab uno tantum gradu, vel sub conditione sint exheredati? Quid, si sub conditione instituti, sub contraria exheredati?

Quid, si apud nos non coram Scabinis, sed tantum coram tabellione & testibus, sint exheredati? IV. 28. 2. 8.

Liberi in conditione positi an censeantur ex testamento vocati? Et quid iuris sit in Hollandia, ac quis usus huius quæstionis? IV. 28. 2. 9. & 10.

Hodie præteritio est loco tacitæ exheredationis, & liberis præteritis querela datur. An, natis aut posthumis per ignorantiam præteritis, testamentum sustineatur vi clausulæ codicillaris? An legata inde debeantur, deductis prius per præteritos duobus quartis? IV. 28. 2. 11.

Hodie omnes liberi sub conditione possunt institui, si modo legitimis pure relinquatur? An instituendi legitimati rescripto Principis?

An & nepos naturalis ex filio legitimo, si ad avi vel aviæ petitionem legitimatus sit? An & naturales e matre sua? IV. 28. 2. 12.

Pater habens liberos legitime natos non potest liberis naturalibus plus relinquere, quam unam unciam: si legitimis careat, naturales ex asse potest instituere, uti & nepotes naturales ex filio legitimo; vel legitimos nepotes ex filio naturali. IV. 28. 2. 13.

An liberis adulterinis & incestuosis alimenta per parentes relinqui? An quid amplius præter alimenta? Quid iuris in avo respectu nepotis incestuosi ex filio vel filia legitima? An liberi clericorum in clericatu geniti, pro incestuosis habendi? IV. 28. 2. 14.

Liberi legitimi.

Liberi ex iustis nuptiis procreati sunt legitimi, si modo tempore legitimo nati sint. Quale sit illud tempus legitimum tum iure civili tum moribus? I. 1. 6. 4.

Natus mense quinto aut sexto a nuptiis contractis legitimus non est, si maritus ante nuptias cum sponsa non coierit. I. 1. 6. 5.

In dubio præsumendum est, filium stante matrimonio non ex alio quam marito conceptum esse. I. 1. 6. 6.

An partus habendus sit pro illegitimo, si mulier profiteatur, se ex alio quam marito gravidam esse, ubi alia probatio deest? I. 1. 6. 7.

Si mulier proberetur adultera, tamen partus in dubio magis ex marito quam adulterio conceptus, adeoque legitimus, præsumi debet. I. 1. 6. 8.

Si mulier mox a morte mariti prioris ad alia vota transeat, & partum edat, qui naturaliter poterat vel ex primo vel ex secundo marito conceptus esse, præsumendum est, eum ex secundo potius marito gentium esse. I. 1. 6. 9.

Natus

INDEX GENERALIS.

Natus ex sponſa impregnata, nuptiis non ſecutis, an ſit legitimus? I. I. 6. 10.

An legitimus ſit, qui poſt ſolenne divortium conceptus & editus eſt ex coniugibus privata autoritate ac ſine ſolennitate coniugium redintegrantibus. I. I. 6. 11.

Quibus modis probetur, aliquem eſſe filium legitimum? I. I. 6. 12.

Liberi ſenatorum.

Vide ſenator.

Libertas.

De liberali cauſa.

V. 40. 12. 1.

Quibus ad libertatem proclamare non liceat?

V. 40. 13. 1.

Licitum.

Non omne, quod licet, honeſtum eſt.

I. I. 1. 10.

Literarum obligatio.

An vere detur ulla, literarum obligatio, quæ naſceretur ex confeſſione numerationis, quæ ſecuta non eſt? III. 12. 1. 30.

Opponitur tali ſcripturæ exceptio non numeratæ pecuniæ, quæ eſt in rem; & intra biennium privilegiata. III. 12. 1. 31.

Quid agendum, ſi poſſeſſor chirographi non agat intra biennium, & præſens vel abſens ſit? III. 12. 1. 31.

Recenſentur caſus, quibus ceſſat hæc exceptio; ubi de confeſſione apud argentarios; de pignore vel fideiuſſore dato; de parte debiti ſoluta; de transactione ſuper eo, quod numeratum non eſt; de confeſſione depoſiti, & ſolutionis per apocham. III. 12. 1. 32.

Poſt biennium exceptio non numeratæ pecuniæ opponi poteſt, ſi excipiens ipſe paratus ſit probare, numerationem non eſſe ſecutam. III. 12. 1. 33. & 34.

Quid moribus circa hanc non numeratæ pecuniæ exceptionem, & probationem eius obtineat? III. 12. 1. 35.

Literæ cambii.

Vide nauticum ſænus.

Litis conteſtatio.

Vide conteſtatio litis.

Litis instantia

Litis cœptæ instantia quanto temporis ſpatio perimatur? & an adverſus peremptam litis instantiam facile reſtitutio impetretur? II. 5. 1. 20.

Littus.

An in littore quivis ædificare poſſit ſine publica autoritate? I. I. 8. 4.

Locatio conductio.

Quid ſit navem per adverſionem conducere?

III. 14. 1. 2.

Quid ſit locatio? quid diſtet a promiſſione locandi? An locatio in longum tempus ſit alienatio? an hæc valeat, ſi non ſecundum mores ſolenniter coram lege loci, in quo prædium locatum iacer, facta ſit? An prohibitus alienare in longum tempus locare poſſit? III. 19. 2. 1.

An ad locationem prædiorum urbanorum & ruſticorum ſcriptura opus ſit in Hollandia & Ultraiekti. III. 19. 2. 2.

Quæ

INDEX GENERALIS.

- Quæ res locari possint? An alienæ? An & quando locatione domini transcat?** III. 19. 2. 3.
- An fructuarius & similes, ac creditor antichresin habens, res ipsi domino elocare possint?** III. 19. 2. 4.
- Quando conductor ipse rursus rem elocare possit, quando non?** III. 19. 2. 5.
- De locatione operarum: eligit quisque, cuius operas conducere velit. Sed id aliquando fallit.** III. 19. 2. 6.
- Merceres varie appellatur: debet esse certa; quandoque non ex conventionem sed usu certa est.** III. 19. 2. 7.
- Merceres consistere debet in pecunia numerata, quandoque in parte fructuum. Quis sit colonus partiarus?** III. 19. 2. 8.
- An redemptor operis possit opus pro mercede retinere? & an opere non perfecto ut præscriptum erat, redemptori opus relinquere possit? an magis merces pro rata sit diminuenda?** III. 19. 2. 40.
- Quales res locari soleant auctione publica? De locatione, quamdiu locator voluerit; & de facta per curatores in tempore quo pupilli maiores erunt. An hæc expiret per veniam atatis, aut secundum mores per nuptias?** III. 19. 2. 9.
- De locatione tacita. An pro ea obligati maneant fideiussores & pig-nora primæ conductionis? An & repetita tacite censeantur clausula consensus in condemnationem? An & pœnæ stipulatio?** III. 19. 2. 10.
- In quantum tempus tacite repetita intelligatur conductio, maxime in prædiis rusticis urbanis?** III. 19. 2. 10.
- Hodie apud nos tacitæ locationum continuationes in prædiis non amplius admittuntur. An tacita continuatio sit, si locator furere cœperit aut moriatur, & finito locationis tempore nullus ei heres sit?** III. 19. 2. 11.
- Qui plura scripserint de tacita conductione?** III. 19. 2. 12.
- Finita locatione, an primus conductor tantum offerens quantum tertius, potior sit in locatione, invito locatore? Quid, si sit conductor prædii fiscalis? An proprietarius in fundi fructuarii conductione potior sit extraneo, si tantumdem offerat fructuario?** III. 19. 2. 13.
- Quid sit actio conducti? ad quid tendat? ubi de instrumentis ædium aut fundi locati, de reparatione, de patientia tollendi, quæ conductor suo sumtu fecit, & efferendi illata, finita conductione.** III. 19. 2. 14.
- An conductori reparandum sit damnum, quod ex vitio rei locatæ passus est?** III. 19. 2. 14.
- Si quis separatim duobus eandem rem locaverit, vel suas operas, quis potior sit?** III. 19. 2. 15.
- Recensentur casus, quibus conductor ante tempus expelli potest, nec tamen consequitur id quod interest; ubi de eo, qui re locata indiget ad proprios usus; de necessaria rei locatæ reparatione; de abusu conductoris; de mora solvenda pensionis; de morte fructuarii, præbendarii, fiduciarii, qui agros locaverant; & quo usque per pensionis perceptionem proprietarius, fideicommissarius, aut successor in præbenda, confirmasse censeantur præcedentem conductionem.**

INDEX GENERALIS.

- ductionem? De agro, qui ab hostibus captus, per eos elocatus est, si hostes ante finem locationis iterum expellantur. III. 19. 2. 6.
- Casus** quibus conductor expulsus ante tempus consequitur, quanti sua interest; sub quo & continetur, quanto plurius conductor primus secundo locavit. Ubi de eo, qui locavit rem alienam, vel fructuariam tanquam propriam, de fundo dotali per maritum locato, & an uxor isti locationi stare teneatur soluto matrimonio? an pupilli locationi per tutores facta? An legatarius proprietatis aut usufructus vel emtor locationi per defunctum aut venditorem facta? Et quid moribus? III. 19. 2. 17.
- Posita** licentia expellendi, conductor non privata sed publica auctoritate expellendus; ac præcedere debet tempestiva denunciatio. Nec impeditur expellendi licentia, si conductori ipsum prædium conductum in securitatem conductionis obligatum sit. Nec ob quemvis abusum, sed tantum ab graviore, conductor expelli potest. III. 19. 2. 18.
- Posito** statuto, quod successor particularis stare teneatur locationi, etiam futuri temporis pensio ei solvenda est, licet conductor eam in antecessum iam solvisset locatori. III. 19. 2. 19.
- An** iterati cogere ad migrandam possint vicinos maiore cum strepitu artificia exercentes? III. 19. 2. 20.
- Quid** sit actio locati? si plures conduxerint, an singuli in solidum teneantur? An locatori primo actio detur contra secundum conductorem, saltem tunc, cum conductor secundus aliquoties primo solvit locatori? An conductor secundum solvens primo locatori liberetur? III. 19. 2. 21.
- Petit**ur merces integri temporis, si conductor migraverit ante tempus sine iusta causa. An cedat in conductoris ante tempus migrantis exonerationem merces illa, quam tertius pro reliqui temporis usu solvit? III. 19. 2. 22.
- Si** conductor migret ex iusta causa, tantum pro rata solvi mercedem. Quæ sint iustæ causæ? ubi de alienatione per locatorem facta; non præstito commodo usu rei, incursum hostium aut latronum; iusto metu ex ruina, peste, spectris. Non est iusta causa, si conductor proprias ædes acquisiverit. III. 19. 2. 23.
- De remissione** mercedis, vide *remissio*.
- An** ob insolitam ubertatem merces augenda sit? III. 19. 2. 24.
- Si** operæ conductæ præstitæ non sint, an nihilominus merces debeatur, per distinctiones explicatur; ubi & de nauta, qui vel suo, vel mercatoris facto, vel casu, impeditus est merces transvehere, ex iure Romano ac moribus. III. 19. 2. 27.
- Si** quis bona fide solverit mercedem hostibus ea regione positus, iteratoolvere non tenetur, si ante non fuerit in mora notabili. III. 19. 2. 28.
- Qualem** culpam præstet conductor in re conducta? in quibus præcipue appareat culpa conductoris? ubi de forma rei per conductorem mutata; de cistario cistum evertente, nauta fervente tempestate solvente, aut vadorum peritos non recipiente; fullone vestes permutante aut patiente eas a muribus rodi; & de facto tertii per conductorem præstando. III. 19. 2. 29.
- Quando

INDEX GENERALIS.

Quando de culpa levissima conductor teneatur? ubi de artificibus gemmas includentibus, columnas transportantibus. III. 19. 2. 30.

An, & quando conductor de casu teneatur? si artifex in rem alienam impenderit operam, & illa casu pereat, domino materia, artifici operæ pretium perit. III. 19. 2. 31.

Quo modo puniatur iure Romano ac moribus qui locatione finita rem locatori restituere detrectat? An conductor possit locatori repenti opponere exceptionem dominii? An tertius tanquam dominus intercedere possit, ne conductor restituat? An retineri res conductæ ob impensas a conductore in eam factas? III. 19. 2. 32.

De locatione operis, vide opus.

De contractu inter magistrum navis & exercitores; magistrum & socios nauticos; dominos mercium & magistrum; magistrum navis piscatoriæ & socios nauticos piscationi operam navantes, III. 19. 2. 41.

Locus.

Cuius loci æstimatio consideranda ac præstanda sit? III. 13. 3. 4.

Loci adiectio quibusdam in negotiis necessaria est, in plerisque non. III. 13. 4. 1.

Cur actio de eo quod certo loco introducta fuerit? quid sit? & quæ iudicis partes in ea sint? Habet locum in omnibus iudiciis stricti iuris quibus locus adiectus est. III. 13. 4. 1.

Non habet locum, si in ipso loco adiecto agatur, nec, si ex negotio bonæ fidei. III. 13. 4. 2.

Datur contra eum, qui certo loco debet ex negotio stricti iuris. An & contra fideiussorem ex sua vel ex debitoris principalis mora? ad explicationem l. centum Capuæ 8. ff. de eo quod certo loco. Quo usque, ad quid? mora debitoris noceat fideiussori? III. 13. 4. 3.

Quid iuris circa electionem, & solutionem & faciendam loci mentionem, si convenerit, *Ephefi aut Capuæ centum dari*, vel *Ephefi decem aut Capuæ hominem* vel *Ephefi aut Capuæ dari* rem dividuam aut individuam? III. 13. 4. 4.

An promiscue in quovis alio loco hac actione arbitraria conveniri possit, qui certo loco se daturum promissit? & quid moribus obtineat? III. 13. 4. 5.

An in hac actione iudex magis quanti actoris, an potius quanti rei inter sit, spectare debeat? Quibus modis interesse possit actoris vel rei, in loco potius addito, quam alibi, solvi? III. 13. 4. 6.

Creditor invitus non tenetur alio in loco acceptare id, quod ei certo loco debitum, nisi addatur id quod interest. Sed si sponte acceptaverit amplius id quod interest petere nequit. III. 13. 4. 7.

An locus sit actioni arbitrariæ de eo, quod certo loco, si certo loco quid fieri promissum sit? III. 13. 4. 8.

An temporis adiectio ita faciat locum actioni arbitrariæ, ut loci adiectio? III. 13. 4. 9.

Si alius sit valor numerorum in uno loco quam in altero, considerandus valor loci illius, in quo solutio facienda est. III. 12. 1. 25.

Ludus.

Vide aleator.

Lutisio

INDEX GENERALIS.

Luatio pignoris.
 An iuri luendi pignoris præscribi possit? III. 13. 7. 7.
Luminum servitus, & ne luminibus officiat.
 Vide *servitutes urbanae.*

M

Macedonianum senatusconsultum.

Quid macedoniano cautum sit? quid sit, *incertis nominibus credi*,
 nomen bonum heri? III. 14. 6. 1.

Quid hic veniat appellatione pecuniæ? solum mutuum filiofamilias
 credi vetitum, alii contractus ei permissi, nisi in fraudem sena-
 tusconsulti fiant. Quibus modis fraus senatusconsulto fiat?

III. 14. 6. 2.

Qui contineantur appellatione filiorumfam. Et quo tempore debue-
 rint tales esse? III. 14. 6. 2.

Quibus opponi possit exceptio Macedoniani? An civitati vel minori?

Quis eam opponat? An heredes ac fideiussores? III. 14. 6. 3.

An locus senatusconsulto, si mutuum sit non usurarium? An & post
 sententiam? III. 14. 6. 3.

Cessat senatusconsultum in pecuniis, quæ filiisfam. acquirantur, & si
 iussu patris aut consensu tacito mutuum datum sit. An tacitus
 consensus, si chirographum paterno sigillo munitum sit? An,
 si non protinus a scientia actum filiisfam. improbaverit, cum
 ille patre absente quasi ex mandato eius mutuum accepisset?

III. 14. 6. 4.

Cessat, si in iustorio nomine contraxerit, vel ei creditum in illos usus,
 in quos pater daturus esset. Quid, si filiof. studiorum causa pere-
 gre degenti vel ephoro eius creditum? Quid, si in rem patris cre-
 ditum & versum? Quid, si creditum quidem, sed non versum,
 vel versum quidem, sed ab initio non creditum in rem patris? &
 quid moribus?

III. 14. 6. 5.

An locus senatusconsulto, si in fraudem patroni aut creditorum mu-
 tuum filiofam. datum sit? Quid si filiofamilias promissum, nume-
 ratum ei iam sui iuris facto? Quid, si pupillus aut minor dederit?

Quid si filiusf. mercator mutuum accepit? III. 14. 6. 6.

Quid, si filiusfamilias publicanus fuerit, vel se paterfamilias dolo
 dixerit, vel omnium opinione pro patrefamilias sit habitus?

III. 14. 6. 7.

Quid, si pater, vel filiusfam. iam sui iuris factus mutuum reddiderit?

Quid, si partem mutui, sine protestatione, ne in reliquum teneatur?

Quid, si pignus dederit, in cuius pretio minus est, quam in mu-
 tuo dato? III. 14. 6. 8.

Si filius, nondum sui iuris factus, solverit, ipse non repetit. An, &
 quando pater solum per filium repetere possit? Et quid iuris si
 nummi soluti iam consumti sint? III. 14. 6. 9.

An cesset, si filiusfamilias ei renunciaverit? Quid, si cum iureiuran-
 do? Quid iuris sit, si filiusfamilias passus sit se delegari? & an id
 patri noceat? III. 14. 6. 10.

Magia.

INDEX GENERALIS.

Magi.

De exercitiis, docentibus, discantibus artes magicas; deque astrologis, vaticinis, divinatoribus, & his, qui eos consulunt. De his, qui nunc sortilegio inquirunt in furta & alia; carmine vel scripto morbos aut grandines pellere tentant. VI. 48. 8. 15.

Magister navis.

Vide *exercitor*.

Magistratus.

De Magistratibus Romanis.

I. 1. 2. 7.

Magistratus an. possint se abdicare sine Principis consensu, aut intra quinquaginta dies a deposito officio discedere a provincia?

I. 1. 18. 3. & I. 22. 6.

Generalia monita a magistratibus observanda,

I. 1. 18. 4.

Magistratus municipales an iure civili habuerint merum imperium?

An hodie?

I. 2. 1. 41.

Magistratus an possint in ius vocari iure civili & moribus? I. 2. 4. 5.

De Magistratibus damnum iniuria dantibus?

II. 9. 2. 15.

Maiorennitas, Maiores 25. annis.

An maiorennitate tollatur patria potestas iure Romano & moribus?

I. 1. 7. 15.

Variant leges municipales circa tempora maiorennitatis.

I. 4. 4. 2.

Maiorennis fiunt per impetratam ætatis veniam. Vide *venia ætatis*.

Maiorennis non fiunt iure Romano per nuptias. Quid moribus?

I. 4. 4. 6.

Qui per nuptias maiorennis est factus, ætatis auxilio restitui non potest.

I. 4. 4. 7.

An, qui per nuptias, aut ætatis veniam, aut numerum pauciorum annorum ex lege domicilii pro maiore habetur, ubique locorum pro tali habendus sit?

I. 4. 4. 8.

Qui per nuptias, aut veniam ætatis, aut ex lege municipali per minorem annorum numerum pro maiore habetur, an viduitate aut migratione ad alium locum iterum maiorennis fiant, si necdum eius ætatis sint, quam lex novi domicilii ad maiorennitatem requirit?

I. 4. 4. 9 & 10.

Si quid dandum aut faciendum sit ex contractu, vel testamento, cum; aut donec quis ad legitimam seu perfectam ætatem pervenerit, non designata intelligitur ea, quæ ex venia ætatis, aut nuptiis, aut lege municipali fuit, sed ætas 25. annorum.

I. 4. 4. 11.

De restitutione maiorum ob absentiam, vide *absentia*.

De generali clausula edicti prætorii, aut si qua alia mihi iusta causa videbitur &c. ex qua maiores restituuntur.

I. 4. 6. 8.

Facilius hodie, quam apud Romanos ex illa generali clausula maioribus dantur restitutiones.

I. 4. 6. 9.

An maiores restituuntur adversus silentium ex iudicio legis diffamari impositum?

I. 4. 6. 9.

An adversus peremptam litis instantiam?

I. 4. 6. 10.

Index Gener. Comm. ad Pand.

An

INDEX GENERALIS.

- An adversus distractionem rerum suarum & solennem ex decreto iudicis factam earum additionem, si ea ipsis absentibus aut iusta ex causa ignorantibus facta sit? I. 4. 6. 10.
- An creditor, qui edictis monitus, ut suum manifestaret debitum & de prælatione disputaret, in mora fuit, & ipsa per sententiam declaratus est excidisse iure suo, si iustam doceat ignorantiam aut impedimentum? & quid, si in mora quidem fuerit, sed necdum sententia exclusus sit? I. 4. 6. 11.
- An adversus longi vel longissimi temporis præscriptionem ob solam ignorantiam? & quid si concurrat cum ignorantia iusta absentia? I. 4. 6. 12.
- An adversus temporis brevioris præscriptiones maior ex iusta ignorantia restitui possit? veluti, adversus statutariam biennii præscriptionem in exigendis pretiis rerum minutim venditarum, salariis &c. vel adversus pœnam commissi ob non solutum canonem, non petitam investituræ renovationem, lapsum fatalium appellationis aut revisionis? I. 4. 6. 13. & II. 6. 3. 36.
- An adversus lapsum temporis ad retractum faciendum statuti, vel alia similia præter ius commune introducta, quis ex ignorantia vel absentia vel ætatis auxilio restitui possit? I. 4. 6. 14.
- An adversus præscriptiones conventionales, puta lapsum temporis legis commissoria vel pacto redemptionis intra certum tempus faciendæ comprehensi? I. 4. 6. 15.
- An fideiussor contra non petitam actionum cessionem contra reliquos confideiussores, postquam solidum solvit? I. 4. 6. 16.
- An adversus voluntarias seu ex partium conventionem ac consensu factas condemnationes a supremis vel inferioribus iudicibus? ubi &, an supplicatio adversus eas a supremis iudicibus lata? I. 4. 6. 17.
- An adversus omissionem vel additionem hereditatis? & quid, si creditores quidam dolo latuerint, ut heres hereditatem adeat tanquam sufficientem? I. 4. 6. 18.
- An vidua, quæ ante funus mariti renunciavit domui mortuariæ, ad evitandum æs alienum stante matrimonio contractum, adversus illam renuntiationem restitui possit? I. 4. 6. 19.
- An succurratur maioribus læsis, dum in dolo vel delicto versabantur? I. 4. 6. 20.
- An, si nimio licitandi calore in publica auctione læsi sint? I. 4. 6. 20.
- An, si tantum facti & temporariæ possessionis quæstio sit? I. 4. 6. 21.
- An maior restituatur contra lapsum quinquenni querelæ præfiniti? II. 5. 2. 20.
- An contra erroneam responsionem ad interrogata in iure? II. 11. 1. 7. 8.
- Subsidiaria actio pupillo datur. An & contutori, qui ob unius tutoris inopiam solus solidum solvere debuit? IV. 27. 8. 1.
- An detur contra maiores magistratus? An contra decuriones absentes, si ordo tutorem dederit? An contra collegam magistratus, qui dedit? An contra heredes aut fideiussores aut patrem magistratus? IV. 27. 8. 2.
- An

INDEX GENERALIS.

An ei locus, si tutores & fideiussores ab initio idonei, post labantur facultatibus? Quid, si idonea cautio non sit exacta, sed tutor solvendo fuerit eo tempore, quo potuit tutelæ agi, ac post fiat inter moras inidoneus? Et cui incumbat hic onus probandi?

IV. 27. 8. 3.

Ad quid tendat hæc actio, & an etiam moribus obtineat?

IV. 27. 8. 4. & 5.

Maiestatis læsæ crimen.

De crimine læsæ maiestatis divinæ, hæresi, apostasia, atheismo, blasphemia, & pœna eius.

VI. 48. 4. 1.

Quid si maiestas humana? Et læsio eius? Quotuplex sit hoc crimen?

Quid sit crimen perduellionis, læsæ venerationis publicæ; de maledicentibus Principi, imagines eius violantibus, & pœna? Quid sit, & quo modo fiat crimen læsæ potestatis publicæ?

VI. 48. 4. 2.

Recensentur multi modi committendæ perduellionis. An & fiat seditione; scribendo vel recitando falsum in tabulis publicis; consiliariis Principis necem intentando?

VI. 48. 4. 3.

Per quos committatur? Ubi & de peregrinis, universitatibus, populis fœdere æquali vel inæquali iunctis, vassallis.

VI. 48. 4. 4.

Contra quos? An & contra Societates Indicas?

VI. 48. 4. 5.

De pœnis perduellionis, damnatione memoriæ post mortem, aliisque.

VI. 48. 4. 6.

De singularibus in hoc crimine; ubi de accusatoribus alias inidoneis; dignitate non eximente tormentis; servis in dominos torquendis; damnatis non lugendis, aut sepeliendis. Quo sensu quilibet in perduellem hostis sit; & de negligendo iudiciorum ordine.

VI. 48. 4. 7.

Intercedentes pro reo an infames sint? De pœnis in liberos perduellium statutis. Quibus cedant hereditates liberis talibus ablata? An iis locus, si mater rea fuerit?

VI. 48. 4. 8.

An hæ pœnæ pertineant ad emancipatos; ante crimen natos; naturales; nepotes? An ad parentes perduellium? Quid hodie in hisce?

VI. 48. 4. 9.

An crimen tentatum puniatur, ut peractum?

VI. 48. 4. 10.

De satellitibus; ministris; consiliis licet non participibus. De venianda detegentibus hoc crimen sociis.

VI. 48. 4. 11.

An gravissimæ hæ pœnæ habéant locum in crimine læsæ maiestatis, quod non habet perduellionem, aut in periurio per Principis venerationem?

VI. 48. 4. 12.

Mandata Curiarum.

Interdictorum loco non sunt mandata Curiarum. Quando locus non sit mandatis pœnalibus? Quæ pœna temere impetrantium mandata pœnalia? Pœnæ mandatis insertæ rigide exigendæ. Ad quam quantitatem addi mandatis pœnæ possint, si Curia nominatim non iusserit addi maiorem?

VI. 43. 1. 9.

De mandatis *spolii*, *novitatis*, & *manutentionis*. An his locus, si controversia sit de iure venandi, & quis se in quasi possessione esse dicat?

INDEX GENERALIS.

cat? Quid intersit inter mandatum *mautenentie*, & *novitatis*?
 Quid inter mandatum *spolii* & *novitatis*? Ubi plura de his inveniantur?

Mandatum.

Mandatum unde dicatur? & in quo distet a commendatione?

III. 17. 1. 1.

Quid sit mandatum? An honorarium intervenire possit? an promissum certum vel incertum peti possit? & qua actione? Quid moribus obtineat?

III. 17. 1. 2.

Quo modo tacite mandetur? & an in dubio præsumatur mandatum intervenire?

III. 17. 1. 3.

Quo modo tacite mandatum suscipiatur? & an suscepisse videatur, qui per litteras mandanti non responder, sibi mandatum displicere?

III. 17. 1. 3.

Cuius gratia mandari possit? an & solius mandatarii gratia? An & quo respectu obligatorium sit mandatum, si quis solius mandatarii gratia mandaverit, certæ personæ tanquam idoneæ credi? & quid moribus servetur?

III. 17. 1. 4.

Qui possint mandare? an mandatarius rursus alteri negotium sibi mandatum? an deportati? an servi?

III. 17. 1. 5.

Mandatum rei turpis, an, & quo respectu, ac inter quos obligatorium sit? Et quid, si adolescens luxuriosus mandat scienti, ut pro meretrice fideiubeat, filiofamilias mutuum det?

III. 17. 1. 6.

Si quis mandat ignorantem id, quod in se turpe non est, lædit tamen ius tertii, veluti, ut arbores cædantur, quas mandatarius putat mandantis esse, an solus mandans teneatur?

III. 17. 1. 6.

Actus legitimi non possunt mandari. Si tamen extraneus heredi mandat, ut is adeat, obligatur heredi.

III. 17. 1. 7.

Actio mandati directæ cui detur? contra quos? An primo mandanti contra secundum mandatarium? Quid iuris, si plures simul mandatum susceperint?

III. 17. 1. 8.

Ad quid tendat hæc actio? ubi & de actionum per mandatarium quaritarum cessione; de usuris per mandatarium præstandis; & qualem culpam mandatarius præstare debeat?

III. 17. 1. 9.

Contraria mandati actio cui detur? contra quos? Quid iuris sit, si plures mandaverint?

III. 17. 1. 10.

Ad quid tendat hæc actio? ubi & de impensis earumque usuris. Et quid iuris, si mandans parcius fuisset impensurus? vel negotium ad finem perductum non sit? vel exitum optatum non habuerit? Quid, si reus criminis nummos tertio dederit distribuendos ut delicti gratiam impetret, sed irritò successu?

III. 17. 1. 10.

Quid iuris, si mandatarius excesserit mandati fines, circa impensarum repetitionem & alia? An impensas recuperet, qui mandatum implevit per æquivalens?

III. 17. 1. 11.

Qui alterius mandato, & in alterius commodum, impedit in rem suam propriam, impensas non repetit, quatenus res inde pretiosior facta est.

III. 17. 1. 12.

Petit

INDEX GENERALIS.

Petit & mandatarius, se liberari ab obligatione, si quam subiit mandati occasione. Qualia damna mandati occasione sibi illata repetere a mandante possit, vel non? ubi & de mandatario per latrones spoliato. III. 17. I. 13.

Potest & per compensationem indeminis fieri mandatarius, si termini habiles sint. III. 17. I. 14.

Finitur mandatum morte mandantis; & cur? Cuius mors spectetur, si mandatarius iterum alteri mandaverit? Recensentur casus excepti, quibus mandatum durat post mortem mandantis. III. 17. I. 15.

Finitur morte mandatarii Quid, si heredes eius scientes illud executi sint? Quid, si ignorantes, ac putantes negotium esse defuncti proprium? An tunc per heredes gesta rescindi possint, ubi id mandans petit? & cur non æque rescindantur impleta per mandatarium post mortem mandantis? III. 17. I. 16.

De revocatione & renunciatione mandati; & quando illud fieri possit, quando non? Præsumitur quandoque revocatio, si mandatarius aut mandans foro cesserit; si quis duobus idem mandet diversis temporibus. Non item per speciale mandatum, si generale præcesserit. Nec alias regulariter. Non potest revocari mandatum, quo actio cessa; nec, si ad mandatum stipulatio aut delegatio secuta sit. III. 17. I. 17.

Manumissio.

An consul apud se, an apud collegam manumittere potuerit? & quid iuris, si consul esset minor annis viginti? I. I. 10. 2.

An manumissiones, adoptiones, & similes actus legitimi apud legatum proconsulis potuerint expediri? I. I. 16. 9.

De manumissionibus. V. 40. I. 1.

De manumissis vindicta. V. 40. 2. I.

De manumissionibus servorum universitatis. V. 40. 3. I.

De manumissis testamento. V. 40. 4. I.

De manumissione per fideicommissum. V. 40. 5. I.

Qui sine manumissione ad libertatem perveniant? V. 40. 8. I.

Qui & a quibus manumissi liberi non fiant? V. 40. 9. I.

Maritalis potestas.

Vide uxor.

Maritus.

An maritus recte transigat hodierno iure de rebus uxoris? I. 2. 15. 5.

An mora mariti in solvendo nomine emphytheuseos uxoris noceat uxori iure Hollandico & Ultraiectino? II. 6. 3. 40.

Massariæ ius.

De iure Massariæ, & viduis ac viduabus massariis. IV. 34. 3. 36.

Medicus.

De medicis, chirurgis, obstetricibus, similibusque damnum imperitia dantibus. II. 9. 2. 23.

Melioratio.

Vide impensa.

Mensor, mensura.

Quo modo, quibus, ac qua actione teneantur, qui falsum modum renunciarunt, iure civili, & hodierno? II. 11. 6. I.

Tenen-

INDEX GENERALIS.

Tenantur &, qui per alium renunciarunt falsum modum. Nec refert, qualium rerum mensores sint; etiam tabularii in computatione, æstimatores iurati in æstimatione fallentes. II. II. 6. 2.

Actio hæc in factum demum datur, si aliæ ad indemnitate[m] actiones deficient; nec contra heredes datur; nec contra eos, qui nondum renunciarunt modum, sed tantum mensurationem fecerunt. II. II. 6. 3.

Falsi quoque accusari potest, qui dolo falsum modum renunciat; & mensuræ iniquæ per ædiles frangi. II. II. 6. 4.

Cuius loci mensura spectanda sit? Quando & cuius sumtu ad mensuram facienda? VI. 46. 3. 8.

Mercator, Mercatura.

Qui proprie dicantur mercaturam exercere ac profiteri? I. 4. 4. 51.

Si mercator plures habeat tabernas, diversis in locis, an creditores ad singulas tabernas, in quas quisque credidit, an communiter ad omnes, in tributum sint vocandi? III. 14. 4. 6. & seqq.

An & quo usque libri mercatorum probent? III. 22. 4. 12.

Merces.

Mercedes prædiorum, quarum dies iam cessit, mobiles sunt. I. 1. 8. 22.

De mercede locationis, vide *locatio*.

Merx.

In quo distet merx peculiaris a peculio? III. 14. 4. 3.

Metalla.

Metalla necdum eruta pro immobilibus habentur. I. 1. 8. 13.

An & quo usque metalla & metallifodinæ sint in usufructu fundi? II. 7. 1. 24.

Metus.

De exceptione metus, vide *exceptio metus*.

Qualis vis metui insit? & quid distet vis præsens a conditionali seu imminente? I. 4. 2. 1.

Qui metu coactus quid facit, is consentit: & quando liceat ex duobus malis imminantibus minimum eligere? I. 4. 2. 1.

An metu gesta sint ipso iure nulla; & qualis dolus insit metui? I. 4. 2. 2.

Quid sit actio quod metus causa? Cui detur? An & ei, qui dedit in adulterio deprehensus? An heredibus & fideiussoribus? I. 4. 2. 3.

Datur contra quosvis possessores; contra heredes eorum quatenus pervenit. Quando censeatur quid pervenisse? ac de heredum heredibus. I. 4. 2. 4.

Datur etiam contra debitorem principalem, cuius fideiussor metu illato, per acceptilationem liberatus est; & contra fideiussorem simili debitoris facto liberatum. I. 4. 2. 5.

Non contra eos, qui quid acceperunt bona fide, ut tuerentur eum, qui vim patitur. Valent sponsalia, quæ puella inivit cum adolescente, ut per eum a naufragio aut vi latronum liberetur. I. 4. 2. 6.

Tendit actio metus ad quadruplum ex contumacia, licet conveniatur, qui nihil ex metu consecutus, sed tantum ab actione liberatus est; vel

INDEX GENERALIS;

vel qui iusto titulo & bona fide possidet. Quid quadruplicetur?

I. 4. 2. 7.

**Quid iuris, si plures metum fecerint, & unus rem aut pœnam sol-
verit?**

I. 4. 2. 8.

Si res metu amissa perierit, cui pereat iure Romano ac Moribus?

I. 4. 2. 8.

**Is contra quem agitur actione metus, indemnis servari debet; præ-
tium recuperat, licet ipse coegerit ad vendendum, Casus tamen
est exceptus.**

I. 4. 2. 9.

**Debet metus illatus esse contra bonos mores, ut hac agatur actione:
secus, si iuste illatus sit; qualis est, quem magistratus iure licito;
vel privatus iusta causa, vel hostis, vel metum passus, aut tertius
propter ipsum, in continenti infert.**

I. 4. 2. 10.

**Metus debet esse gravis, non vanus, quod iudex æstimat ex circum-
stantiis. Reverentialis non sufficit, nisi modus excedatur.**

I. 4. 2. 11.

An metus infamiae sit sufficiens ad restitutionem?

I. 4. 2. 12.

**An sufficiens sit metus vexationis, muneris imponendi, honoris de-
negandi, minarum? An sola mali suspicio? & de venientibus ar-
matjs hominibus. Remedium adversus minas est cautio de non of-
fendendo.**

I. 4. 2. 13.

**Metus non præsumitur, sed per allegantem probandus est; quo modo
probetur?**

I. 4. 2. 14.

**Quibus in casibus ipso iure nullum sit, quod metu gestum? & quæ
sit ratio exceptionum?**

I. 4. 2. 15.

**Non rescinditur metu gestum, si metum passus gesta postmodum ra-
ta habeat. Quibus modis tacite fiat hæc ratihabitio? an, si statim
non fuerit protestatus?**

I. 4. 2. 16.

**An renunciatio huius restitutionis in continenti facta, aut iusiuran-
dum, impediatur restitutionem?**

I. 4. 2. 16.

**Non datur actio quod metus causa, si metus quidem illatus, sed nul-
lum damnum datum; quod exemplis firmatur. Nec tamen ideo
impune metus fit.**

I. 4. 2. 17.

**Actio hæc, quatenus est rei persecutoria, perpetuo durat; & quid
moribus obtineat?**

I. 4. 2. 18.

Migratio.

**An augeatur vel minuatur maritalis potestas per migrationem ad alium
locum? Et an mulier petere possit id, quod interest, si in migra-
tionem non consenserit?**

IV. 23. 2. 61.

**An migratio coniugum inducat mutationem circa statutariam inter con-
iuges communionem?**

IV. 23. 2. 87.

**Quid iuris, si coniuges, qui in Hollandia pacto dotali id egerant, ut
mulier electionem haberet, dotis salvæ, aut communionis lucri &
damni, alio migrent, ubi id pactum improbatum, deinde rursus
in Hollandiam revertantur?**

IV. 23. 4. 55.

**An migratio superveniens post inchoatam soluto matrimonio commu-
nionis continuationem, possit continuationi adferre mutationem?**

IV. 24. 3. 34.

INDEX GENERALIS.

Miles.

- Milites** ubi forum competens sortiantur in causis civilibus & criminalibus ex iure Romano? II. 5. I. 103.
- Ubi**, secundum mores hodiernos in criminalibus? II. 5. I. 104.
- De illis**, qui, cum milites non essent, tamen difficillimis patriæ temporibus in armis sunt, & tunc militare delictum perpetrant. II. 5. I. 105.
- Si quis** ante militiam deliquerit, & iam accusatus, vel iam condemnatus fuerit, antequam militiæ nomen daret, an maneat iudicis ordinarii iurisdictio? Et quid, si nomen militiæ dederit antequam accusaretur? II. 5. I. 106.
- Quid iuris** hodie sit circa militum forum competens in causis civilibus? II. 5. I. 107.
- Milites** in eo quidem loco, in quo militiæ causa morantur, habere fori privilegium, sed tamen in loco domicilii, aut alio foro secundum ius commune competente, conveniri posse apud iudices ordinarios actionibus civilibus pro debito, adstruitur ex iure Romano; nec longe abit inde ius hodiernum. II. 5. I. 108.
- Si milites** fugiant aut latent, parentes aut cognati, aut vici vel pagi unde oriundi non possunt ob id inquietari. II. 11. 4. 6.
- Quid iuris**, si milites, a præfecto nondum missi, alteri cohorti nomen dent? II. 11. 4. 5.

Miles, res militaris.

De re & iure militari.

Militaris custodia.

Vide custodia reorum.

Ministri iudicum.

De variis iudicum ministris.

II. 5. I. 60.

Minor 25. annis.

- An minor** sine curatore possit iudicio stare, si veniam ætatis impetaverit? I. 2. 4. 4.
- An minor** suum debitorem possit arrestare sine tutoris autoritate, si caveat de rato? I. 2. 4. 34.
- An minor** arrestari possit? & quid si veniam ætatis impetnaverit? I. 2. 4. 36.
- An minor**, qui mutui accepti nomine usuras solverat, adversus mutuum restitutus, usuras solutas repetere possit, si in restitutione mentio usurarum facta non sit? I. 4. I. 24.
- Quinam** dicantur minore? An ultimus annus aut dies cœptus in minoribus habeatur pro completo? & de die intercalari. I. 4. 4. I. & 2.
- Qui** veniam ætatis impetravit, an restituatur? & an contra impetratam ætatis veniam? vide *venia ætatis*.
- Iure Romano** nemo per nuptias desinebat minorennis esse. Quid moribus? I. 4. 4. 6.
- Quatenus** quisque moribus per nuptias maiorennis fit, restitui ex ætatis auxilio non potest. I. 4. 4. 7.

An

INDEX GENERALIS.

- An in loco domicilii per ætatis veniam, aut per nuptias, aut per definitum a statuto minorem annorum numerum pro maiore habitus, in alio quocunque loco pro tali habendus sit?** I. 4. 4. 8.
- An, qui per nuptias, aut veniam ætatis, aut minorem annorum numerum ex lege domicilii maiores facti sunt, viduitate aut migratione ad locum alium iterum minores fiant, si necdum eius ætatis sint, quam lex novi domicilii ad maiorenitatem requirit?** I. 4. 4. 9. & 10.
- Si quid dandum vel faciendum sit ex contractu vel testamento, cum vel donec quis ad legitimam seu perfectam ætatem pervenerit, non designata videtur ea, quæ ex nuptiis, aut venia ætatis, aut lege municipali fluit, sed ætas 25. annorum.** I. 4. 4. 11.
- Qui minorenitatem allegat, eam probare debet. Quo modo probetur?** I. 4. 4. 12.
- Debet & constare de læsione, ut minor restituatur. An minori incumbat læsionis probatio?** I. 4. 4. 13.
- Restitui potest minor adversus confessionem, adrogationem, novationem, delegationem, acceptilationem, legati agnitionem, compromissum, mandatum interpositum aut susceptum, neglectam fideicommissi insinuationem.** I. 4. 4. 14.
- Etiā adversus venditionem suarum rerum, quam ipse fecit ex decreto.** I. 4. 4. 15.
- Quid iuris, si tertius rem minoris vendiderit, ac tradiderit, præmissis edictis publicis & solenni iudicis decreto? An tunc minor restitutus rem vindicare possit? An &, rata manente emtione, pretium petere ab iis, quibus illud cessit, veluti a creditoribus venditoriis?** I. 4. 4. 16.
- An minor restituendus sit adversus venditionem rerum suarum iure pignori obligatarum, sive conventionali, sive legali, sive prætorio, sive iudiciali pignore, & per creditores aut in eorum utilitatem distrahtarum? & quid moribus?** I. 4. 4. 17.
- An adversus donationem simplicem aut remuneratorem? an adversus dotem? & quid moribus?** I. 4. 4. 18.
- An adversus doarium seu dotalitium immoderatum? An adversus immoderatam sponsalitiā largitatem iure Romano & moribus?** I. 4. 4. 19.
- An adversus iurisiurandi delationem, transactionem, hereditatis divisionem, aut assignationem bonorum parentis prædefuncti per superflitem in rebus aut rerum pretiis factam?** I. 4. 4. 20.
- An adversus solutionem, quam minor fecit? & quid moribus?** I. 4. 4. 21.
- An adversus solutionem, quam debitor minori fecit? Quid iuris in solutis usuris aut redditibus? Quid, si minori sit, facta restitutio ex causa fideicommissi? & quid moribus?** I. 4. 4. 22.
- An adversus mutuum, quod minor dedit vel accepit?** I. 4. 4. 23.
- An adversus omissionem hereditatis?** I. 4. 4. 24.
- An

INDEX GENERALIS.

- An adversus renuntiationem hereditatis, quam accepta dote minus congrua fecit puella minorennis, ex iure Canonico & hodierno? I. 4. 4. 25.
- An adversus aditionem? & quid iuris, si interim minor credita vel legata solverit, vel ei solutum sit? An coheredi invito accrescat portio minoris restituti? & quid iuris, si minor post restitutam ex fideicommissio hereditatis partem restituatur adversus aditionem? I. 4. 4. 26.
- An restitutus adversus aditionem iterum restitui possit adversus omissionem? I. 4. 4. 27.
- An adversus licitationem, qua ipse minor in auctione publica superatus est, aut alium superavit? I. 4. 4. 28.
- An adversus usucapionem & præscriptionem legalem? Et quales præscriptiones currant minoribus, quales non, tum civili tum hodierno iure? I. 4. 4. 29.
- An adversus lapsum temporis conventionalis, cum pactum de redimendo intra certum tempus, aut lex commissoria esset apposita; si minor emerit aut vendiderit, si prædecessor eius? I. 4. 4. 30.
- An adversus omissas in iudicio allegationes & probationes? An adversus eremodicium contractum, contumaciam aut quasi? I. 4. 4. 31.
- An adversus sententiam & omissam appellationem vel supplicationem? An & adversus interlocutoriam? I. 4. 4. 32.
- An, si viduus aut vidua massaria succubuerit in lite, sibi cum liberis minorennibus coniugis prædefuncti communi, minores hodie contra talem sententiam restitui possint? I. 4. 4. 33.
- Alias causas, ex quibus minores restitui possint, vide ad verbum *maiorennitas, maiores 25, annis*.
- Contra quos minor restituatur? an contra mulierem Velleiano, filium-familias Macedoniano tutum? An contra alium minorem? an contra tertium rerum amissarum aut omissarum possessorem? I. 4. 4. 35.
- Quinam citandi sint, ut minor restituatur? I. 4. 4. 36.
- An & quo usque minor pretium reddere debeat; si adversus venditionem rerum suarum restituatur? I. 4. 4. 36.
- Quid recuperet minor restitutus? an fructus rei? an usuras pretii vel mutui? I. 4. 4. 37.
- Restitutio minori concessa prodest etiam heredibus eius, qui & eam ex capite minoris recte petunt, etiam adversus immixtionem, qua minor se paternæ immiscuerat hereditati. I. 4. 4. 38.
- Ius singulare est in restitutione minorum quantum ad exceptionem non numeratæ dotis. I. 4. 4. 38.
- An & quando restitutio minorum profit fideiussoribus? An etiam prodesse possit fideiussori, qui minori, pro quo fideiusserrat, heres exitit? I. 4. 4. 39.
- An etiam profit aut competat particularibus minoris successoribus, puta legatariis, donatariis, emtoribus? I. 4. 4. 40.
- Non

INDEX GENERALIS.

- Non prodest nec competit extraneis; nec his, qui minori quid gerendum mandarunt, nec fratribus maiorenibus, si hi cum minore-
nibus damnosam adierint hereditatem, aut negotium gesserint dam-
nosum, nisi illud individuum sit. I. 4. 4. 41.
- Potest tamen emtor prædii a tota recedere venditione, si iunus ven-
dentium ex causa ætatis restituatur. I. 4. 4. 41.
- An filiusfamilias minor læsus restitui possit, & an restitutio patri pro-
fit? I. 4. 4. 42.
- Cessat hæc restitutio, si quis se dolo maiorem dixerit, vel non sua
opinione pro tali sit habitus; nisi adversarius sciverit, illum mino-
rem esse. Et huius scientiæ probatio minor restitui volenti in-
cumbit. I. 4. 4. 43.
- Cessat, si maior factus rata habuerit in minorennitate gesta, expresse
vel tacite. Quibus modis tacite fiat ratihabitio, quibus non exem-
plis declaratur. I. 4. 4. 44.
- Non restituendi minores adversus matrimonium, libertatem, pœna-
rum aut accusationis remissionem. An adversus delicta, dolo aut
culpa commissa? An adversus inficiationes, ex quibus lis in duplum
crescit? I. 4. 4. 45.
- Non etiam contra suos contractus iuratos. An *auth. sacramenta pu-
berum* pertineat ad impuberes iurantes? I. 4. 4. 46.
- An ad contractus puberum, qui ipso iure nulli sunt? Et an pube-
res iurantes careant propterea actione metus, doli & similibus? I. 4. 4. 47.
- Moribus hodiernis evanuit passim *d. auth. sacramenta puberum*.
I. 4. 4. 48.
- Cessat restitutio, si minor iure communi usus sit, si damnum sentiat
ex contractu patris vel alterius, cui heres extitit; vel si casu fortui-
to. I. 4. 4. 49.
- An restituendi minores, qui læsi, dum errabant in arte quam profi-
rebantur? An Iurisconsultus minor, si errans in iure damnum sen-
serit? I. 4. 4. 50.
- An mercatores minores, si capti in sua negotiatione? & qui proprie
censeantur mercaturam profiteri? Quid, si fœmina minor nupta
vel innupta publica mercatrix fuerit, & ita contrahens læsa sit? I. 4. 4. 51.
- Cessat restitutio, ut supervacua, illis in casibus, quibus minores ipso
iure tuti sunt. I. 4. 4. 52.
- An minores 25. annis sine curatoribus suis possint ex stipulatu obli-
gari? I. 4. 4. 52.
- An minor restitui possit, si alia actio ei supersit, per distinctiones ex-
plicatur & exemplis illustratur. I. 4. 4. 53.
- An cesset restitutio, si emtor rei ad minorem pertinentis supplere velit
id, quod pretio iusto deest? I. 4. 4. 54.
- An exemplo minorum etiam restituantur prodigi, furiosi, mente ca-
ti, fiscus, Ecclesiæ, civitates, pauperes, & similes? I. 4. 4. 55.
- Minor, an possit compromittere? & an de immobilibus sine decreto.
I. 4. 8. 5.

An

INDEX GENERALIS.

An possit esse arbiter? I. 4. 8. 7.

Minor an sine curatore possit stare in iudicio? vide *iudicium*.

An minori currat quinquennium querelæ inofficiōsi prænitum?

II. 5. 2. 20.

An minor 25. annis restitui possit adversus sponsalia? IV. 23. l. 17.

Miserabiles personæ.

Ubi pupilli, viduæ, aliæque miserabiles personæ conveniri debeant?

II. 5. I. 115.

Qui veniant appellatione miserabilium personarum? an & senes decrepiti? an virgines? 11. 5. r. 115.

11. 5. 1. 115.

An mulier, cuius maritus exul est, aut ad triremes damnatus, aut captus, aut furiosus, aut prodigus? II. 5. 1. 116.

11. 5. 1. 116.

An &, si tales personæ opulentæ sint? II. 5. I. 117.

ntes? & quid

An mercatores mercatura gratia in locis peregrinis litigantes? & quid moribus? II. 5. I. 118.

II. 5. 1 118.

An Ecclesia, nosocomia, orphanotrophia, aliaque pia loca? an Universitates? II. 5. l. 119.

II. 5. 1. 119.

An hæc miserabiles personæ possint, si velint, agere apud iudices ordinarios? II. 5. I. 120.

II. 5. I. 120.

An etiam, cum conveniuntur, an vero tantum quando agunt, fori privilegio uti possint? & quid moribus? II. 5. 1. 120.

II. 5. i. 120.

Non interest, propriis an hereditariis agant actionibus. II. §. I. 121.

em personam?

Quid iuris, si agere velint contra aliam æque miserabilem personam?
II. 5. I. 121.

II. 5. i. 121.

**Si lis miserabili personæ fit communis cum alia non privilegiata, an
& non privilegiata particeps reddatur fori privilegiati? II. 5. 1. 122.**

II. 5. 1. 122.

& II. II. 2. 4.

An miserabiles personæ possint in contrahendo efficaciter suo fori privilegio renunciare? Et an contra renunciationem expressam vel tacitam restitui possint? II. 5. 1. 123.

II. 5. 1. 123.

Non gaudent hodie miserabiles personæ fori privilegio, nisi lis certam quantitatem, statuis varie definitam, excedat. II. 5. I. 124.

II. 5. I. 124.

An fori privilegio uti possint miserabiles personæ, si actione cessā agere velint? II. 5. 1. 125.

II. 5. I. 125.

Carent personæ miserabiles fori privilegio, si de assécuratione (*assurantie*) lis sit; vel de missione in possessionem hereditatis; vel de assignatione bonorum parentis defuncti per superstitem pupillis faciendâ, vel si agatur universali iudicio concursus inter creditores de bonis inidonei debitoris; vel familiæ exciscundæ iudicio inter cohæredes; vel si agatur de causis, quæ certis tantum iudiciis, cum exclusione aliorum, demandatæ sunt; & quales illæ sint? II. 5. 1. 126.

? II. 5. 1. 126.

Qui scripserint plenius de miserabilium personarum privilegio?

II. 5. 1. 126.

Misſio in poſſeſſionem.

Quando ob non præstitam cautionem legatorum nomine missio in possessionem fiat, & in quæ bona? An hæc missio obtineatur, si venter in possessionem missus sit? V. 36 4. l.

V. 36 4. I.

Quid

INDEX GENERALIS.

- Quid iuris missus consequatur, & quid facere possit circa res, in quas missus est? Quid iuris, si plures legatarii missi sint? V. 36. 4. 2.
- An hæc etiam obtineant, si non ex edicto prætoris, sed Antonini rescripto missio fiat? An moribus hæc missio adhuc vigeat? Et quid agendum, si fiduciarius cavere non possit? V. 36. 4. 3.
- Quando ob non præstitam damni infecti cautionem missio in rem aut partem vitiosam decernatur? Quid, si vicini duo a se invicem petierint cautionem? Quale remedium, & contra quem habeat, qui missus fuit, sed non admissus? V. 39. 2. 10.
- Missus & admissus quale ius consequatur ex primo decreto, & quid circa rem, in quam missus, facere debeat? Quid iuris, si tunc damnum passus sit? V. 39. 2. 11.
- Quando missio fiat ex secundo decreto, & quis effectus eius? An missus tunc adhuc cogi possit possessionem derelinquere oblata sibi cautione, vel aliter? An ex secundo decreto acquirat civile dominium, an solum usufructuendi facultatem? V. 39. 2. 12.
- Si plures missi sint, quorum uni minus, alteri maius damnum imminet, pro qua parte tunc quisque possideat? aut reparationem damni obtineat, aut dominus fiat per usufructuionem? Quid, si unus eorum in rem vitiosam suum fecerit? V. 39. 2. 13.
- De missione in possessionem rei servandæ causa. An eam petant creditores, quibus ex die vel conditione debetur? Et quis tunc effectus sit? VI. 42. 4. 2.
- Quis mittere possit in possessionem, & in quæ ac qualia bona? VI. 42. 4. 3.
- Recensentur causæ, ex quibus hæc missio decernitur. De latitatione creditorum fraudandorum gratia. VI. 42. 4. 4.
- Quid tribuat missio hæc circa detentionem, fructuum perceptionem, ius pignoris? An missio quorundam creditorum profit aliis postea missis; & an hi possint inherere missioni per alios impetrata, qui deinde dimissi sunt? An ex hoc pignore prior tempore potior sit iure? VI. 42. 4. 5.
- Quibus casibus cesset effectus missionis? Quid hodie loco missionis frequentius in usu sit? VI. 42. 4. 6.

Mobilia.

- Mobilia reguntur lege loci illius, in quo dominus domicilium habet, quod tamen aliquando fallit. I. 1. 4. part. 2. n. 11.
- Quid sint mobilia? quid immobilia? I. 1. 8. 11.
- An navigia & molendina sint mobilia? I. 1. 8. 11.
- Mobilia quantum ad effectus iuris sæpe habentur pro immobilibus; quod fit in servis adscriptitiis, fructibus pendentibus, metallis, lapidibus, arboribus necdum erutis aut cæsis. I. 1. 8. 13.
- Aliquando etiam mobilia pro immobilibus habentur ex destinatione patrisfamilias aut ex speciali lege. I. 1. 8. 14.
- Quæ reduci debeant ad mobilia, quæ ad immobilia? I. 1. 8. 17.
- Reditus annui an sint mobiles an immobiles. Vide *reditus*.
- Mercedes prædiorum, quarum dies iam cessit, mobilibus accensentur. I. 1. 8. 22.
- De

INDEX GENERALIS.

De mobilibus hypotheca vel pignori obligandis, vide hypotheca.

Vide alia in verbo immobilia.

Moderamen inculpatae tutelae.

De tuitione vitae vel pudicitiae propriae vel alienae; de occidente pro recuperandis armis eum, qui in rixa uni arma ademit, alteri reliquit, si inermi periculum vitae immineat. An cesset allegatio moderaminis inculpatae tutelae, si quis primo cadem negaverit?

VI. 48. 8. 11.

An in dubio praesumendum pro hoc moderamine? An ad hoc probandum admittendae probationes imperfectae? An necesse, ut primum ictum expectet, aut paribus armis se defendat? Quid, si verbalibus aut realibus iniuriis provocans, aut armis aggrediens, a provocato in vitae periculum adductus, eundem occidat?

VI. 48. 8. 12.

De iis, qui exceſſerunt moderamen, coercendis, deque pretio conciliationis, agnatis solvendo, seu wergeldo Germanorum.

VI. 48. 8. 13.

Modus.

Quid sit modus? Distat a conditione. Puram facit dispositionem.

Impletur post percepta relicta, sed cavetur de eo implendo, licet heredis non intersit, modum impleri. Quid, si non impleatur?

Et quid, si modus tantum in utilitatem eius, qui implere debet, appositus sit? An tertius, cuius utilitatem respicit modus, implementum modi petere possit? An pater, accepto legato; relicto ut

filium emanciparet, ad emancipandum cogi possit?

V. 35. 1. 12.

An implementum modificari debeat; an pro impleto habeatur, aut ab implemento eius abstinendum sit, iudicandum ex regulis de conditionum implemento receptis. An probroſus sit modus, ut honoratus non alienet relicta sine consensu tertii? Et quid, si tertius ille talis sit, cui relinqui non poterat?

V. 35. 1. 13.

In dubio magis modus praesumitur quam conditio.

V. 35. 1. 14.

De iis, quae in testamento scripta, duntaxat ad auctoritatem testatoris referuntur; & an ac quousque illa implenda sint?

V. 35. 1. 15.

De pœnis additis contra eos, qui voluntati testatoris adversati fuerint.

V. 35. 1. 16.

Vide mensur.

Molendina.

Molendina an sint mobilia an immobilia?

I. 1. 8. 11.

Monasterium.

An usufructus pereat ingressu in monasterium?

II. 7. 4. 1.

Moneta.

De mutatione monetæ ratione bonitatis internæ & externæ, & cui illa noceat, debitorine, an creditori?

III. 12. 1. 24.

Si alius sit valor nummorum in uno loco quam altero, considerandus valor loci illius, in quo solutio facienda est.

III. 12. 1. 25.

Monopolium.

De pœna monopolii.

VI. 48. 12. 1.

Mora.

INDEX GENERALIS.

Mora.

Quid sit mora? quo modo eam committat creditor? Quis definire debeat, an mora facta sit? III. 22. I. 24.

An usuræ debeantur ex mora? vide *usura*.

Quotuplex sit mora? quid sit mora *ex persona*? An per unam interpellationem inducatur? Quid, si non ipsi debitori sed procuratori aut alteri, simili denunciatio facta sit? III. 22. I. 25.

Quid sit *mora ex re*? Diei certi lapsus interpellare pro homine, non item existentia diei incerti aut conditionis. III. 22. I. 26.

Recensentur casus, in quibus lex inducit moram ex re. III. 22. I. 27.

Quis sit effectus moræ tum debitoris tum creditoris? An mora unius noceat alteri? An correo debendi? An fideiussori? III. 22. I. 28.

Quibus ex causis quis excusetur a mora? An difficultas præstationis rei excuset a mora? III. 22. I. 29.

Quibus modis purgetur mora? ubi de novatione, remissione, mora posteriore; & de casu, quo creditor die obligationi appposito non venit ad locum, in quo solutio facienda. III. 22. I. 30.

Quando moræ purgatio fieri nequeat? ubi de mora in lege commissoria; in canonis præstatione; in implendo eo, quod sub pœna conventionali agendum erat? item de locatore post moram offerente usum rei locatæ? III. 22. I. 31.

Moratorium rescriptum.

Quando Princeps concedat rescripta moratoria, & quibus consentientibus? Non concedit, nisi debitor idoneam de solvendo post tempus cautionem præstet, quæ & præstanda, licet rescripto non sit inserta cavendi conditio, vel quidam creditores eam remittere velint. An debitor defungi possit iuratoria cautione? Quid, si initio cavere non valens postea offerat cautionem? VI. 42. 3. 14.

An durante rescripto moratorio præscriptio currat contra creditores? An sistatur cursus usurarum? An interim incipiant currere usuræ, quæ ante non concurrerunt? VI. 42. 3. 15.

An, si privatim pars maior creditorum debitori dederit inducias solutionis, reliqui ex nummis, interim debitori obvenientibus, sibi solvi recte petant? An minori parti creditorum, inducias aut remissionem partis debiti concedere nolentium, permittenda sit in tempestiva venditio bonorum debitoris? VI. 42. 3. 16.

De debitis, quorum exactio non impeditur rescripto moratorio: ubi de tributis, censibus, pensionibus vectigalium conductorum, & similibus fisco debitis; de alimentis; de rebus commodato vel pignori datis aut depositis; de pretio rerum auctione publica emtarum; de mercede artificum debita pro operis in rem quam adhuc tener, deque privilegio insolutorum; de mercede famulorum & ancillarum; de debitis ex delicto, & iis, quæ demum post rescriptum contracta sunt. VI. 42. 3. 17.

An rescriptum hoc obsit etiam creditoribus hypothecariis? VI. 42. 3. 18.

An

INDEX GENERALIS.

An proſit fidejuſſori debitoris, ſi is non renunciaverit beneficio ordinis? An ei, qui propter moratorium reſcriptum fidejuſſit? VI. 42. 3. 19.

De duplici ratione induciarum ex moribus puta *brieven van inductie* & *brieven van reſpyt en attermatie*. Qui ſemel obtinuit reſcripta inductionis, non poteſt ea iterum petere, ſed obtinere adhuc poteſt ea, quæ dicuntur, *brieven van reſpyt*. VI. 42. 3. 20.

Quis obærato abſenti, qui cum creditoribus tranſactionem tentare vult, ſed inluſionem metuit, ſalvum conductum concedat, & quando hic denegandus ſit? VI. 42. 3. 21.

Mortis cauſa donatio.

Vide *donatio mortis cauſa*.

Mortis cauſa capio.

Vide *capio mortis cauſa*.

Mundus.

Quæ contineantur ſub mundi muliebri? V. 34. 2. 5.

Municipia, municipes.

In quibus *municipia* diſtincta fuerint a *coloniis*? Qui videndi de *municipiis*, *coloniis*, *praefecturis* Romanorum? VI. 50. 1. 1.

Quid ſint *municipes*, quid *incola*? An & incolæ, qui non in ipſa civitate, ſed territorio eius ſedem fixerunt? Ubi plura de *domicilio*. VI. 50. 1. 2.

In quibus originarii, ſeu *municipes* in ſpecie, cum incolis conveniant; in quibus differant? ubi de plerisque utrorumque iuribus. VI. 50. 1. 3.

An *municipes* ſcire credantur, quod ſciunt hi, qui præſunt *municipio*? VI. 50. 1. 4.

Munus.

Quid ſit *munus* oppoſitum *honori*? Et quæ inter hæc differentia? VI. 50. 4. 1.

Nemo duos honores gerere debuit. Gradatim per minores maiores deveniendum. Maioribus functi ad minores non revocandi. Qui præ cæteris admovendi honoribus; qui repellendi? An quis ante finem temporis ordine, loco, honore, moveri poſſit ſine iuſta cauſa, iure civili & moribus? An ad fœminas heredes tranſeat, ſi alicui pro ſe & heredibus collatus ſit honor? VI. 50. 4. 2.

Nova munera ſine Principis conſenſu non inducenda; nec munera pretio æſtimanda fuerunt, ut evitarentur ſolutione æſtimationis. VI. 50. 4. 2.

Quid ſint munera perſonalia; *patrimonialia*, *mixta*? *Patrimonialia* vel rebus vel perſonis imponi poſſunt. De differentia inter perſonalia & *patrimonialia*. VI. 50. 4. 3.

De excuſatione munerum & honorum, vide *immunitas*.

Muri.

Quil us poenis coercendi violatores murorum urbis Romæ & municipiorum? I. 1. 8. 7.

Murus communis.

De muro communi, ſeu *cratitio*, *concratitio intergerino*. II. 8. 2. 15. In

INDEX GENERALIS.

In dubio paries aut sepimentum inter duo prædia præsumitur commune esse; & duas continuas habens domos, si unam vendat, etiam mediam parietis cratitii partem censetur vendidisse.

II. 8. 2. 15.

Quæ sint specialia signa, unde præsumi possit, parietem communem esse, vel unius vicini proprium?

II. 8. 2. 15.

Quid vicinorum alter altero invito facere possit circa parietem communem? ubi de destructione; mutatione; fistularum, tubulorum, furni, cloacæ, camini, similiumque applicatione; parietis ipsius incrustratione & ornatu.

II. 8. 2. 16.

An, & quo usque, vicinorum alter altero invito, superstruere possit parieti communi? & quid agendum, si non iure id lecerit?

II. 8. 2. 17.

Mutatio.

De mutatione pactorum dotalium, vide *pacta dotalia*.

Mutatio moneta.

Vide *moneta*.

Mutuum.

An tertius, qui alea ludenti mutuum dedit pecuniam, repetere mutuum possit?

II. 11. 5. 4.

Quid, si mutuum numeraverit collusor ipse, vel aleatorum receptor?

II. 11. 5. 5.

Mutuum est verus contractus, licet ex uno tantum latere obliget.

III. 12. 1. 2.

Est stricti iuris; cur alii contractus sint bonæ fidei, alii stricti iuris? & unde colligendum, an bonæ fidei, an stricti iuris sint?

III. 12. 1. 3.

Mutuum re constat; sufficit in eo ficta traditio. Conciliatur l. 11. de reb. credit. cum l. 19. ff. de præscript. verbis, & l. 34. ff. mandati.

III. 12. 1. 4.

Conciliatur l. 15. ff. de reb. cred. cum l. 34. ff. mandati, ac probatur, inter solos præsentēs, non item absentes, fictam traditionem iure Romano (sed secus moribus) fuisse conceptam, excepto constituto possessorio, & casu, quo res prius ex alia causa per dominum tradita fuit.

III. 12. 1. 5.

Monstraretur, legum superiorum concillationem non posse peti a distinctione temporum, quasi olim variæ traditiones fictæ fuissent reprobatae, quæ post admixtæ.

III. 12. 1. 6.

Qui possint dare mutuum? ubi de negotiorum gestoribus, procuratoribus, tutoribus, civitatis administratoribus, dominis nummos suos alieno nomine mutuos dantibus, & de sociis qui dant pecuniam communem.

III. 12. 1. 7.

Qui non possint dare? ubi de pupillis, provinciarum præsidibus, & his, qui nummos alienos dederunt tanquam suos.

III. 12. 1. 8.

Sæpe mutuum, quod ab initio inutile est, nummorum consumptione confirmatur, etiam si reprobi nummi dati essent: quod exemplis firmatur.

III. 12. 1. 8.

INDEX GENERALIS.

- Confirmatur etiam ante consumtionem nummorum, si accipiens eos
ufuceperit. Quo modo nummi censeantur consumti? III. 12. 1. 9.
- Quid iuris, si filiusfamilias viaticum suum, cum peregre degeret studio-
rum causa, mutuum dederit? III. 12. 1. 10.
- Qui possint mutuum accipere? ubi de præsilibus, iudicibus apud quos
lis pender, civitatibus & Ecclesiis mutuum accipientibus per suos
administrationes. Et quando civitates ac Ecclesiae ex mutuo per ad-
ministratores accepto obligentur vel non, ex iure civili, canonico,
& moribus? III. 12. 1. 11.
- Quando pupilli, minores & similes obligentur ex mutuo per tutores &
curatores accepto? III. 12. 1. 12.
- In mutuo fit alienatio corporum datorum. An sit mutuum, si tibi
nummos donem, ut eos mihi credas, tuque credideris? III. 12. 1. 14.
- Quibus detur certi conditio ex mutuo? an & domino nummorum,
quos non dominus suo nomine numeraverat? An & Titio, si
meos nummos Titii nomine dederim; vel ipsius Titii nummos?
Quid, si plures mutuum dederint? Quando actio incipiat illis
competere, qui nummos alienos dederint ut suos? III. 12. 1. 15.
- Non impeditur certi conditio ex mutuo, si numerationi mutui
conventio alia inutilis adiecta sit; quod exemplis illustratur.
III. 12. 1. 16.
- Conveniendi hac actione mutuatarii: si plures acceperint, an singuli in
solidum conveniri possint? III. 12. 1. 17.
- An mutuatarius in mutuo accipiendo efficaciter id agere possit, ut
mutuans unum ex mutuatariorum heredibus in solidum conveniat?
III. 12. 1. 17.
- Reddendum in mutuo idem in genere, non plus; nec usurae ex pa-
cto adiecto; sed tantum ex stipulatu. Quid moribus? III. 12. 1. 18.
- Quo in loco, & quo tempore, mutuum reddi debeat? Quando
reddendum, si nullum restitutioni mutui tempus adiectum sit?
III. 12. 1. 19.
- An adiecto die, quo mutuum restitui debeat, mutuatarius illud ante
tempus addictum invito mutuanti reddere possit? & an valeat pactio,
ne mutuatarius reddat mutuum, nisi post certi temporis lapsum?
III. 12. 1. 20.
- Mutuum non potest per partes restitui, nisi in casibus quibusdam ex-
ceptis. III. 12. 1. 21.
- Aliud pro alio restitui nequit; nec aurum infectum pro pecunia lig-
nata. Quid reddendum, si aliud in instrumento dicatur datum es-
se, aliud vere datum probetur? III. 12. 1. 22.
- Pro nummis aureis datis argentei restitui possunt, & vice versa; pau-
cis casibus exceptis. III. 12. 1. 23.
- De mutatione monetæ, ratione bonitatis internæ vel externæ, quæ in-
ter dationem mutui & restitutionem contigit, cui profit vel noceat,
an debitori, an creditori? III. 12. 1. 24.
- Si alius sit valor nummorum in uno quam in altero loco, consideran-
dus valor loci illius, in quo solutio facienda est, III. 12. 1. 25.
- Proba

INDEX GENERALIS.

Probatur mutuum per scripturam: ubi de agnitione chirographi per scribentem, aut viduam eius, aut heredes, aut in officio successorum, facienda: & quando illud iuris interpretatione pro agnito habeatur? III. 12. 1. 26.

Probatur & per testes. Quid, si dissentiant in quantitate numerata? vel de numeratione quidem; at non de quantitate deponant? vel unus de numeratione, alter de quantitate? III. 12. 1. 27.

Olim viguit parœmia, (*cens renten altyt renten*) nec post acceptas semel usuras repetitio fortis fieri potuit, licet id pacto actum esset. Quo usque id nunc in Hollandia & Ultraieſti mutatum sit? III. 12. 1. 28.

Cuius loci statuta spectanda sint in quæstione, an sortem ex pacto repetere liceat, nec ne? III. 12. 1. 29.

N.

Naufragium.

An & quando fisco cedant bona naufragorum, aut in tempestate projecta navis levandæ gratia, in litus appulsa, vel in mari inventa, tum iure civili, tum moribus; & ad quos pertineat rerum talium custodia? VI. 47. 9. 3.

Navis.

An navis sit res mobilis an immobilis? I. 1. 8. 11.

De navigiis collisis, in retia impactis &c. vide *Aquila lex*.

Nauta.

Quales actiones competant contra nautas, caupones, stipularios pro rebus, quarum custodiam recipere solent? I. 4. 9. 1.

Quid sit actio rei persecutoria in factum de receptis? cui, contra quos, ad quid detur? & quale damnum reparandum sit? Quid, si nauta res nautæ receperit? I. 4. 9. 2.

Quid sit actio in factum exercitoria ex quasi delicto; quibus detur, contra quos, ex quorum facto, & ad quid tendat? I. 4. 9. 3.

Ratio harum actionum; & an sit in potestate nautæ vel cauponis, ne quem recipiat. I. 4. 9. 4.

An directæ actiones aut noxales ex delicto cum his actionibus concurrant? & an altera alteram perimat? I. 4. 9. 5.

An nauta & similes liberari possint servos suos noxæ dando? I. 4. 9. 6.

Quid iuris, si nauta præmonuerit, ut quisque res suas sibi servet? Quid, si caupo hospiti claves cubiculi dederit? I. 4. 9. 7.

Quid iuris, si nauta vel caupo follem aut cistam a viatore receperit obſignatam, & is postea res inde ablatas queratur? I. 4. 9. 8.

Si sarcina nautæ transvehenda commissa negetur ei reddita, ad quem missa, an iuriurando nautæ ſtari debeat? I. 4. 9. 9.

Hodie contra nautas & similes cessat dupli pœna. Quo modo exercitores teneantur, & quo modo liberari possint? I. 4. 9. 10.

Nauticum fœnus.

Quid sit nauticum fœnus; quid quasi nauticum? & de periculi pretio. *ad l. 5. ff. de nautico fœnore.* III. 22. 2. 1.

In quo consistat substantia nautici fœnoris? Quando cesset, & vulgares tantum usuræ debeantur? III. 22. 2. 2.

INDEX GENERALIS.

Moribus nostris periculi pretium in materia *affecurationis* legitimis usuris non est coarctatum. Quales leges hoc & superiore seculo *de affecuratione* sint conditæ? III. 22. 2. 3.

Si mutuum detur magistro aut domino navis sub pignore carinæ, (*opbodemerye*) etiam supra centesimas usuras pacisci licet. Si navis pereat, an in instrumentis & reliquis navis salvatis talis creditor aliquod ius habeat? Quid iuris, si navis culpa nautæ perierit aut publicata sit? aut perierit, dum nauta alio navigat, quam quo iter ab initio destinatum erat? III. 22. 2. 4.

Lucrum, quod ex procuratis cambii literis provenit, usurarum vulgarium modo adstrictum non est. Quales contractus intercedant in cambii literis expediendis? inter quos oriantur obligationes? & quæ actiones? Nulla per literas cambii novatio fit. Si quis ob non solutas cambii literas egerit contra scriptorem literarum, & non obtineat ob inopiam eius, redire potest ad acceptantem. III. 22. 2. 5.

Quibus modis fieri possit, ut literæ cambii effectu careant? Is, cui solutio per cambii literas mandatur, eas vel acceptare vel reiicere potest, nisi ab inslitore ad præponentem, quem obligare poterat, directæ sint. An acceptatio fieri possit sub conditione? An eo, cui per literas solutio mandatur, illas acceptare recusante, tertius eas acceptare possit ante vel post protestationem? III. 22. 2. 6.

Is qui eas offert, si non acceptentur, intra triduum protestari debet, ne regressu careat contra scribentem. Quando non noceat neglectam esse intra triduum protestationem? III. 22. 2. 6.

Si die literarum cambii veniente, acceptans non solvat, intra quantum temporis, spatium tunc protestatio facienda sit? An & quando literæ cambii cum protestatione arrestari possint? III. 22. 2. 7.

Literæ cambii ante & post acceptance, re adhuc integra, revocari possunt, nisi quis per eas procurator in rem suam constitutus sit. Ante diem literis cambii insertum solutio non recte fit. Et cur? Interim ab illis, qui ex cambii literis debitores sunt, cautio exigipotest. III. 22. 2. 8.

Si secundus primo scripserit cambii literas, ita ut fateatur, sibi a primo, tertio, & quarto quantitatem iam solutam esse, & illæ per primum tertio, per tertium quarto datæ, ac per quartum oblatæ mandatario, non acceptentur, an quartus contra secundum agere per saltum possit? III. 22. 2. 9.

Cuius loci leges in quæstionibus cambii spectandæ sint? Quæ sint privilegia mensæ cambialis Amstelodamensis? III. 22. 2. 10.

Negatio.

An & quando neganti incumbat probatio? III. 22. 3. 10.

Negatoria actio.

Vide *confessoria actio.*

Negotiorum gestio.

Vide *gestio negotiorum.*

Nepos.

Nepos an moribus nostris sit in potestate avi paterni? I. 1. 6. 3.

Nobi-

INDEX GENERALIS.

Nobiles.

- Nobiles in variis distant a plebeiis. I. 1. 5. 4.
 Nobilitas regulariter per patrem, non matrem propagatur. I. 1. 5. 4.
 An nova nobilitate donati gaudeant privilegiis & iuribus vetustæ nobilitatis, præcipue extra territorium nobilitantis? I. 1. 5. 4.
 An nobiles possint arrestari? I. 2. 4. 48.

Nobilis.

- Quid requiratur, ut quis tanquam nobilis adscribatur Hollandiæ Ordinibus? V. 38. D. 15.

Nominatores.

- Nominatores tutorum an teneantur iure civili ac moribus, si tutores tutelam male gesserint? IV. 27. 7. 3.
 De nominatoribus magistratum & similium. VI. 50. 8. 4.

Notio.

- Notio in quibus distet a iurisdictione? I. 2. 1. 1.
 Quæ pertineant ad nudam notionem? I. 2. 1. 2.
 Si iure novo magistratus ipsi iudicent, & ea faciant quæ vulgo sunt nudæ notionis, ea tamen expediunt vi iurisdictionis; sed si ea committerent iudicibus a Iustiniano designatis, hi omnia faciunt iure simplicis notionis, non iurisdictionis. I. 2. 1. 2.

Novatio.

- Quid sit novatio necessaria, & in quibus effectu distet a voluntaria? VI. 46. 2. 1.
 Quid sit novatio voluntaria in genere? Quid in specie, delegationi opposita? An & pacto fiat? Et quid moribus? VI. 46. 2. 2.
 An olim, iure novo, ac moribus inducatur ex præsumtionibus? An si verbis aut scripto comprehensa sit formula stipulationis Aquilianæ? An per transactionem? An, si posterior obligatio non possit cum priorē consistere? VI. 46. 2. 3.
 An pænæ stipulatione obligationi alteri adiecta? VI. 46. 2. 4.
 Non fit novatio per conventionem de re alia pro re debita in solutum danda. Nec stipulatione postea addita de usuris præstandis, aut de maioribus locum minorum solvendis; nec hisce modis liberantur fideiussores aut pignora. VI. 46. 2. 5.
 Non fit novatio, si creditor debitori terminum solutionis prorogaverit. An fideiussores tunc teneantur in id, in quo crevit obligatio ob dilationem? VI. 46. 2. 6.
 An fit novatio, si protestatio de non novando facta sit? Vel posterior obligatio sit ipso iure nulla? Quid, si deficiat conditio novationis? Quid, si conditio novationis existat, sed ante eius existentiam res debita perierit, aut persona ex priorē obligatione deserit teneri? VI. 46. 2. 7.
 Quis novare possit? An & quando pupilli? An procurator, vel unus ex duobus reis, vel adiectus solutioni, vel filius. in causis, quibus actio patri quæsit? VI. 46. 2. 8.
 Qualia debita novari possint? Ubi & de debito in diem, vel sub conditione. VI. 46. 2. 9.

INDEX GENERALIS.

An novatione tollatur obligatio ex causa iudicati? An & privilegia prioris obligationis, & pignorum ac fideiussorum vinculum, usurarum cursus, pœnæ stipulatio &c.? An & quatenus mora purgetur? VI. 46. 2. 10.

De delegatione, vide *delegatio*.

Novellæ Leonis.

Quam habeant auctoritatem?

I. 1. 2. 6.

Noverca.

An noverca possit in ius vocari sine venia?

I. 2. 4. 9.

An arrestari?

I. 2. 4. 48.

Novum ius.

Ius novum quo modo strictam recipiat interpretationem? I. 1. 3. 44.

Ius novum nec iudex statuere nec privatus a iudice impetrare debet, & si fecerit, eodem iure debet uti.

I. 2. 2. 1.

Ad cuius petitionem iure novo utatur, qui illud dedit aut impetravit?

I. 2. 2. 2.

Cui tunc noceat, factum assessoris, aut impetratio tutoris curatoris, procuratoris, filii familias & similibus?

I. 2. 2. 2.

Quibus in casibus cesset ista pœna, ut eodem iure utatur? I. 2. 2. 3.

Noxalis actio.

Quo modo dominus & fructuarius & similes cavere debeant auctori, si ex noxali conveniantur actione?

I. 1. 9. 1. & 2.

De æquitate noxalium actionum; & iure singulari, si servus iniuriam intulerit.

II. 9. 4. 1.

Recensentur delicta privata, in quibus noxales actiones locum habent.

Non dantur, si crimen publicum, aut extraordinarium, aut popolare a servo commissum sit; nec, si ex privatis delictis extra ordinem criminaliter agatur.

II. 9. 4. 2.

Nec, si ex servi contractu obligatio descendat, licet tunc dolus servi intervenerit; nisi minor dolo servi læsus sit. An ex quasi delicto servi?

II. 9. 4. 3.

Quibus detur noxalis actio? An fructuario, cui servus fructuarius nocuit? An uni ex pluribus servi dominis? & quid iuris, si pluribus nocitum sit?

II. 9. 4. 4.

Datur contra dominum servi. Quis conveniri possit, si servus iam manumissus aut alienatus sit?

II. 9. 4. 5.

Quinam fiat effectus noxæ deditiois? Et quid si non dominus noxæ dederit?

II. 9. 4. 6.

An & quando noxalis actio contra bonæ vel malæ fidei possessorem, fructuarium, creditorem ius pignoris habentem, commodatarium, similesque dari possit?

II. 9. 4. 6.

Recensentur casus, quibus quis noxali actione conventus liberari nequit noxæ dando. An, si domino sciente & patiente servus deliquerit, directa & noxalis actio contra dominum detur, & an altera alteram tollat? Quid, si unus dominorum sciverit, alter ignoraverit? quid, si uterque sciverit?

II. 9. 4. 7.

Recen.

INDEX GENERALIS.

Recensentur casus, quibus neque damnum reparandum, neque servus noxæ dandus est, sed reus a iudicio noxali absolvendus.

II. 9. 4. 8.

Quid iuris, si plures servi simul deliquerint? Quid si servus unus sæpius deliquerit, & dominus ab uno conventus damnum reparaverit, aut servum agenti noxæ dederit?

II. 9. 4. 9.

Peti potest exhibitio familiæ servorum, ut agnoscaturservus qui læsit.

II. 9. 4. 9.

Quo in loco noxalis actio movenda?

II. 9. 4. 9.

Olim noxalis etiam ex filiifamilias delicto dabatur, hodie non.

II. 9. 4. 10.

Quo modo & quo usque hodie parentes & domini ex liberorum, famulorum, & ancillarum delictis regulariter teneantur? Ius singulare est, quod insolatores (*bleckers*) & collium cuniculariorum conductores ex factis famulorum & ancillarum teneantur. Quo usque pater teneatur, cuius filius puellam prægnantem fecit, respectu alimentorum & dotis?

II. 9. 4. 10. & III. 15. I. 11.

Nullitas sententiæ.

De nullitate sententiarum, & quod nunc nullitatis allegatio rarius admissa sit, sed ab ipsis etiam sententiis nullis appellandum sit.

VI. 49. 8. I. & seq.

Nunciatio novi operis.

Quando quis possit vel non possit novum opus facere, quo alteri noceatur?

V. 39. I. 1.

Quid si nunciatio novi operis? Ob quas causas fiat? Quo modo fiat per prætorem; per lapilli iactum; per verba? Quid inter hos modos intersit ratione retinendæ possessionis? Nunciatio novi operis sæpe eam tantum speciem denotat quæ verbis sit,

V. 39. I. 2.

Qui possint nunciare nomine publico vel privato? Ubi de pupillis, superficiariis, emphyteutis, creditoribus hypothecariis, bonæ fidei possessoribus, tutoribus, procuratoribus, fructuariis, servitutem realem habentibus. Quid iuris, si pluribus noceatur opere novo?

V. 39. I. 3.

An coloni vel inquilini? An servi? Quid intersit inter *interdictum de operis novi nunciatione*, & *quod vi aut clam*? An, & quo modo socius socio, sive in proprio, sive in communi fundo quid novi faciat?

Quo modo nunc socio succurratur?

V. 39. I. 4.

Quibus nuncietur? An & quo modo prætori ipsi aut alteri magistratui?

Quid, si plures sint domini rei, in qua opus sit? An nuncietur mellem facientibus, vineam vel arborem putantibus, opus pristinum reficientibus, aut iis, qui opus iam perfecerunt?

V. 39. I. 5.

Facienda nunciatio in re præsentē. Quid, si in pluribus locis opus fiat? Quid, si partim iure, partim non iure? Consultum, tempore nunciationis modulos adhiberi, ut sciatur, quid post exstructum sit? Quo tempore possit fieri nunciatio? An & absente domino, operariis, servis, pueris, infantibus, qui sunt in opere?

V. 39. I. 6.

Quis

INDEX GENERALIS.

Quis sit effectus nunciationis? An destruendum opus, si in opere perrectum sit, cum pergens haberet extruendi ius? An &, si perrexerit; cum iam coepisset agere, *ius sibi esse ita edificare*, vel, cum ignoraret, nunciationem factam esse? Et quid, si heres contra nunciationem defuncto factam perrexerit? V. 39. I. 7.

An contra nunciationem exstructum privata possit destrui nunciantis autoritate? V. 39. I. 8.

An cesset effectus morte nunciantis, vel alienatione per eum facta?

An heres nunciantis de novo nunciare possit? An experiri interdicto de operis novi nunciatione? Quid moribus? V. 39. I. 9.

Cessat, si prætor, qui prius iusserat, deinde prohibeat nunciationem. Si nuncians eam remittat. An remittere possit factam prætoris autoritate? Quibus ex causis prætor eam remittat? Ubi de nunciante, qui noluit de calumnia iurare, aut de rato cavere, aut caruit iure nunciandi. Idem de oblata per eum, cui nunciatum, cautione de destruendo, si appareat non iure exstructum, sive illa acceptetur, sive non. Qualis interponi debeat, & an prætor eam statim admitrat, an demum post tempus? Admissa cautione, quale interdictum habeat pergere volens? V. 39. I. 10.

An & cesset morte eius, cui facta; vel alienatione? An & quo usque heres aut particularis successor eius, cui nunciatum, teneatur ex suo vel defuncti facto contra nunciationem? V. 39. I. 11.

Nundinae.

De antiquo circa nundinas iure. Cur solus Princeps concedat ius nundinarum maiorum? An concedere possit civitati in præiudicium vicinarum civitatum, hoc iure iam gaudentium? VI. 50. II. 1.

De rebus alienis aut furtivis emtis in nundinis privilegiatis. De immunitate, ne debitores tempore nundinarum inquietentur. An aliis competat, quam mercatoribus? An pertineat ad loca, per quæ accessus & recessus & recessus est? VI. 50. II. 2.

An ante nundinas per unum creditorem iam detenti, per alium tempore nundinarum commendari possint? An gaudeant hac immunitate, qui foro cesserunt, a loco nundinarum relegati sunt, aut in ipsis nundinis contraxerunt? VI. 50. II. 3.

An hi, qui deliquerunt in nundinis vel ante nundinas? An &, qui tempore nundinarum fugiunt, aut de fuga suspecti sunt? An qui renunciarunt nundinarum immunitati? An illa renunciatio etiam heredes teneat renunciantis, aut viduam, aut maritum secundum viduæ talia? VI. 50. II. 4.

Quanti temporis præscriptione ius nundinarum amittatur?

VI. 50. II. 5.

Nuptiæ.

An nuptiis tollatur patria potestas iure Romano & moribus? I. 1. 7. 13.

An mulier per nuptias a patria potestate liberata recadat in potestatem patriam aut tutoriam, si adhuc minorennis vidua fiat? I. 1. 7. 14.

An per nuptias masculus aut femina maiorennis fiat? I. 4. 4. 6.

An in loco domicilii per nuptias maiorennis factus, ubique pro tali habendus sit? I. 4. 4. 8.

An

INDEX GENERALIS.

- An per nuptias maiorennis factus, superveniente viduitate intra legitimam ætatem, iterum minorennis fiat? & quid in vidua? Et quid, si migrent ad locum, in quo nuptiis non inducitur maiorennitas?
I. 4. 4. 9. & 10.
- De veterum ritibus in nuptiis; & quid sint nuptiæ? IV. 23. 2. 1.
- De polygamia, vide *polygamia*
- Iure civili nullæ erant necessariae solennitates. An requisita deductio sponsæ in domum sponsi? IV. 23. 2. 2.
- Moribus adhibendæ tres publicæ proclamationes, etiam in nuptiis ludæorum. An iis omissis nuptiæ sint nullæ, licet statutum nullitatem non exprimat? Quales magistratus possint dispensatione eas remittere? An nuptiæ nunc in ædibus privatis contrahi possint sine venia magistratus? IV. 23. 2. 3.
- An valeant nuptiæ per Hollandum in Brabantia contractæ servatis solennibus Brabantinis, sed omissa proclamatione in loco domicilii Hollandici? IV. 23. 2. 4.
- Frustra apud nos quæritur, an nuptiæ sint ex verbis, *duco te in uxorem*? IV. 23. 2. 5.
- An & quando nunc ex cohabitatione nuptiæ præsumantur? IV. 23. 2. 5.
- Frustra apud nos disputatur, an furor, ebrietas, metus, impediatur nuptias solenniter contractas? IV. 23. 2. 6.
- De consensu parentum ad nuptias liberorum in potestate: & quid, si absint aut furiosi sint? Quid, si sine causa consensum denegent? IV. 23. 2. 7.
- An sufficiat parentum consensus tacitus? An rati habitio patris faciat nuptias retro legitimas, aut legitimet liberos ante conceptos? IV. 23. 2. 8.
- An ob defectum consensus paterni nuptiæ iure civili fuerint nullæ? IV. 23. 2. 9.
- An necessarius patris consensus ad nuptias emancipatorum? Quid, si filia emancipata minorennis sit? IV. 23. 2. 10.
- An requisitus fuerit matris aut curatorum aut propinquorum consensus? IV. 23. 2. 10.
- Quod moribus obtineat circa consensum parentum ad nuptias minorennium liberorum? Quæ pœnæ, si consensus desit? An tunc, patre petente, matrimonium resolvendum? Quid, si minorennēs munere politico, Ecclesiastico, aut militari fungantur, aut seorsim a patre habitent? IV. 23. 2. 11.
- Quid iuris circa consensum parentum, si liberi maiorennēs sint? Cessat appellatio in Hollandia, si iudex probeat causas patris, nuptiis filii maiorennis contradicentis. IV. 23. 2. 12.
- Quid, si pater consentiat, mater dissentiat, aut vice versa? An requiratur matris consensus, si pater deficiat? IV. 23. 2. 13.
- An requiratur parentum consensus, si ad secundas nuptias transiverit, aut duri & sævi sint, vel peccandi conditionem liberis imponant, vel prodigi sint declarati? IV. 23. 2. 14.
- An avi vel vitrici vel novercæ consensus hodie sit necessarius? IV. 23. 2. 15.
- An

INDEX GENERALIS.

An hodie desideretur consensus curatorum aut propinquorum? Et quorum? Quæ poenæ, si consensus ille desit? IV. 23. 2. 16.

An & consensus parentum, si liberi ad secunda vota transeant? IV. 23. 2. 17.

Sufficit hodie tacitus parentum consensus, qui & in eo est, si proclamationibus haud contradixerint, licet ex statuto nullas tenerentur reddere dissensus causas. Quid, si ignaris parentibus, sine fraude sponsi sponsæque, per negligentiam eorum, quibus causæ matrimoniales mandatæ, proclamationes peractæ & nuptiæ secutæ sint?

IV. 23. 2. 18.

Quo usque moribus rati habitio parentum, qui ab initio dissenferant, firmet nuptias? Et an faciat, poenas cessare? IV. 23. 2. 19.

Poenæ, Caroli V. edicto contentæ, tantum habent locum contra seducentem, non item contra minorem seductum seductamve.

IV. 23. 2. 20.

Nec, si autoritate magistratus nuptiæ contractæ sint, quia tutores aut cognati sine causa dissentiebant: nec, si pater dicat, se invitum consentire, quia res amplius integra non est, & velle, ut poenæ edicti locum habeant. Quid, si nuptiis iam contractis magistratus declaret, sine causa tutores aut propinquos dissenfisse? IV. 23. 2. 21.

Si pater hodie iniuria manifesta vetet nuptias liberorum minorennium, an magistratus tunc supplere possit consensum parentum?

IV. 23. 2. 22.

An parentes aut tutores sine causa dissentientes retinere possint bona eorum, qui nuptias ineunt autoritate magistratus? IV. 23. 2. 23.

Quæ sint causæ iustæ, ob quas parentes, tutores, cognati, iure dissentiant?

IV. 23. 2. 24.

Inter quos nuptiæ iure civili non substiterint? Ubi de nuptiis impuberum, patrum cum plebe, scenicarum cum ingenuis, præsidum cum provinciali, tutorum cum pupillis, susceptoris cum suscepta.

IV. 23. 2. 25.

An olim & hodie nuptiæ sint ratæ Iudæorum, Paganorum, Mahumedanorum cum Christianis; hæreticorum cum orthodoxis; raptoris cum rapta? Et quid, si raptor abolitionem impetraverit?

IV. 23. 2. 26.

De matrimonio inter adulterum, & adulteram, vel coniugem secundam priori viventi superinductam; vel inter mulierem & eum, qui cum muliere conspiravit in necem mariti.

IV. 23. 2. 27.

De matrimonio leproforum, vetularum, senum, castratorum, spadonum, hermaphroditorum, amentium, furiosorum. IV. 23. 2. 28.

De prohibitis nuptiis inter enascentes & descendentes ratione cognationis, affinitatis primi generis & adoptionis. IV. 23. 2. 30.

De prohibitis nuptiis in lineâ collateralis inter eos, qui sibi invicem parentum & liberorum loco sunt per cognationem, affinitatem primi generis, & adoptionem. IV. 23. 2. 31.

De nuptiis collateralium, qui sibi invicem parentum & liberorum loco non sunt ratione cognationis aut affinitatis, vetitis in gradu secundo, permissis in gradu quarto. IV. 23. 2. 32.

An

INDEX CENERALIS.

- An nuptiæ permittendæ in secundo genere affinitatis inter ascendentes, aut inter collaterales, veluti inter privignam & novercæ defunctæ viduum &c. IV. 23. 2. 33.
- Impedimentum nuptiarum ex affinitate, intelligendum de affinitate iam dissoluta. IV. 23. 2. 34.
- An affinitas naturalis ex stupro vel concubinato impediatur nuptias? IV. 23. 2. 35.
- An liceat ducere sponsam patris vel filii? IV. 23. 2. 35.
- An nuptiæ valeant inter comprivignos, vel cum novercæ sorore aut matre? IV. 23. 2. 36.
- An magistratus supremus promittere possit nuptias lege divina Moisaica ob cognationem vel affinitatem vetitas, aut interdictas solo iure civili? IV. 23. 2. 37. & 38.
- Quibus in casibus nuptiæ, quæ ab initio erant inutiles, ex post facto convalescant? IV. 23. 2. 39.
- De maritali ex nuptiis potestate in uxorem. vide *uxor*.
- De communione bonorum ex nuptiis inter coniuges, vide *communio bonorum inter coniuges*.
- Ut nuptiarum effectus locum habeant, an, & ubi, consensus sine concubitu sufficiat, ubi non? IV. 23. 2. 93.
- Posita concubitus necessitate, recensentur variæ quæstiones circa ipsum concubinatum. IV. 23. 2. 94.
- Si post solennes denunciationes alteruter moras nectat in nuptiis contrahendis, & mors interveniat, an tunc effectus nuptiarum locum habeant? IV. 23. 2. 95.
- De nuptiis contractis in locis, quæ subsunt societati Indiæ Orientalis IV. 23. 2. 97.
- De secundis nuptiis & pœnis earum, vide *nuptiæ secunda*.
- Nuptiæ secunda, & pœna earum.*
- De pœnis nuptiarum secundarum intra annum luctus a vidua initiarum. IV. 23. 2. 98.
- Si ob diutinam mariti absentiam mulier alteri nupta sit, an posteriores nuptiæ, petente primo marito, dissolvendæ sint? Quid agendum, si prior reversus sponte velit cedere? IV. 23. 2. 99.
- Quo modo multis locis parens binubus ante nuptias secundas liberis primi thori assignare debeat bona parentis prædefuncti? IV. 23. 2. 100.
- Pœnæ pleræque secundarum nuptiarum æque in masculis, ac foeminis, locum habent. IV. 23. 2. 101.
- De amissione proprietatis quæsitæ a priore coniuge. An & amittantur, quæ tantum occasione prioris coniugis ab extraneo data? An &, quæ ex legis aut statuti beneficio quæsitæ ex bonis prioris coniugis? IV. 23. 2. 101.
- De amissione quæsitæ ex successione intestata liberorum primi thori, quatenus illa a parente prædefuncto profecta sunt. Et de variis, quæ coniugi binubo non adimuntur in pœnam. IV. 23. 2. 102.
- An

INDEX GENERALIS.

An & proprietas legitimæ, quæ parentibus debita ex bonis liberorum, amittatur per secundas nuptias, quatenus bona liberorum a parente prædefuncto profecta sunt? IV. 23. 2. 103.

Ademta binubo vel binubæ cedunt liberis prioris thori æqualiter, licet inæqualiter parenti prædefuncto heredes sint. IV. 23. 2. 104.

Si tertiæ quartæve nuptiæ sint, ademta solis cedunt liberis illius parentis, a quo profecta. IV. 23. 2. 104.

Capiunt liberi ademta binubo, licet parenti prædefuncto heredes non exstiterint, nisi ingrati & ob id iuste ab eo exheredati sint. IV. 23. 2. 105.

An prædefuncti parentis res binubo quæsitæ, & per eum alienatæ, liberi vindicare possint, si binubo parenti heredes exstiterint? IV. 23. 2. 105.

An & nepotibus ex filiis prioris thori hæc ademta cedant? An & heredibus extraneis? IV. 23. 2. 106.

An cessent pænæ superiores, si omnes liberi prioris thori vivo parente binubo moriantur? vel binubus vivis liberis prioris thori rursus ad viduitatem redigatur? IV. 23. 2. 107.

De cautione, quam binubus aut binuba præstare debet pro mobilibus a coniuge priore profectis. IV. 23. 2. 108.

Quo usque pænæ superiores ex l. 3. & 5. C. de secund. nupt. in Hollandia & Ultraiekti locum habeant? IV. 23. 2. 109.

De pœna, ne plus relinquatur secundæ coniugi, quam ei ex liberis primi thori, cui minimum relictum est. Quibus liberis cedat, quod amplius relictum est? An & coniugi secundæ pro portione filiali? An & nepotibus in stirpes? Et quid, si plurium nuptiarum anteriorum liberi sint? IV. 23. 2. 110.

Quæ ita liberis prioris thori cedunt, ipsis non imputanda in legitimam, nec ex his supplementum fit, si cui ex liberis minus sit relictum, quam legitima. IV. 23. 2. 111.

An liberi avocare possint relicta contra l. hac edictali, si parenti binubo heredes exstiterint? Et quid si binubus id testamento expresse prohibuerit, vel liberi ei vivo promiserint, se non avocatu- IV. 23. 2. 112.

An impediatur avocatio donatorum inter vivos, si mutuo coniugum consensu donatio resoluta sit; aut ex eo, quod postea donans binubus fiat non solvendo, sic ut tunc immoderata cedere deberent in æris alieni solutionem? IV. 23. 2. 113.

An avocatio immoderate relictorum cesset ex eo, quod relicta repudiantur a vitrico vel noverca? IV. 23. 2. 114.

An ex eo, quod respectu immoderate relictorum parens binubus substitutum dedit? IV. 23. 2. 115.

Quid iuris, si quid per interpositam personam immoderate datum? Et quid, si binubus executori testamenti sui iusserit, ut in ususfrecto expositos erogat certam nummorum quantitatem, ac suspicio fraudis sit? IV. 23. 2. 116.

An

INDEX GENERALIS.

- An noverta vel vitricus propter *l. hac edictali* prohibeatur plus relinquere privigno vel piivignæ, quam propriis suis prioris thori liberis? IV. 23. 2. 117.
- An privignus novercam instituere possit, præteritis suis fratribus germanis? IV. 23. 2. 118.
- An binubus plus relinquere possit liberis posterioris, quam prioris thori? & an hoc pacto dotali recte conveniatur? IV. 22. 2. 119.
- Quænam coniugi secundæ imputentur in filialem portionem? An iocalia, dona matutina, doaria, donatio remuneratoria? An & ususfructus omnium bonorum, & quid tunc liberi prioris thori offerre debeant vitrico vel novercæ? Quid, si datus sit ususfructus cum onere alendi liberos prioris thori? IV. 23. 2. 120.
- Quid, si binubus secundæ coniugi omnem legaverit suppellectilem, & illa videatur excedere portionem filialem? IV. 23. 2. 121.
- An imputanda in filialem portionem, quæ coniugi ex bonis binubi obveniunt ex legis aut statuti dispositione? IV. 23. 2. 122.
- An communio universalis statutaria impediatur in Hollandia per *d. l. edictali*; vel, si pacto exclusa sit, an testamento in præiudicium liberorum primi thori reduci possit? IV. 23. 2. 122.
- Ultraiecti *l. hac edictali*, impedit universalem communionem; non tamen, quatenus filialem non excedit portionem, nec quatenus liberis prioris thori utilis est; &, cum pacto exclusa non est, nascitur, ubi omnes thori prioris liberi vivo binubo moriuntur. IV. 23. 2. 123.
- An *l. hac edictali* impediat communionem acquæstum stante matrimonio obventurorum? an, binubus stante matrimonio renunciati quæstum iam partorum aut speratorum? An obstat, ne pacto dotali id agatur, ut quæstum omnem secunda coniux habeat, & onera matrimonii sola sustineat? IV. 23. 2. 124.
- An maiorem portionem uxor secunda capere possit, si doceat, liberis prioris thori pro patrimonio materno plus fuisse assignatum, quam debebatur? Quid, si talis assignatio amplior stante secundo matrimonio, vel post pacta dotalia secundi matrimonii, facta sit; vel binubus immoderatum donativum (*een uytsettinge*) in liberos primi thori contulerit? IV. 23. 2. 125.
- An binubus possit ex pacto dotali debitam coniugi secundæ filialem portionem fideicommisso gravare? vel eam testamento ad legitimam diminuere, si liberis singulis prioris thori plus reliquerit? IV. 23. 2. 126.
- An ad constituendam portionem filialem prius legitima liberorum primi thori ex patrimonio binubi deducenda sit? IV. 23. 2. 127.
- Filialis portio æstimanda inspecto mortis tempore, circa numerum liberorum & patrimonii quantitatem. IV. 23. 2. 128.
- Quæ sit portio filialis, si omnes prioris thori liberi vivo binubo mortui sint? IV. 23. 2. 129.
- Quanta sit portio filialis secundæ coniugis, si binubus uni ex liberis prioris thori minus reliquerit quam legitimam, aut unum in totum exheredaverit? IV. 23. 2. 130.
- Quid

INDEX GENERALIS.

- Quid iuris circa filialem portionem, si omnes liberi prioris thori a patente binubo iuste exheredati sint? IV. 23. 2. 131.
- Quid iuris in illis locis, ubi filiabus ne legitima quidem debita, & de filiali novercæ portione quæstio est? IV. 23. 2. 132.
- Quanta sit filialis novercæ portio, si filius primi thori in sola legitima institutus sit, & nepotes ex eo nati in reliqua bona? IV. 23. 2. 133.
- Quo modo filialis portionis ineunda ratio, cum avus binubus, nullos relinquens filios, sed solos nepotes, uxori secundæ eam dedit? IV. 23. 2. 134.
- Cui incumbat probatio, si plus novercæ datum dicatur? IV. 23. 2. 135.
- An & fructus immoderate datorum restituendi, & ex quo tempore? IV. 23. 2. 135.
- Quibus in locis vigeat aut non vigeat *l. hac edictali*; & cuius loci illata circa eum spectanda sint? IV. 23. 2. 136.
- De aliis pœnis secundarum nuptiarum, amissione tutelæ; relictorum sub conditione viduitatis &c. IV. 23. 2. 137.
- An & in militibus locum habeant pœnæ secundarum nuptiarum? An & in vidua partum ex stupro edente? IV. 23. 2. 138.
- An cessent hæ pœnæ, si coniux præmoriens superstiti dederit licentiam ad alia vota transeundi? An si liberi in nuptias secundas consenserint? An, si pœnis hisce expresse renunciaverint? IV. 23. 2. 138.
- An pœnæ locum habeant, si non nuptiæ, sed sola sponsalia contracta sint? IV. 23. 2. 139.

O.

Oblatio, consignatio & depositio.

- Qualem effectum habeat sola realis oblatio debiti? An solvat antichresin? An faciat cessare pœnæ promissæ exactionem; cursum usuratum sistat, moram purget? VI. 46. 3. 28.
- Quis sit effectus, si res debita legitime consignata ac deposita sit? Cuius periculo deinceps sit? An deponens eam, nondum a creditore acceptam, repetere possit? An tunc cessent effectus depositionis? An fideiussores & pignora depositione liberata, tunc iterum incipiant obligari? An deponens depositionem debeat denunciare creditori? Quid agendum, si pars debiti sit liquida, pars illiquida? Depositionis loco est, si creditor profiteatur, se pecuniam habere pro consignata ac deposita. Quid, si graphiarius, apud quem facta depositio, foro cedat? VI. 46. 3. 29.

Obligatio.

- Obligatio uxoris an noceat marito, & an uxori obligatio mariti? Vide *uxor*.
- Quid sit obligatio? An conferri possit in arbitrium debitoris, vel creditoris? VI. 44. 7. 1.
- An dentur obligationes mere civiles, quæ sint efficaces? An non ex causa iudicati, iurisiurandi, confessionis? VI. 44. 7. 2.
- Quoruplex sit obligatio naturalis tantum, & qui speciei cuiusque effectus sint? VI. 44. 7. 3.
- De obligatione mixta, naturali & civili. Ex quibus causis descendat? de varia significatione & divisionibus contractuum. An conditiones pote-

INDEX GENERALIS.

potestativæ contractibus additæ, per heredes impleri possint? VI. 44. 7. 4.

De natura quasi contractuum, & præsumta in his conventionibus, non vero consensu; ac de numero eorum. VI. 44. 7. 5.

De obligationibus ex delicto. VI. 44. 7. 6.

Non possunt apud nos per tabelliones instrumentis obligationum inferi formulæ obligationis cameralis. VI. 44. 7. 24.

Obsignatio.

De obsignatione publica ædium, cænaculorum, cistarum, sarcinarum; & quando autoritate privata horum resignatio fieri possit? quando non? III. 16. 3. 16.

Occupatio.

De acquisitione domini per occupationem. V. 41. 1. 1. & seqq.

Ocularis inspectio.

De oculari inspectione. II. 10. 1. 9. & III. 22. 3. 2.

Oneris ferendi servitus.

Vide *servitutes urbanae*.

Opera servorum.

Quid sit servitus operarum, & in quibus distet ab usufructu? II. 7. 7. 1.

In quibus differat ab usu? II. 7. 7. 2.

An & servitus operarum iumentis detur, quæ ab usu & usufructu distincta est? II. 7. 7. 3.

Opera libertorum.

De operis libertorum, quales, & quo modo pro ætate ac conditione præstandæ, cuius sumtu, &c.? V. 38. 1. 1. & 2.

Opera publica.

De operum redemptione, probatione, periculo, usuris præstandis ob opera publica non præstita. Quæ sint opera publica? De creatione curatoris operum publicorum; quæ eius officia, quæ obligatio? Quale, & quo usque, periculum operum publicorum ad eum heredes que spectet? VI. 50. 10. 1.

Recensentur multa per eum cavenda, & observanda, ne ius publicum lædatur. An & quando nova opera possit inchoare? Quando privatus opera publica facere sumtu suo possit? An & quando legata vel donata ad opus certum publicum converti possint in opus aliud, aut restaurationem operum, quæ iam sunt? De inscribendo operibus publicis nomine illorum, quorum sumtu structa, aucta ornata; non aliorum. VI. 50. 10. 2.

Qui moribus nostris prohibiti vendere materiam ad opera publica, quia nimio sanguinis aut affinitatis vinculo contingunt eos, qui ea fieri curant. VI. 50. 10. 3.

Operis novi nunciatio.

Vide *nunciatio novi operis*.

Oppositio contra decretam venditionem.

Catalogus multarum questionum circa hanc oppositionem. VI. 42. 5. 3.

Quis cognoscat de oppositionis causis, si alius tulerit sententiam, alius requisitus eam exsequatur? VI. 42. 5. 4.

An

INDEX GENERALIS.

An pendente oppositione executor suspendere debeat executionem? An opponens, veniente die sibi dicto, possit petere tempus ad deliberandum? VI. 42. 5. 5.

Optio.

Vide electio.

Opus.

Quid sit locatio operis? in quo distet a locatione operarum & usus? III. 19. 2. 33.

Locatur opus vel averfione, vel in pedes mensurasve, vel in dies singulos constituta mercede. III. 19. 2. 34.

An redemptor operis possit alteri mandare operis implementum; & an ipse ex substituti facto teneatur? III. 19. 2. 34.

De probatione & improbatione operis. Quis sit effectus, si probatio operis arbitrio locatoris permessa sit? Quid, si redemptor a præscripto recesserit ex voluntate locatoris? III. 19. 2. 35.

De probatione operis per tertium facienda. An is tempus operis faciendo prorogare possit? Quid iuris, si inique aut dolose arbitrium interposuerit, aut interveniente dolo ipsius redemptoris? Si tertius nolit vel non possit arbitrari, non est nulla locatio operis, sed iudex tunc arbitratur. III. 19. 2. 36.

De periculo operis, an illud ad locatorem, an ad redemptorem pertineat? An post operis probationem periculum pertineat etiam ad locatorem probantem, si vitio operis collabatur opus? De operis necdum probati vitio quamdiu queri locator possit? III. 19. 2. 37.

Si plures sint redemptores eiusdem operis, an singuli in solidum conveniri possint, si opus non perfectum, aut vitio suo collapsum sit? III. 19. 2. 37.

Intra quod tempus opus redemptum absolvi debeat? An agi possit ad id quod interest, vel opus alteri relocari possit ante lapsum temporis, quo perfici debuit? III. 19. 2. 38.

Quo in loco opus faciendum sit? si alibi fiat, redemptor nihil agit. An valeat redemptio operis sine loci adiectione? III. 19. 2. 39.

Quando operis redemptori solvenda merces? An opere non perfecto, ut præscriptum erat, redemptori opus relinqui possit? an magis solvenda sit merces pro rata diminuta? An operis retentio pro mercede permessa sit? III. 19. 2. 40.

De operis promissione, & quando ob opus tardius inchoatum, aut non impletum, pœna debeatur, vel id quod interest, & quo usque heredes eius, qui opus promisit, teneantur ad interesse vel pœnam ex defuncti vel sua vel cohæredum culpa, vide *stipulatio*.

Ordinis beneficium.

Quibus in casibus ordinis beneficium ante Iustinianum fuerit notum in fideiussoribus nonnullis, in uno ex pluribus, qui solus tutelam gessit, aut debita fiscalia exegit, aut tutorem creavit, in fideiubente in id, quod a debitore vel ex pignore redigi non potest? An olim creditor cogi potuerit, ut excuteret prius debitorem periculo fideiussoris? VI. 46. 1. 14.

Oppo-

INDEX GENERALIS.

Opponenda hæc exceptio ante litem contestatam. Si excussus debitor post litem cum fideiussore contestatam locuples fiat, an iterum ante fideiussorem excutiendus sit? An non, si ante litem fideiussori motam locuples fiat? Quid, si coeperit præsens esse, ob cuius absentiam iam coeptum agi cum fideiussore? Quando debitor censetur excussus? Quid, si apparitor asserat, se excussisse, & nulla bona invenisse. Quid, si excussa sint bona in territorio iudicis excutientis sita, sed debitor alia habeat in alia regione? Si prædiis & prædibus cautum sit, in Hollandia prius pignora excutienda.

VI. 46. I. 15.

Cesset in fideiussore *iudicatum solvi*: & renunciatione specialiter, non generaliter facta. A. efficiat, uni beneficio specialiter, reliquis generaliter renunciassse, ut & reliqua cessent? An cesset, si se obligaverit, ut principalem? An, si huic beneficio renunciaverit, qui si deiussit in id, quod a debitore vel ex pignore redigi nequit? An, si renunciaverit, qui fideiussit pro debito, quod adhuc liquidum reddi debet?

VI. 46. I. 16.

An cesset, si debitor bonis cesserit, vel alias manifesto pauper sit? An, si bona eius ex delicto publicata? An, si creditor, conventus ex alia causa a fideiussore, velit cum eo compensare?

VI. 46. I. 17.

An cesset in fideiussore pro debito naturali; vel pro eo, qui rescriptum moratorium impetravit? Quid, si negaverit, se fideiussisse, vel excussionem principalis impediverit; vel iam acceperit a debitore id, in quod fideiussit? Cessat, si debitor absit, nec intra modicum tempus a fideiussore sistatur. Quis hic iure civili & moribus pro absente habeatur? Quid, si absit, sed bona habeat in loco, unde abest, & ubi conveniendus? An fideiussores publicanorum & redemptorum operum publicorum iure civili & moribus gaudeant hoc beneficio?

VI. 46. I. 18.

Quibus in casibus aliis ex DD. opinione cesset hoc beneficium?

VI. 46. I. 19.

An, qui condemnationem in totum vel pro parte contra reum obtinuit, possit, eo non excusso, transire ad fideiussorem, qui ordinis beneficio caret?

VI. 46. I. 20.

De beneficio ordinis in administratoribus rerum ad civitates pertinentium collegis eorum, & fideiussoribus & nominatoribus.

VI. 50. 8. 4.

Origo.

De foro competente ex causa originis. Quis sit locus originis? quid si in insula, aut vico, aut matre peregrinante natus sit? II. 5. I. 91.

Originis locus etiam fingitur ex manumissione, adoptione. II. 5. I. 91. **Communis patria fuit Roma,** ubi quisque conveniri potuit, nisi haberet ius revocandi domum. Qui illud ius habuerint? quando id habuerint legati, quando non? & quid moribus?

II. 5. I. 91.

In quibus locus originis distet a domicilio proprie dicto? II. 5. I. 92.

Index Gener. Comm. ad Pand.

Origo.

INDEX GENERALIS.

Origo iuris.

De origine iuris.

I. 1. 2. 1. & seqq.

Ornamentum.

Quid sit ornamentum? Si testatrix Caia ornamenta sua leget generaliter, & mandet, certas ornamenti species cum suo cadavere inferri tumulo, nec hæ inferantur; apud quem remaneant? An ornamento legato cedant gemmae post adiectæ? An debeantur, quæ post detractæ, & ad aliud ornamentum translatae? An debeatur ipsum ornamentum sic diminutum? An ornamento cedant gemmae nondum iunctæ, sed quas testator iungere destinaverat? An sub ornamentis legatis & illa, quæ ex mandato quidem testatoris, sed post mortem eius emta? An & rudes gemmae nulli ornamento iunctæ aut destinatae? Distinctæ sunt gemmae a lapillis & margaritis.

V. 34. 2. 6.

Si testatrix lege torquem suam margaritarum, (*hære halspaarlen*.) & postea pretii maioris torquem in alios usus convertat, quid tunc ex legato debeatur?

V. 34. 2. 7.

P.

Pacta.

An & quo usque per pacta expressa aut tacita recedi possit a statutis? vide *statutum*.

De pactis adiectis divisioni hæreditatis, vide *familia erciscunda*.

De pactis adiectis emtioni venditioni, vide *emptio venditio*.

De pactis emtioni & venditioni servorum adiici solitis. III. 18. 7.

De pactis pignorum, vide *hypotheca*.

Quid sit pactum, & in quibus a pollicitatione ac contractu distet?

I. 2. 14. 1.

Pactum nudum, etsi geminatum non parit actionem. I. 2. 14. 2.

Pactum nudum liberatorium non ipso iure, sed ope exceptionis, tollit civilem obligationem, exceptis quibusdam casibus. I. 2. 14. 3.

Quid iuris, si quis pacto promiserit, se liberaturum suum debitorem, nec tamen liberet?

I. 2. 14. 3.

Qui sint effectus pacti nudi obligatorii?

I. 2. 14. 4.

De pactis legitimis civilibus ac prætoriiis.

I. 2. 14. 5.

De pactis adiectis circa contractuum accidentia, naturam ordinariam, & substantiam.

I. 2. 14. 5.

Pactum in continenti adiectum contractui bonæ fidei parit actionem, & qualem?

I. 2. 14. 6.

Ex pacto contractui stricti iuris adiecto actio non datur. I. 2. 14. 7.

De pactis contractui bonæ fidei ex intervallo apposis, tum adiciendis tum detrahentibus.

I. 2. 14. 8.

Hodie ex nudo pacto actio datur.

I. 2. 14. 9.

Pacta vel privata sunt vel publica; ubi de fœderibus, &c. Pacta rebellibus, latronibus. hæreticis, hostibus servanda. I. 2. 14. 10.

Quid sint pacta realia, & an quis nominatim uni heredi pacisci possit pacto obligatorio aut liberatorio? An unum ultra partem hereditariam gravare?

I. 2. 14. 11.

An

INDEX GENERALIS.

- An pactum fideiussoris profit reo principali aut confideiussoribus? I. 2. 14. 12.
- An alteri quis pacisci possit iure civili & moribus? I. 2. 14. 12.
- Quid sit personale pactum; & quibus profit? I. 2. 14. 13.
- An pactum personale profit fideiussori? I. 2. 14. 14.
- In dubio pactum magis reale præsumentum, quam personale. I. 2. 14. 14.
- Pactorum tacitorum exempla in illatis in prædium urbanum; solutis in anteceßum usuris; creditoribus emtorem hereditatis sponte iudicium suscipientem convenientibus, licet is solvendo non sit; in redditione pignoris vel chirographi. Quid iuris, si ex duobus eiusdem debiti chirographis unum reddatur? Quis prober, si creditor neger, se reddidisse chirographum, quod debitor tenet? I. 2. 14. 15.
- Non valent pacta stolidi aut turpia ad delinquendum invitantia: nec de futura successione tertii certi viventis: nec ut paciscentium unus alteri succedat, vel sibi mutuo ultimus superstes. Quid, si tertius consenserit in pactionem de sua successione, nec postea mutet? Quid, si alteri quis promiserit, se eum instituturum, nec postea faciat? Quid si titulo donationis, executione in mortem dilata? De pactis illustrium familiarum successoriis. I. 2. 14. 16.
- Valer pactum de successione tertii incerti, vel certi quidem sed iam defuncti, si dubius sit fideicommissi suspensi eventus. I. 2. 14. 17.
- Non valent pacta inter clientem & patronum de quota litis; nec ut demum obtenta victoria advocatus salarium petat. An advocato vel procuratori pendente lite legari aut donari possit? I. 2. 14. 18.
- An pacta subsistant inter medicum & ægrotum? I. 2. 14. 19.
- Non valent pacta, quibus dominus sibi de re sua arbitrium adimit, ne quid in re sua faciat, si alterius non interfit. An pacta rem efficiant? I. 2. 14. 20.
- An valeat pactum inter duos, ut, inter prior matrimonium inierit, is alteri pecuniam aut penam præstet? I. 2. 14. 21.
- Nemo paciscendo nocere alteri potest, ne debitor quidem suo fideiussori. I. 2. 14. 22.
- Si maior pars creditorum paciscatur cum debitore de parte debiti, id reliquis non nocet; nec tutor sibi obest, si pupilli nomine cum maiore creditorum parte pactus in partem sit, quo minus ipse solidum petat. Ius singulare Zelandorum in his. I. 2. 14. 23.
- Pactum maioris partis creditorum nocet minori, si heres debitoris obæratu adire nolit, nisi pactione in partem facta. I. 2. 14. 24.
- Quo in casu etiam tutor pupilli heredis nomine paciscens eadem parte contentus esse, si creditor sit? I. 2. 14. 25.
- Nec hoc ius mutatum aut inoribus abrogatum, post inductum beneficium inventarii. I. 2. 14. 26.
- Idem est, si debitor obæratu vivat quidem, sed latitet, nec uspiam bona appareant nec sistere se velit, nisi post pactum in partem. I. 2. 14. 27.

INDEX GENERALIS.

- An pactus in partem cum debitore, petere possit partem quam remisit, si debitor ad meliorem fortunam redeat? Et an non saltem partem remissam petere possit a fideiussore debitoris? I. 2. 14. 28.
- An in hisce pactis creditorum cum debitore latitante, vel herede eius, connumerandi sint creditores hypothecarii, aut chirographarii privilegiari? & an his noceatur tali pacto? I. 2. 14. 29.
- Chirographariis simplicibus in hoc pacto, similes moribus sunt, qui nudam mobilia a se non possessorum hypothecam habent. I. 2. 14. 30.

Pacta dotalia.

- An pacta dotalia etiam stante matrimonio concipi possint iure civili ac moribus? IV. 23. 4. 1.
- An pacta dotalia iure civili ac moribus scripturam requirant? IV. 23. 4. 2.
- An pacta dotalia in scripturam non redacta, vel deperdita cum scripta fuissent, probari possint sola coniugum confessione coram tabellione ac testibus facta? IV. 23. 4. 3.
- An pacta dotalia iure Romano ac hodierno desiderent insinuationem apud acta, aut quinque testium praesentiam, aut tabellionis adhibitionem? Cuius loci leges circa solennia pactorum dotalium servanda sint? IV. 23. 4. 4.
- Pacta dotalia etiam tacite iniri possunt. Si post divortium inter eosdem coniuges redintegrentur nuptiae, pacta priora tacite censentur repetita: non item, si cum tertio de novo contrahantur, exceptis paucis casibus. IV. 23. 4. 5.
- Pacta dotalia publica clandestinis anterioribus aut posterioribus potiora sunt. Nec quicquam operantur clandestinae repromissiones in praedictum pactuum publicarum. Quid, si frater unus fundum communem, ut ex asse suum, in matrimonium conferat, & pacto dotali fratres reliqui subscribant, cum clandestinam ab eo haberent communionis confessionem? IV. 23. 4. 6.
- An tales, qui nullius indigent autoritate, pacta dotalia amicorum si de firmata mutare possint pactis clandestinis sine amicorum intervenitu conceptis? IV. 23. 4. 7.
- An & clandestina pacta censeri debeant, quae non ipsi instrumento dotali, sed catalogo bonorum, ad pacta dotalia se referenti, inserta sunt? IV. 23. 4. 8.
- Si futuri coniuges in pactis publicis se retulerint ad aliam scripturam certo modo conficiendam, & ea vel plane non, vel non eo modo scripta sit, an aliquid operetur? IV. 23. 4. 9.
- Qui iure civili potuerint pacta dotalia concipere? An patris pactum profuerit liberis ipsis matrimonium contrahentibus, aut liberis reliquis, si iis dotem restitui pactus sit? An pactum filiae de dote matri reddenda profuerit matri? IV. 23. 4. 10.
- An extraneus dotem dans, invita dotata in continenti, vel ex intervallo pacisci possit, dotem sibi vel tertio reddi; aut permittere, ut, tertius sibi reddi paciscatur? An & pater? IV. 23. 4. 11.

INDEX GENERALIS.

- An ei, cui actio de dote sibi restituenda semel nata fuit, invito ius illud testamento vel pacto posteriore tolli potuerit?** IV. 23. 4. 12.
- Moribus parentes, cognati, tutores pro futuris coniugibus, pacta concipiunt, per eos expresse vel tacite probanda. An solus pater superstes pacta dotalia liberorum nomine concipere possit, operatura etiam quantum ad bona materna, an magis tutores quoque adhibendi sint?** IV. 23. 4. 13.
- Pacta dotalia vel ad voluntatem spectant, vel ad ius; & quæ sint hæc?** IV. 23. 4. 14. & 15.
- Qualia pacta dotalia legibus ac moribus improbata sint?** IV. 23. 4. 16.
- Qualia sint reprobata, quia mulieres superstites reddunt indotatas, vel deteriores dotis conditionem aut repetitionem? Quo usque liceat pacto deteriores reddere dotis causam iure civili ac moribus?** IV. 23. 4. 17.
- Qualia pacta circa dotis petitionem & lucrum valeant, vel non?** IV. 23. 4. 18.
- Quo usque hodie possint futuri coniuges pacto dotali generaliter eligere ius certi loci circa effectus futuros sui matrimonii?** IV. 23. 4. 19.
- Non valet pactum, ut maritus in uxoris potestate sit; vel ut maritus tyro alicuius artificii nullam habeat auctoritatem durante tyrocinio; vel ne maritus pro uxore in iudicio consistat; ne unquam domicilium mutet; ut liceat coniugibus inter se vetitas donationes exercere. An valeat, ne coniux coniugi gratificetur, cum id statuto permiffum esset?** IV. 23. 4. 20.
- Valet pactum, quo adimitur marito potestas alienandi res uxoris, cum id statuto permiffum esset.** IV. 23. 4. 21.
- Valet pactum de lucranda dote vel propter nuptias donatione, licet dispari quantitate, vel ex uno tantum latere, conceptum sit. An cesset ob id, quod dos promissa numerata non sit, vel maritus uxorem durius habuerit?** IV. 23. 4. 22.
- An corruat pactum de lucranda dote, si dos sub die certo incertove vel sub conditione promissa sit, & ante diei vel conditionis existentiam matrimonium dissolvatur?** IV. 23. 4. 23.
- Pactum de lucranda dote etiam effectum habet per ingressum in monasterium.** IV. 23. 4. 24.
- Cuius loci statuta spectanda sint in pactitio vel statutorio lucro dotis?** IV. 23. 4. 25.
- De pacto dotali, quo universalis inducitur communio, cum statuto non esset. Quæ res veniant in hanc pactitiam communionem? An feuda?** IV. 23. 4. 26.
- An pacto dotali id agi possit, ut universalis communio regatur lege alterius loci, quam domicilii mariti? An, ut in certis tantum rebus, genere loco circumscriptis, communio sit? An, ut certo tantum in casu? Quid iuris circa communionem, si id actum, ut coniuge sine liberis moriente bona redeant ad latus, unde provenerunt, & liberi superstites sint? An exclusa communio per actum,**

INDEX GENERALIS.

- ut bona coniugum soluto matrimonio devolvantur iure successionis
Æsdomicæ aut Scabinicæ? IV. 23. 4. 27.
- De** pacto communionis acquæstum. Exclusa per pactum communionem
universali, quæstum tamen communio in dubio locum habet. At
exclusa communionem quæstum, exclusa simul est universalis. Si ex
pacto demum sit communio acquæstum post certum tempus, lu-
cra ante quæsitâ nullo tempore sunt communicanda. IV. 23. 4. 28.
- In communionem acquæstum, & quæ sub acquæstu contineantur, spe-
ctandum statutum domicilii coniugum. IV. 23. 4. 29.
- Posita communionem acquæstum, res stante matrimonio quæsitæ ipso
iure fiunt communes, licet nomine unius coniugis quæsitæ. IV. 23. 4. 30.
- Quod non probatur alterius proprium, acquæstus censetur; quod alte-
rius proprium probatur, acquæstus non est, licet non insertum ca-
talogo rerum collatarum in matrimonium. IV. 23. 4. 31.
- Quæ contineantur sub acquæstu? Ubi de quæsitis ex industria, opifi-
cio, artificio, occupatione rerum nullius; scelere; de profectitiis
liberorum bonis; de fructibus naturalibus, industrialibus, civilibus;
de usufructu stante matrimonio quæsito, & fructibus iure usufru-
ctus ante nuptias quæsitâ perceptis, vel ex consolidatione usufru-
ctus, cum proprietas ad alterutrum coniugem pertineret. IV. 23. 4. 32.
- An in acquæstu sint res stante matrimonio emtæ? An &, si venditor
adiecerit pactum de retrovendendo? Quid, si maritus ex pecunia
sibi & uxori communi emerit filio primi thori fundum vitalitium? IV. 23. 4. 33.
- An & vestes mariti aut uxoris causâ emtæ, paratæ? An & munus ve-
nale stante matrimonio emtum? IV. 23. 4. 34.
- An res emtæ ex pecunia, ab uno coniugum in matrimonium collata,
vel redacta ex venditione rei unius coniugis? An & res allodiales
quæsitæ ex permutatione rei unius coniugis? IV. 23. 4. 35.
- An feuda stante matrimonio ex emtione aut permutatione quæsitâ? IV. 23. 4. 36.
- An hereditas stante matrimonio emta, vel uni coniugi; ex parte he-
redi, ultra suam partem per coheredem cessâ pro pecunia? An &
pars dimidia, si marito soror eius paternam hereditatem ex asse ces-
serit, cum posset illam sibi vindicare? IV. 23. 4. 37.
- An fundus a cognato mariti aut uxoris venditus, & per coniuges re-
tractus? An fundus, quem a cognato uxoris emit maritus, & quem
uxor potuisset retrahere? An utile dominium emphytheusios aut
feudi, quod maritus ex iure directi domini retransit sibi aut uxori? IV. 23. 4. 38.
- An sint in acquæstu, quorum causâ acquirendi matrimonio vetustior
est, si quædam ad eorum acquisitionem stante matrimonio erogata
sint? An res ante nuptias emtæ, sed stante matrimonio traditæ,
pretio de communi numerato? An uni coniugum ante nuptias
venditæ sub conditione, quæ demum stante matrimonio existit?
- An

- An res aliena ante nuptias emta, sed stante matrimonio usucap-
ta? IV. 23. 4. 39.
- An res, quæ stante matrimonio uni ex coniugibus per iudicem adju-
dicata est tanquam eius propria? vel ex transactione penes eum,
ut propria remanet? IV. 23. 4. 40.
- An res unius coniugis per hostes capta, & iure postliminii reversa vel re-
demta? Vel ante nuptias vendita simpliciter, aut pacto addito de
retrovendendo, & stante matrimonio redemta? Vel ex lege com-
missoria, aut remedio legis 2. C. de rescind. vend. reversa ad vendi-
torem? IV. 23. 4. 41.
- An res, quæ ante nuptias fuerunt unius coniugis, si stante matrimo-
nio ius eius diminutum, aut auctum sit? An dominium directum,
si maritus suum aut uxoris fundum in emphyteusim aut feudum de-
derit? An ius census, aut patronatus, si in dotem ecclesiæ, vel
sub lege census, fundus datus sit? An fundus ante nuptias emtus,
si stante matrimonio pretium propter motam litem ex l. 2. de re-
scind. vend. suppletum sit? Vel venditori quid datum, ut remit-
tat pactum retrovenditionis, sub quo coniux ante nuptias emerat?
An bona coniugis fideicommissio gravata, si stante matrimonio de-
ficiat conditio fideicommissi? IV. 23. 4. 42.
- An hereditates, legata, donationes, a propinquis aut extraneis uni
coniugi factæ, etiam a Principe, aut cum in legatione esset? Quid,
si remotior cognatus hereditate vel legato honoretur, præterito
proximior, vel æque propinquo? Quid, si talis cognatus, qui per
statutum non vocatur ab intestato? IV. 23. 4. 43.
- Quid iuris, si marito per extraneum sit legatum, vel donatum munus
venale, aut feudum? IV. 23. 4. 44.
- Quid, si extraneus uni coniugum donaverit vel legaverit ea lege, ne
cedat communioni? Vel vice versa cognatus voluerit, ut relicta
vel donata coniugi utrique acquitantur? Quid, si modica tantum,
puta, munera solennia ex more coniugi uni a cognato data sint?
IV. 23. 4. 45.
- Si pacto id actum ut bona utrimque illata redeant ad latus, unde pro-
fecta, nec hereditatis aut legati obventuri mentio facta, an tunc
hereditates, legata, donata contineantur sub acquæstu? An & tunc,
cum simpliciter id actum, ut lucrum & damnum stante matrimonio
obveniens commune sit? IV. 23. 4. 46.
- An sub acquæstu contineantur pensiones, usuræ, quarum dies ante
nuptias, vel soluto demum matrimonio cessit? An fructus naturales
ante nuptias vel soluto matrimonio percepti? An alluvio, insula ante
fundum nata, incrementa pretii rerum illatarum? Notatur ius
singulare Hollandorum circa alluviones prædiorum unius coniugis.
IV. 23. 4. 47.
- Damni eadem, quæ lucri ratio, licet tantum de lucro, nihil de dam-
no pactum sit. Damnum stante matrimonio contingens æqualiter
diminuit coniugis utriusque patrimonium, licet dispar quantitas
utrimque illata sit. IV. 23. 4. 48.

INDEX GENERALIS.

- Differt in quibusdam communio acquæstum a societate simpliciter inita, nec semper procedit argumentum a tali societate ad hanc communionem. IV. 23. 4. 48.
- An sub damni communione contineatur interitus, diminutio, depreciatio rerum unius coniugis? An interitus navis, quam unus coniugum exercuit, aut redditus vitalitii? Et quid, si res æstimatæ in matrimonium collatæ sint? IV. 23. 4. 49.
- An æs alienum stante matrimonio contractum? An debita coniugum matrimonio antiquiora? An dotes ab uno coniuge liberis prioris matrimonii datæ? IV. 23. 4. 50.
- An & damnum ex mariti fideiussione, tutelæ administratione &c.? IV. 23. 4. 51.
- Quid iuris, si quis non intulerit bona promissa, vel res alienas, aut pignori obligatas, aut suum proprium æs alienum ex lucris stante matrimonio quæsitis solverit? IV. 24. 3. 16.
- De pacto dotali, ne bona uxoris pro debitis mariti, matrimonio antiquioribus excutiantur. An illud insinuatione, aut tabellionis præsentia indigeat, aut inventario honorum utriusque coniugis? An iniquitate laboret? IV. 23. 4. 50.
- De pacto, ut mulier dotem salvam habeat, nec lucri aut damni stante matrimonio evenientis particeps sit. An in Hollandia proffit contra creditores hypothecarios, qui crediderunt? Quid, si crediderint in familiæ sustentationem? Quid Ultraiekti & in Frisia operetur tale pactum? IV. 23. 4. 52.
- De pacto, ut mulier electionem habeat, utrum dotem sibi salvam cupiat, an lucri & damni stante matrimonio evenientis particeps esse. Hollandis placet, displicet Ultraiectinis. Quæ sit iustitia eius? An & sponsus ita sibi electionem pacisci possit? Et quis effectus, si ita pactus sit? IV. 23. 4. 53.
- Pactum hoc electionis, an & quo usque proffit heredibus mulieris, tum descendantibus, tum extraneis? IV. 23. 4. 54.
- Si coniuges ita pacti in Hollandia, alio deinde migrent, ac tandem rursus in Hollandiam redeant, ac utrobique maritus contraxerit, an & quibus creditoribus tale pactum obsit? IV. 23. 4. 55.
- Uxor talem pacta electionem pro marito tamen fideiubere potest. IV. 23. 4. 56.
- De pacto, ut mulier omni casu dotem salvam habeat, ac insuper dimidiam lucri partem; vel, ut præter dotem salvam amplius quid lucretur. Non habet tunc in Hollandia mulier prælationem ante creditores; sed inter ipsos coniuges pactum operatur IV. 23. 4. 57.
- De multiplici modo concipiendi pacta dotalia de futura successione, moribus probata, & qui de his scripserint? IV. 23. 4. 57. *
- An & quando pacta dotalia de feudorum successione sine domini directi consensu aut ratihabitione valeant? IV. 23. 4. 58.
- Ex pactis dotalibus agi potest, si nup: & secutæ, nec pacta muta sint. An voluntate coniugum per actum inter vivos mutari possint, consentientibus illis, quorum interest? IV. 23. 4. 59.
- Testamento mutanda sint, an expressa & specifica eorum revocatione opus sit? VI. 23. 4. 60.

Cur

INDEX GENERALIS.

- Cut pacta talia, non item testamenta, tam specificè revocari debeant? IV. 28. 3. 3.
- An, si parentes aut extranei dotem dederint, cum pacto ut ad se, vel ad tertium certum, dos revertatur, coniuges in præiudicium istius pacti disponere testamento possint? Et quid, si parentes aut alii dotem dantes tantum generaliter pacti sint, ut bona redeant ad latus, unde profecta? IV. 23. 4. 61.
- Si coniuges bona propria contulerint, cum pacto, ut alter alteri succedat, vel cum exclusione statutarie communionis, an alter altero invito mutare possit? An communi consensu in Hollandia & Ultraiekti? An ab illa mutatione communi consensu facta alter altero invito resilire possit, & pactis stare? An tunc specifica voluntatis prioris revocatione opus sit? IV. 23. 4. 62.
- An coniuges, qui propria bona contulerunt, cum pacto ut bona redeant, unde profecta, vel cum certæ personæ sibi successuræ designatione, pacta talia mutare simul aut separatim testamento possint? An & post coniugis mortem superstes respectu suæ successionis, cum coniuges simul disposuissent, quo modo in bona communia post mortem ultimi superstitis succedi debeat? Et quid, si coniux de bonis sui coniugis ex eius consensu testatus sit? IV. 23. 4. 63.
- An mutatio coniugibus permessa, si illi, quibus ex pacto dotali erat destinata successio, ex voluntate coniugum bona sibi restitui in iisdem tabulis dotalibus pacti sint? IV. 23. 4. 64.
- Si coniuges tabulis dotalibus caverint de sua futura successione, an hoc ipso censeantur revocasse sua testamenta pactis dotalibus anteriora? IV. 23. 4. 65.
- Si caverint pactis dotalibus, quo modo liberis suis sine prole decedentibus succedi debeat, an ordinem præfinitum testamento mutare possint? An & ipsi liberi in contrarium testari, vel bona inter vivos alienare? IV. 23. 4. 66.
- Si tertius, parens futurorum coniugum, aut cognatus, aut extraneus, pacto dotali promiserit successionem sponso sponsæve, an testamento id mutare possit in Hollandia, Ultraiekti, in Frisia, alibique? IV. 23. 4. 67.
- An, ubi successio tabulis dotalibus delata mutari nequit testamento, fideicommisso gravari possit successurus? An non in casu, quo per pactum dotalis æqualis successionis promissio facta? An non tunc omnibus successuris diminui possit spes successionis, aliis simul institutis vel rebus, inter vivos alienatis? IV. 23. 4. 68.
- Cuius loci statuta spectanda sint circa mutabilitatem pactorum dotalium? IV. 23. 4. 69.
- An pacta dotalia extendenda de casu in casum? An, quod pactis omissum, ex iure Romano, an statuario, decidi debeat? IV. 23. 4. 70.
- An non possit in non expressis colligi mens paciscentium ex probabilibus coniecturis? An ad id admittendum argumentum a contrario sensu, vel a minori ad maius? An expressum in uno oppositum, subaudiri debeat in altero? IV. 23. 4. 71.

INDEX GENERALIS.

An pacta dotalia obscura habere possint interpretationem a pactis circa dotes, aliis liberis datas, conceptis? An pacta de dote concepta in dubio etiam obtineant in dotis augmentis? IV. 23. 4. 72.

An subaudiatur tacita conditio *si sine liberis*, cum parentes paciscuntur, ut mortua in matrimonio filia dos ad se redeat? IV. 23. 4. 73.

Pacta dotalia strictam recipiunt interpretationem. An pacto, ut mobilia omnia maneant apud superstitem, actiones contineantur? Pactum, ut bona restituantur, in dubio impletur uno actu. Si pater liberis bona materna in dotem dederit cum pacto, *ut redeant unde profecta*, an soli lineæ maternæ pactus videatur, se suisque exclusis? An, si cautum, ut liberis coniugum sine prole decedentibus bona devolvantur ad proximiores, succedant, qui liberis, an vero qui parentibus proximiores sunt? IV. 23. 4. 47.

Palinodia.

Vide *iniuria*.

Pancratiū

De pancratio, lucta, pugillatu.

II. 9. 2. 24.

Parentes, patres.

Parentes & patroni an possint in ius vocari sine venia? & quid moribus? I. 2. 4. 6.

Vide alia ad verbum *vocatio in ius*.

Parentes an a liberis arrestari possint?

I. 2. 4. 47.

De obsequiis parentibus præstandis, & de coercitione illorum, qui contra pietatis officia in parentes peccarunt. V. 37. 15. 1. & 2.

Pariatio.

Quid sit pariatio?

III. 16. 2. 1.

Paries.

Vide *murus*.

Parricidium.

De parricidio antiquis ignoto, & varia vocis significatione. Qui secundum Marcianum ex lege Pompeia de parricidiis puniti fuerint? Qui secundum Iustinianum & alios? VI. 48. 9. 1.

Ex ipsa lege Pompeia parricidii pœna fuit eadem, quæ homicidii ex lege Cornelia. Culei pœna ante legem Pompeiam nota fuit, & post legem Pompeiam rursus in usum revocata respectu quarundam personarum. VI. 48. 9. 2.

Quales parentes & liberi hac lege contineantur? VI. 48. 9. 3.

De pœnis hodiernis occidentium parentes, liberos, vitricum, novercam, socerum, socrum, & vice versa, coniugem. VI. 48. 9. 4.

De pœna administratorum & consciorum parricidii. Et quid, si simpliciter conscii fuerint? VI. 48. 9. 5.

Quando cesset aut mitiganda sit pœna parricidii? Quid, si mulier clam partum edens, eum mortuum prodiisse dicat, nec indicia vitæ sint? Quid, si tentatum, non perfectum sit crimen? VI. 48. 9. 6.

De iniuriis atrocibus parenti illatis.

VI. 48. 9. 7.

Qui plura de parricidio &c. scripserint?

VI. 48. 9. 8.

Pascen-

INDEX GENERALIS.

Pascendi pecoris servitus.

Vide servitutes rustica.

Pastus pecorum.

Quæ actiones & pænæ obtineant iure Romano ac moribus, si animalia in alieno vel publico depascant, sive immissa ab alio, sive nullo impmittente? & an actio de pastu etiam contineat lucrum speratum? II. 9. 1. 1.

Quid iuris, si meum animal in meo depascat glandes alienas in meo cadentes? vel se horreo alieno applicet? ibique depascat? II. 9. 1. 2.

An animal alienum in meo depascens includere possim pro damno? & quid moribus? II. 9. 1. 3.

Patria potestas, vid. Potestas patria.

Patronatus ius.

De iure patronatus civilis.

V. 37. 14. 1. & seqq.

De iure patronatus Ecclesiastici: ex quibus causis acquiratur?

V. 37. 14. 4.

Penes quos esse possit hoc ius? An penes laicos aut fœminas? Constat præcipue in iure præsentandi idoneum ad munus Ecclesiasticum. An patronus ipse possit idoneum ordinare seu instituere? An Episcopus aliquem ordinare, seu instituere? An Episcopus aliquem ordinare, non facta per patronum præsentatione? Quando patronus non præsentet, sed tantum electionem assensu probet?

V. 37. 14. 5.

Quid intersit inter patronos laicos & Ecclesiasticos in quæstione, an legatus sine assensu patroni beneficium conferre possit? Et respectu temporis, intra quod præsentatio facienda; & circa præsentationem indigni?

V. 37. 14. 6.

Quid, si plures sint patroni, & illi circa præsentandum dissentiant?

V. 37. 14. 7.

An patronus possit se ipsum præsentare, aut filium suum? An in iure patronatus laicali circa vicarias & similia patronus possit ius patronatus alteri cedere pro una vice, & ita a cessionario incedentem vicaria conferri?

V. 37. 14. 8.

Ius patronatus ad quales heredes ex testamento vel ab intestato transferre possit? An inter heredes dividi possit? An inter vivos alienari? An apud nos conventiones de præbendis & beneficiis valeant sine consensu Ordinum? An mutato per successionem aut alienationem patrono, rector Ecclesiæ mutari possit? V. 37. 14. 9.

Patronus honorem processioneis habet: ei inopi ab Ecclesia subveniendum: curat, ne sacerdos quid ex bonis Ecclesiæ defraudet.

V. 37. 14. 10.

Quibus modis amittatur hoc ius?

V. 37. 14. 11.

Circa præbendas, vicarias &c. quæ sunt iuris patronatus laicalis, pars tertia ærario Ecclesiastico in Hollandia cedere debet, reliquæ patroni collationi relicta sunt. Qui præ aliis ad tales præbendas admitendi? Qui iure successionis vulgo habeant earum collationem?

Qui

INDEX GENERALIS.

Qui plura de his scripserint, & de abusu iuris huius apud Reformatos.

V. 37. 14. 12.

Pauliana actio.

- Actio Pauliana in personam est.** VI. 42. 8. 2.
- Quibus detur? An curatori bonis dato; creditoribus hypothecariis; heredibus creditorum; creditori qui debitori heres est?** VI. 42. 8. 3.
- Contra quos detur? Qui censeantur fraudis participes? Si sciant, quosdam fraudari creditores, an revocatio alienationis profit & illis, quos fraudari ignorabant? Et quid, si satisfactum sit ei, quem fraudari sciebant? An contra heredes?** VI. 42. 8. 4.
- An sufficiat fraus alienantis, licet accipiens in bona fide sit, si alienatum sit ex titulo lucrativo?** VI. 42. 8. 5.
- An titulus dotis hic onerosus. an lucrativus sit? Et in quo differat hac actio a Faviana & Calvisiana?** VI. 42. 8. 6.
- An acceptilatio sit titulus onerosus? Si uni ex correis debendi accepto latum sit, an in utrumque actio restituatur? Et quid, si fideiussori facta acceptilatione, reus liberatus sit, aut vice versa?** VI. 42. 8. 7.
- An requiratur fraus accipientis, si in pupillum & similes facta alienatio ex titulo oneroso? Quo usque teneatur pater vel dominus, si in filium aut servum sit alienatum?** VI. 42. 8. 8.
- An Paulianæ locus in alienatis bona fide per legatum aut mortis causa donationem?** VI. 42. 8. 9.
- An detur contra debitorem? An contra tertios possessores?** VI. 42. 8. 10.
- Ad quid tendat? Ad quid, si acceptilatio facta? An & revocentur usurae debiti remissi, & fructus rerum alienatarum?** VI. 42. 8. 11.
- De actione rescissoria alienationis, & requisitis eius. Contra quos detur? In quibus differat a Pauliana? Hodie nulla est alienatio facta per eos, qui foro cesserunt.** VI. 42. 8. 12.
- Utraque actio intra annum movenda. Unde annus computetur? Quando post annum detur?** VI. 42. 8. 13.
- Utrobique fraus alienantis adesse debet. Quando debitor dici possit alienasse in fraudem creditorum?** VI. 42. 8. 14.
- Recensentur multi modi alienationis fraudulentæ. De solvente ante diem obligationis, si non deducat interusurium.** VI. 42. 8. 15.
- Non est alienatio in fraudem creditorum, si obæratum non utatur conditione acquirendi: cuius multi modi enarrantur.** VI. 42. 8. 16.
- An & quando solutio uni creditori facta, in fraudem reliquorum facta censeatur, si sciat creditor, cui solvitur, solventem non esse solvendo. Et quid moribus?** VI. 42. 8. 17.
- An, quod de solutione obtinet, etiam locum habeat, si res alia in solutum data sit, vel pro debito pignori obligata per obæratum? Quid si pignus constitutum post bona possessa, sed mandatum, ut constitueretur, ante bona possessa? Et quid moribus circa dationem in solutum, aut pignus?** VI. 42. 8. 18.
- An & quando Pauliana vel rescissoria conventus, pretium recuperare possit ab actore?** VI. 42. 8. 19.

De

INDEX GENERALIS.

De pœna eorum, qui debitores foro cedentes iuvant in bonis occultandis; vel se creditores simulant, cum non sint; vel bona in se transferri curant. VI. 42. 8. 20.

Pauperes.

An universitas pauperum restitui possit exemplo minorum? I. 4. 4. 55.

Pauperies.

Quo sensu equus calcitrosus, & bos cornu petere solitus, nocere dicatur contra naturam sui generis? II. 9. 1. 4.

Quando directæ, quando utili actioni de pauperie locus sit, etiam ex facto animalis feri? qualis actio detur, si alius instigaverit? II. 9. 1. 4.

Recensentur species factorum nobiliores, quibus actio de pauperie locum habet; in arietibus & bobus inter se commissis, equis, mulis sine causa calce percutientibus; vel aliud animal concitantibus, quod tertio damnum dat; vel cessim euntibus, si plauistro recedente homo obtritatus sit, & similibus. II. 9. 1. 5.

Quid iuris, si canis sponte, vel alieno instigatu, aut culpa nocuerit ligatus aut solutus? II. 9. 1. 6.

Quibus, & contra quos tum directæ tum utilis actio de pauperie detur? II. 9. 1. 7.

Ad quid tendat? An & deformitatis similitumque habenda ratio, si homini libero nocitum sit, iure civili ac moribus? & an adhuc hodie supersit facultas noxæ dandi animal? II. 9. 1. 8.

Peculatus.

Quid sit. An fiat in pecunia civitatis, vel ea, quæ periculo subducentis est? VI. 48. 13. 1.

Quibus modis committatur & puniatur iure civili ac moribus? VI. 48. 13. 2. & 3.

Peculium.

Quid, & quoruplex sit peculium, & quales res in peculio esse possint? III. 15. 1. 1. & seqq.

Quid sit actio de peculio, & quæ prius per patrem aut dominum hac actione conventum sint deducenda? III. 15. 1. 7. & seqq.

Quid moribus obtineat circa peculia, & an ad profectitium pertineant dona susceptoris de fonte baptismatis? Quid, si lucrati sint liberi ex operis suis, dum in potestate erant, & a patre nutriebantur? Quid, si separatim negotiati sint? vel una cum patre iure societatis? vel peregre habitantes sibi lucrentur, an tunc a patre alendi sint? III. 15. 1. 4.

Si filiusfamilias sua industria admodum auxerit parentum patrimonium, an in divisione hereditatis paternæ aliquid ipsi iure præcipui assignandum sit? III. 15. 1. 5.

An ususfructus adventitii peculii moribus nostris patri cedat? III. 15. 1. 6.

Quo usque moribus nostris domini & partes ex famulorum aut ancillarum aut liberorum factis obligentur? III. 15. 1. 11. & II. 9. 4. 10.

Quando de peculio actio annalis sit? III. 15. 2. 1. & seqq.

Quis

INDEX GENERALIS.

Quis moribus conveniendus, si filiusfamilias mortuus sit? III. 15. 2. 5.
In quibus differat actio de peculio ab actione de in rem verso?

III. 15. 3. 6.

Servo legato cum peculio, & alienato vel mortuo, an peculium debeat? Servo simpliciter legato, an & quando peculium cedat legatario, vel ipsi servo manumisso? V. 33. 8. 1.

Quæ debeantur legatario, peculii? An & augmenta peculii, & qualia? V. 33. 8. 2. & 3.

Pecunia.

An pecunia ad emptionem prædiorum reposita immobilis sit? I. 1. 8. 15.

Pecunia constituta.

Vide *constitutum*.

Penus.

Quæ contineantur sub penu legata, & quæ sint accessoria penus, quæ non? V. 33. 9. 1. & 2.

Quid, si legetur *penus præter vinum*, vel *poculenta penus*, vel *quæ est in promptuario*, vel *urbana penus*, vel *penus, quæ Romæ est*, vel *omnis penus præter vinum quod Romæ est*? V. 33. 9. 3.

Legata penu intra certum præstanda, cum adiectione pænæ in casum moræ, quamdiu heres liberari possit, penum dando? Quid si annua penus legata, & in casum moræ pecunia? V. 33. 9. 4.

Peregrini.

In quibus peregrini differant a civibus, iure Romano & hodierno? I. 1. 5. 2.

Peregrinis festinato ius dicendum est. II. 5. 1. 56.

Periculum rei.

Periculum rei venditæ, quid sit? III. 18. 6. 1.

Cuius periculo sit, emptoris an venditoris, si res ante contractum emptionis perierit pro parte vel in totum, sciente aut ignorante venditore? III. 18. 1. 21.

Si id actum sit, ut res vendenda apud emptorem relinquatur, quo possit peritioribus ostendi, cuius periculo tunc res venales sint, apud emptorem constitutæ, vel iussu eius ad venditorem relatæ, & interversæ? III. 18. 1. 26.

Periculum rei venditæ, pertinet ad emptorem, licet res necdum tradita sit. III. 18. 6. 1.

Qualem culpam præstet venditor? & quid, si prius emptor, dein venditor in mora fuerit, & vice versa? III. 18. 6. 2.

Quid iuris circa periculum, si res duæ alternative sint venditæ? Si vinum & similia ad gustum vel simpliciter sint vendita, quando periculum acoris &c incipiat ad emptorem pertinere? ubi & de doliorum signatione. III. 18. 6. 3.

Quid venditor agere debeat, si nullum degustationi tempus oppositum sit? Quid iuris, si per emptorem vel venditorem steterit, quo minus vinum intra tempus adiectum degustatum sit? III. 18. 6. 3.

Non semper pati passu ampulat periculum quantitatis & qualitatis in fungibilibus. An & quando periculum corporis rerum fungibilium

ad

INDEX GENERALIS.

ad emptorem pertineat? ubi de fungibilibus per averfionem venditis, & qualem tunc venditor custodiam in iis præftet, & quo usque? Quid iuris, si res fungibiles ad quantitatem venditæ sint? Quando tunc admensio facienda sit? An, si emptor in mora sit, venditori liceat vinum effundere periculo emptoris? & quid moribus?

III. 18. 6. 4.

Ad quem spectet periculum rerum sub conditione venditarum?

III. 18. 6. 5.

Moribus nostris adhuc servatur decisio iuris Romani circa periculum rerum, etiam immobilium; quamvis in hisce requiratur solennis traditio coram lege loci. Si apud nos ædes sint venditæ, media forte hieme, addito pacto, ut demum solenniter tradantur initio Maii, periculum usque ad tempus expressum pertinet ad venditorem, licet forte traditio solennis maturius sit interposita.

III. 18. 6. 6.

Ad quem spectet periculum, si res subhastatæ perierint pendente subhastatione?

III. 18. 6. 7.

Qualia onera rei emptæ nomine debita gravent emptorem? III. 18. 6. 8.

Commodum omne rei venditæ statim a perfecta venditione ad emptorem pertinet, velut alluvio, actio rei venditæ intuituquæsitæ, fructus & similia. Cui cedant pensiones, si res vendita elocata sit?

III. 18. 6. 9.

An arbores, quæ post inspectum prædium ante perfectam venditionem ignorante emptore sunt vento deiectæ, emptori præstandæ sint?

Quid iuris, si ex duabus rebus simul uno pretio emptis una perierit ante venditionem?

III. 18. 6. 10.

Periculum operis redempti.

Vide *opus*.

Periurium.

Vide *iusiurandum*.

Permutatio.

An & pecunia numerata recipiat permutationem cum alio corpore & ita ut corpus considerari possit, dum datur pecunia ut Stichus detur?

III. 19. 4. 1.

An res aliena recipiat permutationem; & cur vendi possit, non permutari? Quis sit effectus, si quis rem alienam dederit, ut vicissim rem reciperet? Quid, si is, qui acceperat rem non propriam dantis, vicissim dederit rem suam, aut vice versa?

III. 19. 4. 2.

Qualis actio, & ad quid, detur ex permutatione? An moribus locus sit pœnitentiæ in contractu permutationis & similibus?

III. 19. 4. 3.

An conventio de dando, ut vicissim detur, hodie obliget?

III. 19. 4. 3.

Persona legitima standi in iudicio.

Vide *iudicium*.

Petitio hereditatis.

Ubi petitio hereditatis intentari possit?

II. 5. 1. 77.

An ad petitionem hereditatis exercendam iurisdictio per arrem dari possit?

II. 5. 3. 26.

Quid

INDEX GENERALIS.

- Quid sit petitio hereditatis? Cur, & quo sensu dicatur actio mixta in rem in & personam ex quasi contractu? Quamdiu duret? II. 5. 3. 1.
 Est actio bonæ fidei. II. 5. 3. 2.
 Quibus competat? an ex testamento recte petat, qui prius petiit ab intestato, & vice versa? An uno libello cumulari possit petitio ex testamento ab intestato? II. 5. 3. 3.
 Qui petit hereditatem ab intestato, probare non tenetur, defunctum intestatum decessisse, sed tantum, se proximum esse. II. 5. 3. 4.
 Quibus utilis petitio detur? II. 5. 3. 3.
 Qui eam petit ex testamento, si illud producat, probare non tenetur, illud postremum esse, aut vitio carere. II. 5. 3. 5.
 Qui eam petit ab intestato ab extraneo, probare non tenetur, se proximum esse, sed sufficit, quod se cognatum doceat: secus, si petat ab alio itidem cognato. II. 5. 3. 6.
 Contra quos detur? Qui *pro herede* aut *pro possessore* dicantur possidere, aut pro talibus habeantur? II. 5. 3. 7.
 Datur & contra eos, qui dolo desierunt possidere, vel liti se obtulerunt; qui si actori satisfecerint, an liberetur verus possessor iure civili aut hodierno? II. 5. 3. 8.
 Etiam contra eos, qui de rei hereditariæ possessione vi deiectioni sunt, aut rerum hereditariarum pretia possident, & similes. An etiam contra debitores hereditarios? II. 5. 3. 9.
 An contra possidentes titulo singulari? An contra emtores hereditatis, quive eam in dotem acceperunt, eorumque heredes utilis petitio detur? II. 5. 3. 10.
 Quid iuris sit circa fructuum restitutionem, cum emtor hereditatis utili petitione convenitur? II. 5. 3. 11.
 Quid iuris, si filiusfamilias aut servus sit possessor hereditatis? II. 5. 3. 12.
 Quæ restituenda sint in hac actione? II. 5. 3. 13.
 Quæ non restituenda? an poena per possessorem exacta? an res ipsi possessori emtæ? an servitutes prædiales aut personales? II. 5. 3. 14.
 Quid interfit inter bonæ & malæ fidei possessorem in hac actione circa restitutionem fructuum naturalium, civilium, pensionum, usurarum; & circa periculum nominum ex collocata fœnori pecunia hereditaria? II. 5. 3. 15.
 Quid interfit inter bonæ & malæ fidei possessorem, si res hereditariæ neglectæ, consumptæ, erogatæ sint? & quo usque bonæ fidei possessor de rebus consumptis teneatur? II. 5. 3. 16.
 Si res hereditariæ ante vel post litem contestatam perierint, an & quando pereant bonæ vel malæ fidei possessori? Quid iuris, si possessor hereditatis debitores hereditarios non interpellaverit, & ita inopia debitoris aut præscriptione actione inutilis facta sit? II. 5. 3. 17.
 Quid interfit inter bonæ & malæ fidei possessorem in hac actione circa restitutionem pretii, quoties res hereditariæ ante vel post litem conte-

INDEX GENERALIS.

- contestatam ex necessitate vel libera voluntate per eos distraha-
sunt, sive privatim, sive publica auctione? II. 5. 3. 18.
- Qui hac conveniuntur actione, vicissim indemnes servandi, si occa-
sione rerum hereditariarum caverint; si hereditario nomine res alie-
num & similia solverint. Et quid iuris, si indebitum solverit bo-
næ vel malæ fidei possessor ante vel post litem contestatam?
II. 5. 3. 19.
- An bonæ vel malæ fidei possessor restituens deducere possit ex here-
ditate quod sibi ex hereditate debitum? II. 5. 3. 20.
- Quales impensas in res ipsas hereditarias, non in fructuum perceptio-
nem, factas deducat aut tollat bonæ vel malæ fidei possessor? &
quid circa hæc intersit inter hanc actionem & rei vindicationem?
II. 5. 3. 21.
- Si impensæ ad fructuum perceptionem factæ sint, aut tales quæ cum usu
solent compensari, an, & quo usque eas bonæ & malæ fidei pos-
sessor recuperet? II. 5. 3. 22.
- Nulla actione, sed sola retentione possessor hereditatis impensas recu-
perat, exceptis paucis casibus; & quid moribus? II. 5. 3. 23.
- An & pro illiquidis impensis retentio possessori hereditatis detur?
II. 5. 3. 24.
- Pendente petitione hereditatis, legatarii & creditores hereditarii agere
possunt contra actorem vel reum, II. 5. 3. 25.
- An & actor aut reus pendente hoc iudicio, debitores hereditarios aut
rerum hereditariarum possessores convenire possint? II. 5. 3. 25.
- An reus petitionem hereditatis repellere possit per exceptionem præ-
iudicalem falsi testamenti? II. 5. 3. 25.
- Pars hereditatis peti potest vel actione vel exceptione. Petit quisque
vel partem vel totum pro iure, quod ipse habet. Idem iuris est
in partis, quod in totius petitione. II. 5. 4. 1.
- Quo modo & contra quos agendum, si duo veri heredes sint, & duo
hereditatis possessores? Et quo modo, si hereditas partim a vero,
partim a falso herede possideatur pro diviso vel pro indiviso?
II. 5. 4. 2.
- Quando pars certa hereditatis, quando incerta peti possit? Quot par-
tes utero interim servandæ sint, si speretur posthumus frater una
cum iam natis parenti successurus? II. 5. 4. 3.
- De possessoria hereditatis petitione. II. 5. 5. 1.
- De fideicommissaria hereditatis petitione. II. 5. 6. 1.

Pictura.

- An & quando tabula picturæ cedat? V. 41. 1. 26.

Pignorationes.

Vide repressalia.

Pignoratitia actio

- Cui detur directa actio pignoratitia? An & furi vel prædoni, qui rem
alienam pignori dedit? III. 13. 7. 2.
- Contra quos detur? An primo debitori contra secundum creditorem,
cui pignus pignori datum est? Quid, si plures creditores simul pi-
gnus

INDEX GENERALIS.

- pignus susceperint, vel plures unius creditoris heredes conveniendi sint? III. 13. 7. 3.
- Tendit ad restitutionem pignoris & accessionum. Quid, si creditor thesaurum invenerit in fundo pignorado? Quid, si rei pignoratæ furtum passus, aut vim, metumve, pœnam consecutus sit? Quid, si pignus distraxerit, & pretium superfluum fœnori collocaverit, aut inde rem aliam emerit? III. 13. 7. 4.
- Præstanda per creditorem lata & levis culpa; non casus. An culpa levissimâ, uti in commodato? Cui incumbat onus probandi culpam & casum? III. 13. 7. 5.
- Ut locus sit huic actioni, totum debitum debet solutum esse, aut eo nomine satisfactum. Quid, si plures unius debitoris aut creditoris heredes sint, & singuli solverint, vel singulis soluta sit sua pars? An forte soluta pignus pro usuris necdum solutis retineri possit? III. 13. 7. 7.
- Recensentur casus, quibus directa pignoratitia datur, licet creditori necdum solutum aut satisfactum sit. III. 13. 7. 8.
- Cogi non potest creditor, ut pignus vendat, licet nunc pluri vendi possit, quam unquam postea: sed vendit tunc debitor. Et, si creditor tunc patitur, rem emtori tradi & sibi de debito solvendo caveri, humanitatis id potius quam necessitatis est. III. 13. 7. 9.
- Quid sit actio contraria pignoratitia? ubi de impensis necessariis retinendo. De damno, quod creditor ex pignore passus est, reparando; & præstando eo quod interest ex variis causis. III. 13. 7. 10.
- Actio pignoratitia directa & contraria etiam in hypothecis locum habet, ex quo creditor per actionem hypothecariam nactus est hypothecæ possessionem. III. 13. 7. 11.
- Pignus.*
- Quid sit contractus pignoris? Quando expresso emtionis titulo adhuc vere pignus sit? III. 13. 7. 1.
- An iuri luendi pignoris præscribi possit? III. 13. 7. 7.
- Reliqua de pignore, vide ad verbum *hypotheca*.
- Pirata.*
- De iis, qui piratis opem ferunt, res raptas ab iis emunt. Qui pro piratis habendi sint? VI. 47. 9. 4.
- Piscatio.*
- Vide *venatio*.
- Plagium.*
- De crimine plagii, & pœna. VI. 48. 15. 1.
- Plaustrarii, plaustra.*
- De Plaustrariis & plaustris lædentibus. II. 9. 2. 17.
- Plus petitio.*
- De plus petitione; & an actor pendente die vel conditione debiti agere possit aut cautionem petere. &c. Vide *actor*.
- Pœna.*
- An pœna pecuniaria in uxorem ob delictum constituta executionem habeat in maritum stante matrimonio? II. 5. 1. 17.
- De legato pœnæ causâ ex iure veteri & novo. V. 34. 6. 1.
- Cur

INDEX GENERALIS.

Cur legatum pœnæ causa inutile sit, si probrosum quid aut turpe contineat? V. 34. 6. 2.

Pœna legatis addi potest, si gravatus ea non præstet. An gravatus in pœnam a testatore privati possit relictis, si voluntati eius non pareat; & an non quandoque mora eius excusetur, si postea adhuc pareat? An, si testator honoratis adimat relictâ, si voluntatem eius impugnent, illi adhuc capiant, si probabilem habuerint impugnandi causam, licet tandem succumbant? V. 34. 6. 3.

De pœna conventionali, vide stipulatio.

Pœna delinquentium.

Quid sit pœna? In quo distet a multa? VI. 48. 19. 1.

De pœnis mortem naturalem inferentibus, substituta, in locum crucis, pœna furcæ. De damnatione in metallum, vel opus metalli, vel ministerium metallicum; ad tempus, vel in perpetuum. De damnatione in opus publicum, temporale, aut perpetuum. Quando per hæc libertas, aut civitas, aut neutra adimatur, plenior explicatio. De pœnis non capitalibus, ubi & de pœna vinculorum ad tempus aut in perpetuum, & quid sit vinculorum verberatio? VI. 48. 19. 2.

Quo sensu, & quatenus verum sit illud Ulpiani, *gladio animadverti oportere, non securi, vel telo, vel fuste, vel laqueo, vel quo alio modo?* a quibus pœnis iudices iure civili debuerint abstinere in totum, vel respectu quarundam personarum? Et quid moribus? VI. 48. 19. 3.

An iure civili iudex mutare potuerit pœnas legitimas & quid moribus? An in arbitrariis potuerit graviores pœnas imponere, ut famæ parcat? An iudex condemnare in pœnam graviores, quam petita fuit? An pœnam committere arbitrio accusatoris, aut domini iurisdictionis? An ipsi reo puniendo, ut eligat? Pœnis statuto alternative propositis, an reo sit electio? Pœna pecuniaria certa statuto præfinita, sed arbitrio iudicis augenda, augmentum de pecunia, non corporali pœna accipiendum. De pœnis prudentia iudicis moderandis, VI. 48. 19. 4.

Pœna condemnato quantocius imponenda, non triginta diebus differenda. Differenda tamen in prægnante. An in eo, qui post delictum furere cœpit, donec resipiscat? quive iactat *se habere referendum ad Principem, quod ad salutem eius pertineat?* VI. 48. 19. 5.

De non puniendo eo, qui deliquit in furore vel infantia. An dilucida habens intervalla, præsumatur deliquisse tempore furoris, an dilucidi intervalli? & quid iuris in iis, qui minus diligenter custodiverunt furiosum lædentem? VI. 48. 19. 6.

An mitiganda pœna in delinquente per ebrietatem; iræ amorisve impetum, aut cum prodigus esset? An in muliere, minore, senes? An ob utilitatem publico allatam, insigne artificium, læsionem exiguam delicto illatam, facinus tentatum, sed non peractum? An ex eo, quod plurimi impune peccarunt prava consuetudine? An ob paupertatem in pecuniariis pœnis multisve? An, quia delinquens in reatu fuit, vel crimen ante plures annos commissum? An sit

INDEX GENERALIS,

rupto laqueo iterum suspendendus? An puellæ petenti in matrimonium dandus? &c. VI. 48. 19. 7.

Pœnæ in dubio molliendæ interpretatione. Si statuto sit imposita manus amputatio, quæ amputanda? Quæ, si pœna gravior de nocte quam de die, & in diluculo crimen commissum sit? An pœna præfinita verberanti, vulneranti, etiam imponenda ad id instigantibus?

An nova pœna statuto inducitur, censeatur, abrogata pœna iuris civilis? Si statuto duplicetur pœna ob crimen de nocte commissum, an id etiam ad corporalem pertineat? VI. 48. 19. 8.

An pœnæ ex similitudine rationis ad similes casus extendi possint?

An & quibus ex causis pœnæ exasperandæ sint? VI. 48. 19. 9.

Cuius temporis pœna imponenda sit, si pœnæ mutatio contigerit, per varias species explicatur. VI. 48. 19. 10.

Cuius loci pœna imponenda sit, itidem per varios casus determinatur. VI. 48. 19. 11.

Pœnitentia.

De pœnitentia ingrati. II. 5. 2. 30.

De conditione ex capite pœnitentiæ; & quando ei locus sit? vide *condictio*.

Pollicitatio.

In quibus pollicitatio distet a pacto? An in pactum aut contractum in-nomminatum abire possit? An ex pollicitatione persecutio sit? An votum obliget? An pollicitatio doris vel honorarii; vel civitati facta? Quis petat implementum eius? Qua forma implenda sit? Quales conditiones pollicitationi appositæ servandæ sint, vel non? VI. 50. 12. 1.

Minus efficax pollicitatio sine iusta causa, quam ex iusta causa; etiam tunc, cum promissor labitur facultatibus. VI. 50. 12. 2.

Minus etiam tenentur heredes ex ea, quæ sine causa, quam quæ ob iustam causam intervenit. Dupliciter dicitur legatum aut promissum ob honorem. VI. 50. 12. 3.

Polygamia.

Polygamia illicita. Quæ pœna? Binis contractis nuptiis, posteriores inutiles. IV. 23. 2. 1.

Popularium factiones.

Vide *factiones*.

Posita.

Vide *suspensa*.

Possessio.

Notum est iure Romano ius possessionis, ac differt a naturali possessione. II. 6. 2. 2.

De bonorum possessionibus seu prætoriiis hereditatibus, vide *bonorum possessio*.

Quid sit possessio? An quis possit incertam rei partem possidere? V. 41. 2. 1.

Quid intersit inter dominium & possessionem? An possessio ipso iure transeat in heredes? An amittatur, licet alteri non acquiratur?

An

INDEX GENERALIS.

- An ignorantī vel invito domino per servum acquiratur? An & quo modo possessio non iuris sed facti sit? V. 41. 2. 2.
- Quid sit possessio *naturalis*, quid *civilis*? An possideant fructuarii, creditores &c.? Quid sit *civilissima*? V. 41. 2. 3.
- Quid sit possessio iusta duplici sensu? V. 41. 2. 4.
- An & quo modo duo eodem tempore rem eandem in solidum singuli possidere possint iuste vel iniuste? V. 41. 2. 5.
- Qui possint acquirere possessionem? An municipia, collegia, furioli, infantes, impuberes? V. 41. 2. 6.
- De acquisitione possessionis per nostros filiosfam. aut servos, etiam qui in fuga sunt, aut per servos alienos bona fide possessos, fructuarios, pignori datos, communes, hereditarios. An, si tales non habeant intellectum, aut nolint nobis, sed alteri, acquirere? V. 41. 2. 7.
- An per procuratorem nobis ignorantibus? Et quid, si is non nobis, sed sibi voluerit acquirere possessionem? V. 41. 2. 8.
- Acquiritur occupatione, accessione, traditione. An necesse, singulas rei partes apprehendi? V. 41. 2. 9.
- An acquiritur ipso iure? An solo corpore, vel solo animo? Et de dissensu veterum. V. 41. 2. 10.
- De acquirenda quasi possessione incorporalium. V. 41. 2. 11.
- De retinenda possessione animo & corpore simul, vel animo solo, vel animo suo & corpore, alieno. An tunc amittatur, si is possessionem dereliquerit, & alius eam ingressus sit, quamdiu id ignorat is, qui alieno corpore possedit? V. 41. 2. 12.
- Quid hoc sit, quod nemo sibi mutare possit causam possessionis? Potest tamen quis priorem possessionem derelinquere, & novam acquirere: uti &, constituere, se velle in posterum alieno nomine possidere, per *constitutum possessorium*, cuius exempla & usus. V. 41. 2. 13.
- Moribus quorundam reprobatum *constitutum possessorium*, & viget paræmia, *niemand kan te gelyk houden en geven*. Quæ eius ratio? An quis, non obstante illa paræmia, possit pactis dotalibus aut mortis causa donare, & sibi utiufuctum retinere? Qui plura habeant de hac paræmia? V. 41. 2. 14.
- An solo corpore vel solo animo amittatur possessio? An pupillus eam amittere possit sine tutore? Quando solo animo videatur amitti? Recensentur modi varii, quibus amittitur. Facilius amittitur possessio mobilium, quam immobilium. V. 41. 2. 15.
- Quæ sint commoda possessionis? V. 41. 2. 16.
- Quibus modis possessio probetur? Hodie circa possessionem servatur maxime ius civile. V. 41. 2. 17.
- De continuatione & interruptione possessionis, vide *usucapio*.

Possessoria iudicia.

Possessoria iudicia sunt vel plenaria, vel summaria, vel summarissima in' praxi.

VI. 43. 1. 17.
Quid

INDEX GENERALIS.

Quid intersit respectu probationis inter plenarium & summarium possessorium? VI. 43. 17. 6.

Possessoria remedia.

Quid sit remedium possessorium Iustiniani ex *l. ult. C. de edicto D. Hadriani tollendo*? VI. 43. 2. 2.

In quo differat edictum Hadriani a remedio possessorio Iustiniani? Quæ sint vitia visibilia testamenti? VI. 43. 2. 3.

An si testamentum careat die & consule? An, si falsum, ruptum, irritum, nullum, inofficiosum, vel tabellio, qui scripsit, inhabilis dicatur? Et quid, si hoc in continente probari possit? VI. 43. 2. 4.

An locus remedio *d. l. ult.* si heredes legitimi autoritate iudicis bona defuncti occupaverint? An, si quidam scripti possideant hereditatem, reliqui eodem scripti testamento recte petant, se simul ex *d. l. ult.* admitti? An substitutus, iam possidens, instituto ex *d. l. ult.* agenti cedere debeat? An hoc remedium detur heredi substituto, dum pendet conditio, heredis heredi? VI. 43. 2. 5.

An, si Titio instituto, duo Titii contendant, se designatos esse, & anceps sit utriusque ius? An detur liberis aut privignis Ultraiecti aut in Hollandia, contra viduum viduamve massariam, quamdiu pendent litis hereditariæ? An & quo usque, si superstes massarius aut massaria non sit? VI. 43. 2. 6.

An comperat legatariis, aut ex re certa institutis? VI. 43. 2. 7.

Qualium rerum possessio hoc remedio obtineatur? An earum, quas defunctus tempore mortis non possedit? VI. 43. 2. 8.

An adhuc hodie obtineat? Duobus de hereditate litigantibus, in possessionem interim mittitur, qui potiora iura videtur habere. An hæc missio intra annum petenda; & quo in loco? VI. 43. 2. 9.

Posthumi.

Posthumi quando habeantur pro iam natis? I. 1. 5. 5.

An præterito filio posthumo, vel alio filio, quem parens mortuum crediderat, legata & fideicommissa debeantur vi clausulæ codicillaris? II. 5. 2. 17.

De posthumis liberis, heredibus instituendis, vide *liberi*.

Quales posthumi videantur instituti, si quis *fratrum liberos nascituros*, vel in genere *fratrum liberos* instituerit? &c. IV. 28. 5. 12. & 13.

Postliminium.

Vide *captivi & postliminio reversi*.

Postulare.

Quid sit postulare? Postulare potuit quisque pro se, olim etiam in Hollandia. Pro aliis postulantes advocati dicuntur. I. 3. 1. 1.

Qui in universum postulare prohibiti sint? I. 3. 1. 2.

Alia de postulando, vide *advocatus*.

Potestas maritalis.

Vide *uxor*.

Potestas patria.

Potestas patria quid sit? an & furis ac prodigis competat? I. 1. 6. 2.

Qui

INDEX GENERALIS.

Qui olim, qui medio tempore, qui hodie sint effectus patriæ potestatis? I. 1. 6. 3.

An nepos nostris moribus sit in potestate avi paterni? I. 1. 6. 3.

Patria potestas variis modis constituitur, præcipue nuptiis. I. 1. 6. 4.

Qui liberi pro legitimis sint habendi vel non? vide *liberi legitimi*.

Potestas patria tollitur morte naturali vel civili. I. 1. 7. 9.

An relegatione, aut banno hodierno? I. 1. 7. 9.

An dignitate ac sacerdotio, etiam secundum ius hodiernum? I. 1. 7. 10.

Tollitur emancipatione, cuius tres sunt species, nec ea moribus in totum sublata. I. 1. 7. 11.

An eo solo, quod filius separatim a patre habitat, tollatur patria potestas? I. 1. 7. 12.

Non tollitur superveniente furore. I. 1. 7. 13.

Non per nuptias iure Romano; at moribus omnino. I. 1. 7. 13.

An mulier per nuptias sui iuris facta, si vidua fiat adhuc minorennis, recadat in patriam aut tutorem potestatem? I. 1. 7. 14.

Maioressennitate non tollitur patria potestas iure Romano, at moribus omnino. I. 1. 7. 15.

Præceptor.

An præceptor possit in ius vocari sine venia? I. 2. 4. 12.

De præceptore puerum immodice castigante. II. 9. 2. 15.

Prædia urbana & rustica.

Vide *servitutes*.

Præfecti navales.

Si præfecti navales sociis ac fœderatis nocuerint, an eo nomine res publica teneatur? III. 14. 1. 7.

Præfectus Augustalis.

Quid, & unde dictus sit præfectus Augustalis? I. 1. 17. 1.

Qualem habuerit potestatem? I. 1. 17. 2.

Præfectus prætorio.

Quid fuerit præfectus prætorio? quæ olim, quæ postea potestas eius? I. 1. 11. 1.

Quot fuerint præfecti prætorio, & qui de his scripserint? I. 1. 11. 2.

Præfectus urbi.

Qualis fuerit præfectus urbi, & quando creatus? I. 1. 12. 1.

Criminalem habuit iurisdictionem usque ad centesimum ab urbe lapidem. I. 1. 12. 2.

Potuit in perpetuum interdicere foro, advocacionibus, &c. quod præfex non potest. I. 1. 12. 2.

Quæ præfectus urbi agere potuerit in causis civilibus? I. 1. 12. 3.

Non habuit iurisdictionem in milites. I. 1. 12. 4.

Qui scripserint de officio præfecti urbi? I. 1. 12. 5.

Præfectus vigilum.

Qualem habuerint potestatem præfecti vigilum, & quæ fuerint eorum officia? I. 1. 15. 1.

Eorum loco, constituti postea prætores plebeii. I. 1. 15. 2.

Pr

INDEX GENERALIS.

Prælatio.

De iudicio prælationis inter creditores, vide *concurſus iudicium*.

De prælatione inter creditores vide *privilegia creditorum*.

Præſcriptio.

Quid ſint temporales præſcriptiones? Quando tempus de momento in momentum computetur in præſcriptione, quando dies aut annus cœptus pro completo habeatur? Quando hora lapſa intelligatur? ubi de momento in momentum tempus computatur?

VI. 44. 3. 1.

Qui dicantur *dies continui*? An dies biſſextilis, ſeu intercalaris, pro die ſeparato computandus ſit in præſcriptionibus? VI. 44. 3. 2.

Quot modis *utile tempus* accipiatur? Quæ requirantur, ut dies dici poſſit *utilis*? An dies utiles confundendi cum diebus ſeſſionum?

Cur Juſtinianus in multis ſuſtulerit dies utiles? VI. 44. 3. 3.

Quid moribus noſtris ſit annus continuus, & annus utilis, vulgo, *jaar en dag*? An anno continuo dies unus addi debeat? VI. 44. 3. 4.

Recenſentur exempla præſcriptionum, quibus lex intra certum tempus quid fieri vetat. VI. 44. 3. 5.

Enarrantur exempla præſcriptionum, quibus intra certum tempus quid agendum eſt; a præſcriptione viginti horarum ad præſcriptionem centum annorum. VI. 44. 3. 6.

Moribus hodiernis adhuc multæ brevioris temporis præſcriptiones in uſu. In quibus anni, biennii, triennii, quadriennii, quinquennii, vicennii præſcriptio adhuc ſervetur? VI. 44. 3. 7.

De præſcriptione hodierna trientis ſæculi. In quibus rebus locum habeat? Ubi triginta vel viginti anni ſufficiant? De antiqua apud Hollandos & Ultraieſtinos præſcriptione rerum, anno & die impleta, nunc ceſſante. VI. 44. 3. 8.

An hodie ad præſcriptionem longiſſimi temporis trientis ſæculi requiratur iuſtus titulus aut bona fides? Et quid ad eam ſufficiat? An in corporibus & ſervitutibus præſcriptione acquirendis nunc coniungi poſſint tempora prædeceſſoris & ſucceſſoris univerſalis aut particularis, licet uterque vel alteruter in mala fide fuerit? An ad Zelandicam annorum viginti præſcriptionem requiratur iuſtus titulus aut bona fides? Quibus non currat hæc longiſſimi temporis præſcriptio? VI. 44. 3. 9.

Quis ſit effectus præſcriptionis? An tollat obligationem ipſo iure? An obligationi præſcriptæ fideiuſſor aut pignus accedere poſſit? VI. 44. 3. 10.

Quibus rebus præſcribi nequeat? Quo reſpectu contra Principem non currat præſcriptio? Nec currat agere non valenti? VI. 44. 3. 11.

Cuius loci ſtatutum ſpectandum in obligationibus aut immobilibus præſcribendis? VI. 44. 3. 12.

Præſcriptis verbis actio.

Vide *contractus innominatus*.

Præſes.

Præſes non poteſt in perpetuum interdicare foro, advocacionibus &c.

L. 1. 12. 3.

Quid

INDEX GENERALIS.

Quid fuerint praesides in specie? quibus nominibus denotati? & an potuerint deportare? I. 1. 18. 1.

Praesides civilem & criminalem habuerunt iurisdictionem. I. 1. 18. 2.

Non debuerunt egredi suam provinciam, nec sponte se abdicare sine Principis consensu, nec intra quinquaginta dies a deposito officio discedere. I. 1. 18. 3.

Generalia monita a praesidibus & aliis observanda; & qui plenius scripserint de praesidum officiis? I. 1. 18. 4.

De praesidum & iudicum ministris. I. 1. 22. 6.

Præstationes personales.

Vide familia eriscunda.

De praestationibus personalibus in iudicio communi dividundo. II. 10. 3. 3.

De praestationibus personalibus in actione pro socio. III. 17. 2. 10.

& seqq.

Præsumtio.

Quid sit præsumtio? Quotuplex? Quid sit præsumtio hominis, & quam vim habeat? III. 22. 3. 14.

Quid sit præsumtio iuris? Exempla eius. Qui scripserint de his? Præsumtio iuris levior pellitur per præsumtionem iuris graviolem contrariam; quod exemplis docetur. III. 22. 3. 15.

Quid sit præsumtio iuris & de iure? Exempla eius. III. 22. 3. 16.

Præsumptiones plerumque desumuntur ab eo, quod frequenter accidit: quandoque tamen etiam ab eo, quod raro contingit. III. 22. 3. 17.

An ex præsumptionibus iuris sententia ferri possit, & reus condemnari in civilibus & criminalibus causis? III. 22. 3. 18.

In quo distent præsumptiones a fictionibus iuris? III. 22. 3. 19.

Prætor.

Quid prætores fuerint, qualem habuerint iurisdictionem? I. 1. 14. 1.

De numero prætorum. I. 1. 14. 2.

Prætoris officium constituit in tribus, *do, dico, addico.* I. 1. 14. 3.

An & quo usque prætores venire potuerint contra ius civile? I. 1. 14. 3.

Qui latius tractaverint de officio prætorum? I. 1. 14. 4.

Explicatio *l. 3. ff. de off. prætor.* I. 1. 14. 5.

Quales sint hodierni prætores? I. 1. 14. 8.

Quis fuerit prætor plebeius? I. 1. 15. 2.

Prævaricatio.

Quid sit prævaricatio? Quibus fiat modis? VI. 47. 15. 1.

An licita in civilibus? An & advocato? De chirurgis, cauponibus, vulnera non deferentibus. VI. 47. 15. 2.

Quando sit crimen publicum, quando non? Quæ pœnæ? Quid, si per calumniam moveatur iudicium prævaricationis? VI. 47. 15. 3.

Præventio.

De præventionem in accusationibus criminum. II. 5. 1. 70. 71.

Præcarium.

Præcarium differt a donatione & a *precario* iuris Canonici. An sit contractus? Quando repeti præcarium possit? An ad certum tem-

INDEX GENERALIS.

- pus concessum repeti ante tempus? Et quid moribus? Quæ res precario concedi possint? An & res suo domino? VI. 43. 26. 1.
- Qualia commoda habeat precario tenens? An & interdictum uti possidetis? VI. 43. 26. 22.
- Quid sit interdictum de precario? An & quo usque heredes teneantur, ac precarium ad eos transeat? Quo tempore in precario solus dolus, quo tempore levissima culpa præstetur, & cur? VI. 43. 26. 3.
- Quando cesset interdictum de precario? Quibus modis evanescat precarium? Ubi de alienatione rei precario concessæ, revocatione, lapsu temporis appositum. Et quid, si ante vel post finem temporis additi, precario tenens in aliud tempus longius roget? Item de morte accipientis & concedentis. VI. 43. 26. 4.
- Qui ædificavit precario, tollendum ad vicini beneplacitum, *tot woderjeggens toe*, non cogitur destruere nisi nova emergente causa. VI. 43. 26. 5.

Pretium.

- Pretium ex rebus immobilibus redactum an sit immobile? I. 1. 8. 16.
- Pretium merci respondere debet; & in pecunia consistere. Quid, si constitutum sit animo non exigendi? quid, si postea remittatur? quid, si aliud in solutum detur? quid, si partim res, partim pecunia data sit? III. 18. 1. 22.
- Pretium debet esse certum. An instrumento vel testibus probetur pleno emptio, si non sit declarata quantitas pretii? III. 18. 1. 23.
- An pretium conferri possit in arbitrium tertii; vel unius contrahentium? quid, si tertius nolit vel non possit arbitrari, vel iniquum arbitretur? III. 18. 1. 13.

Primogenituræ ius.

- Si inter concubinatum & nuptias cum concubina aliud matrimonium intercesserit, ex quo liberi exstant, an primogenitus ex concubina ante nuptias editus gaudeat iure primogenituræ? IV. 25. 7. 11.
- De onere æris alieni ferendi vel non ferendi respectu eorum, quæ iure primogenituræ heres capit, aliisque similibus. IV. 29. 2. 21.
- An iure primogenituræ, gaudeant adoptivi? An nati ante acquisitionem rei, in qua ius primogenituræ obtinet? An legitimati per rescriptum Principis? Quis, si gemelli uno partu sint editi? In liberis ex duplici matrimonio natis, an & quo respectu duplex ius primogenituræ possit locum habere? V. 38. D. 81.
- An & quando renunciatione tollatur hoc ius? An per renunciationem a primogenito factam ius illud transeat ad secundo genitum, an magis omnibus liberis prosit? An primogenitus possit renunciare in favorem tertio geniti, præterito secundo? V. 38. D. 82.
- An pater suo testamento possit adimere primogenito hoc ius? V. 38. D. 83.
- Quæ ex statuto præcipienda, si in patrimonio defuncti non sint, aliunde haud redimenda. Nec præcipiendæ res alteri usui, quam qui statuto expressus est, destinatæ. Nec præceptio facienda ex his, quæ demum

INDEX GENERALIS.

demum post parentis obitum tempore continuatae societatis quaesita sunt. Cuius loci statuta servanda circa ius primogeniturae?

V. 38. D. 84.

Qui plura scripserint de hoc iure?

V. 38. D. 85.

Princeps.

An & quo usque legibus solutus sit, & tamen legibus vivere velit?

I. I. 3. 15.

Princeps leges interpretatur.

I. I. 3. 18.

Quo iure & colore Principes Romani suam potestatem exercuerint?

I. I. 4. 1.

Princeps non potest ius alteri quaesitum sine causa adimere.

I. I. 4. 6.

Causa adimendi iusta est delictum vel utilitas publica; & posteriore casu æquivalens præstandum.

I. I. 4. 7.

Non adimit ius quaesitum, si iubeat destrui, quæ non iure extructa sunt.

I. I. 4. 8.

Nec, si permittat ædificari in publico, cum incommodo vicinorum.

I. I. 4. 9.

Nec, si impediatur, ne quis re sua male utatur, aut si concedat rescripta moratoria.

I. I. 4. 10.

Nec, si privilegia concedat.

I. I. 4. 11.

Privilegia.

Princeps concedendo privilegia non adimit ius quaesitum.

I. I. 4. 11.

Privilegia vel personæ, vel rei seu causæ sunt; & vel certæ personæ aut rei, vel certo personarum aut causarum generi conceduntur.

I. I. 4. 12.

Personalia privilegia cessione non transeunt, realia omnino.

I. I. 4. 13.

An & quando in dubio privilegia magis realia vel personalia esse præsumantur?

I. I. 4. 14.

Privilegia provinciæ, civitati, vico, pago concessa, hodie magna ex parte faciunt ius municipale.

I. I. 4. 15.

Privilegia an strictam, an vero latam recipiant interpretationem, vide *interpretatio*.

Privilegia extinguuntur interitu personæ vel rei, cui concessa.

I. I. 4. 20.

An reviviscant, re vel collegio redintegrato?

I. I. 4. 20.

An pereant privilegio revocatione concedentis? ac quando & quibus de causis revocatio illa licita sit, quando non?

I. I. 4. 21.

An pereant renunciatione?

I. I. 4. 22.

Renunciatio privilegiorum; quæ rebus ipsis & factis fit, strictissimam recipit interpretationem.

I. I. 4. 22.

Privilegia Universitati data non pereunt per renunciationem privatam quorundam membrorum; ac quandoque ne ipsi quidem renuncianti.

I. I. 4. 23.

An pereant præscriptione?

I. I. 4. 24.

Non pereunt privilegia morte concedentis; licet data fuerint, ut arbitrio dantis revocabilia sint.

I. I. 4. 25.

Quibus remediis experiundum sit pro privilegiorum tuitione, si de violatis municipiorum privilegiis quaestio sit?

I. I. 4. 26.

An

INDEX GENERALIS.

An in cessionarium actionis transeant privilegia actioni aut personæ co-
hærentia? III. 18. 4. 12.

An cessionarius etiam in cessione sibi actionibus uti possit privilegio
suo personali ex suo capite? III. 18. 4. 13.

Privilegia creditorum.

Omnibus creditoribus anteponuntur domini habentes rerum suarum
vindicationem. Quid, si quis aurifabro, sartori, &c. aurum de-
derit, ut inde vasa, vel pannum, ut inde vestes fierent? An, si
res nostræ culpa, vel dolo commodatarii, conductoris, & similium
perierint, privilegium nobis inter chirographarios pro rei æstima-
tione competat? III. 20. 14. 13.

An rei fuit subductæ dominus pro rei æstimatione privilegium ha-
beat in bonis furis, vel rei furtivæ venditæ pretio adhuc debito;
vel rebus ex pecunia furtiva emtis? III. 20. 4. 13.

Qui apud mensam publicam nummos deposuerunt, an in bonis men-
sulariorum foro cedentium prælationem habeant? & an hodie hi,
qui pecuniam in graphæio deposuerunt, si grapharius eam in suos
usus converterit, & solvendo non sit? III. 20. 4. 14.

An & quando prælationem habeant, quando ne cum aliis quidem
concurrant ad pretium domini, qui res suas pro alieno debito per
errorem subastatas, vendi sunt passi, nec se opposuerunt? III. 20. 4. 15.

Hypothecarii creditores præferuntur chirographariis; nisi quis in ven-
ditionem rerum debitoris & similia his annexa, vel in inventarii
confectionem, vel in funus defuncti crediderit. Quid iuris, si
sint hypothecarii privilegiati, & non privilegiati, magis & minus
privilegiati, æque privilegiati? III. 20. 4. 16.

Plerumque illi, qui specialem in re singulari hypothecam cum privile-
gio habent, potiores sunt illis, quibus in omnia bona ius hypothe-
cæ datum est. III. 20. 4. 17.

Præfertur omnibus, qui in militiam emendam credidit cum pacto pi-
gnoris in scriptis comprehenso. An id hodie obtineat in iis, qui
ad munus venale emendum crediderunt? III. 20. 4. 18.

Quale ius habeat, cui credidit in emtionem rerum cum pa-
cto, ut sibi res emtæ pignori sint? Quid si venditor rem
immobilem vendiderit fide de pretio habita, & ipso solemn-
i traditionis instrumento, vel postea ex intervallo, res ei pro residuo
pretio obligetur? III. 20. 4. 18.

Qui in refectionem ædium aut navis crediderunt, habent in nave vel
domo privilegium cum hypotheca; item locatores prædiorum in il-
latis præclufis: domini directi & similes pro canone, solario, cen-
su: Universitas agrorum aggerum munitorum in prædia singulorum
pro impensis in aggeres, molendina &c. & plures alii. III. 20. 4. 19.

Quid iuris, si cum illis, qui in emtionem domus aut navis credide-
runt, quive de pretio prædii venditi cum pacto solenni pignoris in
illud prædium contendunt, concurrant qui postea crediderunt in re-
fectionem? Quid, si alii prius, alii postea crediderint, in refectionem
domus aut navis? Quid, si domini directi, pro salario, canone &c.
concur-

INDEX GENERALIS.

- concurrant cum iis, qui crediderunt in reparationem aggerum & molendinorum? III. 20. 4. 20.
- Mulier, sponsa, uxor putativa habet hypothecam cum privilegio in omnibus inariti bonis pro dote & augmento eius. An & pro paraphernis? An & pro arrhis sponsalitiis? & quid moribus? III. 20. 4. 21.
- Post mulierem fiscus agens ex causa primipilari; & pro tributis in omnia civium bona. Quid sit causa primipilaris? An ius causæ primipilaris extendendum ad eos, qui stipendia militum in castris procurant, inter milites distribuenda? III. 20. 4. 22.
- Quale ius nostris moribus habeat fiscus pro tributis & vectigalibus? III. 20. 4. 23.
- In quibus debitoris bonis fiscus cum hypotheca privilegium habeat, si ex contractu agat? III. 20. 4. 24.
- Quo usque hoc fisci ius adhuc moribus usum inveniat? III. 20. 4. 25.
- Pupilli, minores, civitates, ecclesiæ, fiscus, in bonis tutorum, curatorum, administratorum, hypothecam quidem, at non privilegium habent. III. 20. 4. 25.
- Si statuto quædam personæ aut causæ enumerentur privilegiatæ, an præcise eo veniant ordine, quo nominatæ? An, qui non nominati; intelligi debeant privilegio destituti, si iure civili privilegiati sint. III. 20. 4. 26.
- In simplicibus hypothecariis qui prior est tempore potior est iure, tum in pignore, tum in accessionibus; & tum pro debito principali, tum pro usuris, ac pæna in conventionem deducta, si & pro his pignus obligatum sit; item pro impensis necessariis in pignus factis. Quid moribus obtineat circa usuras? III. 20. 4. 27.
- Regula, qua prior tempore potior iure est, habet locum in pignore expresso, tacito, iudiciali; five eiusdem five diversi generis creditores sint. An & quatenus in pignore prætorio? An & quatenus in hypotheca generali? Et quid, si aliis generalem alius specialem hypothecam habeat, tum iure Romano tum moribus? III. 20. 4. 28.
- Prælatio etiam ex horæ prioritate æstimanda est. Quid si duobus simul res eadem obligetur? Quid si duobus separatim eodem die, nec hora utrique vel alterutri instrumento addita sit? Quid, si quis domum locatam vendiderit cum pacto, ut primi anni pensiones venditori, reliquæ emtori cederent, pignorumque ab inquilino datorum ius sequatur utrumque? Quid, si hodie duz immobilium hypothecæ in eadem acta publica relatæ? III. 20. 4. 29.
- Quid iuris in prælatione, si hypotheca uni sub conditione, alteri deinde pendente illa conditione, res eadem pure obligata sit? Quid, si pro debito conditionali hypotheca constituta sit pure, & pendente debiti conditione res eadem alteri pro debito puro obligetur? Et quid, si pro debito incertæ quantitatis adhuc nascituro pignus obligatum sit? III. 20. 4. 30.
- Quid

INDEX GENERALIS.

Quid iuris, si eadem res uni a non domino, alteri ab eo iam domino facta obligata sit? Quid, si eadem res ab eodem non domino diversis alio atque alio tempore obligetur, & is postea dominium acquirat? Quid, si a diversis non dominis res eadem diversis creditoribus obligata sit? III. 20. 4. 31.

Novatione facta & pignoribus renovatis, durat temporis prioris prerogativa in pignoribus. III. 20. 4. 32.

Quid, si antiquior creditor consenserit in obligationem pignoris posteriori faciendam? vel suum ius callide dissimulaverit? vel priori per privatum posteriori per publicum instrumentum res obligata sit? III. 20. 4. 33.

Hypothecarii posteriores priori etiam invito offerentes debitum, in ius eius succedunt; chirographarii & extranei non aliter, quam si id actum sit, vel pro debitore fiscali fisco solvatur, vel possessor pignoris hypothecaria actione conventus solvat debitum. III. 20. 4. 34.

Oblationes hæ invito hypothecario factæ; habuerunt quandam iniquitatem, & tamen simul necessitatem. Cur nostris moribus cessent oblationes? Quo modo hodie creditum hypothecarium alteri cedi possit? An præter hypothecam alia privilegia transeant in cessionario? III. 20. 4. 35.

Quid iuris, si chirographarii magis & minus privilegiati vel æque privilegiati concurrant? An non privilegiati debita exacta restituere teneantur chirographariis privilegiatis? III. 20. 4. 36.

Recensentur privilegiati chirographarii; civitates in bonis eorum quibuscum contraxerunt; famuli & ancillæ pro mercede. An domini pecuniæ furto ablata in rebus ea pecunia emtis? vel in pretio ex rebus furtivis per furem venditis adhuc debito? Quid, si alii ex oneroso alii ex lucrativo titulo creditores sint? III. 20. 4. 37.

Cuius loci statuta circa ius prælationis spectanda sint? III. 20. 4. 38.

Probatio.

Probatio consuetudinis, vide *consuetudo*.

Quo modo probetur iurisdictio? I. 2. 1. 53.

Metus quo modo probetur? I. 4. 2. 14.

Dolus non præsumitur, sed probandus; quo modo probetur? I. 4. 3. 2.

Minorennitas quo modo probetur? I. 4. 4. 12.

Dominium quibus probetur modis? II. 6. 1. 24.

Orto in ædibus incendio, an inhabitanti, an magis locatori aut vicinis læsis incumbat probatio respectu culpæ? II. 9. 2. 20. & 21.

Quo modo fines probentur? II. 10. 1. 9.

Quo modo probetur mutuum? III. 12. 1. 26. & seqq.

De probatione indebiti, & quis probet? III. 12. 6. 14.

Quid sit probatio? Quid argumenta artificialia & inartificialia? III. 22. 3. 1.

Est vel ordinaria; vel extraordinaria. Ad extraordinariam etiam pertinet ocularis inspectio. III. 22. 3. 2.

Quid

INDEX GENERALIS.

- Quid sit plena, quid minus plena probatio? multum ab arbitrio iudicis pendet, quo usque probatio fidem faciat III. 22. 3. 3.
- An, & quo usque fama ac rumores fidem faciant? III. 22. 3. 4.
- An fuga semiplene probet? III. 22. 3. 5.
- De probatione seu purgatione vulgari per ferrum candens, duellum, &c. III. 22. 3. 6.
- De assertione vulnerati vulnerantem excusantis aut accusantis; de inscriptionibus & titulis & signis rei impositis; de testis unius depositione. Omnes plenæ probationes fieri possunt minus plenæ. III. 22. 3. 7.
- Probanda facta dubia, non notoria. Qui tractent de notorio? Quando iura probanda sint? III. 22. 3. 8.
- Probat actor: sæpe & reus, ubi graviores contra eum militent præsumptiones, vel ipse offert probationem. III. 22. 3. 9.
- An & quando is, qui negat, onere probandi gravetur? III. 22. 3. 10.
- Probare tenetur qui non possidet. III. 22. 3. 11.
- Probandum intra tempora a iudice vel lege præfinita. An illa tempora sint continua? An ante litem contestatam probari possit? An operetur aliquid productio instrumenti facta ante litem contestatam? De testibus examinandis ante litem contestatam, si mortis aut absentiae metus immineat. III. 22. 3. 12.
- Non recte fit probatio post conclusionem in causa. Quid iuris, si ex uno latere tantum in causa conclusum sit? An post conclusionem in causa produci possit authenticum, cuius exemplum ante productum fuerat? An mediante restitutione post conclusionem in causa nova probatio fieri possit? An iudex ex officio tunc novam probationem iniungere? III. 22. 3. 13.
- Proconsul.*
- Quid sit proconsul, qualem habuerit potestatem? An eam potuerit exercere, antequam suam intravit provinciam? I. 1. 16. 1.
- Quænam præcipua fuerint proconsulum officia? I. 1. 16. 2.
- Proconsul adiunctum habuit legatum. Vide *legatus proconsulis*.
- Procurator Cæsaris.*
- Quis fuerit procurator Cæsaris? qualem habuerit potestatem? I. 1. 19. 1.
- Criminalem habuit iurisdictionem, cum præsidis vice fungebatur. I. 1. 19. 2.
- Procurator.*
- An procurator possit arrestare debitorem sui domini? I. 2. 4. 33.
- An arrestari pro debito domini? I. 2. 4. 37.
- An recte transigat procurator de re vel lite domini? I. 2. 15. 3.
- Quis olim, quis deinde procuratorum usus fuerit? quis hodie? multa habent cum advocatis communia. An eorum munus præiudicet nobilitati? I. 3. 3. 1.
- Qui procuratorem dent? an minores, de statu suo litigantes, tutores, ipsi procuratores? & quid moribus? I. 3. 3. 2.
- An procurator ad negotia gerenda datus possit dare procuratorem ad lites? I. 3. 3. 3.
- Quis

INDEX GENERALIS.

- Quis possit esse procurator ad lites? an infamis, miles, mulier? I. 3. 3. 4.
- An moribus uxor sine mariti consensu constitui ab extraneo possit procuratrix ad lites expediendas & promovendas? I. 3. 3. 5.
- An minor annis 25. possit esse procurator ad lites? an & defensor? I. 3. 3. 6.
- Firmatur divisio procuratoris in generalem cum libera & sine libera. I. 3. 3. 7.
- Quot modis quis fiat procurator in rem suam, & in quibus distet a simplici procuratore? I. 3. 3. 8.
- Constituitur procurator mandato; quo modo illud tum iure civili tum moribus interponatur? I. 3. 3. 9.
- Si constet, deesse mandatum, procurator pro actore non admittitur. Si de facto admissus sit, an ratihabitione firmentur per eum gesta? I. 3. 3. 10.
- Coniunctæ personæ an & quando pro coniunctis personis agere possint sine mandato? I. 3. 3. 11.
- Si constet de mandato, non cavendum de rato; secus, si de eo dubitetur. I. 3. 3. 12.
- Quis ferat impensas litis, si procurator egerit pro alio sine mandato, & succubuerit? I. 3. 3. 13.
- Intervenit procurator in causis civilibus, nisi iudex desideret litigantis ipsius præsentiam. An tunc defungi possit mittendo procuratorem plenissimo mandato instructum? I. 3. 3. 14.
- An & quando procurator in criminalibus admitti possit? quibus in casibus reus criminis absens damnari? I. 3. 3. 14.
- An moribus procurator in criminalibus admittatur? a decreto citationis in persona appellare non licet. In delictis levioribus talis citatio aut personæ prehensio non decernenda. I. 3. 3. 15.
- An in popularibus actionibus procurator admittatur? I. 3. 3. 16.
- An procurator etiam in causa reconventionis defendere teneatur? I. 3. 3. 17.
- Dolus & negligentia procuratoris nocet domino; qui tamen actione mandati indemnitatem consequitur, quandoque etiam restituitur? I. 3. 3. 17.
- An procurator succumbens appellare & appellationem prosequi teneatur? & quid moribus? I. 3. 3. 18.
- An procurator ad agendum datus transigere possit, aut aliam actionem, quam quæ mandata, instituere? I. 3. 3. 18.
- Procurator ad lites litis contestatione fit dominus litis, citatur, &c. I. 3. 3. 19.
- An ante litem contestatam procurator rei invitatus cogi possit, ut litem suscipiat? I. 3. 3. 19.
- In procuratorem fertur sententia, sed in bonis eius executio non fit, exceptis paucis casibus. I. 3. 3. 20.
- Morte procuratoris vel mandantis evanescit procuratoris officium. Quo modo tunc moribus mandatum novum interponendum sit? I. 3. 3. 21.
- Cessat

INDEX GENERALIS.

Cessat etiam renunciatione procuratoris ex iusta causa, maxime, si bona eius, quem defendit, a creditoribus possideri cœperint.

I. 3. 3. 22.

An mandatum procuratori ad lites datum revocari possit invito procuratore? Quid moribus, secundum quos procurator non sit litis dominus? An &, si in rem suam procurator datus sit?

I. 3. 3. 23.

An credatur revocatum mandatum prius generale, si dein speciale detur ad certum negotium? Quid, si mandet Mævius negotium, quod prius Titio mandaverat?

I. 3. 3. 24.

In quibus differat defensor a procuratore?

I. 3. 3. 25.

Procuratores ad litem an iurent de calumnia?

I. 3. 6. 6.

Procurator an possit petere restitutionem in integrum; & quali mandato tunc opus sit?

I. 4. 1. 9.

Prodigus.

An prodigus restitui possit exemplo minorum?

I. 4. 4. 55.

De prodigo per decretum declarando, curatore ei dando, contrario decreto, deque gestis ante decretum, vel post, aliaque plura, vide *Cura*.

Productio testium.

Vide *testes*.

Proportio.

Qualis servanda proportio in iustitia commutativa & distributiva?

I. 1. 1. 9.

Prorogatio iurisdictionis.

Quid sit iurisdictionis prorogata?

I. 2. 1. 14.

An fieri possit prorogatio iudici ignoranti?

I. 2. 1. 15.

An in prorogationem consentire debeat is, cuius alias eius rei notio fuisset?

I. 2. 1. 15.

An minoribus magistratibus iurisdictionis prorogari possit?

I. 2. 1. 16.

An & mandatariis iurisdictionis?

I. 2. 1. 16.

Non potest fieri collegiis, quibus tantum certæ causæ sunt mandatæ iudicandæ.

I. 2. 1. 17.

Non potest fieri foris privilegiatis.

I. 2. 1. 17.

Quo modo fiat tacita prorogatio per aditionem iudicis incompetentis ab utroque litigatore, ac sciente, sponte factam? Quo modo per litis contestationem, si uterque per errorem sponte sua adiverit incompetentem?

I. 2. 1. 18. & 19.

Si actor reum invitum revocaverit ad iudicem non competentem, reus non censetur prorogasse iurisdictionem, nisi litem contestetur, aut cautionem ab actore exigit, aut dilatorias opponat exceptiones, etiamsi illæ admissæ sint.

I. 2. 1. 20. & 22.

An arresto detentus censeatur prorogasse iurisdictionem, si ipse cautionem interposuerit?

I. 2. 1. 21.

An actor, qui reum vocavit ad iudicem non competentem, possit deinde, invito reo, litem ad aliud forum transferre, si reus necdum cum actore litem fuerit contestatus?

I. 2. 1. 23. & 24.

Index Gener. Comm. ad Pand.

s

Non

INDEX GENERALIS.

Non censetur prorogasse iurisdictionem, qui invitus, viribus prætura compulsum, litem movit vel excepit apud iudicem incompetentem?

I. 2. I. 25.

An prorogatio iurisdictionis pacto vel contractu facta poenitentiam admittat alterutro invito?

I. 2. I. 26. & 27.

Prorogatio pacto facta etiam heredem prorogantis tenet: non tamen Ultraieſti.

I. 2. I. 28.

An & viduam prorogantis, ac maritum eius secundum, iure maritalis potestatis conventum ex negotio prioris mariti, posito iure hodierno, quod uxor ex viri contractu obligatur. Non tamen Ultraieſti.

I. 2. I. 29.

An prorogatio teneat fideiussorem prorogantis?

I. 2. I. 30.

An generalis prorogatio sufficiat? & quid iuris in Hollandia?

I. 2. I. 31.

Si is, qui prorogationem fecit, in territorio moretur, ad nudam citationem, sine personæ aut rei prehensione, se sistere tenetur.

I. 2. I. 32.

An prorogatio iurisdictionis fieri possit ratione loci?

I. 2. I. 33.

An ratione temporis?

I. 2. I. 34.

An respectu personarum & quantitatis? & quid hodie in his obtineat?

I. 2. I. 35.

Varii sunt casus ex iure hodierno, in quibus cessat prorogatio iurisdictionis, ac reprobrata est.

I. 2. I. 36.

An in causis criminalibus prorogatio iurisdictionis locum habeat?

I. 2. I. 37.

An Clericus iudici laico possit prorogare iurisdictionem?

II. 5. I. 110.

An miserabiles personæ suo possint fori privilegio renunciare?

II. 5. I. 123.

Proſpectus ſervitus, & ne proſpectui officiatur, &c.

Vide ſervitutes urbanae.

Protocolum.

De protocollis tabellionum.

III. 22. 4. 3.

Ubi sint asservanda post obitum tabellionum.

III. 22. 4. 20.

Protopraxia.

Vide privilegia creditorum.

Protutor, Protutela.

Quot modis quis possit pro tutore se gerere, quando non sit pro tutore habendus, licet gerat?

IV. 27. 5. 1.

De actione directa protutelæ. An protutor teneatur etiam de non gestis? Quid agere debeat, si nolit amplius gerere?

IV. 27. 5. 2.

De contraria actione protutelæ, & in quibus differant effectu protutores a veris tutoribus?

IV. 27. 5. 3.

Qui cum protutore contraxit, ignorans eum falsum esse tutorem, restitui potest, & cur? An detur restitutio, si prætor decreverit, se ratum habiturum contractum autore falso tutore initum? An, si sciverit tutorem esse falsum? An, si contraxerit autore vero & falso tutore?

IV. 27. 6. 1.

Quibus

INDEX GENERALIS.

Quibus teneatur, qui scit, se tutorem non esse, & tamen autor sit?
& quibus actionibus? Quid iuris, si quis dolo persuaserit alteri, ut
is credat, se tutorem esse, & autor fiat? IV. 27. 6. 2.

Proxenetæ.

An possit esse testis in negotio, cui ministerium accommodavit; & quæ
fides sit habenda libris eius? III. 22. 5. 8.

Quid sint proxenetica? An & quo modo petenda? An exprimenda
in eorum petitione, opera præstita, & causa, & quantitas? An peti
possint, si negotium sit nullum, aut manserit imperfectum? VI. 50. 14. 1.

An proxeneta in nuptiis intervenire possit? An teneatur, si nomen
non bonum monstraverit? An possit testis esse in causa, in qua pro-
xeneta fuit? Et de fide librorum eius. VI. 50. 14. 2.

Proximi.

De fideicommissis *proximioribus*, vel *proximioribus ab intestato* reli-
cto, vide *fideicommissum*.

Pubertas.

Pubertas triplex est, simplex, plena & plenissima. I. 4. 4. 1.

Publica crimina.

Vide *crimina publica*.

Publicæ res.

Res publicæ confunduntur aliquando cum rebus iure gentium commu-
nibus? I. 1. 8. 2.

Quid sint res publicæ, & quid cuique liceat in publicis fluminibus? I. 1. 8. 8.

An in publicis fluminibus aut ripis eorum ædificare liceat iure Romano
& moribus? I. 1. 8. 9.

Publicani.

An publicani habeant hypothecam legalem pro exactione tributorum
ac vectigalium? & quamdiu secundum Hollandiæ mœurs? III. 20. 2. 8.

Vide *vectigal*.

Publicatio bonorum.

De varia iuris civilis mutatione circa publicationem bonorum, & re-
servata proximis parte eorum. An & reservanda iis pars eorum,
quæ defunctus scelere quæsit? VI. 48. 20. 1.

Qui iure civili & moribus publicare possint? An publicata cedant do-
minis territorii merum imperium habentibus, an magis fisco supremi
Principis? VI. 48. 20. 2.

Quid publicetur delinquente fructuario, vel nudo proprietario? An
bona uxoris ex delicto mariti? An dos ex delicto uxoris? An bona
per delinquentem ex fideicommissis restituenda, aut fructus eorum?
An emphyteuticaria, vel feuda vel aliter alienari prohibita? VI. 48. 20. 3.

An donationes, vel oneroso titulo alienationes post crimen factæ sub-
sistant, si publicatio sequatur? Quid, si delinquens in fraudem fisci
non acquisierit, quod poterat? Quid, si ob crimen profugus dela-
tam sibi hereditatem alteri vendiderit? VI. 48. 20. 4.

INDEX GENERALIS.

- Strictam publicatio recipit interpretationem. Publicatis *mobilibus & immobilibus*, an incorporalia? Publicatis *omnibus*, an & futura, iure civili ac moribus? Et quæ videantur futura? VI. 48. 20. 5.
- Cessat, si reus ante condemnationem moriatur; aut pendente appellatione, nisi sententia publicationem contineat, vel sit crimen perduellionis. Cessat ex privilegio Hollandiæ nobilibus, & plerisque civitatibus indulto. De privilegii huius interpretatione, & an ei locus in perduellione aut falsa moneta? Quid iuris in Gelria & Ultraiecti? VI. 48. 20. 6.
- Quid iuris, si patrimonium damnati non sufficiat æri alieno? An cessante publicatione, damnatus testari possit? & quo modo ei succedatur ab intestato? VI. 48. 20. 6.
- Fiscus fert onus æris alieni pro parte, quæ publicatur. Cui fisco cedant mobilia & immobilia damnati sub diversis Principibus constituta aut sita? & pro qua parte quisque fiscus onus æris alieni ferat? VI. 48. 20. 7.
- Redeuntibus per pacis conditiones bonis iure belli publicatis, an & ea redeant, quæ per simulatos contractus publicationi subducta fuerant? VI. 48. 20. 8.
- An & quando bonorum publicatio locum habeat in iis, qui se ipsos occiderunt? VI. 48. 21. 1. & 2.
- Ubi plura de publicatione. VI. 48. 20. 9.

Publiciana actio.

- Quotuplex sit actio Publiciana? quid sit ea, quæ ad exemplum rei vindicationis inducta fuit? II. 6. 2. 1.
- Huius actionis fundamentum est ius possessionis: quod *ius possessionis* iure Romano notum est, & differt a naturali possessione. II. 6. 2. 2.
- An vero domino detur Publiciana? II. 6. 2. 3.
- Datur tamen ei, cui res a non domino est vendita & tradita, si is postea dominium nactus sit; & cur id ita obtineat? II. 21. 3. 1.
- Ut hæc actio detur, non requiritur, ut pretium numeratum sit, nec ut agens eo tempore, quo agit, in bona fide sit, sed sufficit, quod bona fides ab initio adfuerit. II. 6. 2. 4.
- An Publicianam habeat, qui emit a furioso, quem putabat sanæ mentis esse? II. 6. 2. 5.
- Datur contra omnes iure debiliore possidentes, & illos, qui iuris interpretatione pro possessoribus habentur; non contra possidentes æquali iure, sive ab eodem sive a diversis non dominis res utrique tradita sit. Nec hic potior est is, cui potior res est tradita; cuius contrarium est in rei vindicatione. II. 6. 2. 6.
- Non possident æquali iure, cum alter ex oneroso titulo possedit, alter ex lucrativo possidet. II. 6. 2. 7.
- Non datur regulariter contra verum dominum. Sunt tamen casus excepti. II. 6. 2. 8.
- Petuntur hæc actione res corporales & incorporales, si modo usucapi vel præscribi longo tempore possint. Non furtivæ, per testatorem vel

INDEX GENERALIS.

- vel legem alienari prohibita, nec, quæ nunquam possesse.
 II. 6. 2. 9.
 Respectu fructuum & impensarum idem in Publiciana obtinet, quod
 in rei vindicatione. II. 6. 2. 10.
 Actio Publiciana adhuc hodie in usu est. II. 6. 2. 11.

Purgatio.

De oblatione sui ad purgationem criminis, ex l. diffiniri. De forma huius iudicii. An impetratum a Curia mandatum purgationis locum faciat præventioni; & quando peti possit, ut purgare se volens remittatur ad iudicem ordinarium? An pendente lite, super exceptione fori declinatoria, reus carceri includi possit? Et generaliter notabilia plura circa hoc purgationis iudicium. Quid agendum sit tertio, si in lite criminali facta eius mentio tanquam nocentis? An pendente purgationis iudicio, reus possit apud competentem iudicem accusari alterius criminis, quod mandato purgationis non comprehensum? VI. 48. 2. 16.

Q.

Quadragesima pretii.

An & quando quadragesima pars pretii, & alia onera ac laudemia præstanda sint moribus nostris propter alienationem, quæ per divisionem aut adiudicationem rerum hereditariarum, similesque modos fit? II. 10. 2. 43.

Quæstiones

Moderatus quæstionum seu tormentorum usus ab iniquitatis vitio purgatur. VI. 48. 18. 1.

De tormentis non nisi in graviore crimine adhibendis; de modo in quæstionibus observando pro varia personarum conditione. Quæ fides responsis extortis habenda sit. VI. 48. 18. 2.

Non descendendum ad tormenta, nisi graves contra reum militent præsumptiones. Enarrantur plurima indicia, de quibus dubium, an sint ad torturam sufficientia, nec ne? VI. 48. 18. 3.

Qui non possint quæstionibus subiici iure civili ac moribus? Ubi de gravidis, impuberibus, militibus, veteranis, decurionibus, viris clarissimis, de se confessis reis, aut convictis, servis contra dominos, senibus. VI. 48. 18. 4.

Si plures torquendi, a quo sit inchoandum? An & qui torquendi, si cædes in rixa sit facta? VI. 48. 18. 5.

An quæstiones adhibendæ, si reus plene convictus sit? Si decretae sint in plene convictum, & is perduret in negando, an is dimittendus, an magis ordinaria poena vel extraordinaria coerendus sit? VI. 48. 18. 6.

Si non convicti, sed ex indicibus torti, negent, an & quando iterum torqueri possint? Quid si in tormentis emissam confessionem postea revocent? Si ter torti in negatione perdurent, an a crimine, an ab instantia, absolvendi sint? VI. 48. 18. 7.

An testes & accusatores torqueri possint? VI. 48. 18. 8.

Qui ulterius de quæstionibus videndi? VI. 48. 18. 9.

INDEX GENERALIS.

Quæstor.

- Quid fuerint quæstores parricidii, quæstores ærarii, quæstores sacri palatii? I. 1. 13. 1.
 Quid quæstor vagabundorum, & ubi plura de quæstoribus legi possint? I. 1. 13. 2.

Qualitas.

- Qualitas, qua quis agit, an statim in ingressu litis probanda sit per actorem, si statim a principio negetur? I. 2. 13. 4.

Quanti minoris actio.

- Vide *redhibitoria actio*.

Quarta D. Pii.

- Quarta D. Pii adrogatis impuberibus debita, est quarta omnium bonorum. I. 1. 7. 4.

Quarta legitima.

- Vide *legitima*.

Quarta Trebellianica.

- Vide *Trebellianica*.

Quasi usufructus.

- In rebus fungibilibus est quasi usufructus; etiam, cum omnium bonorum usufructus legatus est. II. 7. 5. 1.
 An etiam actu inter vivos quasi usufructus constitui possit? II. 7. 5. 2.
 Quæ sub fungibilibus hic contineantur? an & ruta ac cæsa ex lapicidinis vel metallifodinis in fundo fructuario existentibus? II. 7. 5. 3.
 An & quo modo in vestimentis sit verus aut quasi usufructus? & quid moribus? II. 7. 5. 4.

Quasi contractus.

- Quæ sit natura quasi contractuum; quæ species? VI. 44. 17. 5.

Querela inofficiose donationis.

- Vide *donatio*.

Querela inofficiosi testamenti.

- Quid sit testamentum inofficiosum, quid querela inofficiosi testamenti? II. 5. 2. 3.
 An querela sit ex lege Glicia, an ex moribus? Est petitio hereditatis, & quidem ab intestato. II. 5. 2. 4.
 Competit liberis suis, emancipatis, posthumis. An adoptatis, legitimatis, spuriiis? II. 5. 2. 5.
 An nepotibus, quorum pater a suo patre iuste exheredatus erat, vel iniuste, sed agere non vult,posito, quod filius exheredatus suo patri superstes fuit? II. 5. 2. 6.
 Quid iuris hodie, si liberi a patre præteriti sint? II. 5. 2. 7.
 Post liberos datur parentibus, etiamsi ad secunda vota transierint. II. 5. 2. 8.
 Datur & fratribus germanis ac consanguineis, (non uterinis) si turpis persona ipsis prælata sit. Quid iuris, si simul turpis & honesta persona sit prælata fratri? II. 5. 2. 9.
 Quæ sint turpes personæ? an meretrix, concubina, spurius, ex incestu vel adulterio natus? II. 5. 2. 10.

Aliis

INDEX GENERALIS.

Aliis ultra fratres germanos & consanguineos querela non datur, ac ne iure quidem novissimo; non uterinis, non fratrum liberis. Nec, rescisso ad patris petitionem testamento, admittendi cum eo fratres fratrumve liberi; nec cum consanguineis uterini fratres.

II. 5. 2. 11.

Contra quos querela detur?

II. 5. 2. 12.

Per querelam iure novo sola infirmatur institutio; etiam cum frater eam movit: infirmatur tamen tota, ultra legitimam.

II. 5. 2. 13.

Si clausula codicillaris inofficioso testamento sit addita, illud sustinet, sic ut institutis hereditas ex fideicommissio restituenda sit; deductis per liberos ex iure canonico & hodierno duabus quartis. Quomodo illæ computentur?

II. 5. 2. 14.

An & nepotes duas quartas deducant?

II. 5. 2. 15.

An & parentes aut fratres?

II. 5. 2. 16.

An & præterito filio posthumo, vel alio filio, quem testator parens mortuum credebatur, legata & fideicommissa debeantur vi clausulæ codicillaris, sic ut filio præterito tantum essent salvæ duæ quartæ; per distinctiones explicatur.

II. 5. 2. 17.

Rescissa institutione, quo modo indemnitate consequatur institutus, si conditionem in dando vel faciendo consistentem impleverit, legata, aut æs alienum defuncti solverit, aut ipse fuerit defuncti creditor?

II. 5. 2. 18.

Qui per calumniam movit querelam, relicta perdit, etiam hodie.

II. 5. 2. 19.

Cessat querela, si aliud supersit remedium; item lapsu quinquennii. Unde id sit computandum? An currat minori? An maior restituatur?

II. 5. 2. 20.

An cesset in tabulis pupillaribus, testamento militis, castrensi & quasi castrensi peculio? & quid hodie?

II. 5. 2. 21.

Non datur querela, si exhereditatio bona mente facta sit, ob impubertatem, furorē, prodigalitatem, æris alieni molem. Cessante tamen tali causa, recte legitima petitur actio ad supplementum.

II. 5. 2. 22.

Nec etiam querelæ locus, si ex iusta gratitudinis causa exhereditatio facta sit.

II. 5. 2. 23.

An testamentum sit nullum, an potius querela infirmandum, si causa exheredationis omissa, vel non sufficiens expressa, vel sufficiens expressa quidem, sed non probata sit?

II. 5. 2. 23.

Quæ sint iustæ causæ exheredationis in liberis, parentibus, fratribus? & an ad similes vel graviores extendi possint?

II. 5. 2. 24.

Hæresis moribus non est iusta causa exheredationis. Quo modo plenius liberis reformatæ religionis in Hollandia alibique inspectum sit, si parentes sint pontificii?

II. 5. 2. 25.

An iuste exheredari possint minores vel maiores, si sine parentum consensu nuptias contraxerint, aut turpiter ac lucrose vivere cœperint? quæ intelligatur turpiter vivere?

II. 5. 2. 26.

An, si ingrati liberi ante parentem mortui sint, nepotes inde nati ob sui parentis ingratitude ab avo exheredari possint?

II. 5. 2. 27.

An

INDEX GENERALIS.

- An ad ingratitudinis causas etiam pertineant iniuriæ verbales? II. 5. 2. 28.
- Sufficit ad excludendam querelam, quod ex pluribus causis expressis una probetur. II. 5. 2. 29.
- An sola ingrati pœnitentia cesset causa exheredationis factæ vel faciendæ? II. 5. 2. 30.
- Cessat exhereditio per reconciliationem. II. 5. 2. 31.
- Cessat querela etiam per renunciationem expressam vel tacitam post mortem testatoris factam. Ex quibus factis tacita colligatur renuntiatio? An ex eo, quod quis legatum sibi relictum accepit? aut legatario successit? aut iure legati rem eandem a legatario accepit? Et quid iuris in his secundum ius novissimum? II. 5. 2. 32.
- An censeatur renunciassse querelæ, qui quid hereditarium ab herede sciens emit, conduxit, aut ei solvit, aut aliter institutum pro herede agnovit? II. 5. 2. 33.
- An querela careat exheredatus, si per heredem inofficioso institutum ipse heres institutus sit, eique successerit? II. 5. 2. 34.
- Non cessat querela, iure Romano aut moribus, si quis vivo testatore consenserit in exheredationem subscriptione testamenti, aut pactis dotalibus. II. 5. 2. 35. & 36.
- Quo usque moribus valeant renunciationes hereditatis pactis dotalibus factæ? II. 5. 2. 37.
- Si pactis dotalibus sit definitus succedendi ordo, ut coniux superstes defuncto succedat, parentibus paciscentium superstitibus salva debet esse legitima, ubi leges eos ab intestato vocant. II. 5. 2. 38.
- Quid, si parentes ipsi talibus pactis dotalibus subscripserint, nec tamen nominatim legitimæ renunciaverint? II. 5. 2. 39.
- Si pacto dotali definitum sit, liberis ex eo matrimonio nascituris, ac sine prole decedentibus, bona redire debere ad latus, unde provenerunt, nulla superstiti coniugi ex liberorum bonis legitima debetur, aut Trebellianica. Quid iuris, si tabula dotali designati successores fideicommisso ulteriore gravati sint; vel ipsis liberis alienatio interdicta? II. 5. 2. 40.
- Si liberi testamentum condiderint. & ita ordinem succedendi tabulis dotalibus expressum insuper habuerint, parenti superstiti legitimam relinquere debent. II. 5. 2. 41.
- Si parentes aut liberi aut fratres statuto exclusi sint a successione ab intestato, etiam querelam non habent, si præteriti sint. II. 5. 2. 42.
- Querela non præparata an transeat ad heredes exheredati? II. 5. 2. 43.
- Cessat querela relictæ legitima; de qua legitima plura vide ad vocabulum *legitima*.
- Si minus sit relictum, quam legitima, locus est actioni ad supplementum, de qua vide *supplementum*.
- Si in querela inofficiosi, iudices pari numero dissentiant, pro testamento pronuntiandum est. II. 5. 2. 73.
- Ei, qui per querelam obtinuit, pendente appellatione ab illa sententia, interim per institutum alimenta præstanda, si inops sit. II. 5. 2. 74.
- Rapina.*

INDEX GENERALIS.

R.

Rapina.

De rapina & damno in turba dato, & actionibus propterea competentibus, ac criminali accusatione ex iure civili & hodierno.

VI. 47. 8. 1. & seqq.

De rapientibus ex incendio, ruina, naufragio, nave, rate expugnata; & criminalibus iudiciis eo nomine competentibus, etiam contra eos, qui naufragia procuraverint, naufragos suppresserint.

VI. 47. 9. 1. & seqq.

De rapientibus ex munitionibus aggerum, molendinis, cataractis, pontibus, aratris, curribus, &c.

VI. 47. 14. 4.

Raptus.

Quid sit crimen raptus? In quas personas committatur? Quæ pænæ rapientium, comitum, consciorum, cui cedant bona raptoris?

De parentibus, dolorem remittentibus. An hæc ita moribus?

VI. 48. 6. 4. & 5.

Ex quibus causis pæna raptus exasperanda, ex quibus mitiganda sit?

VI. 48. 6. 6.

Ratihabitio.

Ratihabitio quando similis sit mandato, quando non? Et an ratihabitio patris faciat nuptias retro legitimas?

IV. 23. 2. 8.

Ratio legis.

Quo sensu verum sit, cessante ratione legis ipsam cessare legis dispositionem?

I. 1. 3. 43.

Non omnium, quæ a maioribus constituta, ratio reddi potest.

I. 1. 3. 6.

Rationes.

Rationes edendæ per argentarios. Vide *editio*.

Rationum redditio.

De rationibus per tutores reddendis, vide *tutela*, *tutores*.

Reauditio.

Quid sit? in quibus conveniat cum appellatione? in quibus ab eadif-ferat? Et alia.

VI. 49. 2. 8.

Receptatores.

An tantum latronum, an & aliorum sceleratorum receptatores sint?

VI. 47. 16. 1.

De pænis eorum; & quando exasperentur, quando mitigentur, quando cessent, iure civili ac moribus? Quid, si quis falso accusetur receptationis?

VI. 47. 16. 2. & seqq.

Reconventio.

De foro competente ex reconventionem; & quid, si reconventus respondere nolit?

II. 5. 1. 78.

An actor renunciando liti inchoatæ possit evitare reconventionem?

II. 5. 1. 78.

An conventus ex contractu reconveniri possit pluribus actionibus etiam ex delicto natis?

II. 5. 1. 78.

An reconventio, & quo usque, in iniuriarum actione locum habeat?

II. 5. 1. 78.

INDEX GENERALIS.

- An unus ex pluribus coheredibus agentibus aut conventis reconveniri aut reconvenire ex alia causa possit? II. 5. 1. 78.
- Nemo invitus cogitur reconvenire. An reus pendente lite possit actorem alia lite apud alium iudicem pulsare? II. 5. 1. 79.
- Quo tempore, & an post litem contestatam, reconventio fieri possit? an & post sententiam in appellatione? II. 5. 1. 80.
- An tutor, curator, administrator nomine officii agens pro pupillo & similibus, reconveniri possit de eo, quod suo nomine debet, & vice versa? II. 5. 1. 81.
- An socius, nomine societatis agens, de eo quod alia ex causa solus debet? II. 5. 1. 82.
- An actor reconveniri possit ab eo, qui reo in lite assistit, veluti ab autore, qui emptori vocato adest? Et an autor vocatus, ut liti assistat, emptorem vocantem reconvenire possit? II. 5. 1. 83.
- An is, qui in rem suam procurator constitutus est per cessionem actionis, si agat, reconventionem pati teneatur de eo, quod cedens debet? II. 5. 1. 84.
- Non potest fieri reconventio apud iudices tales, qui in ea causa, de qua fit mutua petitio, ne ex speciali quidem prorogatione possent competentes esse. Et quid iuris, si reconventio fiat de maiore quantitate, potestatem talis iudicis egrediente? II. 5. 1. 85.
- An reconventioni locus, ubi tantum extraordinaria sit imploratio officii iudicis, quæ non continet ullam iuris persecutionem; veluti, ut tantum insinuatio alteri fiat? II. 5. 1. 86.
- An in summariis & privilegiatis causis reconventio locum habeat ex causa non privilegiata? Et an tunc utraque causa simul terminanda sit? & quid iuris, si utraque summaria sit? II. 5. 1. 86.
- Moribus reconventio admittitur in interdictis adipiscendæ possessionis, non item in interdictis recuperandæ & retinendæ possessionis; nec in causa factæ pacis publicæ. II. 5. 1. 87.
- Propter quas rationes, & quibus in causis iudex terminare possit causam conventionis ante causam reconventionis? Condemnatus tamen ex conventionione potest id, in quod damnatus est, deponere apud iudicem, & arrestare pro eventu litis in reconventionione. II. 5. 1. 88.
- Reconventus non potest iterum secundam facere reconventionem. II. 5. 1. 89.

[Redhibitoria actio.]

- In redhibitoria & quanti minoris actione quid morbi, vitii, & iumentorum veniat appellatione? III. 21. 1. 2.
- Quid iuris, si venditus sit fundus pestilens, aut sola iugera fertilis, quæ tamen a sterilibus non erant separanda? quid, si servitutes prædio impositæ aut tributa dolo malo fuerint celata? III. 21. 1. 1.
- An redhibitoria detur ex reticentia, ex callida & insidiosè obscura admonitione, ex dicto promissione. Qualia dicta per venditorem præstanda sint, qualia non? & de instantia ac commendatione. III. 21. 1. 3.
- Qui-

INDEX GENERALIS.

Quibus, contra quos, & ob quæ vitia rei principalis aut accessoria competat? Quid iuris, si res plures sint venditæ, vel patria iumentorum, & una res vitiosa sit? Quales impensas emtor præter pretium recuperet? Quæ vicissim venditori reddat? Quid, si rem interim pignori obligaverit? III. 21. 1. 4.

Quid sit actio quanti minoris? quo modo facienda æstimatio, si res plures uno pretio venditæ? quid moribus? III. 21. 1. 5.

Intra quod tempus redhibitoria & quanti minoris actione agi debeat? Redhibitoria semel, at quanti minoris actio sæpius datur. An redhibitoria consumat actionem quanti minoris & vice versa? III. 21. 1. 6.

Quo modo agendum redhibitoria aut quanti minoris, si plures emtores aut venditores, vel plures unius heredes sint? III. 21. 1. 7.

Non dantur hæ actiones pendente venditionis conditione, nec propter leve vitium. An propter vitia post venditionem supervenientia? & quis de eo iudicet, an venditione recentiora sint? An propter vitia animi, aut vitia patentia? III. 21. 1. 8.

Cessant, si emtor sciverit vitia; ubi de scientia domini, servi, & procuratoris. An emtor artifex præsumatur scivisse? III. 21. 1. 9.

An venditoris scientia vel ignorantia spectetur? Quid si venditor generaliter pactus sit, ne de vitiis morbisve teneretur? Quid si, ne de certo vitio teneretur? III. 21. 1. 10.

An cessent, vitio sanato, servo emto manumissio, pretio per emtorem, post vitium compertum soluto? An locum habeant in donatione, locatione? Ob quæ vitia moribus agi possit? III. 21. 1. 11.

Reditus.

Reditus annui, quorum dies iam cessit, sunt mobiles; licet ipsum ius exigendi redditum immobilibus accenseretur. I. 1. 8. 22.

Ius ipsum exigendi redditum pedagii, portorii, metallorum, salinarum, venationis, piscationis, & aliorum, quæ regalium appellatione veniunt, immobile est. I. 1. 8. 23.

Reditus in stricto & proprio sensu vel sunt mere reales, vel mere personales, vel mixti. I. 1. 8. 24.

Reditus mere reales in plerisque locis pro immobilibus habentur. I. 1. 8. 25.

Reditus annui mixti in Hollandia pro mobilibus habentur; licet alibi immobilibus accenseantur. I. 1. 8. 26.

Debita usuraria hypothecis immobilium munita mobilia sunt, licet in quibusdam immobilium naturam imitentur. I. 1. 8. 27.

Reditus & fortes, quas ex suis cautionibus debet respublica, fiscus, civitas, vicus, collegia stabilia, mobilibus potius, quam immobilibus accenseri debent. I. 1. 8. 28.

Reditus venationum, piscationum, aucupiorum, quo usque fructuario cedant? II. 7. 1. 23.

Quantum cedat ei, cui reditus vitalitii ususfructus competit? II. 17. 1. 25.
An &

INDEX GENERALIS.

An & quo usque olim in Hollandia ac Ultraiekti, alibique viguerit
parœmia, (*eens rentem altyt renten*,) & an adhuc vigeat?

III. 12. I. 28.

Cuius loci statuta sint spectanda quantum ad usum huius parœmiæ?

III. 12. I. 29.

An ex annuis redditibus iam debitis novus redditus constitui possit?

III. 22. I. 20.

Quid interfit inter usumfructum & redditum legatum? An redditum
ex fundo debens possit vendere fundum, si redditum præstet?

V. 33. 2. 2.

An redditus legatus morte legatarii extinguatur, an perpetuus sit?

V. 33. 2. 3.

Redditus ad ludos illicitos relictus debetur, sed licitis applicandus est.

Non debetur redditus temporis illius, quo ludi non editi, sed re-
manet penes gravatum, sive heredem sive legatarium. An & quo
usque redditus præscriptio fieri possit, & quanto temporis spatio?

V. 33. 2. 4.

Si redditus fundo per legatum sit impositus, & fundus venditus postea
pereat, an emtor adhuc ad redditum teneatur?

V. 33. 2. 5.

Reductio.

Si quis sententia arbitri se gravatum putet, reductio hodie peti potest.
Intra quantum tempus? & an petita suspendat executionem senten-
tiæ arbitri?

I. 4. 8. 25.

Quæ sit pœna reductionis temere petitz?

I. 4. 8. 25.

Reductio peti potest, licet ei ante sententiam renunciatum sit; sed tunc
ea petita non suspendit executionem, sed reformationis effectum
habet.

I. 4. 8. 26.

Quis sit iudex competens ad petendam reductionem.

I. 4. 8. 27.

Si iudex reductionis iudicaverit, iterum a sententia eius appellari po-
test.

I. 4. 8. 28.

Reductione petita, an pœna debeatur, si *laudum* extrema reductionis
sententia confirmetur, an vero etiam ante? Et an pœna debi-
ta, si reductionem petens desistat a lite sine transactione?

I. 4. 8. 29.

An pœna debeatur, si *laudum* per iudicem reductionis tantum
pro parte infirmetur, vel in solidum quidem, sed ex aliis docu-
mentis?

I. 4. 8. 30.

Compromisso sæpe adicitur consensus in condemnationem iudicalem
eorum, quæ *laudo* comprehensa. An a tali sententia appellari aut
supplicatio fieri, aut restitutio peti possit?

I. 4. 8. 31. & 32.

Reformatio.

Quid sit, & in quibus distet ab appellatione? Peti potest post exe-
cutionem; etiam ab eo, qui appellationem deseruit.

VI. 49. 2. 7.

Refutatio feudi.

De feudi refutatione & requisitis.

V. 38. D. 39.

Regalia.

De regaliis minoribus.

VI. 49. 14. 3.

Regula

INDEX GENERALIS.

Regula Catoniana.

Quando locum habeat regula Catoniana, quando non? V. 34. 7. 1. & 2.

Rei Vindicatio.

Vide *Vindicatio*.

Relatio.

De relationibus, & sententiis ad eas latis; ac an hodie earum sit usus? VI. 49. 1. 21.

Relegatio.

Vide *exilium*.

Relegatione non tollitur patria potestas.

I. 1. 7. 9.

Religiosus locus.

Quid sit locus religiosus? quis eum possit facere? An servitutem realem debens, si noceat prædio dominanti? An fructuarius invito proprietario aut vice versa? II. 11. 7. 1.

De cenotaphio; illatione thesauri non sit locus religiosus. De pretioforum cum cadavere illatione. II. 11. 7. 2.

Qua actione teneatur, qui cadaver non iure illatum privata autoritate eiecit? II. 11. 7. 3.

Qua actione teneatur, & quibus, qui non iure cadaver intulit? II. 11. 7. 3.

Locus illatione cadaveris religiosus factus, desinit esse in commercio.

An tunc usucapi possit? An & quatenus legari, vendi? & quo respectu videatur in nostra esse potestate? II. 11. 7. 4.

De sepulcris familiaribus, & hereditariis & hodiernis. An filius exheredatus in ea inferri possit? & ubi secundum ius canonicum quisque sepeliri possit? II. 11. 7. 5.

Quibus modis loca desinant religiosa esse? II. 11. 7. 6.

Quis funerare defunctum debeat, & de actione funeraria & impensis funeris, vide *funus & funeraria actio*.

Qui prohibitus est inferre mortuum, cum haberet inferendi ius, habet actionem in factum ad id, quod interest, quæ nec heredi nec in heredem datur. Quæ eius ratio sit? II. 11. 8. 1.

Si prohibitus inferre, non habeat locum alium commodum ad mortuum inferendum, agit statim interdicto, *ne vis fiat mortuum inferenti*: quo tamen vincere & ille potest, qui non habet inferendi ius, & cur? II. 11. 8. 2.

Qui sepulchrum habet, non viam ad illud, ei via per vicinos concedenda est. II. 11. 8. 3.

De interdicto de sepulchro ædificando vel reficiendo. II. 11. 8. 4.

Remedium l. 2. C. de rescind. venditione.

Vide *rescissio venditionis*.

Remissio mercedis.

An & quando ob insolitam sterilitatem remissio mercedis facienda sit, vel non? III. 19. 2. 24.

An colonus partiarius petere possit remissionem mercedis ob insolitam sterilitatem? III. 19. 2. 8.

Quæ sit insolita sterilitas, arbitrio iudicis æstimandum. Sterilitas æstimanda consideratis omnibus totius agri fructibus, non partium singularum.

INDEX GENERALIS

gularum. Quid iuris, si paucissimi fructus nati maximo pretio venditi sint? Quid, si fructus uberrimi pretio vilissimo? An uno vicinorum remittente mercedem, etiam reliqui remittere debeant?

III. 19. 2. 25.

Recensentur aliæ causæ, ob quas remittenda merces; ubi de eo, qui sine causa expulsus est ante tempus; quique, cum ab initio usum non præstitisset, postea offert; vel longe maiorem dixit agri locati quantitatem

III. 19. 2. 26.

Remissio criminis.

Vide gratia.

Renovatio investitura.

Vide investitura.

Renunciatio.

An privilegia pereant renunciatione?

I. 1. 4. 22.

Renunciatio privilegiorum, quæ rebus ipsis & factis contingit, strictissimam recipit interpretationem.

I. 1. 4. 22.

Privilegia Universitati data non pereunt renunciatione privata quorundam membrorum; imo, quandoque ne ipsi quidem renunciandi.

I. 1. 4. 23.

Repertorium.

De repertorio conficiendo ad impediendam soluto matrimonio, aut interrompendam continuationem communionis. *Vide continuatio communionis.*

Tutores ante administrationem facere debent repertorium, nisi sit in mora periculum. Quæ in illud sint referenda; & quibus expressis qualitatibus?

IV. 26. 7. 3.

Quo modo & intra quod tempus illud conficiendum sit? Quo modo, si parens vel vitricus aut noverca pupillorum superstes sit? An testator tutori remittere possit confectionem repertorii?

IV. 26. 7. 4.

Quæ sit pœna tutoris non conficientis repertorium? Quid, si quædam dolo, vel bona fide, prætermiserit? Quid, si plus in illud retulerit, quam vere erat in patrimonio pupilli, vel maiorem iactabundus exprefferit patrimonii quantitatem?

IV. 26. 7. 5.

De ratione, cur introductum sit circa aditionem hereditatis beneficium inventarii? Inventarii confectio ante Iustinianum in multis aliis casibus locum habuit, uti & hodie.

IV. 28. 8. 9.

Quæ sint observanda in inventario ratione temporis, tabellionis, testium, citationis eorum quorum interest, descriptionis rerum & fructuum etiam mortuo testatore perceptorum, subscriptionis per heredem faciendæ? An continuata serie, vel una charta, fieri debeat?

IV. 28. 8. 10.

Quo modo, quibus citatis, hodie beneficium inventarii specialiter à Principe impetrandum, & a iudice confirmandum sit? Quid, si creditores alique citati se non sistant? Cuius loci solennia hic adhibenda sint?

IV. 28. 8. 11.

Quamdiu apud nos duret potestas petendi hoc beneficium inventarii? Ubi petendum, si mortui sint delegati ad comitia Ordinum Generalium, aliaque Collegia?

IV. 28. 8. 12.

Quales

INDEX GENERALIS.

- Quales heredes petere nunc possint hoc beneficium? An & illi, qui prius petierant tempus deliberandi? IV. 28. 8. 13.
- An iure civili conficiens inventarium hoc ipso iam heres factus fuerit? An hodie hoc beneficium recte petat, qui iam pro herede se gessit? aut hereditatem expilavit? An, si alii consanguinei remotiores sine inventario adire velint? Et an tunc is, qui iam beneficium impetraverat, ei renunciare, ac simpliciter adire possit? An & tunc, cum nullus alius simplicem offert aditionem? An & maritus simplicem aditionem offerre, si heredes uxoris cum inventario offerri possit, cum beneficium inventarii iam confirmatum est? IV. 28. 8. 14.
- An testator possit heredi remittere hanc inventarii confectionem? An iurata assertio testatoris de sui matrimonii quantitate in testamento facta, pro repertorio sit? An testator prohibere possit, ne heres adeat cum inventario; & quis talis prohibitionis effectus sit? IV. 28. 8. 15.
- Quis iuris, si res quædam in repertorio bona fide vel dolo prætermissæ sint? IV. 28. 8. 16.
- An durante inventarii confectione heres a creditoribus hereditariis conveniri possit? An non actione iudicati ab illis, quibus defunctus fuerat condemnatus? An non a dominis rerum per defunctum detentarum? An ex causa spoli per defunctum commissi? An interim conveniri fideiussores defuncti? An heres interim recte conveniat debitores hereditarios? IV. 28. 8. 17.
- Quis sit effectus repertorii absoluti, respectu creditorum? An heres venditionis se possit opponere, si cum bonis defuncti etiam propriæ ipsius res proscriptæ sint? An venire contra rerum suarum venditionem a defuncto factam? An contra transactionem, quam defunctus fecit cum fiduciario super fideicommissio, quod post mortem defuncti ad hunc cum inventario heredem devolvi debet? IV. 28. 8. 18.
- Si heres cum inventario vendiderit bona defuncti, emtor a nullo creditore hypothecario defuncti conveniri potest. IV. 28. 8. 19.
- Talis heres tuto solvit creditoribus prius venientibus, licet debiliore iure munitis, & legatariis, qui dein conveniendi per creditores potiora iura habentes. An debiti liquidi solutio suspendi debeat ob debita alia illiquida? An ob id, quod quidam creditores se opponant confirmationi inventarii; & longior oppositionis mora est? IV. 28. 8. 20.
- Potuit aliquando res hereditarias creditoribus in solum dare. Non tamen iure hodierno. IV. 28. 8. 21.
- Deducit Falcidiam ex legatis, licet militis sit hereditas cum inventario adita. An heredi pereant res hereditariæ, an magis creditoribus & legatariis? IV. 28. 8. 22.
- Deducit ante omne creditum impensas in funus, in inventarium, in testamenti insinuationem, & in alias necessarias. Quales & quantitas funeris impensas? An & impensas litis pro rerum hereditariarum

INDEX GENERALIS.

- rum persecutione vel defensione? Vel factas ob id, quod quidam se opponant inventario? IV. 28. 8. 23.
- Non fit confusio, si quid defunctus heredi, aut vice versa debuit. An filia tunc dotem sibi a patre promissam petere possit? An & pœnæ conventionales ac legitimæ tunc heredi salvæ sint? IV. 28. 8. 24.
- An heres cum inventario post distributam omnem pecuniam & redditas rationes adhuc teneatur suscipere *arramenta* litis contra defunctum cœptæ? IV. 28. 8. 25.
- An inventarium fiduciarium pro fit fideicommissario? IV. 28. 8. 26.
- An heres adiens sine inventario perdat falcidiam & legitimam? An & Trebellianicam? IV. 28. 8. 27.
- Si leviora quædam circa inventarium heres neglexerit, an beneficium perdat? An milites sine inventario adeuntes in solidum teneantur? An fiscus capiens bona damnatorum, aut vacantia? An illi, qui succedunt in bona damnatorum, dum fiscus ius suum remisit? Et quid, si fiscus a privato heres scriptus sit? An hodie Diaconi, alii-que curatores pauperum, adeuntes hereditatem pauperibus delatam, vel ipsorum pauperum, sine inventarii beneficio, teneantur ultra vires hereditatis? IV. 28. 8. 28.
- Qui scripserint de inventario? IV. 28. 8. 29.

Repetundarum crimen.

- Quæ munuscula capere magistratus potuerint? De iureiurando, de officio gratis impertiendo, & contractibus in fraudem huius iuris factis. VI. 48. II. 2. & 2.
- Recensentur, qui tenentur lege Julia repetundarum: & quomodo puniantur, iure civili ac moribus? VI. 48. II. 2. & 3.

Repressalia.

- De prohibitis pignorationibus seu repressaliis II. 5. I. 29.
- Licitæ tamen ex concessione Principis repressaliæ, quoties debitor & creditor non subsunt uni supremo Principi, & Princeps alterius regionis peregrino creditori contra suos subiectos ius dicere detestatur. II. 5. I. 30.
- Ordinarius iudex non potest repressalia concedere; nec Princeps peregrinis, sed tantum subiectis suis. II. 5. I. 31.

Reprobatio testium.

Vide *testes*.

Repudiatio hereditatis.

- Quibus modis omittatur hereditas, tum re, tum verbis? An sui vel extranei abstinere vel repudiare possint, si quid ex hereditate surripuerint, aut conditionem potestativam impleverint, sub qua instituti? An repudiare, qui semel adiverunt? si mulier vidua professæ sit, se stare velle testamento mariti sui, & post obtinere ex testamento nequeat, quæ speraverat, an adhuc ad pacta dotalia reverti possit? IV. 29. 2. 33.
- Quo modo, & cuius autoritate repudiatio fiat iure civili ac moribus, si impuberi, minori, prodigo, furioso, delata sit hereditas? Si nuptæ delata, maritus repudiat etiam invita ea apud nos. An & tunc cum

INDEX GENERALIS.

- cum ex statuto bona alienare nequit sine consensu uxoris suæ? IV. 29. 2. 34.
- An & ad quem effectum fieri possit repudiatio hereditatis nondum delatæ, præcipue pendente institutionis conditione? IV. 29. 2. 35.
- Repudians evitat regulariter onus debiti hereditarii. An liberi abstinentes solvere debeant ea debita, quæ pater ad alimoniam liberorum, aut studia, aut peregrinationem contraxit? IV. 29. 2. 36.
- An, qui repudiavit, iterum mutata mente adire possit? Repudians ex testamento an adhuc adire ab intestato? An & vice versa? An repudians ex posteriore imperfecto, adhuc adire possit ex priore perfecto? IV. 29. 2. 37.
- An per repudiationem filius perdat & ea, quæ ipsi ex iure primogenituræ debentur? An heres prælegata? An fideicommissa, si testator heredes institutos sibi invicem per fideicommissum substituerit in casum, quo sine liberis morerentur? An filia, quæ accepta dote renunciavit hereditati paternæ, venire possit ad fideicommissum, si pater instituto per fideicommissum liberos substituerit? IV. 29. 2. 38.
- De iure accrescendi inter coheredes, & an invito coheredi accrescat? Quo usque ius accrescendi hodie inter coheredes locum habeat? IV. 29. 2. 39. & 40.
- Qui dolo repudiat hereditatem ex testamento vel conditioni, sub qua institutus, non parat, tenetur ad legata, ac si adivisset. Quid, si dolose cesserit legitimo vel substituto, gratis aut accepta pecunia? IV. 29. 4. 1.
- An ad legata teneatur, si bona fide repudiet, aut ut fraudem sibi a testatore factam eludat? Quid, si institutus & simul substitutus, adbeat ex substitutione, vel ab intestato, cum testator ei electionem dedisset; ex quo iure veller adire? Quid, si alio quam heredis titulo res hereditarias possideat? IV. 29. 4. 2.
- Quis sit usus huius tituli ex iure hodierno? IV. 29. 4. 3.
- Repudium.*
- Vide Divortium.*
- Res.*
- Quæ sit summa rerum divisio. I. 1. 8. 1.
- Res communes, vide *communes*.
- Res publicæ, vide *publicæ*.
- Res sacræ, vide *sacræ*.
- Res sanctæ, vide *sanctæ*.
- Res universitatis, vide *universitas*.
- Res mobiles & immobiles, vide *mobiles & immobiles*.
- Res incorporales, vide *incorporales*.
- Res fungibiles, vide *fungibiles*.
- Rescissio.*
- De Rescissione sententiæ ex falsis documentis latæ, vel ob instrumenta noviter reperta; & quis tunc iudex competens? VI. 42. 1. 28.
- De rescissione alienationis in fraudem creditorum factæ, vide *Pauliana actio*.

INDEX GENERALIS.

Rescissio venditionis.

Quando possit matuo consensu ab emtione recedi? An & in præiudicium iuris quod tertio vel filco ex venditione quæsitum?

III. 18. 5. 1.

Quo modo per acceptilationem ex uno latere factam resolvatur utrumque obligatio ex venditione perfecta? Quid iuris, si quis id, quod pure emit, postea emat sub conditione?

III. 18. 5. 2.

Recensentur causæ, ex quibus invito alterutro venditio resolvi potest, præcipue enormis læsio.

III. 18. 5. 3.

An propter enormem læsionem conditio ex lege detur, an vero restitutio in integrum petenda sit, an magis actio ex emto instituida? Quid moribus, & intra quod tempus?

III. 18. 5. 4.

Habet locum l. 2. C. de rescind. vend. sive emtor sive venditor læsus sit. Quando emtor læsus intelligatur ultra dimidium iusti pretii?

An hoc remedium heredi & in heredem detur? An debitori, si creditor pignus vendiderit?

III. 18. 5. 5.

An hoc remedium detur adversus tertium, in quem emtor rursus rem alienavit? Et quid, si emtor secundus in bona fide sit, vilioris tamen emerit?

III. 18. 5. 6.

Cui incumbat probatio in quæstione læsionis? Cuius temporis pretium inspiciendum sit? An considerandum sit pretium affectionis? An, quod thesaurus in fundo vendito repertus sit?

III. 18. 5. 7.

Si reus conventus eligat resolutionem contractus ob enormem læsionem, an impensæ per emtorem in rem emtam factæ restituendæ sint?

III. 18. 5. 8.

An laudemia & alia dominis directis aut fisco soluta pro venditione, restituenda sint per dominum directum aut fiscum? An iterato solvenda pro resolutione contractus? An emtor, si laudemia & alia soluta repetere nequeat ab illis, quibus solvit, ea repetere possit ab ipso venditore?

III. 18. 5. 9.

An pretium cum medii temporis usuris, & res cum medii temporis fructibus restitui debeat?

III. 18. 5. 10.

An præstandæ sint usuræ pretii superflui quod reddendum, vel eius quod in supplementum pretii vilioris addendum est, casu, quo venditio ob læsionem non resolvitur?

III. 18. 5. 11.

An hoc remedium etiam locum habeat in immobilibus pretiosioribus?

III. 18. 5. 12.

Habet etiam locum hoc remedium in cæteris bonæ fidei iudiciis, quæ emtioni similes, puta permutatione, datione in solutum, locatione, emphyteusi; at non in permutatione beneficiorum ecclesiasticorum.

III. 18. 5. 13.

Non etiam in commodato & similibus, nec in negotiis stricti iuris. Quid moribus?

III. 18. 5. 14.

Cessat hoc remedium in hereditate & alea vendita, in vendito iure aperiendi lapicidinas aut metallifodinas, venditione fructuum nasciturorum, aut ususfructus, aut redditus vitalitii, uti & in contractu affecrationis?

III. 18. 5. 15.

Cessat

INDEX GENERALIS.

Cessat, si testator iusserit testamento rem vendi certo pretio, siue sciverit, siue ignoraverit verum pretium. An habeat locum, si iudicis iussu venditio sollemniter auctione publica, facta sit? An, si tantum auctione publica, sed sine iudicis autoritate ex domini voluntate? An, si magistratus decreto res minorum venditæ? III. 18. 5. 16.

Cessat, si, quis sciverit verum rei pretium, cum pluris emeret, aut venderet minoris. III. 18. 5. 17.

Item, si quis specialiter huius remedio renunciaverit, vel pactum sit appositum, ut pro donato haberetur, quicquid infra vel supra iustum pretium apparet datum. III. 18. 5. 18.

An locum habeat, si res sine culpa emptoris perierit? Quid iuris, si emptor eam maiore pretio vendiderit tertio, antequam casu interiret? III. 18. 5. 19.

An emptor uti possit remedio l. 2. si ipse rem rursus alteri vendiderit? III. 18. 5. 20.

An venditor ob non solum pretium petere possit rescissionem emptoris? III. 19. 1. 21.

Rescissoria actio alienationis.

Vide *Pauliana actio.*

Rescripta.

Inutilia sunt rescripta gratiæ & iustitiæ per sub vel obreptionem impetrata. I. 1. 4. 3.

Quid iuris, si rescriptum per sub & obreptionem impetratum plura capita contineat? I. 1. 4. 4.

Inutilia sunt rescripta, si careant die & consule, vel Principis subscriptione; vel contra ius & utilitatem publicam sint impetrata. I. 1. 4. 5.

Inutilia quoque, si adimant ius tertio quæsitum. I. 1. 4. 6.

Residui crimen.

Quibus modis committatur? & puniatur? VI. 48. 13. 6.

Res iudicata.

Vide *exceptio rei iudicatæ & sententia.*

Resolutio iuris.

Quando verum sit, quando non, resolutio iure dantis pignus, ipsum resolvi pignoris ius, pluribus exemplis monstratur. III. 20. 6. 8.

Responsio.

Vide *interrogatio.*

Restitutio in integrum.

Quid sit restitutio? quot modis impetretur? & quæ æquitas eius? I. 4. 1. 1.

Qui iure Romano potuerint restituere? non minor magistratus contra sententiam superioris; quisque tamen contra suam I. 4. 1. 2.

Quis iure hodierno restituat, ubi de incidentibus in lite quæstio est? I. 4. 1. 3.

Quis restituat, ubi adversus negotia principalia, contractus, additiones & similia, restitutio facienda est? & an iudices Universitatis, quæ Leydæ est? I. 4. 1. 4.

INDEX GENERALIS.

Non supremi, sed ordinarii iudices cognoscunt de iustitia restitutionis ex mandato supremorum, ac confirmant restitutiones. I. 4. I. 5.

Quid agendum, si quis velit restitui adversus negotium, quod non apud iudices sed arbitros compromissarios ventilatur? I. 4. I. 6.

Quis censeatur iudex competens, ad id, ut ei examen causæ restitutionis in integrum ac confirmatio committatur? sive adversus summo iure valida, sive adversus ipso iure nulla, restitutio petatur? I. 4. I. 7.

Si contra sententiam restitutio petatur, an examen committi possit ipsi iudici, qui eam tulit? An & ei, qui iudicante superior est? I. 4. I. 8.

Qui petere possint restitutionem? An procuratores? & quale in iis requiratur mandatum? An coniunctæ personæ sine mandato? An syndici, bonorum curatores, tutores &c. I. 4. I. 9.

Petitur contra lædentes, quandoque & contra tertios possessores. An & contra heredes? I. 4. I. 10.

Non datur restitutio, si tantum modica læsio sit; quæ læsio sit gravior, arbitrio iudicis committendum est. I. 4. I. 11.

Non datur, si alia ordinaria remedia supersint; nisi remedium ordinarium & extraordinarium non infamans adversus eundem comperat, vel restitutio pinguior sit. I. 4. I. 12.

Nec etiam, si quis ipso iure tutus sit, nisi ex abundanti secundum mores. I. 4. I. 13.

An iterum petere possit, qui semel repulsam est passus, ex eadem causa? An ex alia? An, si causæ prioris pleniores cœperit habere probationes? I. 4. I. 14.

An contra parentes & patronos detur restitutio? & quid moribus? I. 4. I. 15.

Intra quadriennium petenda restitutio, exceptis quibusdam casibus, quibus brevius aut longius tempus iure præfinitum est. I. 4. I. 16.

An facultas petendæ restitutionis duret quadriennio, si actio extincta, contra eius interitum restitutio petitur, breviori tempore duret, vel pauci tantum dies ad agendum superfuerint ante natum agendi impedimentum? I. 4. I. 17.

Currit quadriennium, licet absens sit is, contra quem restitutio petenda, si modo procuratorem vel defensorem reliquerit. I. 4. I. 18.

Ex quo tempore quadriennium computandum sit in singulis restitutionum causis? & an ignorantibus id tempus currat? I. 4. I. 19.

Quid moribus observetur circa tempora petendæ restitutionis, etiam, cum ea petitur adversus negotia ipso iure nulla? I. 4. I. 20.

Quis sit effectus restitutionis? I. 4. I. 21.

Non est iudicium duplex, rescindens & rescissorium, quali-cunque fuerit causa restitutionis. I. 4. I. 21.

Restituendi cum re etiam fructus; & vicissim is, contra quem restitutio fit, indemnus servandus. Qua occasione de recuperandis impensis, redintegrandis actionibus, & quales actiones ei, contra quem restitutio fit, non redintegrentur? I. 4. I. 22.

An

INDEX GENERALIS.

An, restitutione adversus emtionem pro parte impetrata, adversarius a tota possit emtione recedere? I. 4. 1. 22.

An impetrata restitutione adversus sententiam, ea quoque infirma sit, quatenus damnosa fuit ei, contra quem restitutio facta est? I. 4. 1. 23.

Restitutio facta strictam recipit interpretationem. An minor, qui mutui accepti nomine usuras solverat, adversus mutuum restitutus usuras solutas repetere possit, si in restitutione usurarum mentio facta non sit? I. 4. 1. 24.

An, pendente petitione restitutionis, sententia vel negotium, contra quod ea petitur, executioni dari possit? & quid moribus? I. 4. 1. 25.

Quot sint iustæ causæ restitutionis? & quid iuris, si plures in eandem personam aut rem concurrant? I. 4. 1. 26.

Nemo invitus tenetur petere restitutionem; a petitione cœpta potest quisque desistere; & iam impetratæ renunciare: quo casu nec adversarius sentiet effectum restitutionis, quæ ei ex consequentia profuisset. I. 4. 1. 27.

Cuius loci statuta sint observanda in concedenda aut deneganda restitutione? I. 4. 1. 29.

De restitutione ex capite metus, vide *metus*.

De restitutione ex capite doli, vide *dolus*.

De restitutione ex capite minorennitatis, vide *minor 25. annis*.

De restitutione ex capitis diminutione, vide *capitis diminutio*.

Ex quibus causis maiores restituantur, vide *maiores 25. annis, & absentia*.

De alienatione iudicii mutandi causa, vide *alienatio iudicii mutandi causa*.

Restitutio gratia.

De gratia & remissione criminum, vide *gratia*.

Retentio.

An reus in rei vindicatione condemnatus retinere rem possit, quia aliam ab alio de re eadem litem patitur, aut ius pignoris habet, aut damni infecti pro re illa cavit? An & propter impensas? II. 6. 1. 31.

An commodatarius rem commodatam retinere possit, donec impensæ in eam factæ restitutæ fuerint, iure civili & moribus? III. 13. 6. 10.

An forte soluta pignus pro usuris necdum solutis retineri possit? III. 13. 7. 6.

An pro necessariis impensis pignus retineri possit? III. 13. 7. 10.

An institor retentione mercium sibi commissarum possit sibi consulere pro eo, quod præponens ei debet, cum ipse præponens res iam vendidisset tradi mandasset? III. 14. 3. 9.

An non possit depositum pro impensis necessariis retineri? III. 16. 2. 15.

Recensentur multi casus, in quibus ius retentionis locum habeat; ac differt ius retentionis in multis a compensatione. III. 16. 2. 20.

INDEX GENERALIS.

- Ius retentionis** transmittitur ad successores universales & particulares. III. 16. 2. 20.
- An ius retentionis habens teneatur rem reddere, si ei cautio de solvendo debito offeratur? III. 16. 2. 21.
- An redemptor operis possit opus pro mercede retinere? III. 16. 2. 40.
- Retorsio.*
- Quid sit ius retorsionis? I. 2. 2. 4.
- Quando æquum; quando iniquum sit, iure retorsionis uti, per varias regulas explicatur. I. 2. 2. 5.
- Retractus.*
- De pacto de retrovendendo. Quale tunc pretium reddendum sit? qualis actio ex hoc pacto ad rem recuperandam competat? An fructus rei & usuræ pretii medii temporis restituendæ sint? An duplicata debeantur laudimia ob redemptionem? III. 18. 3. 7.
- An ius redimendi ex pacto ad heredes transeat? Quid, si quidam ex his redimere nolint? An & extraneo hoc ius cedi possit? An huic iuri præscribi? Si primus emtor alteri simpliciter rem vendiderit sine pacto redimendi; an primus venditor contra emtorem secundum agere possit? III. 18. 3. 8.
- De iure retractus conventionalis & legalis. Legalis strictam recipit interpretationem, nec locum habet, nisi doceatur, ius illud ex tali causa per legem aut consuetudinem loci, in quo immobilia sita, receptum esse. III. 18. 3. 9.
- De retractu conventionali, & pacto, ut, si emtor rursus vendere velit, non alii quam venditori vendat. Emtor tunc extraneo vendere volens, denunciare id venditori debet, ut is intra duos menses declaret, an rem eodem pretio velit emtam habere. Pacto tamen hoc non impeditur emtor extraneo rem donare, legare, &c. III. 18. 3. 10.
- Ius retractus legalis** competit domino directo emphyteusios; etiam emphyteutæ, si dominus vendat dominium directum. Item domino directo feudi, etiam subinfeudanti, si vassallus, aut subinfeudatus, feudum vendat, & emtor necdum investitus sit. Datur & sociis ad partem a socio distractam; & ei, cui census ex fundo debitus, si fundus vendatur. III. 18. 3. 11.
- An & quatenus competat illis, qui ius pignoris habent in re immobili; dominis prædii unde redditus annuus venditus debetur? An dominis iurisdictionis, baillivis, prætoribus? An fructuariis vendita proprietate? III. 18. 3. 11.
- In omnibus fere locis viget retractus gentilitius; non tamen Ultraiectioni aut in Gelria vel Transsilvania. An ubique in Hollandia? III. 18. 3. 12.
- Ex iure Romano peti potest fundamentum retractus gentilitii. Quæ iuris mutationes hic inciderint? III. 18. 3. 13.
- Competit hoc ius cognatis masculis, fœminis; non adoptatis. An naturalibus. An conceptis post venditionem? An debeant esse proximi ex illa linea, unde res est profecta? Et quid in feudis retrahendis? III. 18. 3. 14.
- An

An detur illis, qui ex statutis non vocantur ad successionem ab intestato? An naturalibus ratione feudi a linea materna distracti? An remotioribus iure representationis ad successionem ab intestato venientibus cum alio proximioribus? An ius retractus regatur secundum ius successionis intestatæ? III. 18. 3. 14.

Hoc ius retractus ex lege competens alteri cedi nequit; nec quisquam pro alio, sed tantum pro se retrahit; de quo & in locis quibusdam iurare tenetur. III. 18. 3. 15.

Non retrahit, qui ingratus fuit in cognatum venditorem, nec qui huic iuri renunciavit. An tacite renunciaverit, qui pro evictione fideiussit? aut oblatam sibi emtionem non acceptavit? aut venditioni præsens fuit; aut venditionis instrumento subscripsit? III. 18. 3. 16.

An filius venditoris, etiam in patris existens potestate, retrahere possit? An & heres venditoris? Et quid, si venditor promiserit, se rem præstiturum liberam ab omni retractu? III. 18. 3. 17.

An, si cognatus & extraneus simul emerint, cognatus retrahere possit partem extranei? An maritus, si stante matrimonio rem emerit a cognato suo, vel retraxerit eam, extraneo per cognatum venditam, & illa sic cesserit communionis iure uxori pro parte? III. 18. 3. 18.

Si maritus stante matrimonio fundum emat & rursus vendat, retractum habent cognati uxoris & mariti, si fundus fuerit coniugum communis factus. III. 18. 3. 19.

Si plures vendiderit simul eundem fundum, an unius venditoris cognatus partem, an totum, retrahere possit? III. 18. 3. 19.

Qua solennitate retractus fiat in Hollandia? Et quid, si in forma peccarum sit? III. 18. 3. 20.

Retractus tantum obtinet in immobilibus, & incorporalibus quæ immobilibus hodierno iure accensentur: in Hollandia fere in prædiis tantum ruri, non in ædibus in urbe sitis: siue avita sint, siue per venditorem ipsum prius emta, siue allodialia siue feudalialia. Et an in curia feudali lis de retractu agitata sit? III. 18. 3. 21.

Si simul sint venditæ res retractum admittentes cum rebus retractum respicientibus, quo usque retractus tunc fieri possit? III. 18. 3. 22.

Retractus tantum in emtione, & datione in solutum, similibusque, in quibus pretium apparet, locum habet. An in venditionibus subhastatione factis? Non in permutationibus, transactionibus, donationibus, legatis. Quid, si res partim vendita partim donata sit? III. 18. 3. 23.

An emtor & venditor mutuo consensu resiliendo ab emtione, impedire possint ius retractus? An per adiectionem pacti, ut demum res sit vendita, si cognatus non retrahat? An per adiectionem pacti de retrovendendo? An per id, quod emtor intra tempus retractui præfinitum rursus eandem rem in extraneum alienavit? An tunc primi an secundi venditoris cognati potiores sint? Et quid tunc observandum sit ac reddendum per retrahentem? III. 18. 3. 24.

INDEX GENERALIS.

De tempore intra quod retractus fieri debeat. An tempus illud currat a tempore venditionis, an a tempore traditionis? An currat ignorantibus? & an adversus lapsum temporis restitutio dari debeat? An sufficiat extrajudicialis interpellatio intra tempus facta? An in ius vocatio? III. 18. 3. 25.

Quæ per retrahentem emtori reddenda vel offerenda sint? An emtore ea non admittente consignatio ac depositio necessaria sit? III. 18. 3. 26.

Retrahens subintrat in locum emtoris. Quales fructus emtor retrahenti restituat? III. 18. 3. 27.

Retrahenti competunt dilationes emtori ab initio datæ. Venditor de pretio residuo non contra emtorem, sed contra retrahentem agit; & vicissim retrahenti actiones dantur contra venditorem. Reviviscunt emtori iura omnia, quæ per emtionem extincta fuerant. III. 18. 3. 28.

Onera rei imposita gravant retrahentem. Si dominus directus retrahat feudum venditum, impositæ per vasallum servitutes durant: secus, si iure caducitatis feudum domino aperiretur. III. 18. 3. 29.

An retrahens solvat laudemiam aliaque opera, a quibus emtor ex privilegio personali liber erat? In retractu legali semel tantum laudemia & alia debentur, velut ex una emtione. III. 18. 3. 29.

In concursu quinam potiores sint in iure retractus, quoties pluribus retractus competit ex diversis causis, vel ex eodem iure? III. 18. 3. 30.

De retractu actionum venditarum per debitorem faciendo, vide *actio.*
Revisio.

In quorum sententiis locum habeat? Quid sit? In quibus conveniat cum appellatione, ubi & in quibus causis permixta sit, vel non? quod victor æque supplicare possit, ac victus; & directo supplicare debeat; non a minima supplicare. VI. 49. 2. 2.

In quibus differat ab appellatione? Ubi, intra quod tempus a variorum iudicum supremorum sententiis in Hollandia alibique supplicandum sit? An revisio revisionis peti? An non querela nullitatis proponi? An suspendat executionem? Si suspendat, peti potest coarctari tempus ei interponendæ prosequendæ. Per quos illa coarctatio fiat? VI. 49. 2. 3.

De adiunctis in revisione, & numero eorum. An revisio gratis, seu pro Deo, ut aiunt, obineri possit? An in ea alia facta poni, aliæ probationes adduci? Et quid, si quæ prioribus instantiis adducta, per inferiores iudices reiecta fuerint? An hic restitutio dari contra lapsum *fatalium*? An facultas supplicandi aliqua quantitate, sententiis comprehensa, coarctata sit? VI. 49. 2. 4.

Quid emenderur per sententiam revisionis? Non semper ultima sententia est optima. VI. 49. 2. 5.

De tempore revisionis terminandæ. VI. 49. 2. 6.

Vide supplicatio.

Revocatio.

De Revocatione testamenti, Vide infirmatio testamenti.

De

INDEX GENERALIS.

De revocatione donationis inter vivos propter ingratitudinem, liberos postea natos, vel iam ante natos, vide *donatio*.

De revocatione donationis mortis causa, vide *donatio mortis causa*.

Reus.

Non potest reus de alieno sed tantum suo debito conveniri. An uxor pro marito; maritus pro uxore; filius pro patre? Non extraneus pro extraneo, ubi de prohibitis pignorationibus.

II. 5. 1. 29.

Reus an venire teneatur, ut exceptionem fori declinatoriam opponat?

II. 5. 1. 65.

Rhodia lex.

Rhodienses pericia navigandi & aliis celebres.

III. 14. 2. 1.

Reliqua de lege Rhodia, vide ad verbum *iactus*.

Ripa.

An in ripa fluminis unicuique liceat ædificare?

I. 1. 8. 9.

De ripa munienda,

VI. 43. 15. 1.

S

Sacra res.

Quid sint res sacræ?

I. 1. 8. 5.

Non sunt convertendæ in usus profanos, nec alienari possunt nisi certis in casibus.

I. 1. 8. 6.

Desinunt esse res sacræ vel lege publica, vel dum ab hostibus captæ sunt.

I. 1. 8. 6.

Sacrilegium

Quid proprie sit sacrilegium, & quæ requisita eius, quæ improprie dicantur sacrilegia? Quæ poenæ sacrilegii?

VI. 48. 13. 4. & 5.

Salarium.

An integrum anni totius salarium fuerit debitum, si assessor, aut præses cui assidebat, in medio anni mortuus fuisset, aut successorem accepisset?

I. 1. 22. 5.

Non valet pactum inter clientem & advocatum de salario non nisi post victoriam petendo.

I. 3. 1. 12.

Advocatis salaria debita, licet non promissa. Non tamen pro iis consequendis licita retentio instrumentorum; (secus pro impensis) nec competit pro salario privilegium prælationis.

I. 3. 1. 6.

An salarium peti possit ab Advocatis & similibus post biennium ab opera navata?

I. 3. 1. 6.

An debitum salarium, si quis in causa sibi cum alio communi postulet? vel in sua, vel in proximi agnati, cui gratis adesset, si vincat & victus victori in expensas damnetur?

I. 3. 1. 7.

An annuo salario constituto, & Advocato in medio anni moriente, heredes eius integri salarii petitionem habeant? & quid moribus?

I. 3. 1. 8.

An socius, qui præcipue vel solus gessit negotia societatis, salarium pacisci, aut viri boni arbitrio consequi possit?

III. 17. 2. 19.

An in mandato salarium seu honorarium intervenire possit? & an, ac quo remedio peti?

III. 17. 2. 2.

INDEX GENERALIS.

De variorum salariis.

VI. 50. 13. 1. & seqq.

De salario tutoribus constituendo, ex iure civili & hodierno.

IV. 27. 4. 12.

Salvus conductus.

Quis obærato absenti, qui cum creditoribus transigere tentat, saluum conductum concedat, & quando hic denegandus sit? VI. 42. 3. 21.

Sancta res.

Quid sint res sanctæ?

I. 1. 8. 7.

Quæ sint pœnæ violentium legatos aut muros civitatum?

I. 1. 8. 7.

Satisfactio tutorum.

De cautionibus per tutores ante administrationem præstandis, ex iure civili & hodierno.

IV. 26. 7. 2.

Scopelismus.

Quid sit crimen scopelismi? Quæ pœna? De veteribus colonis migrare iussis, & vulnere, mortis, incendii, alteriusve mali metu absterrentibus novos colonos. De extorquentibus per scriptas denunciations pecuniam certo loco deponendam sub mortis aut incendii comminatione.

VI. 47. 11. 5.

Scriptura.

Scriptura chartæ cedit. An iure petatur exhibitio chartæ per eum, qui suas rationes in aliena charta scripsit? Et quid de scripturæ impensis?

V. 41. 1. 26.

Secretarius.

Vide *graphiarius*.

Senator, Senatus.

Quid sit Senatus, quid potuerit, & quæ fuerit dignitatis diversitas in ordine senatorio?

I. 1. 9. 2.

Senatores gaudent iure fori peculiaris, duplicis domicilii, & immunes sunt a quæstionibus, plebeiorum pœnis, carceribus, sordidis muneribus.

I. 1. 9. 3.

Liberi senatorum dignitatis paternæ participes sunt, licet ante dignitatem nati, si modo id petierint; unde varia deciduntur.

I. 1. 9. 4.

Uxor senatoris, vide *uxor*.

Matres senatorum non ita gaudent dignitate filiorum, ut uxores dignitate maritorum.

I. 1. 9. 9.

Quibus modis evanescat senatoria dignitas?

I. 1. 9. 10.

Quid iuris sit in liberis ante vel post patris amotionem a senatu natis?

I. 1. 9. 10.

Senatusconsulta.

Quid sint senatusconsulta, & quando inducta?

I. 1. 3. 26.

Senatusconsultis quandoque tribuuntur, quæ alibi edictis aut orationibus Principum.

I. 1. 3. 26.

Sententia.

An reus sententia partim absolvi, partim condemnari possit? An in Hollandia ferri sententia, *dat den eyfch en conclusie werd ontseyd, in voegen die gedaan en genomen is?*

VI. 42. 1. 1.

Do

INDEX GENERALIS.

- De duplici significatione rei iudicatæ, & quid intersit inter *sententiam* & *rem iudicatam*?** Quando impleta censeatur conditio, *tot dat het proces wterlyk sal wesen getermineert*? VI. 42. I. 2.
- Quid intersit inter *sententiam* & *opinionem*?** An & quando comminationes, programmata, epistolæ, subscriptiones, commonitiones iudicum habeant auctoritatem rei iudicatæ? De more pronunciandi, *videri sibi*, VI. 42. I. 3.
- Quid sit *sententia interlocutoria*?** An per definitivam retractari possit? Plures interlocutoria habent vim definitivæ. An tunc per iudicem eundem revocari possint, ut appellatio impediatur? VI. 42. I. 4.
- Interlocutoria est, qua reus absolvitur ab instantia.** An simul una *sententia* coniungi possit absolutio ab instantia & adiudicatio petitionis? Est & interlocutoria, qua litigantes iubentur adesse delegatis transigendi causa; vel pleniorum allegatorum quorundam probationem facere: uti &, si ipsis præscribatur regula tractandi litem, prout in factis consentiunt aut dissentiunt, aut possessio uni litigantium adiudicatur. VI. 42. I. 5.
- De adiudicationibus solutionis fiduciariæ, pendente lite principali, ex agnito chirographo, libro mercatorio, confessione rei &c.** Qualia debeant concurrere requisita? Quid, si ex libro mercatorio conventus neget totum contractum, seu traditionem mercium? Quot citationibus opus ad eam obtinendam? VI. 42. I. 6.
- Quid, si reus præsens chirographum abneget?** Quid, si dilationem petat ad faciendam agnitionem? Si renuat agnoscere aut abnegare, an ad id condemnatus appellare possit? An & quo usque viduæ, heredes, in officio successores, teneantur scripturam agnoscere? Et post quot citationes fingantur agnovisse? Quid iuris, si quis literarum imperitus tantum subnotaverit? VI. 42. I. 7.
- An evitet solutionis fiduciariæ decretum, si alleget, se instrumentum, cui subscripsit, non legisse; vel non debere, quod instrumento contentum; vel alium suo nomini scripto superscripsisse; aut instrumentum decennio antiquius esse; aut instrumento agnito falsitatem commissam esse; aut circa debitum scriptura comprehensum in calculo erratum esse?** VI. 42. I. 8.
- An, si contractus initi & chirographi conscripti tempore se non sanæ mentis, aut prodigum, aut miorem curatorem destitutum fuisse dicat?** An & quando, si non numeratæ pecuniæ exceptionem opponat? Et quid, si super ea exceptione reus actori iusiurandum in contingenti deferat? VI. 42. I. 9.
- An, si opponatur exceptio solutionis, acceptilationis, novationis, pacti de non petendo, &c. si non ex confessione adversarii vel scriptura proberetur?** Et quid, si super hisce reus actori iusiurandum deferat? VI. 42. I. 10.
- An, si allegetur, restitutionem peti posse, vel iam cæptam peti? Vel peti posse remissionem mercedis scripturæ contentæ?** VI. 42. I. 11.
- An & post litem contestatam hæc fiduciaria solutio peti possit, aut in appellatione, cum in prima lite non esset petita?** VI. 42. I. 12.
- An

An

ex decreto fiduciariæ solutionis nummi actori adnumerandi; an in graphæio deponendi sint? Qualem cautionem actor nummos accipiens præstare debeat? Quid, si idonee cavere nequeat? An executio decretæ solutionis fiduciariæ peti possit post definitivam sententiam, sed a qua appellatum ab actore vel reo? Ad quid teneatur actor, si fiduciariæ solutionis sententia retractetur per definitivam?

VI. 42. I. 13.

Non decernenda solutio fiduciaria, si chirographum nec vere nec fitione iuris sit agnitum, licet iuratam contineat promissionem: nec, si tantum per testes debitum probetur? vel adhuc illiquidum sit; vel debitor rescriptum moratorium iam impetraverit, vel debitum adhuc ex die vel conditione suspensum sit; vel iam in causa sit conclusum; vel pars parti iam detulerit iusiurandum litis decisorium; vel definita iam lata sit, & in rem iudicatam transiverit.

VI. 42. I. 14.

Cessat &, si reus uratur exceptione contractus ab actore necdum impleti, nisi isti exceptioni renunciatum sit. Cessat, si chirographum careat causa debiti, vel eam habeat, ex qua non sit condemnatio; si nudus agat possessor chirographi, nisi illud habeat, *thoonder deses*: si decretum fiduciariæ solutionis totam absorberet litem principalem: si conclusio ad fiduciariam solutionem diversa sit a conclusione in lite principali: si actor non petierit fiduciariam solutionem, sed sententiam definitivam.

VI. 42. I. 15.

Cessat contra mulierem Velleiani exceptione se tuentem. An &, si maritus aut uxor conveniatur ex contractu uxoris sine viro inito? An si reus declinatoriam opponat fori exceptionem? An contrarii Hollandici quæstores, qua tales? An & quibus observatis Hollandiæ Curia contra civitates Hollandiæ possint provisiones decernere? An & quo modo unus ex creditoribus eam obtineat, postquam bonis debitoris curator datus fuit?

VI. 42. I. 16.

Quid sit sententia definitiva? An iudex possit litem pro parte decidere, pro parte in aliud tempus differre, vel litigantis unius intuitu, si plures sint litis consortes? An plures lites una sententia terminari inter easdem vel diversas personas?

VI. 42. I. 17.

Quæ sint requisita definitivæ sententiæ? Ubi & de præsentia partium, ac eorum, qui iudicare iussi sunt. Quid, si iudices impare numero dissentiant? Quid, si pari numero circa quantitatem, aut circa alia? An non tunc prævaleat sententia, a qua Præsès stat?

VI. 42. I. 18.

Ferenda sententia secundum leges, allegata & probata; pure inter illos, qui litem contestati sunt, sed hodie non in procuratores; conformis libello; non in plusquam petitem, licet appareat plus debitum; nec in plusquam debitum, licet plus petitem. Uno in casu plus petens adhuc iure novo causa cadit.

VI. 42. I. 19.

Regulariter debet esse certa, litem finiens; quot modis videatur certa esse? Recensentur casus, quibus & incerta valet.

VI. 42. I. 20.

Temerarius litigator damnandus in expensas litis, licet victor id non petierit, nisi vincat absens ex contumacia, vel in appellatione per allega-

allega-

INDEX GENERALIS.

allegationem defensionis, in lite prima per dolum omiffa. An victus victori teneatur de impensis litis, si iudex nihil de his definierit? An ob solas impensas litis non adiudicatas appellare liceat? An victus victori ad impensas, si victor talis, qui victus haud ferret impensas litis?

VI. 42. 1. 21.

Hodie sæpe compensantur impensa, arbitrio iudicis: ubi de accusantibus publico nomine; de lite super parentes & liberos aut propinquos; de lite inter iuris quaestione; de debitore extra iudicium haud interpellato, & debitum offerente die sibi dicto; de victo in appellatione, cum vicisset in prima lite; de lite decisa ex iureiurando, per adversarium aut iudicem delato; de lite post litem contestatam sopita per transactionem.

VI. 42. 1. 22.

Quando victus in quandam tantum impensarum partem condemnatur? Quando unus solus ex pluribus eiusdem litis confortibus? Difficilius facienda a iudicibus impensarum compensatio. Facta impensarum compensatione, victus tamen solus fert impensas executionis, si non sponte pareat iudicato.

VI. 42. 1. 23.

Si plures sint litis confortes in expensas damnati, singuli tantum pro parte tenentur, licet respectu litis principalis singuli insolidum damnati sint; & quidem pro parte virili, licet inæquales in lite partes habeant, veluti coheredes. Quid, si coheredes partium inæqualium successerint condemnato in expensas? An particulares successores conveniri possint ad impensas, ad quas prædecessor damnatus fuit? Quæ partes impensarum debeantur a singulis, si unus consors litis maiorennis, tres minorennis ab uno tutore repræsentati, in expensas litis damnentur?

VI. 42. 1. 24.

An iudex appellationem desertam, eut se incompetentem pronuncians, condemnare possit in impensas? An pendente lite principali condemnare in impensas retardatæ litis? Et an tunc etiam executio earum fiat ante finem litis? An &, si super lite principali deinde transactum sit?

VI. 42. 1. 25.

Quæ veniant nomine impensarum litis? An sumtus in iter, aut damna fortuita occasione itineris? An alius iudex, quam qui iudicavit, impensas litis taxare possit, aut apud alium fieri earum persecutio? Quo modo procedatur in taxandis litis impensis? An taxationis revisio peti?

VI. 42. 1. 26.

An iudex possit mutare sententiam, quam tulit? An non ante pronunciationem eius? An & quando supplere ea, quæ desunt sententiæ? An dubium sensum explicare? An declarare ad tertii petitionem, sententiam ei haud præiudicaturam, si forte per consequentiam præiudicare possit?

VI. 42. 1. 27.

De rescissione sententiæ ex falsis documentis latæ, vel propter instrumenta noviter reperta. Quis tunc iudex competens?

VI. 42. 1. 28.

Res iudicata pro veritate habetur, inter litigantes ius facit, aliis nec prodest nec nocet. Quibus in casibus noceat aliis?

VI. 42. 1. 29.

Perit vis sententiæ novatione. Quando illa non videatur facta? Item renunciatione, licet ea mente, ut lis denuo moveatur. An &, si absolutus denuo conveniatur, & vel non opponat iudicari exceptionem

INDEX GENERALIS.

ptionem, vel ea opposita adversarius iudicatum neget, ac iudex iudicet, non esse iudicatum, vel iudex reiecta iudicati exceptione iterum cognoscat, & ita iudicet contra prius iudicatum? Quanto temporis spatio sententia apud nos aliosque antiquetur, ut novo executionis decreto opus sit? VI. 42. 1. 47.

Separatio thori & mensæ.

De separatione thori & mensæ & effectibus eius, si privatim, vel auctoritate publica facta sit. IV. 24. 2. 16. & seqq.

Separatio bonorum.

De separatione bonorum patroni a bonis servi heredis necessarii: peculii filii familias a bonis patris, fisco patris bona occupante: hereditatis patris ab hereditate filii impuberis in gratiam substituti pupillaris: castrensis peculii a Paganico; bonorum fideiussoris a bonis debitoris obærat, qui fideiussori heres extitit. VI. 42. 6. 1.

De separatione bonorum defuncti a bonis heredis, ad petitionem creditorum legatariorum. An eam petant creditores conditionales? An & ei locus, si quis ex substitutione heres sit? An & hypothecariis creditoribus utilis esse possit? An & quando eam petant creditores heredis? VI. 42. 6. 2.

An petitio separationis profit iis, qui non petierunt? Bonis defuncti separatis non sufficientibus, an & quando heres conveniri possit? An quod superest ex separato patrimonio defuncti, cedat creditoribus heredis? VI. 42. 6. 3.

Quando & quibus in casibus cesset petitio separationis? VI. 42. 6. 4.

Sepulchrum, sepultura.

De sepulchri violati aut inhabitati actione. Cui competat? Quid, si plures sint, ad quos sepulchrum spectat? An is, ad quem spectat ius sepulchri, pœnitere possit, si prius agere noluerit? An pro herede se gerat filius hoc agens iudicio? VI. 47. 12. 1.

Quibus aliis iudiciis privatis aut publicis locus sit ob sepulchra vel cadavera violata, spoliata? Quando cessent vel mitigentur pœnæ huius criminis iure civili, ac moribus? VI. 47. 12. 2. & seqq.

De impediētibz sepulturas defunctorum, & signantibus bona debitoris moribundi. VI. 47. 12. 4.

Vide *religiosus locus*.

Sequestratio.

De deposito sequestratio, actione depositi sequestraria, subducentibus sequestrata, officiis & potestate sequestri, & similibus, vide *depositum*.

Servi.

An hodie adhuc servi dentur? I. 1. 5. 3.

De servi corrupti actione tum directa, tum utili, & corruptione tentata. II. 11. 3. 1. & seqq.

Serviana actio & hypothecaria.

Quid sit actio Serviana & quasi Serviana seu hypothecaria? Quando detur, si pro debito condicionali pignus pure, aut vice versa, aut pro debito condicionali pignus sub alia conditione obligatum sit? III. 20. 4. 1.

Contra

INDEX CENERALIS.

- Contra quos detur? An & contra eum, qui cum debitore litigavit de proprietate, ac victor evasit?** III. 20. 4. 2.
- An & quando iure novo debitor & fideiussores excuti debeant ante tertium pignoris possessorem? Quid nostris & vicinorum moribus obtineat?** III. 20. 4. 3.
- Cum res plures pro uno debito obligatae sunt, vel res una, quae postmodum inter plures heredes divisa vel uni adjudicata est, creditor unum in solidum convenire potest, nec tenetur actionem dividere.** III. 20. 4. 4.
- Si unus ex pluribus heredibus solidum solverit, quo modo contra ceteros coheredes regressum habeat? An & tertiis tum iustis tum iniustis possessoribus actio per creditorem cedenda sit contra reliquos aliarum rerum aut partium obligatarum possessores, si illi hypothecaria in solidum damnati sint?** III. 20. 4. 5.
- Hypothecaria conventus unus, si solidum solverit, pro rata a reliquis aliorum pignorum possessoribus repetit. An, si pignus saepius sit venditum, ultimus possessor hypothecaria conveniendus sit, an vero primus venditor de pretio, quod accepit, conveniri possit?** III. 20. 4. 6.
- In quo intersit, utrum creditor hypothecaria agat contra debitorem, an vero contra tertios possessores?** III. 20. 4. 7.
- Si res eadem pluribus eodem tempore per partes vel in solidum obligata sit, quo modo singuli agere possint, tum contra tertios, tum inter se?** III. 20. 4. 8.
- Quamdiu olim & iure novo Iustiniano duraverit actio hypothecaria? An usucapione rei oppignoratae ius pignoris evanuerit? Et quid nunc apud nos obtineat?** III. 20. 4. 9.
- De iure praelationis inter creditores, vide de privilegiis creditorum.**
Servitutes.
- Servitutes praediales moribus accensentur immobilibus, at personales quandoque mobilibus quandoque immobilibus.** I. 1. 8. 20.
- Quid sint servitutes in genere; & quotuplices? An detur servitus, qua persona servit rei?** II. 7. 1. 1.
- Servitus personalis usufructus, usus, & habitationis, an in realem degenerare possit?** II. 7. 1. 2.
- Quandoque servitutis appellatione per excellentiam servitutes reales denotantur.** II. 8. 1. 1.
- Reales servitutes sine praedio dominante & serviente esse nequeunt. An futuro praedio imponi vel acquiri servitus possit?** II. 8. 1. 2.
- Praedia ad servitutes reales necessaria vel urbana sunt vel rustica; nec loco, sed usu, distinguuntur.** II. 8. 1. 3.
- Servitutis vel urbanae vel rusticae denominatio fit a praedio dominante. Eadem species servitutis potest aliquando urbana, aliquando rustica esse. Possunt & reales servitutes concedi ut personales.** II. 8. 1. 4.
- An una, an vero plures servitutes sint, non ex servientium sed dominantium praediorum numero aestimandum.** II. 8. 1. 5.
- Si servitutes praediales iam constitutae sunt, sequuntur universales & particulares praediorum successores active & passive. Si tantum promissa**

INDEX GENERALIS.

- missæ, particularis successor eas non tenetur imponere; at omnino universalis; & quo usque? II. 8. 1. 6.
- De servitutibus prædiorum urbanorum, vide *servitutes urbanae*.
- De servitutibus prædiorum rusticorum, vide *servitutes rusticae*.
- Servitutes prædiales rusticæ & urbanæ iisdem constituuntur modis, pactioibus & stipulationibus. An hodie necesse sit eas constitui coram lege loci? II. 8. 4. 1.
- Ultima quoque voluntate & officio iudicis. II. 8. 4. 2.
- Quid iure veteri, medio, & novo obtinuerit circa usucapionem & præscriptionem servitutum? & de lege Scribonia. II. 8. 4. 3.
- An ad servitutum acquisitionem per præscriptionem requiratur scientia domini? An & iustus titulus verus? II. 8. 4. 4.
- Non acquiritur servitus præscriptione, si quis longo tempore non sit usus iure suo, puta, altius non ædificaverit; & inde vicinus commodum fenderit, licet ad preces vicini id intermisisset. Secus, si id omisisset ad vicini prohibitionem. II. 8. 4. 5.
- Quanto tempore servitutes moribus hodiernis acquirantur? & de annuali præscriptione eius, qui quid sine servitute extruxit, quod servitutem redolet, ex lege municipalis. II. 8. 4. 6.
- An possint esse *servitutes servitutum*; & an servitutes *neque ex bonis neque extra bona sint*? ad explicationem l. 1. ff. de usu & usufr. legato. II. 8. 4. 7.
- Servitutes urbanæ & rusticæ iam constitutæ una cum prædiis pignori dari possunt; sine prædiis seorsim nullo modo. Possunt tamen utraq; vicinum prædium habenti creditori de novo constitui in crediti securitatem, duraturæ, donec debitum solutum fuerit. II. 8. 4. 8.
- Prædiales servitutes omnes individuae sunt; pro parte acquiri vel amitti nequeunt. An unus sociorum prædio communi possit servitutem imponere? Quid iuris, si plures socii separatim prædio communi servitutem imposuerint actu inter vivos, vel ultima voluntate? Et quid moribus? II. 8. 4. 9.
- An unus sociorum prædio communi servitutem acquirat? & quid hodie? An heres acquirat prædio, quod alteri sub conditione legatum est, ut profit legatario? II. 8. 4. 10.
- An & quatenus superficies, vasalli, emphyteutæ eas imponent? II. 8. 4. 11.
- An prædialem servitutem habentes possint opus novum nunciare? II. 8. 4. 12.
- An servitutes, & nominatim, an servitus aquæ ductus, constitui possit ultra prædii dominantis utilitatem? vel quis alteri ductum aut haustum ex suo ductu concedere? II. 8. 4. 13.
- An unquam res sua cuiquam servire possit? qua occasione explicatur Africani locus in l. 33. §. 1. ff. de servit. præd. rust. II. 8. 4. 14.
- Servitutes prædiales solius amœnitatis gratia constitui non possunt sine concurrente prædii dominantis utilitate. II. 8. 4. 15.
- Plures servitutes prædiales per eundem locum pluribus concedi possunt. II. 8. 4. 16.
- Concess.

INDEX GENERALIS.

- Concessa servitute, omnia concessa videntur, sine quibus servitus exerceri nequit: quod exemplis in haustu, ductu, itinere, actu, via, eorumque complanatione, impedimentorum remotione, refectione, & aditu refectionis causa, aliisque monstratur. II. 8. 4. 16.
- Servitutem debens nihil agit, sed tantum patitur. II. 8. 4. 17.
- Omnes servitutes debent habere causam perpetuam; non tamen usum continuum. Quid iuris de servitute *foraminis pavimenti proluendi gratia*, tum iure civili tum moribus? II. 8. 4. 17.
- Si servitutes ad certum tempus vel precario concedantur, id præter earum naturam est, sed tamen subsistunt. II. 8. 4. 18.
- An, qui precario concessit servitutem prædialem, illam omni tempore pro arbitrio revocare possit? II. 8. 4. 18.
- Requiritur in servitutibus prædialibus vicinitas prædii dominantis & servientis. Unde vicinitas æstimanda sit tanquam servituti sufficiens? II. 8. 4. 19.
- De confessoria & negatoria actione pro servitutibus realibus, vide *confessoria actio*.
- Servitus prædialis nondum constituta, sed tantum vendita vel stipulanti promissa, evanescit, si stipulans ante impositionem alienet fundum suum, aut partem eius; nisi simul spem servitutis alienaverit ac cesserit. Et quid iuris, si is, cui legata servitus, fundum alienet ante impositionem? II. 8. 6. 1.
- Iam constitutæ evanescunt confusione, seu consolidatione. Si quis partem tantum prædii dominantis & servientis pro diviso acquisiverit in parte altera adhuc servitus salva est. II. 8. 6. 2.
- Quid iuris, si prædii dominantis & servientis domini sibi invicem partem prædii tradiderint? Quid, si prædium serviens inter plures socios divisum sit, & postea prædii dominantis dominus partem unam acquirat? II. 8. 6. 2.
- An reviviscant servitutes confusione extinctæ, si iterum postea cesset confusio? II. 8. 6. 3.
- Pereunt etiam interitu prædii dominantis aut servientis; restituendæ tamen, si restituatur in pristinum statum prædium, quod interierat, licet inter interitum prædii & restitutionem intercesserit tempus, quod sufficit ad amittendam servitutem; nisi dominus prædii servientis posuerit aut extruxerit interim aliquid servituti contrarium, & inde tantum tempus elapsum sit. II. 8. 6. 4.
- Non tamen pereunt, si sola agri superficies mutetur, ex vineis prata fiant. II. 8. 6. 4.
- Pereunt remissione expressa vel tacita, quod exemplis docetur. An & quando per unius servitutis remissionem altera quoque remissa videatur? II. 8. 6. 5.
- Servitutes remitti possunt pro parte aliqua prædii dominantis aut servientis, siue unus tantum prædii dominus sit, siue plures prædium dominans aut serviens diviserint inter se. II. 8. 6. 6.
- Non remittit servitutem unus ex pluribus dominis prædii pro indiviso communis; nec fructuarius, aut proprietarius, aut tutor, aut maritus, ratione prædii fructuarii, pupillaris dotalis. II. 8. 6. 6.
- Index Gener. Comm. ad Pand.* u Quanti

INDEX GENERALIS.

- Quanti temporis non usu servitutes *continuae* & *discontinuae* vulgo dictae pereant iure civili ac moribus? II. 8. 6. 7.
- An in hac amissione per non usum tempora prædecessoris singularis coniungantur cum temporibus successoribus? II. 8. 6. 8.
- Quibus modis quis videri possit servitute usus vel non usus esse? & an sufficiat, quod per alium servitus exercita sit? II. 8. 6. 9.
- Quid iuris circa amissionem, quæ non usu sit, si prædium dominans aut serviens per longitudinem aut latitudinem inter plures socios divisum sit? II. 8. 6. 10.
- Recensentur casus, quibus servitutes non pereunt non utendo. II. 8. 6. 11.
- Urbanæ servitutes non extinguuntur non usu, nisi simul concurrat factum servituti contrarium & bona fides præscribentis: secus in rusticis. II. 8. 6. 11.
- Quid iuris, si quis pleniore vel minus plena servitute usus sit, quam que concessa erat? vel unus ex pluribus per eundem locum aquam ducentibus ius suum amiserit? vel iverit tantum, non item egerit actum habens? vel iverit per unum fundum ex pluribus servientibus? II. 8. 6. 12.
- Finiantur etiam servitutes resolutio iure eius, qui illas concessit. II. 8. 6. 13.
- An moribus pereat prædialis servitus, si prædium serviens solenniter decreto iudicis venditum ac traditum sit, & dominus prædii dominantis edictis monitus non mature indicaverit suum servitutis ius? II. 8. 6. 14.
- Servitutes rusticæ.*
- Quid sit iter tum iure Romano tum moribus? II. 8. 3. 1.
- Qui fundum vendens aquam excipit in illo fundo, & circa eam late decem pedes, non proprietatem, sed iter tantum videtur excepisse. II. 8. 3. 1.
- Quid sit actus? quæ latitudo eius? an & quo sensu iter actui insit? vel non? II. 8. 3. 2.
- Quid via? quo modo iter & actum contineat? quæ sit latitudo viæ iure civili & moribus? II. 8. 3. 3.
- Vicinus viam vendere vel precario concedere cogitur vicino, cuius prædium nullum exitum aditumque habet. Et quid distet talis viæ a viis aliis, circa potestatem claudendi, scindendi, corrumpendi viam? II. 8. 3. 4.
- Quid sit via vincialis, & an claudi possit? II. 8. 3. 5.
- Quid sit aquæ ductus? requirit aquam vivam. Quid, si fons exaruerit, iterumque fluat post tempus, quod præscriptioni sufficit? II. 8. 3. 6.
- An, si aqua longo tempore ex prædio superiore ad inferiora defluerit, dominus agri superioris possit extraneo aquam concedere, in præiudicium domini agri inferioris? II. 8. 3. 6.
- Quid aquæ haustus? An haustum debens cingere puteum & muro includere possit? Ad quem spectet refectio & purgatio putei servientis, tit.

INDEX GENERALIS.

- tis, vel putei communis? An via publica aut locus sacer intermedius haustum impediatur? II. 8. 3. 7.
- Itinere, actu, via, aquæductu, sine certi loci designatione concessis, electio comperit domino prædii dominantis, per quam fundi partem ire, agere, &c. velit. Sed civiliter eligere debet; nec, si elegerit, mutare rursus potest. Dominus tamen prædii servientis mutare potest, & alium æque commodum locum assignare. II. 8. 3. 8.
- An flumen publicum intermedium impediatur iter, actum, viam, haustum, si non vado, nec ponte sed pontonibus transiatur? II. 8. 3. 9.
- Quid sit servitus pecoris pascendi? quando realis, quando personalis sit? An tunc ex pascuis novalia fieri? An dominus suum quoque pecus immittere? An includi possit animal alienum non iure depascens? II. 8. 3. 10.
- Recensentur aliæ plures servitutes rusticæ partim ex legibus, partim ex moribus. II. 8. 3. 11.
- Exemplo servitutum enumeratarum possunt & aliæ excogitari, si modo servitutis natura & requisita adsint. II. 8. 3. 12.
- An servitus sit rustica, si testator iusserit, *ab uno prædio alteri prædio præstari certam arundinum aut similium quantitatem?* vel si id inter duorum fundorum dominos contractu actum sit? II. 8. 3. 12.
- An servitutem aquæductus habens, possit alteri ductum aut haustum ex suo ductu concedere? II. 8. 3. 13.
- Servitutes urbanae.*
- De servitute *oneris ferendi*; & quid in ea singulare? II. 8. 2. 1.
- De servitute *tigni immittendi*, & an eam habens, plura tigna, quam ab initio immiserat, deinceps immittere possit, & an in locum corruptorum alia substituere? II. 8. 2. 2.
- De servitute *tigni immittendi*, & *ut super immixtis edificare liceat.* II. 8. 2. 2.
- De servitute *tigni proiciendi* seu *protegendi*. Quid sint protectiones, suggrundæ, meniana? & unde dicta? II. 8. 2. 3.
- Si quid in meum parietem sit immixtum per eum, qui servitutem non habet, rescindere privata autoritate possum; non item, si tantum protectum; & quæ sit ratio diversitatis? II. 8. 2. 4.
- Non est servitus *altius tollendi*, sed potius libertas, cum vicinus vicino permittit altius tollere contra modum lege vel statuto definitum. II. 8. 2. 5.
- In quo consistat servitus, quæ tribuit *licentiam altius tollendi*? II. 8. 2. 6.
- An etiam sit quædam servitus *altius tollendi*, qua vicinus cogitur alius tollere in suo? II. 8. 2. 7.
- Quid sit servitus altius non tollendi? II. 8. 2. 8.
- Quid sit servitus *luminum* seu *luminis immittendi*? Quid moribus sit *venster recht*? An acquisita censeatur luminum servitus, si fenestram

INDEX GENERALIS.

- stram posuerim in vicini pariete, eo: silente nec contradicente? II. 8. 2. 91.
- Quid sit servitus *luminis non aperiendi*? Si talis conventio sit interposita, afficit prædium serviens sine ulla quasi traditione. II. 8. 2. 10.
- De servitute, *ne luminibus officiatur*; distat a servitute *ne altius tollatur*. An servitus hæc generaliter constituta pertineat etiam ad lumina futura, quæ tempore constitutionis nondum erant? II. 8. 2. 11.
- De servitute *prospectu & ne prospectui officiatur*, & ne in aream alterius prospiciatur. II. 8. 2. 12.
- De servitute *stillicidii & fluminis*. An stillicidium in flumen converti possit, & contra? An retroduci? An produci? An & quatenus ædificari possit in eo loco, in quo aqua cassitat? Quid moribus? II. 8. 2. 13.
- De servitute *cloacæ*; & *fumi immittendi ex taberna casearia*, vel alio loco; *effundendi vel abiiciendi* in aream vicini; & qualia tunc effundi possint? Item, *ne vicinus in suo quid positum habeat*; ut liceat *in aream vicini terram, saxa, lapides provolvere*: ut *theatra vel contignationes in area vicini ad ædificandum facere liceat*; & quando vicinus invitatus ad id cogi possit? II. 8. 2. 14.
- De servitute foraminis pavimenti proluendi gratia. II. 8. 4. 17.
- Sicarius.*
- Vide *homicidium*.
- Silentium.*
- Vide *interrogatio*.
- Simonia.*
- De hoc crimine & pœna. VI. 48. 14. 1.
- Simulatio.*
- Quid sit simulatio, & in quo distet a fictione iuris? III. 22. 3. 20.
- Situs rei.*
- De foro competente ratione situs rei. II. 5. 1. 76.
- An quis vi privilegii possit actionem in rem in loco rei sitæ motam trahere ad forum suum privilegiatum? II. 5. 1. 76.
- Actio in rem etiam extra locum situs rei moveri potest in loco domicilii possessoris, si de mobilibus, non si de immobilibus agatur, & quid iuris in petitione hereditatis? II. 5. 1. 77.
- Socer, socrus.*
- An socer aut socrus possit in ius vocari sine venia? I. 2. 4. 8.
- Societas coniugal.*
- Vide *communio bonorum inter coniuges*.
- Socius, societas; actio pro socio.*
- An socius unus recte compromittat de re communi? I. 4. 8. 4.
- Socius invito socio nihil novi facere potest in re communi. Quid iuris, si fecerit; aut fieri passus sit? II. 10. 3. 7.
- Pendente iudicio communi dividundo socius non potest suam partem invitis cæteris alienare; nunquam ultra suam partem, licet maior socio.

INDEX GENERALIS.

- sociorum pars consentiret in rei totius alienationem, nisi res communes promercales sint. II. 10. 3. 7.
- Quid iuris sit, si dissensus sociorum sit, utrum res communes, vel cui elocandæ sint? Et quid, si sociorum unus tantam mercedem offerat, quantam extranei? II. 10. 3. 8.
- Quid sit societas, quo modo, & a quibus iniri possit? III. 17. 2. 1.
- Quo modo societas tacite ineatur? quæ veniant in tacitam societatem? tacita universorum bonorum societas coiri nequit. III. 17. 2. 2.
- Cum societate non confundenda communio. III. 17. 2. 2.
- Quid sit publica, quid privata societas, & in quibus differant? III. 17. 2. 3.
- Quæ veniant in universalem societatem? ubi de dote filiae, sumptibus in studia filii, & an non dissoluta societate socius unus tantum præcipiat, quantum propter alterius filium filiamve erogatum? Si aliquando ad patrem dotantem dos data redeat, an alteri socio pro rata communicari debeat? Et quid iuris, si unus sociorum ab uxore dotem acceperit vel dotem ex pacto lucratus sit? III. 17. 2. 4.
- An in universalem societatem veniant turpia lucra? & an moribus probata sit universalis societas? III. 17. 2. 4.
- Quæ veniant in societatem simpliciter initam? quæ in societatem certæ rei vel negotiationis, sive lucra sive damna? Quæ in societatem navigandi communi periculo? & de societate Indiæ Orientalis & Occidentalis. III. 17. 2. 5.
- Quæ res in societate ipso iure communes fiant? quæ communicandæ sint? An communicatæ, si eas socius retulerit in rationes societatis? III. 17. 2. 6.
- Rei turpis & maleficiorum nulla societas est. Quid iuris, si occasione honestæ societatis unus sociorum lucra turpia captaverit, & alteri socio scienti vel ignoranti communicaverit, ac postea ad restitutionem aut pœnam damnetur? III. 17. 2. 7.
- Quales lucri & damni partes ferant socii ex natura societatis? omnia pacta circa lucrum & damnum sustineri debent, quibus *leonina* societas evitata est: nominatim, ut unus ferat partem lucri, de damno non teneatur. Apparente tamen enormi læsione per pactiōem aut arbitrium tertii, locus est remedio *l. 2. C. de rescind. vendit.* III. 17. 2. 8.
- Actio pro socio plerumque datur finita societate, quandoque & ea durante. III. 17. 2. 9.
- Per actionem pro socio tantum petuntur præstationes personales, non rerum ipsarum communium divisio. III. 17. 2. 10.
- Ad præstationes personales pertinet rationum redditio. Hæc ab initio non potest pacto remitti. Quando & quibus temporibus peti possit? maxime, si unus omnia gerat? III. 17. 2. 11.
- Ad præstationes personales pertinet etiam lucri & damni communicatio, de lucro & damno futuro communicando. III. 17. 2. 12.

INDEX GENERALIS.

- An socius teneatur, si acquirendi conditione usus non sit? An lucrum cum damno pensandum, si in quibusdam diligentia maxima profuerit, in aliis negligentia summa nocuerit? III. 17. 2. 12.
- Præstat culpam levissimam, si in suis diligentissimus sit; vel præter operam insuper artificium promiserit; ad explicationem, l. 52. §. 2. ff. *pro socio*. III. 17. 2. 12.
- Impensæ ab uno sociorum factæ restituendæ ei sunt; ubi & de privilegio retinendi rem communem iure dominii pro impensis ab uno socio factis. III. 17. 2. 13.
- An singuli socii in solidum an tantum pro parte conveniri possint ex contractibus nomine societatis celebratis? & quid moribus? III. 17. 2. 13.
- An socii ære alieno nomine societatis contracto obligentur, si pecunia, societati credita, in arcam communem versa non sit? III. 17. 2. 14.
- An socius derelinquendo suam partem societatis liberari possit ab onere æris alieni, ad quod nomine societas devinctus est? III. 17. 2. 15.
- Petitur etiam actione pro socio, ut socius reliquis restituat, quod supra suam partem nomine societatis accepit. III. 17. 2. 16.
- An socius unus a debitoribus societatis solidum petere possit; vel hi tuto uni socio solidum solvere? III. 17. 2. 16.
- An socius moram faciens in restituenda pecunia societatis aut lucris societati communicandis, vel nummos tales in suos usus convertens, ad usuras condemnandus sit? ad explicationem l. 60. ff. *pro socio*. III. 17. 2. 17.
- Agitur etiam hac actione ad id, ut liceat uti re secundum primam sociorum intentionem; & ne quid novi fiat contra eam: Item ut præstentur, quæ singularibus pactis placuerunt; qua occasione explicatur l. 69. ff. *pro socio*. III. 17. 2. 18.
- An socius, qui præcipue, vel solus, negotia societatis gessit, salarium pacisci, aut viri boni arbitrio consequi possit? III. 17. 2. 19.
- Socii inter se gaudent beneficio competentiarum, tam particulares quam universales. Quando illud cesset? & quid moribus? III. 17. 2. 20.
- Singulare est, quod unus ex pluribus sociis suam partem integram adeptus a socio, debitore societatis, communicare id reliquis teneatur, si illi solidum consequi ab eo nequeant; quodque, si unus sociorum impendia per alterum facta restituere nequeat, id reliquos pro rata gravet. III. 17. 2. 21.
- Si socius unus, qui nomine societatis plus quam suam partem consecutus est, foro cesserit, reliqui socii in rebus & creditis societatis potiores sunt aliis socii foro cedentis creditoribus. III. 17. 2. 22.
- De interitu societatis per mortem socii. Quo usque hac in parte societas vestigialium differat a societate privata? An testator socius heredem suum damnare possit testamento, ut in societate perseveret? III. 17. 2. 23.
- Heres

INDEX GENERALIS.

Heres socii, si non sit adscitus, an & quo usque emolumentum succesor sit? & quid distet hic publica societas vectigalium a privata?

III. 17. 2. 23.

Qualem culpam præstet heres socii in præficiendis a defuncto inchoatis? Et quid iuris, si socius unus quædam gesserit, ignorans mortem socii?

III. 17. 2. 23.

Nemo potest, invitis sociis cæteris, alium suo loco substituere: renunciare tamen potest societati expresse vel tacite. Quid iuris, si callide vel intempestive renunciaverit? & an renunciari possit societati, vectigalium?

III. 17. 2. 24.

Quo modo renunciatio fieri possit? an & procurator? An & procuratori socii? An & quo modo absenti socio? An sufficiat renunciationem privatim fieri, an vero publice facienda sit?

III. 17. 2. 25.

Finitur & societas finito negotio, publicatione bonorum ac cessione. Quid iuris, si servus socius alienetur, vel socius ex patrefam. fiat filiusfam. aut vice versa?

III. 17. 2. 26.

Finita societate, pro qua parte res redeant ad socios, maxime, si unus operam, alter pecuniam contulerit?

III. 17. 2. 27.

An cum actione pro socio concurrere possit actio furti contra socium? & an una intentata alteram perimat?

III. 17. 2. 28.

Solennitas.

Adhibenda sunt solennia loci, in quo actus geritur, idque magis ex comitate quam rigore iuris.

I. 1. 4. part. 2. n. 10. & 13.

Quid iuris, si quis dolo malo se alio conferat extra locum domicilii, ut actum aliquem minore gerat solennitate? I. 1. 4. part. 2. n. 14.

Quid, si lex municipalis expresse infirmos declarat actus peregrina solennitate gestos?

I. 1. 4. part. 2. n. 14.

Quid iuris, si quis extra domicilii aut rerum sitarum locum alibi actum gesserit, neglecta solennitate loci, in quo actus geritur, & adhibita ea, quam lex domicilii aut rei sitæ requirit?

I. 1. 4. part. 2. n. 15.

Solutio.

An debitor ei, qui iam alteri cessit actionem, recte solvat?

III. 18. 4. 15.

An debitores societatis uni ex sociis recte solidum solvant?

III. 17. 2. 16.

Qui possint solvere? Ubi de criminum reis, procuratoribus, aliis quibusvis solventibus pro debitore sciente, ignorante, invito. Quando alius pro alio solvere nequeat? An pupilli & minores recte solvant sine tutore? An uxor sine mariti consensu? An excipiens de solutione facta, & non probans, condemnandus sit?

VI. 46. 3. 1.

Quibus solvi possit? An reo criminis? An adiecto solutioni? Et quid, si adiectus statum mutaverit? An heredi adiecti?

VI. 46. 3. 2.

An & quando procuratori? An ei, qui tantum ad litem, vel tantum ad rem vendendam constitutus est? Vel cuius mandatum tam

INDEX GENERALIS.

- revocatum? An falso procuratori? - An apparitori in ius vocanti aut executionem sententiæ facienti? VI. 46. 3. 3.
- An & quando servis? Et quid, si manumissi sint? An nostratibus famulis, aut ancillis, quod domino debitum? VI. 46. 3. 4.
- Quo modo solvere debeant debitores pupillorum? An recte deficientibus tutoribus, patri pupillorum? An uxori sine mariti autoritate? An cedenti post actionem cessam? An uni ex sociis solidum? An heredi fiduciario, dum pendet conditio fideicommissi? An & quando hereditatis possessori facta liberet solventem? De stipendiis ministrantium societati Indicæ, hæredi non vero solutis. VI. 46. 3. 5.
- Quid agendum, si plures sint, qui singuli dicunt, sibi solidum debere, vel se ex assse creditoris heredes esse? VI. 46. 3. 6.
- An debitor creditoris sui creditori recte solvat sine voluntate eius? An secundus conductor primo locatori mercedem? An possessor chirographi, habentis *thoonder defes*, obtinere ex eo possit fiduciariam solutionem aut absolutam, si non doceat, quo iure chirographum teneat. An liberetur, qui coactus hostibus regionem invadentibus solvit, quod fisco vel privatis debet? VI. 46. 3. 7.
- Cuius loci mensura in solutione mobilium & immobilium spectanda sit? Quid, si duo loca solutioni rerum admensurandarum alternative sint addita? Quando apud nos merces necessario appensione vel admensione tradi debeant, ut tributum eo nomine præstetur? Quando facienda appensio, vel admensio, & cuius sumtu? VI. 46. 3. 8.
- In qua moneta debitum pecuniarium solvi debeat? Re in genere debita, quæ species, & cuius electione solvenda sit? An debitor generis, vel rei fungibilis liberetur pessimum dando, ex iure civili & moribus? An rem in genere debens, vel duas res alternative, solvere possit illam speciem, quæ tempore obligationis contractæ in bonis creditoris erat, sed esse defuit? VI. 46. 3. 9.
- Aliud pro alio invito creditori solvi nequit. Recensentur casus excepti. VI. 46. 3. 10.
- An creditor possit partem debiti petere? An debitor creditori volenti partem solvere? An, & quibus casibus eidem invito? De hereditarii debiti solutione. VI. 46. 3. 11.
- Quo in loco solvendum? An debitor rem debitam deferre debeat ad domum creditoris? Quo tempore solvendum ex obligatione pura, in diem, & condicionali? An ante diem invito creditori? Quando solvendum, quod promissum *hoc anno, hoc mense, calendis Ianuariis, post aliquot dies vel annos, vel quando debitor voluerit*? VI. 46. 3. 12.
- Quid sit effectus solutionis? Quid iuris, si res soluta, vel in solutum data evincatur creditori? Vel dolo debitoris pluris æstimata in solutum data sit? Sub pœna debens, an soluta pœna liberetur ab obligatione principali, & vice versa? VI. 46. 3. 13.
- Que

INDEX GENERALIS.

Quæ requirantur, ut ex trium annorum posteriorum solutione probata præsumatur, annorum præcedentium reditus solutos esse? VI. 46. 3. 14.

Quibus modis probetur solutio iure civili ac moribus? Et de apocha. VI. 46. 3. 15.

Si quis ex pluribus debens causis, aliquid solvat, quo modo & quando tunc ipse debitor vel creditor eligat, in quam causam solutum velit? Si neuter tempore solutionis id constituerit, in quam causam tunc lex definiat, solutum videri? Quid iuris, si alicui solvatur, qui & suo & procuratorio nomine exactionem habeat, nec dictum sit, in quam causam solvatur? VI. 46. 3. 16.

Specificatio.

Cui cedat nova species facta ex sua vel aliena materia? Cui frumentum, vestis, navis, ex alienis speciebus, lana vel materia? An & mala fide novam faciens speciem ex alieno fiat dominus eius? quibus actionibus teneatur, qui ex alieno speciem novam fecit? V. 41. 1. 21.

Sponsalia.

Valent sponsalia quæ puella inivit cum adolescente, ut per eum a naufragio aut vi latronum liberetur. I. 4. 2. 6.

Quid sint? Quid sponsalium sponsio? in quo differat sperata, pacta, sponsa? IV. 23. 1. 1.

An contrahi inter absentes? IV. 23. 1. 1.

Qui possint contrahere? An & impuberes? IV. 23. 1. 2.

An prodigus? IV. 23. 1. 3.

De sponsalibus metu, dolo, errore, per ebrietatem contractis, & de consensu postea libere repetito. IV. 23. 1. 4.

An requiratur patris aut tutorum consensus? Et an pater vel tutor possit sponsalia dirimere? IV. 23. 1. 5.

An, & quando sub conditione contracta, pura fiant per subsequenter concubitum? IV. 23. 1. 6.

An duret obligatio sponsalium initiorum sub conditione *si pater consenserit*, si is initio dissentiat, sed postea consentiat? IV. 23. 1. 7.

De sponsalibus initis sub conditione impossibili natura, vel turpi. An sub turpi inita demum obligent impleta turpitudine, an &, si turpitudinem implere puella recuset? IV. 23. 1. 8.

An expectandum implementum conditionis, si illa non impossibilis nec turpis, sed difficilis sit? IV. 23. 1. 9.

De sponsalibus ex die certo vel incerto suspensis, & quando inde ad nuptias agi possit? IV. 23. 1. 10.

Si statutum requirat scripturam ad sponsalia, & ea desit, an sufficiat confessio? An iurisiurandi delatio admitti possit? An probatio per quinque testes? Qui agant de probatione sponsalium? IV. 23. 1. 11.

De obligatione ex sponsalibus ad nuptias; de vetere *actione ex sponsu*; dilatione; matrimonii ultra biennium, resolutione sub dispendio arrharum. IV. 23. 1. 12.

An

INDEX GENERALIS.

- An sponsalia firmari stipulatione pœnali? IV. 23. I. 12.
 Quibus modis nunc refractarius ex sponsalibus ad nuptias cogi possit?
 An & tunc, cum matrimonium cum alia iam contraxit? IV. 23. I. 12.
 Quæ fuerint iure civili iustæ causæ recedendi a sponsalibus, altero invito? Quid, si præcesserit aut supervenerit fornicatio sponsi vel sponsæ? IV. 23. I. 13.
 Quid, si sponsus ipse stupratorem subornaverit, vel sponsa sponso peccandi occasionem dolo subministraverit? Quid, si sponsa ante vel post sponsalia vim passa sit ignaro sponso? IV. 23. I. 14.
 Quænam aliæ moribus hodiernis sint iustæ causæ recedendi a sponsalibus? Difficilius iudices procedere debent ad sponsalium dissolutionem. IV. 23. I. 15.
 An filius maiorennis, qui apud nos potest clam parentibus sponsalia contrahere, dirimere possit sic contracta, invita sponsa, sub prætextu dissensus parentum? IV. 23. I. 16.
 An minores adversus sponsalia restitui possint? IV. 23. I. 17.
 An, & quando sponsalia utriusque consensu dissolvi possint? An magistratus tali dissolutioni assensum accommodare debeat? Festinandæ nuptiæ post sponsalia, si nullus contradictor existat. IV. 23. I. 18.
 Sponsalibus diremtis, an & quando restitui debeant arrhæ ac sponsalitia largitas? IV. 23. I. 19.
 De pœna eorum, qui bina sponsalia eodem tempore contracta habent. Quæ potiora sint, ubi alia legitima sunt, alia clandestina concubitu firmata? Quid, si priora & posteriora sint legitima? Quid, si priora conditionalia & posteriora pura? Quid, si priora verbis futuri temporis, posteriora verbis præsentis temporis, & concubitu firmata? IV. 23. I. 20.
 Si duobus sponsalibus contractis, sponsa, quæ iure potiore nitebatur, mortua sit aut sponte desistat, an altera tunc sponsum ad nuptias cogere possit? IV. 23. I. 21.
 Quibus in casibus sponsus & sponsa pro marito & uxore habeantur, quibus non? IV. 23. I. 22.
 De donatione inter sponsum & sponsam. IV. 24. I. 15.
Sponsio.
 Quæ olim apud Romanos, quæ seculis superioribus in Hollandia fuerint sponsiones in lite? I. 3. 6. 8. & II. 11. 5. 10.
 Reliqua vide ad vocabulum, *aleator.*
Sportula.
 De sportulis iudicum & assessorum. II. 5. I. 63.
Stabularius.
 Vide *nauta.*
Statua.
 Statuis legatis, quæ debeantur, quæ non? Quid debeatur, *statuis marmoreis duabus legatis, & præterea omni marmore*, si adhuc aliæ statux marmoreæ sint? Si testator iusserit, statuas poni in loco publico, nec adiecerit, ex qua materia, quales ponendæ sint? IV. 34. 2. 12.
Statu

INDEX GENERALIS.

Statu liber.

De statu liberis.

V. 40. 7. 1.

Status questio.

Quando status controversia, impuberi mota, usque ad pubertatem differatur, quando non? V. 37. 10. 1. & seqq.

Ne de statu defunctorum post quinquennium queratur. V. 40. 15. 1.

Statuta.

Quo modo facienda sit interpretatio statutorum, & quæ regulæ sint observandæ? I. 1. 3. 24.

Quid vulgo veniat appellatione statutorum? I. 1. 4. part. 2. n. 1.

Statuta recte dividuntur in personalia, realia & mixta. I. 1. 4. part. 2. n. 2.

Quid sint statuta personalia, & quæ eorum exempla? I. 1. 4. part. 2. n. 2.

Quid sint statuta realia, & quæ eorum exempla? I. 1. 4. part. 2. n. 3.

Quid sint statuta mixta? I. 1. 4. part. 2. n. 4.

Summo iure nec personalia nec realia nec mixta statuta operantur extra territorium statuentis. I. 1. 4. part. 2. n. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

Ex comitate tamen realia nunc vulgo egrediuntur territorium statuentis quantum ad mobilia, non item quantum ad immobilia. I. 4. part. 2. n. 12.

Item mixta; sic ut sufficiat, adhiberi solennia loci illius, in quo actus geritur. I. 1. 4. part. 2. num. 13.

Quid iuris, si quis alio se conferat, ut actum minore gerat solennitate, neglectis solennibus statuto domicilii præscriptis? I. 1. 4. part. 2. n. 14.

Quid iuris, si statutum expresse infirmos declaret actus peregrina solennitate gestos? I. 1. 4. part. 2. num. 14.

Quid iuris, si quis extra domicilii aut rerum sitarum locum gesserit actum, neglectis solennitatibus statuti loci, in quo actus geritur, & adhibitis illis, quas statutum domicilii aut rei sitæ requirat? I. 1. 4. part. 2. n. 15.

De statutis personalibus non ita per generales regulas definiri potest, quo usque magistratus alterius magistratus statuta ac decreta ex comitate servet. I. 1. 4. part. 2. n. 16.

Exempla, in quibus vicinæ gentes mutua comitate & ex conventione de summo iure suo remittunt, & vicini populi statuta ac decreta probant. I. 1. 4. part. 2. n. 17.

Per pacta privatorum recedi non potest a statutis ius publicum aut publicam honestatem concernentibus, nec a statutis prohibitoriis; a cæteris potest. I. 1. 4. part. 2. n. 18.

Hoc etiam fieri potest per pacta tacita. I. 1. 4. part. 2. n. 19.

In dubio præsumendum, unumquemque in contrahendo voluisse se accommodare statutis sui domicilii, ac eorum præscriptum probasse etiam quantum ad immobilia alibi sita. I. 1. 4. part. 2. num. 19.

Tacita pacta ad derogandum statutis alterius territorii non habent locum, quoties statutum domicilii prohibitorium est, nec civibus permittit in contrarium pacisci. I. 1. 4. part. 2. n. 20.

Uti

INDEX GENERALIS.

- Uti nec, si nihil omnino gestum, actum aut contractum sit; adeoque nec in eo, qui moritur intestatus. I. 1. 4. *part. 2. n. 21.*
- Cuius loci statuta in arrestis faciendis observari debeant? I. 2. 4. 27.
- Cuius loci statuta in arrestis sub cautione laxandis? I. 2. 8. 10.
- Cuius loci statuta spectanda in instrumentorum & rationum editione? I. 2. 13. 24.
- Cuius loci statuta sint observanda in deneganda aut concedenda in integrum restitutione? I. 4. 1. 29.
- Cuius loci statuta in iudicando per iudicem sint observanda? & quid, si pendente lite, vel appellatione lex per novam legem abrogetur? II. 5. 1. 51.
- Si de quantitate legitimæ statuta variant, cuius loci statutum spectandum sit? II. 5. 2. 47.
- Si alius sit valor nummorum constitutus in uno, quam in altero loco, cuius loci statutum circa valorem spectandum? III. 12. 1. 25.
- Cuius loci statuta spectanda sint in quæstione, an sortem usurariam seu reditus, ex pacto repetere liceat, nec ne? III. 12. 1. 29.
- Cuius loci statuta inspicienda in quæstione, an quis habeat hypothecam legalem, nec ne? III. 20. 2. 34.
- Cuius loci, si quærat de iure prælationis inter creditores? III. 20. 4. 38.
- Cuius loci, in quæstione, an fideiussor pro evictione dandus sit? III. 21. 2. 4.
- Cuius loci, in quæstione, an usuræ legitimæ excedant modum? Et quid, si debitum sit munitum hypotheca immobilium alibi sitorum? III. 22. 1. 6.
- Quid, si statuta locorum variant circa quantitatem usurarum ex mora præstandarum, cum alibi debitor alibi creditor domicilium foveret? III. 22. 1. 11.
- Cuius loci leges in quæstionibus cambii spectandæ sint? III. 22. 2. 10.
- Cuius loci statuta spectanda sint in quæstione, quo usque se extendat mariti potestas in uxorem & bona eius? IV. 23. 2. 60.
- Cuius loci statutum, in quæstione, an ex nuptiis inducatur inter coniuges bonorum communio? IV. 23. 2. 85. & *seqq.*
- Cuius loci statutum, circa dispositionem *l. hac edictali C. de secund. nupt.* IV. 23. 1. 136.
- Cuius loci leges circa solennia pactorum dotalium? IV. 23. 4. 4.
- Cuius loci leges circa pactitium aut statutarium lucrum dotis? IV. 23. 4. 25.
- Cuius loci, in communione acquæstum, & quæstione, quæ sub acquæstu contineantur? IV. 23. 4. 29.
- Cuius loci statuta circa mutabilitatem pactorum dotalium? IV. 23. 4. 69.
- Cuius loci statuta circa prohibitam aut permissam inter coniuges donationem? IV. 24. 1. 19.
- Cuius loci statuta circa doerium pactitium aut statutarium? IV. 24. 3. 27.
- Cuius loci circa societatis continuationem soluto matrimonio, & dissolutionem? IV. 24. 3. 34.
- Cuius

INDEX GENERALIS.

- Cuius loci circa solennia inventarii? IV. 28. 8. 11.
 Cuius loci, in quaestione aris alieni per heredes solvendi? IV. 29. 2. 31.
 Cuius loci, circa aperturam & inspectionem testamenti? IV. 29. 3. 1.
 Cuius loci in successione ab intestato? V. 38. 17. 34.
 Cuius loci in iure representationis? V. 38. 17. 35.
 Cuius loci in successione feudali, uti & in quaestione, an de feudis
 vasallus testari possit? V. 38 D. 80.
 Cuius loci in iure primogenituræ? V. 38 D. 84.
 Cuius loci in executione sententiæ? VI. 42. 1. 39.
 Cuius loci, si quaestio de parata executione ex pacto? VI. 42. 1. 48.
 Cuius loci in præscriptione obligationum aut rerum immobilium? VI. 44 3. 12.
 Cuius loci in pœnis importandis? VI. 48. 19. 11.

Stellionatus.

- Quid sit crimen stellionatus? Quæ pœna? Quibus modis committatur? An &, si quis rem uni prius obligatam obliget alteri, dissimulata priore obligatione, vel rem uni venditam vendat alteri? VI. 47. 20. 1. & seqq.

Stillicidii & fluminis servitus.

Vide servitutes urbanae.

Stipendia.

- An stipendia professorum, concionatorum, advocatorum, militum, sociorum nauticorum arrestari possint? I. 2 4. 52.

Stipulatio.

- De usu hodierno stipulationum. VI. 45. 1. 1.
 Quid iuris, si quis stipulanti promiserit ex causa, quam subesse falso putabat? An donationis causa, stipulatio fieri possit? VI. 45. 1. 2.
 Qui stipulari possint? An quis alteri stipulari possit? Quid iuris, si *sibi aut Titio*, vel *sibi & Titio* stipulatus sit, iure civili ac moribus? & de usu *adiecti* in mercatura. Quid, si *sibi decem aut Titio hominem*; vel *sibi aut Titio diversis temporibus*; vel *sibi pure aut Titio sub conditione*; vel vice versa? VI. 45. 1. 3.
 Quid possint ex stipulatu obligari? An impuberes autore tutore, vel patre iure civili & moribus? An quis uni ex pluribus heredibus in solidum stipulari, vel unum in solidum promittendo obligare possit? VI. 45. 1. 4.
 An & quando obligetur iure civili ac hodierno, qui promisit, alium daturum vel facturum? An promissor facti alieni liberetur morte eius quem facturum promisit? An gaudeat beneficio ordinis, si is, quem daturum aut facturum promisit, iam ante debitor fuerit? VI. 45. 1. 5.
 Quales res stipulari liceat? An & quo usque quis rem propriam stipulari possit? Quid, si quis stipulatus sit rem, quæ est extra commercium? Quid, si erratum sit in nomine rei, vel tota materia, parteve eius? An semel, an magis annua centum debeantur stipulanti centum, donec matrimonium iniverit? VI. 45. 1. 6.
 An,

INDEX GENERALIS.

- An, & quo usque diversitas responsionis in quantitate vel qualitate vi-
tiet stipulationem etiam hodie? VI. 45. I. 7.
- An ex stipulatu ad factum obligatus liberetur præstando id quod inter-
est? VI. 45. I. 8.
- Quid sit *interesse*? vide *interesse*.
- Ratio, cur *pœna* stipulatio inducta sit? An liceat pœnam pœnæ stipu-
lari? An pœnæ stipulatio recte apponatur obligationi impossibili aut
turpi? An excedere possit quadruplum eius, quod interest?
VI. 45. I. 12.
- An pœna debeatur, si implementum obligationis promissori arduum
nimis sit? Quibus in casibus non implens obligationem tamen a
pœna promissa liber sit? An hodie ingens pœna conventionalis adiu-
dicanda in totum ei, cuius parum interest? VI. 45. I. 13.
- Si opus sit faciendum intra certum tempus sub pœna, an peti pœna
possit, eo usque elapso tempore, ut intra reliquum tempus opus
perfici nequeat? An pœna peti, si tempus, intra quod opus sub
pœna faciendum erat, prorogatum sit? Si stipulationi dandi vel fa-
ciendi sub pœna, dies certus non sit appositus, quando impleri de-
beat promissio, ut pœna evitetur? An agi possit ad pœnam aut id
quod interest, si quis moram faciat in opere inchoando, licet non-
dum elapsum sit tempus, quo perfici potuit? VI. 45. I. 14.
- Si plures unius ad factum aut abstinentiam a facto obligati heredes
sint, & per unum eorum stet, an & quo usque dum is, tum reli-
qui coheredes ad id, quod interest, teneantur? Et quid, si tali in
casu certa pœna per defunctum promissa sit? VI. 45. I. 15.
- Quid iuris circa præstationem æstimationis rerum individuarum in pluri-
bus unius promissoris heredibus? Quid iuris circa pœnæ commissionem
respectu plurium heredum promissoris, si pœna stipulationi rei divi-
dæ vel individæ adiecta sit, & per unum heredum stet, quo mi-
nus debitum in totum sit præstitum? VI. 45. I. 16.
- Si plures stipulatoris heredes sint, & individæ rei stipulatio facta, an
singuli totam consequi possint individæ rei æstimationem? Si pœ-
næ stipulatio addita, an unus ex pluribus stipulatoris heredibus to-
tam pœnam, an solam partem hereditariam petere possit? Quid iu-
ris, si rei dividæ, factive dividui vel individui obligatio adiun-
ctam habeat pœnæ stipulationem, & plures stipulatoris heredes
sint, ac unus vel omnes ob non impletam obligationem ad pœnam
agere velint? VI. 45. I. 17.
- Quando ex stipulatione pura agi possit? Quando cedat, quando ven-
niat dies stipulationis in diem conceptæ? Quid iuris, si quis pro-
miserit, *hoc anno, hoc mense dari*; aut *calendis Ianuariis* sine ad-
iectione *proximarum*; aut *post aliquot dies* vel *post aliquot annos*?
De die, qui tacite inest adiectioni loci. Quando cedat & veniat dies
stipulationis conditionalis? Quid iuris, si stipulator moriatur pen-
dente conditione casuali? Si moriatur pendente conditione potesta-
tiva, an heres eius illam implere possit? An heres tertii, si pote-
stativa per tertium implenda fuerit? VI. 45. I. 19.

Non

INDEX GENERALIS.

Non valet stipulatio, *si volueris*, valet cum volueris, dare spondes?
Et cur? VI. 45. 1. 20.

De stipulationibus sub impossibili conditione affirmativa vel negativa conceptis. VI. 45. 1. 21.

Quales actiones dentur ex stipulatione? Cui competant? An patri, si filiusfamilias sub conditione stipulatus sit, & pendente conditione sui iuris factus? Cui competat electio in rebus in genere vel alternative promissis? Si creditor sibi stipulatus sit electionem, an eam transmittat ad heredem, vel eum, cui suum ius cessit aut legavit? An, qui elegit, mutare possit? VI. 45. 1. 22.

Contra quem ambiguae stipulationis interpretatio facienda sit? Quid iuris, si quis *sibi decem & Titio decem* stipulatus sit; aut rem fungibilem sine expressione quantitatis; vel insulam ædificari sine loci adiectione? VI. 45. 1. 23.

De interitu rei promissæ. An promissor circa eam præstet *culpam omissionis*? VI. 45. 1. 24.

De duobus reis stipulandi & promittendi, vide *correi stipulandi & promittendi*.

De stipulationibus servorum, & quibus acquirant, etiam fructuarii, & alieni bona fide possessi? Quid sibi ipsi acquirant stipulantes? VI. 45. 3. 1. & 2.

De stipulationibus *prætoriiis*, earum modo, interpretatione. variis singularibus. Et de emendatione l. 1. §. 6. & 7. ff. h. t. VI. 46. 5. 1.

De divisione stipulationum prætoriarum in *cautionales*, *iudiciales* & *communes*. Quid sint singulæ? VI. 46. 5. 2. & seqq.

Studioſi.

An studioſi obligentur legibus loci, in quo studiorum causa morantur? I. 1. 3. 13.

An studioſi eorumque bona arrestari possint? I. 2. 4. 42.

De foro competente studioſorum ex *auth. habita*. Et de foro competente Professorum & studioſorum Universitatis, quæ Leydæ est, in causis civilibus & criminalibus. An prorogatione sibi noceant? Quid iuris, si agant actione cessâ? Nihil refert, qua Hollandiæ parte contraxerit aut deliquerint membra Academiæ Bataviæ. II. 5. 1. 109.

Stuprum.

Quid sit proprie stuprum? Quæ pœnæ? Quibus et causis eæ exasperandæ? Ubi de tutore, magistro, commentariense, incarcerato commentariensis famulam stuprante. De stuprata necdum viripotente; honesta dolo malo in id inebriata; vel abducto comite corrupta. De muliere sese proprio aut alieno servo iungente. De stupro cum Vestali, aut Deo devota, aut vidua intra annum luctus; Iudæi cum Christiana, aut vice versa. De eo, qui plures circa idem tempus stupravit: & humili, qui honoratam. De stupro violento, etiam meretrici illato. Quo modo proberur? An puellæ assertionem? Quamdiu duret stupri violenti persecutio? An præmaturus cum sponsa concubitus subsit pœnæ stupri? VI. 48. 5. 2.

De

INDEX GENERALIS.

De pœna, ut stupratam ducat aut dotet. An id in puella cuiusvis conditionis. De quantitate dotis. Quid, si inops dotare non possit, & ducere nolit? An cessent nunc reliquæ pœnæ, si ducat aut dotet? VI. 48. 5. 3.

Cessat dotandi vel ducendi necessitas in vidua; puella iam ab alio corrupta; post raptam virginitatem aliis prostituta; modo hæc probentur; præsumitur pro puella. An cesset, si famula a sui domini filio corrupta sit, cum statutum famulæ tali relegationem aut similem pœnam imponit? An, si puella malis artibus stupratorem incitaverit? An, si ab uxorato stuprata, aut a cœlibe, cum quo non est ius connubii? Quid, si iam alteri nupta sit, aut stupratori nubere nolit, aut per parentes prohibeatur? Quid, si stuprator iam aliam duxerit? VI. 48. 5. 4.

Dos stupratæ statim, non cum alteri nubit, danda. Actio ad dotem aut nuptias annis triginta durat. An transmittatur ad heredes stupratæ? An detur contra heredes stupratoris? An contra parentes stupratoris inops? VI. 48. 5. 5.

Stuprator infantem genitum alere, & puerperii sumtus ferre debet, licet stupratam nec ducere, nec dotare teneatur, aut cum ea iam super dote transegerit. Quid, si stuprata Titium patrem infantis dicat, ipse concubitum neget? Quid, si concubitum fateatur illius temporis, ut pater esse non possit; aut eam aliis quoque iunctam fuisse probet? An & parentes stupratoris pauperis ad alimenta infantis teneantur? Quid, si stuprata dives, stuprator inops sit, vel etiam dives? Mortuo infante, quis ferat sumtus funeris? VI. 48. 5. 6.

Subditus.

Quot modis quis sit subditus alicui magistratui? I. 1. 4. part. 2. n. 5. An subditus Principem, vel Principis ministros, veluti quæstors æarii, advocatos fisci, possit in ius vocare sine venia? I. 2. 4. 11.

Subinfeudatio.

Vide *feudum*.

Subscriptio in crimen.

Quis sit effectus eius? An subscriptio distet ab inscriptione in crimen? Quando cesset necessitas subscriptionis? VI. 48. 2. 13.

Subsidiaria actio.

Vide *magistratus*.

Substitutio.

Quid sit? Et quot gradus substitutionis fieri possint? IV. 28. 6. 1. An substitutus substituti sit etiam substitutus instituti? IV. 28. 6. 2. Substitutio præsumenda in dubio magis directa, quam fideicommissaria. Quando censeatur pura vel conditionalis esse; & quando in utraque substituto locus fiat? IV. 28. 6. 3. An substituto potiores sint heredes eius, qui ante aditionem mortuus, adeundi facultatem ex aliquo iure ad heredes transmisit? IV. 28. 6. 4.

An filiosf. instituto, & adire nolente, pater eius sit potior substituto? IV. 28. 6. 5.

An

INDEX GENERALIS.

- An coheres præferatur substituto? IV. 28. 6. 6.
- Præferitur substitutus instituto per dominum obæratum servo, ut heredi necessario. Concurrit cum instituto, quem testator putabat liberum, cum servus esset. IV. 28. 6. 7.
- An substituto locus, si institutus a testatore vel lege indignus sit declaratus. Et quid moribus? IV. 28. 6. 8.
- Substitutio vel vulgaris est, vel pupillaris, vel quasi pupillaris, vel militaris. Et ab his non differt reciproca & compendiosa. IV. 28. 6. 9.
- Quid sit vulgaris, & quibus modis fiat? Si instituti sibi invicem substituuntur, quales in substitutione partes habeant? An tunc conditiones institutioni additæ censeantur repetitæ in substitutione? An ex vulgari suus heres ex necessario fiat voluntarius? IV. 28. 6. 10.
- An vulgaris tacita contineatur sub expressa pupillari? IV. 28. 6. 11.
- An vulgaris facta, si heres esse noluerit, contineat tacite casum, si esse non potuerit, & vice versa? IV. 28. 6. 12.
- An substitutus in casum, quo liberi testatoris nascituri vivo testatore moriuntur, etiam admittatur, si nulli unquam liberi testatori nati sint? IV. 28. 6. 13.
- Evanescit hæc vulgaris, substituto ante testatorem moriente, vel instituto adeunte. Quid, si institutus non adiverit ex testamento sed ab intestato? Quid iuris in substituto, si institutus minor, qui repudiaverat, postea restituatur; vel, cum adivisset, postea per restitutionem abstineat? IV. 28. 6. 14.
- Vulgaris adhuc in usu est. An is, cui verbis directis vulgariter substitutum, si adierit, videatur gravatus fideicommissio de hereditate post suam mortem vulgari substituto restituenda? Si ita gravatus intelligatur, substituti electionem habent, an ex iure directæ substitutionis, an ex fideicommissio, heredes esse velint, si institutus repudiet, coacto eo ad adeundum? IV. 28. 6. 15.
- Quid sit pupillaris? A quibus fieri possit? Quibus liberis hæc? An adrogatis? An exheredatis? An a patre præteritis? Quid iuris, si pater pupillariter substituerit liberis natis aut posthumis in gradu primo præteritis, in secundo exheredatis? IV. 28. 6. 16.
- An & quando substitutio pupillaris tacita contineatur sub expressa vulgari? Quando reciproca liberorum substitutio vulgarem tantum, quando etiam pupillarem contineat? An vulgaris expressa contineat pupillarem tacitam, si impubes moriatur matre superstite? IV. 28. 6. 17.
- Cum novissimo morienti substituitur, an tunc instituti etiam sibi invicem substituti intelligantur? An & substituto tunc locus sit, cum omnes instituti simul uno casu ita pereunt, ut non appareat, uter alteri superstes fuerit? Et quid iuris, si pater voluerit, eius filii, qui novissimus morietur, patrem propinquo restituui? IV. 28. 6. 18.
- Non valet substitutio hæc, nisi pater sibi quoque vel simul vel ante, non post, testamentum faciat; licet non eodem modo. An
- Index Gener. Comm. ad Pand.* x & in

INDEX GENERALIS.

& in privilegiato testamento pupillaris substitutio fieri possit? IV. 28. 6. 19.

An pater extraneos possit substituere pupillariter, præterita matre & fratre pupilli? Si pater eisdem filio, quos sibi, heredes scribat, quales ex substitutione patres habeant? An ex substitutione admittendi, si patris hereditatem repudiaverint? An & heres vel pater vel dominus eius, qui institutus ac substitutus fuerat, & patris hereditatem adiverat? Quales ex substitutione partes debeantur, si pater eisdem, quos, sibi heredes scripserat, & Sempronium filio substituat? IV. 28. 6. 20.

Quando sola sui heredis existentia confirmet tabulas pupillares, licet suus abstinuerit? Quando ex adverso aditio paternæ hereditatis necessaria sit? IV. 28. 6. 21.

Qualia bona substitutus acquirat ex substitutione pupillari. An possit separare hereditatem patris ab hereditate impuberis, & ita solam adire pupillarem? IV. 28. 6. 22.

Cessat pupillaris, si impubes vivo patre moriatur, vel desinat in eius potestate esse. Quid iuris, si pater substituens, aut impubes, aut uterque, ab hostibus capiatur, & ibi decedat, aut postliminio revertatur? IV. 28. 6. 23.

Quando tabulæ pupillares corruant propter infirmatum paternum testamentum? IV. 28. 6. 24.

Perit & pubertate hæc substitutio, vel tempore breviori apposito. An ultra pubertatem facta sustineatur iure fideicommissi ex iure civili? IV. 28. 6. 25.

Hodie sustinetur, si a patre si a matre vel extraneo facta, nec se extendit ultra bona substituents, licet impubes moriatur intra pubertatem, & a patre substitutio facta sit. IV. 28. 6. 26.

Quid sit *quasi pupillaris*? An & liberis mutis ac surdis fieri possit? An & prodigis? IV. 28. 6. 27.

An furiosis impuberibus pater aut mater exemplariter substituat? An liberi parentibus furiosis? IV. 28. 6. 28.

An liberis ulterioris gradus? An adrogatis? An naturalibus a patre vel matre? IV. 28. 6. 29.

Exemplariter substituens etiam sibi debet testamentum facere, & eos, quibus substituit, saltem in legitima instituere: ac liberi tales esse debent, qui possent sibi testari post mortem substituents si furor non impediret. Et primo substituendi liberi furiosi; dein fratres eius; his demum deficientibus extranei. IV. 28. 6. 30.

Omnes liberi aut omnes fratres eius, qui furiosus est, substituendi sunt; nec sufficit, quosdam ex pluribus substitui, licet forte quidam ex his in furiosum ingrati fuerint. IV. 28. 6. 31.

Cur non fuerit exactum, ut pater vel mater filii furiosi substituantur ei exemplariter? IV. 28. 6. 32.

Qualia bona capiat exemplariter substitutus, si pater, si mater, si ve parens uterque ita substituerit? Et quid moribus hodiernis operetur hæc substitutio? IV. 28. 6. 33.

Quibus

INDEX GENERALIS.

- Quibus modis evanescat? An reviviscat hæc substitutio, si furiosus post dilucidum intervallum iterum in furorem relabatur? An non saltem parentes tunc possint de novo substituere? IV. 28. 6. 34.
- An infirmetur hæc substitutio, si postea nascantur liberi aut fratres, qui furioso substituti non sunt? IV. 28. 6. 35.
- Quid sit militaris substitutio? IV. 28. 6. 36.
- In dubio magis directa quam fideicommissaria substitutio præsumitur. Utræque tamen coniungi potest. V. 36. 1. 1.
- De fideicommissoria substitutione. vide *fideicommissum*.
Successio ab intestato.
- De successione patroni in bona liberti. V. 38. 2. 1.
- De alienatis in fraudem successionis patroni; & actione Faviana ac Calviliana &c. V. 38. 5. 1. & seqq.
- Quis dicatur intestatus? An & qui testamentum facere non potuit? V. 38. 17. 1.
- An successio ab intestato deferatur ex affinitate? An non, posita unionne prolium? An ex eo, quod quis nutritor, hospes, tutor fuerit? An succedant cognati incapaces? An apud nos monachi, aut sacris Pontificiorum Ordinibus adscripti? Et quid, si iterum ad seculum redierint, qui monachi aut clerici facti fuerant? V. 38. 17. 2.
- An in successione ab intestato locus sit successorio ediçto; sicut vel una linea repudiante admittatur altera; vel uno gradu repudiante, alter? An & filius repudiantis? V. 38. 17. 3.
- De successione in capita, lineas stirpes. De usu regulæ, *paterna paternis materna maternis*. Qualis mors sufficiat proximioris, ut remotior iure repræsentationis succedat? An necesse, ut ex iure repræsentationis succedens heres fuerit eius, quem repræsentat? An nepos repudians hereditatem patris, qui post avi mortem ante aditam eius hereditatem obierat, adhuc adire possit avi hereditatem? V. 38. 17. 4.
- De successione descendantium. Quo usque in hac linea se extendat ius repræsentationis? Nihil hic interest inter suos, emancipatos, masculos, fæminas ex masculis aut fæminis descendentes, ex primo & secundo matrimonio genitos. Et quid hac in parte apud nonnullas gentes obtineat? V. 38. 17. 5.
- An succedant avo nepotes nati ex matrimonio, in quod avus non consensit, veluti cum turpi muliere? An nepotes, qui avo vivente nati neque concepti fuerunt? An nati ex filia, quæ, accepta dote, renunciavit paternæ hereditati, & ante patrem obiit? An &, si tali matri renuncianti & præmortuæ heredes fuerint? V. 38. 17. 6.
- De successione adoptivorum, iure civili & hodierno. V. 38. 17. 7.
- Liberi naturales spurii, ex stupro progeniti, an, & quo usque, ac cum quibus succedant matri & avæ avoque materno? An patri avoque paterno, ex iure civili ac moribus? An nati ex sponsa, cum qua ob sponsi mortem nuptiæ non secutæ, patri succedant?

INDEX GENERALIS.

- An nati ex matrimonio contra leges contracto, si alteruter vel uterque impedimenti ignarus fuerit? V. 38. 17. 8.
- An incestuosi vel adulterini patri aut matri, cum uterque sceleris conscientiam habuisset? An matri, si ex ligato atque soluta nati fuerint, iure civili & moribus? V. 38. 17. 9.
- De successione legitimatorum per nuptias; & quid si inter concubinatum ac nuptias cum concubina alia nuptiæ intercesserint? De successione eorum, qui rescripto legitimated, mortuo vel vivo patre, extantibus aut deficientibus tempore legitimationis aut postea liberis legitime natis. De successione legitimatorum per oblationem curiæ. V. 38. 17. 10.
- De successione adscendentium in bona descendendum. An succedentibus pluribus ascendentibus remotioribus eiusdem gradus paternæ paternæ, maternæ maternæ lineæ cedant? An pater cum matre succedens filio in potestate, retineat usumfructum patris, quæ matri cessit? An tunc mater etiam capiat dimidium peculii profectitii sui filii? V. 38. 17. 11.
- De fratribus germanis & eorum filiis concurrentibus cum patre & matre in bona fratris defuncti. An tunc pater usumfructum habeat in patre filiis obveniente? An soli fratrum filii existentes cum avo concurrant? An nepotes fratrum cum pro avo & patruis magnis? V. 38. 17. 12.
- An cum avo vel proavo concurrant fratres germani defuncti, an magis præferatur? V. 38. 17. 13.
- An cum proxime adscendentibus concurrant etiam fratres consanguinei aut uterini? V. 38. 17. 14.
- An naturales aut incestuosi parentes succedant liberis naturalibus aut incestuosus? V. 38. 17. 15.
- De successione collateralium, & primo fratrum germanorum, & concursu filiorum fratris cum suis thiiis. An & concurrant fratrum nepotes? Si soli sint germanorum filii, in capita succedunt, non stirpes. Cur præferantur hi germanorum filii fratribus consanguineis, aut uterinis defuncti? Cur patruis germanis defuncti? Si dubium, an soli sint fratrum filii, an vero adhuc patruus superfit, vivere præsumitur, & in stirpes succeditur. V. 38. 17. 16.
- Deficientibus germanis, promiscue veniunt fratres consanguinei & uterini, eorumque filii, eo modo & ordine, & quo germanorum filii. V. 38. 17. 17.
- Si concurrant fratres consanguinei & uterini, æquales partes habent, nec paternæ consanguineis, maternæ uterinis cedunt. V. 38. 17. 18.
- An fratres naturales, spurii, ex damnato complexu nati, sibi invicem succedant? An fratres naturales sibi invicem, cum statuto cautum, ne naturales cognatis maternis heredes sint? V. 38. 17. 19.
- Deficientibus fratribus, eorumque filiis, quo deinceps ordine reliqui collaterales succedant, ac concurrant, sive simplici sive duplici vinculo defunctorum contingant? V. 38. 17. 20.
- An & quando collaterales reliqui naturales aut vulgo quæriti succedant, iisque succedatur? An nati ex damnato complexu? An & quan-

INDEX GENERALIS.

& quando cognatis succedant legitimari nuptiis, rescripto, aut oblatione curiæ, ac ipsis succedatur, iure civili ac moribus?

V. 38. 17. 21.

An & succedant agnati vel cognati, undecimo aut remotiore gradu coniuncti defuncto?

V. 38. 17. 22.

De successione coniugum ex edicto *unde vir & uxor*. Quid, si divor-
tium intervenerit, sed non iure? Quid, si maritus occiderit uxorem in adulterio deprehensam?

V. 38. 17. 23.

De successione uxoris inopis & indotatæ in partem bonorum mariti ex iure novissimo. An & maritus inops uxori succedat? Quæ inops censeatur? An, quæ patrem locupletem habet? An hæc portio etiam debita, condito per maritum testamento? An & vivo marito, si is eam sine causa expulerit? An mariti testamento adimi possit? An per fraudulosa inter vivos alienationes? An per delictum mariti?

V. 38. 17. 24.

An mulier hanc portionem persequi possit a mariti primi heredibus, postquam alteri nupsit? Si a mariti prioris heredibus nihil conse-
qui potuerit, an tunc ex mariti secundi bonis ea debeatur?

V. 38. 17. 25.

An moribus sublata sit illa portio ex Iustiniani lege uxori data? Apud quos coniux ante omnem familiæ sui coniugis defuncti divisionem mobilia plura præcipiat, & quales super his præcipiendis quæstiones sint? Ubi coniux coniugi plenius succedat? Ubi adhuc vigeat successio *unde vir & uxor*? An in Gelria, Ultraiekti, in Hollandia ex iure Scabinico, aut Aesdominico?

V. 38. 17. 26.

De successione fisci in bona vacantia. Quid, si patrimonium defuncti sit non solvendo? An, si ex iure Scabinico hereditas pro semisse paternæ, pro semisse maternæ lineæ cedat, deficiente una lineæ, pars alteri lineæ accrescat, an fisco cedat? Bona illegitime natorum, si-
ne liberis & testamento decedentium, pro semisse ob defectum li-
neæ paternæ fisco cedunt in Hollandia, nisi aliud privilegio cautum sit. Ex damnato complexu natorum bona ex asse fisco cedunt.

V. 38. 17. 27.

Si hi, quibus fiscus succedit, testamentum condiderint, sed institutus eo non adierit, an fiscus ex eo legata præstet?

V. 38. 17. 28.

An fiscus succedat in mobilia vel immobilia, quæ extra fisci illius territorium alibi existunt? An & quamdiu cognati postea appa-
rentes repetere possint bona, quæ fiscus occupavit ut vacantia?

V. 38. 17. 29.

De successione fisci Gallici in bona peregrinorum in Gallia morien-
tium: quod vulgo *ius albinatus* & *droit d'aubaine* dicitur; deque eo abolito respectu subiectorum fœderati Belgii.

V. 38. 17. 30.

Fisco tamen præferuntur collegia privilegiata, quorum defunctus mem-
brum fuit. An & Academia in bonis studiosi?

V. 38. 17. 31.

An hodie alia collegia, aut socius liberalitatis imperialis succedant, & fisco præferantur? An orphanotrophia, gerontocomia, nosoco-
mia &c. succedant iis, qui ibidem nutriti fuerint?

V. 38. 17. 32.

INDEX GENERALIS.

De successione ab intestato secundum ius Hollandicum, Zelandicum, Ultraiectinum, Gelricum, Zutphanienſe, Tranſilulanicum, Brabantinum, Flandricum, Leodiense, Gallicum, & plerarumque aliarum Europæ nationum. *Remiss.* V. 38. 17. 33.

In successione immobilium spectanda lex loci, ubi illa sita sunt, in mobilibus lex domicilii defuncti, licet alibi moriatur, aut alibi mobilia existant. Cuius loci leges in mobilibus si quis mercatura vel legationis causa absens a patria moriatur? Cuius loci leges in pro efforibus aut concionatoribus morientibus? Quid iuris, si quis duobus in locis domicilium habeat? V. 38. 17. 34.

An & quo usque ius repræsentationis in linea collaterali se extendat in Gallia, Ultraiecti, in Hollandia, Flandria, Brabantia, alibi-que? Cuius loci leges spectandæ in iure repræsentationis? An damnatis ad ultimum supplicium etiam iure repræsentationis succedant in Hollandia, qui in quarto gradu lineæ collateralis sunt? V. 38. 17. 35.

De successione in feuda, vide *feudum.*

Suffragium.

Qui habeant ius suffragii, si quid ab hominum universitate decernendum sit? I. 3. 4. 7.

An pater filio, filius patri, aut quis sibi ipsi possit ad honores suffragium dare? I. 3. 4. 7.

Suggrunda.

Suggrunda, meniapa, protectiones, quid sint? II. 8. 2. 3.

De suggrundis & protectionibus. V. 39. 2. 16.

Summarium iudicium.

Vide *Iudicium.*

Supellex.

Quid sit; & an sub supellectile vasa aurea ac argentea contineantur? V. 33. 10. 1.

Quid, si alteri supellex, alteri aurum & argentum, escarium ac potorium legeretur? V. 33. 10. 2.

Quæ sub supellectile contineantur, ex consuetudine patrism. æstimandum. An & picturæ? An latius nostratibus pateat *inboel* quam *huysraad*? & de legato domus cum omnibus, quæ ibi sunt. V. 33. 10. 3.

Supplementum.

Postq̃ statuto, ut filiz liceat renunciare hereditati paternæ, accepta dote non minore quam est legitima, filia renuncians post acceptam dotem tempore renunciationis congruam, recte petit post mortem patris supplementum eius, quod deest legitimæ, ubi medio tempore creverunt opes paternæ. II. 5. 2. 52.

Quid sit actio ad supplementum? Personalis est; heredibus competit, licet necdum præparata; durat triginta annis. II. 5. 2. 67.

Non potest peti supplementum legitimæ per querelam inofficiosi testamenti. II. 5. 2. 68.
Non

INDEX GENERALIS.

Non cessat actio ad supplementum ex eo, quod quis relicta acceptaverit: vel testator prohibuerit, amplius peti, quam quod relictum est. II. 5. 2. 69.

Actio ad supplementum tantum contra heredes movenda, non contra legatarios in totum aut pro parte. II. 5. 2. 70.

Quid petatur actione ad supplementum? II. 5. 2. 71.

An habeat hanc ad supplementum actionem is, cui nihil testamento relictum, sed quædam inter vivos sunt data, quæ in legitimam imputantur? II. 5. 2. 71.

Qui querelam habebat, si qua ratione eam amiserit, an ad actionem ad supplementum convolare possit? II. 5. 2. 72.

Suppletorium iusiurandum.

Vide *iusiurandum*.

Supplicatio.

An supplicatio fieri seu revisio peti possit ratione sententiæ voluntariæ ex partium voluntate a supremis iudicibus pronunciata? I. 4. 6. 17.

Vide *revisio*.

Suppositio partis.

Quæ observanda, ut evitetur suppositio partis? IV. 25. 4. 3. & 4.

Susceptor.

Susceptor de fonte baptismatis, an possit in ius vocari sine venia? I. 2. 4. 12.

Suspectus iudex.

Repelli possunt iudices suspecti, sed non aliter, quam allegata & probata speciali suspicionis causa, tum veteri tum novo iure, tum moribus. II. 5. 1. 43.

Recensentur plures causæ suspicionis. Suspectus an iudex, cuius filius alteri litigantium patrocinium aut procuracionem in ea lite præstat? An is, cuius liberi aut fratres actori vel reo domestici aut a ministeriis publicis sunt? II. 5. 1. 44.

Suspectus non est iudex urbanus in lite inter civitatem & civem vel peregrinum: nec Senatores in causâ Societatis Indicæ licet in ea partem habeant. Contra, si iudex actori vel reo in ea causâ privatus socius esset. II. 5. 1. 45.

Suspectus est, quem pars una, non quem uterque petiit. II. 5. 1. 46.

Quoto gradu cognationis vel affinitatis quis iure Romano ac moribus suspectus sit? Qualis amicitia ac familiaritas iudicem suspectum faciat? reiciuntur plures frivola suspensionis causæ. II. 5. 1. 46.

An iure Romano iudex maior potuerit recusari ut suspectus? II. 5. 1. 46.

Totum collegium iudicum hodie regulariter non potest suspectum dici, sed singuli, in quos iusta cadere dicitur causa; nisi totum collegium facto quodam se reddiderit suspectum. II. 5. 1. 47.

INDEX GENERALIS.

- Quis de causis suspicionis tum singulorum iudicum, tum totius collegii, iudex competens sit? II. 5. I. 47.
 Exceptio iudicis suspecti opponenda ante litem contestatam; quandoque & post. II. 5. I. 48.
 An & grapharius iudicis suspectus argui possit, ne certis in litibus suo munere fungatur? II. 5. I. 61

Suspensa & posita.

- Quid sit actio de positis & suspensis? etiam ei locus est, si positum deciderit ac nocuerit, quoties latus putat, eam sibi adhuc expedire. II. 9. 3. 6.
 Inquilinus hac conventus actione regressum habet adversus eos, qui posuerunt. II. 9. 3. 7.

Syndicus.

Vide *Universitas.*

T.

Tabellio.

- An gesta apud tabellionem putativum, vel creatum quidem, sed impedimento legali laborantem, valeant, nec ne? I. 1. 14. 6.
 An instrumentum nullum sit ac fide publica destituatur, si tabellio extra territorium illius Principis, a quo creatus, illud scripserit? I. 1. 14. 7.
 Quid iuris, si conscripserit quidem in territorio Principis, a quo creatus, sed alia in urbe vel pago, quam in quo a magistratibus admittus est? I. 1. 14. 7.
 Tabelliones an & quando & quo modo debeant edere rationes & instrumenta a se confecta, vide *editio.*
 De protocollo per tabelliones habendo; & an instrumentum sit nullum, si tabellio protocollum facere neglexerit? III. 22. 4. 3.
 Si ob neglectas a tabellione solennitates instrumentum sit nullum, teneatur latus ad id quod interest. III. 22. 4. 3.
 Quibus in casibus tabellio non mereatur maiorem fidem, quam privatus alius? III. 22. 4. 5.
 An instrumentum a tabellione factum, ubique fidem faciat? An & in locis, in quibus tabellionum usus non est? III. 22. 4. 4.
 Quæ fides tabellionis, quatenus de sana mente testatoris & similibus testatur? An tabellio sibi aut suis adscribere, aut alios sibi obligare possit? III. 22. 4. 5.
 An pater tabellio filii testamentum excipere possit, & vice versa? III. 22. 4. 5.
 Ubi protocolla tabellionum post ipsorum obitum sint asservanda? III. 22. 4. 20.

Taberna.

- Si servus aut mercator plures pluribus in locis tabernas habeat, an creditores seorsim ad singulas tabernas, in quas crediderunt, an magis communiter ad omnes, in tributum sint vocandi? III. 14. 4. 6. & seqq.

Tabu.

INDEX GENERALIS.

Tabularius.

Si tabularius in computatione fefellerit, quo modo teneatur? II. 11. 6. 2.

Tacita hypotheca.

Tacitum pignus est, si quis fideiubeat pro eo, qui rem fideiubentis pignori antea dederat; vel scribat chirographum continens rei suæ obligationem; aut ei subscribat; aut si paciscatur, ut liceat creditori rem certam vendere, si mora solvendi fiat. III. 20. 2. 1.

Tacite pro mercede obligantur illata in prædium urbanum; fructus nati in prædio rustico, licet iam in horreo devecti; imo & cum a curatore bonis dato sunt distracti, idque ratione pretii; non, si ab ipso colono ante præclusionem venditi. Inventa in rusticum tacite obligata non sunt. III. 20. 2. 2.

Nisi prædium rusticum sit natura sterile, ut horreum, stabulum, area triturraria. Hodie etiam illata in rusticum & animalia in eo pascencia tacite obligantur, sed præclusionem opus est; & tunc locatori prælatio competit. Quid iuris, si clam transferantur, postquam præclula fuerant? III. 20. 2. 3.

Qualia bona debeant illata esse, ut pignori sint? An pecunia, gemmæ, bona minorum, studiosorum? III. 20. 2. 4.

An res alienæ per conductorem illatæ? An res, antequam re ipsa per conductorem illatæ? Et quid, si post contractum locationis ante illationem alteri obligentur? An illata ea mente, ne perpetuo ibi maneant? An deposita commodata, lancea, linea sartori commissa? An singula corpora mercium in taberna? III. 20. 2. 5.

An illata & inventa secundi conductoris teneantur primo locatori? & an ultra id, quod secundus debet? III. 20. 2. 6.

Fundo sublocato mercede minore, an fructus fundi tacite obligati sint usque ad quantitatem mercedis primæ locationis, an tantum usque ad mercedem sublocationis? III. 20. 2. 7.

Talio.

De iure talionis. I. 2. 2. 4.

Quod quisque iuris in alterum statuerit, ut ipse eodem iure utatur. Vide *novum ius*.

De iure retorsionis, vide *retorso*.

Telonia.

De teloniis Hollandicis, vulgo *tollen*. V. 39. 4. 16.
Quales civitates immunes sint ab istis teloniis? V. 39. 4. 29.

Tempus.

Cuius temporis æstimatio consideranda ac præstanda sit? III. 13. 3. 3.
An temporis adiectio ita locum faciat actioni arbitrarie, uti loci adiectio? III. 13. 4. 9.

De tempore utile & continuo, vide *præscriptio*.

Terminus.

De terminis agrorum, & sanctitate eorum, deque crimine termini moti ac pœnis. VI. 47. 21. 1. & seqq.

INDEX GENERALIS.

Testamentum.

- An quis iure civili aut hodierno possit partim testatus, partim intestatus esse? IV. 28. I. 1.
- An testamentorum usus laudabilis sit, an magis sola successio ex lege admittenda? Quibus in locis testamenta vetita permissa sint? In locis, ubi testamenta vetita, donationes tamen permissæ. IV. 28. I. 2.
- Quid sit testamentum & quotuplex, & de antiquis apud Romanos testandi modis? IV. 28. I. 3.
- An actus extraneus intervenire possit in testamento? IV. 28. I. 4.
- De subscriptione testatoris & expressione nominis heredis per manum testatoris aut testis. IV. 28. I. 5.
- De adhibitione septem testium, rogatorum, libere, & simul ad finem usque præsentium, testatorem videntium, subscribentium, signantium, de die vel de nocte. IV. 28. I. 6.
- Quo tempore testes debeant esse idonei? De illis, qui inidonei sunt natura vel lege. An & inidonei sint infames? IV. 28. I. 7.
- De testibus domesticis, & quales illi sint? IV. 28. I. 8.
- An heres, aut pater eius, aut frater, aut filius emancipatus, possit testis esse? An legatarius? IV. 28. I. 9.
- De testamento nuncupativo, eius solennibus, & utilitate. An scriptum valeat tanquam nuncupativum, si in eo desint solennia scripti, adsint nuncupativi? IV. 28. I. 10.
- Nuncupativum condi nequit per relationem ad aliam scripturam; scriptura omnino. An valeat testamentum, si antea a testatore non dictatum, ei prælegatur, & ille rogatus, num hæc voluntas eius sit, simpliciter affirmet sine aliis circumstantiis? IV. 28. I. 11.
- De testamento privilegiato Principi oblato vel tempore pestis condito. IV. 28. I. 12.
- De testamento ruri condito. Et an non hodie ruri degens testari possit coram quinque testibus sine tabellione? IV. 28. I. 13.
- Qua solennitate legati ad alias gentes missi, eorumque ministri possint testari? & quid in delegatis ad Collegia Ordinum &c. IV. 28. I. 14.
- De testamento patris inter liberos. An & mulier in eo possit testis esse? An Ultraiecti tunc necessaria testandi licentia? An & mater aliique adscendentes ita testari possint? An & nuncupativum inter liberos fieri? An eo inæquales liberis partes dari? An talis voluntas valeat iure testamenti? IV. 28. I. 15.
- Quid iuris, si extraneus eo institutus vel legato honoratus sit? An valeat inter liberos naturales respectu patris aut matris? An inter parentes? IV. 28. I. 16.
- Quid iuris, si tale testamentum careat die & consule? Quid, si tantum sit adnotatio divisionis inter liberos sine capite, calce, aut subscriptione? Quid si plura dicere vel scribere volens impeditus? Quid, si unum ex liberis præterierit? An exheredare possit? IV. 28. I. 17.
- Qui sint videndi de testamento patris inter liberos? IV. 28. I. 18.

An

INDEX GENERALIS.

An testamentum ad pias causas sit privilegiatum, & quid sit pia causa?

IV. 28. I. 19.

Sine tabellione coram septem testibus quis in Hollandia & Ultraieſti teſtari poteſt. In Friſia teſtes ſeptem ſunt neceſſarii. De modo quotidiano teſtandi coram tabellione & duobus teſtibus, vel ſecretario & duobus ſcabinis Ius ſingulare Ultraieſtinum circa teſtamenta coram Secretatio & ſcabinis in urbe vel ruri condita, & effectus reſtriſtus; & de neceſſitate impetrandi licentiam teſtandi ab Ordinibus Ultraieſtinis, exceptis paucis caſibus.

IV. 28. I. 20.

An coram Curia Hollandiæ vel Ultraieſtina condi poſſint? Ubi coram parochio & duobus teſtibus? De teſtamentis per Belgas conditis apud Secretarium Conſulum gentis Belgicæ in locis maris mediterranei, adhibitis duobus teſtibus.

IV. 28. I. 21.

Cuius ætatis nunc apud nos alioſque debeant eſſe teſtes? An adhuc vigeat ius civile circa requiſita teſtium? An teſtis eſſe poſſit mulier, infamis, legatarius, heres, aut proximi heredis? An pater adhiberi ut tabellio in teſtamento, in quo filius eius emancipatus inſtituitur?

IV. 28. I. 22.

An in Hollandia, Ultraieſti, alibique requiratur ſubſcriptio teſtium? Et de ſenſu artic. 17. novellæ Conſtitut. Ultraieſt. Ultraieſtina teſtamenta magis ſcripta, Hollandica magis nuncupativa vel mixta ſunt. An valeant, ſi non ſint teſtatori & teſtibus prælecta ac aperte comprobata, poſtquam a tabellione perſcripta? An in iis heres inſtitui per relationem ad aliam ſcripturam?

IV. 28. I. 23.

Neceſſe nunc, vel tabellionem vel utrumque teſtem tabellioni notum, noviſſe teſtatore, & hoc exprimendum. An nullum ſit teſtamentum, hoc non expreſſo? Rigidius interrogandi teſtes de habitu teſtatoris, qui tantum aliena fide noverunt teſtatore. An teſtes audiendi, ſi dicant, plus a teſtatore dictatum, minus a tabellione ſcriptum eſſe?

IV. 28. I. 24.

An locus & dies nunc exprimi debeant? Et quid, ſi hæc omiſſa ſint?

IV. 28. I. 25.

De teſtamentis noſtris *clauſis* & *indorſatis* vulgo, eorumque requiſitis. An hæc ſcripta ſint, an nuncupativa? An legatarius in iis poſſit teſtis eſſe, an eo adhibito totum teſtamentum inutile ſit, an ſolum legatum?

IV. 28. I. 26.

Cuius loci ſolennia ſint obſervanda? An & quando Hollandus aut Ultraieſtinus, habens ſimul prædia Hollandica & Ultraieſtina, licentiam teſtandi ab Ordinibus Ultraieſtinis impetrare debeat?

IV. 28. I. 27.

Nullum eſt teſtamentum, cui aliqua deeſt ſolennitas. Quid, ſi quis teſtetur coram ſecretatio non tabellione, & duobus teſtibus non ſcabinis? Aut coram quodam ſecretario & duobus ſcabinis? Aut coram quatuor teſtibus ſine tabellionibus ſine teſte? Quid, ſi tabellio ipſe ſibi ſuam ſcripſerit voluntatem adhibitis duobus teſtibus? Quid, ſi teſtamentum, in quo filius eius inſtituitur? Quid, ſi teſtis alteruter impubes? Quid, ſi tabellio tantum putativus? Quid, ſi ta-

INDEX GENERALIS.

- si tabellio testamentum non retulerit in memorialem scripturam? IV. 28. I. 28.
- De clausula reservatoria, & per eam in paucis tantum confirmari futuram privatam testatoris scripturam. IV. 28. I. 29.
- Testamentum recte conditum imperiali rescripto non infirmandum. IV. 28. I. 30.
- De testamentis per impuberes conditis nullo modo ab initio vel ex post facto valentibus; & de ultimo die impuberis ætatis. IV. 28. I. 31.
- An testari possint puberes sed stupidi & hebetes, & cur legibus ætates certæ ad actus expediendos præscribi debuerint, ut posita ætate tali, actus valeat? IV. 28. I. 32.
- Ultraiecti & alibi provectior ætas requiritur. Præsumitur in dubio testator fuisse legitimæ ætatis. IV. 28. I. 33.
- De testamentis furiosorum & prodigorum, & iis, quæ furore vel indictione antiquiora sunt, vel dilucidi intervalli tempore condita. An valeat testamentum prodigi, quo prudenter cognationi consulit? melius, ut veniam ita testandi petat. IV. 28. I. 34.
- De testamento ebrii, & cui incumbat probatio, si testator dicatur ob amentiam, furorem, ebrietatem, caruisse testamenti factione? IV. 28. I. 35.
- De testamento muti & surdi, coniunctis vel discretis vitiis. Si non surdus, sed mutus ex morbi vi scribere nequeat, an ad interrogationem alterius possit testamentum nutu condere? An non ad id rescryptum Principis impetrare? senectus aut morbus non impedit testamenti factionem. IV. 28. I. 36.
- De testamento cæci. An hodie tertius testis in eo adhibendus? IV. 28. I. 37.
- An mulier testari sine mariti consensu? An eunuchus, aut aliis membris mutilatus? IV. 28. I. 38.
- An testari, possint hæretici, apostatæ, peregrini, monachi, in orphanotrophiis, gerontocomiis, nosocomiis nutriti, infames, obfides, de statu suo dubitantes, deportati, ab hostibus capti, ad mortem damnati, tum iure civili, tum moribus? IV. 28. I. 39. & 40.
- An iure civili & hodierno spurii & incestuosi? IV. 28. I. 41.
- Filiusfamilias de quibus peculiis? An & de pleno adventitio? IV. 28. I. 42.
- Hodie potest, præterquam in Frisia; uti & minor curatorem habens. Nuptiæ non faciunt habilem ad testandum, qui nondum habet ætatem statuto requisitam. IV. 28. I. 43.
- Quid iuris circa testamentorum validitatem, si filiusfam. Hollandus aut Friso habeat immobilia partim in Frisia, partim in Hollandia sita? Quid, si Hollandus aut Gelrus habeat immobilia in Gelriæ locis, testamentum respuentibus, & in Hollandia? Quid, si Hollandus vel Ultraiectinus annorum sexdecim possideat immobilia & in Hollandia, ubi anno 14. testari licet, & Ultraiecti, ubi id demum anno 18. permissum est? IV. 28. I. 44.

INDEX GENERALIS.

De liberis & posthumis testamento instituendis vel exheredandis, Vide *liberi*.

De iniusto, rupto, irrito testamento, vide *infirmatio testamenti*.

Quid sit testamentum militare, & quando condi possit? IV. 29. 1. 1.
Quæ requirantur ad probationem eius? An & specialis testium convocatio? IV. 29. 1. 2.

An si miles destinaverit iure communi testari, & quædam delint solemnia, illud valeat iure militari? Quid, si miles suum cancellaverit testamentum, ac mox iterum velit, illud valere? IV. 29. 1. 3.

An miles solo nutu, vel sola responsione verbi *ita*, ad alterius interrogationem testari possit? Et quæ nutu peragi possint? IV. 29. 1. 4.

Multa recensentur, in quibus militaria testamenta a paganis differunt, & quæ milites in testamentis ac circa testamenta facere possunt non item pagani. IV. 29. 1. n. 5. 6. 7. & 8.

Non tamen alienant testamento fundum dotalem, nec libertates dant in fraudem creditorum, nec captatoriam faciunt institutionem, nec conditionem iurandi aut probrosam relictis addunt efficaciter. IV. 29. 1. 9.

Etiā non milites, si in hostico sint, militare condunt testamentum, sed id non valet usque ad annum a missione, uti quidem militem. An testamenta præfectorum valeant usque ad annum, ex quo successorem acceperunt? IV. 29. 1. 10.

An hodie milites adhuc possint iure militari testari? Et quo modo condant testamenta, qui navigant in Indias aut inde revertuntur? IV. 29. 1. 11.

De apertura, inspectione, descriptione testamenti, vide *apertura testamenti*.

De iis, qui testari prohibuerint vel coegerint. Vide *coactio ad testamentum*.

Testis.

De testibus examinandis ante litem contestatam, si mortis aut absentiae metus immineat? III. 22. 3. 12.

An & quando instrumenta testibus potiora sint, & vice versa? Ubi lex præcise scripturam requirit, an depositio quinque testium suppleat scripturæ defectum? III. 22. 5. 1.

Quo tempore testes debeant esse idonei? Qui prohibeantur testes esse? sibi de impuberibus, furiosis, prodigis, Iudeis, hæreticis, infamia iuris notatis, servis. An servi manumissi, aut puberes vel sanæ mentis facti deponere possint de iis, quæ in servitute, furore, aut impubere ætate viderunt? III. 22. 5. 2.

Quid sit domesticum testimonium? de famulis & ancillis, quamdiu ministrant nobis; de lictoribus prætorum publice accusantium. An pater filio possit esse testis, & vice versa? an pater inter duos filios? III. 22. 5. 3.

An frater pro fratre vel contra fratrem? An frater inter duos fratres? III. 22. 5. 4.

INDEX GENERALIS.

- An uxor pro marito vel contra maritum testari possit, vel cogi, ut testetur? III. 22. 5. 5.
- An & quatenus advocatus aut procurator pro cliente vel contra clientem testis esse possit? III. 22. 5. 6.
- An & quatenus tutor pro pupillo, aut contra eum? Et quid de ex-
cutore negotii? III. 22. 5. 7.
- An proxeneta inter eos, quibus ministerium accommodavit? & quam
fidem faciant libri eius? III. 22. 5. 8.
- An socius in causa sibi & socio communi? An cedens in causa cessio-
narii? autor in causa eius, qui rem ab ipso habet? An quis in re
sua? III. 22. 5. 9.
- De minore annis 20. in criminalibus; particeps criminis; liberto con-
tra patronum; inimico capitali. III. 22. 5. 10.
- An & quo usque cæcus, surdus, mutus, fœmina, subditus in causa
Principis, municeps in causa municipii, delator in crimine quod
detulit, debitor inter creditores de protopraxia disputantes, infam-
ia facti laborans, inimicus, amicus, cognatus? Quid, si testis
deponat, se ab ipso producente corruptum esse? III. 22. 5. 11.
- Moribus omnes testes audiendi, salva licentia reprobandi depositio-
nes. Quando testes minus idonei pro actore vel reo fidem faciant?
III. 22. 5. 12.
- Quibus modis cogantur testes iure veteri ac novo civili ac hodierno ad
testimonium dicendum? An & cogendus, qui iureiurando se ob-
strinxit de non propalandis sibi revelatis? III. 22. 5. 13.
- Qui iniviti non cogantur? ubi de senibus, militibus, valetudinariis,
illustribus, publicanis, cognatione vel affinitate iunctis, libertis ac
patronis. An quisquam de facto, ex quo infamiam aut delictum
proprium detegeret? An unus ex pluribus actoribus vel reis?
Quibus casibus exceptæ personæ tamen in subsidium cogi possint?
III. 22. 5. 14.
- Testibus productis sumtus a producente subministrandi. Ipsi interro-
gandi, & responsa iureiurando veritatis, non credulitatis (exceptis
paucis casibus,) firmare debent in continenti. Non solis creditur
testimoniis exhibitis; nec hodie testimoniis in iudicio non repetitis
ac confirmatis; quod tamen quibusdam casibus fallit. An testimo-
nia repeti ac confirmari possint, si semel producta sint non confir-
mata? III. 22. 5. 15.
- Testes in alieno morantes territorio, per istius loci iudicem examinari
possunt, & transmissæ depositiones fidem inveniunt in causa civili.
An & in criminali? III. 22. 5. 16.
- Quot productiones testium Romani admiserint? An idem testis sæ-
pius in eadem causa produci possit? An ut dubia explicet? An
errorem possit corrigere, & quam tunc fidem faciat prior aut poste-
rior depositio? ubi & de teste vacillante, &c. III. 22. 5. 17.
- De publicatione testimoniorum; & ne iudex aut tabellio præmature
publicet. An & quando post publicationem testes de novo produci
possint? III. 22. 5. 18.
- De re-

INDEX GENERALIS.

De reprobatione, ac salvatione testium & testimoniorum.

III. 22. 5. 19.

Duo testes vulgo sufficiunt. Multitudinem testium onerosam ac superfluum iudex non debet admittere.

III. 22. 5. 20.

Thesaurus.

Si creditor in fundo pignorado thesaurum invenerit, an reddere teneatur?

III. 13. 17. 4.

An emphyteutæ cedat thesaurus in fundo, emphyteuticario repertus?

II. 6. 3. 11.

Quid sit thesaurus vere, quid improprie? Cui cedat thesaurus inventus? An hodie apud nos fisco cedat?

V. 41. 1. 11.

Cui cedat inventus in fundo emphyteutico, feudali, pignorado, fructuario, dotali, vendito sed necdum tradito?

V. 41. 1. 12.

Tignum.

An actio de tigno iuncto sit in duplum contra iungentem bona fide; & in quo is distet a iungente mala fide? An & quatenus tignum iunctum vel solutum vindicari possit?

VI. 47. 3. 1.

An qui tignum alienum suis iunxit ædibus, illud eximere, & restitutione eius præstationem dupli evitare possit? An quid apud nos tendat hæc actio?

VI. 47. 3. 2.

Tigni immittendi servitus.

Vide *servitutes urbana.*

Tigni proiiciendi seu protegendi servitus.

Vide *servitutes urbana.*

Tormenta.

Vide *questiones.*

Traditio.

De fictis traditionibus; eas iure Romano tantum inter præsentem, non abentem, fuisse conceptas; excepto constituto possessorio, & casu, quo res prius ex alia causa per dominum tradita fuit.

III. 12. 1. 4. & 5. & 6.

Quid sit traditio *brevis manus*, *longæ manus* & *symbolica*?

V. 41. 1. 34.

Quæ concurrere debeant, ut traditione dominium transeat?

V. 41. 1. 35.

An & quando dominium transeat, si tradens & accipiens dissentiant in causa traditionis?

V. 41. 1. 36.

An transeat, si quis ex mandato alterius rem propriam tradat, putans eam mandantis esse?

V. 41. 1. 37.

Immobilia moribus tradenda coram lege loci, in quo sita. An tunc necessaria præsentia & acceptatio eius, cui traditur? An absenti facta revocari possit per tradentem? De traditione feudorum & subfeudorum, ac quibus præsentibus fiat?

V. 41. 1. 38.

An immobilia tradi possint coram lege alterius loci, quam in quo sita? An in ipso iudicii loco hæc traditio fieri debeat? An fieri possit coram iudice situs, sed versante in alio territorio? An, absente iudice, coram paroco & testibus? Ubi facienda solennis traditio

INDEX GENERALIS.

traditio navium maiorum, redituum annuorum, vitalitiorum, & similium? V. 41. I. 39.

An magistratus possit denegare auctoritatem traditioni, si nondum præcesserint trinundinæ proclamationes, aut ei non constet de causa traditionis? Et quid, si contractus simulatus sit? V. 41. I. 40.

Non opus traditione coram lege loci, si res transeant ex titulo hereditatis, legati, dotis, legalis communionis, familiæ erciscundæ.

An & ecclesiæ vel nobiles debeant res tradere coram lege loci? V. 41. I. 41.

Si venditor immobilia tradat simpliciter, non coram lege loci, sibi nocet, at non suis creditoribus aut aliis; nec emptorem turbare potest in possessione. V. 41. I. 42.

Transactio.

Quid sit transactio? an pactum an contractus? Fit pure vel sub conditione, in & extra iudicium. I. 2. 15. 1.

An probetur transactio, si instrumento scriptum sit, transactum esse, nec expressum, quid utrimque datum vel promissum vel retentum sit? I. 2. 15. 1.

An recte transigant tutores, syndici, administratores civitatis, magistri collegiorum? & an decreto opus, si de immobilibus transigant tutores? I. 2. 15. 2.

An transigere possit procurator? I. 2. 15. 3.

An pater de bonis filii. & an sine decreto? I. 2. 15. 4.

An hodie maritus de bonis uxoris? I. 2. 15. 5.

An unus ex litis consortibus, invitis reliquis, pendente re? I. 2. 5. 6.

An & quo usque vassallus de feudo? I. 2. 15. 7.

An fiduciarius de rebus sub conditione restituendis, in prædium fructuarii? I. 2. 15. 8.

Quid iuris, si fiduciarius cum fideicommissario transigat de obliquo fideicommissio? & an heredes transigentium transactioni istæ stare debeant? I. 2. 15. 9.

Transigitur de rebus dubiis; etiam de status quæstionibus, libertate, ingenuitate, iure familiæ. I. 2. 15. 10.

An post rem iudicatam, vel pendente lite de in integrum restitutione transigi possit? & quid moribus? I. 2. 15. 11.

An de relictis ultima voluntate, non inspectis testamenti tabulis? I. 2. 15. 12.

An inspectioni huic renunciari possit? Quid, si aliunde certi sint transigentes de defuncti voluntate? quid, si nuncupativum sit testamentum? An gratis pacisci liceat ante inspectionem? I. 2. 15. 13.

An de alimentis præteritis vel futuris ex contractu vel testamento debitis? An gratis de iis pacisci liceat? & quid moribus? Quid sub alimentis in transactione contineatur? I. 2. 15. 14.

An de matrimonialibus causis ac sponsalibus valeat transactio? I. 2. 15. 15.

An & quatenus de futuris vel præteritis delictis transactio licita fuerit? I. 2. 15. 16.

De pu-

INDEX GENERALIS.

De publicis criminibus non capitalibus transigere non licuit, excepto crimine falsi. I. 2. 15. 17.

De capitalibus poenam sanguinis irrogantibus transigere licuit, excepto adulterio. An in adulterio olim quilibet accusare potuerint? & an ante Constantini tempora crimen, adulterii fuerit capitale? An gratis liceat de eo crimine pacisci? I. 2. 15. 18.

Transactio de crimine capitali non reo tantum, sed & accusatori, licita est, & utrique tam ante quam post litem contestatam. I. 2. 15. 19.

Moribus privatis de quibusvis criminibus recte transigunt, sed non impediunt publicam accusationem. De quibus criminibus officii nomine accusantes nunc apud nos transigere possint? & an reus cum his aut cum privatis transigens infamis sit, vel pro confesso & convicto habendus? I. 2. 15. 20.

Quis sit effectus transactionis? strictam recipit interpretationem, nec egreditur rem de qua transactum, quod exemplis firmatur. I. 2. 15. 21.

An renunciassse censeatur fideicommissio conditionali, si mutuo fideicommissio gravari hereditatem dividant, & promittant, se adversus divisionem non venturos? & quid iuris, si fideicommissum purum fuerit tempore divisionis? I. 2. 15. 21.

Transactio non nocet aliis quam transigentibus. Per unum coherentem facta non obest ceteris. Inter testamentarium & legitimum heredem facta super hereditate, non obest legatariis nec creditoribus, quo minus illi ab altero solidum petant, prout probaverint testamentum valere aut infirmum esse. Recte tamen contra singulos agunt, si velint, pro ea parte, quæ singulis cessit ex transactione. I. 2. 15. 22.

Transactio non rescinditur ob instrumenta noviter reperta; nec, si doceatur, nullam subfuisse transigendi causam. Ob dolum tamen, aut manifestam calumniam, aut suppressa instrumenta, vel falsa adhibita, rescissio fieri potest. I. 2. 15. 23.

An transactio rescindi possit ob enormem læsionem? I. 2. 15. 24.

Translatio legati.

Vide *Ademptio legati.*

Transmissio.

De transmissione hereditatis ad heredes. IV. 29. 2. 11.

De transmissione fideicommissi. V. 36. 1. 67. & 68.

Transmissio reorum.

De transmissione reorum ex iure civili & hodierno. VI. 48. 3. 1.

Trebellianica.

Sponte adiens fiduciarius heres deducit quartam Trebellianicam. Quo modo repetat, quod supra dodrantem errore facti restituit? An errorem probare debeat? An possit sine detractione totam hereditatem restituere, si ita fraudentur creditores eius, vel quarta non deducta cedat lucro coniugis, posita donationis inter coniuges prohibitionem? V. 36. 1. 47.

Index Gener. Comm. ad Pand.

y

An

INDEX GENERALIS.

- An pluribus restituere rogatus, & ab uno ad adeundum coactus, ex partibus reliquorum, non cogentium Trebellianicam deducat? V. 36. l. 42.
- An & quando hæc quarta non ex omnibus rebus sed una deduci possit? Quæ in Trebellianicam imputanda sint? An ea, quæ conditionis implendæ causa capit a coherede, aut fideicommissario, aut legatario? Cur plura imputentur in Trebellianicam quam Falcidianam? Qui plura scripserint de hac imputatione? V. 36. l. 38.
- An & quales fructus in hanc quartam imputentur, & quartam excedentes restituendi sint? Quibus formulis testator intelligatur etiam fructuum restitutionem iniunxisse gravato, vel contra? An fructus ex iudicio testatoris percepti, & quartam excedentes, cedant in supplementum eorum, quæ sine culpa fiduciarii ex hereditate perierunt? V. 36. l. 49.
- Quis probet perceptionem fructuum, si hi imputandi vel restituendi sint? Quid circa restitutionem obtineat in fructibus, pensionibus, usuris, anni postremi, quo restitutio facienda? Quid circa onera pensionum, & usurarum, nomine hereditatis debitæ? V. 36. l. 50.
- Filiis fideicommissio gravatis fructus in quartam non imputantur, licet moribus duas quartas deducant. Quid, si id pater iusserit? Quid, si filius extraneo restituere debeat? Nepotibus imputantur, si soli, si cum patris avo succedant, uti & parentibus. Nulli tamen imputantur fructus, qui ex ipsa quarta legitima aut Trebellianica percepti sunt. V. 36. l. 51.
- An filius fideicommissio gravatus duas quartas deducat, legitimam & Trebellianicam, iure civili & moribus? Quo modo duplicis quartæ computatio fiat? An & nepotibus, parentibus, fratribus, hæc duplex quarta debeatur? V. 36. l. 52.
- Nepotes fideicommissio gravari, si non debuerint avo ab intestato succedere, non deducunt duas quartas. Duplicis quartæ deductionem liberi ad heredes quoscunque transmittunt, nec censentur ei renunciasse, si iubeant testamento, ratam haberi voluntatem gravantis. V. 36. l. 53.
- Rogatus restituere, quicquid ex hereditate gravantis post mortem gravati supererit, dodrantem consumere potest, de sola quarta restituenda caver, nisi cautio remissa sit. Si plus quam quarta, aut plus quam dodrans superfit, an de eo testari possit? Quid, si dodrantem donationibus sine causa factis absumerit? Cui incumbat onus probandi animum fraudandi fideicommissum? V. 36. l. 54.
- Quibus ex causis talis fiduciarius ultimam quartam alienare possit? An &, ut dotem constituat, iure civili & hodierno? V. 36. l. 55.
- Si coniuges se invicem instituant cum alienandi facultate, sed ea lege, ut apud ultimo superstitem residua in duas partes inter utriusque cognatos dividantur, an tunc quarta ultima absumi possit, & contrio ac repertorium remissum exigi? Et quid, si ultimus superstes admodum auxerit patrimonium? V. 36. l. 56.

INDEX GENERALIS.

An cesset Trebellianica detractio, si testator eam prohibuerit in liberis aut extraneis; aut fideicommissio pia causæ relicto? An in fideiuciaro adire compulso, vel per militare testamentum gravato? An in fideicommissario iterum gravato? & quid, si fideiuciarium coegerit adire? An in fideicommissio per actum inter vivos indut-

V. 36. 1. 57.

An cesset, si restituere quis iussus sit, præceptis certis rebus, minus quam quartam continentibus? An ex eo, quod testator prohibuit, hereditatem alienari extra familiam? An, si fideiuciarium non confecerit repertorium?

V. 36. 1. 58.

An ob non confectum repertorium filius fideicommissio gravatus, & duplicis quartæ detractiorem habens, amittat legitimam?

V. 36. 1. 59.

Trebellianica quarta.

Liberi fideicommissio gravati, ex iure canonico & moribus duas deducunt quartas, legitimam & Trebellianicam. Quo modo illæ computentur?

II. 5. 2. 14.

An & nepotes duas quartas deducant?

II. 5. 2. 15.

An & parentes aut fratres?

II. 5. 2. 16.

Tributoria actio.

Quando locus fit actioni tributoria, & an ea agere possit, qui iam egit institoria?

III. 14. 4. 1.

Quorum scientia & patientia adesse debeat, ut tributoria actioni locus sit?

III. 14. 4. 2.

Quid veniat appellatione *mercis peculiaris*, & in quibus hæc actio differt ab actione de peculio, ac peculium a merce peculiari?

III. 14. 4. 3.

Quibus detur hæc actio, contra quos, & ad quid agatur? Non est hic potior domini aut patris, quam reliquorum causa; nec eorum, qui prius egerunt. Potiores tamen sunt, qui privilegium aut hypothecam habent, vel rem vendiderunt ac tradiderunt, non habita fide de pretio.

III. 14. 4. 4.

Quid iuris, si iniqua inter creditores distributio facta sit dolo vel errore? & quibus modis dolus per distribuente fiat?

III. 14. 4. 5.

Si servus separatus tabernas aut negotiationes habeat, ad singulas separatum creditores in tributum vocantur.

III. 14. 4. 6.

An idem nunc in nostris mercatoribus diversas diversis in locis tabernas habentibus obtineat?

III. 14. 4. 6. & seqq.

Tributum.

Vide *Vestigal*.

Tutela, Tutores.

Quid sit tutela & cura? Quid actor vel adiutor tutelæ? Et cura actor constituatur?

IV. 26. 1. 1.

Est minus virile, publicum, personale, gratuitum.

IV. 26. 1. 2.

Qui possint esse tutores? An & filii familias iure civili ac moribus?

IV. 2. 1. 3.

Recent-

INDEX GENERALIS.

- Recensentur plures, qui non possunt esse tutores. Si minor se maiorem simulaverit, & tutelam susceperit, an iuvare possit per restitutionem? IV. 26. 1. 4.
- An, qui per veniam ætatis aut per nuptias pro maiorenne habetur, invitatus cogi vel volens admitti possit ad tutelam gerendam? IV. 26. 1. 5.
- Iudæi an Iudæorum? An Pontificii pupillis reformatæ religionis? An vestigalium conductores? IV. 26. 1. 6.
- Datur tutor personis. An certæ rei vel causæ iure civili & moribus? An illegitimæ natis? An impuberibus furiosis? IV. 26. 1. 7.
- De variis tutelarum speciebus; de tutela sexus ex veteri iure civili & moribus. IV. 26. 1. 8.
- Qui testamento tutorem dare possint? An & pater minorennis? IV. 26. 2. 1.
- Filiis datus tutor, an & posthumis, aut iis quos se habere ignorabat, aut nepotibus datus videatur? IV. 26. 2. 2.
- Si pater det tutorem *Titio vel Mævio filio, utri tutor esse voluerit, vel Titium aut Mævium*, quid iuris? IV. 26. 2. 2.
- An exheredato tutor a patre detur? IV. 26. 2. 3.
- An tutor recte detur sub conditione? An & sub hac, si voluerit? IV. 26. 2. 4.
- An noverca possit per testamentum mariti sui dari tutrix privignis suis? IV. 26. 2. 4.
- An extraneus hodie testamento tutorem dare possit respectu bonorum, quæ reliquit? & an hodie testamentarii etiam a magistratu confirmandi sint? IV. 26. 2. 5.
- Quando opus sit confirmatione tutoris ex iure civili, & an confirmatus dativus potius quam testamentarius sit? IV. 26. 3. 1.
- Quinam confirmentur sine inquisitione & satisfactione? quinam cum inquisitione? quinam cum inquisitione & satisfactione? ac in quæ inquirendum? IV. 26. 3. 2. & seqq.
- Quibus, & quando deferatur tutela legitima? IV. 26. 4. 1.
- Quando, & quibus præstitis mater & avia ad tutelam admittantur? An testamento pater id impedire possit? An invitæ cogantur suscipere? Quæ potior, si sit avia & mater minorennis? IV. 26. 4. 2.
- An mater ob sponsalia vel nuptias secundas a tutela expellatur? Quid, si pater aliud testamento caverit? An recuperet tutelam, si iterum vidua fiat? IV. 26. 4. 3.
- Quid iuris hodie sit circa tutelam legitimam? IV. 26. 4. 4.
- De legitima, patronorum, parentum, & fiduciaria tutela? IV. 26. 4. 5. & 6.
- Cuius iurisdictionis si datio tutoris? Quales magistratus potuerint tutores dare? An & ordo decurionum? IV. 26. 5. 1.
- An tutor dari possit pupillo non subiecto iurisdictioni dantis? Quis det, si pupillus uni origine, alteri domicilio subiectus sit? Et an sola habitatio sufficiat, ut ei tutor detur? IV. 26. 5. 2.
- An dari tutor non subiectus iurisdictioni dantis? IV. 26. 5. 3.
- An

INDEX GENERALIS.

- An magistratus se ipsum, aut collegam possit tutorem dare, & collegam cogere? IV. 26. 5. 4.
- An hodie magistratus ordinarii possint dare tutorem, si camera pupillaris testamento exclusa sit? An Curia provincialis? An Senatus iuridicus Universitatis Leydenfis? IV. 26. 5. 5.
- An tutor datus in loco domicilii, datus censeatur universo patrimonio? IV. 26. 5. 5.
- Qui possint tutores petere pro pupillis? Qui petere teneantur? & quæ pœnæ ac quando, locum habeant contra non petentes? Et quid moribus, ac an & pro minoribus invitis nunc curator petatur? IV. 26. 6. 1. & seqq.
- De administratione tutorum. Vide *administratio*.
- De inventario per tutorem conficiendo. Vide *repertorium*.
- De satisfactione tutorem, Vide *satisfactio tutorum*.
- De autoritate tutorum, Vide *autoritas tutorum*.
- Quando ex facto tutoris minor agere vel conveniri possit? IV. 26. 9. 1. & 2.
- An tutor durante vel finita tutela conveniri possit ex facto pupilli nomine interposito? Et quid, si se pro pupillo obligaverit? An id præsumendum sit? Quid, si tutor dolum commiserit, vel nomine pupilli contraxerit, sciens, eum solvendo non esse? IV. 26. 9. 3.
- An pupillus conveniri ex dolo tutoris? IV. 26. 9. 4.
- An tutor magis suo, an pupilli nomine præsumatur contraxisse? IV. 26. 9. 6.
- Quid sit tutor suspectus vel quasi suspectus, & ex quibus causis? An quia pauper? Quid, si suspectus sit dives, vel cautionem offerat? IV. 26. 10. 1. & 2.
- An & legitimi possint suspecti postulari? An parentes, patroni? Quo modo legitimorum famæ consulatur? IV. 26. 10. 3.
- Qui postulent suspectos? An prætor removeere possit, nemine postulante, si suspecti appareant? IV. 26. 10. 4.
- Postulatio sit durante tutela. Quid, si tutelæ administratio interval-la habeat? IV. 26. 10. 5.
- Qui possint removeere, & an remotio sit iurisdictionis ordinariæ, an legitimæ? IV. 26. 10. 6.
- An suspectis postulatis interim adimatur administratio? An & quando remoti infames fiant? Quibus aliis pœnis coerceantur? IV. 26. 10. 7.
- An & quo usque adhuc hodie obtineat suspecta postulatio? IV. 26. 10. 8.
- De excusationibus tutorum, Vide *excusatio*.
- Ubi pupillus educari vel morari debeat, Vide *educatio pupillorum*.
- De alimentis pupillorum, Vide *alimenta*.
- Quibus modis tutela finiatur? An remotus ob dolum liber sit a futuræ administrationis periculo? IV. 27. 3. 1.

INDEX GENERALIS.

- An actio tutelæ detur durante, an finita tutela, & quo respectu finita esse debeat? An durante tutela, pupillus tutorem convenire possit actionibus tutela vetustioribus? An actio ex delicto tutoris, durante tutela commisso, pereat pupillo per mortem tutoris intra pubertatem contingentem?** IV. 27. 3. 2.
- Potest tutor promittere, se quotannis rationes redditurum. Hodie quotannis reddendæ nisi aliud magistratui aut testatori videatur. Cui rationes durante tutela reddendæ?** IV. 27. 3. 3.
- Cui detur actio directa tutelæ? Ubi & de creditoribus pupilli obærat, & marito pupillæ minorennis.** IV. 27. 3. 4.
- Contra quos detur? An & contra heredes, & fiseum, si bona tutoris publicata sint? An contra tutoris defuncti aut remoti successorem in officio de rationibus prioris tutoris defuncti vel remoti? An contra patrem, si filius tutelam gesserit? An moribus etiam contra viduam tutoris? An contra vitricum a matre trutrice superinductum?** IV. 27. 3. 5.
- Si tutor matri aut avo pupilli permiserit administrationem, quis conveniatur?** IV. 27. 3. 6.
- An fides habenda tutori, asserenti, se quædam in rationes pupilli erogasse? Et quid, si hoc pater pupilli testamento præceperit?** IV. 27. 3. 7.
- De petitione reliquorum una cum usuris, etiam ex facto contutoris. An præstandæ usuræ usurarum multoties in sortem conversarum? Quid veniat appellatione reliquorum?** IV. 27. 3. 8.
- An in reliquis reddendis præcise sequi oporteat inventarium, vel declaratam testamento eius, qui tutorem dedit, patrimonii quantitatem?** IV. 27. 3. 9.
- An tutor cogi possit reliqua reddere ante probatas rationes? An reliqua peti possint parata executione? An peti fiduciaria reliquorum solutio?** IV. 27. 3. 10.
- An & quando tutor liberetur a redditione reliquorum, si pater pupilli, vel ipse pupillus pubes factus, liberationem a rationum redditione legaverit? Et qua formula uti debeat pupillus, si reliquorum restitutionem remittere tutori velit?** IV. 27. 3. 11.
- Tutor regulariter præstat culpam levem, quandoque levissimam; quandoque dolum & laram culpam.** IV. 27. 3. 12.
- Pater pupilli non potest tutori remittere dolum futurum; pupillus potest præteritum.** IV. 27. 3. 13.
- Recensentur plures doli & culpæ, per tutores præstandæ, species. An excusetur tutor, si qua male gesserit, sed ex consilio matris aut propinquorum pupilli? Et quid, si pater ipse id præceperit; vel nominatim prohibuerit, quædam fieri quæ pupillo utilia sunt?** IV. 27. 3. 14.
- An tutor teneatur, si pecunia pupilli, iure aservata, reproberur ut ærosa? Aut si lucrosam sine inventario adierit hereditatem, & casibus fortuitis illa deserit solvendo esse? An culpa aut dolus præsumi debeat, si tutor initio tutelæ inops, postea dives appareat? Et quid in publicis administratoribus tunc obtineat?** IV. 27. 3. 15.

Trigin.

Triginta annis durat hæc actio. An & quando post rationes redditas ac probatas adhuc actione tutelæ agi possit? An peri repetita rationum redditio ob calculi errorem aliasque causas? IV. 27. 3. 16.

Quo in loco rationes reddendæ? IV. 27. 3. 17.

De actione de rationibus distrahendis contra tutores competente; & quales actiones cum ea concurrant? An tunc una alteram tollat? IV. 27. 3. 19.

De utili curationis causa actione; & an durante cura detur? IV. 27. 3. 20.

De contraria tutelæ actione. IV. 27. 4. 1. & 2.

Ad quid tendat? An & ad usuras impensarum? An & ad ea, quæ ante captam administrationem, vel post eam finitam a tutore erogata? Aut quæ a patre pupilli erant debita tutori, vel tutori debita, durante tutela desierunt præscriptione deberi? IV. 27. 4. 3.

An tutor impensas repetat, si illæ exitum felicem non habuerint? Vel in lite, in quam impensum, succubuerit? Quid, si id solverit, ad quod non ipse, sed alterius regionis tutor conveniri debuit? IV. 27. 4. 4.

Quid, si supra vires patrimonii pupillaris impenderit? Quid, si plus impenderit, quam debebat, vel in sua causa fuisset impensurus? IV. 27. 4. 5.

Si nomine pupilli indebitum solverit, an & hoc contrario possit iudicio repetere? IV. 27. 4. 6.

An & damna suis rebus per pupillum illata? vel quæ passus est naufragio aut vi latronum, dum iter pro pupillo faciebat? IV. 27. 4. 7.

Tutor etiam iure compensationis impensas recuperare potest. An reiecta compensatione adhuc contrariæ actioni locus sit? IV. 27. 4. 8.

An & petere possit, sibi cedi actiones contra reliquos contutores? An & sine cessione agere possit; & cur magis, quam fideiussor? IV. 27. 4. 9.

Si tutor se aut sua pro pupillo obligaverit, recte petit, se aut res suas per pupillum liberari, quia ipso iure post finitam tutelam obligatus manet, & conveniri potest. IV. 27. 4. 10.

An hæc actione tutor cogat pupillum, ut is tutelæ rationes recipiat? IV. 27. 4. 11.

De salario tutori constituendo. Quantum nunc tribuatur, & qui id petere nequeant? IV. 27. 4. 12.

De fideiussoribus tutorum, vide *fideiussores tutorum*.

De nominatoribus tutorum, vide *nominatores*.

De heredibus tutorum, vide *heredes*.

De magistratibus, qui tutores dederunt, conveniendis, vide *Magistratus*.

De incremento iuris circa res minorum sine decreto non alienandas, & an res minorum auctione publica per tutores distrahi debeant? IV. 27. 9. 1.

An & decreto opus ad alienationes iurium pupilli, ut emphyteusios, superficies, salinarum, fodinarum, possessionis, ususfructus, realium servitutum, census, redditus, actionis, molendini natatilis? IV. 27. 9. 2.

Quid

INDEX GENERALIS.

- Quid veniat hic nomine alienationis? ubi excutuntur pleræque species, sub generali alienationis appellatione contentæ. IV. 27. 9. 3.
- Quid nomine obligationis? An tutor prædium emens pro pupillo, illud pro pretio obligare possit sine decreto? An pignus legale in bonis pupilli sine decreto nascatur? Si pupillus pupillo, fundum ementi autorem tutorem, pecuniam dederit ea lege, ut fundus pignori sit, an pignus tale valeat sine decreto? IV. 27. 9. 4.
- Cuius loci magistratus decretum debeat interponere; & quid; si pupillo Italico, prædia provincialia habenti, tutor a præside datus sit ad res provinciales? IV. 27. 9. 5.
- Iusta causa subesse debet, ut decretum interponatur, & inquirendum in causam, nec sufficit, eam libello tutoris significari; & quæ potissimum inquirenda ac observanda sint? IV. 27. 9. 6. & 7.
- An tantum ob æs alienum, an verò etiam ob utilitatem pupilli decretum interponi possit? IV. 27. 9. 8.
- Nulla est alienatio sine decreto facta. Quid, si illud sit impetratum per sub vel obreptionem? Quid, si decretum, bona esse obliganda, & sint alienata; aut vice versa? Quid, si prætor decreverit alternatim *bonam alienari vel obligari*? Quid, si decreverit alienationem, cum sciret, nullam subesse iustam causam? IV. 27. 9. 9.
- Si alienatio sine decreto facta sit, quo modo ob id tutor teneatur, remissio debiti inutilis sit; res alienata vindicetur cum fructibus; pretium per emptorem repetatur, quatenus in rem pupilli versum; & cui incumbat onus probandi? IV. 27. 9. 10.
- In dubio emptor decreti interpositionem probare debet. Uti vitium decreti allegans, id docere tenetur. IV. 27. 9. 11.
- Recensentur multi casus, quibus alienatio sine decreto valet, quia ex quadam necessitate fieri debuit. IV. 27. 9. 12.
- Enarrantur casus, quibus voluntariæ alienationes & obligationes sine decreto subsistunt. IV. 27. 9. 13.
- Quomodo per ratihabitionem expressam vel tacitam confirmetur alienatio facta sine decreto? An talis ratihabitio impediat *remedium l. 2. C. de rescind. vend.*? An confirmetur alienatio, si pupillus tutori vel alteri sine decreto alienanti heres fiat? IV. 27. 9. 14.
- In quibusdam locis requiritur ultra decretum consensus agnatorum, & alia. Quo modo his se opponant, si decretum sit interpositum, iis non auditis? Quid, si vocati venire aut consentire nolint? IV. 27. 9. 15.
- An decreto opus, si is vendat, qui in loco domicilii per nuptias, veniam ætatis, aut aliter pro maiore habetur, & res sita sit in loco, ex cuius iure adhuc minor est? An opus decreto, si vi statuti pro maiore habeatur, sed addatur, ne immobilia sine consensu agnatorum alienet? IV. 27. 9. 16.
- Qua solemnitate alienandæ res Ecclesiæ, fisci, civitatis, vici, pagi? An aliter, quam auctione publica? IV. 27. 9. 17.
- An tutor arrestari possit pro debito pupillari? I. 2. 4. 37.
- Tutores & similes an recte transigant, & an decreto opus, si transigant de immobilibus? I. 2. 15. 2.
- Vaca*

INDEX GENERALIS.

V.

Vacatio munerum & bonorum.

Vide immunitas.

Vadimonium.

Quid sit vadimonium deferere?

I. 2. II. 1.

Quid iuris, si vadimonium deferant, qui non iure vocati sunt, puta minores?

I. 2. II. 1.

Deserto vadimonio actor iure Romano non potuit petere definitivam sententiam, sed pœnam promissam vel id quod interest. Contra, ex novella Leonis. Cuius temporis interesse spectetur? & quid iuris, si, qui duos sistere promisit, unum tantum sistat?

I. 1. II. 2.

Cessat actio ad pœnam vel id quod interest, si reus ante diem sistendi mortuus sit; etiam post diem sistendi in actione iniuriarum.

I. 2. II. 3.

Item si pupillus, cuius tutor caverat, mortuus fuerit, vel adoleverit, vel hereditate cuius nomine conveniebatur abstentus sit.

I. 2. II. 4.

Quid iuris, si reus post diem sistendi se sistat cum necdum actoris ius deterius esset redditum?

I. 2. II. 4.

Multis ex causis reus, licet die dicto se non sistat, excusari potest.

I. 2. II. 5.

Vide ulterius ad verbum contumacia.

Valor moneta.

Vide moneta.

Vasallus.

An Vasallus dominum directum possit sine venia in ius vocare?

I. 2. 4. II.

Vasallus an possit transigere de feudo?

I. 2. 15. 7.

Vestigal.

An publicani sint etiam, qui a municipio vestigalia conduxerunt?

V. 39. 4. 1.

An iure civili aut hodierno publicanus, finita conductione invitus, ad iteratam conductionem cogi possit? An finita conductione tantum offerens, quantum alii, his præferendus sit?

V. 39. 4. 2.

Qui ad vestigalium conductionem admittendi sint, vel non? Ubi de his, quibus id per sententiam interdictum, de reliquatoribus, fisci vel reipublicæ debitoribus, tutoribus, filiisfamilias, minoribus, militibus, clericis, mulieribus, magistratibus, nobiles, potentioribus, peregrinis, servis.

V. 39. 4. 3.

Qui amplius ex placitis Ordinum Hollandiæ vestigalia conducere nequeant? An illi, quorum uxores ex pactis antenuptialibus dotem salvam habere debent; quive non ante actionem publicam mature a delegatis Ordinum impetrarunt, causa cognita, conducendi licentiam?

V. 39. 4. 4.

An conducere prohibiti possint id facere per interpositam personam? An conductorum socii aut participes esse? An iure hereditario succedere in conductionem? Quæ singularia sint in heredibus publicanorum?

V. 39. 4. 5.

INDEX GENERALIS.

De modo & forma locandi vestigalia apud Romanos, & societatibus publicanorum, & magistris societatum. Quo modo apud nos, & quibus legibus, fiant locationes? Quot socios conductor possit assumere? Quid, si plures eodem momento eandem pensionem offerant? An singuli publicani in solidum teneantur? An & laudatores ac approbatores publicanorum aut fideiussorum? An corporaliter puniendi, si non solvant pensionem? De coercendis turpibus collusionibus in conducendis vestigalibus. An & sublocationes fieri possint? V. 39. 4. 6.

An publicani petere possint remissionem pensionis ob insolitam sterilitatem, & unde ea procedere possit? An & id quod interest ob non præstitas condiciones promissas? An augenda pensio ob insolitam ubertatem? Quid iuris, si ante finem conductionis augeantur vestigalia, aut ipsum territorium? An liberentur publicani, si pensionem hosti invadenti solvere coacti sint? V. 39. 4. 7.

Aliquando sine locatione sit vestigalium exactio. Quando id consultum sit? Aliquando pars quarta, dimidia, aut alia, elocatur. V. 39. 4. 8.

Qui vestigalia imponant? An municipia, vel rectores provinciarum? De pœnis imponentium nova vestigalia sine Principis autoritate, aut vetera augmentum. V. 39. 4. 9.

Soli Ordines in Hollandia imponunt aut permittunt vestigalia. An in his imponendis ratum, quod maiori parti placuit? Quod modo semel unanimi consensu inductorum executionem pati debeant singulæ civitates, & per quos cogendæ? An una civitas Hollandiæ graviora possit imponere tributa frugibus aut mercibus ex alia Hollandiæ urbe advectis, quam quæ imponit natis aut factis in suo? V. 39. 4. 10.

Quid sit vestigal in stricto sensu? Ubi & de portorio. Quanta portio pro importatione, pro transitu, aut nomine rerum venditarum solvenda fuerit? Quid denotetur per vestigal in latissimo sensu? V. 39. 4. 11.

Medio sensu continetur sub vestigali tributum & vestigal in specie. Quid & quoruplex apud Romanos fuerit tributum? Sub vestigalibus tunc contenta portoria, decumæ, scripturæ, onera salinarum, picariarum, metallorum, vicefimæ variæ, quadragesima, quinquagesima, centesima, ducentesima. V. 39. 4. 12.

Moribus nostris vestigalia publica vel personalia sunt, vel realia. Quæ personalia? Quæ realia? An quadragesima pretii immobilium, tricesima hereditatum, magis reale an personale vestigal sit? V. 39. 4. 13.

Recensentur placita Ordinum Hollandiæ de impositionibus, op de Bieren, Wynen, Mec, Brameynen, Asyn, Tabacq, inkomende Grannen, Boter, Steur en Salm, Fruyten, 't Gemaal, Sout, Zeep, Turf, Koolen, Branthout, Beestiael, Grove Waren, Wage, ronde Maten, Dienstboden, Paarden, Hoornbeesten, besaeyde Landen, Warmoes Landen, klyn Zegel, Carossen, Caleffen, reysende Luyden. V. 39. 4. 14.

De

INDEX GENERALIS.

- De vicesima successionum & mortis causa donationum; de quadragesima alienatorum aut donatorum inter vivos; de millesima, quadringentesima, ducentesima, centesima patrimoniorum; de tributis, quæ dicuntur *Verpondingen Huysgelden*; de variis impositionibus, quæ nunc abrogatæ. V. 39. 4. 15.
- De teloniis per Hollandiam exigendis; vulgo *tollen*. V. 39. 4. 16.
- Multæ impositiones Hollandicæ etiam in aliis regionibus inductæ, etiam in iis, quæ subsunt Ordinibus Generalibus. De tributo ab Ordinibus Generalibus imposto, quod dicitur, *Licent en Convoy of Veylhet*. Præfeti navium bellicarum sub sua ruitione recipere debent naves ad quemcunque Belgii fœderati portum tendentes. V. 39. 4. 17.
- Quæ sit optima vestigalium instituendorum ratio? Leges de vestigalibus strictam recipiunt interpretationem; consuetudo tamen optima hic interpret est. V. 39. 4. 18.
- Puniendæ concussiones publicanorum. Quo modo coercesantur iure civili & moribus? V. 39. 4. 19.
- De pœnis eorum, qui publicanis iniuriam inferunt, ædes eorum aut bona diripiunt. De pœna commissi ob fraudatum vestigal. Quid, si res quædam professæ, quædam non, vel unus ex pluribus unius rei dominis fraudaverit? An evanescat commissi pœna morte fraudatoris? V. 39. 4. 20.
- Quo modo apud nos puniantur fraudatores, quoque ope iuverunt, siue directo, siue artificio variis fraudaverint per se, liberos, famulos, uxores &c. Quæ sint pœnæ fraudantium portoria, *Convojen Licent Gelden*? Quæ fraudantium telonia? V. 39. 4. 21.
- Multa constituta ad fraudes impediendas? ubi ne ruri œnopola sit, aut vinum exoneretur; ne œnopolæ minutim vina vendant ut caupones; ne privati cerevissiam in urbe aut ruri coquant; ut liceat publicanis explorare caveas œnopolarum; ut molitores frumenti satisfiant in casum fraudis; ne nocte vel locis insolitis merces exonerentur; ut liceat aperire cistas sarcinas &c. ad fraudes detegendas; ut suspectis fraudis iusiurandum deferatur purgatorium. V. 39. 4. 22.
- Cui cedant commissæ & reliquæ pecuniariæ pœnæ, iure civili ac moribus? V. 39. 4. 23.
- Cessat pœna commissi interitu rei, in qua fraudatum; lapsu quinquennii; & quid moribus? Quid, si professio rerum facta sit, sed vestigal non exactum a publicano? An inde nascatur ius immunitatis in futurum? An publicani possint amicis remittere vestigalia iure civili & hodierno? V. 39. 4. 24.
- Quid, si impubes, minor, miles fraudem fecerit? Quid, si maiorrennis, sed per errorem? Quid, si liberi, famuli, ignorante patre vel domino? Quid iuris nunc in his omnibus? Quid, si quis dolo publicani circumventus fraudaverit? Et de doli talis coercionem. Quid, si per tempestatem aut aliam necessitatem merces loco non solito exonerentur? Quid, si super fraudatione transactum sit, & quibus præsentibus transigi debeat? V. 39. 4. 25.

INDEX GENERALIS.

An pœnz remissionem, aut partem pœnz habeant, qui suas & sociorum fraudes detegunt? V. 39. 4. 26.

De immunitate a vectigalibus, vide *immunitas*.

De pœnis importantium aut exportantium merces vetitas.

V. 39. 4. 31.

Quales ultra videndi de vectigalibus, & quales potissimum consulendi causarum patroni, si de hisce litigandum sit? V. 39. 4. 32.

Velleianum senatusconsultum.

Ratio Velleiani introducendi: Quid eo cautum sit? Non ipso iure, sed ope exceptionis mulieres tutæ sunt, paucis casibus exceptis.

III. 16. 1. 1.

Quibus detur hæc exceptio? An & fideiussoribus mulieris, aut delegatis a muliere, cum mulieris debitores non essent? An & iis, qui ex mulieris mandato pro aliis fideiusserant? III. 16. 1. 2.

Cui opponatur? Quid, si creditor sciverit mulierem intercedere?

Quid, si ignoraverit, sed mulier in dolo sit? III. 16. 1. 3.

Opponi potest etiam post sententiam; eaque opposita, reviviscunt cum sua qualitate, aut renascuntur actiones in pristinos debitores ac fideiussores, mediante in integrum restitutione ex generali clausula edicti prætorii.

III. 16. 1. 4.

Peti potest restitutio actionum, licet pendeat conditio vel dies intercessionis appositæ, vel pristina actio acceptilatione sublata sit, vel mulieri creditor, aut mulier debitori veteri heres extiterit.

III. 16. 1. 5.

An restituenda pristina actio, si mulier intercesserit pro obligatione inefficace; vel per aliud ordinarium remedium creditori consultum sit?

III. 16. 1. 6.

Quid iuris si mulier una cum masculo intercesserit? III. 16. 1. 7.

Recensentur plurimi modi, quibus mulieres intercedunt. An & promissione indemnitas? Non interest, pro quo intercedat.

III. 16. 1. 8.

An mulier huic senatusconsulto efficaciter renunciare possit in iudicio & extra iudicium, publico vel privato instrumento? & quid si, cum intercessisset interposita renunciatione, brevi post alio in negotio intercedat sine renunciatione? An & ex circumstantiis renuntiatio colligi possit?

III. 16. 1. 9.

An eo ipso, quo renunciavit Velleiano, etiam renunciassæ censetur authenticæ, si qua mulier? An isti authenticæ renunciare possit?

III. 16. 1. 10.

Recensentur casus, quibus & sine beneficiorum renunciatione uxor efficaciter pro marito intercedit.

III. 16. 1. 10.

Recensentur plurimi casus, quibus cessat Velleiani exceptio; inter quos de solutione sine prævia intercessione, de donatione, de dolo vel post biennium repetita intercessione, de solutione debiti mulieri facta, de præmio accepto pro intercessione, de intercessione apud minorem, vel pro debito, ad quod & sine intercessione obligata erat; de muliere publica mercatrice, & ea, quæ dignitatem ac regalia habet.

III. 16. 1. 11.

Si mu

INDEX GENERALIS.

Si mulier solverit ex intercessione, habet aliquando conditionem
indebiti: habet & regressum contra eum, pro quo solvit.
III. 16. 1. 12.

Venatio.

Quo modo venatio in fructu sit? II. 7. 1. 23.

Qui iudicent de violatis venationis legibus? II. 5. 1. 127.

An venatio vel aucupium locum habeat in animalibus mansuetis? An
& quando in mansuefactis, aut feris? V. 41. 1. 3.

An & in alieno loco liceat invito domino venari, aut aucupium
facere, & cuius tunc sit fera capta? An venatio sit in fructu?
An aper in meum incidens laqueum meus fiat, si laqueum in
publico vel alieno loco posuerim, sciente vel ignorante domino?
V. 41. 1. 4.

An liceat venari vel piscari in alienis vivariis, sylvis circumseptis,
piscinis, stagno vel lacu? An in mari, flumine? An, qui long-
go tempore solus in diverticulo maris piscatus fuit, in posterum
alios prohibere possit? An prohibere possim, ne alius ante me-
um agrum in flumine vel mari piscetur? Et quid moribus?
V. 41. 1. 5.

An & quibus hodie liceat in flumine publico piscari? Qui nunc ha-
beant ius venandi? Quæ in venando observanda, & a quibus ab-
stinendum? Quæ observanda circa decipulas anatum, *Vogelkoi-
ien*, columbaria, piscationem, præcipue halecum, prope lit-
tora nostra, aut in flumine vel aquis nostris mediterraneis?
V. 41. 1. 6.

Qui non habet ius venandi, feram occupando non facit suam. An
evitet multas, si capiat in suo feram sibi nocentem? An animalia
nostra mansuefacta nunc desinant nostra esse, si redeundi consuetu-
dinem dereliquerint? An hodie multandus, qui occupat feram,
quam alius adhuc persequitur? V. 41. 1. 7.

Venditio pignoris.

Quando creditor possit pignus vendere? Quando secundus creditor,
cui pignus pignori datum est? An pignus obligatum pro debito,
annua bima trima die solvendo, vendere liceat, si primæ pensionis
intuitu mora facta sit? Prorogato termino solutionis debiti princi-
palis etiam differenda venditio pignoris. III. 20. 5. 1.

An pignoris venditio impediri possit ex eo, quod parum restet sol-
vendum? An debitoris denunciatione, aut poenæ comminatione,
aut prohibitione testamento facta, ne res alienetur extra familiam?
An intercessione per secundum hypothecarium facta? An decreto
opus, si vendenda sit res, quæ pupillo vel a pupillo pignori obli-
gata est? III. 20. 5. 2.

An ipse debitor possit pignus emere? & quid, si emerit? An &
quando creditor possit emere pignus iure Romano ac moribus?
III. 20. 5. 3.

Si plures res simul obligatæ sint, creditor eligit, quam vendere velit.
An generalem & specialem habens hypothecam vendere possit res
generaliter obligatus ante speciale pignus? III. 20. 5. 4.

Quæ

INDEX GENERALIS.

- Quæ solennia adhibenda fuerint in pignoris venditione? III. 20. 5. 5.
- An valeat venditio pignoris privatim facta, si id pacto actum sit, nec tamen postea debitor id pati velit vel aliorum creditorum interfit, ne id fiat? III. 20. 5. 6.
- An venditio & subsecuta addictio valeat, si solennia quædam ommissa sint, vel decretum a non competente iudice sit interpositum, vel debitori nulla ante venditionem denunciatio facta sit? Et an tunc cum pretio usuræ sint emptori reddendæ? III. 20. 5. 5.
- Quid iuris, si solennia quidem observata sint, sed vel is vendiderit, qui non habebat vendendi ius, vel, cum id haberet, in vendendo fraudulenter versatus sit? Et quid, si apparitores dolo rem vilioris vendiderint? Quid moribus? III. 20. 5. 8.
- Si fideiussor pignus emerit, vel secundus ab antiquiore, potuit iure Romano debitor pignus, reddito pretio, ab emptore avocare: non item moribus Hollandiæ. III. 20. 5. 9.
- An venditioni pignoris possit apponi pactum, ut intra certum tempus redimere liceat? Quid moribus? An infirmenda venditio pignoris, ad obtinendam solutionem fiduciariam facta, si condemnatus deinde per definitivam absolvatur? III. 20. 5. 9.
- Si pignus solenniter extraneo venditum ac traditum sit, is dominium acquirit, & vindicare rem potest; nec a debitore vel cæteris creditoribus inquietari, nec ab ipso creditore vendente, licet is ex alia causa agere vellet. Si antiquior creditor privatim a debitore pignus emerit, per reliquos creditores ei pignus evinci potest, sed tunc ipsi primo reviviscit suum pignoris & prælationis ius. Quid iuris, si simul primus & secundus creditor privatim pignus emerit? III. 20. 5. 10.
- Si posterior creditor pignus vendat, prior contra emptorem hypothecaria agere potuit, paucis casibus exceptis. Hodie agit contra eos, ad quos pretium pervenit, maxime, si tempore iudicii concursus inter creditores conditio debiti adhuc pependerit, & ob id debitum quidem indicatum, sed solutio obtenta non sit. III. 20. 5. 11.
- An pignora vendenda sint parata pecunia? An debitor liberetur, si creditor pretium ab emptore consequi nequeat? An pignus iterum periculo primi emptoris vendi? Quid moribus, si auctionarius pretium mobilium consequi nequeat? Quid, si auctionarius vel curator bonis datus fugerit cum pretio? III. 20. 5. 12.
- De iure domini a Principe impetrando, si pignus emptorem non inveniat. An hoc moribus adhuc in usu sit III. 20. 5. 13.

Venditio rerum auctoritate iudicis.

- Creditorum rei servandæ causa in possessionem missi petere possunt a iudice decretum seu licentiam vendendi. VI. 42. 5. 1.
- Quo modo, quo in loco, sit facienda venditio? Quale ius singulare hac in parte habeant Amstelodamenses, Zelandi? Et quid, si mobilia iussu Curie Holl. rui sint pignori capta? VI. 42. 5. 2.
- Alia de venditione rerum auctoritate iudicis, vide supra ad verbum, *Venditio pignoris.*

Quo

INDEX GENERALIS.

Quo modo impediri possit factio debitoris venditio iam decreta? An obtineri rescissio venditionis iam factæ? Quo modo impediatur venditio factio tertiæ, se dominum asserentis? Et quid, si se ius aliquod in re vendenda habere contendat? VI. 42. 5. 3.

De oppositione adversus decretam venditionem, Vide *oppositio*.

Venditor.

Vide *emptio, emptor.*

Quando venditor possit vindicare rem a se venditam, vide *vindicatio, Venenarii.*

De venenariis, venena temere vendentibus, fontes, flumina, pascua, veneno inficientibus. An in his conatus puniatur, ac effectus? VI. 48. 8. 14.

Venia ætatis.

An minor, qui veniam ætatis impetravit, sine curatore in ius vocari possit? I. 2. 4. 4.

Qua ætate quis iure Romano ac moribus veniam ætatis impetrare possit? & quæ probanda sint? I. 4. 4. 3.

Solus Princeps ætatis veniam dat. Quid moribus? An curiæ provinciales Hollandiæ & Ultraiectionis? An civitates & municipia? I. 4. 4. 4.

Qui veniam ætatis impetravit, adversus postea gesta non restituitur. An immobilia alienare possit iure Romano & hodierno? I. 4. 4. 5.

An per veniam ætatis in loco domicilii pro maiore habitus, in alio quocunque loco pro tali habendus sit ratione contractuum, alienationis immobilium, & similibus? I. 4. 4. 8.

Qua, si migret ad alium locum, qui veniam ætatis impetravit? I. 4. 4. 9.

An, qui impetravit ætatis veniam, restitui possit adversus impetrationem, si sibi damnosam putet? I. 4. 4. 10.

Si quiddandum vel faciendum sit ex contractu vel testamento, cum, vel donec quis ad legitimam sive perfectam ætatem pervenerit, non videtur designata ea, quæ ex venia ætatis fluunt, sed ætas 25. annorum. I. 4. 4. 11.

Venter.

De ventre inspiciendo, custodiendoque partu. IV. 25. 4. 1. & seqq.

Si muliere ventris nomine in possessionem missa eadem possessio dolo malo ad alium translata esse dicatur. IV. 25. 5. 1.

Si mulier ventris nomine in possessione calumniæ causa esse dicatur. IV. 25. 6. 1.

De ventre in possessionem mittendo, & curatore eius. V. 37. 9. 1. & 2.

Verborum obligatio.

Vide *stipulatio.*

Versum in rem, & actio de in rem versa.

An actio detur contra patrem, si mutuum in rem patris filiofamilias creditum & versum sit? Quid, si creditum quidem, sed non versum; vel versum quidem, sed ab initio in rem patris creditum non sit? III. 14. 6. 5. & 15. 3. 3.

Quæ sit ratio introductæ actionis de in rem verso quibus detur? contra quos, & ad quid? III. 15. 3. 1.

Non

INDEX GENERALIS.

Non sufficit in rem patris acceptum esse, sed & verum esse debet.
Nec datur actio ultra quam verum est. An necesse, ut & daret utilitas verbi? III. 15. 3. 2.

Quales impensæ hac actione repeteri possint? An & quando voluptariæ? voluptariæ quando fiant utiles? III. 15. 3. 4.

Quibus modis censeatur quid in rem patris verum, ut huic actioni locus sit? qua occasione casus quidam dabitur recensentur. III. 15. 3. 5.

Quibus in casibus cesset hæc actio, & in quibus differat ab actione de peculio? III. 15. 3. 6.

Quid iuris, circa actionem de in rem verso, si filiusfamilias pecuniam mutuatus sit ad vestem emendam, si pecunia perierit, & vestis tamen emta sit? III. 15. 3. 7.

Vestibulum.

De vestibulo communi. Quid in eo possit vel non possit sociorum unus reliquis invitis? ubi de clivis faciendis, fenestris aut ianuis aperiendis, & similibus: & an peti possit divisio vestibuli communis, uno invito? II. 8. 2. 18. & 10. 3. 5.

Vestis.

Quæ veniant vestis appellatione, & quæ species eius sint? V. 34. 2. 9. Quid sub veste facta contineatur? V. 34. 2. 1.

Veste virili legata, an & muliebris debeatur, qua testator ut viri usus est; Et quid iuris in stipulatione? Quædam aliquando ad e- stem, aliquando ad ornamenta pertinent. V. 34. 2. 10.

Quæ contineantur legato vestis suæ? An legata veste, vel lana purpurea, vel iis, quæ uxoris causa parata, debeantur emta post mortem testatoris? Quid intersit, si legentur, quæ uxoris causa parata sunt, & parata erunt? Quæ contineantur sub iis quæ uxoris causa parata? Legata veste lugubri, aut nuptiali, qualis debeatur? V. 34. 2. 11.

Veterani.

De veteranis & missione militari. VI 49. 17. 1.

Via publica.

Quæ sint viæ publicæ, privatæ vicinales? Cui cedant fructus in viis publicis & vicinalibus nati? Quis in occursum vehiculorum, equitum, peditum, cedere debeat in via publica? VI. 43. 7. 1. & 2.

Vicesima.

An fructuarius ferre debeat ex nostris moribus onus vicesimæ, centesimæ, ducentesimæ &c. II. 7. 1. 38.

Vidua.

Vidua retinet mariti prioris dignitatem, sic ut & in multis viri defuncti artificii exercendis perseverare possit. I. 1. 9. 5.

An & retineat stipendia, honoraria, marito ratione dignitatis præstari solita? I. 1. 9. 6.

Viduae concionatorum percipiunt annum gratiæ; quandoque & modicum stipendium. I. 1. 9. 6.

Quid iuris circa annum gratiæ, si concionator ad alium vocatus ecclesiam moriatur, antequam in nova sit in augeratus? I. 1. 9. 7.

Vidua

INDEX GENERALIS.

Vidua ad alias nuptias transiens sequitur mariti secundi dignitatem; nec iterum vidua facta ad primi mariti aut natalium priorum dignitatem redire potest. I. 1. 9. 8.

Vindicatio & rei vindicatio.

Quid sit rei vindicatio? Quo modo olim alter alterum ex iure manum confertum vocaverit vindicationis faciendæ causa? II. 6. 1. 2.

Agit rei vindicatione is qui non possidet. Quem casum designaverit Imperator in §. 2. *Instit. de action.* ubi in rei vindicatione is, qui possidet, actoris partes obtinet? II. 7. 6. 3.

Competit domino, etiamsi civile tantum, vel minus plenum, vel tantum temporale dominium habeat, ac nunquam possederit, vel ignorans antea alteri vindicanti operam præstiterit. II. 6. 1. 3.

Non vincit hac actione, qui pendente demum lite dominium acquisivit, nisi mutato libello post dominium acquisitum, uti nec, qui pendente lite dominium amisit. II. 6. 1. 4.

Factum tertii alienantis citra consensum domini, aut tradentis extra fines mandati de alienando dati, aut vincentis in lite, quæ ipsi cum tertio interfit, non impedit quo minus dominus rem suam vindicet. II. 6. 1. 5.

Fideicommissarius, existente fideicommissi conditione, vindicat rem a fiduciario alienatam; proprietarius rem fructuariam a fructuario distractam; socius suam partem a socio alienatam. II. 6. 1. 6.

Dominus rem suam furto subductam, etiam a bonæ fidei possessore vindicare potest, non refuso pretio, nisi aliud certis in casibus statuta ferant. II. 6. 1. 7.

Non potest vindicari vel condici pecunia furtiva, si illa per furem creditori eius soluta & bona fide per eum consumpta vel nummis aliis mixta sit. II. 6. 1. 8.

Nec res nundinis publicis privilegiatis venditæ, nisi pretio earum reddito. Nec quæ per tertium a fure eo animo redemptæ, ut domino salvæ sint, si modo color quæsitus non sit. II. 6. 1. 8.

Quid iuris in rebus per hostes aut piratas captis & redemptis? II. 6. 1. 9.

An pretium ex re furtiva redactum, aut debitum vindicari possit per rei dominum? An, & quando, & contra quos, dominus rei furtivæ personalem habeat actionem de pretio eius? II. 6. 1. 10.

An res ex pecunia furtiva emta vindicari possit per dominum pecuniæ? & an is in rebus illis ante alios furis creditores prælationem habeat? II. 6. 1. 11.

An dominus res, quas commodato, vel pignori dedit, vel locavit, vel deposuit, vel precatio concessit, vindicare possit pretio non reddito, si illæ a commodatario, depositario cæterisque ignorante domino venditæ sint? & quid hodie hac in parte obtineat? II. 6. 1. 12.

An dominus vindicare possit res mobiles ex decreto iudicis auctione publica venditas, quasi ad commodatarium depositarium, similesque pertinuissent domini iure? II. 6. 1. 13.

INDEX GENERALIS.

Nemo vindicat a se alienatam, licet pretium nondum numeratum sit, sed fides de eo habita. Quid iuris, si intra paucos dies foro cessarit emtor, cui res tradita, fide habita de pretio, si res adhuc invenitur in bonis cedentis, vel tertio bona fide ementi privatim sit vendita? vel etiam in nundinis publicis privilegiatis? II. 6. I. 14.

Quid iuris circa vindicandi potestatem, si res tradita sit, non habita fide de pretio? & quid, si tunc per emptorem iterum nundinis privilegiatis districta sit. II. 6. I. 15.

Heres non potest vindicare rem a defuncto alienatam, pro qua parte heres est; nec pupillus rem a defuncto, cui heres est, sine decreto alienatam; nec fideicommissarius rem a fiduciario alienatam, si & fiduciarii heres sit. Quid iuris in eo, qui cum inventario heres est? II. 6. I. 16.

An is, qui rem alienam vendidit, & tradidit, eam vindicare possit, si postea dominus eius rei fiat? II. 6. I. 17.

An fiduciarius rem fideicommissariam, pendente conditione fideicommissi alienatam, vindicare possit, si postea existat conditio? II. 6. I. 18.

Vindicare quisque potest rem, quam nullo iure vendidit, cum eius administrator esset, idque in utilitatem eius, cuius illa res est. II. 6. I. 19.

Nemo regulariter vindicat rem, cuius dominium necdum acquisivit. II. 6. I. 20.

Si duobus res eadem diversis temporibus sit vendita, is vindicat, cui prius est tradita, sive vere sive fiste. Quid, si posterior emtor, cui tradita, sciverit eam alteri esse venditam? Quid, si demum tradita posteriori, postquam prior eam iam coeperat iudicio petere? Quid, si Princeps duobus vendiderit? Quid, si beneficium Ecclesiasticum duobus collatum sit? II. 6. I. 20.

Nemo vindicat rem suis nummis a tertio emptam. Utilis tamen militibus iure Romano data vindicatio, & pupillis. II. 6. I. 21.

Recensentur alii, quibus utilis rei vindicatio competit. II. 6. I. 21.

Conveniuntur rei vindicatione possesores, licet lite demum pendente coeperint possidere, eorumque heredes quatenus possident; & qui liti se obtulerunt; aut dolo malo possidere desierunt. Quod modo tunc conveniantur eorum heredes? II. 6. I. 22.

An & quo usque rei vindicatione conveniri possint nudi rerum detentores? II. 6. I. 22.

Non datur contra eum, qui rem a fisco vel Principe emit. II. 6. I. 23.

An contra eum, qui dolo fecit, quo minus possessionem acquirat? II. 6. I. 23.

Ut actor hac actione vincat, debet rei notas exprimere, & se dominum probare. Quibus modis illud probetur? An per solennem immobilium traditionem coram lege loci, si forte titulus non aliter probetur? An per signorum aut insignium impositionem, aut locationem longo tempore factam? II. 6. I. 24.

INDEX GENERALIS.

- Si reus neget possidere, possessio in actorem transfertur, & tunc reus tanquam actor probare debet, se dominum esse.** Quod moribus non mutatum. II. 6. I. 25.
- Vindicantur res tantum corporales; etiam grex; non item peculium aut hereditas.** II. 6. I. 26.
- Vindicatur vel tota res, vel pars eius, plerumque certa, quandoque incerta.** II. 6. I. 27.
- An pars rei nostræ, quæ superest, vindicari possit; veluti corium, caro, cornua, bove extincto; area destructa domo? & quid, si res tales legatæ perierint?** II. 6. I. 28.
- An & quo usque vindicari possit homo liber, res sacræ, res aliis rebus iunctæ & natura vel lege prohibitæ separari?** II. 6. I. 29.
- Restituenda res, quæ vindicatur, cum omni causa.** Quo in loco? non habet hic reus condemnatus dilationem quatuor mensium, sed quandoque arbitrariam, maxime pro restitutione fructuum, qui per iudicium summarium liquidi fieri debent. II. 6. I. 30.
- Si reus contumacia rem restituere nolit, manu militari aufertur.** II. 6. I. 31.
- An reus condemnatus retinere rem possit, quia aliam ab alio de re eadem litem patitur aut metuit; aut ius pignoris habet, aut damni infecti pro re illa cavit? An propter impensas?** II. 6. I. 31.
- Si res condemnatus rem dolo possidere desierit, adversus ipsum in litem iuratur, nec actiones ei per dominum cedendæ sunt, secus in noxali & personali actione.** II. 6. I. 32.
- Quid iuris, si reus non dolo, sed culpa possidere desierit?** II. 6. I. 33.
- Quid iuris, si casu res apud reum perierit? Non est differentia admittenda inter actiones in rem & in personam, cum quaeritur de interitu rei ex casu contingente post moram.** II. 6. I. 34.
- Post interitum rei, dolo, culpa, aut casu contingentem, superest nihilominus quaestio de fructibus & utilitate rei.** II. 6. I. 35.
- Quales impensas possessor bonæ & malæ fidei deducere vel tollere possit iure Romano & hodierno? & an is, qui mala fide addivicavit in alieno, tignum postea solutum vindicare potuerit iure Romano?** II. 6. I. 36.
- Quid iuris circa impensas in fructus?** II. 6. I. 37.
- In repetitione impensarum in rem factarum prius compensandi fructus cum impensis.** II. 6. I. 38.
- Non tamen fructus ipsarum meliorationum compensandi cum impensis meliorationis.** II. 6. I. 39.
- Quis vindicet directum, quis utile dominium emphyteusios?** II. 6. 3 I.

Vinum.

- Sub vino legato contineantur acetum? Quid vini veteris appellatione?** V. 33. 6. I.
- Vino legato, qualia vata simul legata videantur? Vini cum vasis legato, an & debeatur, quod in doliis est? vino amphorario & dulcibus omnibus legatis, an debeantur dulcia quæ potionis non sunt? legatis**

INDEX GENERALIS.

- tis vini mensuris certis*, an mensuræ, an vinum eius quantitatis legatum sit? V. 33. 6. 2.
- Quid iuris, si vinum simpliciter sine quantitate & qualitate, vel sola qualitate expressa, legatum sit? An vino legato contineatur, & quod promercii causa testator habuit? Cui competat hic electio ratione qualitatis? V. 33. 6. 3.
- An legata certa vini quantitate ex certo fundo, tota debeatur, si minus ibi natum sit? V. 33. 6. 4.
- Vis.*
- Quid sit vis? Qualis vis metui insit? Quid intersit inter vim præsentem & conditionalem seu imminentem? I. 4. 2. 1.
- Quid sit, & quibus modis committatur vis publica; quæ poena? VI. 48. 6. 1. & seqq.
- Quid sit vis privata, quibus modis fiat, & an idem factum lege Iulia de vi publica, & de vi privata vindicari possit? Quæ sit poena iure civili ac moribus? VI. 48. 7. 1. & 2.
- Unguenta.*
- Quæ contineantur sub unguentis? V. 34. 2. 8.
- Unio prolium.*
- Unio prolium successit apud multos in locum adoptionis. I. 1. 7. 8.
- Universitas.*
- Quæ sint res universitatis? I. 1. 8. 10.
- Universitas an possit alios in ius vocare? I. 2. 4. 1.
- Quid sit Universitas? in uno capite conservatur durat in successoribus, qui tenentur ex factis prædecessorum. I. 3. 4. 1.
- Universitates ratione patrimonii, quod habent, agere, conveniri, credere, debere, cavere & cautionem petere possunt, ut privati; si modo probatæ sint, non, si toleratæ tantum, veluti universitates Iudæorum, Anabaptistarum, &c. I. 3. 4. 2.
- Si alicui parti Universitatis tribuatur ius novæ ac separatæ universitatis, manet pro rata debitor debiti ante separationem contracti. I. 3. 4. 3.
- An & quando singula universitatis membra pro debito universitatis conveniri possint? & an singula in solidum? I. 3. 4. 4.
- Universitatis negotia in civilibus & criminalibus tractantur per syndicum, qui varie appellatur. I. 3. 4. 5.
- Alius præter syndicum pro universitate non agit: quisque tamen eam potest sine mandato defendere. I. 3. 4. 6.
- Quis creet syndicum? & qui tunc gaudeant suffragii iure? & quorū debeant tempore creatæ præsentibus esse? I. 3. 4. 7.
- An pater filio, aut vice versa, aut an quis sibi ipsi ad honores suffragium dare possit? I. 3. 4. 7.
- Syndici Universitatis similes sunt procuratoribus, in agendo, defendendo, cautionibus, revocatione, impensis recuperandis, quas tamen non repetunt, si turpis mandati executores fuerint. I. 3. 4. 8.
- Quæ hodiernorum syndicorum officia sint, & qui eligi possint? I. 3. 4. 9.

An

INDEX GENERALIS.

An Universitates litigantes gaudeant privilegio fori miserabilium personarum? II. 5. 1. 11.

Vocatio in ius.

Quid sit in ius vocare? quis vocare possit? An & universitates? I. 2. 4. 1.

Quo modo aliquis de domo sua vel Ecclesia in ius vocari possit? I. 2. 4. 2.

Nemo vocandus in ius, dum funus aut uxorem ducit, aut sacra facit. Potest tamen vocari ante vel post solennia funeris, &c. in aditu redituque. I. 2. 4. 3.

Vocari non possunt furiosi aut minores sine curatore. An minor si veniam ætatis impetraverit? I. 2. 4. 4.

An vocari possint magistratus iure civili & moribus? I. 2. 4. 5.

Patroni & parentes non possunt vocari sine venia. Quid moribus? I. 2. 4. 6.

Quæ sit pœna vocantium sine venia? & quando illa cesset? I. 2. 4. 6.

Parentum nomine hic veniunt etiam naturales, etsi turpes personæ sint; siue suo siue tuto in aliove simili nomine pro pupillis conveniuntur. I. 2. 4. 7.

Quid iuris, si filius curatorem patris sui furiosi vocet? I. 2. 4. 7.

An focer aut focrus vocari possint sine venia? I. 2. 4. 8.

An vitricus aut noverca? I. 2. 4. 9.

An uxor maritum vocare sine venia? I. 2. 4. 10.

An vassallus dominum directum? An subiectus Principem? An Principis ministros, veluti, quæstores ætatis, fisci advocatos? I. 2. 4. 11.

An susceptor de fonte baptismatis? An præceptor? An frater sine venia vocari possit? I. 2. 4. 12.

Qua forma olim, qua postmodum, qua denique hodie fieri solitæ in ius vocationes per apparitores; intra iudicis territorium non extra? I. 2. 4. 13.

Quis sit effectus vocationes legitime factæ? I. 2. 4. 14.

Quid iuris, si defectu quodam laboret vocatio? Quid, si reus non recte vocatus sponte venerit? I. 2. 4. 14.

Quo modo hodie impetretur decretum generale vocandi debitores plures, *mandement van debitis*? quamdiu id duret? Et ad quæ debita spectet? I. 2. 4. 15.

Quid sit in ius vocatio edictalis & quando locum habeat? I. 2. 4. 16.

Quid sit hodie realis in ius vocatio, vide *arrestum*.

Vocatio in ius est initium iudicii, sine qua sententia subsequuta ipso iure nulla est, nec sustinetur in favorem non citati. I. 2. 4. 66.

Vocatus ad unam causam, ad alteram respondere non compellitur; si tamen sponte respondeat, valet iudicium. I. 2. 4. 67.

Qui in ius vocatus non venit, mulctandus est; & pœna actori cedit. I. 2. 5. 1.

Nisi caveat de sistendo. I. 2. 5. 1.

Quando cesset illa mulcta? I. 2. 5. 2.

De in ius vocato vi exempto.

Vide *eximers vocatum*.

INDEX GENERALIS.

De obligatione ex voto.

VI. 50. 12. 1.

Usucapio.

An & quo respectu usucapio sit iustus ac rationi conveniens acquirendi modus?

V. 41. 3. 1.

Qui possint usucapere? Ubi & de captis ab hostibus; & quid, si redierint? An non per servos suos aut filiofamilias in urbe relictos?

V. 41. 3. 2.

De requisitis usucapionis, & an in iure errans usucapere possit?

V. 41. 3. 3.

Quid sit iustus titulus? An & quando sufficiat titulus putativus? An usucapienti incumbat probatio tituli? An titulus iustus presumatur ex diutina possessione?

V. 41. 3. 4.

Quid iuris, si titulus quidem verus adsit, sed qui ipso iure nullus est?

Quid, si alius fingatur, alius vere subsit? Quid, si fingatur, & nec ille nec alius subsit? Quid, si titulus vere subsit, sed possessor, aut heres eius, ignoret illum subesse, aut se sibi ex ea causa posse acquirere?

V. 41. 3. 5.

De usucapione pro soluto. An fieri per eum, qui accipit rem, quam putat sibi deberi, & solventis propriam esse, cum esset non debita & aliena? Et quid tunc circa conditionem indebiti?

V. 41. 3. 22.

De usucapione pro emptore. Quid, si emptio sit conditionalis? Quid, si pretium non numeratum? Quid, si res alia sit tradita, quam erat vendita?

V. 41. 4. 1. & 2.

Quae requirantur, ut pro herede vel pro possessore procedat usucapio?

An hæc ex titulo pro herede concurrere possit cum aliis titulis specialibus, ex quibus defunctus iam coeperat usucapere? An heres rem defuncto commodatam aut pignori datam, usucapere possit pro herede si putet eam defuncti fuisse? An & pro herede, res hereditarias usucapere possit, qui vere heres non est, sed iustissimo facti errore putat, se heredem esse?

V. 41. 5. 1. & 2.

Quando pro donato procedat usucapio, quando non? Si res aliena mortis causa donetur, in cuius utilitatem donatarius usucapiat?

V. 41. 6. 1. & 2.

De usucapione pro derelicto.

V. 41. 7. 1.

Quis usucapiat ex titulo pro legato? An ita usucapi possit res viventis? An sic usucapiat, qui legatarius non est, sed putat, se talem esse, dum legatum relictum imperfecto vel rupto testamento, vel codicillis rursus ademptum? vel uni ex duobus Titiiis solum, cum dubium esset, quis eorum a testatore designatus fuerit?

V. 41. 8. 1. & 2.

Quando procedat usucapio pro dote? An & ex matrimonio putativo?

An & quando ante matrimonium dos aestimata vel inæstimata usucapi possit pro suo? Usucapio pro dote an prosit marito, an uxori?

V. 41. 9. 1. & 2.

Titulus pro suo cum aliis titulis concurrere potest. Quibus in casibus sit titulus specialis? ubi de captis animalibus mansuefactis, quæ captem fera putabat.

V. 41. 10. 1.

De

INDEX GENERALIS.

- De usucapione *pro transacto, pro iurato, pro iudicato, pro adiudicato, pro noxæ dedito, pro cesso, pro manumisso, pro fideicommissio.*
V. 41. 10. 2.
- Quid sit bona fides? an in ea sit, qui dubitat, aut emit ab eo, quem sciebat pretium protinus scorto daturum?
V. 41. 3. 6.
- An superveniens mala fides interrumpat usucapionem? Initium usucapionis est tempus traditionis. In emtione bona fides requiritur tempore contractus & traditionis; cuius ratio incerta.
V. 41. 3. 7.
- Si membra collegii eo tempore, quo res aliena collegio tradebatur, sciant alienam esse, an bona fides successorum in eo collegio purget vitium?
V. 41. 3. 8.
- An in dubio pro bona fide præsumendum?
V. 41. 3. 9.
- Quibus in casibus sine bona fide procedat usucapio? Ubi de liberatione a servitute personali aut reali; de missis in possessionem damni infecti nomine ex secundo decreto; & de iis, quibus servus alienus a non domino noxæ datus est.
V. 41. 3. 10.
- Quæ res possint usucapi? An & servitutes? Quo modo procedat usucapio rerum *uno spiritu* contentarum? item rerum *connexarum*, veluti tigni, possessa domo; denique rerum pluribus capitibus constantium, ut gregis?
V. 41. 3. 11.
- De prohibita usucapione rerum, quæ sunt extra commercium, aut præsidii contra legem repetundarum donatæ; aut dotales, aut adventitiæ filiorum. per patrem alienatæ; aut fideicommissariæ; aut iure gentium communes; aut fiscales, aut Principis. Quid iuris olim & postea circa bona vacantia fisco nondum nunciata? Quid moribus circa vacantia & fiscalia?
V. 41. 3. 12.
- An possint usucapi res pupillares?
V. 41. 3. 13.
- An res furtivæ, vi possessæ, servus fugitivus? An sit res vi possessa, unde me Titius deiecit, sed alius occupavit? Quibus modis purgetur hoc furti vitium? In cuius potestatem reversa debeat esse res pupillaris, commodata, deposita, pignori data, & commodatario similibusque surrepta? Quid, si depositarius ipse furtum fecerit circa rem depositam? An & quando usucapi possit res, quam debitor creditori obligavit, & rursus ei furto subduxit?
V. 41. 3. 14.
- An & quando, ac per quos usucapi possit partusæ ancille furtivæ? & quid iuris circa fœturam pecoris furtivi?
V. 41. 3. 15.
- De continuata possessione inter defunctum & heredem, venditorem & emtorem, similesque. Quando particulari successori profit possessio auctoris; & an talis usucapere possit, quod autor non potuit? Quid, si res ad tertium aut ulteriorem emtorem delata sit? Quid si defunctus in bona fide fuerit, heres in mala? Quid, si defunctus bona fide rem emerit, sed heredi in mala fide posito traditio facta sit? Si defunctus mala fide possederit, an heres bonæ fidei possit usucapionem a se inchoare? Quid, si, cum defunctus cœpisset usucapere, res post mortem eius a tertio possessa sit, antequam heres incideret possidere? An iacente hereditate implere possit usucapio? vel per servos hereditarios inchoari? An heredi se-

INDEX GENERALIS.

- cundo pro fit possessio primi defuncti, si heres intermedius non possederit? V. 41. 3. 16.
- Quo modo naturaliter interruptatur possessio, & usucapio ex voluntate vel facto usucapientis? Ubi de re pro derelicto habita, vel per usucapientem vero domino locata, vendita, pignori data, vel hypothecæ obligata. Quid, si usucapiens rem illam creditori pignori dederit, & dein ab eo conduxerit aut precario acceperit? V. 41. 3. 17.
- Quo modo naturalis fiat interruptio invito usucapiente? Ubi de re ante usucapionem impletam furto subducta aut vi possessa, & an recuperata possessione tempus prius posteriori iungi possit, vel usucapio denuo inchoari? An interruptatur per sequestrationem? An per id, quod apparitor rem cepit iudicati exsequendi causa? An per missionem in possessionem? An per id, quod res ab hostibus capitur? Et quid, si iterum recupera sit? V. 41. 3. 18.
- An civiliter interruptatur usucapio vel præscriptio per litis contestationem iure veteri vel novo? V. 41. 3. 19.
- An per solam in ius vocationem, aut extraiudicalem interpellationem? An per denunciationem a domino factam, ne quid novi in fundo eius fiat? An litis contestatione interruptatur respectu tertii, qui litem contestatus non est? vel respectu tertii possessoris, cui lis mota non est? An debitori rem præscribenti interruptatur præscriptio, si res illa per creditores eius subhastetur, & dominus subhastationi se opponat ac vincat? V. 41. 3. 20.
- De tempore ad implendam usucapionem necessario ex iure civili. Quando anni triginta requirantur? Quis conveniendus, si quis rem aut hereditatem alienam emerit a fisco vel Principe? Quæ ordinario tempore usucapi nequeunt, an annis quadraginta præscribi possint? V. 41. 3. 21.
- De præscriptionibus, vide *præscriptio*.
- Usura.*
- Quales usuras restituere teneatur qui convenitur petitione hereditatis? vide *petitio hereditatis*.
- Quales usuras, & quando, præstet socius mandatarius & similes, ex mora vel ex eo, quod pecunias in suos usus converterint? III. 17. 2. 17.
- Quales præstet gestor, procurator & similes? I. 3. 5. 3.
- Quid sint usuræ? Qui distent a fructibus, & eo quod interest, & pœna conventionali? III. 22. 1. 1.
- Usuræ non ex corporibus sed quantitativis debentur. III. 22. 1. 1.
- De divisione usurarum in *centesimas* & centesimis minores. Quæ fuerit olim usura *unciaria*: quo modo fœneratores olim exactiones iniquam usurarum fecerint? Quæ iure iustiniano sint usuræ gravissimæ pro personarum diversa conditione? Quibus in casibus centesimæ debitæ? An &, si tutores, negotiorum gestores, pecunias in suos usus converterint? III. 22. 1. 2.
- Quæ

INDEX GENERALIS.

- Quæ nostris moribus sint gravissimæ? Quibus in casibus centesimæ adhuc hodie licitæ sint? ubi de usuris trapeziticis, & vitalitiis, & iis quæ mercatoribus debentur. III. 22. I. 3.
- De usuris compensatoriis, punitoriis, & lucratoriis. Usuræ modicæ nec iuri naturali nec æquitati repugnant. III. 22. I. 4.
- Si usuræ supra modum conventionem comprehensæ sint, debentur usque ad modum legitimum. Nec pœna in mutuo ultra debetur. Idemque est, si usuræ per testatorem heredi sint testamento impositæ. Quæ pœnæ sint improborum fœneratorum? III. 22. I. 5.
- Cuius loci leges spectandæ sint in quæstione, an usuræ legitimum excedant modum? Et quid, si debitum sit munitum hypotheca immobilium alibi sitorum? III. 22. I. 6.
- An & quando usuræ peti possint ex pacto sine stipulatione? Et quid moribus? III. 22. I. 7.
- An, & quales usuræ debeantur, si quis usuras promiserit sine certæ quantitatis designatione? III. 22. I. 8.
- Si quis mutuum sub usuris acceperit in annum, maturius reddere nequit, nisi additis anni totius usuris. Quid iuris, si ultra annum retineat? III. 22. I. 9.
- In bonæ fidei iudiciis usuræ debentur ex mora, non item in stricti iuris iudiciis, exceptis paucis casibus, ac ne quidem post litem contestatam. III. 22. I. 10.
- Moribus usuræ regulariter in nullis iudiciis debentur ex mora extraiudiciali; at in omnibus ex mora iudiciali. Quid iuris nunc sit circa usuras rei iudicatæ? In quantas usuras apud nos condemnatio ex mora faciendæ sit? Et quid, si varient locorum mores circa usuras, cum debitor & creditor diversis in locis domicilium foverent? III. 22. I. 11.
- Recensentur casus, quibus usuræ hodie etiam ex mora extraiudiciali debentur. III. 22. I. 12.
- An ex sola usurarum præstatione per annos plures continuata introducatur obligatio ad usuras in futurum? III. 22. I. 13.
- An usurarum minorum solutio pluribus annis continuata liberet in posterum a gravioribus conventionem expressis? Et quid, si nullæ usuræ ad tempus solutæ sint? III. 22. I. 14.
- Quibus ex causis cesset obligatio ad usuras? An remittendæ ob incursum hostium? Et quid, si debitum usurarium hypotheca immobilium munitum sit? III. 22. I. 15.
- An cesset, quando debitum principale per solutionem sine additamento usurarum aut per præscriptionem extinctum sit? aut iudex ad sortem quidem, sed non ad usuras condemnaverit? III. 22. I. 16.
- An sistatur aut impediatur usurarum cursus solo debiti oblatione, an vero consignatione ac depositione opus sit? III. 22. I. 17.
- An cesset ex moribus obligatio usurarum, si pecunia debita per tertium sit sub debitore arrestata? An si emtor pretium retineat sub obtentu imminentis eviçtionis? III. 22. I. 18.
- An usuræ possint sortem excedere? & quid moribus? III. 22. I. 19.

INDEX GENERALIS.

Prohibitæ usuræ usurarum, & anatocismus. Recensentur casus excepti, ubi de creditoribus posterioribus anteriori hypothecario debitum cum usuris offerentibus; emtoribus actionis principalis & usurarum iam debitarum; tutoribus usuras pupillares ab aliis vel a semet ipsis debitas in suos usus convertentibus; de procuratoribus id circa usuras a domini debitoribus exactas agentibus; de negotiorum gestoribus fideiussoribus, &c. usuras pro domino de suo solventibus. An ex annuis redditibus iam debitis novus redditus constitui possit?

III. 22. 1. 20.

Usus.

- Quid sit usus? in quo distet ab usufructu? II. 7. 8. 1.
 Quid iuris, si uni usufructus, alteri usus, tertio proprietas eiusdem rei detur? Et quo sensu usus sine fructu, fructus sine usu esse possit, vel non? II. 7. 8. 1.
 Quantum usuarius capere debeat, iudicis arbitrium est; aucta familia plus percipere licet. II. 7. 8. 2.
 Sylvæ cæduæ usu civitati dato, omnia membra, licet numero aucta, cadere possunt. II. 7. 8. 2.
 Minus est in usu quam usufructu; nisi usus pecuniæ datus sit, vel usuarius omnibus fructibus indigeat, vel usus sine fructu inutilis sit. An id etiam in usu sylvæ cæduæ obtineat? II. 7. 8. 3.
 Usuarius alteri nequit usum vendere, aut gratis concedere, nec res usuarias elocare, paucis casibus exceptis. II. 7. 8. 4.
 Qualia onera & impensas ferat usuarius? II. 7. 8. 5.

Ususfructus.

- An servitutes personales, usufructus, usus, & habitatio, in reales degenerare possint ex conventionione? II. 7. 1. 2.
 Defenditur divisio usufructus, generaliter considerati, in *causalem* & *formalem*. Quando usufructus sit, vel non sit, domini pars? Licet sit pars domini, non tamen est pars fundi seu rei. II. 7. 1. 3.
 Quis in praxi sit usus huius divisionis in *causalem* & *formalem*; maxime, posito statuto, ne coniuges sibi invicem legent ultra bonorum usumfructum? II. 7. 1. 4.
 Constituitur usufructus pure, in diem, sub conditione. Pendente die vel conditione proprietarius usumfructum habet. II. 7. 1. 5.
 Si quis alteri leget usumfructum in quinquennium, & eo elapso usumfructum vel plenum rei dominium Titio cedere iubeat, qui usumfructum habeat, fructuario maturius moriente? II. 7. 1. 5.
 Quis habeat interim usumfructum, si testator uni proprietatem pure, alteri usumfructum sub conditione, vel etiam inutiliter ac contra leges reliquerit? II. 7. 1. 5.
 Quibus in casibus acquiratur usufructus legis dispositione? II. 7. 1. 6.
 Quo modo per præscriptionem, adiudicationem in iudiciis divisiis, conventionem, aut ultimam voluntatem? II. 7. 1. 7.
 Si Titio fundus legetur, Mævio eiusdem fundi usufructus, quid Mævius sit habiturus iure Romano ac moribus? II. 7. 1. 8.

Non

INDEX GENERALIS.

Non solus usufructus sed plena proprietas data creditur, sed domus certa ad inhabitandum, fundus ad alimenta legetur; vel si fructuarius gravatus sit onere restituendi res fructuarias ex fideicommissio.

II. 7. I. 9.

Idem est, si legans usumfructum addiderit, prohibitionem alienationis, vel fructuario iniunxerit, ut rei fructuariæ servitutem imponat.

II. 7. I. 10.

Idem dicendum, si usufructus legetur cum libera alienandi potestate; quo casu ad dodrantem usque alienatio permessa est. Secus, si tantum alienandi potestas in casu necessitatis aut indigentia adiectus sit. Si tamen non *usufructus* sed *bona* legentur, & addatur prohibitio alienationis, vel licentia alienandi in casu necessitatis, proprietas cum onere fideicommissi legata videtur.

II. 7. I. 11.

Quid iuris sit secundum iuris rigorem & secundum æquitatem, si testator Titium in omnium suorum bonorum usufructu instituerit, vel legati titulo ei dederit, & adiecerit, se post Titii obitum institueret heredem Mævium?

II. 7. I. 12.

Quid differat quantum ad effectus iuris, utrum alicui nudus usufructus intelligatur relictus, an vero proprietas cum onere fideicommissi?

II. 7. I. 13.

In quibus rebus usufructus constitui possit? etiam in sterilibus; uti & in feudalibus, adhibitis requisitis; etiam in omnibus bonis, si modo nihil fiat, in præiudicium legitimæ, vel Falcidæ, vel l. 6. C. de secundis nuptiis.

II. 7. I. 14.

Quæ contineantur sub usufructu omnium bonorum? an & calendarii? an rerum demum post conditum testamentum quæsiturarum? an rerum, quarum nudam testator habeat proprietatem, si post eius obitum usufructus prior demum ad proprietatem revertatur?

II. 7. I. 15.

An & quo usque id, quod ex memoriali tabellionis scriptura redigi potest, si tabellio legaverit omnium bonorum usufructum?

II. 7. I. 16.

An usufructus rei singularis, alteri simpliciter legatæ ante vel legatum omnium bonorum usufructum?

II. 7. I. 17.

Ad bonorum feudalium?

II. 7. I. 18.

Non rerum per testatorem ex fideicommissio restituendarum extraneo, vel ipsi heredi instituto; nisi id nominatim testator voluerit.

Quod tamen cum effectu velle nequit coniux posito statuto, ne coniuges sibi invicem gratificentur ultra bonorum suorum usufructum. Ius tamen plane singulare hac in parte obtinet Ultraiecti.

II. 7. I. 19.

Constituto usufructu proprietarius regulariter nihil agere potest in præiudicium fructuarii. An servitutem imponere rei fructuariæ? an remittere eam, quæ prædio fructuario constituta est?

II. 7. I. 20.

Potest tamen proprietarius ius suum circa proprietatem exercere; etiam nonnulla facere, quæ fructuario nocent.

II. 7. I. 20.

Qul

INDEX GENERALIS.

- Qui habet usumfructum ædium, qualia commoda sentiat?** An & stabulo in continenti posito, & horto ædium causa parato, uti possit? II. 7. I. 21.
- Quid præterea facere vel non facere?** an tollere ea, quæ non iure fecit vel fructuarius vel proprietarius? II. 7. I. 21.
- Recensentur plurima, ei cedentia, cui ususfructus fundi vel horrei datus;** ubi & de cædenda arundine vel lignis ex sylva cædua; deque arboribus grandioribus ex sylva non cædua cædendis; de arboribus infrugiferis non extirpandis, ut frugiferæ reponantur, aliisque similibus? II. 7. I. 22.
- De alluvione fundi fructuarii, & insula ante fundum fructuarium nata;** deque reditu venationum, piscationum, aucupiorum; & in quo proprie hi reditus constiterint? ac quo sensu in fructu sit venatio? II. 7. I. 23.
- Quid iuris circa fundi fructuarii metalla & lapides, metallifodinas iam apertas vel aperiendas;** lapicidinas, in quibus lapides renascuntur, vel non? & an fructuarius fundo fructuario casam aut ædificium imponere possit? II. 7. I. 24.
- Quantum cedat fructuario, cui reditus vitalitii ususfructus competit?** **Quid iuris in usufructu navis, vestis, iumentis?** II. 7. I. 25.
- Quid percipiat, quidve possit, quibus ministeriis aut operis addicere, qui usumfructum servi, iumentis aut pecoris habet, plenius proponitur.** II. 7. I. 26.
- In usufructu castri, vel territorii cum appendentiis, quid capiat fructuarius?** an habeat ius patronatus, collationem bonorum & munerum? & an vis collationis per eum factæ evanescat morte eius? II. 7. I. 27. & 31.
- Quid iuris de mulctarum, pœnarum, census, canonis, laudimiorum, & aliorum compendiis?** quid de bonis vacantibus, publicatis, bonis hominum adscriptitiorum seu talliabilium, ac ipsis prædiis talliabilibus & emphyteuticariis ad dominum redeuntibus? II. 7. I. 27. & 31.
- Quando fructuarius fiat dominus fructuum?** quando bonæ fidei possessor? & quæ sit ratio differentiæ inter hos? qua occasione de fructibus, qui tempore inchoati ususfructus, vel eiusdem finiti pendebant, seu maturi? Et an impensæ in sationem & similia factæ, tunc refundendæ sint? II. 7. I. 28.
- An & quando fructuarius etiam immaturos fructus a solo separare possit?** II. 7. I. 29.
- Fructus civiles, id est, pensiones & usuræ, anni postremi, an & quo usque cedant fructuario?** II. 7. I. 30.
- Quo tempore censeantur fructus percepti esse, ut cedant fructuario, cum de dignitatum munerumve collatione, laudimiorum, mulctarum, pœnarumque compendiis, tanquam fructibus civilibus, quæstio est?** II. 7. I. 31.
- Potest fructuarius petere possessionem rei fructuariæ; usumfructum alteri vendere, locare, gratis concedere, pignori obligare; non tamen ultra durationem ususfructus.** II. 7. I. 32.
- An

INDEX GENERALIS.

- An & iudicati exequendi causa usufructus pignori capi possit? II. 7. 1. 32.
- Potest fructuarius omnia arcere, quæ usufructui obsunt. An opus novum nunciare? an damni infecti cautionem exigere? & cui pro-
fit missio ex secundo decreto ob cautionem non præstitam? II. 7. 1. 33.
- An, si usufructum omnium bonorum legatum habeat, actiones he-
reditarias in rem & in personam contra possessores & debitores
utiliter exercere possit sine speciali mandato proprietari? II. 7. 1. 33.
- Quoties agere potest contra tertios possessores & debitores hereditarios,
etiam recte petit, sibi a proprietario edi instrumenta ad litem ne-
cessaria. II. 7. 1. 34.
- Quæ onera ferat fructuarius? impensas in fructuum perceptionem,
multarum exactionem, iuris sui fructuarii assertionem; non item
in litem, quam pro rerum fructuaria proprietate, aut debitorum
exactione sustinuit, quas finito usufructu deducit. II. 7. 1. 35.
- Modicam refectionem tenetur facere non item graviolem impensam,
si quæ vetustate corruant. Quid iuris, si fecerit tamen? II. 7. 1. 36.
- Solvere tenetur tributa, stipendia, viarum, aggerum refectiones, ca-
nonem, censum, solarium. An & annuos redditus personales aut
reales? an alimenta debita ab eo, qui usufructum legavit? an an-
nua per defunctum relicta tertio? II. 7. 1. 37.
- An & graviora tributa hostibus soluta incendii imminentis arceri cau-
sa? an impendia in novum aggerem, cum agri diutius a mari fuif-
sent occupati? An vicissimam successionis collateralis, centesimam,
ducentesimam, &c. ex moribus Hollandiæ? II. 7. 1. 38.
- An fructuarius pensiones solvat, si testator fundos aut ædes in quin-
quennium conductas habens, usufructum earum alteri legaverit? II. 7. 1. 39.
- Fructuarius non solvit ex fructibus æs alienum defuncti; nec peni-
tationes, census, alia onera rei fructuariæ imposita, quorum dies ces-
serat vivo testatore usufructum legante. II. 7. 1. 40.
- Quam culpam præstet fructuarius? & an derelinquendo usufructum
possit se subducere reparationi damni culpa dati? II. 7. 1. 41.
- Quo respectu usufructus dividiuus sit? II. 7. 2. 1.
- Quo modo in usufructu ius accrescendi locum habeat, vide *accres-
cendi ius*.
- Quis prior frui debeat, si alternis annis Titio & Mævio usufructus
legatus sit? II. 7. 3. 2.
- Quando cedat usufructus legati dies, vide *cessio diei*.
- Finitur usufructus morte. Quid, si alicui pro se & heredibus reli-
ctus sit, & legatarius moriatur vivo testatore, an heres eius capiat
postea usufructum? Quid, si corpori vel collegio relictus sit?
Cuius mors spectetur, si fructuarius alteri usufructum restituere
rogatus sit? Cuius, si filiof. aut servo relictus; vel fructuarius eum
alteri concefferit? Et de ingressu in monasterium. II. 7. 4. 1.
- Fini.

INDEX GENERALIS.

- Finitur etiam consolidatione. — Moribus tamen sublata decisio *l. 17. ff. quib. mod. ususfruct. amitt.* II. 7. 4. 2.
- Item derelinquendo, vel si domino proprietatis cedatur. An & si cedatur extraneo? II. 7. 4. 3.
- An finiatur ob id, quod fructuarius rei fructuariæ proprietatem in alium transferre tentavit? II. 7. 4. 4.
- Solo abusu rei fructuariæ non perit ususfructus, nisi certus modus fruendi præscriptus negligatur. II. 7. 4. 5.
- Perit tamen non utendo per tempus lege definitum, etsi per violentam defectionem impeditus esset uti. Quid iuris, si parte tantum fructus sit? vel tantum usus, non fructus sit re? II. 7. 4. 6.
- Non perit non utendo, si *alternis annis, vel in annos singulos*, datus sit. II. 7. 4. 6.
- Finitur fructuarius etiam per eum, cui vendidit, locavit, donavit. An & uti intelligatur, si emtor aut donatarius ipse usus non sit? Quid, si fructuarius ipsi proprietario vendiderit aut locaverit usumfructum, & is rursus rem suo nomine vendat aut locet tertio, an fructuarius videatur uti per istum tertium? II. 7. 4. 7.
- Extinguitur etiam rei interitum in totum vel pro parte. Domo destructa an ususfructus in area duret? Et cur aliud in proprietate ædium legata, aut pignore ædium, quam in usufructu, obtineat? II. 7. 4. 8.
- Quali mutatione formæ rei fructuariæ pereat aut non pereat ususfructus? II. 7. 4. 9.
- An & quando reviviscat ususfructus, ubi res, quæ interierat, restituta est, aut forma prior reducta? II. 7. 4. 10.
- Finitur quoque existente die vel conditione, ad quam concessus. II. 7. 4. 11.
- Quamdiu duret, si relictus sit, donec tertius quis ad maiorennitatem, aut furiosus ad sanam mentem pervenerit, & tertius ille in minorennitatem aut furore moriatur? II. 7. 4. 12.
- Ususfructus ad certum tempus datus perit tamen morte fructuarii ante tempus additum eveniente: non item aliis modis, quibus ususfructus vulgo perit. II. 7. 4. 13.
- Non perit ususfructus alienatione vel noxæ datione per proprietarium facta, nec usucapione proprietatis. Quo modo ususfructus extinctus redeat ad dominum proprietatis? II. 7. 4. 14.
- De quasi usufructu, vide *quasi usufructus*.
- De confessoria & negatoria actione pro usufructu, vide *confessoria actio*.
- Quo modo fructuarius & similes cavere debeant? Vide *cautio fructuaria*.
- Usufructuarius an possit locum religiosum facere? II. 11. 7. 1.
- Uxor.*
- Uxores sequuntur maritorum dignitatem, eamque retinent in viduitate; sic ut & in multis virorum defunctorum artificii exercendis persequerentur possint. I. 1. 9. 5.
- An & stipendia retineant. Vide *vidua*.

An

INDEX GENERALIS.

- An uxor maritum possit in ius vocare sine venia? I. 2. 4. 10.
- An uxor sine mariti auctoritate possit arrestare suum debitorem, si caveat de rato? I. 2. 4. 34.
- An arrestari possit, si sit in maritali potestate? Et quid, si publica mercatrix sit? I. 2. 4. 36.
- An uxor sine viro stare possit in iudicio, vide varia in verbo *iudicium*.
- An uxor pro marito conveniri possit, & vice versa? vide *reus*.
- Uxor sequitur mariti domicilium, & retinet vidua facta: nisi sponte mutet. An & uxor illegitima & sponsa? II. 5. 1. 95.
- Marito domicilium mutante ex necessitate vel libera voluntate, uxor quoque illud mutat, etiamsi mutatio uxori damnosa sit; nec tunc uxor petere potest a marito migrante vel heredibus eius id quod interest, nisi nominatim pacto dotali id actum sit, ne maritus alio migret. II. 5. 1. 101.
- Si uxor debitum clam viro stante matrimonio contraxerit, illudque vel stante matrimonio solverit clam viro, vel post matrimonium dissolutum, an maritus vel ipsa repetere solutum possit, matrimonio adhuc constante, vel iam diremto, secundum mores Hollandiæ, & Ultraiectionis? III. 12. 6. 19.
- Uxor sequitur mariti dignitatem, forum, domicilium? IV. 23. 2. 40.
- Uxor quo modo iure civili subfuerit maritali potestati? Et quo modo hodie tanquam minorennis sit in cura mariti? IV. 23. 2. 41.
- Uxor an contrahendo sine viro, possit virum aut se obligare, vel soluto matrimonio ipsa conveniri ex tali contractu in Hollandia, Ultraiectionis & Frisiæ? IV. 23. 2. 42.
- Quid, si ratihabitio mariti accedat? Quid, si certum sit, uxorem utiliter contrahere, nec tamen maritus velit comprobare? An sufficiat tacitus mariti consensus ex præsentia & silentio? IV. 23. 2. 42.
- Si maritus contractum uxoris non approbaverit, an ea soluto matrimonio possit petere implementum eius? IV. 23. 2. 43.
- Uxor sine viro alios sibi viroque recte obligat. IV. 23. 2. 44.
- Quo usque publica mercatrix maiorennis aut minorennis se virumque obligare possit? IV. 23. 2. 44.
- Uxori mercatrici similis est, quæ marito quæstori vel publicano in recipiendis pecuniis assistit. IV. 23. 2. 45.
- An & quo usque uxor maritum obliget contrahendo ratione æconomix? IV. 23. 2. 46.
- Quid, si contraxerit, ut maritum redimeret a carcere vel captivitate? An viro absente, relegato, uxor recte sine consensu eius contrahat? IV. 23. 2. 47.
- An uxori cura bonorum committi possit, si maritus furiosus sit? IV. 23. 2. 48.
- An, si maritus minor sit, uxor ad contrahendum indigeat consensu curatoris mariti sui? Et an maritus minor adversus consensum uxori accommodatum restitui possit? IV. 23. 2. 49.

An

INDEX GENERALIS.

- An uxor possit clam viro liberare suos ac mariti debitores acceptilatione, pacto? Et an ei recte solvi? IV. 23. 2. 50.
- Quo usque uxor in Hollandia, Ultraieſti, alibique obligetur ex viri sui contractibus, etiam cum inutiliter contraxit, in luxum, aleam &c.? Quo usque illa soluto matrimonio obligata maneat? Et an pati teneatur executionem sententiæ, in rebus suis iam cœptam matrimonio constante? IV. 23. 2. 52.
- An uxor obligetur ex tutela vel alia administratione per maritum gesta, aut ex fideiussione eius? An & tunc in Hollandia ac Ultraieſti, cum pacto dotali sola est, servata communio acquæstuum? IV. 23. 2. 53.
- An donatio per maritum facta noceat uxori? Et quid, si donatum sit uxoris fraudandæ causa? IV. 23. 2. 54.
- An uxori noceat, si maritus non utatur conditionibus acquirendi? Et quid, si consentiat suæ matri, ut illa omnia bona atque ipsam etiam legitimam, fideicommissio gravet, cum alias mater iussisset, ipsum sola legitima contentum esse? IV. 23. 2. 55.
- An noceat uxori delictum mariti, etiam cum sola est acquæstuum communio? IV. 23. 2. 56.
- An, si maritus occiderit propinquum, cui debebat heres esse, & ita se indignum fecerit, vel iusta de causa exheredatus sit a parente, uxor dimidiam talis hereditatis partem vindicare possit, posita omnium bonorum communione; aut soluto matrimonio præcipere aſſimationem eius ex communi patrimonio? IV. 23. 2. 57.
- An maritus iure maritalis potestatis alienare possit res uxoris? IV. 23. 5. 1. & seqq.
- An maritus exerceat ius patronatus, & collationem munerum ac honorum nomine castri vel territorii ad uxorem pertinentis? IV. 23. 2. 59.
- Cuius loci statuta spectanda sint, circa maritalem potestatem in uxores & bona earum. IV. 23. 2. 60.
- An augeatur vel minuaturs maritalis potestas migratione ad alium locum? & an uxor ob id petere possit id quod interest, si in migrationem non consenserit? IV. 23. 2. 61.
- Quæ sit ratio, cur hodie tam ampla apud nos maritalis potestas sit? IV. 23. 2. 62.
- In quibus differat cura mariti in uxorem a cura minorum? IV. 23. 2. 63.
- Maritalis potestas in uxorem pactis dotalibus minui potest. IV. 23. 2. 64.

F I N I S.

